

විසුද්ධිමග්ග-මහාටීකා

(පටිමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

සද්ධම්මරංසිමාලී යො, විනෙයාකමලාකරෙ;
විබොධෙසි මහාමොහ-තමං හන්ත්වාන සබ්බසො.

ඤාණානිසයබ්බිමං තං, විසුද්ධකරුණාරුණං;
වන්දිත්වා නිරුපක්කමෙසං, බුද්ධාදිච්චං මහොදයං.

ලොකාලොකකරං ධම්මං, ගුණරස්මිසමුජ්ජලං;
අරියසඬ්ඤාච සම්චුල්ලං, විසුද්ධකමලාකරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
හතන්තරායො සබ්බත්ථං, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

සම්පන්නසීලාවාරෙන, ධිමතා සුවිචුත්තිනා;
අජ්ඣෙසිතො දායානාගත්ථෙරෙන ථීරවෙනසා.

විසුද්ධවරිතො නාටො, යං විසුද්ධිමනුත්තරං;
පත්වා දෙසෙසි කරුණාසමුස්සාහිතමානසො.

තස්සා අධිගමුපායො, විසුද්ධනයමණ්ඩිතො;
විසුද්ධිමග්ගො යො චුත්තො, සුවිසුද්ධපදක්කමො.

සුවිසුද්ධං අසංකිණ්ණං, නිපුණත්ථවිනිච්ඡයං;
මහාවිහාරවාසීනං, සමයං අවිලෝමයං.

තස්ස නිස්සාය පොරාණං, කථාමග්ගං අනාකුලං;
තන්තිනායානුගං සුද්ධං, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං.

ඉති ආකඬ්ඛමානස්ස, සද්ධම්මස්ස චිරට්ඨිති;
විභජන්තස්ස තස්සත්ථං, නිසාමයථ සාධවොති.

නිදානාදිකථාවණ්ණනා

1. ස්වායං විසුද්ධිමග්ගො යං සුත්තපදං නිස්සාය පටිඨපියති, තං තාව නික්ඛිපිත්වා තස්ස නිදානාදිනිද්ධාරණමුඛෙන නානප්පකාරතො අත්ථං සංවණ්ණෙතුං “සීලෙ පතිට්ඨායා”නිදාදි ආරද්ධං. ධම්මං සංවණ්ණෙන්නෙත හි ආදිතො තස්ස නිදානං වත්තබ්බං, තතො පයොජනං පිණ්ඩත්ථො පදත්ථො සම්බන්ධො අධිප්පායො වොදනා සොධනං වත්තබ්බං. තථා වෙව ආවරියෙන පටිපන්නං. එත්ථ හි භගවත්තං කිරාතිදාදි දෙසනාය නිදානපයොජනනිද්ධාරණං, විසුද්ධිමග්ගං භාසිස්සන්තිදාදි පිණ්ඩත්ථනිද්ධාරණං, සීලෙ යත්වාතිදාදි පදත්ථසම්බන්ධාධිප්පායවිභාවනා, කිං සීලන්තිදාදි වොදනා, තතො පරං සොධනං, සමාධිපඤ්ඤාකථාසුපි එසෙව නයො. කස්මා පනෙත්ථ විස්සජ්ජනගාථා ආදිමිති නික්ඛිත්තා, න පුච්ඡාගාථා. පුච්ඡාපුච්ඡිකා හි විස්සජ්ජනාති? චුච්චතෙ – තදත්ථස්ස මඬිගලභාවතො, සාසනස්ස ආදිකල්‍යාණාදිභාවවිභාවනතො, භයාදිඋපද්දවනිචාරණෙන අන්තරායවිධමනතො, උපරි සංවණ්ණෙතබ්බධම්මසඬ්ඤාගතො වාති වෙදිතබ්බං.

එත්ථාහ – කස්මා පනායං විසුද්ධිමග්ගකථා වත්ථුපුච්ඡිකා ආරද්ධා, න සත්ථුථොමනාපුච්ඡිකාති? චුච්චතෙ – විසුං අසංවණ්ණනාදිභාවතො. සුමඬිගලවිලාසිනිදාදියො විය හි දීඝනිකායාදීනං නායං විසුං සංවණ්ණනා, න පකරණන්තරං වා අභිධම්මාවතාරසුමනාවතාරාදි විය. තාසංයෙව පන සුමඬිගලවිලාසිනිදාදීනං විසෙසභුතා. තෙනෙවාහ “මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො”නිදාදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා; ම. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.ගන්ථාරම්භකථා; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.ගන්ථාරම්භකථා). අථ වා ථොමනාපුච්ඡිකාපි වායං කථා න වත්ථුපුච්ඡිකාවාති

දට්ටබ්බං. සාසනෙ හි වත්ථුකිත්තනං න ලොකෙ විය කෙවලං හොති, සාසනසම්පත්තිකිත්තනත්තා පන සත්ථු අවිපරිතධම්මදෙසනාභාවවිභාවනෙන සත්ථුගුණසංකිත්තනං උල්ලිඛිගන්තමෙව පවත්නති. තථා හි වක්ඛති “එත්තාවතා තිස්සො සික්ඛා”තිආදි. සොනාපන්නාදිභාවස්ස ව කාරණන්ති එත්ථ හි ආදි-සද්දෙන සබ්බසකදාගාමිඅනාගාමිනො විය සබ්බෙපි අරහන්තො සඬග්ගන්ති විභාගස්ස අනුද්ධටත්තා. තෙන තිණ්ණමපි බොධිසත්තානං නිබ්බේධභාගියා සීලාදයො ඉධ “සීලෙ පතිට්ඨායා”තිආදිවචනෙන සඬග්ගිනාති දට්ටබ්බං. තිණ්ණමපි හි තෙසං වර්ගවෙ විසෙසනො සංසාරභයික්ඛණං, යථාසකං සීලෙ පතිට්ඨාය සමථවිපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තණ්හාජටාච්ඡටනපටිපත්ති ව සමානාති. අථ වා “සො ඉමං විජටයෙ ජට”න්ති සාධාරණවචනෙන සාතිසයං, නිරතිසයඤ්ච තණ්හාජටාච්ඡටනං ගහිතං. තත්ථ යං නිරතිසයං සවාසනප්පභානතාය. තෙන සත්ථු පභානසම්පදා කිත්තිතා හොති, තන්තිමිත්තා ඤාණසම්පදා ව. තද්වහයෙන නානන්තරිකතාය ආනුභාවසම්පදාදයොපිති. එවමපි ථොමනාපුබ්බිකායං කථාති වෙදිතබ්බං. අථ වා ථොමනාපුබ්බිකා එවායං කථාති දට්ටබ්බං, “සබ්බධම්මෙසු අප්පටිහතඤාණවාරො”තිආදිනා සත්ථු ථොමනං පුරක්ඛත්වා සංවණ්ණනාය ආරද්ධත්තා. සා පනායං යස්මා පුච්ඡන්තස්ස අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං බ්‍යාකරණසමත්ථතාය විභාවනවසෙන පවත්තිතා, ආවිණ්ණඤ්චෙතං ආවරියස්ස යදිදං සංවණ්ණෙතබ්බධම්මානුකූලං සංවණ්ණනාරම්භෙ සත්ථු අභිත්ථවනං. තස්මා ඉමිනා කාරණෙන එවමෙත්ථ ථොමනා පවත්තිතාති. ථොමනාකාරස්ස චූච්චමානස්ස කාරණං උද්ධරන්තෙන පඨමං විස්සජ්ජනගාථං නික්ඛිපිත්වා තස්සා නිදානවොදනාමුඛෙන පුච්ඡාගාථං සරූපතො ව අත්ථතො ව දස්සෙත්වා තස්සා පුච්ඡාය අවිපරිතබ්‍යාකරණසමත්ථභාවාචජොතනං භගවතො ථොමනං පුරක්ඛත්වා යථාධිප්පෙතධම්මසංවණ්ණනා කතා. තෙනාහ “සීලෙ පතිට්ඨායා”තිආදි. තත්ථ ගාථාය අත්ථො පරතො ආවි භවිස්සති.

ඉතීතිආදියු ඉතීති අයං ඉති-සද්දො හෙතු

පරිසමාපනාදිපදත්ථවිපරියායපකාරාවධාරණනිදස්සනාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස “රූප්පතීති බො, භික්ඛවෙ, තස්මා ‘රූප’න්ති චූච්චති”තිආදියු (සං. නි. 3.79) හෙතුමිති ආගතො. “තස්මාතිහ මෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මදායාදා භවථ, මා ආමිසදායාදා. අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා ‘කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්‍යං, නො ආමිසදායාදා’තිආදියු (ම. නි. 1.29) පරිසමාපනෙ. “ඉති වා ඉති එවරූපා නච්චගිතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිච්චතො”තිආදියු (දී. නි. 1.197) ආදිඅත්ථෙ. “මාගණ්ඩියොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොභාරො නාමං නාමකම්මං නාමධෙය්‍යං නිරුත්ති බ්‍යඤ්ජනං අභිලාපො”තිආදියු (මහානි. 73, 75) පදත්ථවිපරියායෙ. “ඉති බො, භික්ඛවෙ, සප්පටිහයො බාලො, අප්පටිහයො පණ්ඩිතො. සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො. සඋපසග්ගො බාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො”තිආදියු (ම. නි. 3.124) පකාරෙ. “අත්ථි ඉදප්පච්චියා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨෙත සතා, ආනන්ද, අත්ථිතිස්ස වචනියං, කිංපච්චියා ජරාමරණන්ති ඉති වෙ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චියා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනිය”න්තිආදියු (දී. නි. 2.96) අවධාරණෙ, සන්තිට්ඨානෙති අත්ථො. “අත්ථිති බො, කච්චාන, අයමෙකො අන්තො, නන්ති බො, කච්චාන, අයං දුතියො අන්තො”තිආදියු (සං. නි. 2.15; 3.90) නිදස්සනෙ. ඉධාපි නිදස්සනෙ දට්ටබ්බො, පකාරෙතිපි වත්තුං වට්ටතෙව. පඨමො පන ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ දට්ටබ්බො. භීති අවධාරණෙ. ඉදන්ති ආසන්නපච්චක්ඛවචනං යථාධගතස්ස සුත්තපදස්ස අභිමුඛිකරණතො.

චුත්තන්ති අයං චුත්ත-සද්දො සඋපසග්ගො, අනුපසග්ගො ව

වජ්ජනවාපසම්කරණකෙසොභාරණජීවිතචුත්තිපමුත්තභාවපාවචනපවත්තිතඅප්ඤ්ඤාසනකථනාදියු දිස්සති. තථා හි අයං

“ගාවො තස්ස පජායන්ති, බෙත්තෙ චුත්තං විරූහති;
චුත්තානං ඵලමස්නාති, යො මිත්තානං න දුබ්භති”ති. —

ආදියු (ජා. 2.22.19) වජ්ජනෙ ආගතො. “නො ව බො පටිචුත්ත”න්තිආදියු (පාරා. 289) අට්ඨදන්තකාදිහි වාපසම්කරණෙ. “කාපටිකො මාණවො දහරො චුත්තසිරො”තිආදියු (ම. නි. 2.426) කෙසොභාරණෙ. “පන්තලොමො පරදත්තචුත්තො මිග්ගුතෙන වෙතසා විහරති”තිආදියු (චූළ. 332) ජීවිතචුත්තියං. “සෙය්‍යාථාපි නාම පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පචුත්තො අභබ්බො භරිතත්ථායා”තිආදියු (ම. නි. 3.59; පාරා. 92; පාචි. 666; මහාව. 129) ඛන්ධනතො පමුත්තභාවෙ. “යෙසමිදං එතරහි පොරාණං මන්තපදං ගීතං පචුත්තං සමිහිත”න්තිආදියු (දී. නි. 1.285; ම. නි. 2.427; මහාව. 300) පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ. ලොකෙ පන “චුත්තො ගුණො චුත්තො පාරායනො”තිආදියු අප්ඤ්ඤාසනෙ. “චුත්තං බො පනෙතං භගවතා ‘ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවථ, මා ආමිසදායාදා’ති”ආදියු (ම. නි. 1.30) කථනෙ. ඉධාපි කථනෙ එව දට්ටබ්බො. තස්මා “ඉති හි එවමෙව ඉදං සුත්තං දෙසිත”න්ති යථානික්ඛිත්තං ගාථං දෙසිතභාවෙන නිදස්සෙති. තස්සා වා දෙසිතාකාරං අවධාරෙති.

කස්මාති හෙතුමිති නිස්සක්කං. පනාති වචනාලඬිකාරමත්තං. උභයෙනාපි කාරණං පුච්ඡති. එතන්ති යථාචුත්තං සුත්තපදං පච්චාමසති. චුත්තන්ති පුච්ඡානිමිත්තං. තදත්ථස්ස අත්තනො බුද්ධියං විපරිවත්තමානතං උපාදාය “ඉද”න්ති වත්වා පුන භගවතා භාසිතාකාරං සන්ධාය “එත”න්ති චුත්තං. සකලෙන පනානෙන වචනෙන දෙසනාය නිදානං ජොතිතං හොති. පරතො තස්සා දෙසකදෙසකාලපටිග්ගාහකෙ විභාවෙතුං “භගවත්තං කිරා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කිරාති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. තෙන චූච්චමානස්සත්ථස්ස අනු අනු සුයාමානතං දීපෙති. රත්තිභාගෙහි රත්තියා එකස්මිං කොට්ඨාසෙ, මජ්ඣිමයාමෙහි අධිප්පායො. වෙස්සවණාදයො විය අපාකටනාමධෙය්‍යත්තා අඤ්ඤතරො. දෙවො එව දෙවපුත්තො. සංසයසමුග්ගාච්ඡන්ති විචිකිච්ඡාසල්ලසමුද්ධරණත්ථං පුච්ඡිති යොජනා.

“සංසයසමුග්ගාටත්ථ” න්ති ව ඉමිනා පඤ්චස්ස පුච්ඡාස්ස අයං විමතිවිජේදනාපුච්ඡාති දස්සෙති. යෙන අත්ථෙත තණ්හා “ජටා” ති චුත්තා, තමෙව අත්ථං දස්සෙතුං “ජාලිනියා” තිආදි චුත්තං. සා හි අට්ඨසත්තණ්හාවිවරිතප්පභෙදො අත්තනො අවයවභූතො එව ජාලො එතිස්සා අත්ථීති “ජාලිනි” ති චුච්චති.

ඉදානිස්සා ජටාකාරෙන පවත්නිං දස්සෙතුං “සා හී” තිආදි චුත්තං. තත්ථ රූපාදීස්ස ආරම්මණෙසුති තස්සා පවත්තිට්ඨානමාහ, රූපාදිජලාරම්මණවිනිමුත්තස්ස තණ්හාවිසයස්ස අභාවතො. හෙට්ඨපරියවසෙනාති කදාවි රූපාරම්මණෙ කදාවි යාව ධම්මාරම්මණෙ කදාවි ධම්මාරම්මණෙ කදාවි යාව රූපාරම්මණෙති එවං හෙට්ඨා, උපරි ව පවත්තිවසෙන. දෙසනාක්කමෙන වෙන්ථ හෙට්ඨපරියතා දට්ඨබ්බා. කදාවි කාමභවෙ කදාවි රූපභවෙ කදාවි අරූපභවෙ කදාවි වා අරූපභවෙ...පෙ.... කදාවි කාමභවෙති එවමෙන්ථ හෙට්ඨපරියවසෙන පවත්නි වෙදිතබ්බා. සබ්බසංඛාරානං ඛණෙ ඛණෙ භිජ්ජනසභාවත්තා අපරාපරූප්පත්ති එත්ථ සංසිඛින්නන්ති ආහ “පුනප්පුනං උප්පජ්ජනතො” ති. “සංසිඛින්නට්ඨෙතො” ති ඉදං යෙන සම්බන්ධෙන ජටා වියාති ජටාති ජටාතණ්හානං උපමුපමෙය්‍යතා, තංදස්සනං. අයං හෙත්ථ අත්ථො – යටා ජාලිනො වෙළුමිබස්ස සාධා, කොසසඤ්චයාදයො ව අත්තනා අත්තනො අවයවෙහි සංසිඛිතා විනද්ධා “ජටා” ති චුච්චන්ති, එවං තණ්හාපි සංසිඛිතසභාවෙනාති, “සංසිඛින්නට්ඨෙතො” ති වා පායො, අත්තනාව අත්තනො සංසිඛිතසභාවෙනාති අත්ථො. අයං හි තණ්හා කොසකාරකම්ච විය අත්තනාව අත්තනාමපි සංසිඛින්නී පවත්නති. තෙනාහ භගවා “රූපතණ්හා ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති” තිආදි (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.86; විහ. 203). ඉමෙ සත්තා “මම ඉදං” න්ති පරිග්ගහිතං වත්ථුං අත්තනිබ්බිසෙසං මඤ්ඤමානා අබ්භන්තරිමං කරොන්ති. අබ්භන්තරත්ථො ව අත්තොසද්දොති සකපරික්ඛාරෙ උප්පජ්ජමානාපි තණ්හා “අත්තොජටා” ති චුත්තා. පබ්බජිතස්ස පත්තාදි, ගහට්ඨස්ස හත්ථිආදි සකපරික්ඛාරො.

“අත්තා” ති භවති එත්ථ අභිමානොති අත්තභාවො, උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං. සරිරන්ති කෙචි. මම අත්තභාවො සුන්දරො, අසුකස්ස විය මම අත්තභාවො භවෙය්‍යාති වා ආදිනා සකඅත්තභාවාදීස්ස තණ්හාය උප්පජ්ජමානාකාරො වෙදිතබ්බො. අත්තනො වක්ඛාදිති අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනාති. අත්තනො, පරෙසඤ්ච රූපාදිති බාහිරායතනාති. පරෙසං සබ්බාති වා, සපරසන්තතිපරියාපන්නාති වා වක්ඛාදිති අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනාති. තථා රූපාදිති බාහිරායතනාති. පරිත්තමභග්ගතභවෙසු පවත්තියාපි තණ්හාය අත්තොජටාබ්හිජටාභාවො වෙදිතබ්බො. කාමභවො හි කස්සවිපි කිලෙසස්ස අවික්ඛම්භිතත්තා කප්ඤ්චිපි අවිමුත්තො අප්ඤ්ඤාත්තග්ගණස්ස විසෙසපච්චයොති “අප්ඤ්ඤාත්තං, අත්තො” ති ව චුච්චති. තබ්බිපරියායතො රූපාරූපභවො “බ්හිද්ධා, බ්හි” ති ව. තෙනාහ භගවා “අප්ඤ්ඤාත්තසංයොජනො පුග්ගලො, බ්හිද්ධාසංයොජනො පුග්ගලො” ති (අ. නි. 2.37). විසයභෙදෙන, පවත්තිආකාරභෙදෙන ව අනෙකභෙදභින්නම්පි තණ්හං ජටාභාවසාමඤ්ඤෙන එකන්ති ගහෙන්වා “තාය එවං උප්පජ්ජමානාය ජටායා” ති චුත්තං. සා පන “පජා” ති චුත්තසත්තසත්තානපරියාපන්නා එව හුත්වා පුනප්පුනං තං ජටෙන්ති විනන්ධන්ති පවත්තතිති ආහ “ජටාය ජටිතා පජා” ති. තථා හි පරමත්ථතො යදිපි අවයවධ්‍යානිරොකෙන සමුදායො නත්ථි, එකදෙසො පන සමුදායො නාම න භොතිති අවයවතො සමුදායං භින්තං කත්වා උපමුපමෙය්‍යං දස්සෙන්තො “යථා නාම වෙළුමිජටාදිහි...පෙ.... සංසිඛිතා” ති ආහ. ඉමං ජටන්ති සම්බන්ධො. තිස්ස ධාතුස්ස එකම්පි අසෙසෙන්වා සංසිඛිතෙන තෙධාතුකං ජටෙන්වා ධීතං. තෙනස්සා මහාවිසයනං, විජටනස්ස ව සුදුක්කරභාවමාහ. “විජටෙතුං කො සමත්ථො” ති ඉමිනා “විජටෙය” ති පදං සත්තිඅත්ථං, න විධිආදිඅත්ථන්ති දස්සෙති.

එවං “අත්තොජටා” තිආදිනා පුට්ඨො පන අස්ස දෙවපුත්තස්ස ඉමං ගාථමාහාති සම්බන්ධො. “එදිසොව ඉමං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙය්‍යා” ති සත්ථාරං ගුණතො දස්සෙන්තො “සබ්බධම්මෙසු අප්පට්ඨතඤ්ඤාණවාරො” තිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බධම්මෙසුති අනිතාදිභෙදභින්තෙසු සබ්බෙසු ඤෙය්‍යධම්මෙසු. අප්පට්ඨතඤ්ඤාණවාරොති අනවසෙසඤෙය්‍යාවරණප්පභානෙන නිස්සංඛිතවාරත්තා නවිහතඤ්ඤාණපවත්තිකො. එතෙන තිස්ස කාලෙසු අප්පට්ඨතඤ්ඤාණතාවිභාවෙන ආදිතො තිණ්ණං ආවෙණිකධම්මානං ගහණෙනෙව තදෙකලක්ඛණතාය තදවිනාභාවතො ව භගවතො සෙසාවෙණිකධම්මානම්පි ගහිතභාවො වෙදිතබ්බො. දිබ්බන්ති කාමගුණාදිහි කීළන්ති ලළන්ති, තෙසු වා විහරන්ති, විජයසමත්ථතායොගෙන පච්චත්ථිකෙ විජේතුං ඉච්ඡන්ති, ඉස්සරියධනාදිසක්කාරදානග්ගණං, තංතංඅත්ථානුසාසනඤ්ච කරොන්තා වොහරන්ති, පුඤ්ඤාතිසයයොගානුභාවප්පත්තාය ජුතියා ජොතන්ති, යථාධිප්පෙතඤ්ච විසයං අප්පට්ඨානෙන ගච්ඡන්ති, යථිච්ඡිතනිප්ථාදෙන ව සක්කොන්තිති දෙවා. අථ වා දෙවතියා තංතංබාසනනිත්ථරණත්ථිකෙහි සරණං පරායණන්ති ගමනියා, අභිත්ථවනියා වා, සොභාවිසෙසයොගෙන කමනියාති වා දෙවා. තෙ තිවිධා – සම්මුතිදෙවා උපපත්තිදෙවා විසුද්ධිදෙවාති. භගවා පන නිරතිසයාය අභිඤ්ඤාකීළාය උත්තමෙහි දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිභාරෙහි සපරසන්තානගතපඤ්චවිධිමාරවිජයිච්ඡානිප්පත්තියා විත්තිස්සරියසත්තධනාදිසම්මාපටිපත්ති අවෙච්චපසාදසක්කාරදානග්ගණසංඛිතෙන, ධම්මසභාවපුග්ගලප්ඤ්ඤාසයානුරූපානුසාසනීසංඛිතෙන ව වොහාරාතිසයෙන පරමාය පඤ්ඤාසරීරප්පභාසංඛිතාය ජුතියා, අනඤ්ඤාසාධාරණාය ඤාණසරීරගතියා, මාරවිජයසබ්බසබ්බඤ්ඤාගුණපරිහිතනිප්ථාදෙනෙසු අප්පට්ඨතාය සත්තියා ව සමන්තාගතත්තා සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ” න්ති ගමනියතො, අභිත්ථවනියතො, භන්තිවසෙන කමනියතො ව සබ්බෙ තෙ දෙවෙ තෙහි ගුණෙහි අභිභූයා ධීතත්තා තෙසං දෙවානං සෙට්ඨො උත්තමො දෙවොති දෙවදෙවො. සබ්බදෙවෙහි පූජනීයතරො දෙවොති වා, විසුද්ධිදෙවභාවස්ස වා සබ්බඤ්ඤාගුණාලංකාරස්ස වා අධිගතත්තා අඤ්ඤෙසං දෙවානං අතිසයෙන දෙවොති දෙවදෙවො.

අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සක්කානං, මහාබ්‍රහ්මානාද්ව ගුණාභිභවනතො අධිකො අතිසයො අතිරෙකතරො වා සක්කො බ්‍රහ්මා වාති සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. ඤාණප්පභානදෙසනාවිසෙසෙසු සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනවි අවික්ඛම්භනියට්ඨානතාය කුතොවිපි උත්‍රස්තභාවතො චතුභි වෙසාරජ්ජෙති විසාරදොති චතුරෙසාරජ්ජවිසාරදො. යං සන්ධාය චුත්තං “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධාති තත්‍ර චත මං සමණො වා...පෙ.... වෙසාරජ්ජප්පත්තො විහරාමී”ති (ම. නි. 1.150; අ. නි. 4.8). ඨානාඨානඤාණාදීහි දසභි ඤාණබලෙහි සමන්තාගතත්තා දසබලධරො. යං සන්ධාය චුත්තං “ඉධ තථාගතො ඨානාද්ව ඨානතො, අට්ඨානාද්ව අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති”තිආදි (අ. නි. 10.21; විහ. 809). යං කිඤ්චි ඤෙයාං නාම, තත්ථ සබ්බත්ථෙව අනාවටඤාණතාය අනාවරණඤාණො. තඤ්ච සබ්බං සමන්තතො සබ්බාකාරතො හත්ථතලෙ ආමලකං විය පච්චක්ඛතො දස්සනසමත්ථෙත ඤාණචක්ඛුතා සමන්තාගතත්තා සමන්තචක්ඛු, සබ්බඤ්ඤාති අත්ථො. ඉමෙහි පන ද්විහි පදෙහි පච්ඡිමාති ද්වෙ අසාධාරණඤාණාති ගහිතාති. භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි භගවා. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං පරතො බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.123 ආදයො) චිත්ථාරතො ආගමීස්සති.

එත්ථ ව “සබ්බධම්මෙසු අප්පට්ඨනඤාණවාරො”ති ඉමිනා නියද්ධාරුල්භානං පුච්ඡානං භගවතො බ්‍යාකරණසමත්ථතාය දස්සිතාය කිං දෙවතානම්පි පුච්ඡං බ්‍යාකාතුං සමත්ථො භගවාති ආසඬ්ඤාය තත්තිචත්තනත්ථං “දෙවදෙවො”ති චුත්තං. දෙවතානං අතිදෙවො සක්කො දෙවතාමිත්තදො දෙවතානං පඤ්භං විස්සජ්ජෙති, “තතො ඉමස්ස කො විසෙසො”ති වින්තෙත්තානං තත්තිචත්තනත්ථං “සක්කානං අතිසක්කො”ති චුත්තං. සක්කෙනපි පුච්ඡිතමත්ථං සනඬ්ඤාමාරාදයො බ්‍රහ්මානො විස්සජ්ජෙත්ති, “තතො ඉමස්ස කො අතිසයො”ති වින්තෙත්තානං තත්තිචත්තනත්ථං “බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා”ති චුත්තං. අයං වස්ස විසෙසො චතුරෙසාරජ්ජදසබලඤාණෙහි පාකටො ජාතොති දස්සනත්ථං “චතු...පෙ.... ධරො”ති චුත්තං. ඉමානි ව ඤාණානි ඉමස්ස ඤාණද්වයස්ස අධිගමෙන සහෙව සිද්ධානීති දස්සනත්ථං “අනාවරණඤාණො සමන්තචක්ඛු”ති චුත්තං. තයිදං ඤාණද්වයං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරුපවයසිද්ධාය භග්ගදොසතාය සිද්ධන්ති දස්සෙත්තො “භගවා”ති අවොවාති. එවමෙනෙසං පදානං ගහණෙ පයොජනං, අනුපුබ්බි ව වෙදිතබ්බා. යං පනෙතං පච්ඡිමං අනාවරණඤාණං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණන්ති ඤාණද්වයං, තං අත්ථතො අහිත්තං. එකමෙව හි තං ඤාණං විසයපචත්තිමුඛෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං ද්විධා කත්වා චුත්තං. අනවසෙසසඬ්ඤාසඬ්ඤාසම්මුතිධම්මාරම්මණතාය සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, තත්ථාවරණාභාවතො නිස්සඬ්ඤාතථාරමුපාදාය “අනාවරණඤාණං”න්තිපි චුත්තං. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං පරතො බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.123 ආදයො) චක්ඛාම.

2. මහත්තෙ සීලක්ඛන්ධාදිකෙ එසි ගවෙසිති මහෙසි, භගවා. තෙන මහෙසිනා. වණ්ණයන්තොති විවරන්තො චිත්ථාරෙත්තො. යථාභූතන්ති අවිපරිතං. සීලාදිභෙදනන්ති සීලසමාධිපඤ්ඤාදිවිභාගං. සුදුල්ලහන්ති අට්ඨක්ඛණවජ්ජිතෙන නවමෙන බණෙන ලද්ධබ්බත්තා සුට්ඨු දුල්ලහං. සීලාදිසඬ්ඤාතන්ති සීලාදික්ඛන්ධත්තයසඬ්ඤාතං. අරියමග්ගො හි තීහි බන්ධෙහි සඬ්ඤාතො සප්පදෙසත්තා නගරං විය රජ්ජෙන, න තයො බන්ධා අරියමග්ගෙන නිප්පදෙසත්තා. චුත්තඤ්ඤෙන “න ඛො, ආචුසො විසාබ, අරියෙන අට්ඨඬ්ඤාතො මග්ගෙන තයො බන්ධා සඬ්ඤාතා; තීහි ව ඛො, ආචුසො විසාබ, බන්ධෙහි අරියො අට්ඨඬ්ඤාතො මග්ගො සඬ්ඤාතො”ති (ම. නි. 1.462). කිලෙසවොරෙහි අපරිපන්ථනීයතාය ඛෙමං. අන්තද්වයපරිවජ්ජනතො, මායාදිකායවඬ්ඤාදිප්පභානතො ව උජුං. සබ්බෙසං සංකිලෙසධම්මානං මාරණවසෙන ගමනතො පචත්තනතො, නිබ්බානස්ස මග්ගනතො, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගිතබ්බතො ව මග්ගං. විසුද්ධියාති නිබ්බානාය, විසුද්ධිභාවාය වා, අරහත්තායාති අත්ථො.

යථාභූතං අජානන්තාති එවං සීලවිසුද්ධිආදිවිසුද්ධිපරම්පරාය අධිගන්තබ්බො එවරුපො එවංකිච්චකො එවමත්ථොති යාථාවතො අනවබුජ්ඣන්තා. සකලසංකිලෙසතො, සංසාරතො ව සුද්ධිං විමුත්තිං කාමෙන්ති පත්ථෙත්තිති සුද්ධිකාමා. අපි-සද්දො සම්භාවතෙ. තෙන න කෙවලං සීලමත්තෙන පරිතුට්ඨා, අථ ඛො විසුද්ධිකාමාපි සමානාති දස්සෙති. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. භාවනාය යුත්තපයුත්තතාය යොගිතො වායමන්තාපි විසුද්ධිං උද්දිස්ස පයොගං පරක්කමං කරොන්තාපි උපායස්ස අනධගතත්තා විසුද්ධිං නාධගච්ඡන්තිති යොජනා. තෙසන්ති යොගීනං. කාමඤ්චායං විසුද්ධිමග්ගො සමන්තභද්දකත්තා සචනධාරණපරිවයාදිපසුතානං සබ්බෙසම්පි පාමොජ්ජකරො, යොගීනං පන සාතිසයං පමොදහෙතුති ආහ “තෙසං පාමොජ්ජකරණං”න්ති. බාහිරකනිකායන්තරලද්ධීහි අසම්මිස්සතාය සුට්ඨු විසුද්ධිච්ඡිත්තියත්තා සුවිසුද්ධිච්ඡිත්තියං. මහාවිහාරවාසීනන්ති අත්තතො අපස්සයභූතං නිකායං දස්සෙති . දෙසනානායනිස්සිතන්ති ධම්මසංවණ්ණනානායසන්තිස්සිතං. එත්ථ ව “තෙසං පාමොජ්ජකරණං”න්තිආදිනා සබ්බසංකිලෙසමලවිසුද්ධතාය විසුද්ධිං නිබ්බානං පත්ථෙත්තානං යොගීනං එකංසෙන තදාවහත්තා පාමොජ්ජකරො ඤාණත්තරෙහි සම්මාපටිපන්නෙහි අධිට්ඨිතත්තා සුට්ඨු සම්මා විසුද්ධිච්ඡිත්තියො මහාවිහාරවාසීනං කථාමග්ගොති දස්සෙති. සක්කච්චං මෙ භාසතො සක්කච්චං නිසාමයථාති යොජෙතබ්බං.

එත්ථ ව “ඉමස්සා දාති ගාථායා”ති ඉමිනා විසුද්ධිමග්ගභාසනස්ස නිස්සයං, “කථිතාය මහෙසිනා”ති ඉමිනා තස්ස පමාණභාවං, “යථාභූතං අත්ථං සීලාදිභෙදනං”න්ති ඉමිනා අවිපරිතපිණ්ඩත්ථං, “සුදුල්ලහං...පෙ.... යොගිතො”ති ඉමිනා නිමිත්තං, “තෙසං පාමොජ්ජකරණං”න්ති ඉමිනා පයොජනං, “වණ්ණයන්තො අත්ථං, සුවිසුද්ධිච්ඡිත්තියං මහාවිහාරවාසීනං දෙසනානායනිස්සිතං, සක්කච්චං”න්ති ව ඉමිනා කරණප්පකාරං දස්සෙත්වා “විසුද්ධිකාමා සබ්බෙපි, නිසාමයථ සාධවො”ති ඉමිනා තත්ථ සක්කච්චසචතෙ සාධුජනෙ නියොජෙති. සාධුකං සචනපටිබ්බධං හි සාසනසම්පත්ති.

3. වචනත්ථවිභාවනෙන් පවෙදිතවිසුද්ධිමග්ගසාමඤ්ඤත්ථස්ස විසුද්ධිමග්ගකථා වුවවමානා අභිරුචිං උප්පාදෙතිති පදත්ථතො විසුද්ධිමග්ගං විභාවෙනුං “තත්ථ විසුද්ධි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තත්ථාති යදිදං “විසුද්ධිමග්ගං භාසිස්ස”න්ති එත්ථ විසුද්ධිමග්ගපදං චුත්තං, තත්ථ. සබ්බමලවිරහිතන්ති සබ්බෙහි රාගාදිමලෙහි, සබ්බෙහි සංකිලෙසමලෙහි ව විරහිතං විචිත්තං. තතො එව අවචන්තපරිසුද්ධං, සබ්බදා සබ්බථා ව විසුද්ධන්ති අත්ථො. යථාචුත්තං විසුද්ධිං මග්ගති ගවෙසති අධිගච්ඡති එතෙනාති විසුද්ධිමග්ගො. තෙනාහ “මග්ගොති අධිගමුපායො වුවවති”ති. විසුද්ධිමග්ගොති ව නිප්පරියායෙන ලොකුත්තරමග්ගො වෙදිතබ්බො, තදුපායත්තා පන පුබ්බභාගමග්ගො, තත්තිස්සයො කථාපබන්ධො ව තථා වුවවති.

ස්වායං විසුද්ධිමග්ගො සත්ථාරා දෙසනාවිලාසනො, වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයනො ව නානානායෙහි දෙසිතො, තෙසු අයමෙකො නායො ගහිතොති දස්සෙනුං “සො පනාය”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කත්ථචිති කිස්මිඤ්චි සුත්තෙ. විපස්සනාමත්තවසෙනෙවාති අවධාරණෙන සමථං නිවත්තෙති. සො හි තස්සා පටියොගී, න සීලාදි. මත්ත-සද්දෙන ව විසෙසනිවත්තිඅත්ථොන සවිසෙසං සමාධිං නිවත්තෙති. සො උපචාරප්පනාහෙදො විපස්සනායාතිකස්ස දෙසනාති කත්ථා න සමාධිමත්තං. න හි බණ්ඩකසමාධිං විනා විපස්සනා සම්භවති. විපස්සනාති ව තිව්ධාපි අනුපස්සනා වෙදිතබ්බො, න අනිව්වානුපස්සනාව. න හි අනිව්වදස්සනමත්තෙන සවිවාහිසමයො සම්භවති. යං පන ගාථායං අනිව්වලක්ඛණස්සෙව ගහණං කතං, තං යස්ස තදෙව සුට්ඨතරං පාකටං හුත්වා උපට්ඨාති, තාදිස්ස වසෙන. සොපි හි ඉතරං ලක්ඛණද්වයං විභූතතරං කත්ථා සම්මසිත්වා විසෙසං අධිගච්ඡති, න අනිව්වලක්ඛණමෙව.

සබ්බෙ සබ්බාරාති සබ්බෙ තෙභූමකසබ්බාරා, තෙ හි සම්මසනීයා. අනිව්වාති න නිව්වා අද්ධවා ඉත්තරා බණ්ඩගුරාති. පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාය. පස්සති සම්මසති. අථ පච්ඡා උදයබ්බයඤ්ඤාණාදිතං උප්පත්තියා උත්තරකාලං. නිබ්බිත්තද්වි දුක්ඛෙති තස්මිංයෙව අනිව්වාකාරතො දිට්ඨෙ “සබ්බෙ සබ්බාරා”ති චුත්තෙ තෙභූමකෙ බන්ධපඤ්ඤාසබ්බාතෙ දුක්ඛෙ නිබ්බිත්තද්වි නිබ්බිදාඤ්ඤාණං පටිලහති. එස මග්ගො විසුද්ධියාති එස නිබ්බිදානුපස්සනාසබ්බාතො විරාගාදිතං කාරණභූතො නිබ්බානස්ස අධිගමුපායො.

ඤානපඤ්ඤාවසෙනාති සමථවිපස්සනාවසෙන. ඤානන්ති වෙන්ථ විපස්සනාය පාදකභූතං ඤානං අධිප්පෙනං. යම්හිති යස්මිං පුග්ගලෙ. ඤානඤ්ඤා පඤ්ඤා වාති එත්ථායමත්ථො – යො පුග්ගලො ඤානං පාදකං කත්ථා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා තං උස්සුක්කාපෙති. ස වෙ නිබ්බානසන්තිකෙති සො බාත්තං නිබ්බානස්ස සම්පෙ එකන්තතො නිබ්බානං අධිගච්ඡතිති.

කම්මන්ති මග්ගවෙනනා. සා හි අපවයගාමිතාය සත්තානං සුද්ධිං ආවහති. විජ්ජාති සම්මාදිට්ඨි. සීලන්ති සම්මාචාචාකම්මන්තා. ජීවිතමුත්තමන්ති සම්මාආජීවො. ධම්මොති අවසෙසා චත්තාරො අරියමග්ගධම්මා. අථ වා කම්මන්ති සම්මාකම්මන්තස්ස ගහණං. “යා වාචුසො විසාබ, සම්මාදිට්ඨි, යො ව සම්මාසබ්බකප්පො, ඉමෙ ධම්මා පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සබ්බගහිතා”ති (ම. නි. 1.462) වචනතො. විජ්ජාති සම්මාදිට්ඨිසම්මාසබ්බකප්පානං ගහණං. ධම්මොති සමාධි “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදීසු (සං. නි. 5.378) විය. තග්ගහණෙනෙව “යො වාචුසො විසාබ, සම්මාචායාමො, යා ව සම්මාසති, යො ව සම්මාසමාධි, ඉමෙ ධම්මා සමාධික්ඛන්ධෙ සබ්බගහිතා”ති වචනතො සම්මාචායාමසන්නම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. සීලන්ති සම්මාචාචාජීවානං. ජීවිතමුත්තමන්ති එවරුපස්ස අරියපුග්ගලස්ස ජීවිතං උත්තමං ජීවිතන්ති එවමෙන්ථ අට්ඨබ්බිගිකො අරියමග්ගො චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

සීලාදිවසෙනාති සීලසමාධිපඤ්ඤාවිරියවසෙන. සබ්බදාති සමාදානතො පභූති සබ්බකාලං. සීලසම්පන්නොති වතුපාරිසුද්ධිසීලසම්පදාය සම්පන්නො සමන්තාගතො. පඤ්ඤවාති ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. සුසමාහිතොති තංසම්පයුත්තෙන සමාධිනා සුට්ඨ සමාහිතො. ආරද්ධවිරියොති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය, කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය පග්ගහිතවිරියො. පහිතත්තොති නිබ්බානං පතිපෙසිතත්තතාය කායෙ ව ජීවිතෙ ව නිරපෙක්ඛවිත්තො. ඔසන්ති කාමොසාදිවතුබ්බිධම්පි ඔසං, සංසාරමහොසමෙව වා.

එකායනොති එකමග්ගො. මග්ගපරියායො හි ඉධ අයන-සද්දො, තස්මා එකපථභූතො අයං, හික්ඛවෙ, මග්ගො, න ද්වේධාපථභූතොති අත්ථො. එකං වා නිබ්බානං අයති ගච්ඡතිති එකායනො, එකෙන වා ගණසබ්බගණිකං පහාය විවේකට්ඨෙන අධිතබ්බො පටිපජ්ජිතබ්බොති එකායනො, අයන්ති තෙනාති වා අයනො, එකස්ස සෙට්ඨස්ස භගවතො අයනොති එකායනො, තෙන උප්පාදිතත්තා, එකස්මිං වා ඉමස්මිංයෙව ධම්මචිතයෙ අයනොති එකායනො. සත්තානං විසුද්ධියාති රාගාදිමලෙහි, අභිජ්ඣාචසමලොභාදිඋපක්කිලෙසෙහි ව සත්තානං විසුද්ධත්ථාය විසුද්ධිකත්ථාය. යදිදන්ති නිපානො, යෙ ඉමෙහි අත්ථො. පුබ්බෙ සරණලක්ඛණෙන මග්ගට්ඨෙන ව මග්ගොති චුත්තස්සෙව කායාදිවිසයහෙදෙන වතුබ්බිධත්තා “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති චුත්තං. සම්මප්පධානාදීසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අප්පමාදාහිරතිආදිතං සබ්බගො වෙදිතබ්බො. අප්පමාදාහිරතිආදිවසෙනාපි හි කත්ථවි විසුද්ධිමග්ගො දෙසිතො. යථාහ

“අප්පමාදරතො හික්ඛු, පමාදෙ භයදස්සි වා;
අභබ්බො පරිභානාය, නිබ්බානස්සෙව සන්තිකෙ”ති. (ධ. ප. 32);

4. තනුක තස්සං ගාථායං. උපරි වුවිමානා ගාථාය විත්ථාරසංවණ්ණනා නිද්දෙසපටිනිද්දෙසට්ඨානියා, තතො සංඛ්තතරා අත්ථවණ්ණනා උද්දෙසට්ඨානියානි ආහ “අයං සඛ්බෙපවණ්ණනා”ති. යථාඋද්දිට්ඨස්ස හි අත්ථස්ස නිද්දෙසපටිනිද්දෙසා සුකරා, සුබොධා ව භොන්තිති. සීලෙ පතිට්ඨායානි එත්ථ සීලෙති කුසලසීලෙ. යදිපි “කතමෙ ව, ථපති, අකුසලා සීලා”තිආදිසු අකුසලා ධම්මාපි සීලන්ති ආගතා. වුවිමානාය පන විත්තපඤ්ඤාභාවනාය අධිට්ඨානායොග්ගායා කිරියසීලානම්පි අසම්භවො, කුතො ඉතරෙසන්ති කුසලසීලමෙවෙන්ථ අධිප්පෙන. සීලං පරිපුරයමානොතිආදිසු පරිපුරයමානොති පරිපාලෙන්තො, පරිවඩ්ඪෙන්තො වා, සබ්බභාගෙහි සංවරන්තො , අවිතික්කමන්තො වාති අත්ථො. තථාභුතො හි තං අවිජ්ජන්තො තත්ථ පතිට්ඨිතො නාම භොති. “සීලෙ”ති හි ඉදං ආධාරෙ භුම්මං. පතිට්ඨායානි දුට්ඨා පතිට්ඨා නිස්සයුපනිස්සයහෙදතො. තත්ථ උපනිස්සයපතිට්ඨා ලොකියා, ඉතරා ලොකුත්තරා අනින්දිත්වා ගහණෙ. නින්දිත්වා පන ගහණෙ යථා ලොකියවිත්තුප්පාදෙසු සහජාතානං, පුරිමපච්ඡිමානඤ්ච වසෙන නිස්සයුපනිස්සයපතිට්ඨා සම්භවති, එවං ලොකුත්තරෙසු හෙට්ඨිමමග්ගථලසීලවසෙන උපනිස්සයපතිට්ඨාපි සම්භවති. “පතිට්ඨායා”ති ව පදස්ස යදා උපනිස්සයපතිට්ඨා අධිප්පෙනා, තදා “සද්ධං උපනිස්සායා”තිආදිසු (පට්ඨා. 1.1.423) විය පුරිමකාලකිරියාවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “පුබ්බෙව බො පනස්ස කායකම්මං වචිකම්මං ආජීවො සුපරිසුද්ධො භොති”ති (ම. නි. 3.431). යදා පන නිස්සයපතිට්ඨා අධිප්පෙනා, තදා “වක්ඛුඤ්ච පට්ඨවා”තිආදිසු (ම. නි. 1.204; 3.421; සං. නි. 4.60) විය සමානකාලකිරියාවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සම්මාචාචාදයො හි අත්තනා සම්පයුත්තානං සම්මාදිට්ඨිආදීනං සහජාතවසෙනෙව නිස්සයපච්චියා භොන්තිති.

නරති තෙතිති නරො, පුරිසො. යථා හි පඨමපකතිභුතො සත්තො, ඉතරාය පකතියා සෙට්ඨට්ඨෙන පුරි උච්චෙ යානෙ සෙති පවත්තතිති “පුරිසො”ති වුවිති, එවං නයනට්ඨෙන “නරො”ති වුවිති. පුත්තභාතුභුතොපි හි පුග්ගලො මාතුපෙට්ඨගතිනිනං නෙතුට්ඨානෙ තිට්ඨති, පගෙව ඉතරො ඉතරාසං. නරෙන යොගතො, නරස්ස අයන්ති වා නාරි, ඉත්ථී. සාපි වෙන්ථ කාමං තණ්හාජටාච්ඡටනසමත්ථතා අත්ථී, පධානමෙව පන සත්තං දස්සෙන්තො “නරො”ති ආහ යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති (දී. නි. 1.157, 255). අට්ඨකථායං පන අවිභාගෙන පුග්ගලපරියායො අයන්ති දස්සෙන්තො “නරොති සත්තො”ති වුත්තං. සපඤ්ඤොති විපාකභුතාය සහ පඤ්ඤාය පවත්තතිති සපඤ්ඤො. තාය හි ආදිතො පට්ඨාය සත්තානවසෙන බහුලං පවත්තමානාය අයං සත්තො සවිසෙසං “සපඤ්ඤො”ති වත්තබ්බතං අරහති. විපාකපඤ්ඤාපි හි සත්තානවිසෙසනෙත භාවනාපඤ්ඤාප්පත්තියා උපනිස්සයො භොති අහෙතුකද්විහෙතුකානං තදභාවතො. සම්පපඤ්ඤසඬ්ඛාතාය ව තංතංකිව්චකාරිකාය පඤ්ඤාය වසෙන “සපඤ්ඤො”ති වත්තුං වට්ටති. අට්ඨකථායං පන නිපක-සද්දෙන පාරිභාරිකපඤ්ඤා ගය්හතිති විපාකපඤ්ඤාවසෙනෙවෙන්ථ අත්ථො වුත්තො. කම්මජනිතෙතුකපටිසන්ධිපඤ්ඤායානි කම්මජාය නිහෙතුකපටිසන්ධියං පඤ්ඤායානි එවං නිහෙතුක-සද්දො පටිසන්ධි-සද්දෙන සම්බන්ධිතබ්බො, න පඤ්ඤා-සද්දෙන. න හි පඤ්ඤා නිහෙතුකා අත්ථී. පටිසන්ධිතො පහුති පවත්තමානා පඤ්ඤා “පටිසන්ධියං පඤ්ඤා”ති වුත්තා තංමුලකත්තා, න පටිසන්ධික්ඛණෙ පවත්තා එව.

විත්තෙති ආරම්මණං උපනිජ්ඣායතිති විත්තං, සමාධි. සො හි සාතිස්සං උපනිජ්ඣානකිව්චො. න හි විතක්කාදයො විනා සමාධිනා තමත්ථං සාධෙන්නි, සමාධි පන තෙහි විනාපි සාධෙන්නි. පගුණබලවභාවාපාදනෙන පච්චයෙහි විතං, තථා සත්තානං විනොතිතිපි විත්තං, සමාධි. පඨමජ්ඣානාදිවසෙන විත්තවිවිත්තතාය, ඉද්ධිවිධාදිවිත්තකරණෙන ව සමාධි විත්තන්ති විනාපි පරොපදෙසෙනස්ස විත්තපරියායො ලබ්භතෙව. අට්ඨකථායං පන විත්ත-සද්දො විඤ්ඤාණෙ නිරුළුභොති කත්වා වුත්තං “විත්තසීසෙන හෙත්ථ සමාධි නිද්දිට්ඨො”ති. යථාසභාවං පකාරෙහි ජානාතිති පඤ්ඤා. සා යදිපි කුසලාදිහෙදතො බහුවිධා. “භාවය”න්ති පන වචනතො භාවෙතබ්බා ඉධාධිප්පෙනානි තං දස්සෙන්තො “විපස්සන”න්ති වුත්තං. “භාවය”න්ති ව ඉදං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං “විත්තඤ්ච භාවයං, පඤ්ඤඤච භාවය”න්ති. තයිදං ද්වයං කිං ලොකියං, උදාහු ලොකුත්තරන්ති? ලොකුත්තරන්ති දට්ඨබ්බං උක්කට්ඨනිද්දෙසතො. තං හි භාවයමානො අරියමග්ගක්ඛණෙ තණ්හාජටං සමුච්ඡෙදවසෙන විජටෙතිති වුවිති, න ලොකියං. නානන්තරියභාවෙන පනෙන්ථ ලොකියාපි ගතිතාව භොන්ති ලොකියසමථිපස්සනාය විනා තදභාවතො. සමථයානිකස්ස හි උපචාරජ්ජනාප්පහෙදං සමාධි. ඉතරස්ස බණ්ණසමාධිං, උභයෙසම්පි විමොක්ඛමුක්ඛතයං විනා න කදාවිපි ලොකුත්තරාධිගමො සම්භවති. තෙනාහ “සමාධිඤ්චෙව විපස්සනඤ්ච භාවයමානො”ති. තත්ථ යදා ලොකියා සමථිපස්සනා අධිප්පෙනා, තදා “භාවය”න්ති ඉදං භාවනාකිරියාය හෙතුභාවකථනං, භාවනාහෙතුති අත්ථො. තංභාවනාහෙතුකා හි විජටනකිරියානි. යදා පන ලොකුත්තරා අධිප්පෙනා, තදා කෙවලං වත්තමානභාවනිද්දෙසො. තදුභයභාවනාසමකාලමෙව හි තණ්හාජටාච්ඡටනං.

“ආතාපි නිපකො”ති ඉදං යථාවුත්තභාවනාය උපකාරකධම්මකිත්තනං. කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තස්ස හි වීරියං සති සම්පජඤ්ඤන්ති ඉමෙ තයො ධම්මා බහුපකාරා. වීරියුපත්ථද්ධඤ්ඤි කම්මට්ඨානං සතිසම්පජඤ්ඤානුපාලිතං න පරිපතති, උපරි ව විසෙසං ආවහති. පතිට්ඨාසිද්ධියා වෙන්ථ සද්ධාසිද්ධි, සද්ධුපනිස්සයත්තා සීලස්ස, වීරියාදිසිද්ධියා ව. න හි සද්ධෙයාවත්ථුං අසද්දහන්තස්ස යථාවුත්තවීරියාදයො සම්භවන්ති, තථා සමාධිපි. යථා හි හෙතුභාවතො වීරියාදිහි සද්ධාසිද්ධි, එවං ඵලභාවතො තෙහි සමාධිසිද්ධි. වීරියාදිසු හි සම්පජ්ජමානෙසු සමාධි සම්පන්නොව භොති අසමාහිතස්ස තදභාවතො. කථං පනෙන්ථ සතිසිද්ධි? නිපකග්ගහණතො. තික්ඛවිසදභාවප්පත්තා හි සති “නෙපක්ක”න්ති වුවිති. යථාහ “පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතො”ති. අට්ඨකථායං පන “නෙපක්කං පඤ්ඤා”ති අයමන්තො දස්සිතො. තග්ගහණෙනෙව සතිපි ගතිතාව භොති. න හි සතිවිරහිතා පඤ්ඤා අත්ථීති. අපරෙ පන “සපඤ්ඤො”ති ඉමිනාව පාරිභාරිකපඤ්ඤාපි ගය්හතිති “නිපකො”ති පදස්ස “සතො”ති අත්ථං වදන්ති. යදිපි කිලෙසානං පහානං ආතාපනං, තං සම්මාදිට්ඨිආදීනම්පි අත්ථෙව. ආතප්පසද්දො විය පන ආතාපසද්දො වීරියෙයෙව

නිරුල්හොති ආහ “ආකෘෂිති වීරියවා”ති. අප් වා පටිපක්ඛප්පහානෙ සම්පයුත්තධම්මානං අබ්භුස්සහනවසෙන පවත්තමානස්ස වීරියස්ස සාතිස්සං තදානාපනන්ති වීරියමෙව තථා වුච්චති, න අඤ්ඤා ධම්මා. ආකෘෂිති වායමිකාරො පසංසාය, අතිස්සස්ස වා දීපකො. වීරියවාති වා-සද්දොපි තදත්ථො එව දට්ඨබ්බො. තෙන සම්මප්පධානසම්භිතිතා වුත්තා හොති. තෙනාහ “කිලෙසානං ආනාපනපරිනාපනට්ඨො”ති. ආනාපනග්ගහණෙන වෙන්ථ ආරම්භ ධාතුමාහ ආදිතො වීරියාරම්භොති කත්වා, පරිනාපනග්ගහණෙන නික්කමපරක්කමධාතුයො සබ්බසො පටිපක්ඛතො නික්ඛන්තං, උපරුපරි විසෙසප්පත්තිඤ්ච උපාදාය. නිපයති විසොසෙති පටිපක්ඛං, තතො වා අත්තානං නිපාති රක්ඛති නිපකො, සම්පජානො. කම්මට්ඨානස්ස පරිහරණෙ නියුත්තාති පාරිභාරිකා.

අභික්කමාදිති සබ්බකිච්චාති සාත්ථකසම්පජ්ඤාදිවසෙන පරිච්ඡිජ්ජ නෙතිති සබ්බකිච්චපරිණායිකා. කම්මට්ඨානස්ස වා උග්ගහො පරිපුච්ඡා භාවනාරම්භො මනසිකාරවිධි, තත්ථ ව සක්කවිච්චකාරිතා සාතව්වකාරිතා සප්පායකාරිතා නිමිත්තකුසලතා පභිත්තතතා අත්තරාඅසඬකොවො ඉන්ද්‍රියසමන්තපටිපාදනා වීරියසමතාපාදනං වීරියසමතායොජනන්ති එවමාදිනං සබ්බෙසං කිච්චානං පරිණායිකා සබ්බකිච්චපරිණායිකා. භයං ඉක්ඛති භික්ඛුති සාධාරණතො භික්ඛුලක්ඛණකට්ඨෙන පටිපත්තියාව භික්ඛුභාවො, න භික්ඛකභිත්තපට්ඨරාදිභාවෙනාති දස්සෙති. එවං හි කතකිච්චානං සාමණෙරාදිනං, පටිපත්තානඤ්ච අපබ්බජිතානම්පි සඬගහො කතො හොති. ඉධ පන පටිපජ්ජනකවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. භින්දති පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙති වා භික්ඛු. සො ඉමං විජටයෙති යො නරො සප්පඤ්ඤා සිලෙ පතිට්ඨාය ආකෘෂි නිපකො චිත්තං පඤ්ඤාඤ්ච භාවයන්ති වුත්තො, සො භික්ඛු ඉමං තණ්හාපටං විජටයෙති සම්බන්ධො. ඉදාති තම්පි විජටනං වෙඨගුම්ඛවිජටනෙන උපමෙත්වා දස්සෙතුං ගාථාය යථාවුත්තෙ සීලාදිධම්මෙ “ඉමිතා ව සීලෙනා”තිආදිතා පව්වාමසති. තත්ථ යස්මා යොගාවචරසන්තානගතා නානාක්ඛණිකා මිස්සකා සීලාදිධම්මා ගාථාය ගතිතා, තස්මා තෙ එකච්චං ගණ්හන්තො “ජනි ධම්මෙහි සමන්තාගතො”ති ආහ. න හි තෙ ජ ධම්මා එකස්මිං සන්තානෙ එකස්මිං ඛණෙ ලබ්භන්ති. යස්මා ව පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ගාථා භාසිතා, තස්මා පුග්ගලාධිට්ඨානමෙව උපමං දස්සෙන්නො “සෙය්‍යථාපි නාම පුරිසො”තිආදිමාහ . තත්ථ සුනිසිතන්ති සුට්ඨු නිසිතං, අතිවිය තිබ්බන්ති අත්ථො. සත්ථස්ස නිසානසීලායං නිසිතතරභාවකරණං, බාහුබලෙන වස්ස උක්ඛිපනන්ති උභයම්පෙන අත්ථාපන්තං කත්වා උපමා වුත්තාති තදුභයං උපමෙයො දස්සෙන්නො “සමාධිසීලායං සුනිසිතං...පෙ.... පඤ්ඤාභන්ථෙන උක්ඛිපිත්වා”ති ආහ. සමාධිගුණෙන හි පඤ්ඤාය තික්ඛභාවො. තෙනාහ භගවා “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; 5.1071; නෙත්ති. 40; මි. ප. 2.1.14). වීරියඤ්චස්සා උපත්ථම්භකං පග්ගණ්හනතො. විජටෙය්‍යාති විජටෙතුං සක්කුණෙය්‍ය. වුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනාය හි වත්තමානාය යොගාවචරො තණ්හාපටං විජටෙතුං සමත්ථො නාම. විජටනං වෙන්ථ සමුච්ඡේදවසෙන පහානන්ති ආහ “සඤ්ඡිත්තෙය්‍ය සම්පදාලෙය්‍යා”ති. දක්ඛිණං අරහතිති දක්ඛිණෙය්‍යො, අග්ගො ව සො දක්ඛිණෙය්‍යො වාති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො, අග්ගා වා දක්ඛිණා අග්ගදක්ඛිණා, තං අරහතිති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො.

5. තත්‍රාති තස්සං ගාථායං. අයන්ති “නරො”ති ව “භික්ඛු”ති ව වුත්තො යොගාවචරො. පුන තත්‍රාති තස්සං පඤ්ඤායං. අස්සාති භික්ඛුතො. කත්තරි වෙනං සාම්ච්චනං, අනෙතාති අත්ථො. කරණිකං නත්ථි විසෙසාධානස්ස තිහෙතුකපටිසන්ධිපඤ්ඤාය අභාවතො. තෙනාහ “පුරිමකම්මානුභාවෙනෙව භිස්ස සා සිද්ධා”ති. තෙනාති යොගිතා. භාවනායං සතතපවත්තිතවීරියතාය සාතව්වකාරිතා. පඤ්ඤාවසෙනාති යථාවුත්තනෙපක්කසඬ්ඛානපඤ්ඤාවසෙන. යං කිඤ්චි කත්තබ්බං, තස්ස සබ්බස්ස සම්පජානවසෙනෙව කරණසීලො, තත්ථ වා සම්පජානකාරො එතස්ස අත්ථි, සම්පජානස්ස වා අසම්මොහස්ස කාරකො උප්පාදකොති සම්පජානකාරී, තෙන සම්පජානකාරිතා. අත්‍රාති අස්සං ගාථායං. සීලාදිසම්පාදනෙ වීරියස්ස තෙසං අඬගභාවතො තං විසුං අග්ගහෙත්වා “සීලසමාධිපඤ්ඤාමුඛෙනා”ති වුත්තං.

“විසුද්ධිමග්ගං දස්සෙති”ති අවිභාගතො දෙසනාය පිණ්ඩත්ථං වත්වා පුන තං විභාගතො දස්සෙතුං “එත්තාවතා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ එත්තාවතාති එත්තකාය දෙසනාය. සික්ඛාති සික්ඛිතබ්බවට්ඨෙත සික්ඛා. සික්ඛනං වෙන්ථ ආසෙවනං දට්ඨබ්බං. සීලාදිධම්මෙහි සංවරණාදිවසෙන ආසෙවන්තො තෙ සික්ඛතිති වුච්චති. සාසනන්ති පටිපත්තිසාසනං. උපනිස්සයො බලවකාරණං. චජ්ජනං අනුපගමනං. සෙවනා භාවනා. පටිපක්ඛොති පහායකපටිපක්ඛො. යදිපි ගාථායං “සීලෙ”ති සාමඤ්ඤාතො වුත්තං, න “අධිසීලෙ”ති. තං පන තණ්හාපට්ඨවිජටනස්ස පතිට්ඨාභූතං අධිප්පෙතන්ති ආහ “සීලෙන අධිසීලසික්ඛා පකාසිතා”ති. භවගාමි හි සීලං සීලමෙව, විභවගාමි සීලං අධිසීලසික්ඛා. සාමඤ්ඤපොනනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨති. එස නයො සෙසසික්ඛාසුපි.

සීලෙනාති අධිසීලසික්ඛාභූතෙන සීලෙන. තං හි අනඤ්ඤාසාධාරණතාය සාසනස්ස ආදිකල්‍යාණතං පකාසෙති, න යමනියමාදිමත්තං. තෙන වුත්තං “සීලඤ්ච සුච්ඤ්ඤං, සබ්බපාපස්ස අකරණං”න්ති ව. කුසලානන්ති මග්ගකුසලානං. කුසලානන්ති වා අනවජ්ජානං. තෙන අරියඵලධම්මානම්පි සඬගහො සිද්ධො හොති. සබ්බපාපස්ස අකරණන්ති සබ්බස්සාපි සාවජ්ජස්ස අකිරියා අනප්ඤ්ඤාපජ්ජනං. එතෙන වාරිත්තවාරිත්තහෙදස්ස සබ්බස්ස සීලස්ස ගහණං කතං හොති. කත්තබ්බාකරණම්පි හි සාවජ්ජමෙවාති. ආදිවචනතොති ගාථායං වුත්තසමාධිපඤ්ඤානං ආදිමිති වචනතො. ආදිභාවො වස්ස තම්මුලකත්තා උත්තරිමනුස්සධම්මානං. ආදිනං වා වචනං ආදිවචනං. ආදිසද්දෙන වෙන්ථ “සීලං සමාධි පඤ්ඤා ව, විමුත්ති ව අනුත්තරා”ති (දී. නි. 2.186) එවමාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. සීලස්ස විසුද්ධත්තා විජ්ජපිසාරාදිහෙතුනං දුර්වකරණතො අවිජ්ජපිසාරාදිගුණාවහං. “අවිජ්ජපිසාරාදිගුණාවහන්තා”ති එතෙන න කෙවලං සීලස්ස කල්‍යාණතාව විභාවිතා, අප් ඛො ආදිභාවොපිති දට්ඨබ්බං. තථා භිස්ස සුත්තෙ (පරි. 366) අවිජ්ජපිසාරාදිනං විමුත්තිඤ්ඤාණපරියොසානානං පරම්පරපච්චයනා වුත්තා. සමාධිනාති අධිවිත්තසික්ඛාභූතෙන සමාධිතා. සකලං සාසනං

සඬගහෙත්වා පවත්නය ගාථාය ආදිපදෙන ආදිමහි පටිපජ්ජිතබ්බස්ස සීලස්ස, තතියපදෙන පරියොසානෙ පටිපජ්ජිතබ්බාය පඤ්ඤාය ගතිතත්තා මජ්ඣෙ පටිපජ්ජිතබ්බො සමාධි පාරිසෙසනො දුතියපදෙන ගස්හතීති “කුසලස්ස උපසම්පදාතිආදිවචනතො හි සමාධි සාසනස්ස මජ්ඣෙ”ති වුත්තං, න කුසලසද්දස්ස සමාධිපරියායත්තා. පුබ්බුපනිස්සයවතො හි සමාහිතතාදිඅට්ඨඬගසමන්තාගමෙන අහිනිභාරක්ඛමතා සමාධිස්ස ඉද්ධිවිධාදිගුණාවහත්තං, අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය අධිගතාය යදත්ථං පබ්බජති, තං පරියොසිතන්ති පඤ්ඤා සාසනස්ස පරියොසානං. තෙනාහ භගවා “සික්ඛානිසංසම්දං, හික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති සද්ධාධිපතෙයාං පඤ්ඤත්තරං විමුත්තිසාරං”න්ති (අ. නි. 4.245). සකං චිත්තං සචිත්තං, සචිත්තස්ස සබ්බසො කිලෙසානං සමුච්ඡින්නදනෙන විසොධනං සචිත්තපරියොදාපනං. එවං පන පඤ්ඤාකිච්චෙ මත්ථකප්පත්තෙ උත්තරි කරණියාභාවතො සාසනස්ස පඤ්ඤත්තරතා වෙදිතබ්බා. තාදිභාවාවහනතොති යාදිසො ඉට්ඨෙසු, ලාභාදීසු ව අනුනායාභාවතො, තාදිසො අනිට්ඨෙසු, අලාභාදීසු ව පටිසාභාවතො. තතො එව වා යාදිසො අනාපාඨගතෙසු ඉට්ඨානිට්ඨෙසු, තාදිසො ආපාඨගතෙසුපීති තාදී. තස්ස භාවො තාදිභාවො, තස්ස ආවහනතො. වාතෙනාති වාතහෙතු. න සමීරතීති න චලති. න සමිඤ්ජන්තීති න එන්දන්ති, කුතො චලනන්ති අධිප්පායො.

තථාති යථා සීලාදයො අධිසීලසික්ඛාදීනං පකාසකා, තථා තෙවිජ්ජනාදීනං උපනිස්සයස්සාති තෙසං පකාසනාකාරුපසංභාරත්ථො තථා-සද්දො. යස්මා සීලං විසුජ්ඣමානං සතිසම්පජ්ඤාකලෙන, කම්මස්සකතඤ්ඤාණකලෙන ව සංකිලෙසමලතො විසුජ්ඣති පාරිපුරිඤ්ච ගච්ඡති, තස්මා සීලසම්පදා සිජ්ඣමානා උපනිස්සයසම්පත්තිභාවෙන සතිබලං, ඤාණකලඤ්ච පච්චුපට්ඨපෙතීති තස්සා විජ්ජත්තයුපනිස්සයතා වෙදිතබ්බා සභාගහෙතුසම්පාදනතො. සතිනෙපක්කෙන හි පුබ්බෙනිවාසවිජ්ජාසිද්ධි, සම්පජ්ඤාකල සබ්බකිච්චෙසු සුදිට්ඨකාරිතාපරිවයෙන චුතුපපාතඤ්ඤාණානුබන්ධාය දුතියවිජ්ජාසිද්ධි, චිත්තිකමාභාවෙන සංකිලෙසප්පහානසබ්භාවතො විච්චුපනිස්සයතාවසෙන අජ්ඣාසයසුද්ධියා තතියවිජ්ජාසිද්ධි. පුරෙතරං සිද්ධානං සමාධිපඤ්ඤානං පාරිපුරිං චිනා සීලස්ස ආසවක්ඛයඤ්ඤාණුපනිස්සයතා සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවෙහි දීපෙනබ්බා. සමාධිපඤ්ඤා විය අභිඤ්ඤාපටිසම්භිදානං සීලං න සභාගහෙතුති කත්වා වුත්තං “න තතො පර”න්ති. “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; නෙත්ති. 40; මි. ප. 2.1.14) වචනතො සමාධිසම්පදා ඡලභිඤ්ඤාතාය උපනිස්සයො. පඤ්ඤා විය පටිසම්භිදානං සමාධි න සභාගහෙතුති වුත්තං “න තතො පර”න්ති. “යොගා වෙ ජායතෙ භූරි”ති (ධ. ප. 282) වචනතො පුබ්බයොගෙන, ගරුවාසදෙසභාසාකඛසල්ලඋග්ගහපරිපුච්ඡාදීහි ව පරිභාවිතා පඤ්ඤාසම්පත්ති පටිසම්භිදාපහෙදස්ස උපනිස්සයො පච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධියොපි පඤ්ඤාසම්පත්තිසන්නිස්සයාති පඤ්ඤාය අනධිගන්තබ්බස්ස විසෙසස්ස අභාවතො, තස්මා ව පටිසම්භිදාපහෙදස්ස එකන්තිකකාරණතො හෙට්ඨා විය “න තතො පර”න්ති අවත්වා “න අඤ්ඤෙන කාරණෙන”ති වුත්තං.

එත්ථ ව “සීලසම්පත්තිඤ්ඤි නිස්සායා”ති වුත්තත්තා යස්ස සමාධිවිජ්ජනභූතා අනවසෙසා ඡ අභිඤ්ඤා න ඉජ්ඣන්ති, තස්ස උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන න සමාධිසම්පදා අත්ථිති. සතිපි විජ්ජානං අභිඤ්ඤාකදෙසභාවෙ සීලසම්පත්තිසමුදාගතා එව තිස්සො විජ්ජා ගතිතා. යථා හි පඤ්ඤාසම්පත්තිසමුදාගතා වතස්සො පටිසම්භිදා උපනිස්සයසම්පන්නස්ස මග්ගෙනෙව ඉජ්ඣන්ති, මග්ගක්ඛණෙ එව තාසං පටිලභිතබ්බතො, එවං සීලසම්පත්තිසමුදාගතා තිස්සො විජ්ජා සමාධිසම්පත්තිසමුදාගතා ව ඡ අභිඤ්ඤා උපනිස්සයසම්පන්නස්ස මග්ගෙනෙව ඉජ්ඣන්තිති මග්ගාධිගමෙනෙව තාසං අධිගමො වෙදිතබ්බො. පච්චෙකබුද්ධානං, සම්මාසම්බුද්ධානඤ්ච පච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිසමධිගමසදිසා හි ඉමෙසං අරියානං ඉමෙ විසෙසාධිගමාති. චිතයසුත්තාහිධම්මෙසු සම්මාපටිපත්තියා තෙවිජ්ජනාදීනං උපනිස්සයනාපි යථාවුත්තවිධිනා වෙදිතබ්බා.

සම්පන්නසීලස්ස කාමසෙවනාභාවතො සීලෙන පඨමන්තවිච්ජනං වුත්තං. යෙභුයොන හි සත්තා කාමහෙතු පාණාතිපාතාදිවසෙනාපි අසුද්ධපයොගා හොන්ති. ඤානසුඛලාභිනො කායකිලමථස්ස සම්භවො එව නත්ථිති සමාධිනා දුතියන්තවිච්ජනං වුත්තං ඤානසමුට්ඨානපණිතරුපච්චකායත්තා. පඤ්ඤායාති මග්ගපඤ්ඤාය. උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන හි එකංසතො අරියමග්ගොව මජ්ඣමා පටිපත්ති නාම. එවං සන්තෙපි ලොකියපඤ්ඤාවසෙනාපි අන්තද්වයවිච්ජනං විභාවෙනබ්බං.

සීලං තංසමඬගිනො කාමසුගතිසුයෙව නිබ්බත්තාපනතො වතුහි අපායෙහි විමුත්තියා කාරණන්ති ආහ “සීලෙන අපායසමතික්කමනුපායො පකාසිතො හොති”ති. න හි පාණාතිපාතාදිපටිච්චරති දුග්ගතිපරිකිලෙසං ආවහති. සමාධි තංසමඬගිනො මහග්ගහභූමියංයෙව නිබ්බත්තාපනෙන සකලකාමහවතො විමොචෙතීති වුත්තං “සමාධිනා කාමධාතුසමතික්කමනුපායො පකාසිතො හොති”ති. න හි කාමාවචරකම්මස්ස අනුබලප්පදාසිනං කාමච්ඡන්දාදීනං වික්ඛම්භකං ඤානං කාමධාතුපරිකිලෙසාවහං හොති. න වෙන්ථ උපචාරජ්ඣානං නිදස්සෙනබ්බං, අප්පනාසමාධිස්ස අධිප්පෙතත්තා. නාපි “සීලෙනෙව අතික්කම්මතබ්බස්ස අපායභවස්ස සමාධිනා අතික්කම්මතබ්බා”ති වචනොකාසො. සුගතිභවම්පි අතික්කමන්තස්ස දුග්ගතිසමතික්කමනෙ කා කථාති. සබ්බභවසමතික්කමනුපායොති කාමභවාදීනං නවන්තම්පි භවානං සමතික්කමනුපායො සීලසමාධිහි අතික්කන්තාපි භවා අනතික්කන්තා එව, කාරණස්ස අපහීනත්තා. පඤ්ඤාය පනස්ස සුප්පහීනත්තා තෙ සමතික්කන්තා එව.

තද්ඬගජ්ජහානවසෙනාති දීපාලොකෙනෙව තමස්ස පුඤ්ඤකිරියවත්ථුගතෙන තෙන තෙන කුසලධිගෙන තස්ස තස්ස අකුසලධිගස්ස පහානවසෙන. සමාධිනා වික්ඛම්භනප්පහානවසෙනාති උපචාරජ්ජහානෙදෙන සමාධිනා

පවත්නිතිවාරණෙන සටප්පහාරෙතෙව ජලතලෙ සෙවලස්ස තෙසං තෙසං නිවරණාදිධම්මානං පහානවසෙන. පඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙනාති චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංග්ගවතො අත්තනො සත්තානෙ “දිට්ඨිගතානං පහානායා”තිආදිනා (ධ. ස. 277) චුත්තස්ස සමුදයපක්ඛියස්ස කිලෙසගණස්ස අවිචන්තං අප්පවත්තිසඛිබාතසමුච්ඡන්දනප්පහානවසෙන.

කිලෙසානං චිතික්කමපට්ඨකං සංකිලෙසධම්මානං, කම්මකිලෙසානං වා යො කායචිද්ද්වාරෙසු චිතික්කමො අප්ඤ්ඤායාති, තස්ස පට්ඨකං සිලෙන පකාසිතො හොති, අචිතික්කමසභාවත්තා සිලස්ස. ඔකාසාදානවසෙන කිලෙසානං චිත්තෙ කුසලප්පවත්තිං පරියාදිසිත්වා උට්ඨානං පරිසුට්ඨානං. තං සමාධි චික්ඛම්හෙතිති ආහ “සමාධිනා පරිසුට්ඨානපට්ඨකං පකාසිතො හොති”ති, සමාධිස්ස පරිසුට්ඨානප්පහායකත්තා. අප්පහිනහාවෙන සත්තානෙ අනු අනු සයනතො කාරණලාභෙ උප්පත්තිරහා අනුසයා, තෙ පන අනුරූපං කාරණං ලද්ධා උප්පජ්ජනාරහා ටාමගතා කාමරාගාදයො සත්ත කිලෙසා වෙදිතබ්බා. තෙ අරියමග්ගපඤ්ඤාය සබ්බසො පභියන්තිති ආහ “පඤ්ඤාය අනුසයපට්ඨකං පකාසිතො හොති”ති.

කායදුච්චරිතාදි දුට්ඨු වරිතං, කිලෙසෙහි වා දුසිතං වරිතන්ති දුච්චරිතං, තමෙව යත්ථ උප්පන්නං, තං සත්තානං සංකිලෙසෙහි විබාධති, උපතාපෙති වාති සංකිලෙසො, තස්ස විසොධනං සිලෙන තද්ධිගවසෙන පහානං චිතික්කමපට්ඨකත්තා සිලස්ස. තණ්හාසංකිලෙසස්ස විසොධනං චික්ඛම්හනවසෙන පහානං පරිසුට්ඨානපට්ඨකත්තා සමාධිස්ස, තණ්හාය වස්ස උපුට්ඨිච්චිතිකභාවතො. දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස විසොධනං සමුච්ඡෙදවසෙන පහානං අනුසයපට්ඨකත්තා පඤ්ඤාය, දිට්ඨිගතානාඤ්ච අයාථාවගාහිතං යාථාවගාහිතියා පඤ්ඤාය උපුට්ඨිච්චිතිකභාවතො.

කාරණන්ති උපනිස්සයපට්ඨයො. සිලෙසු පරිපූරකාරීති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභුතත්තා ආදිබ්‍රහ්මවරියකානං පාරාජිකසඛිසාදිසෙසසඛිබාතානං මහාසිලසික්ඛාපදානං අචිතික්කමනතො බුද්දානුබුද්දකානං ආපජ්ජනෙ සහසාව තෙහි වුට්ඨානෙන සිලෙසු යං කත්තබ්බං, තං පරිපූරං සමත්ථං කරොතිති සිලෙසු පරිපූරකාරී. තථා සකදාගාමීති “සිලෙසු පරිපූරකාරී”ති එතං උපසංහරති තථා-සද්දෙන. එතෙ හි ද්වෙ අරියා සමාධිපාරිපන්ථිකානං කාමරාගබ්‍යාපාදානං පඤ්ඤාපාරිපන්ථිකස්ස සච්චපට්ඨිච්චාදකමොහස්ස සබ්බසො අසමුහතත්තා සමාධිං, පඤ්ඤාඤ්ච භාවෙන්තාපි සමාධිපඤ්ඤාසු යං කත්තබ්බං, තං මත්තසො පමාණෙන පදෙසමත්තමෙව කරොන්තිති සමාධිස්මිං, පඤ්ඤාය ව මත්තසො කාරිතො “සිලෙසු පරිපූරකාරිතො”ඉච්චෙව වුච්චන්ති. අනාගාමී පන කාමරාගබ්‍යාපාදානං සමුච්ඡන්තත්තා සමාධිස්මිං පරිපූරකාරී. අරහා සබ්බසො සම්මොහස්ස සුසමුහතත්තා පඤ්ඤාය පරිපූරකාරී.

චුත්තං හෙතං භගවතා (අ. නි. 3.87) –

“ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සිලෙසු පරිපූරකාරී හොති, සමාධිස්මිං මත්තසො කාරී, පඤ්ඤාය මත්තසො කාරී. සො යාති තාති බුද්දානුබුද්දකාති සික්ඛාපදාති, තාති ආපජ්ජතිපි වුට්ඨාතිපි. තං කිස්ස හෙතු? න හි මෙත්ථ, භික්ඛවෙ, අභබ්බතා චුත්තා. යාති ව බො තාති සික්ඛාපදාති ආදිබ්‍රහ්මවරියකාති බ්‍රහ්මවරියසාරූප්පාති, තත්ථ ධුට්ඨිලො ව හොති ධීතසිලො ව, සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු. සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්තො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො. ඉධ පන, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සිලෙසු... පෙ.... සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමී හොති. සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති. ඉධ පන, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සිලෙසු පරිපූරකාරී හොති, සමාධිස්මිං පරිපූරකාරී, පඤ්ඤාය මත්තසො කාරී. සො යාති තාති...පෙ.... සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු. සො පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං...පෙ.... අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. ඉධ පන, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සිලෙසු පරිපූරකාරී හොති, සමාධිස්මිං පරිපූරකාරී, පඤ්ඤාය පරිපූරකාරී. සො යාති තාති බුද්දානුබුද්දකාති...පෙ.... සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු. සො ආසවානං බයා...පෙ.... උපසම්පජ්ජ විහරති”ති.

“කථ”න්ති පුච්ඡිත්වා සික්ඛාදිකෙ විහජිත්වා චුත්තමෙවත්ථං නිගමෙතුං “එව”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤෙ වාති තයො විවෙකා, තිණ්ණ කුසලමූලාති, තිණ්ණ විමොක්ඛමුඛාති, තිණ්ණ ඉන්ද්‍රියාති එවමාදයො, සික්ඛත්තිකාදිහි අඤ්ඤෙ ව ගුණත්තිකා. එවරූපාති යාදිසකා සික්ඛත්තිකාදයො ඉධ සිලාදිහි පකාසිතා හොන්ති, එදිසා.

එත්ථ හි විචට්ඨසන්තිස්සිතස්ස සිලස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා සිලෙන කායවිවෙකො පකාසිතො හොති, සමාධිනා චිත්තවිවෙකො, පඤ්ඤාය උපධිවිවෙකො. තථා සිලෙන අදොසො කුසලමූලං පකාසිතං හොති, තිතික්ඛප්පධානතාය, අපරුපසාතසභාවතාය ව සිලස්ස. සමාධිනා අලොභො කුසලමූලං, ලොභපට්ඨකං, අලොභපධානතාය ව සමාධිස්ස. පඤ්ඤාය පන අමොහොයෙව. සිලෙන ව අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛං පකාසිතං හොති. අදොසප්පධානං හි සිලසම්පදං නිස්සාය දොසෙ ආදීනවදස්සිතො අනිව්වානුපස්සනා සුඛෙනෙව ඉප්ඤ්ඤාති, අනිව්වානුපස්සනා ව අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛං. සමාධිනා අප්පහිනිතවිමොක්ඛමුඛං. පඤ්ඤාය සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛං. අලොභප්පධානං හි කාමනිස්සරණං සමාධිසම්පදං නිස්සාය කාමෙසු ආදීනවදස්සිතො දුක්ඛානුපස්සනා සුඛෙනෙව ඉප්ඤ්ඤාති, දුක්ඛානුපස්සනා ව අප්පහිනිතවිමොක්ඛමුඛං. පඤ්ඤාසම්පදං නිස්සාය අනත්තානුපස්සනා සුඛෙනෙව ඉප්ඤ්ඤාති, අනත්තානුපස්සනා ව සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛං. තථා සිලෙන අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං පකාසිතං හොති. තං හි සිලෙසු පරිපූරකාරිතො අට්ඨමකස්ස ඉන්ද්‍රියං. සමාධිනා අඤ්ඤන්ද්‍රියං. තං හි උක්කංසගතං සමාධිස්මිං පරිපූරකාරිතො

අනාගාමීනෝ, අභිගමගීථිකස්ස ව ඉන්ද්‍රියං. පඤ්ඤාය අඤ්ඤානාවන්ද්‍රියං පකාසිතං භොති. තදුප්පත්තියා හි අරහා පඤ්ඤාය පරිපුරකාරීති. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙ ව ඵවරූපා ගුණත්තිකා සිලාදීහි පකාසෙතඛිබා.

1. සිලනිද්දෙසවණ්ණනා

සිලසරුපාදිකථාවණ්ණනා

6. එවන්ති චුත්තප්පකාරෙන. අනෙකගුණසඬගාහකෙනාති අධිසිලසික්ඛාදීනං, අඤ්ඤෙසඤ්ච අනෙකෙසං ගුණානං සඬගාහකෙන. සිලසමාධිපඤ්ඤාමුඛෙනාති “සබ්බෙ සඬඛාරා අනිච්චා”තිආදිසු (ධ. ප. 277; ථෙරගා. 676; නෙත්ති. 5) විය විපස්සනාමත්තාදිමුඛෙන සඬබ්බෙපනො අදෙසෙත්වා සිලසමාධිපඤ්ඤාමුඛෙන දෙසිතොපි, සත්තතිංසායපි වා බොධිපක්ඛියධම්මානං විසුද්ධිමග්ගන්තොගධත්තා තත්ථ සිලසමාධිපඤ්ඤා මුඛං පමුඛං කත්වා දෙසිතොපි. එතෙන සිලසමාධිපඤ්ඤාසු අවසෙසබොධිපක්ඛියධම්මානං සභාවතො, උපකාරතො ච අන්තොගධභාවො දිපිතොති වෙදිතබ්බං. අතිසඬබ්බෙපදෙසිතොයෙව හොති සභාවච්චාගාදිතො අච්චාචිතත්තා. නාලන්ති න පරියත්තං න සමත්ථං. සබ්බෙසත්ති නාතිසඬබ්බෙපනාතිවිත්ථාරරුචීනම්පි, විපඤ්චිතඤ්ඤානෙය්‍යානම්පි වා. සඬබ්බෙපදෙසනා හි සංඛිත්තරුචීනං, උග්ගච්චිතඤ්ඤානංයෙව ච උපකාරාය හොති, න පනිතරෙසං. අස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස. පුච්ඡනට්ඨෙන පඤ්ඤා, කිරියා කරණං කම්මං, පඤ්ඤාව කම්මං පඤ්ඤාකම්මං, පුච්ඡනපයොගො.

කිං සිලන්ති සරුපපුච්ඡා. කෙනට්ඨෙන සිලන්ති කෙන අත්ථෙන සිලන්ති චුච්චති, “සිල”න්ති පදං කං අභිධෙය්‍යං නිස්සාය පවත්තන්ති අත්ථො. තයිදං සිලං සභාවතො, කිච්චතො, උපට්ඨානාකාරතො, ආසන්නකාරණතො ච කථං ජානිතබ්බන්ති ආහ “කානස්ස ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානාති”ති. පටිපත්ති නාම දිට්ඨානිසංසෙ එව හොතිති ආහ “කිමානිසංස”න්ති. කතිවිධන්ති පහෙදපුච්ඡා. විභාගවත්තානං හි සභාවච්චාවනං විභාගදස්සනමුඛෙනෙව හොතිති. වොදානං විසුද්ධිං. සා ච සංකිලෙසමලවිමුත්ති. තං ඉච්ඡන්තෙන යස්මා උපායකොසල්ලත්ථිතා අනුපායකොසල්ලං විය සංකිලෙසො ජානිතබ්බොති ආහ “කො වස්ස සංකිලෙසො”ති.

තත්‍රාති තස්මිං, තස්ස වා පඤ්ඤාකම්මස්ස. විස්සජ්ජනන්ති විවරණං. පුච්ඡිතො හි අත්ථො අච්චාචිතත්තා නිගුල්හො මුට්ඨියං කතො විය තිට්ඨති. තස්ස විවරණං විස්සජ්ජනං විභූතභාවකාරණතො. පාණාතිපාතාදීහි එත්ථ පාණොති වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. තස්ස සරසෙනෙව පතනසභාවස්ස අන්තරෙ එව අතිව පාතනං අතිපාතො, සණ්කං පතිතුං අදත්ථා සිසං පාතනන්ති අත්ථො, අතික්කම්ම වා සත්ථාදිහි අභිභවිත්වා පාතනං අතිපාතො, පාණසාතො. ආදිසද්දෙන අදිත්තාදානාදිං සඬගණ්හාති. තෙහි පාණාතිපාතාදීහි දුස්සිලාකම්මෙහි. විරමන්තස්සාති සමාදානවිරතිවසෙන, සම්පත්තවිරතිවසෙන ච ඔරමන්තස්ස. වත්තපටිපත්තින්ති උපජ්ඣායවත්තාදිවත්තකරණං. වෙනනාදයො ධම්මාති සඬබ්බෙපනො චුත්තමත්ථං පාළිවසෙන විහජිත්වා දස්සෙතුං “චුත්තඤ්ඤෙහ”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ වෙනයනිති වෙනනා, අත්තනා සම්පයුත්තධම්මෙහි සද්ධිං ආරම්මණෙ අභිසන්දහනිති අත්ථො. වෙනනාය අනුකූලවසෙනෙව හි තංසම්පයුත්තා ධම්මා ආරම්මණෙ පවත්තන්ති. වෙනනා කාමං කුසලන්තිකසාධාරණං, ඉධ පන සිලවෙනනා අධිප්පෙනාති කත්වා “කුසලා”ති වෙදිතබ්බං. වෙනසි නියුත්තං වෙනසිකං, විත්තසම්පයුත්තන්ති අත්ථො. වෙනනාය සතිපි වෙනසිකත්තෙ “වෙනනා සිල”න්ති විසුං ගහිතත්තා තදඤ්ඤමෙව විරතිඅනභිජ්ඣාදිකං වෙනසිකං සිලං දට්ඨබ්බං ගොබ්බිඛද්දඤ්ඤායෙන. සංවරණං සංවරො. යථා අකුසලා ධම්මා විත්තෙ න ඔතරන්ති, තථා පිදහනං. අච්චික්කමො චිතික්කමස්ස පටිපක්ඛනා අච්චික්කමවසෙන පවත්තවිත්තවෙනසිකා. තත්ථ වෙනනා සිලං නාමාතිආදි යථාචුත්තස්ස සුත්තපදස්ස විවරණං. විරමන්තස්ස වෙනනාති විරතිසම්පයුත්තං පධානභූතං වෙනනමාහ. පුරෙත්තස්ස වෙනනාති වත්තපටිපත්තිආයුහිති. විරමන්තස්ස විරතීති විරතියා පධානභාවං ගහෙත්වා චුත්තං.

එත්ථ හි යදා “තිට්ඨා, භික්ඛවෙ, කායසඤ්චෙනනා කුසලං කායකම්ම”න්තිආදි (කථා. 539) වචනතො පාණාතිපාතාදීනං පටිපක්ඛනා තබ්බිරතිවිසිට්ඨා වෙනනා තථාපවත්තා පධානභාවෙන පාණාතිපාතාදිපටිවිරතිසාධිකා හොති, තදා තංසම්පයුත්තා විරතිඅනභිජ්ඣාදයො ච වෙනනාපක්ඛිකා වා, අබ්බොහාරිකා වාති ඉමමත්ථං සන්ධාය වෙනනාසිලං චුත්තං. යදා පන පාණාතිපාතාදීහි සඬකොචං ආපජ්ජන්තස්ස තතො විරමණාකාරෙන පවත්තමානා වෙනනාසිලට්ඨා විරති, අනභිජ්ඣාදයො ච තත්ථ තත්ථ පධානභාවෙන කිච්චසාධිකා හොන්ති, තදා තංසම්පයුත්තා වෙනනා විරතිආදිපක්ඛිකා වා හොති, අබ්බොහාරිකා වාති ඉමමත්ථං සන්ධාය වෙනසිකසිලං චුත්තං.

ඉදාති සුත්තෙ ආගතනයෙන කුසලකම්මපථවසෙන වෙනනාවෙනසිකසිලාති විහජිත්වා දස්සෙතුං “අපිච්චා”තිආදි චුත්තං. පජ්ඣන්තස්සාති සමාදානවසෙන “ඉතො පට්ඨාය න කරිස්සාමී”ති සම්පත්තවත්ථුකානිපි අනජ්ඣාචරණෙන පජ්ඣන්තස්ස. සත්ත කම්මපථවෙනනාති පාණාතිපාතාදිපහානසාධිකා පටිපාටියා සත්ත කුසලකම්මපථවෙනනා. අභිජ්ඣාදිවසෙන යං පරදාරගමනාදි කරියති, තස්ස පහායකා අනභිජ්ඣාදයො සිලන්ති ආහ “වෙනසිකං සිලං නාම අනභිජ්ඣා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨධම්මා”ති. යථා හි අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදවසෙන මිච්ඡාචාරපාණාතිපාතාදයො කරියන්ති, එවං මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙනාපි තෙ පුත්තමුඛදස්සනාදිඅත්ථං කරියන්ති. තෙසඤ්ච පජ්ඣනකා අනභිජ්ඣාදයොති. පාතිමොක්ඛසංවරො වාරිත්තවාරිත්තවිභාගං විනයපරියාපන්තං සික්ඛාපදසිලං. සතිසංවරො මනවිජ්ට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං ආරක්ඛා, සා ච තථාපවත්තා සතියෙව. ඤාණසංවරො පඤ්ඤා. ඛන්තිසංවරො අධිවාසනා, සා ච තථාපවත්තා අදොසපධානා ඛන්ධා, අදොසො එව වා. විරියසංවරො කාමචිත්තක්කාදීනං විනොදනවසෙන පවත්තං විරියං. පාතිමොක්ඛසංවරසතිසංවරාදිසු යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආචි භවිස්සති.

සෞභාග්‍යී තණ්හාදිට්ඨි අවිජ්ජාදිවර්ත අවසිට්ඨකිලෙස සෞභාග්‍යී. “සෞභාග්‍යං සංවරං බුමි” ති වත්වා “පඤ්ඤායෙන පිටියායෙ” ති වචනෙන සෞභාග්‍යං සංවරො පිදහනං සමුච්ඡේදනං ඤාණන්ති විඤ්ඤායති.

ඉදමත්ථිකතං මනසි කත්වා යෙන ඤාණෙන යොනිසො පච්චවෙක්ඛිත්වා පච්චයා පටිසෙවියන්ති. තං පච්චයපටිසෙවනම්පි ඤාණසභාවත්තා එත්ථෙව ඤාණසංවරෙ එව සමොධානං සඬගහං ගච්ඡති. ඛමති අධිවාසෙතිති ඛමො. උප්පන්නන්ති තස්මිං තස්මිං ආරම්භණෙ ජාතං නිබ්බන්තං. කාමචිතක්කන්ති කාමුපසංහිතං චිතක්කං. නාධිවාසෙතිති චිත්තං ආරොපෙත්වා අබ්භන්තරෙ න වාසෙති. ආජීවපාරිසුද්ධිපිති බුද්ධපටිකුට්ඨං මිච්ඡාජීවං පහාය අනවජ්ජෙන පච්චයපරියෙසෙනෙත සිප්ඤ්ඤානං ආජීවපාරිසුද්ධිසිලම්පි එත්ථෙව චිරියසංවරෙ එව සමොධානං ගච්ඡති චිරියසාධනත්තා. එත්ථ ව යථා ඤාණං තණ්හාදිසෞභාග්‍යං පවත්තිතිවාරණතො පිදහනටියෙන සංවරණතො සංවරො ව, පරතො පවත්තනකගුණානං ආධාරාදිභාවතො සිලනටියෙන සිලං, එවං ඛන්ති අනධිවාසෙනෙත උප්පජ්ජනකකිලෙසානං අධිවාසෙනෙත සංවරණතො සංවරො ව, ඛමනහෙතු උප්පජ්ජනකගුණානං ආධාරාදිභාවතො සිලනටියෙන සිලං, චිරියං විනොදෙතඛිබ්බානං පාපධම්මානං විනොදෙනෙත සංවරණතො සංවරො ව, විනොදනහෙතු උප්පජ්ජනකගුණානං ආධාරාදිභාවතො සිලනටියෙන සිලන්ති වෙදිතඛිබ්බං. යථා පන පාතිමොක්ඛසීලාදි තස්ස තස්ස පාපධම්මස්ස පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන සංවරණං පිදහනං, තං උපාදාය සංවරො, එවං අසමාදින්නසීලස්ස ආගතවත්ථුතො චිරමණම්පිති ආහ “යා ව පාපභීරුකානං...පෙ.... සංවරසීලන්ති වෙදිතඛිබ්බ”න්ති. න චිතික්කමති එතෙනාති අචිතික්කමො. තථාපවත්තො කුසලචිත්තුප්පාදො.

7. අවසෙසෙසු පන පඤ්ඤෙසු සමාධානං සණ්ඨපනං. දුස්සීලාවසෙන හි පවත්තා කායකම්මාදයො සම්පති, ආයතිඤ්ච අභිතදුක්ඛාවහා, න සම්මා යපිතාති අසණ්ඨපිතා විජ්ජකිණ්ණා විසටා ව නාම භොන්ති, සුසීලාවසෙන පන පවත්තා තඛිබ්බපරියායතො සණ්ඨපිතා අවිජ්ජකිණ්ණා අවිසටා ව නාම භොන්ති යථා තං ඔක්ඛිත්තවක්ඛුතා අබාහුප්පවාලනාදි. තෙනාහ “කායකම්මාදිනං සුසීලාවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො” ති. එතෙන සමාධිකිච්චතො සීලනං විසෙසෙති. තස්ස හි සමාධානං සම්පයුත්තධම්මානං අවික්ඛෙපහෙතුතා. ඉදං කායකම්මාදිනං සණ්ඨපනං සංයමනං. උපධාරණං අධිට්ඨානං මූලභාවො. තථා හිස්ස ආදිවරණාදිභාවො චුත්තො. තෙන පට්ඨිධාතුකිච්චතො සීලනං විසෙසිතං භොති. සා හි සහජාතරූපධම්මානං සන්ධාරණවසෙන පවත්තති. ඉදං පන අනවජ්ජධම්මානං මූලාධිට්ඨානභාවෙන. තෙනාහ “කුසලානං ධම්මාන”න්තිආදි. තත්ථ කුසලධම්මා නාම සපුබ්බභාගා මහග්ගතානුත්තරා ධම්මා. අඤ්ඤෙ පන ආවරියා. සිරට්ඨොති යථා සිරසි ජින්නෙ සබ්බො අත්තභාවො චිත්තස්සති, එවං සීලෙ හින්තෙ සබ්බං ගුණසරිරං චිත්තස්සති. තස්මා තස්ස උත්තමඬගටියො සීලටියො. “සිරො සීස”න්ති වා වත්තඛිබ්බෙ නිරුත්තිනයෙන “සීල”න්ති චුත්තන්ති අධිප්පායො. සීතලටියො පරිලාහවූපසමනටියො. තෙන ත-කාරස්ස ලොපං කත්වා නිරුත්තිනයෙනෙව “සීල”න්ති චුත්තන්ති දස්සෙති. තථා හිදං පයොගසම්පාදිතං සබ්බකිලෙසපරිලාහවූපසමකරං භොති. එවමාදිනාති ආදි-සද්දෙන සයන්ති අකුසලා එතස්මිං සති අපට්ඨො භොන්තිති සීලං, සුපන්ති වා තෙන චිත්තස්සභාගි සබ්බදුච්චරිතානිති සීලං, සබ්බෙසං වා කුසලධම්මානං පවෙසාරහසාලාති සීලන්ති එවමාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

8. “සීලනටියෙන සීල”න්ති පුබ්බෙ සද්දත්ථුද්ධාරෙන පකාසිතොපි භාවත්ථො එවාති ආහ “සීලනං ලක්ඛණං තස්සා” ති. න හි තස්ස වෙනනාදිහෙදහින්තස්ස අනවසෙසතො සඬගහකො තතො අඤ්ඤො අත්ථො අත්ථි, යො ලක්ඛණභාවෙන චූච්චෙය්‍යා. නනු ව අනෙකහෙදසඬගහකං සාමඤ්ඤලක්ඛණං නාම සීයා, න විසෙසලක්ඛණන්ති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “සනිදස්සනත්තං රූපස්ස, යථා හින්තස්සනෙකධා” ති.

යථා හි නිලාදිවසෙන අනෙකහෙදහින්තස්සාපි රූපායනතස්ස සනිදස්සනත්තං විසෙසලක්ඛණං තදඤ්ඤධම්මාසාධාරණතො. න අනිච්චතාදි විය, රූප්පනං විය වා සාමඤ්ඤලක්ඛණං, එවම්ධාපි දට්ඨබ්බං. කිං පනෙතං සනිදස්සනත්තං නාම? දට්ඨබ්බතා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස ගොචරභාවො. තස්ස පන රූපායනතො අනඤ්ඤත්තෙපි අඤ්ඤෙහි ධම්මෙහි රූපායනතං විසෙසෙතුං අඤ්ඤං විය කත්වා සහ නිදස්සනෙන සනිදස්සනන්ති චූච්චති. ධම්මසභාවසාමඤ්ඤෙන හි එකීභූතෙසු ධම්මෙසු යො නානත්තකරො සභාවො, යො අඤ්ඤං විය කත්වා උපවරිතුං යුත්තො. එවං හි අත්ථවිසෙසාවබොධො භොතිති. අථ වා “සහ නිදස්සනෙනා” ති එත්ථ තඛිභාවත්ථො සහ-සද්දො යථා නන්දිරාගසහගතාති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 14; පටි. ම. 2.30).

දුස්සීලාවිද්ධංසනරසන්ති කායිකඅසංවරාදිහෙදස්ස දුස්සීලාස්ස විධමනකිච්චං. අනවජ්ජරසන්ති අගාරස්භසම්පත්තිකං අගරහිතඛිබ්බාවෙන සම්පජ්ජනකං, අවජ්ජපටිපක්ඛාවෙන වා සම්පජ්ජනකං. ලක්ඛණාදීසුති ලක්ඛණරසාදීසු චූච්චමානෙසු කිච්චමෙව, සම්පත්ති වා රසොති චූච්චති, න රසායනනරසාදීති අධිප්පායො. කෙච් පන “කිච්චමෙවා” ති අවධාරණං තස්ස ඉතරරසතො බලවභාවදස්සනත්ථන්ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං, කිච්චමෙව, සම්පත්ති එව වා රසොති ඉමස්ස අත්ථස්ස අධිප්පෙතත්තා.

සෞචෙය්‍යපච්චුපට්ඨානන්ති කායාදීහි සුචිභාවෙන පච්චුපට්ඨාති. ගහණභාවන්ති ගහෙනඛිබ්බාවං. තෙන උපට්ඨානාකාරටියෙන පච්චුපට්ඨානං චුත්තං, එලටියෙන පන අවිජ්ජපිසාරපච්චුපට්ඨානං, සමාධිපච්චුපට්ඨානං වා. සීලං හි සම්පතියෙව අවිජ්ජපිසාරං පච්චුපට්ඨාපෙති, පරම්පරාය සමාධිං. ඉමස්ස පන ආනිසංසථලස්ස ආනිසංසකථායං වක්ඛමානත්තා ඉධ අග්ගහණං දට්ඨබ්බං. කෙච් පන එලස්ස අනිච්ඡිතත්තා ඉධ අග්ගහණන්ති වදන්ති, තදයුත්තං

එලස්ස අනෙකවිධත්තා, ලොකියාදිසිලස්සාපි විභජ්‍යමානත්තා. තථා හි වක්ඛති “නිස්සිතානිස්සිතවසෙනා”තිආදි (විසුද්ධි. 1.10). යථා පථවිධාතුයා කම්මාදි දුරකාරණං, සෙසභුතත්තයං ආසන්නකාරණං, යථා ව චන්දස්ස තත්තවායතුරිවෙමසලාකාදි දුරකාරණං, තත්තවො ආසන්නකාරණං, එවං සිලස්ස සද්ධම්මස්සවනාදි දුරකාරණං, හිරිමත්තප්පමස්ස ආසන්නකාරණන්ති දස්සෙන්නො ආහ “හිරොත්තප්පඤ්ච පනා”තිආදි. හිරොත්තප්පෙ හීතිආදි තස්ස ආසන්නකාරණභාවසාධනං. තත්ථ උප්පජ්ජති සමාදානවසෙන, තිට්ඨති අවිතික්කමවසෙනාති වෙදිතබ්බං.

සීලානිසංසකථාවණ්ණනා

9. අවිජ්ජපටිසාරාදීති එත්ථ විජ්ජපටිසාරපටිපක්ඛො කුසලචිත්තුප්පාදො අවිජ්ජපටිසාරො. සො පන විසෙසතො “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ සුපරිසුද්ධං සීල”න්ති අත්තනො සීලස්ස පච්චවෙක්ඛණවසෙන පවත්තොති වෙදිතබ්බො. ආදි-සද්දෙන පාමොජ්ජභොගසම්පත්තිකිත්තිසද්දාදිං සඬගණ්හාති. අවිජ්ජපටිසාරත්ථානීති අවිජ්ජපටිසාරප්පයොජනාති. කුසලානීති අනවජ්ජාති. අවිජ්ජපටිසාරානිසංසානීති අවිජ්ජපටිසාරුද්දයාති. එතෙන අවිජ්ජපටිසාරො නාම සීලස්ස උද්දයමත්තං, සංවඬ්ඨිතස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාපුප්ඵසදිසං. අඤ්ඤො එව පනානෙන නිජ්ජාදෙනබ්බො සමාධිආදිගුණොති දස්සෙති.

සීලවතො සීලසම්පදායාති පරිසුද්ධං පරිපුණ්ණං කත්වා සීලස්ස සම්පාදනෙන සීලවතො, තාය එව සීලසම්පදාය. අප්පමාදාධිකරණන්ති අප්පමාදකාරණං. භොගක්ඛන්ධන්ති භොගරාසිං. කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡතීති “ඉතිපි සීලවා, ඉතිපි කල්‍යාණධම්මො”ති සුන්දරො ථුතිසොසො උට්ඨහති, ලොකං පත්ථරති. විසාරදොති අත්තති කිඤ්චි ගරහිතබ්බං උපවදිතබ්බං අපස්සන්තො විගතසාරජ්ජො නිබ්භයො. අමඬකුභුතොති අවිලක්ඛො. අසම්මුල්ලොති “අකතං වත මෙ කල්‍යාණ”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.248) විජ්ජපටිසාරාභාවතො, කුසලකම්මාදීනංයෙව ච තදා උපට්ඨානතො අමුල්ලො පසන්නමානසො එව කාලංකරොති. කායස්ස භෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා, ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපවිජ්ජදා. පරං මරණාති චූතිතො උද්ධං. සුගතින්ති සුන්දරං ගතිං. තෙන මනුස්සගතිපි සඬග්ගහති. සග්ගන්ති දෙවගතිං. සා හි රූපාදිහි විසයෙහි සුට්ඨ අග්ගොති සග්ගො, ලොකියති එත්ථ උළාරං පුඤ්ඤඵලන්ති ලොකොති ව චූච්චති.

ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙති යදි ඉච්ඡෙය්‍ය. පියො ව අස්සන්ති පියායිතබ්බො පියවක්ඛුහි පස්සිතබ්බො පෙමනියො භවෙය්‍යන්ති අත්ථො. මනාපොති සබ්බුත්ථවාරිතං මනවඬ්ඨනකො, තෙසං වා මනෙන පත්තබ්බො, මෙත්තචිත්තෙන ඵරිතබ්බොති චූත්තං භොති. ගරුති ගරුට්ඨානියො පාසාණජත්තසදිසො. භාවතීයොති “අද්ධා අයමායස්මා ජානං ජානාති, පස්සං පස්සති”ති සම්භාවතීයො. සීලෙස්වෙචස්ස පරිපුරකාරීති චතුපාරිසුද්ධිසීලෙසු එව පරිපුරකාරී අස්ස, අනුනකාරී පරිපුරණාකාරෙන සමන්තාගතො භවෙය්‍ය. “ආදිනා නයෙනා”ති එතෙන “අජ්ඣත්තං වෙතොසමථමනුයුත්තො අනිරාකතජ්ඣානො විපස්සනාය සමන්තාගතො චූභෙනා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති (ම. නි. 1.65) එවමාදිකෙ සීලථොමනසුත්තාගතෙ සත්තරස සීලානිසංසෙ සඬගණ්හාති.

ඉදාති න කෙවලම්මෙ එව අවිජ්ජපටිසාරාදයො, අථ බො අඤ්ඤෙපි බහු සීලානිසංසා විජ්ජන්තීති තෙ දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ සාසනෙති ඉමස්මිං සකලලොකියලොකුත්තරගුණාවහෙ සත්ථුසාසනෙ. ආචාරකුලපුත්තානං යං සීලං විනා පතිට්ඨා අවට්ඨානං නත්ථී, තස්ස එවං මහානුභාවස්ස සීලස්ස ආනිසංසානං පරිච්ඡෙදං පරිමාණං කො වදෙ කො වත්තුං සක්කුණෙය්‍යාති අත්ථො. එතෙන සබ්බෙසංයෙව ලොකියලොකුත්තරානං ගුණානං සීලමෙව මූලභුතන්ති දස්සෙත්වා තතො පරම්පි මලවිසොධනෙන, පරිළාභවූපසමනෙන, සුවිගන්ධවායනෙන, සග්ගතිබ්බානාධිගමූපායභාවෙන, සොභාලඬ්ඛකාරසාධනාය භයවිධමනෙන, කිත්තිපාමොජ්ජනෙන ව සීලසදිසං අඤ්ඤං සත්තානං හිතසුඛාවහං නත්ථීති දස්සෙන්නො “න ගඬිගා”තිආදිකා ගාථා අභාසී.

තත්ථ සරභුති එකා නදී, “යං ලොකෙ සරභු”ති වදන්ති. නින්තගා වාචිරවතීති “අචිරවතී”ති එවංනාමිකා නදී, වාති සබ්බත්ථ වා-සද්දො අනියමත්ථො. තෙන අචූත්තා ගොධාවරිවන්දහාගාදිකා සඬගණ්හාති. පාණනට්ඨෙන පාණිනං සත්තානං යං මලං සීලජලං විසොධයති, තං මලං විසොධෙතුං න සක්කුණන්ති ගඬිගාදයො නදියොති පඨමගාථාය න-කාරං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. භාරාති මුත්තාභාරා. මණයොති වෙඨරියාදිමණයො. අරියන්ති විසුද්ධං. සීලසමුට්ඨානො කිත්තිසද්දො ගන්ධො මනොහරභාවතො, දිසාසු අභිබ්‍යාපනතො ව “සීලගන්ධො”ති චූත්තො. සො හි පටිවාතෙපි පවත්තති. තෙනාහ භගවා “සතඤ්ච ගන්ධො පටිවාතමෙති”ති (ධ. ප. 54; අ. නි. 3.80; ඕ. ප. 5.4.1). දොසානං බලං නාම වත්ථුජ්ඣාචාරො, තං තෙසං කාතුං අදෙන්තං සීලං දොසානං බලං සාතෙතීති වෙදිතබ්බං.

සීලප්පභෙදකථාවණ්ණනා

10. “කතිවිධ”න්ති එත්ථ විධ-සද්දො කොට්ඨාසපරියායො “එකවිධෙන රූපසඬ්ඨගහො”තිආදිසු විය, පකාරත්ථො වා, කතිජ්ජකාරං කිත්තකා සීලස්ස පකාරභෙදාති අත්ථො. සීලනලක්ඛණෙනාති සීලනසඬ්ඨාතෙන සභාවෙන.

වරන්ති තෙන සිලෙසු පරිපුරකාරිතං උපගච්ඡන්තිති වරිත්තං, වරිත්තමෙව වාරිත්තං. වාරිත්තො තෙන අත්තානං තායන්ති රක්ඛන්තිති වාරිත්තං. අධිකො සමාවාරො අභිසමාවාරො, තත්ථ නියුත්තං, සො වා පයොජනං එතස්සාති ආභිසමාවාරිකං. ආදි බ්‍රහ්මවරියස්සාති ආදිබ්‍රහ්මවරියං, තදෙව ආදිබ්‍රහ්මවරියකං. චිරමති එතාය, සයං වා චිරමති, චිරමණං වා චිරති, න චිරතීති අචිරති. නිස්සයතීති නිස්සිකං, න නිස්සිතන්ති අනිස්සිකං. පරියන්තො එතස්ස අත්ථිති පරියන්තං, කාලෙන පරියන්තං කාලපරියන්තං, යථාපරිච්ඡින්නො වා කාලො පරියන්තො එතස්සාති කාලපරියන්තං. යාව පාණනං ජීවනං කොටි එතස්සාති ආපාණකොටිකං. අත්තනො පච්චයෙහි ලොකෙ නියුත්තං, තත්ථ වා විදිතන්ති ලොකියං. ලොකං උත්තරතීති ලොකුත්තරං.

පච්චයනො, ඵලනො ව මජ්ඣිමපණ්ණෙහි නිහිනං, තෙසං වා ගුණෙහි පරිහීනන්ති හීනං. අත්තනො පච්චයෙහි පමානභාවං නිතන්ති පණ්ණං. උභින්නමෙව වෙමජ්ඣෙකං භවං මජ්ඣිමං. අත්තාධිපතීනො ආගතං අත්තාධිපතෙය්‍යං. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. තණ්හාය, දිට්ඨියා වා පරාමට්ඨං පටිසිඤ්ඤානි පරාමට්ඨං. තප්පටිකංඛපනො අපරාමට්ඨං. පටිප්පස්සද්ධකිලෙසං පටිප්පස්සද්ධං. සික්ඛාසු ජාතං, සෙක්ඛස්ස ඉදන්ති වා සෙක්ඛං. පරිනිවට්ඨිකසික්ඛාකිච්චතාය අසෙක්ඛධම්මපරියාපන්නං අසෙක්ඛං. තදුභයපටිකංඛපෙන නෙවසෙක්ඛනාසෙක්ඛං. භානං භජති, භානභාගො වා එතස්ස අත්ථිති භානභාගියං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අප්පපරිමාණත්තා පරියන්තවත්තං, පාරිසුද්ධිවත්තඤ්ච සීලං පරියන්තපාරිසුද්ධිසීලං. අනප්පපරිමාණත්තා අපරියන්තං, පාරිසුද්ධිවත්තඤ්ච සීලං අපරියන්තපාරිසුද්ධිසීලං. සබ්බසො පුණ්ණං, පාරිසුද්ධිවත්තඤ්ච සීලං පරිපුණ්ණපාරිසුද්ධිසීලං.

11. චූත්තනෙයනාති “සීලනට්ඨෙත සීල”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.7) භෙට්ඨා චූත්තෙන නයෙන. ඉදං කත්තබ්බන්ති පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදපුරුණන්ති ඉදං ආභිසමාවාරිකං කත්තබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බන්ති එවං පඤ්ඤත්තස්ස සික්ඛාපදසීලස්ස පුරුණං. සික්ඛාපදසීලං හි පුරෙන්නො සික්ඛාපදමිපි පුරෙති පාලෙති නාම. සික්ඛා එව වා සික්ඛිතබ්බතො, පටිපජ්ජිතබ්බතො ව සික්ඛාපදං. තස්ස පුරුණන්තිපි යොජෙතබ්බං. ඉදං න කත්තබ්බන්ති පටිකංඛිතස්ස අකරුණන්ති ඉදං දුච්චරිතං න කත්තබ්බන්ති භගවතා පටිකංඛිතස්ස අකරුණං චිරමණං. වරන්ති තස්මින්නි තස්මිං සීලෙ තංසමඬ්ඨිගිනො වරන්තිති සීලස්ස අධිකරුණතං විභාවෙන්තො තෙසං පවත්තිට්ඨානභාවං දස්සෙති. තෙනාහ “සීලෙසු පරිපුරකාරිතාය පවත්තන්ති”ති. වාරිතන්ති ඉදං න කත්තබ්බන්ති පටිකංඛිතං අකප්පියං. තායන්තිති අකරුණෙනෙව තායන්ති. තෙනාති වාරිත්තසීලමාහ. වාරෙති වා සත්ථා එත්ථ, එතෙන වාති වාරිතං, සික්ඛාපදං. තං අවිකොපෙන්තො තායන්ති තෙනාති වාරිත්තං. සද්ධාවිරියසාධනන්ති සද්ධාය, උට්ඨානචිරියෙන ව සාධෙතබ්බං. න හි අසද්ධො, කුසීනො ව චත්තපටිපත්තිං පරිපුරෙති, සද්ධො එව සත්ථාරා පටිකංඛිතෙන අණුමත්තෙපි වජ්ජෙ භයදස්සාවි සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති ආහ “සද්ධාසාධනං වාරිත්ත”න්ති.

අධිසීලසික්ඛාපරියාපන්නත්තා අභිවිසිට්ඨො සමාවාරොති අභිසමාවාරොති ආහ “උත්තමසමාවාරො”ති. අභිසමාවාරොව ආභිසමාවාරිකං, යථා වෙනයිකොති (අ. නි. 8.11; පාරා. 8) අධිප්පායො. අභිසමාවාරො උක්කට්ඨනිද්දෙසනො මග්ගසීලං, ඵලසීලඤ්ච, තං ආරබ්භ උද්දිස්ස තදන්ථං තප්පයොජනං පඤ්ඤත්තං ආභිසමාවාරිකං. සුපරිසුද්ධානි තිණි කායකම්මානි, වත්තාරි වචිකම්මානි, සුපරිසුද්ධො ආජීවොති ඉදං ආජීවට්ඨමකං. තත්ථ කාමං ආජීවහෙතුකතො සත්තවිධදුච්චරිතනො චිරති සම්මාආජීවොති සොපි සත්තවිධො හොති, සම්මාජීවතාසාමඤ්ඤෙන පන තං එකං කත්වා චූත්තං. අථ වා තිවිධකුහනවත්ථුසන්නිස්සයනො මිච්ඡාජීවතො චිරති. එකජ්ඣං කත්වා චූත්තො “ආජීවො සුපරිසුද්ධො”ති. සෙට්ඨවරියභාවතො මග්ගො එව බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං, තස්ස. ආදිභාවභූතන්ති ආදිමිති භාවෙතබ්බතං නිජ්ජාදෙතබ්බතං භූතං පත්තං ආදිභාවභූතං. කිඤ්චාපි දෙසනානුක්කමෙන සම්මාදිට්ඨි ආදි, පටිපත්තික්කමෙන පන ආජීවට්ඨමකසීලං ආදිති. තස්ස සම්පත්තියාති ආභිසමාවාරිකස්ස සම්පජ්ජනෙන පරිපුරුණෙන ආදිබ්‍රහ්මවරියකං සම්පජ්ජති. යො හි ලහුකානිපි අප්පසාවජ්ජානි පරිවජ්ජෙති, සො ගරුකානි මහාසාවජ්ජානි බන්ධාදීනවානි පරිවජ්ජෙස්සතිති වත්තබ්බමෙව තත්ථිති. සුත්තං පන එතමත්ථං බාතිරෙකවසෙන විභාවෙති. තත්ථ ධම්මන්ති සීලං. තං හි උපරිගුණවිසෙසානං ධාරණට්ඨෙන ධම්මොති චූච්චති.

චිරතිසීලස්ස ඉතරසීලෙන සතිපි සම්පයොගාදිකෙ අසම්මිස්සකතාදස්සනන්ථං “වෙරමණිමත්ත”න්ති චූත්තං.

“නිස්සිතානිස්සිතවසෙනා”ති එත්ථ ලබ්භමානනිස්සයං තාව දස්සෙතුං “නිස්සයො”තිආදි චූත්තං. තත්ථ තණ්හාවරිතෙන නිස්සයිතබ්බතො තණ්හාව තණ්හානිස්සයො. තථා දිට්ඨිනිස්සයො. දිට්ඨිවරිතො හි අසතිපි දිට්ඨියා තණ්හාවරිතෙ දිට්ඨිනිස්සිතොව පවත්නති. දෙවොති වතුමහාරාජස්සකසුයාමාදිපාකට්ඨෙවමාහ. දෙවඤ්ඤතරොති අපාකට්ඨං. තණ්හං එව නිස්සිතන්ති තණ්හානිස්සිකං. තණ්හාය නිස්සිතන්ති ව කෙච්චි වදන්ති. තෙසං “ද්වෙ නිස්සයො”තිආදිනා විරුජ්ඣති. සුද්ධිදිට්ඨියාති “ඉති සංසාරසුද්ධි භවිස්සති”ති එවං පවත්තදිට්ඨියා, ලොකුත්තරං සීලන්ති අධිප්පායො. තස්සෙවාති ලොකුත්තරස්සෙව සම්භාරභූතං කාරණභූතං, විච්චුපනිස්සයන්ති අත්ථො.

කාලපරිච්ඡෙදං කත්වාති “ඉමඤ්ච රත්තිං, ඉමඤ්ච දිව”න්තිආදිනා (අ. නි. 8.41) විය කාලවසෙන පරිච්ඡෙදං කත්වා. කාලපරිච්ඡෙදං අකත්වා සමාදින්නමිපි අන්තරාවච්ඡින්නං සම්පත්තචිරතිවසෙන යාවජීවං පවත්තිතමිපි

ආපාණකොටිකං න හොතිති දස්සෙතුං “යාවජීවං සමාදිශිත්වා තථෙව පවත්තිත”න්ති වුත්තං.

ලාභයසඤ්ඤාතිඅභිගජීවිතවසෙනාති ලාභයසානං අනුප්පන්නානං උප්පාදනවසෙන, උප්පන්නානං රක්ඛණවසෙන වෙව වඩ්ඪනවසෙන ව ඤාතිඅභිගජීවිතානං අවිනාසනවසෙන. කිං සො චිතික්කමිස්සතීති යො චිතික්කමාය චිත්තමිපි න උප්පාදෙති, සො කායවාචාහි චිතික්කමිස්සතීති කිං ඉදං, නත්තෙත්තති අත්ථො. පටික්ඛෙපෙ හි අයං කිං-සද්දො.

ආරම්මණභාවෙන වණො විය ආසවෙ කාමාසවාදිකෙ පග්ගරතීති සම්පයොගභාවාභාවෙපි සභාසවෙහීති සාසවං. තෙභුමකධම්මජාතන්ති සීලං තප්පරියාපන්නන්ති ආහ “සාසවං සීලං ලොකිය”න්ති. භවවිසෙසා සම්පත්තිභවා. විනයොති විනයපරියත්ති, තත්ථ වා ආගතසික්ඛාපදාති. පාමොජ්ජං තරුණපිති. යථාභුතඤ්ඤාණදස්සනං සපච්චයනාමරුපදස්සනං, තදධිට්ඨානා වා තරුණවිපස්සනා. නිබ්බිදාති නිබ්බිදාඤ්ඤාණං. තෙන ඛලවිපස්සනමාහ. විරාගො මග්ගො. විමුත්ති අරහත්තඵලං. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං පච්චවෙක්ඛණා. කථාති විනයකථා. මත්තනාති විනයවිචාරණා. උපනිසාති යථාචුත්තකාරණපරම්පරාසධිතො උපනිස්සයො. ලොකුත්තරං මග්ගඵලචිත්තසම්පයුත්තං ආජීවට්ඨමකසීලං. තත්ථ මග්ගසීලං භවනිස්සරණාවහං හොති, පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස ව භූමි, ඵලසීලං පන පච්චවෙක්ඛණාඤ්ඤාණස්සෙව භූමි.

12. භිනාධිමුත්තිවසෙන ඡන්දාදිනම්පි භිනතා. පණිනාධිමුත්තිවසෙන පණිතතා. තද්දුහයවෙමජ්ඣකතාවසෙන මජ්ඣිමනා. යථෙව හි කම්මං ආයුහනවසෙන භිනාදිභෙදහින්තං හොති, ඵවං ඡන්දාදියොපි පවත්තිආකාරවසෙන. සො ව නෙසං පවත්තිආකාරො අධිමුත්තිභෙදෙනාති දට්ඨබ්බං. යසකාමතායාති කිත්තිසිලොකාභිරතියා, පරිවාරිච්ඡාය වා. “කථං නාම මාදිසො ඊදිසං කරෙය්‍යා”ති පාපජීගුවිජාය අරියභාවං නිස්සාය. අනුපක්කිලිට්ඨන්ති අත්තුක්කංසනපරවම්භනාහි, අඤ්ඤෙහි ව උපක්කිලෙසෙහි අනුපක්කිලිට්ඨං. භවහොගත්ථායාති භවසම්පත්තිඅත්ථඤ්ඤෙව භොගසම්පත්තිඅත්ථඤ්ඤෙව. අත්තනො විමොක්ඛත්ථාය පවත්තිතන්ති සාවකපච්චෙකබොධිසත්තසීලමාහ. සබ්බසත්තානං විමොක්ඛත්ථායාති සබ්බසත්තානං සංසාරබන්ධනතො විමොචනත්ථාය. පාරමිතාසීලං මහාබොධිසත්තසීලං. යා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා මහාබොධිං ආරබ්භ පවත්තා පරමුක්කංසගතසොවෙය්‍යසල්ලෙධා දෙසකාලසත්තාදිවිකප්පරහිතා සීලපාරමිතා.

අනනුරූපන්ති අසාරූප්පං. අත්තා ඵව ගරු අධිපති ඵතස්සාති අත්තගරු, ලජ්ජාධිකො. අත්තාධිපතීතො ආගතං අත්තාධිපතෙය්‍යං. ලොකො අධිපති ගරු ඵතස්සාති ලොකාධිපති, ඔත්තප්පාධිකො. ධම්මො නාමායං මහානුභාවො ඵකත්තනියානිකො, සො ව පටිපත්තියාව පුජෙතබ්බො. තස්මා “නං සීලසම්පදාය පුජෙස්සාමි”ති ඵවං ධම්මමහත්තං පුජෙතුකාමෙන.

පරාමට්ඨන්තාති පරාභවවසෙන ආමට්ඨන්තා. තණ්හාදිට්ඨියො හි “ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා, ඉමිනා මෙ සීලෙන සංසාරසුද්ධි භවිස්සාමි”ති පවත්තස්ස සීලං පරාමසන්නියො තං පරාභවං පාපෙන්ති මග්ගස්ස අනුපනිස්සයභාවකරණතො. පුට්ඨජ්ජනකල්‍යාණකස්සාති පුට්ඨජ්ජනෙසු කල්‍යාණකස්ස. සො හි පුට්ඨජ්ජනොව හුත්වා කල්‍යාණෙහි සීලාදිහි සමන්නාගතො. පරාමසනාකිලෙසානං වික්ඛම්භනතො, සමුච්ඡින්නදනතො ව තෙහි න පරාමට්ඨන්ති අපරාමට්ඨං. තස්ස තස්ස කිලෙසදරුස්ස පටිප්පස්සම්භනතො වූපසමනතො පටිප්පස්සද්ධං.

කතපටිකම්මන්ති වූට්ඨානදෙසනාහි යථාධම්මං කතපටිකාරං. ඵවං හි තං සීලං පටිපාකතිකමෙව හොති. තෙනාහ “තං විසුද්ධ”න්ති. “කතපටිකම්ම”න්ති ඉමිනා ව “න පුනෙවං කරිස්ස”න්ති අධිට්ඨානම්පි සධිගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. “අච්ඡමංසං නු බො, සුකරමංසං නු බො”තිආදිනා වත්ථුමිති වා, “පාවිත්තියං නු බො, දුක්කටං නු බො”තිආදිනා ආපත්තියා වා, “මයා තං වත්ථු චිතික්කන්තං නු බො, න නු බො චිතික්කන්ත”න්තිආදිනා අජ්ඣාමාලො වා වෙමතිකස්ස සංසයාපන්නස්ස. විසොධෙතබ්බං යථාධම්මං පටිකම්මෙන. විමති ඵව වෙමතිකං, තස්මිං වෙමතිකෙ සති, විමතියා උප්පන්නායාති අත්ථො. විමති පටිවිනෙතබ්බාති සයං වා තං වත්ථුං විචාරෙත්වා, විනයධරෙ වා පුච්ඡිත්වා කථිතා විනොදෙතබ්බා. නික්කඨබ්බෙන පන කප්පියං වෙ කාතබ්බං, අකප්පියං වෙ ඡඩ්ඪෙතබ්බං. තෙනාහ “ඉච්චස්ස ඵාසු භවිස්සාමි”ති.

“වතුහි අරියමග්ගෙහි”තිආදිනා මග්ගඵලපරියාපන්නං සීලං මග්ගඵලසම්පයුත්තං වුත්තං. සමුදායෙසු පවත්තවොහාරා අවයවෙසුපි පවත්තන්ති. සෙසන්ති සබ්බං ලොකියසීලං.

පකතිපිති සභාවොපි. සුඛසීලො සබ්බෙසු සුඛසංවාසො. තෙන පරියායෙනාති පකතිඅත්ථවාචකත්ථෙව. ඵකච්චං අබ්‍යාකතං සීලං ඉධාධිප්පෙනසීලෙන ඵකසධිගහන්ති අකුසලස්සෙවායුජ්ජමානතං දස්සෙතුං “තත්ථ අකුසල”න්තිආදි වුත්තං. තථා හි සෙක්ඛන්තිකං ඉධ ගහිතං, ඉධ න උපනිතං කුසලත්තිකන්ති අධිප්පායො. වුත්තනෙයෙනෙවාති වුත්තෙනෙව නෙයෙන කුසලත්තිකං අග්ගහෙත්වා භීනත්තිකාදිනං පඤ්චන්තං තිකානං වසෙන අස්ස සීලස්ස තිව්ධතා වෙදිතබ්බා.

13. යොධාති යො ඉධ. වත්ථුවිතික්කමෙති ආපත්තියා වත්ථුනො විතික්කමනෙ අප්ඤ්ඤාපාදයො නව මහාවිතක්කා මිච්ඡාසංකප්පා. එවරුපස්සානි එදිස්සස්ස. තස්ස හි සීලවන්තෙ අනුපසංකම්මවා දුස්සීලෙ සෙවන්තස්ස තතො එව තෙසං දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජනන පණ්ණත්තිවිතික්කමෙ අදොසදස්සාවිනො මිච්ඡාසංකප්පඛ්‍යුලනය මනවිජ්ජානි ඉන්ද්‍රියානි අරක්ඛතො සීලං එකංසෙනෙව භානභාගියං හොති, න ධීතිභාගියං, කුතො විසෙසාදිභාගියතා. සීලසම්පත්තියානි සීලපාරිසුරියා වතුපාරිසුද්ධිසීලෙන. අසංවත්තස්ස උත්තරී උත්තරි විසෙසාධගමාය අවායමන්තස්ස. ධීතිභාගියං සීලං භවති අසමාධිසංවත්තනියත්තා. සම්පාදිතෙ හි සමාධිස්මිං සීලස්ස සමාධිසංවත්තනියතා නිවිජ්ජානි. සමාධන්තායානි සමථවසෙන සමාධානන්තාය. නිබ්බිදන්ති විපස්සනං. බලවටිපස්සනාදස්සනන්තං නිබ්බිදාගහණං තාවතාපි සීලස්ස නිබ්බෙධභාගියභාවසිද්ධිතො.

යානි ව සික්ඛාපදානි තෙසං රක්ඛිතබ්බානීති සම්බන්ධො, තානි පන අසාධාරණපඤ්ඤන්තිතො අඤ්ඤානි. නෙසන්ති “රක්ඛිතබ්බානී”ති පදං අපෙක්ඛන්තා කත්තරි සාමිච්චනං, තෙහි භික්ඛුහීති අත්ථො. සති වා උස්සාහෙති උස්සක්කිත්වා සීලානි රක්ඛිතුං උස්සාහෙ සති. දසානි සාමණෙරෙහි රක්ඛිතබ්බසීලමාහ සට්ඨකාරාදීනං විය. අවධානි නව්වාදිමාලාදිවෙරමණං එකං කත්වා සබ්බපච්ඡිමවජ්ජානි අට්ඨං.

අවිතික්කමොති පඤ්චන්තං සීලානං අවිතික්කමො. පකතිසීලන්ති සභාවසීලං. තනුපපත්තියතං හි සීලං උත්තරකුරුකානං. මරියාදාචාරිත්තන්ති තස්ස තස්ස සාවජ්ජස්ස අකරණෙ මරියාදභුතං, තත්ථ තත්ථ කුලාදිසු පුබ්බපුරිසෙහි යපිතං වාරිත්තං. කුලදෙසපාසණ්ඩධම්මො හි “ආචාරසීල”න්ති අධිජ්ජෙනං. තත්ථ කුලධම්මො තාව බ්‍රාහ්මණාදීනං අමජ්ජපානාදි, දෙසධම්මො එකච්චජනපදවාසීනං අභිංසනාදි, පාසණ්ඩධම්මො තිත්ථියානං යමනියමාදි. තිත්ථියමනං හි දිට්ඨිපාසෙන, තණ්හාපාසෙන ව ධෙති පවත්තති, පාසං වා බාධං අරියචිතයස්ස ධෙතිති “පාසණ්ඩ”න්ති වුවවති. “පකතිසා සීලවතී හොති”ති (දී. නි. 2.20) වචනතො බොධිසත්තමාතු පඤ්චසික්ඛාපදසීලං පරිපුණ්ණමෙව. ඉදං පන උක්කංසගතං බොධිසත්තපිත්‍රපි විත්තුප්පාදමත්තෙනපි අසංකිලිට්ඨං “ධම්මතාසීල”න්ති වුත්තං. කාමගුණුපසංහිතන්ති කාමකොට්ඨාසෙසු අස්සාදුපසංහිතං කාමස්සාදගධිතං. ධම්මතාසීලන්ති ධම්මතාස කාරණනියාමෙන ආගතං සීලං. සීලපාරමිං හි පරමුක්කංසං පාපෙන්වා කුච්ඡිගතස්ස මහාබොධිසත්තස්ස සීලතෙජෙන ගුණානුභාවෙන බොධිසත්තමාතු සරසෙනෙව පරමසල්ලෙඛජ්ජන්තං සීලං හොති. මහාකස්සපාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන හද්දාදිකෙ සඬගණ්හානි. තෙ කිරි සුවිරං කාලං සුපරිසුද්ධසීලා එව හුත්වා ආගතා. තෙනාහ “සුද්ධසත්තාන”න්ති. තාසු තාසු ජාතීසුති සීලවරාජමහිංසරාජාදිජාතීසු. පුබ්බෙ පුරිමජාතියං සිද්ධො හෙතු එතස්සානි පුබ්බහෙතුකසීලං. ඉදං පන පකතිසීලාදිසමාදානෙන විනා අවිතික්කමලක්ඛණං සම්පත්තවරිතියඬගහං දට්ඨබ්බං.

යං භගවතා එවං වුත්තං සීලන්ති සම්බන්ධො. ඉධානි වක්ඛමානසීලපරිපුරකස්ස පුග්ගලස්ස සන්තිස්සයභුතසාසනපරිදීපනං, අඤ්ඤාසාසනස්ස ව තථාභාවපටිසෙධනං. වුත්තං හෙතං “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති (දී. නි. 2.214; ම. නි. 1.139; අ. නි. 4.241). භික්ඛුති තස්ස සීලස්ස පරිපුරකපුග්ගලපරිදීපනං. පානිමොක්ඛසංවරසංවුත්තොති ඉදමස්ස පානිමොක්ඛසීලෙ පතිට්ඨිතභාවපරිදීපනං. විහරතීති ඉදමස්ස තදනුරුපවිහාරසමඬගිභාවපරිදීපනං. ආචාරගොචරසම්පන්නොති ඉදං පානිමොක්ඛසංවරස්ස, උපරිඅධිගන්තබ්බගුණානඤ්ච උපකාරකධම්මපරිදීපනං. අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවීති ඉදං පානිමොක්ඛතො අවචනභාවපරිදීපනං. සමාදායානි සික්ඛාපදානං අනවසෙසතො ආදානපරිදීපනං. සික්ඛතීති සික්ඛාය සමඬගිභාවපරිදීපනං. සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛිතබ්බධම්මපරිදීපනං. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො ආවි භවිස්සති.

සොති පානිමොක්ඛසංවරසීලෙ පතිට්ඨිතභික්ඛු. තෙන යාදිසස්ස ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං ඉච්ඡිතබ්බං, තං දස්සෙති. වක්ඛුනානි යතො සො සංවරො, තං දස්සෙති. රූපන්ති යත්ථ සො සංවරො, තං දස්සෙති. දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහී හොති නානුඛ්‍යඤ්ජනග්ගාහීති සංවරස්ස උපායං දස්සෙති. යත්වාධිකරණං...පෙ.... අත්වාස්සවෙය්‍යුන්ති සංවරස්ස පටිපක්ඛං තත්ථ ආදීනවං දස්සෙති. සංවරාය පටිපජ්ජතීති පගෙව සතියා උපට්ඨපෙනබ්බතං දස්සෙති. රක්ඛති වක්ඛුන්ද්‍රියන්ති සතියා උපට්ඨාපනමෙව වක්ඛුන්ද්‍රියස්ස ආරක්ඛානි දස්සෙති. වක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජතීති තථාභුතා සතියෙවෙන්ථ සංවරොති දස්සෙති. විතික්කමස්ස වසෙනානි සම්බන්ධො. ඡන්තං සික්ඛාපදානන්ති “ආජීවහෙතු ආජීවකාරණා අසන්තං අභුතං උත්තරිමනුස්සධම්මං උල්ලපති”තිආදීනා ආගතානං ඡන්තං පාරාජිකාදිපටිසංයුත්තානං සික්ඛාපදානං. සාමන්තජ්ජපනාදීනා නිවිධෙන කුහනවත්ථුනා විමහාපනං කුහනා. අත්තානං, දායකං වා උක්ඛිපිත්වා යථා සො කිඤ්චි දදාති, එවං කථනං ලපනා. නිමිත්තං වුවවති පච්චයදානසඤ්ඤාප්පාදකං කායවචිකම්මං, තෙන නිමිත්තෙන වරති, නිමිත්තං වා කරොතීති නෙමිත්තිකො, තස්ස භාවො නෙමිත්තිකතා. ගන්ධාදයො විය ලාභාය පරෙසං අක්කොසනාදීනා නිපිසතීති නිජ්ජෙසො, නිජ්ජෙසොව නිජ්ජෙසිකො, තස්ස භාවො නිජ්ජෙසිකතා. මහිච්ඡතාය අත්තනා ලද්ධලාභෙන පරතො ලාභපරියෙසනා ලාභෙන ලාභං නිජ්ජිසනතා. එවමාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන අනුජ්ජිසභාණිතාවාටුකමානාදිං සඬගණ්හානි. පටිසංඛිතානෙන පච්චවෙක්ඛණාය පරිසුද්ධො අසංකිලිට්ඨො පටිසංඛිතානපරිසුද්ධො. වත්තාරො පච්චයා පරිභුඤ්ජීයන්ති එතෙනානි වතුපච්චයපරිභොගො, තථාපවත්තා අනවජ්ජවෙනතා.

14. තත්‍වය නෙසු පාතිමොක්ඛසංවරාදිසු. ආදිතො පටියායාති “ඉධ භික්ඛු”තිආදිනා (විහ. 508; දී. නි. 1.194) ආගතදෙසනාය ආදිතො පභුති. විනිවිජයකපාති තත්ථ සංසයවිධමනෙන විනිවිජයාවහා කපා. පටිමස්ස අත්ථස්ස සබ්බසාධාරණත්තා අසාධාරණං පබ්බජිතාවෙණිකං පරියායං දස්සෙන්නො “ජින්නභින්නපට්ඨරාදිනාය වා”ති ආහ. එවං භික්ඛු පරිපුර්ණපාතිමොක්ඛසංවරයොග්‍යතා දස්සිතා හොති. භින්නපට්ඨරාදිනාවො ව නාම දලිද්දස්සාපි නිග්ගහිතස්ස හොතිති තතො විසෙසෙතුං “සද්ධාපබ්බජිතො”ති වත්ථා පටිපත්තියා යොග්‍යභාවදස්සනත්ථං “කුලපුත්තො”ති වුත්තං. ආචාරකුලපුත්තො වා හි පටිපජ්ජිතුං සක්කොති ජාතිකුලපුත්තො වා. සික්ඛාපදසීලන්ති වාරිත්තවාරිත්තජප්පහෙදං සික්ඛාපදවසෙන පඤ්ඤත්තං සීලං. යොති අනියමනිද්දෙසො යො කොචි පුග්ගලො. නන්ති විනයපරියාපන්නං සීලං. තත්ති පුග්ගලං. මොක්ඛෙති සහකාරිකාරණභාවතො. අපායෙ භවාති ආපායිකාති. ආදි-සද්දෙන තදඤ්ඤං සබ්බසංසාරදුක්ඛං සඬගණ්හාති. සංවරණං කායච්චිද්වාරානං පිදහනං. යෙන තෙ සංවුතා පිහිතා හොන්ති, සො සංවරො. යස්මා පන සො සත්තන්නං ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමො විතික්කමපටිපක්ඛොති කත්ථා, තස්මා වුත්තං “කායිකවාචසිකස්ස අවිතික්කමස්සෙතං නාම”න්ති. පාතිමොක්ඛසංවරෙන සංවුතොති පාතිමොක්ඛසංවරෙන පිහිතකායච්චිද්වාරො. තථාභුතො ව යස්මා තං උපෙතො තෙන ව සමඬගී නාම හොති, තස්මා වුත්තං “උපගතො සමන්තාගතොති අත්ථො”ති.

අපරො නයො – කිලෙසානං බලවභාවතො, පාපකිරියාය සුකරභාවතො, පුඤ්ඤකිරියාය ව දුක්කරභාවතො බහුක්ඛන්තුං අපායෙසු පනනසීලොති පාතී, පුපුජ්ජනො. අනිච්චතාය වා භවාදිසු කම්මවෙගක්ඛිත්තො සට්ඨන්තං විය අනවට්ඨානෙන පරිබ්භමනතො ගමනසීලොති පාතී, මරණවසෙන වා තම්හි තම්හි සත්තනිකායෙ අත්තභාවස්ස පානනසීලොති පාතී, සත්තසන්නානො, විත්තමෙව වා. තං පාතිනං සංසාරදුක්ඛතො මොක්ඛෙතිති පාතිමොක්ඛං. විත්තස්ස හි විමොක්ඛෙන සත්තො “විමුත්තො”ති වුච්චති. වුත්තං හි “විත්තවොදානා විසුජ්ඣන්ති”ති, “අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං විමුත්ත”න්ති (මහාව. 28) ව. අථ වා අවිජ්ජාදිනා හෙතුතා සංසාරෙ පනති ගවිජති පවත්තතිති පාතී, “අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවතං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.124) හි වුත්තං. තස්ස පාතිනො සත්තස්ස තණ්හාදිසංකිලෙසත්තයතො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛං. “කණ්ඨෙකාලො”තිආදිනං වියස්ස සමාසසිද්ධි වෙදිතබ්බො. අථ වා පාතෙති විනිපාතෙති දුක්ඛෙති පාතී, විත්තං. වුත්තං හි “විත්තෙන නියති ලොකො, විත්තෙන පරිකස්සති”ති (සං. නි. 1.62). තස්ස පාතිනො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛං, පනති වා එතෙන අපායදුක්ඛෙ, සංසාරදුක්ඛෙ වාති පාතී, තණ්හාදිසංකිලෙසො. වුත්තං හි “තණ්හා ජනෙති පුරිසං (සං. නි. 1.55-57), තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105; අ. නි. 4.9; මහානි. 191; චූළනි. පාරායනානුගීතිගාථානිද්දෙස) ව ආදි. තතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛං. අථ වා පනති එත්ථාති පාතීති, ඡ අජ්ඣන්තිකබාහිරාති ආයතනාති. වුත්තං හි “ඡසු ලොකො සමුප්පන්නො, ඡසු කුබ්බති සන්ථව”න්ති (සං. නි. 1.70; සු. නි. 171). තතො ඡඅජ්ඣන්තිකබාහිරායතනසඬාතතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛං. අථ වා පාතො විනිපාතො අස්ස අත්ථිති පාතී, සංසාරො. තතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛං, අථ වා සබ්බලොකාධිපතිභාවතො ධම්මීස්සරො භගවා “පතී”ති වුච්චති. මුච්චති එතෙනාති මොක්ඛො, පතිනො මොක්ඛො තෙන පඤ්ඤත්තත්තාති පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛං. සබ්බගුණානං වා මූලභාවතො උත්තමට්ඨෙත පති ව සො යථාචුත්තෙනත්ථෙත මොක්ඛො වාති පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛං. තථා හි වුත්තං “පාතිමොක්ඛන්ති මුඛමෙතං පමුඛමෙත”න්ති (මහාව. 135) විත්ථාරො.

අථ වා ප-ඉති පකාරෙ, අතී-ති අච්චන්තත්ථෙ නිපාතො, තස්මා පකාරෙහි අච්චන්තං මොක්ඛෙතිති පාතිමොක්ඛං. ඉදං හි සීලං සයං තදඬගවසෙන, සමාධිසහිතං පඤ්ඤාසහිතඤ්ච වික්ඛම්භනවසෙන, සමුච්චෙදවසෙන ව අච්චන්තං මොක්ඛෙති මොවෙතිති පාතිමොක්ඛං, පති පති මොක්ඛොති වා පතිමොක්ඛො, තම්හා තම්හා විතික්කමදොසතො පච්චෙකං මොක්ඛොති අත්ථො, පතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛං. මොක්ඛොති වා නිබ්බානං, තස්ස මොක්ඛස්ස පටිබ්බිඛභුතොති පතිමොක්ඛො. සීලසංවරො හි සුරියස්ස අරුණුග්ගමනං විය නිබ්බානස්ස උදයභුතො තජ්ජවිභාගො විය යථාරහං කිලෙසනිබ්බාපනතො, පතිමොක්ඛොයෙව පාතිමොක්ඛං. අථ වා මොක්ඛං පති වත්තති, මොක්ඛාහිමුඛන්ති වා පතිමොක්ඛං, පතිමොක්ඛමෙව පාතිමොක්ඛන්ති එවමෙත්ථ පාතිමොක්ඛ-සද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉරියතීති අත්තභාවං පවත්තෙති. “විහරතී”ති ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ ධීතස්ස භික්ඛුනො ඉරියාපට්ඨිභාරො දස්සිතො. පාළියන්ති කුසානවිභවිගපාළියං (විහ. 508 ආදයො).

තත්ථ කාමං සමණවාරං, සමණගොවරඤ්ච දස්සෙතුං “ආචාරගොවරසම්පන්නො”ති වුත්තං, යථා පන මග්ගං ආචික්ඛන්තො “වාමං මුඤ්ච, දක්ඛිණං ගණ්හා”ති වජ්ජෙතබ්බපුබ්බකං ගහෙතබ්බං වදෙය්‍ය, යථා වා සසිසන්නානෙන පහිනසෙදමලජල්ලිකස්ස මාලාගන්ධවිලෙපනාදිභුසනසංවිධානං යුත්තරුපං, එවං පහිනපාපධම්මස්ස කල්‍යාණධම්මසමායොගො යුත්තරුපොති “අත්ථි ආචාරො, අත්ථි අනාචාරො”ති ද්වයං උද්දිසිත්වා අනාචාරං තාව විහජිතුං “තත්ථ කතමො අනාචාරො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කායිකො විතික්කමොති තිවිධං කායදුච්චරිතං. වාචසිකො විතික්කමොති චතුබ්බිධං වච්චුච්චරිතං. කායිකවාචසිකොති තදුභයං.

එවං ආජීවට්ඨමකසීලස්ස විතික්කමො දස්සිතො. ඉදානි මානසං අනාචාරං දස්සෙතුං “සබ්බමපි දුස්සීලාං අනාචාරො”ති වත්ථා තත්ථ එකච්චියං දස්සෙන්නො “ඉධෙකච්චො වෙච්චානෙන වා”තිආදිමාහ. තත්ථ වෙච්චානෙනාති පච්චයුජ්ජාදනත්ථෙත වෙච්චානෙන. පත්තදානාදිසුපි එසෙව නයො. වෙච්චානි මනුස්සානං පයොජනාවහො යො කොචි වෙච්චණ්ඨො. පත්තං ගන්ධිකාදිනං ගන්ධපලිවෙද්ධනාදිඅත්ථං වා, තාලනාළිකෙරාදිපත්තං

වා. පූජ්‍ය ඩී. ඩබ්ලිව් මනුස්සානං පයොජනාවහං. තථා ඵලං. සිත්තං සිරිසවුණ්ණාදිත්තානියවුණ්ණං. මත්තිකාපි එත්ථෙව සඬගහං ගච්ඡති. දන්තකට්ඨං යං කිඤ්චි මුඛසොධනත්ථං දන්තපොතං. වාටුකමාසා අත්තානං දාසං විය නිව්ච්චානෙ යපෙත්වා පරස්ස ඛලිතව්වනං සණ්ඨපෙත්වා පියකාමතාය පග්ගස්භව්වනං. මුග්ගසුපාතාති මුග්ගසුපසමතා සච්චාලිකෙන ජීවිතකප්පනං. යථා හි මුග්ගසුපෙ පච්චන්තෙ ඛණ්ණ මුග්ගා පච්චන්ති, කතිපයා න පච්චන්ති, ඵලං සච්චාලිකෙන ජීවිතකප්පනෙ ඛණ්ණ අලිකං හොති, අප්පකං සච්චන්ති. පරිභට්ඨිති පරිභට්ඨො, පරෙසං දාරකෙ පරිභරන්තො. පරිභට්ඨස්ස කම්මං පාරිභට්ඨං, සා ඵල පාරිභට්ඨතා, අලඬකරණාදිනා කුලදාරකපරිභරණස්සෙතං නාමං. තෙසං තෙසං ගිහිනං ගාමන්තරදෙසන්තරාදිසු සාසනපටිසාසනහරණං ජඩ්ඝපෙසනිකං. අඤ්ඤතරඤ්ඤතරොනාති එතෙසං වා වෙළුදානාදිනං වෙළුප්පකම්මභණ්ඩාගාරිකකම්මපිණ්ඩපටිපිණ්ඩකම්මසඩ්දසුප්පාදවෙතිසුප්පාදපට්ඨපනාදිනං වා මිච්ඡාපීචෙන ජීවිතකප්පනකම්මානං යෙන කෙනවි . බුද්ධපටිකුට්ඨයෙනාති බුද්ධෙහි ගරහිතෙන පටිසිද්ධෙන. මිච්ඡාපීචෙනාති න සම්මාආපීචෙන. අයං වුවච්ඡි අනාවාරොති අයං සබ්බොපි “අනාවාරො”ති කපීයති. ආචාරනිද්දෙසො චුත්තපටිපක්ඛනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

ගොවරනිද්දෙසෙපි පට්ඨං අගොවරස්ස වචනෙ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ගොවරොති පිණ්ඩපාතාදිනං අත්ථාය උපසඩ්ධකම්මං යුත්තට්ඨානං. අයුත්තට්ඨානං අගොවරො. වෙසියා ගොවරො අස්සාති වෙසියාගොවරො, මිත්තසන්ථව්වසෙන උපසඩ්ධකම්මබ්බට්ඨානන්ති අත්ථො. වෙසියා නාම රුපුපථිවිනියො, තා මිත්තසන්ථව්වසෙන න උපසඩ්ධකම්මබ්බා, සමණභාවස්ස අන්තරායකරත්තා, පරිසුද්ධාසයස්සාපි ගරහහෙතුතො, තස්මා දක්ඛණාදානවසෙන සතිං උපට්ඨපෙත්වාච උපසඩ්ධකම්මබ්බා. විධවා වුවච්ඡති මතපතිකා, පචුත්ථපතිකා වා. ථුල්ලකුමාරිකාති මහල්ලිකා අනිව්ච්චකුමාරියො, පණ්ඩකාති නපුංසකා. තෙ හි උස්සන්තකිලෙසා අවුපසන්තපරිලාහා ලොකාමිසසන්තිස්සිතකථාඛණ්ණලා, තස්මා න උපසඩ්ධකම්මබ්බා. භික්ඛුනියො නාම උස්සන්තබ්බමවරියා. තථා භික්ඛුපි. තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං විසභාගවත්ථුභාවතො සන්ථව්වසෙන උපසඩ්ධකම්මෙන කතිපාහෙනෙව බ්බමවරියන්තරායො සියා, තස්මා න උපසඩ්ධකම්මබ්බා. ගිලානපුච්ඡනාදිවසෙන උපසඩ්ධකම්මෙන සතොකාරිතා භවිතබ්බං. පානාගාරන්ති සුරාපානසරං. තං සොණ්ඩපනෙහි අවිචිත්තං හොති. තත්ථ තෙහි සොණ්ඩතාදිවසෙන න උපසඩ්ධකම්මබ්බං බ්බමවරියන්තරායකරත්තා. සංසට්ඨො විහරති රාජුභිතිආදිසු රාජානො නාම යෙ රජ්ජමනුසාසන්ති. රාජමහාමත්තා රාජිස්සරියසදිසාය ඉස්සරියමත්තාය සමන්තාගතා. තිත්ථියාති විපරිතදස්සනා බාහිරකපරිබ්බාජකා. තිත්ථියසාවකාති තෙසු දළ්භහත්තා පච්චයදායකා. අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙනාති තිස්සන්තං සික්ඛානං අනනුලොමිකෙන පච්චතිකභුතෙන සංසග්ගෙන සංසට්ඨො විහරති, යෙන බ්බමවරියන්තරායං වා සල්ලෙඛපරිභානිං වා පාපුණාති.

ඉදානි අපරෙතපි පරියායෙන අගොවරං දස්සෙතුං “යානි වා පන තානි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අස්සද්ධානිති බුද්ධාදිසු සද්ධාචරිතානි. තතො ඵල අප්පසන්තානි, කම්මකම්මඵලසද්ධාය වා අභාවෙන අස්සද්ධානි. රතනත්තයප්පසාදාභාවෙන අප්පසන්තානි. අක්කොසකපරිභාසකානිති අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසකානි වෙච භයදස්සනෙන සන්තප්පනකානි ව. අත්ථං න ඉච්ඡන්ති අනත්ථමෙව ඉච්ඡන්තිති අනත්ථකාමානි. හිතං න ඉච්ඡන්ති අහිතමෙව ඉච්ඡන්තිති අහිතකාමානි. ඵාසු න ඉච්ඡන්ති අඵාසුංයෙව ඉච්ඡන්තිති අඵාසුකාමානි. යොගක්ඛෙමං නිබ්භයං න ඉච්ඡන්ති, අයොගක්ඛෙමමෙව ඉච්ඡන්තිති අයොගක්ඛෙමකාමානි. භික්ඛුනන්ති එත්ථ සාමණෙරානම්පි සඬගහො. භික්ඛුනිනන්ති එත්ථ සික්ඛමානසාමණෙරිතං. සබ්බෙසං හි සාසනිකානං අනත්ථකාමතාදිපනපදමිදං වචනං. තථාරූපානි කුලානිති තාදිසානි ඛත්තියකුලාදිනි. සෙවතිති නිස්සාය ජීවති. භජතිති උපසඩ්ධකම්මති. පයිරුපාසනිති පුනප්පුනං උපගච්ඡති. අයං වුවච්ඡති අයං වෙසියාදිකො, රාජාදිකො, අස්සද්ධකුලාදිකො ව තං තං සෙවන්තස්ස නිප්පකාරොපි අයුත්තො ගොවරොති අගොවරො. එත්ථ හි වෙසියාදිකො පඤ්චකාමගුණනිස්සයතො අගොවරො. යථාහ “කො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොවරො පරවිසයො? යදිදං පඤ්ච කාමගුණා”ති (සං. නි. 5.372). රාජාදිකො සමණධම්මස්ස අනුපනිස්සයතො, ලාභසක්කාරාසනිව්ච්චකතිප්පොථනදිට්ඨිවිපත්තිහෙතුතො ව. අස්සද්ධකුලාදිකො සද්ධාභානිචිත්තසන්තාසාවහතො අගොවරො.

ගොවරනිද්දෙසෙ “න වෙසියාගොවරො”තිආදිනි චුත්තපටිපක්ඛවසෙන වෙදිතබ්බානි. ඔපානභුතානිති උදපානභුතානි භික්ඛුසඩ්ධස්ස, භික්ඛුනිසඩ්ධස්ස ව චතුමහාපථෙ ඛතපොක්ඛරණී විය යථාසුඛං ඔගාහනක්ඛමානි. කාසාවපජ්ජොතානිති භික්ඛුනං, භික්ඛුනිනඤ්ච නිවත්ථපාරුතකාසාවානංයෙව පහාහි ඵකොභාසානි. ඉසිවාතපට්ඨානානිති ගෙහං පවිසන්තානං, නික්ඛමන්තානඤ්ච භික්ඛුභික්ඛුනිසඩ්ධානානං ඉසිනං විවරවාතෙන වෙච සම්ඤ්ජනපසාරණාදිජනිතසරීරවාතෙන ව පට්ඨානානි පවාසිතානි විනිද්ධුතකිබ්බිසානි වා.

ඉදානි නිද්දෙසෙ ආගතනයෙනාපි ආචාරගොවරෙ දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. එත්ථානි එතස්මිං පාතිමොක්ඛසිලනිද්දෙසෙ. ඉමිනාපි නයෙනානි ඉදානි වුවච්චමානවිධිනාපි. සඩ්ඝගතොති සඩ්ඝසන්තිපාතං ගතො. අචිත්තිකාරකතොති අකතචිත්තිකාරො, අකතගාරවොති අත්ථො. සට්ඨයන්තොති සරීරෙන, විවරෙන වා සංසන්තො. පුරතොපි තිට්ඨති අචිත්තිකාරකතොති සම්බන්ධිතබ්බං. ඨිතකොපිති උපරි තිට්ඨන්තො විය ආසන්තතරට්ඨානෙ ඨිතකොපි භණ්ණි. බාහාචික්ඛෙපකොති බාහුං චික්ඛිපන්තො. අනුපාහනානන්ති අනාදරෙ සාමිච්චනං. සඋපාහනොති උපාහනාරුල්ලො. ථෙරෙ භික්ඛු අනුපබ්ජ්ජානි ථෙරානං භික්ඛුනං ඨිතට්ඨානං අනුපවිසිත්වා තෙසං ආසන්තතරට්ඨානං උපගන්ත්වා. කට්ඨං පක්ඛිපති අග්ගිකුණ්ඩෙ. වොක්කම්මානි පස්සතො අතික්කම්මිත්වා. ගුල්භානි සභාවතො පටිච්ඡන්තානි සාණිපාකාරාදිනා පටිච්ඡාදිතානි. අනාපුච්ඡානි අනාපුච්ඡිත්වා. අස්සාති අනාවාරස්ස.

අපිව හික්මුනිආදි සබ්බසේව හික්මුනො ආචාරදස්සනවසෙන පවත්නං අට්ඨකථාවචනං, න නිද්දෙසපාළි. සද්ධාසීලසුතවාගාදිගුණහෙතුකො ගරුභාවො ගරුකරණං වා ගාරවො, සහ ගාරවෙනාති සගාරවො. ගරුට්ඨානියෙසු ගාරවසාරජ්ජාදිවසෙන පටිස්සායනා පතිස්සා, සප්පතිස්සවපටිපත්ති. සහ පතිස්සායාති සප්පතිස්සො. සවිසෙසං හිරිමනාය, ඔත්තප්පිභාවෙන ව හිරොත්තප්පසම්පන්නො. සෙබ්බධම්මපාරිසුරිවසෙන සුනිවත්ථො සුපාරුතො. පාසාදිකෙනාති පසාදාවහෙන, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වෙනං කරුණවචනං. එසෙව නයො ඉතො පරෙසුපි ඡසු පදෙසු. අභික්කන්තෙනාති අභික්කමෙන. ඉරියාපට්ඨසම්පන්නොති සම්පන්නඉරියාපට්ඨො. තෙන සෙසඉරියාපට්ඨානම්පි පාසාදිකතමාහ. ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරොති වක්ඛුන්ද්‍රියාදිසු ඡසු ද්වාරෙසු සුසංවිහිතාරක්ඛො. භොජනෙ මත්තඤ්ඤාති පරිභුඤ්ජිතබ්බතො භොජනසඤ්ඤාතෙ චතුබ්බධෙපි පච්චයෙ පරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගාදිවසෙන සබ්බසො පමාණඤ්ඤා. ජාගරියමනුයුත්තොති පුබ්බරත්තාපරරත්තං භාවනාමනසිකාරසඬ්ඛාතං ජාගරියං සාතච්චකාරිතාවසෙන අනු අනු යුත්තො තත්ථ යුත්තපයුත්තො. සතිසම්පජ්ඤාතො සමන්තාගතොතිආදි යථාචුත්තස්ස ආචාරස්ස සම්භාරදස්සනං. තත්ථ අප්පිච්ඡොති නිඉච්ඡො. සන්තුට්ඨොති යථාලාභාදිවසෙන සන්තොසෙන තුට්ඨො. සක්කච්චකාරිති ආදරකාරි. ගරුචිත්තිකාරබහුලොති ගරුට්ඨානියෙසු ගරුකරණබහුලො. අයං වුවචති ආචාරොති අයං සගාරවතාදි අත්ථකාමෙහි ආවරිතබ්බතො ආචාරො.

සීලාදීනං ගුණානං උපනිස්සයභුතො උපනිස්සයගොවරො. සතිසඬ්ඛාතො චිත්තස්ස ආරක්ඛභුතො එව ගොවරො ආරක්ඛගොවරො. කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතො චිත්තස්ස උපනිබන්ධනට්ඨානභුතො ගොවරො උපනිබන්ධගොවරො. අප්පිච්ඡතාදිති දසහි විවට්ටනිස්සිතාය කථාය වත්ථුභුතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො දසකථාවත්ථුගුණසමන්තාගතො. තතො එව කල්‍යාණො සුන්දරො මිත්තොති කල්‍යාණමිත්තො. තස්ස ලක්ඛණං පරතො ආගමිස්සති. අස්සුතං සුත්තගෙය්‍යාදිං. සුඤ්ඤාති සුතමයං ඤාණං උප්පාදෙති. සුතං පරියොදාපෙතීති තමෙව යථාසුතං අවිසදතාය අපරියොදාතං පුත්තපුත්තං පරිපුච්ඡනාදිනා විසොධෙති නිජ්ජටං නිගුම්ඛං කරොති. තත්ථ ව යෙ කඬ්ඛට්ඨානියා ධම්මා, තෙසු සංසයං ඡිත්තන්තො කඬ්ඛං චිතරති. කම්මකම්මඵලෙසු, රතනත්තයෙ ව සම්මාදිට්ඨියා උජුකරණෙන දිට්ඨිං උජුං කරොති. තතො එව ව දුට්ඨායපි සද්ධාසම්පදාය චිත්තං පසාදෙති. අථ වා යථාසුතං ධම්මං පරියොදපෙත්වා තත්ථාගතෙ රූපාරූපධම්මෙ පරිග්ගහෙත්වා සපච්චයං නාමරූපං පරිග්ගහෙත්තො සත්තදිට්ඨිවඩ්ඪකවිධමනෙන දිට්ඨිං උජුං කරොති. ධම්මානං පච්චයපච්චයුප්පන්නාමත්තදස්සනෙන තීසුපි අද්ධාසු කඬ්ඛං චිතරති. තතො පරං ව උදයබ්බයඤාණාදිවසෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියභුමිං ඔක්කමන්තො අවෙච්චපසාදෙන රතනත්තයෙ චිත්තං පසාදෙති. තථාභුතොව තස්ස කල්‍යාණමිත්තස්ස අනුසික්ඛනෙන සද්ධාදිති ගුණෙහි න භායති, අඤ්ඤාදන්ත්‍ර වඩ්ඪතෙව. තෙනාහ “යස්ස වා”තිආදි.

අන්තරසරන්ති අන්තරෙ අන්තරෙ සරානි එත්ථ, තං එතස්සානි වා “අන්තරසර”න්ති ලද්ධනාමං ගොවරගාමං පච්චිට්ඨො. තත්ථ සරෙ සරෙ හික්ඛාපරියෙසනාය වීරීං පටිපන්නො. ඔක්ඛිත්තවක්ඛුති හෙට්ඨාඛිත්තවක්ඛු. කිත්තකෙන පන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු හොතීති ආහ “යුගමත්තදස්සාචී”ති. සුසංවුතොති සංයතො. යථා පනෙත්ථ සුසංවුතො නාම හොති, තං දස්සෙතුං “න හත්ථීං ඔලොකෙන්තො”තිආදි වුත්තං.

යත්ථාති යෙසු සතිපට්ඨානෙසු. චිත්තං භාවනාචිත්තං. උපනිබන්ධතීති උපනෙත්වා නිබන්ධති. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“යථා ඵම්හෙ නිබන්ධෙය්‍යා, චච්ඡං දමං නරො ඉධ;
බන්ධෙය්‍යොවං සකං චිත්තං, සතියාරම්මණෙ දඤ්ඤ”න්ති. (විසුද්ධි. 1.217; දී. නි. අට්ඨ. 2.374; ම. නි. අට්ඨ. 1.107; පාරා. අට්ඨ. 2.165; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.163);

සතිපට්ඨානානං උපනිබන්ධගොවරභාවං දස්සෙතුං “වුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ සකො පෙත්තිකො විසයොති අත්තතො පිතු සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තකො, තෙන දිට්ඨො දස්සිතො ව විසයො.

අණුප්පමාණෙසුති පරමාණුප්පමාණෙසු. අසඤ්චිච්චආපන්නසෙබ්බඅකුසලචිත්තූප්පාදාදිහෙදෙසුති අසඤ්චිච්ච ආපන්නසෙබ්බයෙසු අකුසලචිත්තූප්පාදාදිහෙදෙසුති එවං අසඤ්චිච්චග්ගහණං සෙබ්බවිසෙසනං දට්ඨබ්බං. සෙබ්බග්ගහණෙන වෙන්ථ වත්තක්ඛන්ධකාදිසු (වුළුව. 356 ආදයො) ආගතවත්තාදිනම්පි ගහණං. තෙපි හි සික්ඛිතබ්බට්ඨෙත “සෙබ්බා”ති ඉච්ඡිතා. තථා හි මානිකායං පාරාජිකාදීනං විය සෙබ්බානං පරිච්ඡෙදො න කතො. එවඤ්ච කත්වා “අසඤ්චිච්ච ආපන්නසෙබ්බා”ති අසඤ්චිච්චග්ගහණං සමත්ථිතං හොති. න හි මානිකායං ආගතෙසු පඤ්චසත්තනියා සෙබ්බයෙසු නොසඤ්ඤාවිමොක්ඛො නාම අත්ථී, අසඤ්චිච්චග්ගහණෙනෙව වෙන්ථ අසතිඅජානනානම්පි සඬ්ඛහො කතො. කෙච් පනෙත්ථ අසඤ්චිච්ච ආපන්නග්ගහණෙන අචිත්තකාපත්තියො ගහිතාති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං, ගරුකාපත්තිසුපි කාසඤ්චි අචිත්තකභාවසබ්භාවතො, අධිට්ඨානාවිකම්මස්ස, දෙසනාවිකම්මස්සෙව වා සබ්බලහුකස්ස වජ්ජස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා. තෙනාහ “යානි තානි වජ්ජානි අප්පමත්තකානි ඔරමත්තකානි ලහුකානි ලහුසම්මතානි”තිආදි. ආදිසද්දෙන පාතිමොක්ඛසංවරවිසුද්ධත්ථං අනතික්කමනීයානං අනාපත්තිගමනීයානං සඬ්ඛහො දට්ඨබ්බො. භයදස්සනසීලොති පරමාණුමත්තං වජ්ජං. අට්ඨසට්ඨියොජනසතසහස්සබ්බධසිනෙරූපබ්බතසදිසං කත්වා දස්සනසභාවො, සබ්බලහුකං වා දුබ්භාසිතමත්තං පාරාජිකසදිසං කත්වා දස්සනසභාවො. යං කිඤ්චිති

මූලපඤ්ඤාත්තිඅනුපඤ්ඤාත්තිසබ්බත්ථපඤ්ඤාත්තිපදෙසපඤ්ඤාත්තිආදිහෙදං යං කිඤ්චි සික්ඛිතබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බං පුරොතබ්බං සීලං. සම්මා ආදායාති සම්මදෙව සක්කච්චං, සබ්බසො ව ආදිශිත්වා. අයං පන ආචාරගොචරසම්පදා කිං පාතිමොක්ඛසීලෙ පරියාපන්නා, උදාහු අපරියාපන්නාති? පරියාපන්නා. යදි එවං කස්මා පුන චුත්තාති වොදනං සන්ධායාහ “එත්ථ වා”තිආදි.

ඉන්ද්‍රියසංවරසීලවණ්ණනා

15. ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං පාතිමොක්ඛසංවරසීලස්ස සම්භාරභූතං, තස්මිං සතියෙව ඉච්ඡිතබ්බන්ති චුත්තං “සොති පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ ධීතො භික්ඛු”ති. සම්පාදිතෙ හි එතස්මිං පාතිමොක්ඛසංවරසීලං සුගුත්තං සුරක්ඛිතමෙව හොති, සුසංවිහිතකණ්ටකච්චි විය සස්සන්ති. කාරණවසෙනාති අසාධාරණකාරණස්ස වසෙන. අසාධාරණකාරණවසෙන හි එලං අපදිසීයති, යථා යවඬිකුරො හෙරිසද්දොති. නිස්සයවොහාරෙන වා එතං නිස්සිතවචනං, යථා මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්තිති. රූපන්ති රූපායතනං. චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති එත්ථ යදි චක්ඛු රූපං පස්සෙය්‍ය, අඤ්ඤවිඤ්ඤාණසමඬිගිනොපි පස්සෙය්‍ය, න චෙනං අත්ථි, කස්මා? අවෙනනත්තා චක්ඛුස්ස. තෙනාහ “චක්ඛු රූපං න පස්සති අවිත්තකත්තා”ති. අථ විඤ්ඤාණං රූපං පස්සෙය්‍ය, තිරොකුට්ටාදිගතමිපි නං පස්සෙය්‍ය අප්පටිසභාවතො, ඉදමිපි නත්ථි සබ්බස්ස විඤ්ඤාණස්ස දස්සනාභාවතො. තෙනාහ “චිත්තං න පස්සති අචක්ඛුකත්තා”ති. තත්ථ යථා චක්ඛුසන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං පස්සති, න යං කිඤ්චි. තඤ්ච කෙනචි කුට්ටාදිනා අන්තරිතෙ න උප්පජ්ජති, යත්ථ ආලොකස්ස විබන්ධො. යත්ථ පන න විබන්ධො ඵලිකගබ්භපටලාදිකෙ, තත්ථ අන්තරිතෙපි උප්පජ්ජතෙව. එවං විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං චක්ඛු පස්සති, න යං කිඤ්චිති විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං චක්ඛුං සන්ධායෙන චුත්තං “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා”ති.

ද්වාරාරම්මණසඬ්ඨිට්ටෙති ද්වාරස්ස ආරම්මණෙන සඬ්ඨිට්ටෙ සති, චක්ඛුස්ස රූපාරම්මණෙ ආපාඨගතෙති අධිප්පායො. පසාදවත්ථුකෙන චිත්තෙනාති චක්ඛුපසාදවත්ථුකෙන තන්තිස්සාය පවත්තෙන විඤ්ඤාණෙන, යං “චක්ඛුවිඤ්ඤාණ”න්ති චුච්චති. පස්සති ඔලොකෙති. චක්ඛුපසාදසන්තිස්සයෙ හි විඤ්ඤාණෙ ආලොකානුග්ගතිතං රූපාරම්මණං සන්තිස්සයගුණෙන ඔභාසෙන්තෙ තංසමඬිගිපුග්ගලො “රූපං පස්සති”ති චුච්චති. ඔභාසනඤ්චෙන්ථ ආරම්මණස්ස යථාසභාවතො විභාවනං, යං “පච්චක්ඛතො ගහණ”න්ති චුච්චති. උසුනා ලක්ඛස්ස වෙධෙ සිජ්ඣන්තෙ තස්ස සම්භාරභූතෙන ධනුනා විජ්ඣතිති වචනං විය විඤ්ඤාණෙන රූපදස්සනෙ සිජ්ඣන්තෙ චක්ඛුනා රූපං පස්සතිති ඊදිසී සසම්භාරකථා නාමෙසා හොති. සසම්භාරා කථා සසම්භාරකථා, දස්සනස්ස කාරණසහිතාති අත්ථො. සසම්භාරස්ස වා දස්සනස්ස කථා සසම්භාරකථා. තස්මාති යස්මා කෙවලෙන චක්ඛුනා, කෙවලෙන වා විඤ්ඤාණෙන රූපදස්සනං නත්ථි, තස්මා.

ඉත්ථිපුරිසනිමිත්තං වාති එත්ථ ඉත්ථිසන්නානනිස්සිතරූපමුඛෙන ගය්ගමානං සණ්ඨානං ථනමංසාවිසදතා නිමිමස්සමුඛතා කෙසබන්ධනවත්ථග්ගහණං අවිසදට්ඨානගමනාදි ව සබ්බං “ඉත්ථි”ති සඤ්ජානනස්ස කාරණභාවතො ඉත්ථිනිමිත්තං. චුත්තවිපරියායතො පුරිසනිමිත්තං වෙදිතබ්බං. සුභනිමිත්තාදිකං වාති එත්ථ රාගුප්පත්තිහෙතුභූතො ඉට්ඨාකාරො සුභනිමිත්තං. ආදි-සද්දෙන පටිසනිමිත්තාදිතං සඬිගහො. සො පන දොසුප්පත්තිආදිහෙතුභූතො අනිට්ඨාදිආකාරො වෙදිතබ්බො. කාමඤ්චෙන්ථ පාළියං අභිජ්ඣාදොමනස්සාව සරූපතො ආගතා, උපෙක්ඛානිමිත්තස්සාපි පන සඬිගහො ඉච්ඡිතබ්බො, අසමපෙක්ඛනෙන උප්පජ්ජනකමොහස්සාපි අසංවරභාවතො. තථා හි චක්ඛති “මුට්ඨසච්චං වා අඤ්ඤාණං වා”ති. උපෙක්ඛානිමිත්තන්ති චෙන්ථ අඤ්ඤාණුපෙක්ඛාය වත්ථුභූතං ආරම්මණං, තඤ්චස්ස අසමපෙක්ඛනවසෙන වෙදිතබ්බං. එවං සඬිබෙපතො රාගදොසමොහානං කාරණං “සුභනිමිත්තාදික”න්ති චුත්තං. තෙනාහ “කිලෙසවත්ථුභූතං නිමිත්ත”න්ති. දිට්ඨමත්තෙයෙව සණ්ඨානිති “දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති”ති (උදා. 10) සුත්තෙ චුත්තතයෙන වණ්ණායතෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන, විචිචිත්තෙහි ව ගහිතමත්තෙයෙව තිට්ඨති, න තතො පරං කිඤ්චි සුභාදිආකාරං පරිකප්පෙති. පාකට්ඨාවකරණතොති පරිබ්‍යත්තභාවකරණතො විභූතභාවකරණතො. විසභාගවත්ථුතො හි භත්ථාදිඅවයවෙසු සුභාදිතො පරිකප්පෙන්තස්ස අපරාපරං තත්ථ උප්පජ්ජමානා කිලෙසා පරිබ්‍යත්තා හොන්තිති තෙ තෙසං අනුබ්‍යඤ්ජනා නාම. තෙ පන යස්මා තථා තථා සන්තිවිට්ඨානං භූතපාදායරූපානං සන්තිවෙසාකාරො. න හි තං මුඤ්චිත්වා පරමත්ථතො භත්ථාදි නාම කොචි අත්ථි. තස්මා චුත්තං “භත්ථපාද...පෙ.... ආකාරං න ගණ්භාති”ති. කිං පන ගණ්භාතිති ආහ “යං තත්ථ භූතං, තදෙව ගණ්භාති”ති. යං තස්මිං සරිරෙ විජ්ජමානං කෙසලොමාදි භූතපාදායමත්තං වා, තදෙව යාථාවතො ගණ්භාති. තත්ථ අසුභාකාරගහණස්ස නිදස්සනං දස්සෙන්තො “වෙනියපබ්බතවාසී”තිආදිනා මහානිස්සත්ථෙරවත්ථුං ආහරි.

තත්ථ සුමණ්ඨිතපසාධිකාති සුට්ඨු මණ්ඨිතා පසාධිතා ව. ආහරණාදිහි ආහාරිමෙහි මණ්ඨිතං. සරිරස්ස උච්ඡාදනාදිවසෙන පටිසඬ්ඛරණං පසාධනන්ති වදන්ති, ආහරණෙහි, පන වත්ථාලඬිකාරාදිහි ව අලඬිකරණං පසාධනං. උනට්ඨානපුරණං මණ්ඨිතං. විපල්ලන්ථවිත්තාති රාගවසෙන විපරිතවිත්තා. ඔලොකෙන්තොති ථෙරො කම්මට්ඨානමනසිකාරොතෙව ගච්ඡන්තො සද්දකණ්ටකත්තා පුබ්බභාගමනසිකාරස්ස භසිතසද්දානුසාරෙන “කිමෙත”න්ති ඔලොකෙන්තො. අසුභසඤ්ඤන්ති අට්ඨිකසඤ්ඤං. අට්ඨිකකම්මට්ඨානං හි ථෙරො තදා පරිහරති. අරහත්තං පාපුණ්ති ථෙරො කිර තස්සා භසන්තියා දන්තට්ඨිදස්සනෙනෙව පුබ්බභාගභාවනාය සුභාවිතත්තා පටිභාගනිමිත්තං, සාතිසයඤ්ච උපචාරජ්ඣානං ලභිත්වා යථාධිකොව තත්ථ පඨමජ්ඣානං අධිගන්ත්වා තං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා මග්ගපරමිපරාය ආසවක්ඛයං පාපුණ්. පුබ්බසඤ්ඤං අනුස්සරිති පුබ්බකං යථාරද්ධං.

කාලෙන කාලං අනුසුඤ්ජයමානං අට්ඨකකම්මට්ඨානං අනුස්සරි සමන්තාහරි. අනුමග්ගන්ති අනුපථං තස්සා පදානුපදං. ථෙරස්ස කිර භාවනාය පගුණභාවනො දන්තට්ඨිදස්සනෙනෙව තස්සා සකලසරිරං අට්ඨකසංඝිසාතභාවෙන උපට්ඨාසි. න තං “ඉත්ථී” ති වා “පුරිසො” ති වා සඤ්ජානි. තෙනාහ “නාභිජානාමි...පෙ.... මහාපථෙ” ති.

“යස්ස චක්ඛන්ද්‍රියාසංවරස්ස හෙතු” ති වත්වා පුන “තස්ස චක්ඛන්ද්‍රියස්ස සතිකවාටෙන පිදහනත්ථායා” ති වුත්තං, න අසංවරස්සාති. යදිදං යං චක්ඛන්ද්‍රියාසංවරස්ස හෙතු අභිජ්ඣාදිඅන්වාස්සවනං දස්සිතං, තං අසංවුතචක්ඛන්ද්‍රියස්සෙව හෙතු පවත්තං දස්සිතන්ති කත්වා වුත්තං. චක්ඛද්ද්වාරිකස්ස හි අභිජ්ඣාදිඅන්වාස්සවනස්ස තංද්වාරිකවිඤ්ඤාණස්ස විය චක්ඛන්ද්‍රියං පධානකාරණං. චක්ඛන්ද්‍රියස්ස අසංවුතත්තෙ සති තෙ අන්වාස්සවන්තිති අසංවරියමානචක්ඛන්ද්‍රියහෙතුකො සො අසංවරො තථා වුත්තොති. යත්වාධිකරණන්ති හි යස්ස චක්ඛන්ද්‍රියස්ස කාරණාති අත්ථො. කිදිසස්ස ච කාරණාති? අසංවුතස්ස, කිඤ්ච අසංවුතං? යස්ස චක්ඛන්ද්‍රියාසංවරස්ස හෙතු අභිජ්ඣාදයො අන්වාස්සවන්ති, තස්ස සංවරායාති අයමෙත්ථ යොජනා.

ජවනක්ඛණෙ පන සචෙ දුස්සිලාං වාතිආදි පුන අවචනත්ථං ඉධෙව සබ්බං වුත්තන්ති ඡසු ද්වාරෙසු යථාසම්භවං චෙදිතබ්බං. න හි පඤ්චද්වාරෙ කායච්චිදුච්චරිතසංඛාතං දුස්සිලාං අත්ථී, තස්මා දුස්සිලාසංවරො මනොද්වාරවසෙන, සෙසාසංවරො ඡද්වාරවසෙන යොජෙතබ්බො. මුට්ඨසච්චාදිනං හි සතිපට්ටිපක්ඛාතුසලධම්මාදිභාවනො සියා පඤ්චද්වාරෙ උප්පත්ති, න ත්වෙව කායිකචාටසිකචිතික්කමභුතස්ස දුස්සිලාස්ස තත්ථ උප්පත්ති, පඤ්චද්වාරිකජවනානං අවිඤ්ඤත්තිජනකත්තා. දුස්සිලාදයො චෙත්ථ පඤ්ච අසංවරා සිලසංවරාදිනං පඤ්චන්තං සංවරානං පටිපක්ඛභාවෙන වුත්තා. තස්මි සතිති තස්මි අසංවරෙ සති.

යථා කිත්ති යෙන පකාරෙන ජවනෙ උප්පජ්ජමානො අසංවරො “චක්ඛන්ද්‍රියෙ අසංවරො” ති වුච්චති, තං නිදස්සනං කිත්ති අත්ථො. යථාතිආදිනා නගරද්වාරෙ අසංවරෙ සති තංසම්බන්ධානං සරාදිනං අසංවුතතා විය ජවනෙ අසංවරෙ සති තංසම්බන්ධානං ද්වාරාදිනං අසංවුතතාති එවං අඤ්ඤාසංවරෙ අඤ්ඤාසංවුතතා සාමඤ්ඤමෙව නිදස්සෙති, න පුබ්බාපරසාමඤ්ඤං, අන්තොක්ඛසාමඤ්ඤං වා. සති වා ද්වාරභවධිගාදිකෙ පුන උප්පජ්ජමානං ජවනං බාහිරං විය කත්වා නගරද්වාරසමානං වුත්තං, ඉතරඤ්ච අන්තොනගරෙ සරාදිසමානං. පච්චයභාවෙන හි පුරිමනිජ්ජන්තං ජවනකාලෙ අසන්තම්පි භවධිගාදි චක්ඛාදි විය ඵලනිජ්ජන්තියා සන්තංයෙව නාම හොති. න හි ධරමානංයෙව “සත්ත”න්ති වුච්චති. “බාහිරං විය කත්වා” ති ච පරමත්ථතො ජවනස්ස බාහිරභාවෙ, ඉතරස්ස ච අබ්භන්තරභාවෙ අසතිපි “පහස්සරම්දං, හික්ඛෙව, චිත්තං, තඤ්ච ඛො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්තිආදි (අ. නි. 1.49) වචනතො ආගන්තුකභුතස්ස කදාචි කදාචි උප්පජ්ජමානස්ස ජවනස්ස බාහිරභාවො, තබ්බිධුරසභාවස්ස ඉතරස්ස අබ්භන්තරභාවො එකෙන පරියායෙන හොතිති කත්වා වුත්තං. ජවනෙ වා අසංවරෙ උප්පන්නෙ තතො පරං ද්වාරභවධිගාදිනං අසංවරහෙතුභාවාපත්තිතො. අසංවරස්ස හි උප්පත්තියා ද්වාරභවධිගාදිනං තස්ස හෙතුභාවො පඤ්ඤායතිති. නගරද්වාරසදිසෙන ජවනෙන පටිසිත්වා දුස්සිලාදිවොරානං ද්වාරභවධිගාදිසු මුසනං කුසලභණ්ඩවිනාසනං කම්මං. යස්මි හි ද්වාරෙ අසංවරො උප්පජ්ජති, සො තත්ථ ද්වාරාදිනං සංවරුපනිස්සයභාවං උපච්ඡින්නදන්තොයෙව පවත්තති. ද්වාරභවධිගාදිනං ජවනෙන සහ සම්බන්ධො එකසන්තතිපරියාපන්නතො දට්ඨබ්බො.

එත්ථ ව චක්ඛද්වාරෙ රුපාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ නියම්තාදිවසෙන කුසලාකුසලජවනෙ සත්තක්ඛත්තුං උප්පජ්ජිත්වා භවධිගං ඔතිණ්ණෙ තදනුරුපමෙව මනොද්වාරිකජවනෙ තස්මිංයෙවාරම්මණෙ සත්තක්ඛත්තුංයෙව උප්පජ්ජිත්වා භවධිගං ඔතිණ්ණෙ පුන තස්මිංයෙව ද්වාරෙ තදෙවාරම්මණං නිස්සාය “ඉත්ථී පුරිසො” තිආදිනා වචන්ථපෙන්නං පසාදරජ්ජනාදිවසෙන සත්තක්ඛත්තුං ජවනං ජවති. එවං පවත්තමානං ජවනං සන්ධාය “ජවනෙ දුස්සිලාදිසු උප්පන්නෙසු තස්මි අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්ත”න්තිආදි වුත්තං.

තස්මි පන ජවනෙ. සීලාදිසුති සීලසංවරසතිසංවරඤ්ඤාණසංවරන්තිසංවරවිරියසංවරෙසු උප්පන්නෙසු. යථා හි පගෙව සතිආරක්ඛං අනුපට්ඨපෙන්නස්ස දුස්සිලාදිනං උප්පත්ති, එවං පගෙව සතිආරක්ඛං උපට්ඨපෙන්නස්ස සීලාදිනං උප්පත්ති චෙදිතබ්බො. සද්දාදිසුපි යථාරහං නිමිත්තානුබ්බාසඤ්ජනාති චෙදිතබ්බානි. සොතවිඤ්ඤාණෙන හි සද්දං සුත්වා “ඉත්ථීසද්දො” ති වා “පුරිසසද්දො” ති වා ඉට්ඨානිට්ඨාදිකං වා කිලෙසවත්ථුභුතං නිමිත්තං න ගණ්භාති, සුතමත්තෙ එව සණ්ඨාති. යො ව ගීතසද්දාදිකස්ස කිලෙසානං අනු අනු බ්බාසඤ්ජනතො “අනුබ්බාසඤ්ජන”න්ති ලද්ධවොහාරො මන්දතාරාදිවසෙන වචන්ථිතො ඡජ්ජාදිහෙදහින්තො ආකාරො, තම්පි න ගණ්භාතිති. එවං ගන්ධාදිසුපි යථාරහං වත්තබ්බං. මනොද්වාරෙ පන සාවජ්ජනභවධිගං මනොද්වාරං තස්මි ද්වාරෙ ධම්මාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ තං ජවනමනසාව විඤ්ඤාය විජානිත්වාතිආදිනා යොජෙතබ්බං. කිලෙසො අනුබන්ධො එතස්සාති කිලෙසානුබන්ධො, සො එව නිමිත්තාදිගාහො, තතො පටිවජ්ජනලක්ඛණං කිලෙසානුබන්ධනිමිත්තාදිගාහපටිවජ්ජනලක්ඛණං. ආදි-සද්දෙන අනුබ්බාසඤ්ජනං සංඛිගණ්භාති.

ආජීවපාරිසුද්ධිසීලවණ්ණනා

16. වුත්තෙති ඉධෙව උද්දෙසවසෙන පුබ්බෙ වුත්තෙ. තථා හි “ආජීවහෙතු පඤ්ඤත්තානං ඡන්තං සික්ඛාපදාන”න්ති පද්ධාරං කත්වා තානි පාළිවසෙනෙව දස්සෙතුං “යානි තානී” තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යානි තානි එවං

පඤ්ඤාත්තානි ඡ සික්ඛාපදානිති සම්බන්ධො. ආජීවහෙතුනි ජීවිකානිමිත්තං, “එවාහං පච්චයෙහි අකිලමන්තො ජීවිස්සාමි”ති අධිප්පායෙන. ආජීවකාරණානි තස්සෙව වෙවචනං. පාපිවිජොති පාපිකාය අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය සමන්තාගතො. ඉච්ඡාපකතොති ඉච්ඡාය අපකතො උපද්ද්දතො, අභිභූතො වා. අසන්තන්ති අවිජ්ජමානං. අභූතන්ති අනුප්පන්තං. අනුප්පන්තන්තා හි තස්ස තං අසන්තන්ති පුරිසස්ස පච්ඡිමං කාරණවචනං. උත්තරිමනුස්සධම්මන්ති උත්තරිමනුස්සානං උක්කට්ඨපුරිසානං ධම්මං, මනුස්සධම්මතො වා උත්තරි උක්කට්ඨං. උල්ලපනීති උග්ගතායුකො ලපනි. සිලං හි භික්ඛුනො ආයු, තං තස්ස තථාලපනසමකාලමෙව විගච්ඡති. තෙනාහ “ආපත්ති පාරාජිකස්සා”ති පාරාජිකසධ්ධාතා ආපත්ති අස්ස, පාරාජිකසඤ්ඤිතස්ස වා විතික්කමස්ස ආපජ්ජනං උල්ලපනන්ති අත්ථො. සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජනීති සඤ්චරණභාවං ආපජ්ජනි, ඉත්ථියා වා පුරිසමතිං, පුරිසස්ස වා ඉත්ථිමතිං ආරොවෙතිති අධිප්පායො. “ඉමෙසං ඡන්තං සික්ඛාපදානං විතික්කමස්ස වසෙනා”ති සම්බන්ධො හෙට්ඨා දස්සිතො එව.

කුහනානිආදිසුනි හෙට්ඨා උද්දිට්ඨපාළියාව පදුද්ධාරො. අයං පාළීති අයං විහඩ්ගෙ (විහ. 861) ආගතා නිද්දෙසපාළි.

17. විවරාදිපච්චයා ලබ්භන්තිති ලාභා. තෙ එව සක්කච්චං ආදරවසෙන දියාමානා සක්කාරා. පත්ථට්ඨසතා කිත්තිසද්දො. තං ලාභඤ්ච සක්කාරඤ්ච කිත්තිසද්දඤ්ච. සන්තිස්සිතස්සානි එත්ථ තණ්හානිස්සයො අධිප්පෙතොති ආහ “පත්ථයන්තස්සා”ති. අසන්තගුණදීපනකාමස්සානි අසන්තෙ අත්තනි අවිජ්ජමානෙ සද්ධාදිගුණෙ සම්භාවෙතුකාමස්ස. අසන්තගුණසම්භාවනතාලක්ඛණා, පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤතාලක්ඛණා හි පාපිච්ඡතා. ඉච්ඡාය අපකතස්සානි පාපිකාය ඉච්ඡාය සම්මාආජීවතො අපෙතො කතොති අපකතො. තථාභූතො ව ආජීවූපද්දවෙන උපද්ද්දතොති කත්වා ආහ “උපද්ද්දතස්සානි අත්ථො”ති.

කුහනමෙව පච්චයුප්පාදනස්ස වත්ථුනි කුහනවත්ථු. තිව්ධම්පෙතං තත්ථ ආගතං තස්ස නිස්සයභූතාය ඉමාය පාළියා දස්සෙතුන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. තදන්ථිකස්සෙවානි තෙහි විවරාදිහි අත්ථිකස්සෙව. පටික්ඛිපනෙනානි විවරාදිනං පටික්ඛිපනහෙතු. අස්සානි භවෙය්‍ය. පටිග්ගහණෙන වානි ව-සද්දෙන පුබ්බෙ වුත්තං පටික්ඛිපනං සමුච්චිතොති.

භියොකම්‍යතන්ති බහුකාමතං. යන්ති කිරියාපරාමසනං, තස්මා “ධාරෙය්‍යා”ති එත්ථ යදෙනං සඬ්ඝාටිං කත්වා ධාරණං, එතං සමණස්ස සාරුප්පන්ති යොජනා. පාපණ්ඩානීති ආපණ්ඩො ඡඩ්ඞිතානි. නන්තකානීති අන්තරහිතානි වොළබණ්ඩානි. උච්චිතිත්ථානි උඤ්ඡනෙන විනිත්වා සඬගහෙත්වා. උඤ්ඡාවරියායානි උඤ්ඡාවරියාය ලද්ධෙන. ගිලානස්ස පච්චයභූතා හෙසජ්ජසඬ්ඛාතා ජීවිතපරික්ඛාරා ගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරා. පුනිමුත්තන්ති පුරාණස්ස, අපුරාණස්ස ව සබ්බස්ස ගොමුත්තස්සෙතං නාමං. පුනිමුත්තෙනානි පුනිභාවෙන මුත්තෙන පරෙහි ඡඩ්ඞිතෙන, පුනිභූතෙන වා ගොමුත්තෙන. ධුතවාදොති පරෙසමිපි ධුතගුණවාදි. සම්මුඛිභාවානි සම්මුඛිතො විජ්ජමානන්තා, ලබ්භමානතායානි අත්ථො.

අත්තානං උත්තරිමනුස්සධම්මාධිගමස්ස සාමන්තෙ කත්වා ජප්පනං සාමන්තජප්පනං. මහෙසක්ඛොති මහානුභාවො, උත්තරිමනුස්සධම්මාධිගමෙනානි අධිප්පායො. “මිත්තො”ති සාමඤ්ඤතො වත්වා පුන තං විසෙසෙති “සන්දිට්ඨො සම්භත්තො”ති. දිට්ඨමත්තො හි මිත්තො සන්දිට්ඨො. දළ්භහත්තිකො සම්භත්තො. සභායොති සහ ආයනකො, සබාති අත්ථො. සන්තපදිතො හි “සබ්බා”ති වූච්චන්ති. විභාරො පාකාරපරිච්ඡින්නො සකලො ආවාසො. අඬ්ඬයොගො දීඝපාසාදො, ගරුළසණ්ඨානපාසාදොතිපි වදන්ති. පාසාදො චතුරස්සපාසාදො. හම්මියං මුණ්ඩච්ඡදනපාසාදො. කුටාගාරං ද්විති කණ්ණිකාහි කත්තබ්බපාසාදො. අට්ටො පට්ඨාජුනම්පි පට්ඨාහනායොගො චතුපඤ්චභූමකො පටිස්සයවිසෙසො. මාළො එකකුටසඬගහිතො අනෙකකොණවත්තො පටිස්සයවිසෙසො. උද්දණ්ඩො අගබ්භිකා එකද්වාරා දීඝසාලානි වදන්ති. අපරෙ පන භණන්ති – විභාරො නාම දීඝමුඛපාසාදො. අඬ්ඬයොගො එකපස්සෙන ඡදනකසෙනාසනං. තස්ස කිර එකපස්සෙ හිත්ති උච්චතරා හොති, ඉතරපස්සෙ නිවා, තෙන තං එකපස්සඡදනකං හොති. පාසාදො ආයතචතුරස්සපාසාදො. හම්මියං මුණ්ඩච්ඡදනං වන්දිකඬගණයුත්තං. ගුහා කෙවලා පබ්බතගුහා. ලෙණං ද්වාරබද්ධං. කුටාගාරං යො කොචි කණ්ණිකාබද්ධපාසාදො. අට්ටො බහලහිත්තිගෙහං. යස්ස ගොපානසියො අග්ගහෙත්වා ඉට්ඨකාහි එව ඡදනං හොති. අට්ටාලකාකාරෙන කරියතීතිපි වදන්ති. මාළො වට්ටාකාරෙන කතසෙනාසනං. උද්දණ්ඩො එකො පටිස්සයවිසෙසො. යො “භණ්ඩසාලා, උදොසිත”න්තිපි වූච්චති. උපට්ඨානසාලා සන්තිපනනට්ඨානං.

කුච්ඡිතරජභූතාය පාපිච්ඡතාය නිරත්ථකං කායවච්චිප්ඵන්දනිග්ගණ්හනං කොරජං, තං එතස්ස අත්ථිති කොරජිකො, කොහඤ්ඤෙන සංයතකායො, අතිවිය, අභිණ්හං වා කොරජිකො කොරජිකකොරජිකො. අතිපරිසඬ්ඞිතොති කෙච්චි. අතිවිය කුහො කුහකකුහකො, සාතිසයවිම්භාපකොති අත්ථො. අතිවිය ලපො ලපනකො ලපකලපකො. මුඛසම්භාවිකොති කොරජිකකොරජිකාදිභාවෙන පවත්තවචනෙහි අත්තතො මුඛමත්තෙන අඤ්ඤෙහි සම්භාවිකො. සො එවරුපො එවරුපතාය එව අත්තානං පරං විය කත්වා “අයං සමණො”තිආදීනි කථෙති. ගම්භීරන්තිආදි තස්සා කථාය උත්තරිමනුස්සධම්මපටිබද්ධතාය වුත්තං.

සම්භාවනාධිප්පායකතෙතාති “කථං නු බො මං ජනො ‘අරියො’ති වා ‘විසෙසලාභී’ති වා සම්භාවෙය්‍යා”ති ඉමිනා අධිප්පායෙන කතෙන. ගමනං සංශ්ඨපෙතීති විසෙසලාභීනං ගමනං විය අත්තනො ගමනං සක්කච්චං යපෙති , සතො සම්පජානොව ගච්ඡන්තො විය හොති. පණ්ඩායාති “අරහාති මං ජානන්තු”ති චිත්තං සංශ්ඨපෙත්වා, පත්ථෙත්වා වා. සමාහිතො වියාති ක්‍රිකාසමාධිනා සමාහිතො විය. ආපාඨකප්ඤ්ඤායීති මනුස්සානං ආපාඨට්ඨානෙ සමාධිසමාපන්නො විය නිසිදන්තො ආපාඨකෙ ජනස්ස පාකට්ටියානෙ ක්‍රියායී. ඉරියාපඨසඤ්ඤාතන්ති ඉරියාපඨසංශ්ඨපනසඤ්ඤාතං.

පච්චයපට්ඨෙවනසඤ්ඤාතනාති අයොනියො උප්පාදිතානං පච්චයානං පට්ඨෙවනන්ති එවං කට්ඨිතෙන, තෙන වා පච්චයපට්ඨෙවනෙන සඤ්ඤාතනිබ්බන්ත කට්ඨිතනිබ්බන්ත. අඤ්ඤං විය කත්වා අත්තනො සමීපෙ හණනං සාමන්තප්ප්පිතං. ආ-කාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “අට්ඨපනා”ති වුත්තං. කුහනං කුහො, තස්ස අයනා පවත්ති කුභායනා, කුහස්ස වා පුග්ගලස්ස අයනා ගති කිරියා කුභායනා. කුහෙති, කුහෙන වා ඉතොති කුහිතො, කුහකො.

පුට්ඨස්සාති “කො තිස්සො, කො රාජපුජිතො”ති පුට්ඨස්ස. උද්ධං කත්වාති උක්ඛිපිත්වා විභවසම්පත්තිආදිනා පග්ගහෙත්වා.

උත්තහනාති උද්ධං උද්ධං බන්ධනා පලිවෙය්‍යා. ද්වෙ කිර භික්ඛු එකං ගාමං පවිසිත්වා ආසනසාලාය නිසිදිත්වා එකං කුමාරිකං පක්කොසිංසු. තාය ආගතාය තත්‍රෙකො එකං පුච්ඡි “අයං, හන්තෙ, කස්ස කුමාරිකා”ති? “අම්භාකං උපට්ඨායිකාය තෙලකන්දරිකාය ධිතා, ඉමිස්සා මාතා මයි ගෙහං ගතෙ සප්පිං දදමානා සට්ඨෙතෙව දෙති, අයමිපි මාතා විය සට්ඨෙත දෙති”ති (විභ. අට්ඨ. 862) උක්කාවෙසි. ඉමං සන්ධාය වුත්තං “තෙලකන්දරිකවත්ථු වෙන්ථ වත්තඛ්ඛ”න්ති.

ධම්මානුරූපා වාති මත්තාවචනානුරූපං වා. මත්තාවචනං හි “ධම්මො”ති වුවචති. යථාහ “සුභාසිතං උත්තමමාහු සන්තො, ධම්මං හණෙ නාධම්මං තං දුතිය”න්ති (සං. නි. 1.213; සු. නි. 452). තෙන බහුං විප්පලපනමාහ, සච්චතො වා අඤ්ඤා සුභාසිතා වාචා “ධම්මො”ති වෙදිතබ්බො. මුග්ගසුපසදිසකම්මො පුග්ගලො මුග්ගසුපොයා. තෙනාහ “අයං පුග්ගලො මුග්ගසුපොයාති වුවචති”ති. පරිභට්ඨස්ස කම්මං පාරිභට්ඨං, තදෙව පාරිභට්ඨතා.

නිමිත්තෙන චරන්තො, ජීවන්තො වා නිමිත්තකො, තස්ස භාවො නෙමිත්තිකතා. අත්තනො ඉච්ඡාය පකාසනං ඕභාසො. කො පන සොති ? “අප්ප භික්ඛුනං පච්චයා දුල්ලහා ජාතා”තිආදිකා පච්චයපට්ඨංයුත්තකථා. ඉච්ඡිතවත්ථුස්ස සමීපෙ කථනං සාමන්තප්ප්පා.

අක්කොසනහයෙනාපි දදෙය්‍යාති දසහි අක්කොසවත්ථුති අක්කොසනං. තථා වම්භනාදයො. උපෙක්ඛනා උපාසකානං දායකාදිභාවතො බහි ජඩ්ඛනා. බ්වනාති බෙපච්චනං. තං පන අවහසිත්වා වචනං හොතීති ආහ “උප්පණ්ඩනා”ති. පාපනාති අදායකත්තස්ස, අවණ්ණස්ස වා පනිට්ඨාපනං. පරෙසං පිට්ඨිමංසබ්බාදනසිලො පරපිට්ඨිමංසිකො, තස්ස භාවො පරපිට්ඨිමංසිකතා. අබ්භවිගන්ති අබ්භඤ්ජනං. නිපිසිත්වා ගන්ධමග්ගනා වියාති අනිප්පිසිතෙ අලබ්භමානස්ස ගන්ධස්ස නිපිසනෙ ලාභො විය පරගුණෙ අනිප්පිසිතෙ අලබ්භමානානං පච්චයානං නිපිසනෙන ලාභො දට්ඨබ්බොති.

නිකත්තුං අප්පෙන ලාභෙන බහුකං වඤ්චෙත්වා ගහෙතුං ඉච්ඡනං නිප්පිසනං, තස්ස භාවො නිප්පිසනතා. තස්සෙව ඉච්ඡනස්ස පවත්තිආකාරො, තංසහජාතං වා ගවෙසනකම්මං.

අභිගන්ති හත්ථපාදාදිඅභිගාති උද්දිස්ස පවත්තං විජ්ජං. නිමිත්තන්ති නිමිත්තසත්ථං. උප්පාතන්ති උක්කාපාතදිසාධාහ-භුමිවාලාදිඋප්පාතපට්ඨෙව්විජ්ජං. සුපිනන්ති සුපිනසත්ථං. ලක්ඛණන්ති ඉත්ථිපුරිසානං ලක්ඛණජානනසත්ථං. මුසිකච්ඡිත්තන්ති වත්ථාදිනං අසුකභාගෙ මුසිකච්ඡෙදෙ සති ඉදං නාම එලං හොතීති ජානනකසත්ථං. පලාසග්ගිආදිසු ඉමිනා නාම අග්ගිනා හුතෙ ඉදං නාම හොතීති අග්ගිවසෙන හොමට්ඨානං අග්ගිහොමං. ඉමිනා නයෙන දබ්බිහොමං වෙදිතබ්බං. ආදි-සද්දෙන ථුසහොමාදිනං, අඤ්ඤෙසඤ්ච සුත්තෙ ආගතානං මිච්ඡාජීවානං සභිගහො දට්ඨබ්බො. චීරියසාධනත්තා ආජීවපාරිසුද්ධිසිලස්ස “පච්චයපරියෙසනවායාමො”ති වුත්තං. තස්ස පාරිසුද්ධි අනවජ්ජභාවො, යෙන ධම්මෙන සමෙන පච්චයලාභො හොති. න හි අලසො ඤායෙන පච්චයෙ පරියෙසිතුං සක්කොතීති.

පච්චයසන්නිස්සිතසිලවණ්ණනා

18. පට්ඨසඤ්ඤාති අයං “සයං අභිඤ්ඤා”තිආදිසු (මහාව. 11) විය ය-කාරලොපෙන නිද්දෙසො. යොනියොති වෙන්ථ උපායන්ථො යොනියො-සද්දොති දස්සෙන්නො ආහ “උපායෙන පථෙනා”ති. “පට්ඨසඤ්ඤා සුත්ථා”ති වත්ථා තයිදං පට්ඨසඤ්ඤානං පච්චවෙක්ඛණන්ති දස්සෙතුං “පච්චවෙක්ඛිත්වාති අත්ථො”තිආදි වුත්තං. යථා හි පච්චවෙක්ඛිත්වාති සීතපට්ඨානාදිකං තං තං පයොජනං පති පති අවෙක්ඛිත්වා, ඤාණෙන පස්සිත්වාති අත්ථො, එවං පට්ඨසඤ්ඤායාති තදෙව පයොජනං පති පති සඤ්ඤාය, ජානිත්වාති අත්ථො. ඤාණපරියායො හි ඉධ සඤ්ඤා-සද්දොති. එත්ථ

ව “පටිසම්භාව යොනිසො” තිආදි කාමං පච්චයපරිභොගකාලෙන වුවවති, ධාතුවසෙන පන පටිකුලවසෙන වා පච්චවෙක්ඛණාය පච්චයසන්තිස්සිතසීලං සුප්ඤ්ඤානීති අපරෙ. භිජ්ජතිති කෙවි. එකෙ පන පටිමං එව පරියත්තන්ති වදන්ති, විමංසිතබ්බං. “විවර”න්ති එකවචනං එකත්තමත්තං වාචකන්ති අධිප්පායෙන “අන්තරවාසකාදීසු යං කිඤ්චී”ති චුත්තං, ඡාතිසද්දතාය පන තස්ස පාළියං එකවචනන්ති යත්තකානි විවරානි යොගිනා පරිහරිතබ්බානි, තෙසං සබ්බෙසං එකප්ඤ්ඤාං ගහණන්ති සක්කා විඤ්ඤාතුං, යං කිඤ්චීති වා අනවසෙසපරියාදානමෙතං, න අනියමවචනං. “නිවාසෙති වා පාරුපති වා”ති විකප්පනං පන පටිසෙවනපරියායස්ස පරිභොගස්ස විභාගදස්සනන්ති තං පඤ්ඤාපෙත්වා සයනානිසිද්ධා-විවරකුටිකරණාදිවසෙනාපි පරිභොගස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො.

පයොජනානං මරියාදා පයොජනාවධි, තස්ස පරිච්ඡින්නදනවසෙන යො නියමො, තස්ස වචනං පයොජනා...පෙ.... වචනං. ඉදානි තං නියමං විවරිත්වා දස්සෙතුං “එත්තකමෙව භී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අවධාරණෙන ලිළාවභුසාවිලම්බනානටම්බරාදිවසෙන වත්ථපරිභොගං නිසෙධෙති. තෙනාහ “න ඉතො භියොයා”ති. ලිළාවසෙන භි එකච්චෙ සත්තා වත්ථානි පරිදහන්ති වෙව උපසංවියන්ති ව. යථා තං යොබ්බතො යිතා නාගරිකමනුස්සා. එකච්චෙ විභුසනවසෙන, යථා තං රුපුපජීවිතිආදයො. විලම්බනවසෙන විලම්බකා. නටම්බරවසෙන හොජාදයො. අප්ඤ්ඤාත්තධාතුක්ඛොහො සිතරොගාදිඋප්පාදකො. උතුපරිණාමනවසෙනානි උතුනො පරිවත්තනවසෙන විසභාගසිතඋතුසමුට්ඨානෙන. වා-සද්දෙන හෙමන්තාදීසු භිමපානාදිවසෙන පවත්තස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො, න උප්පාදෙති සිතන්ති අධිප්පායො. යදත්ථං පන තං විනොදනං, තං මත්ථකප්පත්තං දස්සෙතුං “සීතබ්බාහතෙ”තිආදි චුත්තං. සබ්බත්ථානි “උණ්භස්ස පටිසානායා”තිආදීසු සබ්බෙසු සෙසපයොජනෙසු. යදිපි සූරියසන්තාපොපි උණ්භොව, තස්ස පන ආතපග්ගහණෙන ගහිතත්තා “අග්ගිසන්තාපස්සා”ති චුත්තං. එකච්චො දාවග්ගිසන්තාපො කායං විවරෙන පටිච්ඡාදෙන්වා සක්කා විනොදෙතුන්ති ආහ “තස්ස වනදාහාදීසු සම්භවො වෙදිතබ්බො”ති. ඩංසාති පිඬගලමක්ඛිකා. තෙ පන යස්මා ඩංසනසීලා, තස්මා චුත්තං “ඩංසනමක්ඛිකා”ති. සප්පාදයොති සප්පසනපදිඋණ්භනාහිසරඛුච්චිච්ඡිකාදයො. පුට්ඨසම්චස්සොති පුට්ඨවිසමාහ. තිට්ඨා හි සප්පා — දට්ඨවිසා පුට්ඨවිසා දිට්ඨවිසා. තෙසු පුරිමකා ද්වෙ එව ගහිතා. සනපදිආදීනම්පි තාදිසානං සඬගණ්හනත්ථං. නියතපයොජනං එකන්තිකං, සබ්බකාලිකඤ්ච පයොජනං. හිරි කුප්පති නිල්ලප්පතා සණ්ඨාති. තෙනාහ “චිතස්සති”ති. කුපාවතරණං වා පටිච්ඡාදනං අරහතීති කොපිනං. හිරිසිතබ්බට්ඨොන හිරි ව තං කොපිනඤ්චාති හිරිකොපිනන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තස්ස වානි ව-සද්දො පුබ්බෙ චුත්තපයොජනානං සම්පිණ්ඩනත්ථො.

යං කිඤ්චි ආහාරන්ති බාදනියහොජනියාදිහෙදං යං කිඤ්චි ආහරිතබ්බවත්ථුං. පිණ්ඩාය භික්ඛාය උලතිති පිණ්ඩොලො, තස්ස කම්මං පිණ්ඩොලාං. තෙන පිණ්ඩොලොන භික්ඛාවරියාය. පතිතත්තාති පක්ඛිපිතත්තා. පිණ්ඩපාතො පත්තෙ පක්ඛිත්තභික්ඛාහාරො. පිණ්ඩානං වා පාතොති සරෙ සරෙ ලද්ධභික්ඛානං සන්තිපාතො. “නත්ථී දවා”තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 3.305) සහසා කිරියාපි “දවා”ති වුවවති, තතො විසෙසනත්ථං “දවත්ථං, කීළානිමිත්තන්ති චුත්තං හොති”ති ආහ. මුට්ඨිකමල්ලා මුට්ඨියුද්ධසුප්ඤ්ඤානකා. ආදි-සද්දෙන නිබුද්ධසුප්ඤ්ඤානකාදීනං ගහණං. බලමදනිමිත්තන්ති බලං නිස්සාය උප්පජ්ජනකමදො බලමදො. තං නිමිත්තං, බලස්ස උප්පාදනත්ථන්ති අත්ථො. පොරිසමදනිමිත්තන්ති පොරිසමදො වුවවති පුරිසමානො “අහං පුරිසො”ති උප්පජ්ජනකමානො. අසද්ධම්මසෙවනාසමත්ථනං නිස්සාය පවත්තො මානො, රාගො එව වා පොරිසමදොති කෙවි. තං නිමිත්තං. අන්තෙපුරිකා රාජොරොධා. සබ්බෙසං සන්තිවෙසයොගානාය වෙසියො රුපුපජීවිතියො. මණ්ඩනං නාම ඉධාවයවපාරිපුරිති ආහ “අඬගපච්චඬගානං පිණ්භාවනිමිත්ත”න්ති, පරිබුහනහෙතුති අත්ථො. නවා නාම රඬගනටා. නවචකා ලඬසකාදයො. විභුසනං සොභාසමුප්පාදනන්ති ආහ “පසන්තච්ඡවිච්ඡණකානිමිත්ත”න්ති.

එතං පදං. මොහුපනිස්සයප්පහානත්ථන්ති මොහස්ස උපනිස්සයතාපහානාය. දවා හි මොහෙන හොති, මොහඤ්ච වඩ්ඪෙතිති තස්සා වජ්ජනෙන මොහස්ස අනුපනිස්සයතා. දොසුපනිස්සයප්පහානත්ථන්ති ඉදං බලමදස්ස, පුරිසමදස්ස ව දොසහෙතුනො වසෙන චුත්තං, ඉතරස්ස පන වසෙන “රාගුපනිස්සයප්පහානත්ථ”න්ති වත්තබ්බං. මණ්ඩනවිභුසනපටික්ඛෙපො සියා මොහුපනිස්සයප්පහානායපි, රාගුපනිස්සයතාය පන උපුපටිපක්ඛොති චුත්තං “රාගුපනිස්සයප්පහානත්ථ”න්ති. යදිපි එකච්චස්ස දවමදෙ ආරබ්භ පරස්ස පටිසංයොජනාදීනං උප්පත්ති හොතියෙව මනොපදොසිකදෙවාදීනං විය, අත්තනො පන දවමදෙ ආරබ්භ යෙසං සවිසෙසං රාගමොහමානාදයො පාපධම්මා උප්පජ්ජන්ති. තෙ සන්ධාය “අත්තනො සංයොජනුප්පත්තිපටිසෙධනත්ථ”න්ති වත්වා මණ්ඩනවිභුසනානි පටිච්ච සවිසෙසං පරස්සපි රාගමොහාදයො පවත්තන්තිති “පරස්සපි සංයොජනුප්පත්තිපටිසෙධනත්ථ”න්ති චුත්තං. අයොනිසො පටිපත්තියාති එත්ථ කාමසුඛල්ලිකානුයොගං මුඤ්චිත්වා සබ්බාපි මිච්ඡාපටිපත්ති අයොනිසො පටිපත්ති. පුරිමෙහි ද්විහි පදෙහි අයොනිසො පටිපත්තියා, පච්ඡමෙහි ද්විහි කාමසුඛල්ලිකානුයොගස්ස පහානං චුත්තන්ති වදන්ති. “වතුහිහි වෙතෙහි”ති පන වචනතො සබ්බෙහි උභින්නම්පි පහානං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. කාමකීළාපි දවන්තොගධා හොතියෙව, පුරිසමදොපි කාමසුඛල්ලිකානුයොගස්ස හෙතුයෙවාවාති.

වාතුමහාභුතිකස්සාති වතුමහාභුතෙ සන්තිස්සිතස්ස. රූපකායස්සාති වතුසන්තතිරූපසමුහස්ස. යිතිසාති යිතත්ථං. සා පනස්ස යිති පබන්ධවසෙන ඉච්ඡිතාති ආහ “පබන්ධවයිතත්ථ”න්ති. පවත්තියාති ජීවිතින්ද්‍රියප්පවත්තියා. තථා හි ජීවිතින්ද්‍රියං “යාපනා වත්තනා”ති (ධ. ස. 19, 634) ව නිද්දිට්ඨං. තස්සා ව අවිච්ඡෙදො ආහාරූපයොගෙන හොති. කායස්ස චිරතරං යාව ආයුකප්පො, තාව අවත්ථානං යාපනාති දස්සෙන්තො “චිරකාලට්ඨිතත්ථං වා”ති ආහ. ඉදානි

වුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “සරුපත්ථමහමිවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථායං යොජනා – යථා ජිණ්ණසරසාමිකො සරස්ස උපත්ථමිහනං කරොති තස්ස අපතනත්ථං, යථා ව සාකට්කො අක්ඛබ්බඤ්ජනං කරොති තස්ස සම්පවත්තනත්ථං, එවමෙස යොගී කායස්ස ධීතත්ථං, යාපනත්ථඤ්ච පිණ්ඩපාතං පටිසෙවති පරිභුඤ්ජති. එතෙන ධීති නාම අපතනං යාපනා පවත්තිති දස්සෙති. න දවමදමංශ්ඨනවිභූසනත්ථන්ති ඉදං “යාවදෙවා”ති අවධාරණෙන නිවත්තිතත්ථදස්සනං. තිට්ඨන්ති උපාදින්නධම්මා එතායාති ධීති, ආයුති ආහ “ධීතිති ජීවිතින්ද්‍රියස්සෙතං අධිවචන”න්ති. තථා හි තං ආයු “ධීති”ති නිද්දිට්ඨං, ධීතියා යාපනායාති කායස්ස ධීතිහෙතුතාය “ධීති”ති ලද්ධවොහාරස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස පවත්තනත්ථන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ජීවිතින්ද්‍රියපවත්තාපනත්ථ”න්ති. ආබාධට්ඨෙතාති විබාධනට්ඨෙත, රොගට්ඨෙත වා. ජීසව්ජාපරමා හි රොගා. උපරමත්ථන්ති වූපසමත්ථං. වණාලෙපනමිව වණකො. උණ්භසිතාදිසු අභිභවන්තෙසු තප්පටිකාරං සීතුණ්භං විය පටිසෙවතිති සම්බන්ධො. මග්ගබ්‍රහ්මවරියං යපෙත්වා සික්ඛත්තයසඬගහා සාසනාවචරිතබ්බා අනුසාසනී සාසනබ්‍රහ්මවරියන්ති ආහ “සකලසාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස ව මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස වා”ති. අනුග්ගහණත්ථන්ති අනු අනු ගණ්හනත්ථං සම්පාදනත්ථං. කායබලං නිස්සායාති යථාසමාරද්ධං ගුණවිසෙසපාරිසුරිහෙතුභූතං කායබලමත්තං නිස්සාය. තෙනාහ “සික්ඛත්තයානුයොගවසෙනා”තිආදි. කත්තාරනිත්ථරණත්ථිකා ජායමිපතිකා, තදීසමුද්දනිත්ථරණත්ථිකා ව පුත්තමංසාදීති යථා අගිද්ධා අමුච්ඡිතා කෙවලං තං තං අත්ථසිද්ධිමෙව අවෙක්ඛන්තා පටිසෙවන්ති තෙහි විනා අසිප්ඤ්ඤානො, එවමයමිපි කෙවලං භවකත්තාරනිත්ථරණත්ථිකො අගිද්ධො අමුච්ඡිතො තෙන විනා අසිප්ඤ්ඤානො පිණ්ඩපාතං පටිසෙවතිති උපමාසංසන්දනං.

ඉතීති පකාරත්ථෙව නිපාතපදං. තෙන පටිසෙවියමානස්ස පිණ්ඩපාතස්ස පටිසෙවනාකාරො ගය්හතිති ආහ “එවං ඉමිනා පිණ්ඩපාතපටිසෙවනෙනා”ති. පුරාණන්ති භොජනතො පුරිමකාලිකත්තා පුරාතනං. පටිහඬබ්බමිති පටිහනිස්සාමි. තවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමිති පටිසෙවතිති යොජනා. කීදිසං, කථඤ්චාති ආහ “අපරිමිත...පෙ.... අඤ්ඤතරො වියා”ති. අපරිමිතං අපරිමාණං භොජනං පච්චයො එතිස්සාති අපරිමිතභොජනපච්චයා, තං අපරිමිතභොජනපච්චයං අත්තනො ගහණිතෙපමාණතො අතික්කන්තපමාණභොජනහෙතුකන්ති අත්ථො. යො බහුං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො ධම්මතාය උට්ඨාතුං අසක්කොන්තො “ආහර හත්ථ”න්ති වදති, අයං ආහරහත්ථකො. යො භුඤ්ජිත්වා අවිචුද්ධුමාතකුච්ඡිතාය උට්ඨිතොපි සාටකං නිවාසෙතුං න සක්කොති, අයං අලංසාටකො. යො භුඤ්ජිත්වා උට්ඨාතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව පරිවත්තති, අයං තත්ත්වට්ඨකො. යො යථා කාකෙහි ආමසිතුං සක්කා, එවං යාව මුඛද්වාරං ආහාරෙති, අයං කාකමාසකො. යො භුඤ්ජිත්වා මුඛෙ සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව වමති, අයං භුත්තවම්මකො. එතෙසං අඤ්ඤතරො විය. අථ වා පුරාණවෙදනා නාම අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනා. තං “පටිහනිස්සාමි”ති පටිසෙවති. තවවෙදනා නාම අතිභුත්තපච්චයෙන උප්පජ්ජනකවෙදනා. තං “න උප්පාදෙස්සාමි”ති පටිසෙවති. අථ වා තවවෙදනා නාම අභුත්තපච්චයෙන උප්පජ්ජනකවෙදනා, තස්සා අනුප්පන්නාය අනුප්පජ්ජනත්ථමෙව පටිසෙවති. අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකාති වෙතං බුද්දාය විසෙසනං. යස්සා අප්පවත්ති භොජනෙන කාතබ්බා, තස්සා දස්සනත්ථං. අභුත්තපච්චයෙන, භුත්තපච්චයෙන ව උප්පජ්ජනකානුප්පජ්ජනකවෙදනාසු පුරිමා යථාපවත්තා ජීසව්ජානිමිත්තා වෙදනා. සා හි අභුඤ්ජන්තස්ස හියොපවඬ්ඨනවසෙන උප්පජ්ජති. පච්ඡිමාපි බුද්දානිමිත්තාව අඬගදාහසුලාදිවෙදනා පවත්තා. සා හි භුත්තපච්චයා පුබ්බෙ අනුප්පන්නාව තුප්පජ්ජිස්සතිති අයමෙතාසං විසෙසො. විහිංසානිමිත්තතා වෙතාසං විහිංසාය විසෙසො.

යා වෙදනා. අධුනාති එතරහි. අසප්පායාපරිමිතභොජනං නිස්සායාති අසප්පායාපරිමිතස්ස ආහාරස්ස භුඤ්ජනපයොගං ආගම්ම උප්පජ්ජතිති අත්ථො. පුරාණකම්මපච්චයවසෙනාති පුබ්බෙ පුරිමජාතියං කතත්තා පුරාණස්ස කම්මස්ස පච්චයතාවසෙන පයොගවිපත්තිං ආගම්ම උප්පජ්ජනාරහතාය තං වජ්ජෙත්වා පයොගසම්පත්තියා උපට්ඨාපනං දුක්ඛවෙදනාපච්චයසාතො, පටිහනනඤ්ච භොතිති ආහ “තස්සා පච්චයං විනාසෙන්නො තං පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬබ්බමි”ති. අයුත්තපරිභොගො පච්චයෙ අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගො. සො එව කතුපච්චකම්මතාය කම්මුපවයො. තං නිස්සාය පටිච්ච ආයාතිං අනාගතෙ කාලෙ උප්පජ්ජනතො යා වායං “නවවෙදනා”ති වූච්චතිති යොජනා. යුත්තපරිභොගවසෙනාති පච්චවෙක්ඛිත්වා පච්චයානං පරිභොගවසෙන, තස්සා නවවෙදනාය මූලං අයුත්තපරිභොගකම්මං අනිබ්බන්තෙන්නො සබ්බෙන සබ්බං අනුප්පාදෙන්නො. එත්තාවතාති “ඉති පුරාණ”න්තිආදිනා වුත්තෙන පද්ද්වයෙන. “විහිංසුපරතියා”තිආදිනා වා පදවතුක්කෙන යුත්තපරිභොගසඬගහො පබ්බජිතානුව්ඡවිකස්ස පච්චයපරිභොගස්ස වුත්තත්තා. අත්තකිලමථානුයොගප්පහනං ජීසව්ජාදිදුක්ඛපටිසාතස්ස භාසිතත්තා. කුමානසුබාදිනං පච්චයභූතස්ස කායසුඛස්ස අවිස්සජ්ජනතො ධම්මිකසුඛාපරිච්චාගො ව දිපිතො භොති.

අසප්පායාපරිමිතපයොගෙන ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකො, ඉරියාපථභඤ්ජනකො වා සියා පරිස්සයො, සප්පායපරිමිතපයොගෙන පන සො න භොති. තථා සති වීරකාලප්පවත්තිසඬබ්බාතා සරීරස්ස යාත්‍රා යාපනා භවිස්සතිති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “පරිමිතපරිභොගෙන...පෙ.... භවිස්සති”ති ආහ. යො රොගො සාද්ධො අසාද්ධො ව න භොති, සො යාපාරොගො, සො එතස්ස අත්ථිති යාපාරොගී. සො හි නිච්චකාලං භෙසජ්ජං උපසෙවති, තථා අයමිපිති. යදි යාත්‍රාපි යාපනා, පුබ්බෙපි “යාපනායා”ති වුත්තං, කො එත්ථ විසෙසොති? පුබ්බෙ “යාපනායා”ති ජීවිතින්ද්‍රියයාපනා අධිප්පෙන, ඉධ පන වතුන්නමිපි ඉරියාපථානං අවිච්ඡෙදසඬබ්බාතා යාපනා යාත්‍රාති අයමෙත්ථ විසෙසො. බුද්ධපටිකුට්ඨෙත මිච්ඡාජීවෙන පච්චයපරියෙසනා අයුත්තපරියෙසනා. දායකදෙයාධම්මානං, අත්තනො ව පමාණං අජානිත්වා පටිග්ගහණං, සද්ධාදෙයාවිනිපාතනත්ථං වා පටිග්ගහණං අයුත්තපටිග්ගහණං, යෙන වා ආපත්තිං

ආපජ්ජති. අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගො අයුක්තපරිභොගො. තෙසං පරිවජ්ජනං ධම්මෙන සමෙන පච්චයුජ්ජාදානාදිවසෙන වෙදිතබ්බං. ධම්මෙන හි පච්චයෙ පරියෙසිත්වා ධම්මෙන පටිග්ගහෙත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනං අනවජ්ජනා නාම.

අරතීති උක්කණ්ඨා. පන්තසෙනාසනෙසු, අධිකුසලධම්මෙසු ව අනභිරතී. තන්දීති පවලායිකා නිද්දා. විජම්භිතාති ටීනමිද්ධාභිභවෙන කායස්ස විජම්භනා. විඤ්ඤාති ගරහා විඤ්ඤාගරහා. එකච්චො හි අනවජ්ජංයෙව සාවජ්ජං කරොති, “ලද්ධං මෙ”ති පමාණාධිකං භුඤ්ජිත්වා තං ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො උද්ධංවිරොවනඅධොවිරොවනාදීහි කිලමති, සකලවිභාරෙ හික්ඛු තස්ස සරීරපටිපඨගනභෙසජ්ජපරියෙසනාපසුකා හොන්ති. අඤ්ඤෙ තෙ “කිං ඉද”න්ති පුව්ජිත්වා “අසුකස්ස උදරං උද්ධුමාන”න්තිආදීති සුත්වා “නිව්චකාලමෙස එවංපකතිකො අත්තනො කුව්ජිපමාණං නාම න ජානාති”ති නින්දන්ති, එවං අනවජ්ජංයෙව සාවජ්ජං කරොති. එවං අකත්වා “අනවජ්ජනා ව භවිස්සති”ති පටිසෙවති. අත්තනො හි පකතිඅග්ගිබලාදිං ජානිත්වා “එවං මෙ අරතිආදීනං අභාවෙන කායසුඛතා, අගරහිතබ්බතා ව භවිස්සති”ති පමාණයුක්තමෙව පටිසෙවති. යාවතකො හොජනෙන අත්ථො, තස්ස සාධනෙන යාවදත්ථං උදරස්ස පරිපූරණෙන උදරාවදෙහකං හොජනං යාවදත්ථඋදරාවදෙහකහොජනං, තස්ස පරිවජ්ජනෙන. සෙය්‍යාය සයනෙන ලද්ධබ්බසුඛං සෙය්‍යාසුඛං, උභොහි පස්සෙහි සම්පරිවත්තනකං සයන්තස්ස උප්පජ්ජනසුඛං පස්සසුඛං, මිද්ධෙන නිද්දායනෙන උප්පජ්ජනසුඛං මිද්ධසුඛං, තෙසං සෙය්‍යා...පෙ.... සුඛානං පභානතො චතුන්තං ඉරියාපථානං යොග්‍යභාවස්ස පටිපාදනං කායස්ස චතුරියාපථයොග්‍යභාවපටිපාදනං, තතො. සුඛො ඉරියාපථවිභාරො ඵාසුචිභාරො. පච්ඡිමෙ විකප්පෙ, සබ්බවිකප්පෙසු වා චුත්තං ඵාසුචිභාරලක්ඛණං ආගමෙන සමත්ථෙතුං “චුත්තම්පි හෙත”න්තිආදි චුත්තං. තීසුපි විකප්පෙසු ආභාරස්ස උභයපරිභොගවසෙනෙව හි ඵාසුචිභාරො චුත්තොති.

එත්තාවතාති “යාත්‍රා”තිආදීනා චුත්තෙන පදත්තයෙන. “යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සති”ති පයොජනපරිග්ගහදීපනා. යාත්‍රා හි නං ආභාරූපයොගං පයොපෙතීති. ධම්මිකසුඛාපරිව්චාගහෙතුකො ඵාසුචිභාරො මජ්ඣිමා පටිපදා අන්තද්වයපරිවජ්ජනතො. ඉමස්මිං පන යානෙ අට්ඨ අභිගාති සමොධානෙනබ්බාති – “නෙව දවායා”ති එකං අභිගං, “න මදායා”ති එකං, “න මණ්ඩනායා”ති එකං, “න විභුසනායා”ති එකං, “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා යාපනායා”ති එකං, “විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායා”ති එකං, “ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬිබාමි, නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමි”ති එකං, “යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සති”ති එකං. “අනවජ්ජනා ව ඵාසුචිභාරො වා”ති අයමෙත්ථ හොජනානිසංඝො. මහාසිවත්ථෙරො පනාහ “හෙට්ඨා වත්තාරි අභිගාති පටික්ඛෙපො නාම, උපරි පන අට්ඨභිගාති සමොධානෙනබ්බාති”ති. තත්ථ “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා”ති එකං අභිගං, “යාපනායා”ති එකං, “විහිංසුපරතියා”ති එකං, “බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායා”ති එකං, “ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬිබාමි”ති එකං, “නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමි”ති එකං, “යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සති”ති එකං, “අනවජ්ජනා වා”ති එකං. ඵාසුචිභාරො පන හොජනානිසංඝොති. එවං අට්ඨභිගසමන්තාගතං ආභාරං ආභාරෙත්තො පටිසඬිබා යොනිසො පිණ්ඩපාතං පටිසෙවති නාම.

යත්ථ යත්ථාති භුමිමනිද්දෙසෙන සෙන-සද්දස්ස අධිකරණත්ථචුත්තිමාහ. තථා ආසන-සද්දස්සාති. අභිඨයොගාදිමිහි ආදි-සද්දෙන පාසාදාදිං, මඤ්චාදිඤ්ච සඬිගණ්හාති. යත්ථ යත්ථ විභාරෙ වා අභිඨයොගාදිමිහි වා ආසනීති විභාරඅභිඨයොගාදිකෙ ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. ඉධ ආදි-සද්දෙන පීඨසන්ථානාදීනම්පි සඬිගහො වෙදිතබ්බො. පරිසභනට්ඨෙතාති අභිභවනට්ඨෙත, විබාධනට්ඨෙතාති අත්ථො. උතුයෙව උතුපරිස්සයොති සීතුණ්හාදිඋතුයෙව අසප්පායො චුත්තනයෙන උතුපරිස්සයො. තස්ස උතුපරිස්සයස්ස විනොදනත්ථං, අනුප්පන්තස්ස අනුප්පාදනත්ථං, උප්පන්තස්ස වූපසමනත්ථඤ්චාති අත්ථො. නානාරම්මණතො පටිසංහරිත්වා කම්මට්ඨානභූතෙ එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ විත්තස්ස සම්මදෙව ලයනං පටිසල්ලානං, තත්ථ ආරාමො අභිරතී පටිසල්ලානාරාමො, තදත්ථං. සෙනාසනං හි විවිත්තං යොගිනො භාවනානුකූලං සුඤ්ඤාගාරභාවතො. තං පනෙන අත්ථද්වයං විභාවෙතුං “යො සරිරාබාධවිත්තවික්ඛෙපකරො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ එකීභාවසුඛත්ථන්ති එකීභාවහෙතුකං සුඛං එකීභාවසුඛං, තදත්ථං. ගණසඬිගණිකකිලෙසසඬිගණිකාභාවෙන උප්පජ්ජනකසුඛං.

යදි උතුයෙව උතුපරිස්සයො, “උතු ව සීතුණ්හ”න්ති සීතුණ්හපටිසාතං වත්වා උතුපරිස්සයවිනොදනං කස්මා චුත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ “කාමඤ්චා”තිආදි. තත්ථ “නියතං උතුපරිස්සයවිනොදන”න්ති එතෙන “සීතස්ස පටිසාතාය උණ්හස්ස පටිසාතායා”ති එත්ථ චුත්තං සීතුණ්හං අනියතං කදාචි කදාචි උප්පජ්ජනකං, උතුපරිස්සයො පන සබ්බදාහාචි අධිප්පෙතොති දස්සෙති. චුත්තජ්ජකාරොති “සීතාදිකො, අසප්පායො”ති ව එවං චුත්තජ්ජකාරො විවට්ඨගණරුක්ඛමුලාදිසු නිසින්නස්ස අපරිගුත්තියා අසංචුතද්වාරාදිතාය පාකට්පරිස්සයා, අසප්පායරූපදස්සනාදිනා අපාකට්පරිස්සයා ව හික්ඛුස්ස කායවිත්තානං ආබාධං කරොය්‍යුං. යත්ථ ගුත්තෙ සෙනාසනෙ ආබාධං න කරොන්ති. එවං ජානිත්වාති උභයපරිස්සයරහිතන්ති එවං ඤත්වා පටිසෙවන්තො හික්ඛු වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො.

ධාතුක්ඛොභලක්ඛණස්ස, තංභෙතුකදුක්ඛවෙදනාලක්ඛණස්ස වා රොගස්ස පටිපක්ඛභාවො පටිඅයනට්ඨො. තෙනාහ “පච්චනීකගමනට්ඨෙතාති අත්ථො”ති, වූපසමනට්ඨෙතාති චුත්තං හොති. යස්ස කස්සචිති සප්පිආදිසු යස්ස කස්සචි. සප්පායස්සාති හි තස්ස විකාරවූපසමෙතාති අධිප්පායො. භිසක්කස්ස කම්මං තෙන විධාතබ්බතො. තෙනාහ “තෙන අනුඤ්ඤාතත්තා”ති. නගරපරික්ඛාරෙහීති නගරං පරිවාරෙත්වා රක්ඛණකෙහි. විවට්පරික්ඛෙපො පරික්ඛා උඬ්ඨාපො පාකාරො එසිකා පලිසො පාකාරපත්ථණ්ඩිලන්ති සත්ත “නගරපරික්ඛාරා”ති වදන්ති. සීලපරික්ඛාරොති

සුවිසූද්ධසීලාලඤ්ඤායො . අරියමග්ගො හි ඉධ “රථො”ති අධිජපෙතො. තස්ස ච සම්මාචාරාදයො අලඬ්ඤාකාරට්ඨයෙන “පරික්ඛාරො”ති චුත්තො. ජීවිතපරික්ඛාරාති ජීවිතස්ස පවත්තිකාරණාති. සමුදානෙනබ්බාති සම්මා උද්ධං උද්ධං ආනෙනබ්බා පරියෙසිතබ්බා. පරිචාරොපි හොති අන්තරායානං පරිතො වාරණතො. තෙනාහ “ජීවිත...පෙ.... රක්ඛණතො”ති.

තත්ථ අන්තරන්ති විවරං, ඔකාසොති අත්ථො. වෙරිකානං අන්තරං අදත්ථා අත්තනො සාමිකානං පරිචාරත්ථා ධීතසෙවකා විය රක්ඛණතො. අස්සාති ජීවිතස්ස. කාරණභාවතොති විරජපවත්තියා කාරණභාවතො. රසායනභූතං හි හෙසජ්ජං සුවිරම්පි කාලං ජීවිතං පවත්තෙතියෙව. යදිපි අනුජපන්නා එව දුක්ඛවෙදනා හෙසජ්ජපරිභොගෙන පටිභඤ්ඤන්ති, න උජ්ජන්නා තාසං සරසෙනෙව හිජ්ජනතො, උජ්ජන්නසදිසා පන “උජ්ජන්නා”ති චුච්චන්ති. භවති හි තංසදිසෙසු තබ්බොහාරො, යථා සා එව තිත්තිරි, තානියෙව ඔසධානීති. තස්මා චුත්තං “උජ්ජන්නානන්ති ජාතානං භූතානං නිබ්බන්තාන”න්ති. සඤ්චයතො පට්ඨාය සො ධාතුක්ඛොහො සමුච්චානං එතෙසන්ති තංසමුච්චානා. “දුක්ඛවෙදනා”ති වත්ථා සා අකුසලසභාවාපි අත්ථිති තතො විසෙසෙතුං “අකුසලවිපාකවෙදනා”ති චුත්තං. බ්‍යාබාධනට්ඨයෙන බ්‍යාබාධො, බ්‍යාබාධොව බ්‍යාබජ්ඣං, දුක්ඛන්ති අත්ථො. නත්ථි එත්ථ බ්‍යාබජ්ඣන්ති අබ්‍යාබජ්ඣං, නිද්දුක්ඛතා. තෙනාහ “අබ්‍යාබජ්ඣපරමතායා”ති නිද්දුක්ඛපරමතායාති. තං දුක්ඛන්ති රොගනිමිත්තකං දුක්ඛං.

විවරාදීනං පච්චයානං නිස්සයනං පරිභොගො එවාති දස්සෙතුං “තෙ පට්ච්ච නිස්සායා”ති වත්ථා “පරිභුඤ්ජමානා”ති චුත්තං. පවත්තන්ති ජීවන්ති. ජීවනම්පි හි පවත්තනං, යතො ජීවිතින්ද්‍රියං “පවත්තනරස”න්ති චුච්චති.

චතුසාරිසූද්ධිසම්පාදනවිධිවණ්ණනා

19. එවං පාතිමොක්ඛසංවරාදිහෙදෙන නිද්දිට්ඨං සීලං පුත සාධනවිභාගෙන දස්සෙතුං “එවමෙතස්මි”න්තිආදිමාරද්ධං. තත්ථ සාධියති සම්පාදියති එතෙනාති සාධනං, සද්ධා සාධනං එතස්සාති සද්ධාසාධනො. නනු ච විරියසතිපඤ්ඤාහිපි විනා පාතිමොක්ඛසංවරො න සිජ්ඣති? සච්චං න සිජ්ඣති, සද්ධාය පන විසෙසහෙතුභාවං සන්ධාය එවං චුත්තන්ති දස්සෙන්නො ආහ

“සාවකවිසයානීතත්තා සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තියා”ති. ගරුකලහුකාදිහෙදෙ ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිං තස්ස තස්ස අපරාධස්ස අනුරූපං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං නාම සාවකානං අවිසයො, බුද්ධානං එව විසයො. සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං තාව තිට්ඨතු, තස්ස කාලොපි නාම සාවකානං අවිසයො, බුද්ධානං එව විසයොති දස්සෙන්නො “සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තියාවනපටික්ඛෙපො වෙන්ථ නිදස්සන”න්ති ආහ. තථා හි චුත්තං “ආගමෙහි ත්වං සාරිපුත්ත, ආගමෙහි ත්වං සාරිපුත්ත, තථාගතොව තත්ථ කාලං ජානිස්සති”ති (පාරා. 21). තත්ථ ච-සද්දො සමුච්චයත්ථො. තෙන “අපඤ්ඤත්තං න පඤ්ඤපෙම, පඤ්ඤත්තං න සමුච්චිත්ථාම, යථාපඤ්ඤත්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තාමා”ති (පාරා. 565) එවමාදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. සද්ධායාති සද්දහනෙන සත්ථරි, ධම්මෙ ච සද්ධාය පටිචුපට්ඨාපනෙන. ජීවිතෙපි පගෙව ජීවිතපරික්ඛාරෙති අධිජපායො.

කිකිච අණ්ඩන්ති කිකිසකුණිකා විය අත්තනො අණ්ඩං. සා කිර ජීවිතම්පි පරිච්චජිත්ථා අණ්ඩමෙව රක්ඛති. චමරිච වාලධන්ති චමරිම්ගො විය අත්තනො වාලධං. චමරිම්ගා කිර බ්‍යාධෙන පරිපාතියමානා ජීවිතම්පි පරිච්චජිත්ථා කණ්ඩකගුම්බාදිසු ලග්ගං අත්තනො වාලමෙව රක්ඛන්ති. පියංව පුත්තං එකකන්ති ආනෙත්ථා සම්බන්ධිතබ්බං. යථා හි එකපුත්තකො කුටුම්බිකො තං එකපුත්තං, එකනයනො ච තං එකනයනං සුට්ඨුතරං රක්ඛති. තථෙව සීලං අනුරක්ඛමානකාති අනුකම්පනවසෙන චුත්තං. සුපෙසලාති සුට්ඨු පියසීලා. සදා සබ්බකාලං දහරමජ්ඣිමථෙරකාලෙසු. ඡන්තම්පි ගාරවානං වසෙන සගාරවා, ගරුකාරවත්තොති අත්ථො.

එවමෙව බොති යථා මහාසමුද්දො ධීතධම්මො වෙලං නාතික්කමති, එවමෙව. මම සාවකාති අරියසාවකෙ සන්ධායාහ. තෙ හි ධුච්චිලා. ඉමස්මිං අත්ථෙති ජීවිතහෙතුපි සීලස්ස අවිතික්කමනෙ.

මහාවත්තතිඅට්ඨි නාම විඤ්ඤාට්ඨි. හිමවන්තපස්සෙ අට්ඨිති කෙවි. ථෙරන්ති නාමගොත්තවසෙන අපඤ්ඤානං එකං ථෙරං. නිපජ්ජාපෙසුං ගන්ත්ථා කස්සචි මා ආරොචෙය්‍යාති.

පුතිලතායාති ගලොවිලතාය. සමසීසිති ජීවිතසමසීසි. යස්ස හි කිලෙසසීසං අවිජ්ජං මග්ගපට්ඨාටියා අරහත්තමග්ගො පරියාදියති, තතො එකුනවිසතිමෙ පච්චවෙක්ඛණ්ණොණෙ පතිට්ඨාය භවඬිගොත්තරණෙ වට්ඨසීසං ජීවිතින්ද්‍රියං චුතිචිත්තං පරියාදියති, සො ඉමාය වාරසමතාය “ජීවිතසමසීසි”ති චුච්චති. සො ච ථෙරො තථා පරිනිබ්බායි. තෙන චුත්තං “සමසීසි හුත්ථා පරිනිබ්බායි”ති. අභයත්ථෙරො කිර මහාහිඤ්ඤො. තස්මා වෙතියං කාරාපෙසිති වදන්ති. අජ්ජෙවාති අජ්ජෙව නාම අත්තනො ජීවිතම්පි ජහෙය්‍ය, න භින්දෙති න භින්දෙය්‍ය, න විතික්කමෙය්‍ය.

සතියා අධිවිධිතානන්ති පගෙව උපවිධිතාය සතියා ආරක්ඛවසෙන අධිවිධිතානං ඉන්ද්‍රියානං.
අනන්වාස්සවනීයතොති ද්වාරභාවෙන අභිජ්ඣාදිහි අනනුබන්ධිතබ්බතො. වරන්ති සෙට්ඨං. තත්තායාති උණ්භාය.
ආදිත්තායාති ආදිතො පට්ඨාය දිත්තාය. සම්පජ්ජලිතායාති සමන්තතො ජලන්තියා. සජොතිභූතායාති එකජාලිභූතාය.
සම්පලිමට්ඨන්ති සබ්බසො ආමට්ඨං, අඤ්චිතන්ති අත්ථො. න ත්වෙව වරන්ති ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. රූපෙසුති
රූපාරම්මණෙසු. අනුබ්බාසද්වයො නිමිත්තග්ගාහොති කිලෙසානං අනු අනු බ්බාසද්වයවසෙන උප්පාදනෙන
පාකට්ඨකරණවසෙන සුභාදිනිමිත්තග්ගාහො, අප්ථ වා අනුබ්බාසද්වයොහි හත්ථපාදාදිඅනුබ්බාසද්වයතො,
නිමිත්තග්ගාහොති ඉන්ටිපුරිසාදිසුභාදිනිමිත්තග්ගාහං. වක්ඛුද්ද්වාරාදිපවත්තස්සාති වක්ඛුද්ද්වාරාදිහි පවත්තස්ස.
විඤ්ඤාණස්සාති ජවනවිඤ්ඤාණස්ස. නිමිත්තාදිග්ගාහං නිසෙධෙන්තෙන සම්පාදෙනබ්බොති සම්බන්ධො.
අසංවිහිතසාධාපරිවාරන්ති සම්මා අවිහිතවතිපරික්ඛෙපං. පරස්සභාරිහීති පරසන්තකාවහාරකෙහි වොරෙහි.
සමතිවිජ්ඣාති සබ්බසො අතිවිජ්ඣාති අනුපවසති.

රූපෙසුති රූපහෙතු රූපනිමිත්තං. උප්පජ්ජනකඅනන්ථතො රක්ඛ ඉන්ද්‍රියන්ති සම්බන්ධො. එවං සෙසෙසු. එතෙ
හි ද්වාරාති එතෙ වක්ඛාදිද්වාරා. සතිකවාටෙන අසංවුතත්තා විවටා. තතො එව අරක්ඛිතා. කිලෙසුප්පත්තියා
හෙතුභාවෙන තංසමඬිතං හනන්තීති කාරණුපවාරෙනෙව වුත්තං. එතෙ වා රූපාදයො. කිලෙසානං ආරම්මණභූතා
ද්වාරා වක්ඛාදිද්වාරා. තෙ කිදිසා විවටා අරක්ඛිතා අසංවුතවක්ඛාදිහෙතුං තංසමඬිතං හනන්තීති කාරණුපවාරෙනෙව
වුත්තං. අගාරන්ති ගෙහං. දූවිජන්තන්ති න සම්මා ඡාදිතං. අභාවිතන්ති ලොකුත්තරභාවනාරහිතං.

සම්පාදිතෙතිආදිස්ස වොදානපක්ඛස්ස අත්ථො වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො. අයං පන සබ්බසො කිලෙසානං
අනුප්පාදො අතිඋක්ඛට්ඨදෙසනා මග්ගෙනාගතසදිස්සත්තා. සම්පාදෙනබ්බොති “න පුනෙවං කරිස්ස”න්ති
අධිට්ඨානසුද්ධියා සම්පාදෙනබ්බො.

අධුනාපබ්බජිතෙනාති න විරපබ්බජිතෙන, නවපබ්බජිතෙනාති අත්ථො. කාමරාගෙන ඩය්භාමීති කාමරාගග්ගිතා
පරිඩය්භාමී. සො ච පන දාහො ඉදානි චිත්තගතොති දස්සෙන්තො ආහ “චිත්තං මෙ පරිඩය්භති”ති. සාධුති ආයාචනා.
නිබ්බාපනන්ති තස්ස නිබ්බාපනුපායං. ගොතමාති ථෙරං ගොත්තෙන ආලපති.

සඤ්ඤාය විපරියෙසාති “අසුභෙ සුභ”න්ති පවත්තසඤ්ඤාවිපරියෙසහෙතු විපරිතසඤ්ඤානිමිත්තං. නිමිත්තං
පරිවජ්ජෙහි කිදිසං? රාගුපසඤ්ඤිතං රාගුප්පත්තිහෙතුභූතං සුභනිමිත්තං පරිවජ්ජෙහි න මනසි කරොහි. න කෙවලං
සුභනිමිත්තස්සාමනසිකාරො එව, අප්ථ බො අසුභභාවනාය අත්තතො චිත්තං භාවෙහි. කථං? එකග්ගං සුසමාහිතං යථා
තං අසුභාරම්මණෙ වික්ඛෙපාභාවෙන එකග්ගං, සුට්ඨ අප්පිතභාවෙන සුසමාහිතඤ්ඤා භොති, එවං භාවෙහිති. එවං
සමථභාවනාය කාමරාගස්ස වික්ඛමිහනං දස්සෙන්වා ඉදානි සමුවිජෙදනවිධිං දස්සෙතුං “සඬ්ඛාරො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ
සඬ්ඛාරෙ පරතො පස්සාති සබ්බෙපි සඬ්ඛාරෙ අවිධෙයාකතාය “පරො”ති පස්ස. අනිච්චතාය පන
උදයබ්බයපටිපිළිතත්තා දුක්ඛතො, අනත්තසභාවත්තා, අත්තවිරහතො ව නො අත්තතො පස්ස. එවං ලක්ඛණත්තයං
ආරොපෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්තො මග්ගපටිපාටියා චතුත්ථමග්ගෙන සබ්බසො නිබ්බාපෙහි මහාරාගං
තෙභුමකස්ස අභිභවනතො මහාවිසයතාය මහාරාගං වූපසමෙහි. යථා එතරහි, එවං මා ඩය්භිත්ථො පුනප්පුනන්ති
දළ්භතරං රාගවිනොදනෙ නියොජෙසී.

එවං ඉන්ද්‍රියසංවරසීලස්ස සම්පාදනෙ විධිං දස්සෙන්වා එවං තං සුසම්පාදිතං භොතීති නයං දස්සෙතුං
“අපිචා”තිආදිතා තත්ථ පරිපුරකාරිතො ථෙරෙ නිදස්සෙහි. තත්ථ “ලෙණං න උල්ලොකිතපුබ්බ”න්ති ඉදං
සබ්බන්ථෙව ථෙරස්ස යුගමන්තදස්සිතාය වුත්තං. කිං පන ථෙරො සෙනාසනං න සොධෙති? “උල්ලොකා පය්මං
ඔභාරෙතබ්බ”න්ති හි වුත්තං, අන්තෙවාසිකාදයො එව කිරස්ස සෙනාසනං සොධෙත්ති. අස්ස නාගරුක්ඛස්ස.

තස්මිං ගාමෙති මහාගාමෙ. තරුණා ථඤ්ඤපිචනකා පුත්තධිතරො යාසං තා තරුණපුත්තා, තාසං. ලඤ්ජාපෙසීති
ථනපට්ටිකාය ථනෙ බන්ධාපෙන්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ජාපෙසී. රාජා ථෙරං විරතරං දට්ඨං කාලවික්ඛෙපං කරොන්තො
“ස්වෙ සීලානි ගණ්ඨස්සාමී”ති ආහ. ථෙරො රඤ්ඤො ව දෙවියා ව වන්දනකාලෙ සත්තාකාරමත්තං ගණ්ඨාති. ඉන්ටි
පුරිසොති පන විවෙකං න කරොති. තෙනාහ “වචන්ථානං න කරොමී”ති. “අහො සුපරිසුද්ධසීලො වතායං අයොයා”ති
දණ්ඩදීපිකං ගහෙන්වා අට්ඨාසී. අතිපරිසුද්ධං පාකට්ඨන්ති සප්පායලාභෙන කම්මට්ඨානං අතිවිය පරිසුද්ධං විභූතං
අහොසී. සකලං පබ්බතං උන්නාදයන්තොති පථවිකම්පනෙන සකලං පබ්බතං එකං නින්නාදං කරොන්තො.
තන්තිවාසිදෙවතානං සාධුකාරදානෙනාති කෙවි. හන්තොති අනවට්ඨිතො. බාලොති තරුණදාරකො. උත්‍රස්තොති
ඤාතකෙහි විනාභාවෙන සන්ත්‍රස්තො.

විසගණ්ඩකරොගොති ථනකන්දළරොගමාහ. මාසරොගාදිකොපි විසගණ්ඩකරොගොති වදන්ති. යතො
පබ්බජිතො, තතො පට්ඨාය පබ්බජිතකාලතො පභූතීති අත්ථො. ඉන්ද්‍රියානීති ඉන්ද්‍රියසංවරසීලානි. තෙසු හි භින්නෙසු
ඉන්ද්‍රියානිහි භින්නානීති වුවුවන්ති ආරක්ඛාභාවතො, ඉන්ද්‍රියානෙව වා නිමිත්තානුබ්බාසද්වයග්ගාහස්ස ද්වාරභූතානි
භින්නානි නාම තංසමඬිතිතො අනන්තප්ප්පත්තිතො, විපරියායතො අභින්නානීති වෙදිතබ්බානි. ඉන්ද්‍රියානං වා

අයෝනියෝ උපසංභාරො හෙදනං, යෝනියෝ උපසංභාරො අහෙදනන්ති අපරෙ. මිත්තත්ථෙරොවානි මහාමිත්තත්ථෙරො විය. වරෙති සෙට්ඨෙ.

තථා වීරියෙනාති තථා-සද්දෙන වීරියං විසෙසෙති. යථා සති අනවජ්ජලක්ඛණාව ඉන්ද්‍රියසංවරසාධනං, තථා වීරියං අනවජ්ජලක්ඛණං ආජීවපාරිසුද්ධියාධනන්ති. වීරියාපෙක්ඛමෙව විසෙසනං දට්ඨබ්බං. තෙනෙවාහ “සම්මාආරද්ධිවීරියස්සා”ති. අයුත්තා එසනා අනෙසනා, යථාචුත්තම්චිඡාජීවසඬගහා. සා එව සත්ථුසාසනස්ස න පතිරුපාති අප්පතිරුපං, තං අනෙසනං අප්පතිරුපං. අථ වා පතිරුපවිරොධිති අප්පතිරුපා, පරිග්ගහිතධුතඬගස්ස ධුතඬගනියම්චිරොධිති යස්ස කස්සචි සල්ලෙඛවිකොපිති පටිපත්ති. ඉමස්මිං පක්ඛෙ ව-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො, අනෙසනං, අප්පතිරුපඤ්ච පභායාති. පටිසෙවමානෙන පරිවජ්ජයතා සම්පාදෙතබ්බාති සම්බන්ධො. “පරිසුද්ධස්පාදෙ”ති ඉමිනාව ධම්මදෙසනාදිනං පරිසුද්ධාය සමුට්ඨානතා දිපිතා හොතිති “ධම්මදෙසනාදිහි වස්ස ගුණෙහි පසන්නාන”න්ති චුත්තං. ආදි-සද්දෙන බාහුසච්චවත්තපරිපූරණඉරියාපට්ඨපත්තිආදිනං ගහණං වෙදිතබ්බං. ධුතගුණෙ වස්ස පසන්නානන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. පිණ්ඩපාතවරියාදිහි ආදි-සද්දෙන මිත්තසුභජ්ජපංසුකුලවරියාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. ධුතඬගනියමානුලොමෙනාති තංතංධුතඬගනියතාය පටිපත්තියා අනුලොමවසෙන, අවිකොපනවසෙනාති අත්ථො. මහිච්ඡස්සෙව මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකා, න අප්පිච්ඡස්ස. අප්පිච්ඡතාය උක්කංසගතාය මිච්ඡාජීවස්ස අසම්භවො එවාති දස්සෙතුං “එකබ්බාධිචූපසමත්ථ”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ පුත්තිහරිතකීති පුත්තිමුත්තපරිභාවිතං, පුත්තිභාවෙන වා ඡඩ්ඞිතං හරිතකං. අරියවංසො එතස්ස අත්ථිති, අරියවංසෙ වා නියුත්තොති අරියවංසිකො, පච්චයගෙධස්ස දුරසමුස්සාරිතන්තා උත්තමො ව සො අරියවංසිකො වාති උත්තමඅරියවංසිකො. යස්ස කස්සචිති පරිග්ගහිතාපරිග්ගහිතධුතඬගෙසු යස්ස කස්සචි.

නිමිත්තං නාම පච්චයෙ උද්දිස්ස යථා අධිප්පායො ඤායති එවං නිමිත්තකම්මං. ඔභාසො නාම උජුකමෙව අකට්ඨත්ථා යථා අධිප්පායො විභූතො හොති, එවං ඔභාසනං. පරිකථා නාම පරියායෙන කථනං. තථා උප්පන්නන්ති නිමිත්තාදිවසෙන උප්පන්නං.

ද්වාරං දින්නන්ති රොගසීසෙන පරිභොගස්ස ද්වාරං දින්නං. තස්මා අරොගකාලෙපි පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති, ආපත්ති න හොතිති අත්ථො. තෙනාහ “කිඤ්චාපි ආපත්ති න හොති”තිආදි. න වට්ටතිති සල්ලෙඛපටිපත්තියං ධීතස්ස න වට්ටති, සල්ලෙඛං කොපෙතිති අධිප්පායො. “ආජීවං පන කොපෙති”ති ඉමිනාව සෙනාසනපටිසංයුත්තධුතඬගධරස්ස නිමිත්තාදයො න වට්ටන්තිති වදන්ති. තදඤ්ඤධුතඬගධරස්සාපි න වට්ටන්තියෙවාති අපරෙ. අකරොන්තොති යථාසකං අනුඤ්ඤාතවිසයෙපි අකරොන්තො. අඤ්ඤත්‍රෙවාති ය්පෙත්ථා එව.

ගණවාසං පභාය අරඤ්ඤායතනෙ පටිප්පස්සද්ධිවිවෙකස්ස මුද්ධභූතාය අග්ගඵලසමාපත්තියා විහරන්තො මහාපෙරො “පච්චෙකං බුභයමානො”ති චුත්තො. උදරසන්නිස්සිකො වාතාබාධො උදරවාතාබාධො. අසම්භින්නං බීරං එතස්සාති අසම්භින්නබීරං, තදෙව පායාසන්නි අසම්භින්නබීරපායාසං, උදකෙන අසම්මිස්සබීරෙන පක්කපායාසන්නි අත්ථො. තස්සාති පායාසස්ස. උප්පත්තිමූලන්ති “ගිහිකාලෙ මෙ, ආවුසො, මාතා සප්පිමධුසක්කරාදිහි යොජෙත්ථා අසම්භින්නබීරපායාසං අදාසි, තෙන මෙ ඵාසු අහොසි”ති අත්තනො වච්චිච්ඡාරණසඬබාතං උප්පත්තිහෙතුං. “අපරිභොගාරහො පිණ්ඩපාතො”ති කස්මා චුත්තං, නනු ථෙරස්ස ඔභාසනාදිවිත්තුප්පත්තියෙව නත්ථිති? සච්චං නත්ථි, අප්ඤ්ඤාසයං පන අජානන්තා එකච්චෙ පුපුප්පතා තථා මඤ්ඤෙයුං, අනාගතෙ ව සමුග්ගවාරිතො එවං මම දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජෙයුන්ති පටික්ඛිපි. අපිච මහාපෙරස්ස පරමුක්කංසගතා සල්ලෙඛපටිපත්ති. තථා හි දහරහික්ඛුනො “කස්ස සම්පන්නං න මනාප”න්ති (පාචි. 209, 257, 612, 1228, 1234; චූළව. 343) වචනං නිස්සාය යාව පරිනිබ්බානා පිට්ඨබාදනියං න බාදති.

වච්චිඤ්ඤත්තිව්ජ්ජාරාති වච්චිච්ඡාරණහෙතු. අත්ථවිඤ්ඤාපනවසෙන පවත්තමානො හි සද්දො අසනිපි විඤ්ඤත්තියා තස්ස කෙනචි පච්චයෙන පච්චයභාවෙ වච්චිඤ්ඤත්තිවසෙනෙව පවත්තතිති “වච්චිඤ්ඤත්තිව්ජ්ජාරො”ති චූච්චති. භුත්තොති භුත්තවා සචෙ භවෙය්‍යං අහං. සාති අස්ස. අකාරලොපෙන හි නිද්දෙසො “එවංස තෙ”තිආදිසු (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58; 8.7) විය. අත්තගුණන්ති අත්තහොගො. බහි වරෙති ආසයනො නික්ඛමිත්ථා ගොවරග්ගහණවසෙන බහි යදි විවරෙය්‍ය. පරමප්පිච්ඡං දස්සෙතුං ලොකවොහාරෙනෙවමාහ. ලොකෙ හි අයුත්තහොජනං ඔදරියං ගරහන්තා එවං වදන්ති “කිංසු නාම තස්ස අත්තාති බහි වරන්ති”ති. ආරාධෙමිති ආදිතො පට්ඨාය රාධෙමි, වසෙ වත්තෙමිති අත්ථො.

මහාතිස්සත්ථෙරො කිර දුබ්භික්ඛකාලෙ මග්ගං ගච්ඡන්තො භත්තච්ඡෙදෙන, මග්ගකිලමට්ඨෙන ව කිලන්තකායො දුබ්බලො අඤ්ඤතරස්ස ඵලිතස්ස අම්බස්ස මූලෙ නිපජ්ජි, බහුති අම්බඵලාති තහං තහං පතිතාති හොන්ති. තත්ථෙකො චූඬ්ඞිතරො උපාසකො ථෙරස්ස සන්නිකං උපගන්ත්ථා පරිස්සමං ඤත්ථා අම්බපානං පායෙත්ථා අත්තනො පිට්ඨිං ආරොපෙත්ථා වසනට්ඨානං නෙති. ථෙරො –

“න පිතා නපි තෙ මාතා, න ඤාති නපි බන්ධවො;
කරොතෙතාදිසං කිච්චං, සීලවත්තස්ස කාරණා”ති. (විසුද්ධි. 1.20) –

අත්තානං ඔවදිත්වා සම්මසනං ආරහිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා තස්ස පිට්ඨිගතො එව මග්ගපටිපාටියා අරහත්තං සච්ඡාකාසි. ඉමං සන්ධාය චුත්තං “අම්බබ්බාදකමහාතිස්සත්ථෙරවත්ථුපි චෙන්ථ කථෙතබ්බි”න්ති. සබ්බථාපීති සබ්බජ්ජකාරෙනපි අනෙසනවසෙන, විත්තුජ්ජත්තිවසෙනපි, පගෙව කායච්චිවිජ්ජන්දිතවසෙනාති අධිප්පායො. තෙනාහ “අනෙසනායා”තිආදි.

අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙ ඉණපරිභොගආපත්තිආදීනවස්ස, තබ්බිපරියායතො පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙ ආනිසංසස්ස ච දස්සනං ආදීනවානිසංසදස්සනං. තස්ස පන පච්චයාධිකාරත්තා චුත්තං “පච්චයෙසු”ති. කාරණකාරණම්පි හි කාරණභාවෙන චුච්චති යථා තිණෙහි හත්තං සිද්ධන්ති. යෙන කාරණෙන හික්ඛුනො අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො නාම සියා, තස්මිං චජ්ජිතෙ පච්චයසන්නිස්සිතසීලං සිජ්ඣති, විසුජ්ඣති වානි දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පච්චයගෙධන්ති ගෙධග්ගහණෙනෙව සම්මොහොපි ගහිතොති දට්ඨබ්බො තෙන සහ පවත්තනතො, තදුපනිස්සයතො ච. ධම්මෙන සමෙන උජ්ජන්තෙති ඉදං පච්චයානං ආගමනසුද්ධිදස්සනං, න පච්චයසන්නිස්සිතසීලවිසුද්ධිදස්සනං. පච්චයානං හි ඉදමත්ථිතං උපධාරෙත්වා පරිභුඤ්ජනං පච්චයසන්නිස්සිතසීලං. යස්මා පන තෙ පච්චයා ඤායාධිගතා එව හික්ඛුනා පරිභුඤ්ජිතබ්බො, තස්මා චුත්තං “ධම්මෙන සමෙන උජ්ජන්තෙ පච්චයෙ”ති. යථාචුත්තෙන විධිනාති “සිතස්ස පටිසානායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58; මහානි. 206) චුත්තවිධිනා.

ධාතුචසෙන වානි “යථාපච්චයං චත්තමානං ධාතුමත්තමෙවෙනං, යදිදං චීවරාදි, තදුපහුඤ්ජකො ච පුග්ගලො”ති එවං ධාතුමනසිකාරවසෙන වා. පටිකුලචසෙන වානි පිණ්ඩපාතෙ තාව ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤාවසෙන, “සබ්බානි පන ඉමානි චීවරාදීනි අජිගුච්ඡන්තියානි, ඉමං පුත්තිකායං පත්වා අතිවිය ජිගුච්ඡන්තියානි ජායන්ති”ති එවං පටිකුලමනසිකාරවසෙන වා. තතො උත්තරීනි පටිලාභකාලතො උපරි. අනවජ්ජොව පරිභොගො ආදිතොව පඤ්ඤාය පරිසොධිතත්තා අධිට්ඨන්ත්වා යපිතපත්තචීවරානං වියානි. පච්චවෙක්ඛිණාය ආදිසුද්ධිදස්සනපරමෙතං, න පරිභොගකාලෙ පච්චවෙක්ඛිණපටික්ඛෙපපරං. තෙනාහ “පරිභොගකාලෙපි”තිආදි. තත්ත්වානි තස්මිං පරිභොගකාලෙ පච්චවෙක්ඛිණෙ. සන්නිව්ඨානකරොති අසන්දෙහකරො එකන්තිකො.

ථෙය්‍යපරිභොගො නාම අනරහස්ස පරිභොගො. හගවතාපි අත්තනො සාසනෙ සීලවතො පච්චයා අනුඤ්ඤානා, න දුස්සීලස්ස. දායකානම්පි සීලවතො එව පරිච්චාගො, න දුස්සීලස්ස. අත්තනො කාරානං මහජ්ජලභාවස්ස පච්චාසිසනතො. ඉති සන්ථාරා අනනුඤ්ඤාතත්තා, දායකෙහි ච අපරිච්චත්තත්තා දුස්සීලස්ස පරිභොගො ථෙය්‍යාය පරිභොගො ථෙය්‍යපරිභොගො. ඉණවසෙන පරිභොගො ඉණපරිභොගො, පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධියා අභාවතො ඉණං ගහෙත්වා පරිභොගො වියානි අත්ථො. තස්මාති “සීලවතො”තිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. චීවරං කායතො මොචෙන්වා පරිභොගෙ පරිභොගෙ පුරෙහත්ත...පෙ.... පච්චිමයාමෙසු පච්චවෙක්ඛිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. තථා අසක්කොන්තෙන යථාචුත්තකාලවිසෙසවසෙන එකදිවසෙ චතුක්ඛන්තුං තික්ඛන්තුං ද්වික්ඛන්තුං සක්ඛියෙව වා පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. සචෙ අරුණං උග්ගච්ඡති, ඉණපරිභොගට්ඨානෙ තිට්ඨති. හියොයා යං මයා චීවරං පරිභුත්තං, තං යාවදෙව සිතස්ස පටිසානාය...පෙ.... හිරිකොපිනපටිච්ඡාදනත්ථං. හියොයා යො මයා පිණ්ඩපාතො පරිභුත්තො, සො “නෙව දවායා”තිආදිනා සචෙ අතිතපරිභොගපච්චවෙක්ඛිණං න කරෙය්‍යාති වදන්ති, තං චීමංසිතබ්බං. සෙනාසනම්පි පරිභොගෙ පරිභොගෙහි පචෙසෙ පචෙසෙ. සතිපච්චයතානි සතියා පච්චයභාවො පටිග්ගහණස්ස, පරිභොගස්ස ච පච්චවෙක්ඛිණසතියා පච්චයභාවො යුජ්ජති, පච්චවෙක්ඛිත්ථාව ච පටිග්ගහෙනබ්බං, පරිභුඤ්ජිතබ්බඤ්චානි අත්ථො. තෙනෙවාහ “සති කත්වා”තිආදි. එවං සන්තෙපිති යදිපි ද්විසුපි යානෙසු පච්චවෙක්ඛිණා යුත්තා, එවං සන්තෙපි. අපරෙ පනාහු – සති පච්චයතානි සති හෙසජ්ජපරිභොගස්ස පච්චයභාවෙ, සති පච්චයෙති අත්ථො. එවං සන්තෙපිති පච්චයෙ සතිපිති. තං තෙසං මතිමත්තං. තථා හි පච්චයසන්නිස්සිතසීලං පච්චවෙක්ඛිණාය විසුජ්ඣති, න පච්චයස්ස භාවමත්තෙන.

එවං පච්චයසන්නිස්සිතසීලස්ස විසුද්ධිං දස්සෙන්වා තෙනෙව පසඬිගෙන සබ්බාපි විසුද්ධියො දස්සෙතුං “චතුබ්බිධා හි සුද්ධි”තිආදිමාහ. තත්ථ සුජ්ඣති එතායානි සුද්ධි, යථාධම්මං දෙසනාව සුද්ධි දෙසනාසුද්ධි. චුට්ඨානස්සාපි චෙන්ථ දෙසනාය එව සඬිගහො දට්ඨබ්බො. ඡින්නමුලාපත්තිනං පන අහික්ඛුනාපටිඤ්ඤාව දෙසනා. අධිට්ඨානවිසිට්ඨො සංවරොව සුද්ධි සංවරසුද්ධි. ධම්මෙන සමෙන පච්චයානං පරියෙට්ඨි එව සුද්ධි පරියෙට්ඨිසුද්ධි. චතුසුපි පච්චයෙසු චුත්තවිධිනා පච්චවෙක්ඛිණාව සුද්ධි පච්චවෙක්ඛිණසුද්ධි. එස තාව සුද්ධිසු සමාසනායො. සුද්ධිමත්තෙසු පන දෙසනා සුද්ධි එතස්සානි දෙසනාසුද්ධි. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. සුද්ධි-සද්දො පන චුත්තනායොව. එවන්ති සංවරහෙදං සන්ධායාහ. පභායානි චජ්ජෙන්වා, අකත්වානි අත්ථො.

දාතබ්බට්ඨෙත දායං, තං ආදියන්තිති දායාදා. අනනුඤ්ඤාතෙසු සබ්බෙන සබ්බං පරිභොගාභාවතො, අනුඤ්ඤාතෙසු එව ච පරිභොගසම්භවතො හික්ඛුහි පරිභුඤ්ජිතබ්බපච්චයා හගවතො සන්තකා. “ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛෙවෙ, හචථ මා ආමිසදායාදා. අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා ‘කින්නි මෙ සාවකා ධම්මදායාදා හවෙය්‍යං නො ආමිසදායාදා’”ති (ම. නි. 1.29) එවං පවත්තං ධම්මදායාදසුත්තඤ්ච එත්ථ එතස්මිං අත්ථෙ සාධකං.

අච්ඡරාගානං තණ්හාපරවසනාය පච්චයපරිභොගෙ සාම්භාවො නත්ථි, තදභාවෙන ච්ඡරාගානං තත්ථ සාම්භාවො යථාරුචිපරිභොගසම්භවතො. තථා හි තෙ පටිකුලම්පි අජ්ජපටිකුලාකාරෙන, අජ්ජපටිකුලම්පි පටිකුලාකාරෙන, තදුභයම්පි

වජ්ජෙත්වා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනාකාරොන පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්ති, දායකානඤ්ච මනොරථං පරිපුරෙන්නි. තෙනාහ “තෙ හි තණ්හාය දායබ්බං අතිතත්තා සාමිනො භුත්වා පරිභුඤ්ජන්ති”ති.

සබ්බෙසන්ති අරියානං, පුපුඤ්ජනානඤ්ච. කථං පුපුඤ්ජනානං ඉමෙ පරිභොගා සම්භවන්ති? උපචාරවසෙන. යො හි පුපුඤ්ජනස්සාපි සල්ලෙඛපට්ටනියං ධීතස්ස පච්චයගෙධං පභාය තත්ථ තත්ථ අනුපලිත්තෙන චිත්තෙන පරිභොගො, සො සාමිපරිභොගො විය හොති. සීලවතො පන පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො විය හොති, දායකානං මනොරථස්ස අවිරාධනතො. තථා හි වුත්තං “දායජ්ජපරිභොගෙයෙව වා සඬග්ගං ගච්ජති”ති. කල්‍යාණපුපුඤ්ජනස්ස පරිභොගෙ වත්තබ්බමෙව තත්ථී, තස්ස සෙක්ඛසඬග්ගතො. සෙක්ඛසුත්තං (සං. නි. 5.13) භෙතස්සත්ථස්ස සාධකං. තෙනාහ “සීලවාපි හි”තිආදි. පච්චනිකත්තාති යථා ඉණායිකො අත්තනො රුචියා ඉච්ඡිතදෙසං ගන්තුං න ලභති, එවං ඉණපරිභොගයුත්තො ලොකතො නිස්සරිතුං න ලභතිති තජ්ජපට්ටනත්තා සීලවතො පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො ආණණාපරිභොගොති ආහ “ආණණාපරිභොගො වා”ති. එතෙන නිජ්ජරියායතො චතුපරිභොගච්චිමුත්තො විසුංයෙවායං පරිභොගොති දස්සෙති. ඉමාය සික්ඛායාති සීලසඬ්ඛාතාය සික්ඛාය. කිච්චකාරිති පටිඤ්ඤානුරූපං පටිපජ්ජනතො යුත්තපත්තකාරී.

ඉදානි තමෙව කිච්චකාරිතං සුත්තපදෙන විභාවෙතුං “වුත්තමපි චෙත”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ විභාරන්ති පතිස්සයං. සයනාසනන්ති මඤ්චාදිං. උභයෙනපි සෙනාසනමෙව වුත්තං. ආපන්ති උදකං. සඬසාටිරජුපවාහනන්ති පංසුමලාදිතො සඬසාටිගතරජස්ස ධොවනං. සුත්වාන ධම්මං සුගතෙන දෙසිතන්ති විවරාදිසු “පටිසඬ්ඛා යොනිසො චිවරං පටිසෙවති සිතස්ස පටිසාතායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58; මහානි. 206) නයෙන භගවතා දෙසිතං ධම්මං සුත්වා. සඬ්ඛාය සෙවෙ වරපඤ්ඤාසාවකොති “පිණ්ඩ”න්ති වුත්තං පිණ්ඩපාතං, විභාරාදිපදෙහි වුත්තං සෙනාසනං, “පිපාසාගලඤ්ඤස්ස වූපසමනතො පානියමපි ගිලානපච්චයො”ති ආපමුඛෙන දස්සිතං ගිලානපච්චයං, සඬ්ඛාටියාදිචිවරන්ති චතුබ්බිධං පච්චයං සඬ්ඛාය “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; 2.24; 3.75; සං. නි. 4.120; අ. නි. 6.58; 8.9; ධ. ස. 1355) නයෙන පච්චවෙක්ඛිත්වා. සෙවෙ සෙවිතුං සක්කුණෙයා උත්තමපඤ්ඤස්ස භගවතො සාවකො සෙබො වා පුපුඤ්ජනො වා.

යස්මා ව සඬ්ඛාය සෙවී වරපඤ්ඤාසාවකො, තස්මා හි පිණ්ඩෙ...පෙ.... පොක්ඛරෙ වාරිබිත්ථු, තථා හොති. කාලෙනාති අරියානං භොජනකාලෙ. ලද්ධාති ලභිත්වා. පරතොති අඤ්ඤතො දායකතො. අනුග්ගහාති අනුකම්පාය බහුමිති උපනිතෙ මත්තං සො ජඤ්ඤා ජානෙයා සතතං සබ්බකාලං උපට්ඨිතො උපට්ඨිතස්සති. ආලෙපනරුහනෙ යථාති භෙසජ්ජලෙපනෙන වණස්ස රුහනෙ විය, මත්තං ජානෙයාති යොජනා. ආහරෙති ආහරෙයා. “ආහරෙයාහාර”න්ති වා පාඨො. යාපනත්ථන්ති සරිරස්ස යාපනාය. අමුච්ඡිතොති තණ්හාමුච්ඡාය අමුච්ඡිතො ගෙධං තණ්හං අනාපන්තො.

අත්තනො මාතුලස්ස සඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්සෙව නාමස්ස ගහිතත්තා භාගිනෙයාසඬ්ඝරක්ඛිතසාමණෙරො. සාලිකුරන්ති සාලිහත්තං. සුනිබ්බුතන්ති සුසිතලං. අසඤ්ඤතොති අපච්චවෙක්ඛණං සන්ධායාහ. සබ්බාසවපරික්ඛිණොති පරික්ඛිණසබ්බාසවො.

පඨමසීලපඤ්චකවණ්ණනා

20. පරියන්තො එතෙසං අත්ථීති පරියන්තාති, පරියන්තාති සික්ඛාපදානි යෙසං තෙ පරියන්තසික්ඛාපදා, තෙසං පරියන්තසික්ඛාපදානං. උපසම්පන්නානන්ති යපෙත්වා කල්‍යාණපුපුඤ්ජනසෙක්ඛාසෙක්ඛෙ තදඤ්ඤෙසං උපසම්පන්නානං. සාමඤ්ඤපොතනාපි හි විසෙසෙ තිට්ඨති. කුසලධම්මෙ යුත්තානන්ති විපස්සනාවාරෙ යුත්තපයුත්තානං. සෙක්ඛධම්මා පරියන්තා පරමා මරියදා එතස්සාති සෙක්ඛපරියන්තො. නාමරූපපරිච්ඡෙදතො, කුසලධම්මසමාදානතො වා පන පට්ඨාය යාව ගොත්‍රභූ, තාව පච්චතකුසලධම්මජ්ජනන්ධො සෙක්ඛධම්මෙ ආහච්ච ධීතො සෙක්ඛපරියන්තො. සෙක්ඛධම්මානං වා භෙට්ඨිමන්තභූතා සික්ඛිතබ්බා ලොකියා තිස්සො සික්ඛා සෙක්ඛපරියන්තො, තස්මිං සෙක්ඛපරියන්තෙ. පරිපුරකාරිතන්ති කිඤ්චපි සික්ඛං අභාපෙත්වා පුරෙන්නානං. උපරිවිසෙසාධිගමත්ථං කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛානං. තතො එව සීලපාරිපූරිඅත්ථං පරිච්චත්තජීවිතානං. දිට්ඨිසංකිලෙසෙන අපරාමසනියතො පාරිසුද්ධිවත්තං සීලං අපරාමට්ඨපාරිසුද්ධිසීලං. කිලෙසානං සබ්බසො පටිපස්සද්ධියා පාරිසුද්ධිවත්තං සීලං පටිපස්සද්ධිපාරිසුද්ධිසීලං.

අනුපසම්පන්නානං අසෙක්ඛානං, සෙක්ඛානං, කල්‍යාණපුපුඤ්ජනානඤ්ච සීලං මහානුභාවතාය ආනුභාවතො අපරියන්තමෙවාති ආහ “ගණනවසෙන සපරියන්තත්තා”ති. කායවාතානං සංවරණතො, විනයනතො ව සංවරවිනයා. පෙය්‍යාලමුඛෙන නිද්දිට්ඨාති තත්ථ තත්ථ සත්ථාරා දෙසිතචිත්ථාරනෙයෙන යථාවුත්තගණනතො නිද්දිට්ඨා. සික්ඛාති සීලසඬ්ඛාතා සික්ඛා. විනයසංවරෙති විනයපිටකෙ. ගණනවසෙන සපරියන්තමපි උපසම්පන්නානං සීලන්ති භෙට්ඨා වුත්තං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යං කිඤ්ච හි උපසම්පන්නෙන සික්ඛිතබ්බං සීලං නාම, තත්ථ කස්සචපි අනවසෙසතො අනවසෙසවසෙන . සමාදානභාවන්ති සමාදානසබ්භාවං. ලාහ...පෙ.... වසෙන අදිට්ඨපරියන්තභාවො ලාභාදිහෙතු සීලස්ස අවිතික්කමො.

ධනං වජ්ජෙ අභිගච්ඡස්ස හෙතු පාරිපන්ථිකවොරාදිනි උපද්දුතො. අභිගං වජ්ජෙ ජීවිතං රක්ඛමානො සප්පදට්ඨාදිකාලෙ. අභිගං ධනං ජීවිතඤ්චාපි සබ්බං, වජ්ජෙ නරො ධම්මමනුස්සරන්තො සුතසොමමහාබොධිසත්තාදයො විය. තෙනාහ “ඉමං සප්පුරිසානුස්සතිං අවිජ්ඣන්තො”ති. ජිසව්ජාපරිස්සමෙන ජීවිතසංසයෙ සතිපි. සික්ඛාපදං අවිතික්කම්මාති අස්සාමිකෙසු අම්බප්ලෙසු භූමියං පතිතෙසු සමීපෙයෙව සන්තෙසුපි පටිග්ගාහකාභාවෙන අපරිභුඤ්ජන්තො පටිග්ගහණසික්ඛාපදං අවිතික්කම්මිත්වා.

සීලවත්තස්සාති සීලවත්තභාවස්ස කාරණා, සීලවත්තස්ස වා තුය්හං එතාදිසං අංසෙන වාහණාදිකං කිච්චං කරොති, කාරණා සීලස්සාති අධිප්පායො. සුධොතජාතිමණි වියාති චතුසු පාසාණෙසු සම්මදෙව ධොතජාතිමණි විය. මහාසඬ්ඝරක්ඛිතභාගිනෙයාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරානං වියාති මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්ස, තස්සෙව භාගිනෙයාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්ස විය ව. “කිමත්ථං මයං ඉධාගතා”ති මහාජනස්ස විප්පට්ඨාරො භවිස්සතිති අධිප්පායො. අවිජ්ජිකායාති අභිගුලිථොටනෙන. අසතියාති සතිසම්මොසෙන. අඤ්ඤාණපකතන්ති අඤ්ඤාණෙන අපරජ්ඣම්මිත්වා කතං, අජාතිත්වා කතන්ති අත්ථො.

අප්පස්සුතොපි වෙ හොතිති සුත්තගෙයාදිසුතරහිතො හොති වෙ. සීලෙසු අසමාහිතොති පාතිමොක්ඛසංවරාදිසීලෙසුපි න සම්මා පතිට්ඨිතො හොති වෙ. නාස්ස සම්පජ්ජතෙ සුතන්ති අස්ස සීලරහිතස්ස පුග්ගලස්ස සුතං අත්තනො, පරෙසඤ්ච කත්ථවි භවසම්පත්තිආවහං න හොති. “දුස්සීලොයං පුරිසපුග්ගලො”ති හි සික්ඛාකාමා න තස්ස සන්තිකං උපසඬ්ඝමන්ති. ඛුස්සුතොපි වෙති එත්ථ වෙ-ති නිපාතමිත්තං. පසංසිතොති පසංසිතො එව නාම.

රාගවසෙන අපරාමට්ඨගහණෙන තණ්හාපරාමාසාභාවමාහ. තථාරූපන්ති රාගවසෙන අපරාමට්ඨං. භීන්දිත්වාති හනිත්වා. සඤ්ඤාපෙස්සාමිති සඤ්ඤාත්තිං කරස්සාමි, අප්පකං වෙලං මං විස්සෙජ්ජෙතුන්ති අධිප්පායො. අට්ටියාමිති ජිගුච්ජාමි. භරායාමිති ලජ්ජාමි.

පලිපන්තොති සිදන්තො, සම්මක්ඛිතො වා. සීලෙනෙව සද්ධිං මරිස්සාමිති සීලං අවිනාසෙන්තො තෙන සහෙව මරිස්සාමි, න ඉදානි කදාවිපි තං පරිච්චජිස්සාමි. සති හි භවාදානෙ සීලෙන වියොගො සියා, භවමෙව නාදිස්සාමිති අධිප්පායො. රොගං සම්මසන්තොති රොගභූතං වෙදනං වෙදනාමුඛෙන සෙසාරූපධම්මෙ, රූපධම්මෙ ව පරිග්ගහෙන්වා විපස්සන්තො.

රූප්පතොති විකාරං ආපාදියමානසර්වස්ස. පරිසුස්සතිති සමන්තතො සුස්සති. යථා කිං? පුප්ඵං යථා පංසුනි ආතපෙ කතං සුරියාතපසන්තත්තෙ පංසුනි ධ්වනං සිරිසාදිපුප්ඵං වියාති අත්ථො. අප්ඤ්ඤන්ති අමනුඤ්ඤං ජිගුච්ජනියං. ජඤ්ඤාසඬ්ඛාතන්ති බාලෙහි “ජඤ්ඤ”න්ති එවං කිත්තිතං. ජඤ්ඤරූපං අපස්සතොති යථාභූතං අප්පස්සතො අවිද්දසුතො “ජඤ්ඤ”න්ති පසංසිතං. ධරත්ථුමන්ති ධි අත්ථු ඉමං, ධි-සද්දෙයොගෙන සබ්බත්ථ උපයොගවචනං, ඉමස්ස පුත්තිකායස්ස ධිකාරො හොතුති අත්ථො. දුග්ගන්ධියන්ති දුග්ගන්ධිකං දුග්ගන්ධවන්තං. යත්ථ යථාචුත්තෙ පුත්තිකායෙ රාගහෙතු පමත්තා පමාදං ආපන්නා. පජාති සත්තා. භාපෙන්ති මග්ගං සුගතූපපත්තියාති සුගතූපපත්තියා මග්ගං, සීලම්පි භාපෙන්ති, පගෙව කුමානාදින්ති අධිප්පායො. කෙවලං “අරහන්තො”ති චත්තබ්බා සාවකබ්බිණාසවා, ඉතරෙ පන පච්චෙකඛුද්ධා සම්මාසම්බුද්ධාති සහ විසෙසනෙනාති ආහ “අරහන්තාදීන”න්ති. සබ්බදරථප්පට්ඨපස්සද්ධියාති සබ්බකිලෙසදරථප්පට්ඨපස්සද්ධියා.

දුතියසීලපඤ්චකවණ්ණනා

පාණාතිපාතාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන අදින්තාදානාදීනං අග්ගමග්ගවජ්ඣකිලෙසපරියොසානානං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. පහානාදීනි ආදි-සද්දෙන වෙරමණිආදීනං චතුන්තං. කෙසුචි පොත්ථකෙසු “පහානවසෙනා”ති ලිඛන්ති, සා පමාදලෙබා. පාණාතිපාතස්ස පහානං සීලන්ති හිරොත්තප්පකරුණාලොභාදිපමුඛෙන යෙන කුසලචිත්තුප්පාදෙන පාණාතිපාතො පභියති, තං පාණාතිපාතස්ස පහානං සීලනට්ඨෙන සීලං. තථා පාණාතිපාතා විරති වෙරමණි සීලං. පාණාතිපාතස්ස පටිපක්ඛවෙතනා වෙතනා සීලං. පාණාතිපාතස්ස සංවරණං පච්චෙසද්වාරපිධානං සංවරො සීලං. පාණාතිපාතස්ස අවිතික්කමනං අවිතික්කමො සීලං. අදින්තාදානස්සාතිආදිසුපි එසෙව නයො. අභිජ්ඣාදීනං පන අනභිජ්ඣාදිවසෙන පහානං වෙදිතබ්බං. වෙරමණි වෙතනා තංසම්පයුත්තා සංවරාවිතික්කමා තප්පමුබා ධම්මා.

එවං දසකුසලකම්මපථවසෙන පහානසීලාදීනි දස්සෙත්වා ඉදානි සඋපායානං අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං, අට්ඨාරසන්තං මහාවිපස්සනානං, අරියමග්ගානඤ්ච වසෙන තානි දස්සෙතුං “නෙක්ඛම්මෙනා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ නෙක්ඛම්මෙනාති අලොභප්පධානෙන කුසලචිත්තුප්පාදෙන. කුසලා හි ධම්මා කාමපටිපක්ඛා ඉධ “නෙක්ඛම්ම”න්ති අධිප්පෙනා. තෙනාහ “කාමච්ජන්දස්ස පහානං සීල”න්තිආදි. තත්ථ පහානසීලාදීනි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බානි. විසෙසමෙව චක්ඛාම. අබ්‍යාපාදෙනාති මෙත්තාය. ආලොකසඤ්ඤායාති විභූතං කත්වා මනසිකරණෙන උපට්ඨිතආලොකසඤ්ජානනෙන . අවික්ඛෙපෙනාති සමාධිනා. ධම්මවචන්ථානෙනාති කුසලාදිධම්මානං යාථාවනිච්ජයෙන. සපච්චයනාමරූපවචන්ථානෙනාතිපි වදන්ති.

එවං කාමච්ඡන්දාදිනිවරණප්පභානෙන “අභිජ්ඣං ලොකෙ පභායා” තිආදිනා (විභ. 538) චුත්තාය පටිමජ්ඣානාධිගමස්ස උපායභූතාය පුබ්බතාගපටිපදාය වසෙන පභානසීලාදිනි දස්සෙත්වා ඉදානි සඋපායානං අට්ඨස්මාපත්තිආදිනං වසෙන දස්සෙතුං “ඤාණෙන” තිආදි චුත්තං. නාමරූපපරිග්ගහකඩ්ඛාවිතරණානං හි විබන්ධභූතස්ස මොහස්ස දුරිකරණෙන ඤාතපරිඤ්ඤාය ධීතස්ස අනිච්චසඤ්ඤාදයො සිජ්ඣන්ති. තථා ඤානසමාපත්තිසු අභිරතිනිමිත්තෙන පාමොජ්ජෙන. තත්ථ අනභිරතියා විනොදිතාය ඤානාදිනං සමධිගමොති සමාපත්තිවිපස්සනානං අරතිවිනොදනඅවිජ්ජාපදාලනාදිනා උපායොති චුත්තං “ඤාණෙන අවිජ්ජාය, පාමොජ්ජෙන අරතියා” ති. උප්පටිපාටිනිද්දෙසො පන නිවරණසභාවාය අවිජ්ජාය හෙට්ඨානිවරණෙසුපි සධිගහදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං.

“පට්මෙන ඤානෙන නිවරණාන” න්තිආදිසු කථං ඤානානං සීලභාවො, කථං වා තත්ථ චිරතියා සමිභවො. සුචිසුද්ධකායකම්මාදිකස්ස හි චිත්තසමාදානවසෙන ඉමානි ඤානානි පවත්තන්ති, න පරිත්තකුසලානි විය කායකම්මාදිවිසොධනවසෙන, නාපි මග්ගඵලධම්මා විය දුච්චරිතදුරාජීවසමුච්ඡෙදපටිපස්සමිභනවසෙනාති? සච්චමෙතං. මහග්ගතධම්මෙසු නිජ්ජරියායෙන නත්ථි සීලනට්ඨො, කුතො චිරමණට්ඨො. පරියායෙන පනෙනං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කො පන සො පරියායො? යදග්ගෙන මහග්ගතා කුසලධම්මා පටිපක්ඛෙ පජහන්ති, තදග්ගෙන තතො ඔරතා. තෙ ව යථා චිත්තං නාරොහන්ති, එවං සංචුතා නාම භොන්ති. පරිසුට්ඨානසඩ්ඛාතො මනොද්ථාරෙ විනික්කමො නත්ථි එතෙසුති අවිනික්කමාති ව චුච්චන්ති, චෙතනා පන තංසමිපයුත්තාති. සොයමත්ථො පරතො ආගමිස්සති. එවඤ්ච කත්ථා විතක්කාදිපභානවචනමපි සමත්ථිතං භොති. න හි නිජ්ජරියායෙනො සීලං කුසලධම්මානං පභායකං යුජ්ජති, න චෙත්ථ අකුසලවිතක්කාදයො අධිජ්ජෙනා. කිඤ්චාපි පට්මජ්ඣානුපචාරෙයෙව දුක්ඛස්ස, චතුත්ථජ්ඣානුපචාරෙ ව සුඛස්ස පභානං භොති, අතිසයපභානං පන සන්ධාය චුත්තං “චතුත්ථෙන ඤානෙන සුඛදුක්ඛානං පභාන” න්ති. “ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තියා” තිආදිසු යං චත්තබ්බං, තං ආරුජ්ජකථායං (විසුද්ධි. 1.275 ආදයො) ආගමිස්සති.

අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති වා අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා. තෙභුමිකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙත්වා පවත්තාය විපස්සනායෙනං නාමං. නිච්චසඤ්ඤායාති “සඩ්ඛතධම්මා නිච්චා සස්සතා” ති එවං පවත්තාය මිච්ඡාසඤ්ඤාය, සඤ්ඤාග්ගහණෙනෙව දිට්ඨිචිත්තානමපි ගහණං දට්ඨබ්බං. එස නයො ඉතො පරාසුපි. නිබ්බිදානුපස්සනායාති සඩ්ඛාරෙසු නිබ්බන්දනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දියාති සප්පිතිකතණ්භාය. විරාගානුපස්සනායාති විරජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. රාගස්සාති සඩ්ඛාරෙසු රාගස්ස. නිරොධානුපස්සනායාති සඩ්ඛාරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය. යථා වා සඩ්ඛාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං පුනබ්භවවසෙන න උප්පජ්ජන්ති, එවං අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. තෙනෙවාහ “නිරොධානුපස්සනාය නිරොධෙති නො සමුදෙති” ති (පටි. ම. 1.83). මුඤ්චිතුකාමතාය හි අයං බලප්පත්තා. සඩ්ඛාරානං පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා. පටිසඩ්ඛා සන්තිට්ඨනා හි අයං. ආදානස්සාති නිච්චාදිවසෙන ගහණස්ස. සන්තතිසමුග්ගකිච්චාරමමණවසෙන එකත්තගහණං සනසඤ්ඤා, තස්සා සනසඤ්ඤාය. ආයුග්ගස්සාති අභිසඩ්ඛරණස්ස. සඩ්ඛාරානං අවත්ථාදිවිසෙසාපත්ති විපරිණාමො. ධූවසඤ්ඤායාති ථීරභාවගහණස්ස. නිමිත්තස්සාති සමුහාදිසනවසෙන සකිච්චපරිච්ඡෙදතාය ව සඩ්ඛාරානං සවිග්ගහතාය. පණ්ඩියාති රාගාදිපණ්ඩියා, තණ්භාවසෙන සඩ්ඛාරෙසු නින්තනායාති අත්ථො. අභිනිවෙසස්සාති අත්තානුදිට්ඨියා. අනිච්චදුක්ඛාදිවසෙන සබ්බතෙභුමකධම්මතිරණා අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා. සාරාදානාහිනිවෙසස්සාති අසාරෙසු සාරගහණවිපල්ලාසස්ස. යථාභූතඤ්ඤාදස්සනං ථීරභාවපත්තා අනිච්චාදිඅනුපස්සනාව. උදයබ්බසඤ්ඤාණන්ති කෙචි. සප්පට්ඨයනාමරූපදස්සනන්ති අපරෙ. “ඉස්සරකුත්තාදිවසෙන ලොකො සමුප්පන්නො” ති අභිනිවෙසො සම්මොභාහිනිවෙසො. උච්ඡෙදසස්සනාහිනිවෙසොති කෙචි. “අහොසිං නු ඛො අහමතිතමද්ධාන” න්තිආදිනායප්පවත්තා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20; මහානි. 174) සංසයාපත්ති සම්මොභාහිනිවෙසොති අපරෙ. සඩ්ඛාරෙසු තාණලෙණභාවගහණං ආලයාහිනිවෙසො. “ආලයරතා ආලයසම්මුදිනා” ති (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7-8) වචනතො ආලයො තණ්භා. සා එව වක්ඛාදිසු, රූපාදිසු ව අභිනිවිසනවසෙන පවත්තියා ආලයාහිනිවෙසොති අපරෙ. “එවං ධීතා තෙ සඩ්ඛාරා පටිනිස්සජ්ජියන්ති” ති පවත්තං ඤාණං පටිසඩ්ඛානුපස්සනා. අප්පටිසඩ්ඛා පටිසඩ්ඛාය පටිපක්ඛතා මොහප්පධානා අකුසලධම්මා. වට්ටතො විගතත්තා විවට්ටං නිබ්බානං, තත්ථ නින්තනාවසඩ්ඛාතෙන අනුපස්සනෙන පවත්ති විවට්ටානුපස්සනා, සඩ්ඛාරූපෙක්ඛා චෙව අනුලොමඤ්ඤාණඤ්ච. සඤ්ඤොගාහිනිවෙසො සංයුජ්ජනවසෙන සඩ්ඛාරෙසු අභිනිවිසනං.

දිට්ඨෙකට්ඨානන්ති දිට්ඨියා සහජෙකට්ඨානඤ්ච පභානෙකට්ඨානඤ්ච. ඔළාරිකානන්ති උපරිමග්ගවජ්ඣෙකි කිලෙසෙ උපාදාය චුත්තං. අඤ්ඤාදා දස්සනෙන පභාතබ්බාපි දුතියමග්ගවජ්ඣෙකි ඔළාරිකා. අණුසහගතානන්ති අණුභූතානං, ඉදං හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣෙකි උපාදාය චුත්තං. සබ්බකිලෙසානන්ති අවසිට්ඨසබ්බකිලෙසානං. න හි පට්මමග්ගාදිහි පභීතා කිලෙසා පුන පභීයන්ති.

“චිත්තස්ස අවිජ්ජට්ඨාරාය සංචත්තන්ති” තිආදිසු සංචරො අවිජ්ජට්ඨාරත්ථාය. “අවිජ්ජට්ඨාරත්ථානි ඛො, ආනන්ද, කුසලානි සීලානි” ති (අ. නි. 10.1) වචනතො චෙතසො අවිජ්ජට්ඨාරත්ථාය භවන්ති. අවිජ්ජට්ඨාරො පාමොජ්ජත්ථාය. “යොනිසො මනසි කරොතො පාමොජ්ජං ජායති” ති (දී. නි. 3.359) වචනතො පාමොජ්ජාය සංචත්තන්ති. පාමොජ්ජං පිතියා. “පමුදිතස්ස පිති ජායති” ති (දී. නි. 1.466; 3.359; අ. නි. 3.96; 6.10; 11.12) වචනතො

පිනියා සංවත්තන්ති. පිනි පස්සද්ධත්ථාය. “පිනිමනස්ස කායො පස්සමහති”ති (දී. නි. 1.466; 3.359; අ. නි. 3.96; 6.10; 11.12) වචනතො පස්සද්ධියා සංවත්තන්ති. පස්සද්ධි සුඛත්ථාය. “පස්සද්ධිකායො සුඛං වෙදෙති”ති (දී. නි. 1.466; 3.359; අ. නි. 3.96; 6.10; 11.12) වචනතො සොමනස්සාය සංවත්තන්ති. “සුඛත්ථාය සුඛං වෙදෙති”ති චෙත්ථ සොමනස්සං “සුඛ”න්ති චුත්තං. ආසෙවනායාති සමාධිස්ස ආසෙවනාය. නිරාමිසෙ හි සුඛෙ සිද්ධෙ “සුඛිනො චිත්තං සමාධියති”ති (දී. නි. 1.466; 3.359; අ. නි. 3.96; 6.10; 11.12) වචනතො සමාධි සිද්ධොයෙව හොති, තස්මා සමාධිස්ස ආසෙවනාය පගුණබලවභාවාය සංවත්තන්ති අත්ථො. භාවනායාති තස්සෙව සමාධිස්ස වඩ්ඪියා. බහුලිකම්මායාති පුනස්පුනං කිරියාය. අලඬිකාරායාති තස්සෙව සමාධිස්ස පසාධනභූතසද්ධිනිදියාදිනිප්ථත්තියා අලඬිකාරාය සංවත්තන්ති. පරික්ඛාරායාති අවිජ්ජපටිසාරාදිකස්ස සමාධිසම්භාරස්ස සිද්ධියා තස්සෙව සමාධිස්ස පරික්ඛාරාය සංවත්තන්ති. සම්භාරත්ථො හි ඉධ පරික්ඛාර-සද්දො. “යෙ ච බො ඉමෙ පබ්බජිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරා සමුදානෙනබ්බො”තිආදීසු (ම. නි. 1.191) විය සම්භාරොති ව පව්වයො වෙදිතබ්බො. කාමඤ්චායං පරික්ඛාර-සද්දො “රථො සීලපරික්ඛාරො”තිආදීසු (සං. නි. 5.4) අලඬිකාරත්ථො. “සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහි සුපරික්ඛත්තං හොති”තිආදීසු (අ. නි. 7.67) පරිවාරත්ථො චුත්තො. ඉධ පන අලඬිකාරපරිවාරානං විසුං ගතිත්තං “සම්භාරත්ථො”ති චුත්තං. පරිවාරායාති මූලකාරණභාවෙනෙව සමාධිස්ස පරිවාරභූතසතිවිරියාදිධම්මවිසෙසසාධනෙන පරිවාරසම්පත්තියා සංවත්තන්ති. පාරිපූරියාති වසිභාවසම්පාපනෙන, විපස්සනාය පදට්ඨානභාවාපාදනෙන ව පරිපුණ්ණභාවසාධනතො සමාධිස්ස පාරිපූරියා සංවත්තන්ති.

එවං සුපරිසුද්ධසීලමූලකං සබ්බාකාරපරිපූරං සමාධිං දස්සෙත්වා ඉදානි “සමාහිතො පජානාති පස්සති, යථාභූතං ජානං පස්සං නිබ්බන්දති, නිබ්බන්දං විරජ්ජති, විරාගා විමුවචති”ති (අ. නි. 10.2; ස. නි. 3.14) වචනතො සීලමූලකානි සමාධිපදට්ඨානානි පයොජනානි දස්සෙතුං “එකන්තනිබ්බදායා”තිආදි චුත්තං. නිබ්බදාය හි දස්සිතාය තස්සා පදට්ඨානභූතං යථාභූතඤ්ඤාදස්සනං දස්සිතමෙව හොති, තස්මිං අසති නිබ්බදාය අසිජ්ඣනතො. නිබ්බදාදයො අත්ථතො චිත්තං එව. යථාභූතඤ්ඤාදස්සනන්ති පනෙත්ථ සප්පව්වයනාමරූපදස්සනං අධිජ්ජෙතං. එවමෙත්ථ අමතමහානිබ්බානපරියොසානං සීලස්ස පයොජනං දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි පහානාදීසු සීලත්ථං දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පජහනං අනුප්පාදනිරොධො පහානන්ති තස්ස භාවසාධනතං සන්ධාය “පහානන්ති කොච්චි ධම්මො නාම නත්ථි”ති චුත්තං. යථා පනස්ස ධම්මභාවො සම්භවති, තථා හෙට්ඨා සංවණ්ණිතමෙව. එවං හිස්ස සීලභාවො සුට්ඨු යුජ්ජති. තං තං පහානන්ති “පාණානිපාතස්ස පහානං, අදින්නාදානස්ස පහානං”න්ති එවං චුත්තං තං තං පහානං. තස්ස තස්ස කුසලධම්මස්සානි පාණානිපාතස්ස පහානං මෙත්තාදිකුසලධම්මස්ස, අදින්නාදානස්ස පහානං වාගාදිකුසලධම්මස්සානි එවං තස්ස තස්ස කුසලධම්මස්ස. පතිට්ඨානට්ඨෙතානි පතිට්ඨානභාවෙන. පහානං හි තස්මිං සති හොති, අසති න හොති, තස්ස “පතිට්ඨාන”න්ති චත්තබ්බතං ලහතීති කත්වා යස්මිං සන්තානෙන පාණානිපාතාදයො තස්ස පකම්පහෙතවොති තප්පහානං විකම්පාභාවකරණෙන ව සමාධානං චුත්තං. එවං සෙසපහානෙසුපි චත්තබ්බං. සමාධානං සණ්ඨපනං, සංයමනං වා. ඉතරෙ චත්තාරොති වෙරමණිආදයො චත්තාරො ධම්මා න පහානං විය වොහාරමත්තන්ති අධිජ්ජායො. තතො තතොති තම්භා තම්භා පාණානිපාතාදිතො. තස්ස තස්සානි පාණානිපාතාදිකස්ස සංවරණවසෙන, තස්ස තස්ස වා සංවරස්ස වසෙන. තදුභයසම්පයුත්තවෙතනාවසෙනාති වෙරමණිහි, සංවරධම්මෙහි ව සම්පයුත්තාය වෙතනාය වසෙන. තං තං අවිතික්කමන්තස්සානි තං තං පාණානිපාතාදිං අවිතික්කමන්තස්ස පුග්ගලස්ස, ධම්මසමුහස්ස වා වසෙන වෙතසො පවත්තිසබ්භාවං සන්ධාය චුත්තා. තස්මා එකක්ඛණෙපි ලබ්භන්තිති අධිජ්ජායො.

සීලසංකිලෙසවොදානවණ්ණනා

21. සංකිලිස්සති තෙනාති සංකිලෙසො. කො පන සොති ආහ “බණ්ඩාදිභාවො සීලස්ස සංකිලෙසො”ති. වොදායති විසුජ්ඣති එතෙනාති වොදානං, අබණ්ඩාදිභාවො. ලාභයසාදීනි ආදි-සද්දෙන ඤාතිඅධිගජීවිතාදීනං සඩ්ගහො. සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු ආදිමිච්චි වා අන්තෙ වා වෙමජ්ඣෙති ව ඉදං තෙසං උද්දෙසාදිපාළිවසෙන චුත්තං. න හි අඤ්ඤො කොච්චි ආපත්තික්ඛන්ධානං අනුක්කමො අත්ථි. බණ්ඩන්ති බණ්ඩවත්තං, බණ්ඩිතං වා. ඡිද්දන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. පරියන්තෙ ඡින්නසාධකො වියාති චත්ථන්තෙ, දසන්තෙ වා ඡින්නවත්ථං විය.

එවන්ති ඉදානි වුවිච්චානාකාරෙන. මෙටුනසංයොගවසෙනාති රාගපරිසුට්ඨානෙන සදිසභාවාපත්තියා මිටුනානං ඉදන්ති මෙටුනං, නිබන්ධනං. මෙටුනවසෙන සමායොගො මෙටුනසංයොගො. ඉධ පන මෙටුනසංයොගො වියාති මෙටුනසංයොගො, තස්ස වසෙන. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. එකච්චොති එකො. සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වාති පබ්බජ්ජාමත්තෙන සමණො වා ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණො වා. ද්වයංද්වයසමාපත්තින්ති ද්විච්චි ද්විච්චි සමාපජ්ජිතබ්බං, මෙටුනන්ති අත්ථො. න හෙව බො සමාපජ්ජතිති සම්බන්ධො. උච්ඡාදනං උබ්බන්තනං. සම්බාහනං පරිමේදනං. සාදියතීති අධිවාසෙති. තදස්සාදෙතීති තං උච්ඡාදනාදිං අභිරමති. නිකාමෙතීති ඉච්ඡති. විත්තින්ති තුට්ඨිං. ඉදම්පි බොති එත්ථ ඉදන්ති යථාචුත්තං සාදියනාදිං බණ්ඩභාවාදිවසෙන එකං කත්වා චුත්තං. පි-සද්දො චක්ඛමානං උපාදාය සමුව්වයත්ථො. බො-සද්දො අවධාරණත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යදෙනං බ්‍රහ්මචාරිපටිඤ්ඤස්ස අසතිපි ද්වයංද්වයසමාපත්තියං මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනන්තාපනසම්බාහනසාදියනාදි, ඉදම්පි එකංසෙන තස්ස බ්‍රහ්මචරියස්ස බණ්ඩාදිභාවාපාදනතො බණ්ඩම්පි ඡිද්දම්පි සබලම්පි කම්මාසම්පීති. එවං පන බණ්ඩාදිභාවාපත්තියා සො අපරිසුද්ධං

බ්‍රහ්මවරියං වරති, න පරිසුද්ධං, සංයුත්තො මෙථුනසංයොගෙන, න විසංයුත්තො. තතො වස්ස න ජාතිආදීහි පරිමුක්තිති දස්සෙත්තො “අයං වුවිච්ඡි”ති ආදිමාහ.

සඤ්ජග්ගස්ස නිලෙසවසෙන මහාගසිතං හසති. සංකීළ්ඨීති කායසංසග්ගවසෙන කීළ්ඨි. සංකෙලායතීති සබ්බසො මාතුගාමං කෙලායත්තො විහරති. වක්ඛුනාති අත්තනො වක්ඛුනා. වක්ඛුන්ති මාතුගාමස්ස වක්ඛුං. උපනිජ්ඣායතීති උපෙච්ච නිජ්ඣායති ඔලොකෙති. තිරොකුට්ඨාති කුට්ටස්ස පරතො. තථා තිරොපාකාරා. මත්තිකාමයා හිත්ති කුට්ටං, ඉට්ඨකාමයා පාකාරොති වදන්ති. යා කාචි වා හිත්ති පොරිසතො දියඨිසරතනුවච්ඡපමාණා කුට්ටං, කුට්ටතො අධිකො පාකාරො.

අස්සාති බ්‍රහ්මවාරිපටිඤ්ඤස්ස. පුබ්බෙති වතසමාදානතො පුබ්බෙ. කාමගුණෙහීති කාමකොට්ඨාසෙහි. සමජ්ජිතන්ති සුට්ඨ අජ්ජිතං සහිතං. සමඨගීභූතන්ති සමන්තාගතං. පරිවාරයමානන්ති කීළ්ඨන්තං, උපට්ඨනියමානං වා. පණ්ඩායාති පත්තෙත්වා. සීලෙනාති ආදීප්ප යමනියමාදිසමාදානවසෙන සීලං. අවිතික්කමවසෙන වතං. උභයමිපි සීලං. දුක්කරවරියවසෙන පවත්තිතං වතං. තංතංඅකිච්චසම්මතතො වා නිවත්තිලක්ඛණං සීලං. තංතංසමාදානවතො වෙසභොජනකිච්චකරණාදිවෙසසපටිපත්ති වතං. සබ්බථාපි දුක්කරවරියා තපො. මෙථුනවරිති බ්‍රහ්මවරියං.

සබ්බසොති අනවසෙසතො, සබ්බෙසං වා. අභෙදෙනාති අවිතික්කමෙන. අපරාය ව පාපධම්මානං අනුප්පත්තියා, ගුණානං උප්පත්තියා සඨගහිතොති යොජනා. තත්ථ කුප්ඣනලක්ඛණො කොධො. උපනන්ධනලක්ඛණො උපනාහො. පරෙසං ගුණමක්ඛනලක්ඛණො මක්ඛො. යුග්ගහභලක්ඛණො පළාසො. පරසම්පත්තිඋසුයනලක්ඛණො ඉස්සා. අත්තසම්පත්තිගුහනලක්ඛණං මච්ඡරියං. සන්තදොසපටිච්ඡාදනලක්ඛණො මායා. අසන්තගුණසම්භාවනලක්ඛණං සායොයාං. විත්තස්ස ථද්ධිභාවලක්ඛණො ථම්මො. කරණුත්තරියලක්ඛණො සාරම්මො. උත්තතිලක්ඛණො මානො. අබ්භූත්තතිලක්ඛණො අතිමානො. මජ්ජනලක්ඛණො මදො. විත්තවොසග්ගලක්ඛණො පමාදො. ආදි-සද්දෙන ලොභමොහවිපරිතමනසිකාරාදීනං සඨගහො.

ඉදාති “අබණ්ඩාදිභාවො පනා”ති ආදිනා චුත්තමෙවත්ථං පාකට්තරං කාතුං “යාති හී”ති ආදිමාහ. තත්ථ අනුපහතාතීති අනුපද්ද්වනාති. විචට්ඨපනිස්සයතාය තණ්හාදාසබ්‍යතො මොචනෙන භුජ්ස්සභාවකරණං. අවිඤ්ඤානං අජ්ජමාණත්තා චුත්තං “විඤ්ඤාති පසත්ථත්තා”ති. සමාධිසංවත්තනං වා එතෙසං පයොජනං, සමාධිසංවත්තනෙ වා නියුත්තාතීති සමාධිසංවත්තතිකාති. නිද්දානෙන සස්සසම්පත්ති විය පටිපක්ඛවිගමෙන සීලසම්පදා, සා ව තත්ථ සති දොසදස්සනෙති ආහ “සීලවිපත්තියා ව ආදීනවදස්සනෙනා”ති. නිසම්මකාරිතං පයොජනගරුකතාය දිට්ඨගුණෙයෙව සම්මාපටිපත්තිති චුත්තං “සීලසම්පත්තියා ව ආනිසංසදස්සනෙනා”ති.

තත්ථ සීලවිපත්තියා ආදීනවො සීලසම්පදාය හෙට්ඨා දස්සිතආනිසංසපටිපක්ඛතො වෙදිතබ්බො, තං සුවිඤ්ඤෙයාන්ති අවිත්ථාරෙත්වා පකාරන්තරෙහි දස්සෙතුං “අපිවා”ති ආරද්ධං. තත්ථ යථා සීලසම්පදා සත්තානං මනුස්සද්විභාවකාරණං, එවං සීලවිපත්ති අමනුස්සද්විභාවකාරණන්ති ආහ “දුස්සීලො...පෙ.... දෙවමනුස්සාන”න්ති. අනනුසාසනියො ජිගුච්ඡිතබ්බතො. දුක්ඛිතොති සඤ්ජාතදුක්ඛො. විජ්ජට්ඨාරිති “අකතං වත මෙ කලායාණ”න්ති ආදිනා පච්චානුතාපි. දුබ්බණ්ණොති ගුණවණ්ණෙන, කායවණ්ණෙන ව විරහිතො. අස්සාති දුස්සීලස්ස. සම්මජ්ජිතානං දුක්ඛො දුක්ඛාවහො සම්මජ්ජෙයො එතස්සාති දුක්ඛසම්මජ්ජෙයො. ගුණානුභාවාභාවතො අජ්ජං අග්ගස්සාති අජ්ජග්ගො. අනෙකවස්සගණිකගුට්ඨකුපො වියාති අනෙකවස්සසමුග්ගෙ සඤ්චිත්තකාරාවාටො විය. දුබ්බිසොධනො සොධෙතුං අසක්කුණෙයො. ඡවාලාතං ඡවඩාගෙ සන්තජ්ජනුම්මුක්කං. උභතො පරිබාහිරොති සාමඤ්ඤතො, ගිහිභොගතො ව පරිහීනො. සබ්බෙසං වෙරි, සබ්බෙ වා වෙරි එතස්සාති සබ්බවෙරි, සො එව සබ්බවෙරිකො, පුරිසො. සංවාසං නාරහතීති අසංවාසාරහො. සද්ධම්මෙති පටිපත්තිසද්ධම්මෙ, පටිවෙධසද්ධම්මෙ ව.

“අග්ගික්ඛන්ධපරියායෙ චුත්තදුක්ඛභාගිතායා”ති සඨබ්බෙපෙන චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “දුස්සීලානඤ්ඤි”ති ආදි ආරද්ධං. පඤ්චකාමගුණපරිභොගසුබ්බෙ, පරෙහි කයිරිමානවන්දනමානනාදිසුබ්බෙ ව අස්සාදෙන ගධිතවිත්තා පඤ්චකාම...පෙ.... ගධිතවිත්තා, තෙසං. තෙ යථාචුත්තසුබ්බසාදා පච්චියා එතස්සාති තජ්ජච්චියං. දුක්ඛන්ති සම්බන්ධො.

පස්සථ නොති පස්සථ නු, අපි පස්සථ. මහන්තන්ති විපුලං. අග්ගික්ඛන්ධන්ති අග්ගිසමුහං. ආදිත්තන්ති පදිත්තං. සම්මජ්ජලිතන්ති සමන්තතො පජ්ජලිතං අවිජ්චිප්පුලිඨිගාති මුව්චන්තං. සපොතිභූතන්ති සපහං සමන්තතො උට්ඨිතාහි ජාලාහි එකජ්ජහාසමුදයභූතං. තං කිං මඤ්ඤාති තං ඉදාති මයා වුව්චමානමත්ථං කිං මඤ්ඤාති අනුමතිගහණත්ථං පුව්ඡති. ආලිඨගෙත්වාති උපගුහිත්වා. උපනිසීදෙයාති තෙනෙව ආලිඨගෙනෙව උපෙච්ච නිසීදෙයා. යදන්තමෙත්ථ සත්ථා අග්ගික්ඛන්ධාලිඨගනං, කඤ්ඤාලිඨගනඤ්ච ආනෙසි, තමත්ථං විභාවෙතුං “ආරොචයාමී”ති ආදිමාහ . තත්ථ ආරොචයාමීති ආමන්තෙමි. වොති තුමිහෙ. පටිවෙදයාමීති පබොධෙමි. දුස්සීලස්සාති නිස්සීලස්ස සීලවිරහිතස්ස. පාපධම්මස්සාති දුස්සීලත්තා එව හිනජ්ඣායසයතාය ලාමකසභාවස්ස. අසුචිසඨිකස්සරසමාචාරස්සාති අපරිසුද්ධකායසමාචාරාදිතාය අසුචිස්ස හුත්වා සඨිකාය සරිතබ්බසමාචාරස්ස. දුස්සීලො හි කිඤ්චිදෙව අසාරුජ්ජං දිස්වා “ඉදං අසුකෙන කතං භවිස්සති”ති පරෙසං ආසඨිකනියොව හොති, කෙනවිදෙව වා කරණිකෙයෙව මන්තයන්තෙ හික්ඛු

දිස්වා “කවිවි නු බො ඉමෙ මයා කතං කම්මං ජානිත්වා මන්තෙන්ති” ති අත්තනොයෙව සඬිකාය සරිතබ්බසමාවාරොති. පටිච්ඡන්තකම්මන්තස්සාති ලජ්ජිතබ්බතාය පටිච්ඡාදෙනබ්බකම්මන්තස්ස. අස්සමණස්සාති න සමණස්ස. සලාකග්ගහණාදිසු “අහම්පි සමණො” ති මිච්ඡාපටිඤ්ඤාය සමණපටිඤ්ඤස්ස. අසෙට්ඨවාරිතාය අබ්බමවාරිස්ස. උපොසථාදිසු “අහම්පි බ්බමවාරි” ති මිච්ඡාපටිඤ්ඤාය බ්බමවාරිපටිඤ්ඤස්ස. පුත්තා කම්මෙන සීලවිපත්තියා අන්තො අනුපවිට්ඨන්තා අන්තොපුත්තිකස්ස. ඡහි ද්වාරෙහි රාගාදිකිලෙසානුවස්සනෙන තින්තන්තා අවස්සුතස්ස. සඤ්ජාතරාගාදිකවචරන්තා, සීලවන්තෙහි ඡඩ්ඛෙතබ්බන්තා ව කසම්බුජාතස්ස. අග්ගික්ඛන්ධූපමාය හීනුපමභූතායාති අත්ථො. තෙනාහ භගවා – “එතදෙව තස්ස වර” න්ති. භගවා දුක්ඛං දස්සෙන්වා දුක්ඛං දස්සෙතීති සම්බන්ධො.

වාළරජ්ජුයාති වාළෙහි කතරජ්ජුයා. සා හි බරතරා හොති. සංසෙය්‍යාති පටංසනවසෙන සංසෙය්‍යා. තෙලබොතායාති තෙලෙන නිසිතාය. පච්චාරස්මිත්ති පතිඋරස්මිං උරාහිමුඛං, උරමජ්ඣෙති අධිප්පායො. අයොසඬිකුතාති සණ්ඨාසෙන. ඵෙණුද්දෙහකන්ති ඵෙණං උද්දෙහෙන්වා, අනෙකවාරං ඵෙණං උට්ඨපෙන්වාති අත්ථො.

අග්ගික්ඛන්ධාලිඬිගනදුක්ඛතොපි අධිමන්තදුක්ඛතාය කටුකභූතං දුක්ඛං ඵලං එතස්සාති අග්ගික්ඛන්ධාලිඬිගනදුක්ඛාධිකදුක්ඛකටුකඵලං. කාමසුඛං අවිජ්ජනො හින්තසීලස්ස දුස්සීලස්ස කුතො තස්ස සුඛං නත්ථෙවාති අධිප්පායො. සාදනෙති සාදියෙන. යන්ති අඤ්ජලිකම්මසාදනං. අසීලිනොති දුස්සීලස්ස. උපහතන්ති සීලබ්‍යසනෙන උපද්දුතං. බතන්ති කුසලමූලානං බණනෙන බතං, බණ්තං වා ගුණං සරිරෙති අධිප්පායො. සබ්බභයෙහීති අත්තානුවාදාදිසබ්බභයෙහි. උපවාරජ්ඣානං උපාදාය සබ්බෙහි අධිගමසුඛෙහි.

චුත්තජ්ජකාරවිපරිතතොති සීලවිපත්තියං චුත්තකාරපටිපක්ඛනො “මනාපො හොති දෙවමනුස්සාන” න්තිආදිනා. කායගන්ධොපි පාමොජ්ජං, සීලවන්තස්ස හික්ඛුනො. කරොති අපි දෙවානන්ති එත්ථ “ගන්ධො ඉසීනං වරදික්ඛිතාන” න්තිආදිකා (ජා. 2.17.55) ගාථා විත්ථාරෙතබ්බා. අවිසාතීති අප්පටිසාතී. වධබන්ධාදිපරිකිලෙසා දිට්ඨධම්මිකා ආසවා උපද්දවා. සම්පරායිකදුක්ඛානං මූලං නාම දුස්සීලායං. අන්තමතික්කන්තං අවිචන්තං, අවිචන්තං සන්තා අවිචන්තසන්තා කිලෙසපරිලාභසඬිබාතදරථානං අභාවෙන සබ්බදා සන්තා. උබ්බිජ්ජිත්වාති ඤාණුත්‍රාසෙන උත්තසිත්වා. වොදාපෙතබ්බන්ති විසොධෙතබ්බං.

සීලනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.
ඉති පට්ඨපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

2. ධුතඬගනිද්දෙසවණ්ණනා

22. අප්පා ඉච්ඡා එකස්සානි අප්පිච්ඡො, පච්චයගෙධරහිතො. තස්ස භාවො අප්පිච්ඡනා, අලොභජ්ඣාසයනානි අත්ථො. සමං තුට්ඨි, සන්තෙන, සකෙන වා තුට්ඨි සන්තුට්ඨි, සන්තුට්ඨි එව සන්තුට්ඨිනා, අඤ්ඤං අපත්ථෙත්වා යථාලද්ධෙහි ඉතරීතරෙහි පච්චයෙහි පරිතුස්සනා. සන්තුට්ඨිතාදීහීනි ත-කාරො වා පදසන්ධිකරො. “සන්තුට්ඨිතාදීහී”ති වා පාඨො. තෙ ගුණෙති තෙ සිලවොදානස්ස හෙතුහුතෙ අප්පිච්ඡනාදිගුණෙ. සම්පාදෙතුන්ති සම්පන්නෙ කාතුං. තෙ හි සිලවිසුද්ධියා පටිලද්ධමත්තා හුත්වා ධුතඬමමෙහි සම්පන්නතරා හොන්ති. ධුතඬගසමාදානන්ති කිලෙසානං ධුතනකඅඬගානං විද්ධංසනකාරණානං සම්මදෙව ආදානං. එවන්ති එවං සන්තෙ, ධුතඬගසමාදානෙ කතෙති අත්ථො. අස්ස යොගිතො. සල්ලෙබො කිලෙසානං සම්මදෙව ලිබනා ඡෙදනා තනුකරණං. පච්චෙකො චිත්තවිවෙකස්ස උපායභූතා විවෙකට්ඨකායනා. අපචයො යථා පටිපජ්ජනතො කිලෙසා නං අපචිනන්ති න ආචිනන්ති, තථා පටිපජ්ජනා. වීරියාරම්භො අනුප්පන්නානං පාපධම්මානං අනුප්පාදනාදිවසෙන ආරද්ධවීරියනා. සුභරතා යථාචුත්තඅප්පිච්ඡභාවාදිසිද්ධා උපට්ඨකානං සුඛභරණියනා සුපොසනා. ආදි-සද්දෙන අප්පකිච්චතාසල්ලහුකචුත්තිආදිකෙ සඬගණ්ණානි. සිලඤ්චෙව යථාසමාදින්නං පටිපක්ඛධම්මානං දුර්භාවෙන සුපරිසුද්ධං භවිස්සති. වතානි ව ධුතඬමා ව සම්පජ්ජස්සන්ති සම්පන්නා භවිස්සන්ති, නිප්පජ්ජස්සන්ති වා. යා ථීරභූතා ඉතරීතරවීරපිණ්ඩපාතසෙනාසනසන්තුට්ඨි පොරාණානං බුද්ධාදීනං අරියානං පච්චෙණ්භාවෙන ධීතා, තත්ථ පතිට්ඨිතභාවං සන්ධායාහ “පොරාණෙ අරියවංසත්තයෙ පතිට්ඨායා”ති. භාවනා ආරම්භබ්බට්ඨෙත ආරාමො එකස්සානි භාවනාරාමො, තබ්භාවො භාවනාරාමනා, සමථවිපස්සනාභාවනාසු යුත්තප්පයුත්තතා. යස්මා අධිගමාරහො භවිස්සති, තස්මාති සම්බන්ධො.

ලාභසක්කාරාදි තණ්හාය ආමසිතබ්බතො, ලොකපරියාපන්නතාය ව ලොකාමීසං. නිබ්බානාධිගමස්ස අනුලොමතො අනුලොමපටිපදා විපස්සනාභාවනා. අත්ථතොති වචනත්ථතො. පහෙදතොති විභාගතො. හෙදතොති විනාසතො. ධුතාදීනන්ති ධුතධුතවාදධුතධම්මධුතඬගානං. සමාසබ්‍යාසතොති සඬබ්‍යෙපචිත්ථාරතො.

23. රජිකානි රච්ඡා. සඬකාරකුටාදීනන්ති නිද්ධාරණෙ සාමිච්චනං. අබ්භුග්ගතට්ඨෙතානි උස්සිතට්ඨෙත. “නදියා කුල”න්තිආදියු විය සමුස්සයත්ථො කුල-සද්දොති ආහ “පංසුකුලමිච්ච පංසුකුල”න්ති. කු-සද්දො කුච්ඡායං උල-සද්දො ගතිඅත්ථොති ආහ “කුච්ඡිතභාවං ගච්ඡතිති චුත්තං හොති”ති, පංසු විය කුච්ඡිතං උලති පචත්තතිති වා පංසුකුලං. පංසුකුලස්ස ධාරණං පංසුකුලං උත්තරපදලොපෙන, තං සිලමස්සානි පංසුකුලිකො, යථා “ආපුපිකො”ති. අඬගති අත්තතො එලං පටිච්ච හෙතුභාවං ගච්ඡතිති අඬගං, කාරණං. යෙන යුග්ගලො “පංසුකුලිකො”ති චුච්චති, සො සමාදානවෙනනාසඬබ්‍යොතො ධම්මො පංසුකුලිකස්ස අඬගන්ති පංසුකුලිකඬගං. තෙනාහ “පංසුකුලිකස්සා”තිආදි. තස්සානි සමාදානස්ස. සමාදියති එතෙනානි සමාදානං, වෙනනා.

එතෙනෙව නයෙනානි යථා පංසුකුලධාරණං පංසුකුලං, තංසිලො පංසුකුලිකො, තස්ස අඬගං සමාදානවෙනනා “පංසුකුලිකඬග”න්ති චුත්තං, එවං එතෙනෙව වචනත්ථනයෙන නිව්චරධාරණං නිව්චරං, තංසිලො තෙව්චරිකො, තස්ස අඬගං සමාදානවෙනනා “තෙව්චරිකඬග”න්ති වෙදිතබ්බං. සඬසාටිආදියු එව තියු වීචරෙසු නිව්චරසමඤ්ඤා, න කණ්ඩුපට්චිඡාදිවස්සිකසාටිකාදියුති තානි සරුපතො දස්සෙන්නො “සඬසාටිඋත්තරාසඬගඅත්තරවාසකසඬබාත”න්ති ආහ.

තං පිණ්ඩපාතන්ති පරෙහි දියාමානානං පිණ්ඩානං පත්තෙ පතනසඬබාතං පිණ්ඩපාතං, තං උඤ්ජතිති පිණ්ඩපාතිකො, යථා බාදරිකො සාමාකිකො. පිණ්ඩපාති එව පිණ්ඩපාතිකො, යථා හද්දො එව හද්දකො. අවබණ්ඩනං විච්ඡින්නදනං නිරන්තරමජ්ජවත්ති. තජ්ජට්ඨිකපතො අනවබණ්ඩනං අවිච්ඡින්නදනං නිරන්තරජ්ජවත්ති. සහ අපදානෙනානි සහ අනවබණ්ඩනෙන. සපදානන්ති පදස්ස කිරියාවිසෙසනභාවං, යත්ථ ව තං අනවබණ්ඩනං, තඤ්ච දස්සෙතුං “අවබණ්ඩනරහිතං අනුසරන්ති චුත්තං හොති”ති චුත්තං. එකාසනෙහි ඉරියාපට්ඨන්තරෙන අනන්තරිතාය එකායයෙව නිසජ්ජාය. පත්තෙ පිණ්ඩොති එත්ථ වත්ථුහෙදො ඉධාධිජ්ජෙතො, න සාමඤ්ඤං. එව-කාරො ව ලුත්තනිද්දිට්ඨොති දස්සෙන්නො “කෙවලං එකස්මිංයෙව පත්තෙ”ති ආහ. උත්තරපදලොපං කත්වා අයං නිද්දෙසොති දස්සෙන්නො “පත්තපිණ්ඩගහණෙ පත්තපිණ්ඩසඤ්ඤං කත්වා”ති ආහ. එස නයො ඉතො පරෙසුපි.

පච්ඡාභත්තං නාම පචාරණතො පච්ඡා ලද්ධභත්තං එව. බලු-සද්දස්ස පටිසෙධන්ථවාචකත්තා තෙන සමානත්ථං න-කාරං ගහෙත්වා ආහ “න පච්ඡාභත්තිකො”ති. සික්ඛාපදස්ස විසයො සික්ඛාපදෙනෙව පටික්ඛිත්තො. යො තස්ස අවිසයො, සො එව සමාදානස්ස විසයොති ආහ “සමාදානවසෙන පටික්ඛිත්තාතිරිත්තභොජනස්සා”ති. අබ්භොකාසෙ නිවාසො අබ්භොකාසො. සුසානෙ නිවාසො සුසානං, තං සිලං අස්සානිආදිනා සබ්බං වත්තබ්බන්ති ආහ “එසෙව නයො”ති. යථාසන්ථනං විය යථාසන්ථනං, ආදිතො යථාඋද්දිට්ඨං. තං හෙස “ඉදං බහුමඬිකුණං දුග්ගන්ධපචාත”න්තිආදිවසෙන අප්පට්ඨිකපිත්ථාව සම්පට්චිජ්ජති. තෙනෙවාහ “ඉදං කුය්හ”න්තිආදි. සයනන්ති නිපජ්ජනමාහ. තෙන තෙන සමාදානෙනානි තෙන තෙන පංසුකුලිකඬගාදිකස්ස සමාදානෙන ධුතකිලෙසත්තානි විද්ධංසිතකිලෙසත්තා, තදඬගවසෙන පභීතතණ්හුපාදානාදිපාපධම්මත්තානි අත්ථො. යෙහි තං කිලෙසධුතනං,

තානියෙව ඉටු ධුතස්ස භික්ඛුනො අඛිගානිති අධිප්පෙනානි, න අඤ්ඤානි යානි කානිවි, අඤ්ඤාන වා ධුතස්සානි අයමත්ථො අත්ථනො ආපන්නො. “ඤාණං අඛිගං එතෙස” න්ති ඉමිනා ඤාණපුබ්බකතං තෙසං සමාදානස්ස විභාවෙනි. පටිපත්තියානි සීලාදිසම්මාපටිපත්තියා. සමාදියති එතෙනානි සමාදානං, සමාදානවසෙන පවත්තා වෙනතා, තං ලක්ඛණං එතෙසන්ති සමාදානවෙනනාලක්ඛණානි. චුත්තම්පි වෙනං අට්ඨකථායං –

“සමාදානකිරියාය, සාධකතමභාවතො;
සම්පයුත්තධම්මා යෙනානි, කරණභාවෙන දස්සිතා” ති.

සමාදානවෙනනාය ගහණං තංමුලකත්තා පරිහරණවෙනනාපි ධුතඛිගමෙව. අත්තනා, පරම්මුඛෙන ව කුසලභණ්ඩස්ස භුසං විලුප්පනට්ඨෙන ලොලුප්පං තණ්හාවාරො, තස්ස විද්ධංසනකිව්වත්තා ලොලුප්පවිද්ධංසනරසානි. තතො එව නිල්ලොලුප්පභාවෙන පව්වුපතිට්ඨන්ති, තං වා පව්වුපට්ඨාපෙන්නිති නිල්ලොලුප්පභාවපව්වුපට්ඨානානි. අරියධම්මපදට්ඨානානිති පරිසුද්ධසීලාදිසද්ධම්මපදට්ඨානානි.

භගවතොව සන්තිකෙ සමාදානබ්බානිති ඉදං අත්තරා අවිච්ඡේදනත්ථං චුත්තං, රඤ්ඤො සන්තිකෙ පටිඤ්ඤාතාරභස්ස අත්ථස්ස තදුපජීවිනො එකංසතො අවිසංවාදනං විය. සෙසානං සන්තිකෙ සමාදානෙපි එසෙව නයො. එකසඬ්ඨිතිකස්සානි පඤ්චස්ස දිසනිකායාදිස්ස නිකායෙස්ස එකනිකායිකස්ස. අට්ඨකථාවරියස්සානි යස්ස අට්ඨකථාතත්තියෙව විසෙසතො පගුණා, තස්ස. එත්ථානි අත්තනාපි සමාදානස්ස රුහනෙ. ජෙට්ඨකභාතු ධුතඛිගප්පිච්ඡතාය වත්ථුති සො කිර ථෙරො නෙසප්පිකො , තස්ස තං න කොචි ජානාති. අට්ඨකදිවසං රත්තියා සයනපිට්ඨෙ නිසින්තං විජ්ජුලතොභාසෙන දිස්වා ඉතරො පුච්ඡි “කිං, භන්තෙ, තුම්හෙ නෙසප්පිකා” ති. ථෙරො ධුතඛිගප්පිච්ඡතාය තාවදෙව නිපජ්ජිත්වා පච්ඡා සමාදියිති එවමාගතං වත්ථු.

1. පංසුකුලිකඛිගකථාවණ්ණනා

24. ගහපතිදානවිවරන්ති එත්ථ දායකභාවෙන සමණාපි උක්කට්ඨස්ස ගහපතිපක්ඛංයෙව පටිට්ඨානි දට්ඨබ්බං. “පබ්බජිතො ගණ්ඨිස්සති” ති ය්පිතකං සියා ගහපතිවිවරං, න පන ගහපතිදානවිවරන්ති තාදිසං නිවත්තෙතුං දානග්ගහණං. අඤ්ඤතරෙතානි එත්ථ සමාදානවචනෙන තාව සමාදින්නං හොතු, පටික්ඛෙපවචනෙන පන කථන්ති? අත්ථනො ආපන්නත්තා. යථා “දෙවදත්තො දිවා න භුඤ්ජති” ති චුත්තෙ “රත්තියං භුඤ්ජති” ති අත්ථනො ආපන්නමෙව හොති, තස්ස ආභාරෙන විනා සරිරට්ඨිති නත්ථිති, එවම්මාපි භික්ඛුනො ගහපතිදානවිවරෙ පටික්ඛිත්තෙ තදඤ්ඤවිවරප්පට්ඨගහො අත්ථනො ආපන්නො එව හොති, විවරෙන විනා සාසනෙ ධීති නත්ථිති.

එවං සමාදින්නධුතඛිගෙනානිආදිවිධානං පංසුකුලිකඛිගෙ පටිපජ්ජනවිධි. සුසානෙ ලද්ධං සොසානිකං. තං පන යස්මා තත්ථ කෙනවි ඡඩ්ඞිතත්තා පතිතං හොති, තස්මා චුත්තං “සුසානෙ පතිතක” න්ති. එවං පාපණ්ණිකම්පි දට්ඨබ්බං. තාලවෙළුමග්ගො නාම මහාගාමෙ එකා වීථි. අනුරාධපුරෙති ව වදන්ති. ධ්වංසො පදෙසො එතස්සානි ධ්වංසප්පදෙසං, වත්ථං. මග්ගෙ පතිතකං බහුදිවසානික්කන්තං ගහෙතබ්බන්ති වදන්ති. “ද්වන්තිදිවසානික්කන්ත” න්ති අපරෙ. ථොකං රක්ඛිත්ථානි කතිපයං කාලං ආගමෙත්වා. වාතාහතම්පි සාම්කානං සතිසම්මොසෙන පතිතසදිසන්ති “සාම්කෙ අපස්සන්තෙන ගහෙතුං වට්ටති” ති චුත්තං. තස්මා ථොකං ආගමෙත්වා ගහෙතබ්බං.

“සඬ්ඨස්ස දෙමා” ති දින්නං, වොළකභික්ඛාවසෙන ලද්ධඤ්ච ලද්ධකාලතො පට්ඨාය “සමණවිවරං සියා නු බො, නො” ති ආසඬ්ඨං නිවත්තෙතුං “න තං පංසුකුල” න්ති චුත්තං. න භි තං තෙවීසනියා උප්පත්තිට්ඨානෙස්ස කත්ථවි පරියාපන්නං. ඉදානි ඉමිනාව පසඬ්ඨගෙන යං භික්ඛුදත්තියෙ ලක්ඛණපත්තං පංසුකුලං, තස්ස ව උක්කට්ඨානුක්කට්ඨවිභාගං දස්සෙතුං “භික්ඛුදත්තියෙපි” තිආදි චුත්තං. තත්ථ ගාහෙත්වා වා දියතීති සඬ්ඨස්ස වා ගණස්ස වා දෙන්තෙහි යං විවරං වස්සග්ගෙන පාපෙත්වා භික්ඛුනං දියති. සෙනාසනවිවරන්ති සෙනාසනං කාරෙත්වා “එතස්මිං සෙනාසනෙ වසන්තා පරිභුඤ්ජන්තු” ති දින්නවිවරං. න තං පංසුකුලන්ති අපංසුකුලභාවො පුබ්බෙ චුත්තකාරණතො, ගාහෙත්වා දින්නත්තා ව. තෙනාහ “නො ගාහාපෙත්වා දින්නමෙව පංසුකුල” න්ති. තත්ථෙති යං ගාහෙත්වා න දින්නං භික්ඛුදත්තියං, තත්ථෙති යෙන භික්ඛුනා විවරං දියති, තස්ස ලාභෙ, දානෙ ව විසුං විසුං උභයත්ථ ආදරගාරවානං සබ්භාවතො, තදභාවතො ව භික්ඛුදත්තියස්ස එකතොසුද්ධි උභතොසුද්ධි අනුක්කට්ඨතා හොන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යං දායකෙහි” තිආදි චුත්තං, පාදමුලෙ යපෙත්වා දින්නකං සමණෙනානි අධිප්පායො. යස්ස කස්සචිති උක්කට්ඨාදිස්ස යස්ස කස්සචි. රුචියානි ඡන්දෙන. බන්තියානි නිජ්ඣානක්ඛන්තියා.

නිස්සයානුරූපපටිපත්තිසබ්භාවොති උපසම්පන්නසමනන්තරං ආවරියෙන චුත්තෙස්ස වතුස්ස නිස්සයෙස්ස අත්තනා යථාපටිඤ්ඤාතදුතියනිස්සයානුරූපාය පටිපත්තියා විජ්ජමානතා. ආරක්ඛණක්ඛාභාවොති විවරාරක්ඛනදුක්ඛස්ස අභාවො පංසුකුලවිවරස්ස අලොභනියත්තා. පරිභොගතණ්භාය අභාවො සවිසෙසලුබ්බභාවත්තා. පාසාදිකතානි පරෙසං පසාදාවහනා. අප්පිච්ඡතාදිනං එලනිජ්ජන්ති ධුතඛිගපරිහරණස්ස අප්පිච්ඡතාදිහියෙව නිජ්ජාදෙනබ්බතො. ධුතඛිගමෙ සමාදාය වත්තනං යාවදෙව උපරි සම්මාපටිපත්තිසම්පාදනායානි චුත්තං “සම්මාපටිපත්තියා අනුබුභන” න්ති. මාරසෙනවිසානායානි මාරස්ස, මාරසෙනාය ව විභනනාය විද්ධංසනාය. කායවාචාචිත්තෙහි යතො සංයතොති යති,

හික්බි. ධාරිතං යං ලොකගරුතා පංසුකුලං, තං කො න ධාරයෙ, යස්මා වා ලොකගරුතා පංසුකුලං ධාරිතං, තස්මා කො තං න ධාරයෙති යොජනා යංතංසද්දානං එකන්තසම්බන්ධිභාවතො. පටිඤ්ඤං සමනුස්සරන්ති උපසම්පදමාලෙ “ආම හන්තෙ”ති ආවරියපමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස සම්මුඛා දින්නං පටිඤ්ඤං සමනුස්සරන්තො.

ඉති පංසුකුලිකඬ්ගකථාවණ්ණනා.

2. තෙව්වරිකඬ්ගකථාවණ්ණනා

25. චතුත්ථකච්චරන්ති නිවාසනපාරුපනගොග්ගං චතුත්ථකච්චරන්ති අධිප්පායො, අංසකාසාවස්ස අප්පටික්ඛිපිතබ්බතො. අඤ්ඤතරවචනෙනාති එත්ථ යං චත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා චූත්තනයමෙව. යාව න සක්කොති, යාව න ලහති, යාව න සම්පජ්ජති පච්චෙකං යාව-සද්දො සම්බන්ධිතබ්බො. න සම්පජ්ජති න සිජ්ඣති. නික්ඛිත්තපච්චයා දොසො නත්ථිති නිවයසන්තිධ්වුතඬ්ගසංකිලෙසදොසො නත්ථි. ආසන්නෙති ච්චරස්ස ආසන්නෙ යානෙ. රජනක්ඛණෙ පරිභුඤ්ජනකාසාවං රජනකාසාවං. තත්ත්වයකපච්චත්ථරණං නාම අත්තනො, පරස්ස වා සන්නකං සෙනාසනෙ පච්චත්ථරණවසෙන අධිට්ඨිතං. “අංසකාසාවං පරික්ඛාරවොලං හොති, ඉති පච්චත්ථරණං, අංසකාසාවන්ති ඉමාති ද්වෙපි අතිරෙකච්චරට්ඨානෙ ධිතානිපි ධ්වුතඬ්ගහෙදං න කරොන්ති”ති අට්ඨකථායං චූත්තන්ති වදන්ති. පරිහරිතුං පන න වට්ටනීති රජනකාලෙ එව අනුඤ්ඤාතත්තා නිච්චපරිභොගවසෙන න වට්ටති තෙව්වරිකස්ස. අංසකාසාවන්ති බන්ධෙ යපෙනබ්බකාසාවං. කායපරිහාරිකෙනාති වාතාතපාදිපරිස්සයතො කායස්ස පරිහරණමත්තෙන. සමාදායෙවාති ගහෙන්වා එව. අප්පසමාරම්භකාති අප්පකිච්චතා. කප්පියෙ මත්තකාරිතායාති නිසිද්දාදිවසෙන, පරික්ඛාරවොලවසෙන ව බහුසු ච්චරෙසු අනුඤ්ඤාතෙසුපි නිච්චරමත්තෙ ධිතත්තා. සහ පත්තවරණායාති සපත්තවරණො. පක්ඛි සපක්ඛකො.

ඉති තෙව්වරිකඬ්ගකථාවණ්ණනා.

3. පිණ්ඩපාතිකඬ්ගකථාවණ්ණනා

26. අතිරෙකලාහන්ති “පිණ්ඩයාලොපහොජනං නිස්සායා”ති (මහාව. 73, 128) එවං චූත්තභික්ඛාභාරලාහතො අතිරෙකලාහං, සඬ්ඝහත්තාදිත්ති අත්ථො. සකලස්ස සඬ්ඝස්ස දාතබ්බහත්තං සඬ්ඝහත්තං. කතිපයෙ හික්බි උද්දිස්ත්වා දාතබ්බහත්තං උද්දෙසහත්තං. එකස්මිං පක්ඛෙ එකදිවසං දාතබ්බහත්තං පක්ඛිකං. උපොසට්ඨෙ උපොසට්ඨෙ දාතබ්බහත්තං උපොසට්ඨිකං. පටිපදදිවසෙ දාතබ්බහත්තං පාටිපදිකං. විහාරං උද්දිස්ස දාතබ්බහත්තං විහාරහත්තං. ධූරගෙහෙ එව යපෙන්වා දාතබ්බහත්තං ධූරහත්තං. ගාමවාසිආදීනි වාරෙන දාතබ්බහත්තං වාරකහත්තං. “සඬ්ඝහත්තං ගණ්ඨානිආදිනා”ති ආදි-සද්දෙන උද්දෙසහත්තාදිං සඬ්ගණ්ඨානි. සාදිතුං වට්ටන්තිති භික්ඛාපරියායෙන චූත්තත්තා. හෙසජ්ජාදිපටිසංයුත්තා නිරාමිසසලාකා. යාවකාලිකවජ්ජාති ව වදන්ති. විහාරෙ පක්කහත්තමිති උපාසකා ඉධෙව හත්තං පචිත්වා “සබ්බෙසං අය්‍යානං දස්සාමා”ති විහාරෙයෙව හත්තං සම්පාදෙන්ති, තං පිණ්ඩපාතිකානම්පි වට්ටති. ආහරිත්වාති පත්තං ගහෙන්වා ගෙහතො ආනෙන්වා. තං දිවසං නිසිදිත්වාති “මා, හන්තෙ, පිණ්ඩාය වරිත්ථ, විහාරෙයෙව භික්ඛා ආනීයති”ති වදන්තානං සම්පට්ච්ඡනෙන තං දිවසං නිසිදිත්වා. සෙරිවිහාරසුඛන්ති අපරායත්තවිහාරිතාසුඛං. අරියවංසොති අරියවංසසුත්තපටිසංයුත්තා (දී. නි. 3.309; අ. නි. 4.28) ධම්මකථා. ධම්මරසන්ති ධම්මුපසඤ්ඤිතං පාමොජ්ජාදිරසං.

ජඬ්ඝබලං නිස්සාය පිණ්ඩපරියෙසනතො කොසප්පනිමිද්දනතා. “යථාපි භමරො පුප්ඵ”න්තිආදිනා (ධ. ප. 49; නෙත්ති. 123) චූත්තවිධිනා ආහාරපරියෙසනතො පරිසුද්ධාජීවතා. නිච්චං අන්තරසරං පටිසන්තස්සෙව සුප්පට්ච්ඡන්තගමනාදයො සෙඛියධම්මා සම්පජ්ජන්තිති සෙඛියපටිපත්තිපුරණං. පටිග්ගහණෙ මත්තඤ්ඤාතාය, සංසට්ඨවිහාරාභාවතො ව අපරපොසිතා. කුලෙ කුලෙ අප්පකඅප්පකපිණ්ඩගහණෙන පරානුග්ගහකිරියා. අන්තිමාය ජීවිකාය අවට්ඨානෙන මානප්පහානං. චූත්තඤ්ඤෙන “අන්තමිදං, හික්බෙව, ජීවිකානං, යදිදං පිණ්ඩොලා”න්තිආදි (ඉතිවු. 91; සං. නි. 3.80). මිස්සකහත්තෙන යාපනතො රසතණ්භානිවාරණං. නිමන්තනාසම්පට්ච්ඡනතො ගණහොජනාදිසික්ඛාපදෙහි අනාපත්තිතා.

අප්පටිහතචූත්තිතාය චතුසුපි දිසාසු චත්තනට්ඨෙන වාතුද්දිසො. ආජීවස්ස විසුප්ඣකිති ආජීවො අස්ස විසුප්ඣකිති. අත්තහරස්සාති අප්පානවජ්ජසුලහරුපෙහි පච්චයෙහි අත්තනො හරණතො අත්තහරස්ස. තතො එව එකච්චාරිතාය සද්ධිවිහාරිකාදිනම්පි අඤ්ඤෙසං අපොසනතො අනඤ්ඤෙපොසිතො. පද්ද්වයෙනාපි කායපරිහාරිකෙන ච්චරෙන කුච්ඡිපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන ච්චරණතො සල්ලහුකචූත්තිතං, සුහරතං, පරමඅප්පට්ච්ඡනං, සන්තුට්ඨිඤ්ඤා දස්සෙති. දෙවාපි පිහයන්ති තාදිනොති තාදිසස්ස භුසං අතිවිය සන්තකායවම්මනොකම්මතාය උපසන්තස්ස පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගමතො සබ්බකාලං සතිමතො පිණ්ඩපාතිකස්ස හික්බුස්ස සක්කාදයො දෙවාපි පිහයන්ති පත්ථෙත්ති. තස්ස සීලාදිගුණෙසු බහුමානං උප්පාදෙන්තා ආදරං ජනෙන්ති, පගෙව මනුස්සා. සවෙ සො ලාභසක්කාරසීලොකසන්තිස්සිකො න හොති, තදහිකඬ්ඛි න හොතිති අත්ථො.

ඉති පිණිස පානිකඩගකථාවණ්ණනා.

4. සපදානවාරිකඩගකථාවණ්ණනා

27. ඉමිනානි සපදානවාරිකෙන. කාලකරන්ති කාලස්සෙව. අඵාසුකට්ඨානන්ති සපරිස්සයාදිවසෙන දුප්පවෙසනට්ඨානං. පුරතොති විථියං ගච්ඡන්තස්ස පුරතො සරං අපච්චියස්සෙව. පත්තවිස්සට්ඨානන්ති පෙසකාරවිථියං පෙසකාරභාවං නිමිනිත්වා ධීතස්ස සක්කස්ස සරද්වාරෙ පත්තවිස්සට්ඨානන්ති උක්කට්ඨපිණිසානිකො තං දිවසං න භික්ඛං ආගමයමානො නිසිදති, තස්මා තං අනුලොමෙති. කත්ථවිපි කුලෙ නිබ්බ්ඨං උපසඬකමනාභාවතො පරිවයාභාවෙන කුලෙසු නිව්වනවකතා. සබ්බත්ථ අලග්ගමානසතාය ව සොම්මභාවෙන ව වන්දුපමතා. කුලෙසු පරිග්ගභවිත්තාභාවෙන තත්ථ මච්ඡෙරජ්ජහානං. භිතෙසිතාය විභාගාභාවතො සමානුකම්පිතා. කුලානං සඬගණ්හනසංසට්ඨතාදයො කුලුපකාදිනවා. අවිභානානභිනන්දනානි නිමන්තනවසෙන අවිභානස්ස අසම්පට්ච්ඡනා. අභිභාරොනානි භික්ඛාභිභාරෙන. සෙරිවාරන්ති යථාරූපි විචරණං.

ඉති සපදානවාරිකඩගකථාවණ්ණනා.

5. එකාසනිකඩගකථාවණ්ණනා

28. නානාසනභොජනන්ති අනෙකස්මිං ආසනෙ භොජනං, එකනිසජ්ජාය එව අභුඤ්ජිත්වා විසුං විසුං නිසජ්ජාසු ආභාරපරිභොගන්ති අත්ථො. පතිරූපන්ති යුත්තරූපං අනුට්ඨාපනීයං. වත්තං කාතුං වට්ටතීති වත්තං කාතුං යුජ්ජති. වත්තං නාම ගරුට්ඨානීයෙ කත්තබ්බමෙව. තත්ථ පන පටිපජ්ජනවිධිං දස්සෙතුං යං ථෙරවාදං ආහ “ආසනං වා රක්ඛෙය්‍ය භොජනං වා”තිආදි. තස්සත්ථො – එකාසනිකං භික්ඛුං භුඤ්ජන්තං ආසනං වා රක්ඛෙය්‍ය, ධුතඬගභෙදතො යාව භොජනපරියොසානා න වුට්ඨාතබ්බන්ති චුත්තං භොති . භොජනං වා රක්ඛෙය්‍ය ධුතඬගභෙදතො, අභුඤ්ජියමානං යාව භුඤ්ජිතුං නාරහති, තාව වුට්ඨාතබ්බන්ති අත්ථො. යස්මා තයිදං ද්වයං ඉධ නත්ථී, තස්මා වත්තකරණං ධුතඬගං න රක්ඛතීති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “අයඤ්චා”තිආදි. “භෙසජ්ජත්ථමෙවා”ති ඉමිනා භෙසජ්ජපරිභොගවසෙනෙව සජ්ජිආදිනිපි වට්ටන්තීති දස්සෙති. අජ්ජාබාධතානි අරොගතා. අජ්ජාතඬකතානි අකිච්ඡජීවිතා සරිරදුක්ඛාභාවො. ලහුට්ඨානන්ති කායස්ස ලහුපරිවත්තිතා. බලන්ති සරිරබලං. එසුචිභාරොති සුඛවිභාරො. සබ්බමෙතං බහුක්ඛත්තුං භුඤ්ජනපච්චයා උජ්ජජනවිකාරපටික්ඛෙපපදං. රුජානි රොගා. න කම්මමත්තනොති අත්තනො යොගකම්මං පුරෙහත්තං, පච්ඡාභත්තඤ්ච න පරිභාපෙති, බහුසො භොජනෙ අබ්‍යාවට්ඨාවතො, අරොගභාවතො වානි අධිජ්ජායො.

ඉති එකාසනිකඩගකථාවණ්ණනා.

6. පත්තපිණිසානිකඩගකථාවණ්ණනා

29. අජ්ජකුලං කත්වා භුඤ්ජිතුං වට්ටති පටිකුලස්ස භුත්තස්ස අගණ්හනම්පි සියානි අධිජ්ජායො. පමාණයුත්තමෙව ගණ්හිතබ්බන්ති “එකභාජනමෙව ගණ්හාමි”ති බහුං ගහෙත්වා න ඡඩ්ඛෙතබ්බං. නානාරසභණ්ඩවිනෝදනන්ති නානාරසභොජනෙ තණ්හාය විනෝදනං. අනු අනු නානාභාජනෙ ධීතෙ නානාරසෙ ඉච්ඡා එතස්සානි අනුච්ඡො, තස්ස භාවො අනුච්ඡතා, තස්සා අනුච්ඡතාය පහානං. ආභාරෙ පයොජනමත්තදස්සිතානි අසම්භින්නනානාරසෙ ගෙධං අකත්වා ආභාරෙ සත්ථාරා අනුඤ්ඤාතපයොජනමත්තදස්සිතා. විසුං විසුං භාජනෙසු ධීතානි බ්‍යාඤ්ජනානි ගණ්හතො තත්ථ තත්ථ සාභොගතාය සියා වික්ඛිත්තභොජිතා, න තථා ඉමස්ස එකපත්තගතසඤ්ඤිතොති චුත්තං “අවික්ඛිත්තභොජිතා”ති. ඔක්ඛිත්තලොවනොති පත්තසඤ්ඤිතාය හෙට්ඨාබ්බිත්තවක්ඛු. පරිභුඤ්ජෙය්‍යානි පරිභුඤ්ජිතුං සක්කුණෙය්‍ය.

ඉති පත්තපිණිසානිකඩගකථාවණ්ණනා.

7. බලුපච්ඡාහත්තිකඩගකථාවණ්ණනා

30. භුඤ්ජන්තස්ස යං උපනිතං, තස්ස පටික්ඛෙපෙන තං අතිරිත්තං භොජනන්ති අතිරිත්තභොජනං. පුන භොජනං කප්පියං කාරෙත්වා න භුඤ්ජිතබ්බං, තබ්බිසයත්තා ඉමස්ස ධුතඬගස්ස. තෙනාහ “ඉදමස්ස විධාන”න්ති. යස්මිං භොජනෙති යස්මිං භුඤ්ජියමානෙ භොජනෙ. තදෙව භුඤ්ජති, න අඤ්ඤං. අනතිරිත්තභොජනපච්චයා ආපත්ති අනතිරිත්තභොජනාපත්ති, තතො දුර්භාවො අනාපජ්ජනං. ඔදරිකත්තං සස්මරභාවො කුච්ඡිපුරකතා, තස්ස අභාවො එකපිණ්ඩෙනාපි යාපනතො. නිරාමිසසන්තිධිතා නිභිතස්ස අභුඤ්ජනතො. පුන පරියෙසනවසෙන පරියෙසනාය බෙදං න යාති. අභිසල්ලෙබ්බානං සන්තොසගුණාදිනං වුද්ධියා සඤ්ජනනං සන්තොසගුණාදිවුඩ්ඪිසඤ්ජනනං. ඉදන්ති බලුපච්ඡාහත්තිකඩගං.

ඉති බලුපච්ඡාහත්තිකඩගකථාවණ්ණනා.

8. ආරක්ෂකකඩගතථාවණ්ණනා

31. ගාමන්තසෙනාසනං පභාය අරක්ඛෙ අරුණං උට්ඨාපෙනබ්බන්ති එත්ථ ගාමන්තං, අරක්ඛෙඤ්ච සරුපතො දස්සෙතුං “තත්ථ සද්ධිං උපචාරෙනා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ ගාමපරියාපන්නත්තා ගාමන්තසෙනාසනස්ස “ගාමොයෙව ගාමන්තසෙනාසන”න්ති වුත්තං. යො කොචි සත්ථොපි ගාමො නාමාති සම්බන්ධො. ඉන්දබ්බිලාති උම්මාරා. තස්සාති ලෙඩ්චුපානස්ස. විනයපරියායෙන අරක්ඛෙඤ්චකං අදින්නාදානපාරාජිකෙ (පාරා. 92) ආගතං. තත්ථ හි “ගාමා වා අරක්ඛෙඤ්චා වා”ති අනවසෙසතො අවහාරට්ඨානපරිග්ගහෙ තදුභයං අසඬ්ඤාතො දස්සෙතුං “යපෙත්වා ගාමඤ්චා”තිආදි වුත්තං. ගාමුපචාරො හි ලොකෙ ගාමසඬ්ඤාතො ගම්මන්ති. නිප්පරියායෙනො පන ගාමවිනිමුත්තං යානං අරක්ඛෙඤ්ච හොතිති අභිධම්මෙ (විහ. 529) ගාමා “නික්ඛම්චා බහි ඉන්දබ්බිලා, සබ්බමෙතං අරක්ඛෙඤ්ච”න්ති වුත්තං. සුත්තන්තිකපරියායෙන ආරක්ඛෙඤ්චකස්සිකාපදෙ (පාරා. 654) “පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡිම”න්ති ආගතං ආරක්ඛෙඤ්චකං භික්ඛුං සන්ධාය. න හි සො විනයපරියායිකෙ “අරක්ඛෙඤ්ච වසනතො ආරක්ඛෙඤ්චකො පන්නසෙනාසනො”ති සුත්තෙ වුත්තො. අයඤ්ච සුත්තසංවණ්ණනාති ඉධ සබ්බත්ථ සුත්තන්තකථාව පමාණං. තස්මා තත්ථ ආගතමෙව ලක්ඛණං ගහෙතබ්බන්ති දස්සෙත්තො “තං ආරොපිතෙන ආවරියධනුනා”තිආදිනා මිනනවිධිං ආහ. තෙනෙව හි මජ්ඣිමට්ඨකථානායොව (ම. නි. අට්ඨ. 1.296) ඉදමෙත්ථ පමාණන්ති ව වුත්තො.

තතො තතො මග්ගන්ති තත්ථ තත්ථ බුද්දකමග්ගං පිදහති. ධුතඬ්ගසුද්ධිකෙන ධුතඬ්ගසොධනපසුතෙන. යථාපරිච්ඡින්නෙ කාලෙති උක්කට්ඨස්ස තයොපි උතු, මජ්ඣිමස්ස ද්වෙ, මුද්දකස්ස එකො උතු. තත්ථපි ධුතඬ්ගං න භිජ්ජති සඋස්සාහත්තා. නිපජ්ජිත්වා ගම්මස්සාමාති විත්තස්ස සිට්ඨිභාවෙන ධුතඬ්ගං භිජ්ජතිති වුත්තං. අරක්ඛෙඤ්චකස්ස මනසි කරොන්නොති “අහං විවෙකවාසං වසිස්සාමි, යථාලද්ධොව කායවිවෙකො සාත්ථකො කාතබ්බො”ති මනසිකාරසබ්භාවතො “භබ්බො...පෙ.... රක්ඛිතු”න්ති වුත්තං. අස්ස ආරක්ඛෙඤ්චකස්ස විත්තං න වික්ඛිපන්ති ආපාට්මනුපගමනතො. විගතසන්නාසො හොති විවෙකපරිවයතො. ජීවිතනිකන්ති ජහති බහුපරිස්සයෙ අරක්ඛෙඤ්ච නිවාසෙනෙව මරණභයස්ස දුර්කරණතො. පච්චෙකසුඛරසං අස්සාදෙති අනුභවති ජනසංසග්ගභාවතො. ආරාධයන්නොති අනුනයන්නො. යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා විවෙකස්ස අධිට්ඨානභාවතො ආරක්ඛෙඤ්චකධර්මයොගිනො වාහනසදිසන්ති කත්වා වුත්තං “අවසෙසධුතායුධො”ති, අවසිට්ඨධුතධම්මායුධොති අත්ථො.

ඉති ආරක්ෂකකඩගතථාවණ්ණනා.

9. රුක්ඛමුලිකකඩගතථාවණ්ණනා

32. ඡන්නන්ති ඉට්ඨකාඡදනාදිහි ඡාදිතං, ආවසථන්ති අත්ථො. සීමන්තරිකරුක්ඛොති ද්වින්නං රාජුතං රජ්ජසීමාය ධීතරුක්ඛො. තත්ථ හි තෙසං රාජුතං බලකායො උපගන්ත්වා අන්තරන්තරා යුද්ධං කරෙය්‍යා, වොරාපි පාරිපන්ථිකා සමොසරන්තා භික්ඛුස්ස සුඛෙන නිසිදිතුං න දෙන්නි. වෙනියරුක්ඛො “දෙවතාධිට්ඨිතො”ති මනුස්සෙහි සම්මතරුක්ඛො පුජෙතුං උපගතෙහි මනුස්සෙහි අවිචින්නො හොති. නිය්‍යාසරුක්ඛො සජ්ජරුක්ඛාදි. වග්ගුලි රුක්ඛො වග්ගුලිනිසෙවිතො. සීමන්තරිකරුක්ඛාදයො සපරිස්සයා, දුල්ලභවිවෙකා වාති ආහ “ඉමෙ රුක්ඛෙ විවජ්ජෙත්වා”ති. පණ්ණසංචන්ති රුක්ඛතො පතිතපණ්ණං. පටිච්ඡන්තො යානෙ නිසිදිතබ්බං රුක්ඛමුලිකභාවස්ස පටිච්ඡාදනත්ථං. ඡන්නෙ වාසකජ්ජනා ධම්මස්සවනාදිනමත්ථායපි හොති. තස්මා “ජානිත්වා අරුණං උට්ඨාපිතමත්තෙ”ති වුත්තං.

අභිණ්ණං තරුපණ්ණවිකාරදස්සනෙනාති අභික්ඛණං තරුසු, තරුනං වා පණ්ණෙසු විකාරස්ස බණ්ණකිගස්ස දස්සනෙන. සෙනාසනමච්ඡෙරකම්මාරාමනානන්ති ආවාසමච්ඡරියනවකම්මරතභාවානං. දෙවතානීති රුක්ඛදෙවතාහි. තාපි හි රුක්ඛට්ඨවිමානෙසු වසන්තියො රුක්ඛෙසු වසන්ති. අයම්පි රුක්ඛෙති සභවාසිතා. වණ්ණතොති “අප්පාති වෙවා”තිආදිනා පසංසිතො. “රුක්ඛමුලසෙනාසනං නිස්සාය පබ්බජ්ජා”ති (මහාව. 73, 128) එවං නිස්සයොති ව භාසිතො. අභිරත්තාති තරුණකාලෙ, නීලාති මජ්ඣිමකාලෙ, පණ්ඩුති ජීණ්ණකාලෙ. පතිතාති මිලායනවසෙන. එවං පස්සන්තො තරුපණ්ණාති පච්චක්ඛතො එව නිව්වසඤ්ඤා පනුදති පජහති, අනිව්වසඤ්ඤා එවස්ස සණ්ඨාති. යස්මා භගවතො ජාතිබොධිධම්මවක්කපවත්තනපරිනිබ්බානාති රුක්ඛමුලෙයෙව ජාතාති, තස්මා වුත්තං “බුද්ධදායජ්ජං රුක්ඛමුල”න්ති.

ඉති රුක්ඛමුලිකකඩගතථාවණ්ණනා.

10. අබ්භොකාසිකකඩගතථාවණ්ණනා

33. “රුක්ඛමුලං පටික්ඛිපාමි”ති එත්තකෙ වුත්තෙ ඡන්නං අප්පටික්ඛිත්තමෙව හොතිති “ඡන්නඤ්ච රුක්ඛමුලඤ්ච පටික්ඛිපාමි”ති වුත්තං. ධුතඬ්ගස්ස සබ්බසො පටියොගිපටික්ඛෙපෙන හි සමාදානං ඉජ්ඣති, නො අඤ්ඤාථාති. “ධම්මස්සවනායා”ති ඉමිනාව ධම්මං කථෙත්තෙනාපි උපොසථදිවසාදිසු සුණන්තානං විත්තානුරක්ඛණත්ථං තෙහි යාවිතෙන ඡන්නං පටිසිතුං වට්ටති, ධම්මං පන කථෙත්වා අබ්භොකාසොව ගන්තබ්බො. රුක්ඛමුලිකස්සාපි එසෙව නයො. උපොසථත්ථායාති උපොසථකම්මාය. උද්දිසන්තෙනාති පරෙසං උද්දෙසං

දෙන්නෙන. උද්දසාපෙන්තෙනානි සයං උද්දෙසං ගණ්හන්තෙන. මග්ගමජ්ඣෙ ධීතං සාලන්ති සිහළදීපෙ විය මග්ගා අනොක්කම්ම උජුකමෙව පවිසිතබ්බසාලං. වෙගෙන ගන්තුං න වට්ටති අසාරුප්පත්තා. යාව වස්සුපරමා යත්වා ගන්තබ්බං, න තාව ධුතඬගහෙදො හොතිති අධිප්පායො.

රුක්ඛස්ස අන්තො නාම රුක්ඛමුලං. පබ්බතස්ස පන පබ්බතරසදියො පබ්බතපදෙසො. අවිජන්තමරියාදන්ති යථා වස්සොදකං අන්තො න පවිසති, එවං ඡදනසඬ්ඛෙපෙන උපරි අකතමරියාදං. අන්තො පන පබ්බතරස්ස වස්සොදකං පවිසති වෙ, අබ්බොකාසසඬ්ඛෙපමෙවාති තත්ථ පවිසිතුං වට්ටති. සාබ්බමණ්ඩපොති රුක්ඛසාබ්බාහි විරලවිජන්තමණ්ඩපො. පීඨපටො බලිත්ථද්ධසාටකො.

පව්ට්ඨක්ඛණෙ ධුතඬගං හිජ්ජති යථාචුත්තපබ්බතරාදිකෙ යපෙන්වාති අධිප්පායො. ජානිත්වාති ධම්මස්සවනාදිඅත්ථං ඡන්තං රුක්ඛමුලං පවිසිත්වා නිසින්නො “ඉදානි අරුණො උට්ඨහති”ති ජානිත්වා. රුක්ඛමුලෙපි කත්ථවි අත්ථෙව නිවාසථාසුකතානි සියා තත්ථ ආසඬ්ගපුබ්බකො ආවාසපලිබොධො, න පන අබ්බොකාසෙති ඉධෙව ආවාසපලිබොධුපවිජෙදො ආනිසංසො චුත්තො. පසංසායානුරූපතානි අනිකෙතානි චුත්තපසංසාය අනාලයභාවෙන අනුච්ඡවිකතා. නිස්සඬ්ගතානි ආවාසපරිග්ගභාවාවෙනෙව තත්ථ නිස්සඬ්ගතා. අසුකදියාය වසනට්ඨානං නත්ථී, තස්මා තත්ථ ගන්තුං නෙව සක්කාති එදිස්සස් පරිචිතක්කස්ස අභාවතො වාතුද්දියො. මිග්ගතෙනානි පරිග්ගභාවාවෙන මිගස්ස විය භුතෙන. සිතොති නිස්සිතො. චිත්තංති ලහති.

ඉති අබ්බොකාසිකඬ්ගකථාවණ්ණනා.

11. සොසානිකඬ්ගකථාවණ්ණනා

34. න සුසානන්ති අසුසානං. අඤ්ඤත්ථො න-කාරො, සුසානලක්ඛණරහිතං වසනට්ඨානන්ති අධිප්පායො. න තත්ථාති “සුසාන”න්ති වචන්ථපිතමත්තෙ යානෙ න වසිතබ්බං. න හි නාමමත්තෙන සුසානලක්ඛණං සිජ්ඣති. තෙනාහ “න හී”තිආදි. ක්කාපිතකාලතො පන පට්ඨාය...පෙ.... සුසානමෙව ඡවෙන සයිතමත්තාය සුසානලක්ඛණප්පත්තිතො. ඡවසයනං හි “සුසාන”න්ති චුච්චති.

සොසානිකෙන නාම අප්පකිච්චෙන සල්ලභුකචුත්තිනා හවිතබ්බන්ති දස්සෙතුං “තස්මිං පන වසන්නෙනා”තිආදි චුත්තං. ගරුකන්ති දුප්පරිහාරං. තමෙව හි දුප්පරිහාරභාවං දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ උප්පන්නපරිස්සයවිසාතත්ථායාති “සුසානං නාම මනුස්සරාහස්සෙයාක”න්ති වොරා කතකම්මාපි අකතකම්මාපි ඔසරන්ති, තත්ථ වොරෙසු හණ්ඩසාමිකෙ දිස්වා හික්ඛුසමිපෙ හණ්ඩං ඡඩ්ඬෙත්වා පලාතෙසු මනුස්සා හික්ඛුං “වොරො”ති ගහෙත්වා පොටෙයසුං, තස්මා විහාරෙ සඬ්ඝත්ථෙරං වා ගොවරගාමෙ රඤ්ඤා නියුත්තං රාජයුත්තකං වා අත්තෙනො සොසානිකභාවං ජානාපෙන්වා යථා තාදියො, අඤ්ඤො වා පරිස්සයො න හොති, තථා අප්පමත්තෙන වසිතබ්බං. වඬ්කමන්තස්ස යදා ආලහනං අභිමුඛං න හොති, තදාපි සංවෙගජනනත්ථං තත්ථ දිට්ඨි විස්සජ්ජෙනබ්බාති දස්සෙතුං “අද්ධක්ඛිකෙන ආලහනං ඔලොකෙන්තෙනා”ති චුත්තං.

උප්පට්ඨමග්ගෙන ගන්තබ්බං අත්තෙනො සොසානිකභාවස්ස අපාකට්ඨාවත්ථං. ආරම්මණන්ති තස්මිං සුසානෙ “අයං වම්මිකො, අයං රුක්ඛො, අයං බාණුකො”තිආදිනා දිවායෙව ආරම්මණං වචන්ථපෙනබ්බං. භයානකන්ති භයජනකං වම්මිකාදිං. කෙනචි ලෙඩ්චුපාසාණාදිනා ආසන්නෙ විවරන්තිති න පහරිතබ්බා. තිලපිට්ඨං චුච්චති පලලං. මාසමිස්සං හත්තං මාසහත්තං. ගුළාදීති ආදි-සද්දෙන තිලසංගුළිකාදිසනපුඤ්ච සඬ්ගණ්හාති. කුලගෙහං න පවිසිතබ්බන්ති පෙතධුමෙන වාසිතත්තා, පිසාවානුබන්ධත්තා ව කුලගෙහස්ස අබ්හන්තරං න පවිසිතබ්බං. දෙවසිකං ඡවඩාහො ධුවඩාහො. මතඤ්ඤාතකානං තත්ථ ගන්ත්වා දෙවසිකං රොදනං ධුවරොදනං. චුත්තනායෙනාති “ක්කාපිතකාලතො පන පට්ඨාය”ති චුත්තනායෙන. “පවිජිමයාමෙ පටික්කමිතුං වට්ටති”ති ඉච්ඡිතත්තා “සුසානං අගතදිවසෙ”ති අඬ්ගුත්තරභාණකා.

සුසානෙ නිච්චකාලං සිවථිකදස්සනෙන මරණස්සතිපට්ටාහො. තතො එව අප්පමාදවිහාරිකා . තත්ථ ඡඩ්ඬිතස්ස මතකලෙවරස්ස දස්සනෙන අසුභනිමිත්තාධිගමො. තතො එව කාමරාගවිනොදනං. බහුලං සරිරස්ස අසුච්ඡුග්ගන්ධපෙගුච්ඡභාවසල්ලක්ඛණතො අභිණ්හං කායසභාවදස්සනං. තතො මරණස්සතිපට්ටාහතො ව සංවෙගබහුලතා. බ්බාධිකානං, ජරාපිණ්ණානඤ්ච මතානං තත්ථ දස්සනෙන ආරොග්ගයොබ්බතජීවිතමදප්පභානං. බුද්දකස්ස, මහතො ව භයස්ස අභිභවනතො භයභෙරවසහනතා. සංවිග්ගස්ස යොනියො පදහනං සම්භවතිති අමනුස්සානං ගරුභාවනීයතා. නිද්දාගතමිපිති සුත්තමිපි, සුපිනන්තෙපිති අධිප්පායො.

ඉති සොසානිකඬ්ගකථාවණ්ණනා.

12. යථාසන්ථතිකඬ්ගකථාවණ්ණනා

35. සෙනාසනගාහණේ පරෙ උට්ඨාපෙත්වා ගහණං, “ඉදං සුන්දරං, ඉදං න සුන්දර”න්ති පරිතුලයිත්වා පුච්ඡනා, ඔලොකනා ච සෙනාසනලොඋප්පං. තුට්ඨබ්බන්ති තුස්සිතබ්බං. විහාරස්ස පරියන්තභාවෙන දුරෙති වා බහුනං සන්තිපාතට්ඨානාදීනං අව්වාසන්තෙති වා පුච්ඡිතං න ලභති, පුච්ඡනෙනාපිස්ස ධුතඨගස්ස සංකිලිස්සනතො. ඔලොකෙතුන්ති ලොඋප්පවසෙන පස්සිතං. සවස්ස තං න රුච්චතීති අස්ස යථාසන්ථතිකස්ස තං යථාගාහිතං සෙනාසනං අථාසුකභාවෙන සවෙ න රුච්චති, මුදුකස්ස අසති රොගෙ යථාගාහිතං පභාය අඤ්ඤස්ස සෙනාසනස්ස ගහණං ලොඋප්පං, මජ්ඣිමස්ස ගන්ත්වා ඔලොකනා, උක්කට්ඨස්ස පුච්ඡනා. සබ්බෙසම්පි උට්ඨාපෙත්වා ගහණෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

උපට්ඨාපනීයානම්පි අනුට්ඨාපනෙන සමුඡ්චාරිතං භිතෙසිතා. තාය කරුණාවිහාරානුගුණතා. සුන්දරාසුන්දරවිභාගාකරණතො භීතපණ්ණිකප්පපරිව්වාගො. තෙන තාදිලක්ඛණානුගුණතා. තතො එව අනුරොධවිරොධප්පභානං. ද්වාරපිදහනං ඔකාසාදානතො. යථාසන්ථතරාමතන්ති යථාගාහිතෙ යථානිද්දිට්ඨෙ සෙනාසනෙ අභිරතභාවං.

ඉති යථාසන්ථතිකඨගකථාවණ්ණතා.

13. නෙසප්පිකඨගකථාවණ්ණතා

36. සෙයාන්ති ඉරියාපට්ඨකං සෙයාං. තප්පට්ඨකං පෙනෙව හි තදත්ථා “මඤ්චො හිසි”ති එවමාදිකා (චූළව. 321, 322) සෙයා පටික්ඛිත්තා එව භොන්ති. “නෙසප්පිකො”ති ච සයනං පටික්ඛිසිත්වා නිසප්පාය එව විහරිතං සීලමස්සාති ඉමස්ස අත්ථස්ස ඉධ අධිප්පෙනත්තා සෙයා එවෙත්ථ පටියොගිතී, න ඉතරෙ තථා අනිට්ඨත්තා, අසම්භවතො ච. කොසප්පපක්ඛියො හි ඉරියාපට්ඨො ඉධ පටියොගිභාවෙන ඉච්ඡිතො, න ඉතරෙ. න ච සක්කා යානගමනෙහි විනා නිසප්පාය එව යාපෙතං තථා පවත්තෙතුන්ති සෙයාවෙත්ථ පටියොගිතී. තෙනාහ “තෙන පනා”තිආදි. වඬිකම්මබ්බං න “නෙසප්පිකො අහ”න්ති සබ්බරත්තිං නිසිදිතබ්බං. ඉරියාපට්ඨතරානුග්ගිතො හි කායො මනසිකාරක්ඛමො භොති.

වත්තාරො පාදා, පිට්ඨිඅපස්සයො වාති ඉමෙහි පඤ්චහි අඨගෙහි පඤ්චඨගො. චතුහි අට්ටහිහි, පිට්ඨිඅපස්සයෙන ච පඤ්චඨගොති අපරෙ. උභොසු පස්සෙසු පිට්ඨිපස්සෙ ච යථාසුඛං අපස්සාය විහරතො නෙසප්පිකස්ස “අනෙසප්පිකතො කො විසෙසො”ති ගාහං නිවාරෙතං අභයත්ථෙරො නිදස්සිතො “ථෙරො අනාගාමී හුත්වා පරිනිබ්බාසී”ති.

උපච්ඡේදියති එතෙනාති උපච්ඡේදනන්ති විනිබන්ධුපච්ඡේදස්ස සාධකතමභාවො දට්ඨබ්බො. සබ්බකම්මට්ඨානානුයොගසප්පායතා අලිනානුද්ධව්වපක්ඛිකත්තා නිසප්පාය. තතො එව පාසාදිකඉරියාපට්ඨතා. වීරියාරම්භානුකූලතා වීරියසමතායොජනස්ස අනුච්ඡවිකතා. තතො එව සම්මාපට්පත්තියා අනුබුභනතා. පණ්ඩායාති යපෙත්වා. තනුන්ති උපරිමකායං. විකම්පෙතීති වාලෙති, ඉච්ඡාචිසාතං කරොතීති අධිප්පායො. වතන්ති ධුතඨගං.

ඉති නෙසප්පිකඨගකථාවණ්ණතා.

ධුතඨගපකිණ්ණකකථාවණ්ණතා

37. සෙක්ඛපුට්ඨප්පනානං වසෙන සියා කුසලාති, බිණාසවානං වසෙන සියා අබ්බාකතාති . තත්ථ සෙක්ඛපුට්ඨප්පනා පටිපත්තිපුරණත්ථං, බිණාසවා එසු විහාරත්ථං ධුතඨගාති පරිහරන්ති. අකුසලම්පි ධුතඨගන්ති අකුසලවිත්තෙනාපි ධුතඨගසෙවනා අත්ථිති අධිප්පායො. තං න යුත්තං, යෙන අකුසලවිත්තෙන පබ්බජිතස්ස ආරඤ්ඤිකත්තං, තං ධුතඨගං නාම න භොති. කස්මා? ලක්ඛණභාවතො. යං හිදං කිලෙසානං ධුතනතො ධුතස්ස පුග්ගලස්ස, ඤාණස්ස, චෙතනාය වා අඨගත්තං, න තං අකුසලධම්මෙසු සම්භවති. තස්මා අරඤ්ඤවාසාදිමත්තෙන ආරඤ්ඤිකාදයො තාව භොන්තු, ආරඤ්ඤිකඨගාදීනි පන න භොන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “න මය”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඉමානීති ධුතඨගාති. චුත්තං හෙට්ඨා වචනත්ථනිද්දෙසෙ. න ච අකුසලෙන කොචි ධුතො නාම භොති, කිලෙසානං ධුතනට්ඨෙතාති අධිප්පායො. යස්ස භික්ඛුතො එතාති සමාදානාති අඨගාති, එතෙන පට්ඨමෙනාපි අත්ථවිකප්පෙන “නත්ථි අකුසලං ධුතඨග”න්ති දස්සෙති. න ච අකුසලං කිඤ්චි ධුතාතීති අකුසලං කිඤ්චි පාපං න ච ධුතාති එව අප්පට්පක්ඛතො. යෙසං සමාදානානං තං අකුසලං ඤාණං විය අඨගන්ති කත්වා තාති ධුතඨගාතීති චූච්චෙය්හුං. ඉමිනා දුතියෙනාපි අත්ථවිකප්පෙන “නත්ථි අකුසලං ධුතඨග”න්ති දස්සෙති. නාපි අකුසලන්තිආදි තතියඅත්ථවිකප්පවසෙන යොජනා. තස්මාතිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනං.

යෙසන්ති අභයගිරිවාසිකෙ සන්ධායාහ. තෙ හි ධුතඨගං නාම පඤ්ඤත්තීති වදන්ති. තථා සති තස්ස පරමත්ථතො අවිජ්ජමානත්තා කිලෙසානං ධුතනට්ඨෙය්හි න සියා, සමාදානබ්බතා වාති තෙසං වචනං පාළියා විරුජ්ඣතීති දස්සෙතුං “කුසලත්තිකවිනිමුත්ත”න්තිආදි චුත්තං. තස්මාති යස්මා පඤ්ඤත්තිපක්ඛෙ එතෙ දොසා දුන්නිවාරා, තස්මා තං තෙසං වචනං න ගහෙතබ්බං, චුත්තනගො චෙතනාපක්ඛොයෙව ගහෙතබ්බොති අත්ථො. යස්මා එතෙ ධුතගුණා කුසලත්තිකෙ පට්ඨමතනියපදසඨගිතා, තස්මා සියා සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා, සියා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය

සම්පයුත්තා, සියා විපාකධම්මධම්මා, සියා නෙවවිපාකනවිපාකධම්මධම්මා, සියා අනුපාදිත්තපාදානියා, සියා අසංකිලිට්ඨසංකිලෙසිකානි එවං සෙසතිකදුකපදෙහිපි නෙසං යථාරහං සභිගහො විභාවෙනබ්බො.

කාමං සබ්බොපි අරහා ධුතකිලෙසො, ඉධ පන ධුතභිගසෙවනාමුඛෙන කිලෙසෙ විධුනිත්වා යීතො බිණාසවො “ධුතකිලෙසො පුග්ගලො”ති අධිප්පෙනො. තථා සබ්බොපි අරියමග්ගො නිප්පරියායෙන කිලෙසධුතනො ධම්මො, විසෙසනො අග්ගමග්ගො. පරියායෙන පන විපස්සනාඤාණාදි. හෙට්ඨිමපරිච්ඡෙදෙන ධුතභිගවෙනනාසම්පයුත්තඤාණං දට්ඨබ්බං. එවං ධුතං දස්සෙත්වා ධුතවාදෙ දස්සෙතබ්බෙ යස්මා ධුතවාදහෙදෙන ධුතො විය ධුතහෙදෙන ධුතවාදොපි දුට්ඨො, තස්මා තෙසං, තදුභයපටික්ඛෙපස්ස ව වසෙන චතුක්කමෙත්ථ සම්භවතීති තං දස්සෙතුං “අත්ථී ධුතො”තිආදි චුත්තං.

තයිදන්ති නිපාතො, තස්ස “සො අය”න්ති අත්ථො. ධුතධම්මා නාමාති ධුතභිගසෙවනාය පටිපක්ඛන්තානං පාපධම්මානං ධුතනවසෙන පවත්තියා “ධුතො”ති ලද්ධනාමාය ධුතභිගවෙනනාය උපකාරකා ධම්මාති කත්වා ධුතධම්මා නාම. අසම්පත්තසම්පත්තෙසු පච්චයෙසු අලුඛනනාකාරෙන පවත්තනතො අප්පිච්ඡතා සන්තුට්ඨිතා ව අත්ථතො අලොභො. පච්චයගෙධාදිහෙතුකානං ලොලතාදීනං සංකිලෙසානං සම්මදෙව ලිඛනතො ඡෙදනතො ගණසභිගණකාදිහෙදතො සංසග්ගතො විත්තස්ස විවෙචනතො සල්ලෙඛනා පවිචෙකනා ව අලොභො අමොහොති ඉමෙසු ද්විසු ධම්මෙසු අනුපනත්ති තදන්තොගධා තප්පරියාපන්නා හොන්ති, තදුභයස්සෙව පවත්තිවිසෙසභාවතො. ඉමෙහි කුසලධම්මෙහි අත්ථී ඉදමත්ථී, යෙන ඤාණෙන පබ්බජිතෙන නාම පංසුකුලිකභිගාදිසු පතිට්ඨිතෙන භවිතබ්බන්ති යථානුසිට්ඨං ධුතගුණෙ සමාදියති වෙව පරිහරති ව, තං ඤාණං ඉදමත්ථීතා. තෙනාහ “ඉදමත්ථීතා ඤාණමෙවා”ති. පටික්ඛෙපවත්ථුසුති ගහපතිවිවරාදිසු තෙහි තෙහි ධුතභිගෙහි පටික්ඛිපිතබ්බවත්ථුසු. ලොභන්ති තණ්හං. තෙස්සෙව වාති පටික්ඛෙපවත්ථුසු එව. ආදීනවපට්ච්ඡාදකන්ති ආරක්ඛදුක්ඛපරාධිනචුත්තිවොරහයාදිආදීනවපට්ච්ඡාදකං. අනුඤ්ඤාතානන්ති සත්ථාරා නිව්ඡන්දරාගපරිභොගවසෙන අනුඤ්ඤාතානං සුඛසම්පස්සඅත්ථරණපාචුරණාදීනං. පටිසෙවනමුඛෙනාති පටිසෙවනද්වාරෙන, තෙන ලෙසෙනාති අත්ථො. අතිසල්ලෙඛමුඛෙනාති අතිවිය සල්ලෙඛපටිපත්තිමුඛෙන, උක්කට්ඨස්ස වත්තනකානම්පි පටික්ඛිපනවසෙනාති අත්ථො.

සුමුමකරණසන්නිස්සයො රාගො දුක්ඛාය පටිපත්තියා පතිට්ඨං න ලහතීති ආහ “දුක්ඛාපට්පදඤ්ච නිස්සාය රාගො වුපසම්මතී”ති. සල්ලෙඛො නාම සම්පජානස්ස හොති, සතිසම්පජඤ්ඤෙ මොහො අපතිට්ඨොව අප්පමාදසම්භවතොති චුත්තං “සල්ලෙඛං නිස්සාය අප්පමත්තස්ස මොහො පභීයතී”ති. එත්ථාති එතෙසු ධුතභිගෙසු. තත්ථාති අරඤ්ඤරුක්ඛමුලෙසු.

සීසභිගානීති සීසභුතානි අභිගානි, පරෙසම්පි කෙසඤ්චි නානන්තරිකතාය, සුකරතාය ව සභිගණ්හනතො උත්තමභිගානීති අත්ථො. අසම්භින්නභිගානීති කෙහිවි සම්භෙදරහිතානි, විසුංයෙව අභිගානීති චුත්තං හොති. කම්මට්ඨානං වඩ්ඪති රාගවරිතස්ස මොහවරිතස්ස දොසවරිතස්සාපි, තං එකච්චං ධුතභිගං සෙවන්තස්සාති අධිප්පායො. භායති කම්මට්ඨානං සුකුමාරභාවෙනලුඛපටිපත්තිං අසහන්තස්ස. වඩ්ඪතෙව මහාපුරිසජාතිකස්සාති අධිප්පායො. න වඩ්ඪති කම්මට්ඨානං උපනිස්සයරහිතස්ස. එකමෙව හි ධුතභිගං යථා කිලෙසධුතනට්ඨෙන, එවං වෙනනාසභාවත්තා. තෙනාහ “සමාදානවෙනනා”ති.

තෙරසාපි ධුතභිගානි සමාදාය පරිහරන්තානං පුග්ගලානං වසෙන “ද්වාවත්තාලිස හොන්ති”ති වත්වා හික්ඛුනං තෙරසන්තම්පි පරිහරණස්ස එකජ්ඣංයෙව සම්භවං දස්සෙතුං “සවෙ හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ “එකජ්ජහාරෙන සබ්බධුතභිගානි පරිභුඤ්ජිතුං සක්කොති”ති චුත්තං. කථං අබ්භොකාසෙ විහරන්තස්ස රුක්ඛමුලිකභිගං? “ජන්තං පටික්ඛිපාමි, රුක්ඛමුලිකභිගං සමාදියාමි”ති (විසුද්ධි. 1.32) වචනතො ඡන්තෙ අරුණං උට්ඨාපිතමත්තෙ ධුතභිගං හිප්පති, න අබ්භොකාසෙ, තස්මා හෙදහෙතුනො අභාවෙන තම්පි අරොගමෙව. තථා සෙනාසනලොලුප්පස්ස අභාවෙන යථාසන්ථතිකභිගන්ති දට්ඨබ්බං. ආරඤ්ඤිකභිගං ගණම්භා ඔභීයනසික්ඛාපදෙන (පාචි. 691-692) පටික්ඛිත්තං, බලුපච්ඡාහත්තිකභිගං අනතිරිත්තභොජනසික්ඛාපදෙන (පාචි. 238-240). පචාරිතාය හි හික්ඛුනියා අතිරිත්තං කත්වා භුඤ්ජිතුං න ලබ්භති. කප්පියෙ ව වත්ථුස්මිං ලොලතාපහානාය ධුතභිගසමාදානං, න අකප්පියෙ, සික්ඛාපදෙනෙව පටික්ඛිත්තත්තා. අවයෙව හොන්ති හික්ඛුනියා සංකච්චිකච්චරාදිහි සද්ධිං පඤ්චපි තිව්වරසඛ්බමෙව ගච්ජන්තීති කත්වා. යථාචුත්තෙසුති හික්ඛුනං චුත්තෙසු තෙරසසු තිව්වරාධිට්ඨානවිනයකම්මාභාවතො යපෙත්වා තෙව්වරිකභිගං ද්වාදස සාමණෙරානං. සත්තාති හික්ඛුනිතං චුත්තෙසු අට්ඨසු එකං පහාය සත්ත තිව්වරාධිට්ඨානවිනයකම්මාභාවතො. “යපෙත්වා තෙව්වරිකභිග”න්ති හි ඉමං අනුවත්තමානමෙව කත්වා “සත්ත සික්ඛමානසාමණෙරීන”න්ති චුත්තං. පතිරුපානීති උපාසකභාවස්ස අනුවච්ඡිකානි.

ධුතභිගනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති දුතියපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

3. කම්මට්ඨානග්‍රහණනිද්දෙසවණ්ණනා

38. අප්පිච්ඡතාදීහිති අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිසල්ලෙඛපච්චෙකාපවයවිරියාරම්භාදීහි. පරියොදාතෙති සුවිසුද්ධෙ නිරුපක්කිලෙසෙ. ඉමස්මිං සීලෙති යථාචුත්තෙ චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ. “චිත්තං භාවය”න්ති ඉමමෙව දෙසනං සන්ධායාහ “අතිසඬ්ඛෙපදෙසිතත්තා”ති. කො සමාධිති සරුපපුච්ඡා. කෙනච්චෙත සමාධිති කෙන අත්ථෙත සමාධිති චුච්චිති, “සමාධි”ති පදං කං අභිධෙය්‍යත්ථං නිස්සාය පචත්තන්ති අත්ථො. කතිවිධොති පහෙදපුච්ඡා.

“කො සමාධි”ති කාමඤ්චායං සරුපපුච්ඡා, විභාගවන්තානං පන සරුපච්චානං විභාගදස්සනමුඛෙනෙව හොතිති විභාගො තාව අනවසෙසතො දස්සෙතබ්බො. තංදස්සනෙ ව අයමාදිනවොති දස්සෙතුං “සමාධි ඛණ්ඩධො”තිආදී චුත්තං. තත්ථ ඛණ්ඩධොති කුසලාදිවසෙන අනෙකච්චධො. නානප්පකාරකොති ආලම්බනමනසිකාරජන්දපණ්ඩිතධොක්ඛඅභිනිභාරසඤ්ඤානානත්තාදිනානප්පකාරො. න සාධෙය්‍යාති ලොකියසමාධිස්ස භාවනා ඉධ අධිප්පෙතත්ථො, තඤ්ච න සාධෙය්‍යා. ක්‍රියානවිමොක්ඛාදීසු හි සමාධිං උද්ධරිත්වා තස්ස ලබ්භමානෙහි විභාගෙහි විස්සජ්ජනෙ කරියමානෙ ක්‍රියාවිභවිතාදීසු (විභ. 508 ආදයො) ආගතො සබ්බො සමාධිපහෙදො විස්සජ්ජෙතබ්බො සියා. තථා ව සති ය්වායං ලොකියසමාධිස්ස භාවනාවිධි අධිප්පෙතො, තස්ස විස්සජ්ජනාය ඔකාසොව න භවෙය්‍යා. කිඤ්ච යෙනස්ස තිකචතුක්කකුමානිකෙන භීතාදිභෙදහින්තෙන පචත්තිවිභාගෙන බ්‍රහ්මපාරිසප්පාදිවසෙන නච්චධො, පඤ්චමජ්ඣානිකෙන වෙහප්ඵලාදිවසෙන දසවිධො වා ඵකාදසවිධො වා භවප්පහෙදො නිප්පජ්ජති. ස්වාස්ස පචත්තිවිභාගො අයං සොති නිද්ධාරෙත්වා චුච්චමානො වික්ඛෙපාය සියා, යථා තං අවිසයෙ. තෙනාහ “උත්තරි ව වික්ඛෙපාය සංචත්තෙය්‍යා”ති. කුසලචිත්තෙකග්‍රහණාති කුසලා අනවප්පසුඛච්චාකලක්ඛණා චිත්තෙකග්‍රහණා.

චිත්තචෙතසිකානං සමං අවිසාරවසෙන සම්පිණ්ඩෙත්තස්ස විය ආධානං සමාධානං. අවිසාරලක්ඛණො හි සමාධි, සම්පිණ්ඩනරසො ව. සම්මා අචික්ඛිපනවසෙන ආධානං සමාධානං. අචික්ඛෙපලක්ඛණො වා හි සමාධි, වික්ඛෙපවිද්ධංසනරසො වාති. ස්වායං යස්මා ඵකාරම්මණෙ චිත්තස්ස ධීතිහෙතු, තස්මා “යපනන්ති චුත්තං හොති”ති ආහ. තථා හෙස “චිත්තස්ස ධීති සණ්ඨිති අවට්ඨිති”ති (ධ. ස. 15) නිද්දිට්ඨො. ඵකාරම්මණග්‍රහණඤ්ඤෙත්ථ සමාධිස්ස සන්තානට්ඨිතිභාවදස්සනත්ථං. තථා හිස්ස අවට්ඨකථායං දීපවිච්චිති නිදස්සිතා. ආනුභාවෙනාති බලෙන, පච්චයභාවෙනාති අත්ථො. අචික්ඛිපමානාති න චික්ඛිපමානා වූපසමමානා. උපසමපච්චුපට්ඨානො හි සමාධි. ඵතෙනස්ස වික්ඛෙපපට්පක්ඛනං දස්සෙති. අවිප්පකිණ්ණාති අවිසරා. ඵතෙන අවිසාරලක්ඛණං.

සයං න චික්ඛිපති, සම්පයුත්තා වා න චික්ඛිපන්ති ඵතෙනාති අචික්ඛෙපො, සො ලක්ඛණං ඵතස්සාති අචික්ඛෙපලක්ඛණො. වික්ඛෙපං විද්ධංසෙති, තථා වා සම්පජ්ජන්ති වික්ඛෙපවිද්ධංසනරසො. උද්ධව්චෙ අචිකම්පනවසෙන පච්චුපතිට්ඨති, සම්පයුත්තානං වා තං පච්චුපට්ඨපෙතිති අචිකම්පනපච්චුපට්ඨානො. සුඛන්ති නිරාමිසං සුඛං දට්ඨබ්බං.

39. අචික්ඛෙපලක්ඛණං නාම සමාධිස්ස ආවෙණිකො සභාවො, න තෙනස්ස කොචි විභාගො ලබ්භතිති ආහ “අචික්ඛෙපලක්ඛණෙන තාව ඵකවිධො”ති. සම්පයුත්තධම්මෙ ආරම්මණෙ අප්පෙන්නො විය පචත්තතිති විතක්කො අප්පනා. තථා හි සො “අප්පනා ඛාප්පනා”ති (ධ. ස. 7) නිද්දිට්ඨො. තප්පමුඛතාවසෙන පන සබ්බස්මිං මහග්ගනානුත්තරෙ ක්‍රියානධම්මෙ “අප්පනා”ති අවට්ඨකථාවොභාරො. තථා තස්ස අනුප්පත්තිට්ඨානභූතෙ පරිත්තකුමානෙ උපචාරවොභාරො. ගාමාදිනං සම්පට්ඨානෙ ගාමුපචාරාදිසමඤ්ඤා වියාති ආහ “උපචාරප්පනාවසෙන දුච්චධො”ති. ඉධ පන සමාධිවසෙන වෙදිතබ්බං. ලුප්පනපලුප්පනච්චෙත ලොකොති චුච්චිති වට්ටං, තප්පරියාපන්නතාය ලොකෙ නියුත්තො, තත්ථ වා විදිතොති ලොකියො. තත්ථ අපරියාපන්නතාය ලොකතො උත්තරො උත්තිණ්ණොති ලොකුත්තරො. කාමඤ්ඤෙත්ථ ලොකියසමාධි භාවෙතබ්බභාවෙන ගය්හති, උභයං පන ඵකප්ඣං ගහෙත්වා තතො ඉතරං නිද්ධාරෙතුං “ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුච්චධො”ති චුත්තං. සප්පිතිකනිප්පිතිකවසෙනාති සහ පිතියා චත්තතිති සප්පිතිකො, පිතිසම්පයුත්තො. නත්ථි ඵතස්ස පිතිති නිප්පිතිකො, පිතිවිප්පයුත්තො. තෙසං වසෙන. සුඛෙන සහ ඵකුප්පාදාදිභාවං ගතොති සුඛසහගතො, සුඛසම්පයුත්තොති අත්ථො. උපෙක්ඛාසහගතෙපි ඵසෙව නයො. උපෙක්ඛාති චෙත්ථ අදුක්ඛමසුඛවෙදනා අධිප්පෙතා. සා හි සුඛදුක්ඛාකාරපචත්තිං උපෙක්ඛති මජ්ඣන්තාකාරසණ්ඨිතත්තා. සුඛසහගත-පදෙන චෙත්ථ සප්පිතිකො, නිප්පිතිකෙකදෙසො ව සඬ්භිතො, උපෙක්ඛාසහගත-පදෙන පන නිප්පිතිකෙකදෙසොවාති අයමෙනෙසං පදානං විසෙසො.

සභාවතො, පච්චයතො, ඵලතො ව මජ්ඣිමපණ්ණෙහි නිහිතො, තෙසං වා ගුණෙහි පරිහිතොති භීතො, අත්තතො පච්චයෙහි පට්ඨානභාවං නීතො පණ්ණො, උභින්නං මජ්ඣෙ භවො මජ්ඣිමො. සම්පයොගවසෙන පචත්තමානෙන සහ විතක්කෙන සචිතක්කො, සහ විචාරෙන සචිචාරො, සචිතක්කො ව සො සචිචාරො වාති සචිතක්කසචිචාරො. ආදි-සද්දෙන අචිතක්කචිචාරමත්තො, අචිතක්කචිචාරො ව ගහිතො. තත්ථ විචාරතො උත්තරි විතක්කෙන සම්පයොගභාවතො අචිතක්කො ව සො විචාරමත්තො වාති අචිතක්කචිචාරමත්තො. විසෙසනිවත්තිඅත්ථො වා මත්ත-සද්දො. සචිතක්කසචිචාරො හි සමාධි විතක්කචිසිට්ඨෙන විචාරෙන සචිචාරො, අයං පන විචාරමත්තෙන විතක්කසඬ්ඛාතවිසෙසරහිතෙන, තස්මා අචිතක්කචිචාරමත්තො. අථ වා භාවනාය පහිනත්තා විතක්කභාවෙනායං

විවාරමත්තො, න විවාරතො අක්කස්ස අත්තතො සම්පයුත්තධම්මස්ස කස්සවි අභාවාති දස්සෙතුං අවිතක්ක-වචනෙන විවාරමත්ත-පදං විසෙසෙත්වා වුත්තං. උභයරහිතො අවිතක්කාවිවාරො. පීතිසහගතාදිවසෙනාති පීතිසහගතසුඛසහගතඋපෙක්ඛාසහගතවසෙන. යදෙත්ථ වත්තබ්බං, තං සුඛසහගතදුකෙ වුත්තනයමෙව. පටිපක්ඛෙහි සමන්තතො ඛණ්ඩිතත්තා පරිත්තො. පරිත්තන්ති වා අප්පමත්තකං වුවිති, අයම්පි අප්පානුභාවතාය පරිත්තො වියාති පරිත්තො. කිලෙසවික්ඛම්භනතො, විපුලඵලතො, දීඝස්ත්තානතො ව මහන්තභාවං ගතො, මහන්තෙහි වා උළාරච්ඡන්දාදීහි ගතො පටිපන්නොති මහග්ගතො. ආරම්මණකරණවසෙනාපි නත්ථි එතස්ස පමාණකරධම්මා, තෙසං වා පටිපක්ඛොති අප්පමාණො.

පටිපජ්ජති කුමානං එතායාති පටිපදා, පුබ්බභාවභාවනා. දුක්ඛා කිච්ඡා පටිපදා එතස්සාති දුක්ඛාපටිපදො. පකතිපක්ඛාය අභිවිසිට්ඨත්තා අභික්ඛා නාම අප්පනාවභා භාවනාපක්ඛා, දන්ධා මන්දා අභික්ඛා එතස්සාති දන්ධාභික්ඛො. දුක්ඛාපටිපදො ව සො දන්ධාභික්ඛො වාති දුක්ඛාපටිපදාදන්ධාභික්ඛො , සමාධි. තදාදිවසෙන. වතුකුමානභිගවසෙනාති වතුන්තං කුමානානං අභිගභාවවසෙන, වතුක්කනයවසෙන චෙතං වුත්තං. භානභාගියාදිවසෙනාති භානකොට්ඨාසිකාදිවසෙන.

සමාධිඑකකදුකවණ්ණනා

ජන්තං අනුස්සතිට්ඨානානන්ති බුද්ධානුස්සතිආදීනං ජන්තං අනුස්සතිකම්මට්ඨානානං. ඉමෙසං වසෙනාති ඉමෙසං දසන්තං කම්මට්ඨානානං වසෙන. “පුබ්බභාවෙ එකග්ගතා”ති ඉමිනා අප්පනාය උපකාරකනානාවජ්ජනුපවාරස්සපි සඞ්ගහො දට්ඨබ්බො, න එකාවජ්ජනස්සෙව. අප්පනාසමාධිනන්ති උපකත්තබ්බඋපකාරකසම්බන්ධෙ සාම්චවනං “පුරිසස්ස අත්ථො”තිආදියු විය. පරිකම්මන්ති ගොත්රභූ. අපරිත්තො සමාධිති දස්සෙතුං “පඨමස්ස කුමානස්සා”තිආදි වුත්තං.

තීසු භූමියුති කාමරූපාරූපභූමියු. කුසලචිත්තෙකග්ගතාය අධිප්පෙතත්තා “අරියමග්ගසම්පයුත්තා”ති වුත්තං. සියා සප්පීතිකො, සියා නිප්පීතිකොති අතියමචවනං උපවාරසමාධිසාමක්ඛොන සබ්බෙසම්පි වා කුමානානං නානාවජ්ජනවීථියං උපවාරසමාධි සියා සප්පීතිකො, සියා නිප්පීතිකො. එකාවජ්ජනවීථියං පන ආදිතො දුකතිකප්ඛානානං උපවාරසමාධි සප්පීතිකොව, ඉතරෙසං නිප්පීතිකොව, විසභාගවෙදනස්ස චිත්තස්ස ආසෙවනපච්චයතාභාවතො, එකවීථියං වෙදනාපරිවත්තනාභාවතො ව. සියා සුඛසහගතො, සියා උපෙක්ඛාසහගතොති එත්ථාපි වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්ථ පන “දුකතිකප්ඛානාන”න්ති වුත්තං, ඉධ “තිකවතුක්කප්ඛානාන”න්ති වත්තබ්බං.

සමාධිතිකවණ්ණනා

පටිලද්ධමත්තොති අධිගතමත්තො අනාසෙවිතො අබහුලිකතො. සො හි පරිදුබ්බලභාවෙන භීනො හොති. නාතිසුභාවිතොති අතීවිය පගුණභාවං අපාපිතො. සුභාවිතොති සුට්ඨ භාවිතො සම්මදෙව පගුණතං උපනීතො. තෙනාහ “වසිප්පත්තො”ති. ඡන්දාදීනං භීනතාදිවසෙනාපි ඉමෙසං භීනාදිතා වෙදිතබ්බො. තථා හි උළාරපුක්ඛආචලකාමනාවසෙන පවත්තිතො භීනො, ලොකියාභික්ඛාසම්පාදනාය පවත්තිතො මජ්ඣිමො, විවෙකකාමනාය අරියභාවෙ ධීතෙන පවත්තිතො පඤ්ඤා . අත්තභිතාය භවසම්පත්තිඅත්ථං පවත්තිතො වා භීනො, කෙවලං අලොභජ්ඣාසයෙන පවත්තිතො මජ්ඣිමො, පරහිතාය පවත්තිතො පඤ්ඤා. වට්ටජ්ඣාසයෙන වා පවත්තිතො භීනො, විවෙකජ්ඣාසයෙන පවත්තිතො මජ්ඣිමො, විවට්ටජ්ඣාසයෙන ලොකුත්තරපාදකත්ථං පවත්තිතො පඤ්ඤා.

සද්ධිං උපවාරසමාධිනාති සබ්බෙසම්පි කුමානානං උපවාරසමාධිනා සහ. විතක්කමත්තෙයෙව ආදීනවං දිස්වාති විතක්කෙයෙව ඔළාරිකතො උපට්ඨගන්තෙ “චිත්තස්ස බොහකරධම්මො අය”න්ති ආදීනවං දිස්වා විවාරක්ඛ සන්තතො මනසි කරිත්වා. තෙනාහ “විවාරෙ අදිස්වා”ති. තං සන්ධායාති තං එවං පටිලද්ධං සමාධිං සන්ධාය. එතං “අවිතක්කවිවාරමත්තො සමාධි”ති දුතියපදං වුත්තං. තීසුති ආදිතො තීසු.

තෙස්වෙවාති තෙසු එව වතුක්කපක්ඛකනයෙසු. තතියෙ වතුත්ථෙති වතුක්කනයෙ තතියෙ, පක්ඛකනයෙ වතුත්ථෙති යොජෙතබ්බං. අවසානෙති ද්විසුපි නයෙසු පරියොසානජ්ඣානෙ. යථාක්කමං වතුත්ථෙ, පක්ඛකමෙ වා. පීතිසුඛසහගතො වාති එත්ථාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ථ ව සතිපි පීතිසහගතස්සාපි සමාධිස්ස සුඛසහගතත්තෙ තීණිපි පදාති අසඞ්කරතො දස්සෙතුං නිප්පීතිකසුඛතො සප්පීතිකසුඛස්ස විසෙසදස්සනත්ථං සත්ථු පීතිතිකදෙසනාති නිප්පීතිකස්සෙව සුඛස්ස වසෙන සුඛසහගතො සමාධි ගහිතොති දට්ඨබ්බො.

උපවාරභූමියන්ති උපවාරජ්ඣානසම්පයුත්තචිත්තප්පාදෙ. චිත්තප්පාදො හි සහජාතධම්මානං උප්පත්තිට්ඨානතාය “භූමි”ති වුවිති “සුඛභූමියං කාමාවචරෙ”තිආදියු (ධ. ස. 988) විය. පරිත්තො සමාධි කාමාවචරභාවතො.

සමාධිවතුක්කවණ්ණනා

පද්මසමන්තාභාරො භාවනං ආරහන්තස්ස “පට්ඨි පට්ඨි”තිආදිනා කම්මට්ඨානෙ පට්ඨානිතිවෙසො. තස්ස තස්ස ඤානස්ස උපචාරන්ති නිවරණවිතක්කවිචාරනිකන්තිආදිනං වූපසමෙ ථීරභූතං කාමාවචරජ්ඣානං. “යාව අප්පනා”ති ඉමිනා පුබ්බභාගපඤ්ඤාය එව අභිඤ්ඤාභාවො චුත්තො විය දිස්සතිති වදන්ති. අප්පනාපඤ්ඤා පන අභිඤ්ඤාව. යදග්ගෙන හි පුබ්බභාගපඤ්ඤාය දන්ධසීඝතා, තදග්ගෙන අප්පනාපඤ්ඤායපීති. සමුදාවාරගහණතායාති සමුදාවාරස්ස ගහණභාවෙන, පවත්තිබාහුල්ලතොති අත්ථො. අසුඛාසෙවනාති කසිරභාවනා.

පලිබොධුපච්ඡෙදාදීනීති ආදි-සද්දෙන භාවනාවිධානාපරිභාෂනාදිං සඬගණ්භාති. අසප්පායසෙවීති උපචාරාධිගමනො පුබ්බෙ අසප්පායසෙවිතාය දුක්ඛං පටිපදා. පච්ඡා අසප්පායසෙවිතාය දන්ධා අභිඤ්ඤා හොති. සප්පායසෙවිතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. පුබ්බභාගෙන උපචාරජ්ඣානාධිගමනො ඔරභාගෙ. අපරභාගෙනි තතො උද්ධං. තස්ස වොමිස්සකතාති යො පුබ්බභාගෙ අසප්පායං සෙවිත්වා අපරභාගෙ සප්පායසෙවී, තස්ස දුක්ඛං පටිපදා ඛිප්පාහිඤ්ඤා. ඉතරස්ස සුඛං පටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤා හොති. එවං පද්මචක්‍රත්ථානං වොමිස්සකතාය දුතියතනියාති අත්ථො. අකතපලිබොධුපච්ඡෙදස්ස සපරිපන්ථතාය පටිපදා දුක්ඛං හොති, ඉතරස්ස සුඛං. අසම්පාදිතඅප්පනාකොසල්ලස්ස ඤාණස්ස අවිසදතාය දන්ධා අභිඤ්ඤා හොති, විසදතාය ඛිප්පා අභිඤ්ඤා.

තණ්හාඅවිජ්ජාවසෙනාති තණ්හාඅවිජ්ජානං අභිභවානභිභවවසෙන. සමට්ඨිපස්සනාධිකාරවසෙනාති සමට්ඨිපස්සනාසු අසතො, සතො ව අධිකාරස්ස වසෙන. තණ්හාය සමාධිස්ස උජුපටිපක්ඛන්තා සා සමට්ඨිපදාය පරිපන්ථිනීති ආහ “තණ්හාභිභූතස්ස හි දුක්ඛං පටිපදා හොති”ති. අභිභවො වස්සා ඉතරකිලෙසෙහි අධිකතාය අනභිභූතස්ස තණ්හායාති අධිකාරතො වෙදිතබ්බං. තථා අවිජ්ජා පඤ්ඤාය උජුපටිපක්ඛාති තදභිභූතස්ස දන්ධාහිඤ්ඤතා චුත්තා. අකතාධිකාරොති භවත්තරෙ අකතපරිවයො යථා පගුණං කත්වා විස්සට්ඨගන්ථො අප්පමන්තකෙන පයොගෙන සුප්පවත්ති වාචුග්ගතොව හොති, එවං පුබ්බෙ කතපරිවයස්ස භාවනා අප්පකසිරෙනෙව ඉජ්ඣාතිති ආහ “කතාධිකාරස්ස සුඛං”ති. ස්වායං අකතො, කතො ව අධිකාරො සමට්ඨිපස්සිතො පටිපදායං චුත්තො සමාධිප්පධානන්තා පටිපදාය. විපස්සනානිස්සිතො අභිඤ්ඤායං ඤාණප්පධානන්තා අප්පනාය. කිලෙසින්ද්‍රියවසෙනාති තික්ඛාතික්ඛානං කිලෙසින්ද්‍රියානං වසෙන. තෙනාහ “තිබ්බකිලෙසස්සා”තිආදි. තත්ථ කිලෙසා කාමච්ඡන්දාදයො, ඉන්ද්‍රියාති සද්ධාදීති.

යථාචුත්තා පටිපදාහිඤ්ඤා පුග්ගලාධිට්ඨානාති ධම්මනිද්දෙසමිපි පුග්ගලාධිට්ඨානමුඛෙන දස්සෙතුං “යො පුග්ගලො”තිආදි චුත්තං. අප්පගුණොති න සුභාවිතො වසීභාවං අපාපිතො. තෙනාහ “උපරිඤ්ඤානස්ස පච්චයො භවිතුං න සක්කොති”ති. අයං පරිත්තොති අයං සමාධි අප්පානුභාවතාය පරිත්තො. අවධිසීතෙති එකඬගුලද්විඬගුලමත්තමිපි න වධිසීතෙ යථාඋපට්ඨිතෙ ආරම්මණෙ. එකඬගුලමත්තමිපි හි වධිසීතං අප්පමාණමෙවාති වදන්ති. “පගුණො සුභාවිතො”ති වත්වා “උපරිඤ්ඤානස්ස පච්චයො භවිතුං සක්කොති”ති ඉමිනා යථා පගුණොපි උපරිඤ්ඤානස්ස පච්චයො භවිතුං අසක්කොන්තො සමාධි පරිත්තොයෙව හොති, න අප්පමාණො, එවං ඤාණුත්තරස්ස එකාසනෙනෙව උපරිඤ්ඤානනිබ්බන්තෙනාති සුභාවිතොපි උපරිඤ්ඤානස්ස පච්චයභාවසඬබ්බතාය සුභාවිතකිච්චසිද්ධියා “අප්පමාණො”ත්ථෙව වුවිති. අපරෙ පන සචෙ සුභාවිතො පගුණො වසීභාවං පත්තො උපරිඤ්ඤානස්ස පච්චයො අහොන්තොපි අප්පමාණො එව, පමාණකරානං රාගාදිපටිපක්ඛානං සුවිදුරභාවතොති වදන්ති. චුත්තලක්ඛණවොමිස්සකතායාති යො අප්පගුණො උපරිඤ්ඤානස්ස පච්චයො භවිතුං න සක්කොති, වධිසීතෙ ආරම්මණෙ පවත්තො, අයං පරිත්තො අප්පමාණාරම්මණො. යො පන පගුණො උපරිඤ්ඤානස්ස පච්චයො භවිතුං සක්කොති, අවධිසීතෙ ආරම්මණෙ පවත්තො, අයං අප්පමාණො පරිත්තාරම්මණොති එවං පද්මචක්‍රත්ථසමාධිනං චුත්තලක්ඛණස්ස වොමිස්සකභාවෙන දුතියතනියසමාධිසඬගහකො වොමිස්සකතයො වෙදිතබ්බො.

තතොති තතො පද්මජ්ඣානතො උද්ධං. විරත්තපිනිකන්ති අතික්කන්තපිනිකං වා ජිගුච්ඡිතපිනිකං වා. අවයවො සමුදායස්ස අඬගන්ති වුවිති, “සෙනඬගං රථඬග”න්තිආදියු වියාති ආහ “චතුත්තං ඤානානං අඬගභූතා චත්තාරො සමාධි”ති.

භානං භජනීති භානභාගියො, භානභාගො වා එතස්ස අත්ථීති භානභාගියො, පරිභානකොට්ඨාසිකොති අත්ථො. ආලයස්ස අපෙක්ඛාය අපරිච්චජනතො ධීතිං භජනීති ධීතිභාගියො. විසෙසං භජනීති විසෙසභාගියො. පච්චනීකසමුදාවාරවසෙනාති තස්ස තස්ස ඤානස්ස පච්චනීකානං නිවරණවිතක්කවිචාරාදිනං පවත්තිවසෙන. තදනුධම්මතායාති තදනුරූපභූතාය සතියා. සණ්ඨානවසෙනාති සණ්ඨහනවසෙන පතිට්ඨානවසෙන. “සා පන තදස්සාදසඬබ්බතා, තදස්සාදසම්පයුත්තක්ඛන්ධසඬබ්බතා වා මිච්ඡාසති”ති සම්මොභවිතොදනියං (විභ. අට්ඨ. 799) චුත්තං. තත්ථ සාපෙක්ඛස්ස උපරි විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා අවිගතනිකන්තිකා තංතංපරිහරණසතීතිපි වත්තුං වට්ටති. එවඤ්ච කත්වා “සතියා වා නිකන්තියා වා”ති විකප්පවචනඤ්ච යුත්තං හොති. විසෙසාධිගමවසෙනාති විසෙසාධිගමස්ස පච්චයභාවවසෙන, විසෙසං වා අධිගච්ඡති එතෙනාති විසෙසාධිගමො, තස්ස වසෙන. නිබ්බිදාසහගතසඤ්ඤාමනසිකාරසමුදාවාරවසෙනාති ආදිනවදස්සනපුබ්බඬගමනිබ්බන්දනඤාණසම්පයුත්තසඤ්ඤාය ව ආභොගස්ස ව පවත්තිවසෙන. නිබ්බෙධභාගියතාති සච්චානං නිබ්බිජ්ඣානපක්ඛිකතා විපස්සනාය සංවත්තනීති අත්ථො.

කාමසහගතානි කාමාරම්මණා, කාමසඤ්ඤාහි වා වොකිණ්ණා. අවිතක්කසහගතානි “කථං නු බො මෙ අවිතක්කං ඤානං භවෙය්‍යා”ති එවං අවිතක්කාරම්මණා අවිතක්කවිසයා. කාමඤ්ඤායං “පයමස්ස ඤානස්සා”ති ආදිකො පායො පඤ්ඤාවසෙන ආගතො, සමාධිස්සාපි පනෙන්ථ සභිගහො අත්ථෙවාති උදාහරණස්ස සාත්ථකතං දස්සෙතුං “තාය පන පඤ්ඤාය සම්පයුත්තා සමාධිපි වත්තාරො හොන්ති”ති තෙසං වසෙන එවං චූත්තන්ති අත්ථො.

භාවනාමයස්ස සමාධිස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා උපචාරෙකග්ගතා “කාමාවචරො සමාධි”ති චූත්තං. අධිපතිං කරන්ති “ඡන්දවතො වෙ සමාධි හොති, මය්ගමිපි එවං හොති”ති ඡන්දං අධිපතිං, ඡන්දං ධුරං ඡෙට්ඨකං පුබ්බභිගමං කත්වා. ලහති සමාධිත්ති එවං යං සමාධිං ලහති, අයං චූච්චති ඡන්දසමාධි, ඡන්දාධිපතිසමාධිති අත්ථො. එවං විරියසමාධිආදයොපි වෙදිතබ්බො.

චතුක්කභෙදෙති චතුක්කවසෙන සමාධිප්පභෙදනිද්දෙසෙ. අඤ්ඤත්ථ සම්පයොගවසෙන විචාරෙන සහ වත්තමානො විතක්කො පඤ්චකනයෙ දුතියජ්ඣානෙ වියොජ්ඣොපි න සුච්ඡු වියොජ්ඣොති, තෙන සද්ධිංයෙව විචාරසමතික්කමං දස්සෙතුං චූත්තං “විතක්කවිචාරානික්කමෙන තතිය”න්ති. ද්විධා භින්දිත්වා චතුක්කභෙදෙ චූත්තං දුතියං ඤානන්ති යොජනා. පඤ්චඤානභිගවසෙනාති පඤ්චන්තං ඤානානං අභිගහාවචසෙන සමාධිස්ස පඤ්චවිධතා වෙදිතබ්බො.

40. විභවගෙති ඤාණවිභවගෙ. තත්ථ හි “ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිනං සංකිලෙසවොදාන”න්ති, එත්ථ “සංකිලෙස”න්ති ආදි චූත්තං. තත්ථ භානභාගියො ධම්මොති අපගුණෙහි පයමජ්ඣානාදිහි චූට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං කාමාදිඅනුපක්ඛන්දනං. විසෙසභාගියො ධම්මොති පගුණෙහි පයමජ්ඣානාදිහි චූට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං දුතියජ්ඣානාදිඅනුපක්ඛන්දනං. තෙනාහ “පයමස්ස ඤානස්ස ලාභී”න්ති ආදි. තස්සත්ථො (විභ. අට්ඨ. 828) – අපගුණස්ස පයමස්ස ඤානස්ස ලාභීනං තතො චූට්ඨිතං ආරම්මණවසෙන කාමසහගතා හුත්වා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති වොදෙන්ති තුදන්ති, තස්ස කාමානුපක්ඛන්දනං සඤ්ඤාමනසිකාරානං වසෙන සා පයමජ්ඣානපඤ්ඤා භායති, තස්මා භානභාගීනී පඤ්ඤා. අවිතක්කසහගතානි අවිතක්කං දුතියං ඤානං සන්තතො පණිතතො මනසි කරොතො ආරම්මණවසෙන අවිතක්කසහගතා සමුදාවරන්ති පගුණපයමජ්ඣානතො චූට්ඨිතං දුතියජ්ඣානාධිගමත්ථාය වොදෙන්ති තුදන්ති, තස්ස දුතියජ්ඣානානුපක්ඛන්දනං සඤ්ඤාමනසිකාරානං වසෙන පයමජ්ඣානපඤ්ඤා විසෙසභුතස්ස දුතියජ්ඣානස්ස උප්පත්තියා පදට්ඨානතාය විසෙසභාගීනී පඤ්ඤා. තං සම්පයුත්තො සමාධි ඉධාධිප්පෙතො. ඉමිනා නයෙනාති ඉමිනා පයමජ්ඣානෙ චූත්තෙන විධිනා දුතියජ්ඣානාදියුපි භානභාගියධම්මො, විසෙසභාගියධම්මො ව වෙදිතබ්බො.

දසපලිබොධවණ්ණනා

41. අරියමග්ගසම්පයුත්තොති ලොකුත්තරඅප්පමාණඅපරියාපන්තග්ගහණෙන ලොකියෙහි අසාධාරණතො, සප්පිතිකාදිග්ගහණෙන සාධාරණතො ව අරියමග්ගසම්පයුත්තො සමාධි චූත්තො. භාවිතො හොති සඤ්ඤාය සම්පයුත්තත්තා. තන්ති අරියමග්ගසමාධිං. විසුන්ති පඤ්ඤාභාවනාය විසුං කත්වා න වදාම.

කම්මට්ඨානභාවනං පරිච්ඡන්ධෙති උපරොධෙති පවත්තිතුං න දෙතිති පලිබොධො ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා, පරිපන්ථොති අත්ථො. උපචින්නිදිත්වාති සමාපනෙන, සභිගහණෙන වා උපරුන්ධිත්වා, අපලිබොධං කත්වාති අත්ථො.

ආවසන්ති එත්ථාති ආවාසො. පරිච්ඡෙදවසෙන වෙණියති දිස්සතිති පරිවෙණං. විභාරෙ හික්ඛුනං තං තං වසනට්ඨානං. ස්වායං ආවාසො. නවකම්මාදියුති ආදි-සද්දෙන ආවාසස්ස තදඤ්ඤං අභිචුද්ධිකාරණං සභිගණ්හාති. කාරණෙනාති “ඡායුදකසම්පන්නං සුලභහික්ඛ”න්ති ආදිනා කාරණෙන. අපෙක්ඛවාති සාලයො.

තත්ත්වානි තස්මිං පලිබොධාභාවෙ. පාචිතඛණ්ඩරාජීන්ති පුරත්ථිමදිසායං පබ්බතඛණ්ඩානං අන්තරෙ වනරාජිට්ඨානං. “නාමා”ති ඉමිනා තස්ස පදෙසස්ස අයං සමඤ්ඤාති දස්සෙති. පටිසාමිකමෙවාති නිව්වකාලං පටිසාමෙත්ථාව විභාරතො නික්ඛමාමිති දස්සෙති. ධාතුනිධානට්ඨානන්ති කායබන්ධනධම්මකරණන්භානසාට්ඨකඅක්ඛකධාතුසභ්බානානං පරිභොගසර්වධාතුනං නිදහිතට්ඨානං. ඊදිසස්ස අයං ථෙරො විය අලග්ගවත්තස්ස. එතෙන “හික්ඛුනා නාම ආවාසෙ එවරුපෙන භවිතබ්බ”න්ති ඔවාදො දින්නො හොති. ඉතො පරෙසුපි වත්ථුසු එසෙව නයො.

කුලන්ති කුලග්ගහණෙන කුලමනුස්සානං ගහණං ගාමග්ගහණෙන ගාමවාසීනං විය. උපට්ඨාකකුලමිපිති පි-සද්දෙන පගෙව ඤාතිකුලන්ති දස්සෙති. උද්දෙසත්ථන්ති උද්දිසාපනත්ථං, පායං උද්දිසාපෙත්ථා සජ්ඣායිතුන්ති අත්ථො. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව පදෙසෙ, යත්ථ කත්ථවි විභාරෙති අත්ථො. තං විභාරන්ති තං කොරණ්ඩකවිභාරං.

උපගතොති වස්සං උපගතො. සදාති ගතකාලතො පහුති විසෙසතො පචාරිතදිවසතො පට්ඨාය සබ්බදා දිවසෙ දිවසෙ. පරිදෙවමානාති තං තං චිලපනවසෙන විවිධං පරිදෙවන්ති. සබ්බං පවත්තින්ති අත්තනා තත්ථ දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය පච්ඡා සමාගමපරියොසානං දහරස්ස සබ්බං පවත්ති.

කායසක්ඛිත්ති “පස්ස ඉම”න්ති මුඛපටිග්ගාහකං කත්වා. රථවිනිතපටිපදන්ති දසකථාවත්ථුකිත්තනපුබ්බිකං රථවිනිතපමාහි විභාවිතං රථවිනිතසුත්තෙ (ම. නි. 1.252) ආගතං සත්තවිසුද්ධිපටිපදං. නාලකපටිපදන්ති “මොනෙය්‍යං තෙ උපඤ්ඤස්ස”න්තිආදිනා (සු. නි. 706) සත්ථාරා නාලකත්ථෙරස්ස දෙසිතපටිපදං. තුවටකපටිපදන්ති “මූලං පපඤ්චසඬ්ඛායා”න්තිආදිනා (සු. නි. 922) භගවතා දෙසිතපටිපදං. තත්ථ හි යථාක්කමං –

“න මුනී ගාමමාගමීම, කුලෙසු සහසා වරෙ;
සාසෙසනං ඡින්නකථො, න වාවං පසුතං භණෙ”. (සු. නි. 716);

“ගාමෙ ව නාභිසජ්ජෙය්‍ය, ලාභකමායා ජනං න ලපයෙය්‍යා”ති. (සු. නි. 935) –

එවමාදිකා පරමජිවිජකථා ආගතා. චතුපච්චයසන්තොසභාවනාරාමකාදීපකන්ති විවරාදීසු චතුසු පච්චයෙසු සන්තොසස්ස, භාවනාරාමකාය ව පකාසකං.

ලබ්භතීති ලාභො. තෙනාහ “චත්තාරො පච්චයා”ති. මහාපරිවාරෙති විපුලපරිවාරෙ. පිණ්ඩපාතං තාව දෙන්තා බුද්ධපූජාපත්තවිවරාදීති තස්ස පරිවාරාති කත්වා දෙන්ති, තථා විවරාදිදානෙපි. බාහුල්ලිකපිණ්ඩපාතිකාති පිණ්ඩපාතිකා හුත්වා පච්චයබාහුල්ලිකා. වදන්තීති පුරිමදිවසෙ භික්ඛාය ආභිණ්ඩනකාලෙ යථාසුතං වදන්ති. නිව්චක්ඛාවටො උපාසකාදීනං සඬ්ගණ්හනෙ.

තස්සාති ගණස්ස. සොති ගණපලිබොධො. එවන්ති ඉදාති වූච්චමානාකාරෙන ගණවාචකස්ස පරියෙසනම්පි ලහුකමෙව ඉච්ඡිතබ්බන්ති ආහ “යොජනතො පරං අගන්ත්වා”ති. අත්තනො කම්මන්ති සමණධම්මමාහ.

කතාකතෙති කතෙ ව අකතෙ ව කම්මෙ ජානනවසෙන උස්සුක්කං ආපජ්ජිතබ්බං, කතාකතෙති වා අප්පකෙ ව මහන්තෙ ව කතෙ, යථා “ඵලාඵලෙ”ති. සවෙ බහුං අවසිට්ඨන්ති සම්බන්ධො. භාරභාරා සඬ්ඝකිව්වපරිණායකා.

පබ්බජ්ජාපෙක්ඛොති සිහළදීපෙ කිර කුලදාරකානං පබ්බජ්ජා ආවාහවිවාහසදිසා, තස්මා තං පරිච්ඡින්නදිවසං අතික්කමෙතුං න සක්කා. “සවෙ තං අලහන්තො න සක්කොති අධිවාසෙතු”න්තිආදිනා සමාපනෙන පලිබොධුපච්ඡෙදො චූත්තො, බ්‍යාතිරෙකතො පන “සවෙ තං අලහන්තො සක්කොති අධිවාසෙතුං, අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සමණධම්මොව කාතබ්බො”ති අයමත්ථො දස්සිතොති සඬ්ගහණෙන පලිබොධුපච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි.

තථාති යථා උපජ්ඣායො ගිලානො යාවජීවං උපට්ඨාතබ්බො, තථා උපසම්පාදිතඅත්තෙවාසිකො අත්තනො කම්මවාචං වත්වා උපසම්පාදිතො.

යො කොච්චී රොගොති මූලභූතො, අනුබන්ධො වා අත්තනො උප්පන්නො. අනමතග්ගෙති අනු අනු අමතග්ගෙ අනාදිමති.

“ගන්ථො”ති ඉමිනා ගන්ථපලිබොධො ඉධ චූත්තොති ආහ “පරියත්තිහරණ”න්ති. සජ්ඣායාදීහීති සජ්ඣායාධාරණපරිවයපුච්ඡාදීහි. ඉතරස්සාති අබ්‍යාවටස්ස. යස්ස ගන්ථධුරං විස්සජ්ජෙත්වා ධීතස්සාපි ගන්ථො වත්තතෙව, න තස්ස ගන්ථො පලිබොධො. යථා තම්භි තම්භි වත්ථුම්භි ආගතත්ථෙරානං, නාපි සබ්බෙන සබ්බං අගන්ථපසුතස්ස. මජ්ඣිමපණ්ණාසකො ආගච්ඡති, සුත්තපදෙසානං වාරානඤ්ච සදිසතාය බ්‍යාමුය්හනතො. පුන න ඔලොකෙස්සාමීති කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගන්ථධුරං විස්සජ්ජෙමීති අත්ථො.

ගාමවාසිකත්ථෙරෙහීති අනුරාධපුරවාසීහි. අනුග්ගහෙත්වාති අග්ගහෙත්වා තත්ථ පරිවයං අකත්වා. පඤ්චනිකායමණ්ඩලෙති දීඝාගමාදිකෙ පඤ්චපි නිකායෙ සික්ඛිතපරිසාය. පරිවත්තෙස්සාමීති වණ්ණයිස්සාමි. සුවණ්ණහෙරින්ති සෙට්ඨහෙරිං. කතමාවරියානං උග්ගහොති කතමෙසං ආවරියානං උග්ගහො, කෙන පරිවත්තියතීති අධිප්පායො. ආවරියමග්ගොති ආවරියානං කථාමග්ගො. අත්තනො ආවරියානන්ති අත්තනො කථෙතුං යුත්තානං ආවරියානං. සුවිනිච්ඡිතා සබ්බා තිපිටකපරියන්ති එතස්මිං අත්ථීති සබ්බපරියන්තිකො, තෙපිටකොති අත්ථො. පියෙ නිසින්තො තතො ඔතරිත්වා භූමියං තට්ටිකාය නිසිදිත්වා. ගතකස්සාති පටිපත්තිගමනෙන ගතස්ස දිට්ඨසච්චස්ස. විවරං පාරුපිත්වාති ආවරියස්ස අපච්චිතස්සනත්ථං පරිමණ්ඩලං විවරං පාරුපිත්වා. සාදෙය්‍යාභාවතො උජු. කාරණාකාරණස්ස ආජානනතො ආජානීයො.

පොථුප්පනිකාති පුථුප්පනෙ භවා. දූප්පරිහාරා බහුපරිස්සයතාය. තථා හිස්සා උත්තානසෙය්‍යකදාරකො, තරුණසස්සඤ්ච නිදස්සිතං. විපස්සනාය පලිබොධො සමට්ඨානිකස්ස, න විපස්සනායානිකස්ස. යෙභුය්‍යොන හි ඤානලාභී සමට්ඨානිකොව හොති විපස්සනාසුඛතො. ඉතරොනාති සමට්ඨන්තීකෙන. අවසෙසා නව පලිබොධා.

42. කම්මට්ඨානෙ නියුත්තො කම්මට්ඨානිකො, භාවනමනුයුක්ඡන්තො. තෙන කම්මට්ඨානිකෙන. පරිච්ඡන්දිත්වාති “ඉමස්මිං විහාරෙ සබ්බෙ භික්ඛු”ති එවං පරිච්ඡන්දිත්වා. සභවාසීනං භික්ඛුනං. මුදුවිත්තතන්ති අත්තති මුදුවිත්තතං ජනෙති, අයඤ්ච සභවාසීනං විත්තමද්දවජනනාදිඅත්ථො “මනුස්සානං පියො හොති”ති ආදිනායජපවත්තෙන මෙත්තානිසංසසුත්තෙන (අ. නි. 11.15; පටි. ම. 2.22; මි. ප. 4.4.6) දිපෙතබ්බො. අනොලීනවුත්තිකො හොති සම්මාපටිපත්තියං. දිබ්බානිපි ආරම්මණානි පගෙව ඉතරානි. සබ්බත්ථ සබ්බස්මිං සමණකරණියෙ, සබ්බස්මිං චා කම්මට්ඨානානුයොගෙ. පුබ්බාසෙවනවසෙන අත්ථයිතබ්බං. යොගස්ස භාවනාය අනුයුක්ඡන්තං යොගානුයොගො, තදෙව කරණියට්ඨෙන කම්මං, තස්ස යොගානුයොගකම්මස්ස යානං නිජ්ජත්තිහෙනු.

නිව්චං පරිහරිතබ්බත්තාති සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානං විය එකදාව අනනුයුක්ඡන්තො සබ්බකාලං පරිහරණියත්තා අනුයුක්ඡන්තබ්බත්තා. එවමාදිගුණසමන්තාගතන්ති පියභාවාදිහි ගුණෙහි සම්පන්නං. කල්‍යාණමිත්තො හි සද්ධාසම්පන්නො හොති සීලසම්පන්නො සුතසම්පන්නො වාගසම්පන්නො වීරියසම්පන්නො සතිසම්පන්නො සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං, කම්මඵලඤ්ච, තෙන සම්මාසම්බොධියා හෙනුභුතං සත්තෙසු හිතෙසිතං න පරිච්චජති. සීලසම්පත්තියා සත්තානං පියො හොති ගරු භාවනීයො වොදකො පාපගරහී වත්තා වචනක්ඛමො, සුතසම්පත්තියා සච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිපටිසංයුත්තානං ගම්භීරානං කථානං කත්තා හොති, වාගසම්පත්තියා අජ්ජිවිජ්ජො හොති සන්තුට්ඨො පටිච්චන්තො අසංසට්ඨො, වීරියසම්පත්තියා ආරද්ධවීරියො හොති අත්තහිතපරිහිතපටිපත්තියං, සතිසම්පත්තියා උපට්ඨිතස්සති හොති, සමාධිසම්පත්තියා අවික්ඛිත්තො සමාහිතවිත්තො, පඤ්ඤාසම්පත්තියා අවිපරිතං පජානාති. සො සතියා කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්තෙසමානො පඤ්ඤාය සත්තානං හිතාහිතං යථාභුතං ජානිත්වා සමාධිනා තත්ථ එකග්ගවිත්තො හුත්වා වීරියෙන සත්තෙ අහිතං නියෙධෙත්වා හිතෙ නියොජෙති. තෙන වුත්තං “පියො...පෙ.... නියොජකොති එවමාදිගුණසමන්තාගත”න්ති.

තං පන කල්‍යාණමිත්තං පරමුක්කංසගතං දස්සෙතුං “මමං හී”ති ආදි වුත්තං. කාරකභාවං යොගකම්මස්ස. පකාසෙති අත්තානං පටිපත්තියා අමොසභාවදස්සනෙන සමුත්තෙජනාය, සම්පභංසනාය ච, නනු කට්ඨෙ පචෙණිපාලනත්ථන්ති අධිජ්ජායො. එවරුපොති පෙසලො හුත්වා බහුස්සුතො. තත්තිධරොති සුත්තධරො තත්ථ කෙහිවිපි අසංභීරො. වංසානුරක්ඛකොති බුද්ධානුබුද්ධවංසස්ස අනුරක්ඛකො. පචෙණිපාලකොති පචෙණියා ආවරියුග්ගහණස්ස අනුපාලකො. ආවරියමතිකොති ආවරියමතියං නියුත්තො තස්සා අනතිවත්තනතො. න අත්තනොමතිං පකාසෙති කට්ඨිති න අත්තනොමතිකො, අත්තනො මතිං පග්ගස්ස වත්තා න හොතිති අත්ථො.

“පුබ්බෙ වුත්තබ්බිණාසවාදයො”ති ආදි එකවිච්චිණාසවතො බහුස්සුතොව කම්මට්ඨානදානෙ සෙය්‍යොති දස්සන්තං ආරද්ධං. තත්ථ පුබ්බෙ වුත්තබ්බිණාසවාදයොති “යං කම්මට්ඨානං ගහෙනුකාමො”ති ආදිනා වුත්තබ්බිණාසවාදිකා. උග්ගහපරිපුච්ඡානං විසොධිතත්තාති උග්ගහෙනබ්බතො “උග්ගහො”ති ලද්ධනාමාය කම්මට්ඨානපකාරාය පාළියා, තදත්ථං පරිපුච්ඡනතො “පරිපුච්ඡා”ති ලද්ධසමඤ්ඤාය අත්ථසංවණ්ණනාය ච විසෙසතො සොධිතත්තා නිග්ගමිං නිජ්ජට්ඨං කත්වා ගහිතත්තා. ඉතො වීතො ච සුත්තඤ්ච කාරණඤ්ච සල්ලක්ඛෙත්වාති පඤ්චසුපි නිකායෙසු ඉතො වීතො ච තස්ස තස්ස කම්මට්ඨානස්ස අනුරූපං සුත්තපදඤ්චෙව සුත්තානුගතං යුත්තිඤ්ච සුට්ඨු උපලක්ඛෙත්වා. සජ්ජායාසජ්ජායං යොජෙත්වාති යස්ස කම්මට්ඨානං ආවික්ඛති, තස්ස උපකාරානුපකාරං යුත්තිං මග්ගනෙන යොජෙත්වා, සමාදාය චා සම්මදෙව හදයෙ යථෙත්වාති අත්ථො. මහාමග්ගං දස්සෙන්නොති කම්මට්ඨානවිධිං මහාමග්ගං කත්වා දස්සෙන්නො.

සබ්බත්ථාති තත්ථ තත්ථ විහාරෙ. වත්තපටිපත්තිං කුරුමානෙනාති පටිට්ඨකාලෙ ආගන්තුකවත්තං, නික්ඛමනකාලෙ ගම්කවත්තන්ති යථාරහං තං තං වත්තං පුරෙන්නෙන. සබ්බපාරිභාරියතෙලන්ති සබ්බෙසං අභිගානං, සබ්බෙසං චා භික්ඛුනං අත්ථාය පරිහරිතබ්බතෙලං. යථෙමිති අනුජානාපනං. යං තං සම්මාවත්තං පඤ්ඤත්තන්ති සම්බන්ධො. එකදිවසං සායං විස්සජ්ජිතෙනාපිති යොජනා. ආරොචෙතබ්බං ආගමනකාරණං. සජ්ජායවෙලා සරිරවිත්තානං කල්ලසමයො.

වරියාවණ්ණනා

43. සන්තානෙ රාගස්ස උස්සන්තභාවෙන වරණං පවත්ති රාගවරියා, සා සස්සතාසයාදයො විය දට්ඨබ්බා. තථා දොසවරියාදයො. සංසග්ගො සම්පයොගාරහවසෙන වෙදිතබ්බො, යථා “රාගමොහවරියා දොසමොහවරියා”ති ආදි. සන්තිපාතො එකසන්තතිපරියාපන්නතාවසෙන, යථා “රාගදොසවරියා රාගදොසමොහවරියා”ති ආදි. ඉමා එව හි සන්ධාය “අපරාපි වතස්සො”ති වුත්තං. තථාති යථා රාගාදීනං, තථා සද්ධාදීනං සංසග්ගසන්තිපාතවසෙන සද්ධාබුද්ධිවරියා සද්ධාවිතක්කවරියා බුද්ධිවිතක්කවරියා සද්ධාබුද්ධිවිතක්කවරියාති. ඉමා අපරාපි වතස්සො. එවන්ති සංසග්ගසන්තිපාතවසෙන. සංසග්ගන්ති සංසජ්ජනං මිස්සිකරණං “රාගසද්ධාවරියා දොසසද්ධාවරියා”ති ආදිනා. අනෙකාති තෙසට්ඨි, තතො අතිරෙකාපි චා, තා පන අසම්මොහන්තෙන සංයුත්තසුත්තට්ඨකායං විත්ථාරතො දස්සිතාති

තත්ප් වුත්තනගෙන වෙදිතබ්බා. “පකති”ති ඉමිනා අසති පටිපක්ඛභාවනායං තත්ප් තත්ප් සන්තානෙ වරියාය සභාවභූතං දස්සෙති. උස්සන්තතා අඤ්ඤාධම්මෙහි රාගාදීනං අධිකතා, යතො රාගවරියාදීනං පච්චයසම්මායො රාගාදයො බලවත්තො භොන්ති, අභිණ්භඤ්ච පචත්තන්ති. තාසං වසෙනාති ඡන්තං මූලවරියානං වසෙන ඡළෙව පුග්ගලා භොන්ති. අඤ්ඤා අනෙකපුග්ගලා සිද්ධං, තථා ව සති අධිප්පෙතත්ප්සිද්ධි ව න සියාති අධිප්පායො.

සද්ධා බලවතී භොති රාගස්සන්තෙ සන්තානෙ තදනුගුණස්ස ධම්මස්ස නියොගතො අධිකභාවසම්භවතො. තෙනාහ “රාගස්ස ආසන්තගුණත්තා”ති, සිනෙහපරියෙසනාපරිච්චජනෙහි සභාගධම්මත්තාති අත්ථො. සභාගො හි දුරෙහි ආසන්තෙයෙවාති සභාගතාලක්ඛණම්ධ ආසන්තග්ගහණං. තත්ප් සද්ධාය සිනිය්හනං පසාදවසෙන අකාලුස්සියං අලුබ්බා , රාගස්ස පන රඤ්ජනවසෙන. සද්ධාය පරියෙසනං අධිමුච්චනවසෙන තන්තින්තතා, රාගස්ස තණ්භායනවසෙන. සද්ධාය අපරිච්චජනං ඔකප්පනවසෙන අනුපක්ඛන්දනං, රාගස්ස අභිසංඛගවසෙනාති එවං භින්තසභාවානම්පි තෙසං යථා අලුබ්බාදිසාමඤ්ඤෙන සභාගතා, එවං තංසමඛිගීනම්පි පුග්ගලානන්ති ආහ “රාගවරිතස්ස සද්ධාවරිතො සභාගො”ති.

පඤ්ඤා බලවතී භොති දොසස්සන්තෙ සන්තානෙ තදනුගුණස්ස ධම්මස්ස නියොගතො අධිකභාවසම්භවතො. තෙනාහ “දොසස්ස ආසන්තගුණත්තා”ති, අනල්ලියනපරියෙසනාපරිච්චජනෙහි සභාගධම්මත්තාති අත්ථො. තත්ප් පඤ්ඤාය ආරම්මණස්ස අනල්ලියනං තස්ස යථාසභාවාවබ්බාධවසෙන විසංසට්ඨතා, දොසස්ස පන බ්‍යාපජ්ජනවසෙන. පඤ්ඤාය පරියෙසනං යථාභූතදොසපච්චයො, දොසස්ස අභූතදොසනිජ්ඣිසා. පඤ්ඤාය පරිච්චජනං නිබ්බන්දනාදිවසෙන ඤාණුත්‍රායො, දොසස්ස අභිතාධානවසෙන ඡඩ්ඛනන්ති එවං භින්තසභාවානම්පි තෙසං යථා අනල්ලියනාදිසාමඤ්ඤෙන සභාගතා, එවං තංසමඛිගීනම්පි පුග්ගලානන්ති ආහ “දොසවරිතස්ස බුද්ධිවරිතො සභාගො”ති.

අන්තරායකරා විතක්කාති මිච්ඡාචිතක්කා මිච්ඡාසංඛිකප්පා උප්පජ්ජන්ති මොහස්සන්තෙ සන්තානෙ තදනුගුණස්ස ධම්මස්ස යෙහුයොන පචත්තිසංඛාවතො. තෙනාහ “මොහස්ස ආසන්තලක්ඛණත්තා”ති, අනවට්ඨානවඤ්චලභාවෙහි සභාගධම්මත්තාති අත්ථො. තත්ප් විතක්කස්ස අනවට්ඨානං පරිකප්පවසෙන සවිප්ථාරතාය, මොහස්ස සම්මුල්භතාවසෙන බ්‍යාකුලතාය. තථා විතක්කස්ස ලුහුපරිවිතක්කතෙන තදඛගවලතාය වඤ්චලතා, මොහස්ස අනොගාල්භතායාති එවං භින්තසභාවානම්පි තෙසං යථා අනවට්ඨානාදිසාමඤ්ඤෙන සභාගතා, එවං තංසමඛිගීනම්පි පුග්ගලානන්ති ආහ “මොහවරිතස්ස විතක්කවරිතො සභාගො”ති.

තණ්භා රාගොයෙව සභාවතො, තස්මා රාගවරියාවිනිමුත්තා තණ්භාවරියා නත්ථීති අත්ථො. තංසම්පයුත්තොති තෙන රාගෙන සම්පයුත්තො, දොසාදයො විය තෙන විප්පයුත්තො නත්ථීති අධිප්පායො. තද්දුහයන්ති තණ්භාමානද්වයං. නාතිවත්තන්ති සභාවතො, සම්පයොගවසෙන ව න අතික්කමිත්වා වට්ටති. කාමඤ්චෙත්ප් යථා රාගදොසෙහි සම්පයොගවසෙන සහ වත්තමානස්සපි මොහස්ස උස්සන්තතාවසෙන විසුං වරියාභාවො, න කෙවලං මොහස්සෙව, තථා සද්ධාබුද්ධිවිතක්කානං. එවං රාගෙන සතිපි සම්පයොගෙ මානස්සපි විසුං වරියාභාවො යුත්තො සියා, එවං සන්තෙපි රාගපටිසමානදිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාචිජ්ජානං විය අනුසයට්ඨො ඉමෙසං රාගාදීනංයෙව ආවෙණිකො වරියට්ඨොති, නත්ථෙව මානවරියා. යතො වරියා “පකති”ති වුත්තා. පකති ව සභාවොති. එතෙනෙව දිට්ඨියාපි විසුං වරියාභාවාභාවො සංවණ්ණිතොති දට්ඨබ්බො. අට්ඨකථායං පන මොහවරියන්තොගධාව දිට්ඨිවරියාති දස්සෙතුං “මොහනිදානත්තා වා”තිආදි වුත්තං. තත්ප් ච-සද්දෙන සම්පයොගං සමුච්චිතොති මොහනිදානත්තා, මොහසම්පයුත්තත්තා වාති.

44. කිං සප්පායන්ති කිදිසං සෙනාසනාදිසප්පායං. පුබ්බාවිණ්ණං පුරිමජාතිසු ආවරිතං. එකච්චෙති උපනිස්සන්තෙරං සන්ධායාහ. තෙන හි විමුත්තිමග්ගෙ තථා වුත්තං. පුබ්බෙ කිරාති කිර-සද්දො අරුචිසුචනත්ථො. ඉට්ඨප්පයොගො මනාපකිරියා. සුභකම්මබහුලො යෙහුයොන සොහනකම්මකාරි. න සබ්බෙ රාගවරිතා එව භොන්ති, අලුද්ධානම්පි පුබ්බෙ ඉට්ඨප්පයොගසුභකම්මබහුලතාසම්භවතො, සග්ගා වට්ඨිතා ඉදුපපත්තිසම්භවතො ව. එතෙන අසති පුබ්බහෙතුනියාමෙ යථාවුත්තකාරණමත්තෙන න තෙසං ලුද්ධතා, ලුද්ධභාවහෙතුකා ව රාගවරියාති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

ඉතරෙති ඡේදනාදිකම්මබහුලා නිරයාදිතො ඉදුපපන්නා ව න සබ්බෙ දොසමොහවරිතා එව භොන්තිති යොජනා. ඉධාපි යථාවුත්තකාරණස්ස කොධනභාවෙ, මුල්භතාවෙ ව අනෙකන්තිකත්තා දොසමොහවරිතතායපි අනෙකංසිකතා වෙදිතබ්බා. ධාතුනං උස්සදනියමො යදි පමාණතො, සො නත්ථී, අප් සාමත්ථියතො, සොපි එකංසිකො න උපලබ්භන්ති දස්සෙන්නො ආහ “යථාවුත්තතෙනෙව නයෙන උස්සදනියමො නාම නත්ථී”ති. තත්ප් යථාවුත්තතෙවොති “ද්වින්තං පන ධාතුන”න්තිආදිනා වුත්තප්පකාරෙතෙව. දොසනියමෙති සෙම්භාදිදොසාධිකතාය රාගාදිවරිතො භොතිති දොසවසෙන වරියානියමෙ “සෙම්භාධිකො රාගවරිතො”ති වත්වා පුන “සෙම්භාධිකො මොහවරිතො”ති, “වාතාධිකො මොහවරිතො”ති වත්වා පුන “වාතාධිකො රාගවරිතො”ති ව වුත්තත්තා තම්පි දොසවසෙන නියමවචනං පුබ්බාපරවිරුද්ධමෙව. අපරිච්ඡින්නවචනන්ති පරිච්ඡේදකාරිකාය පඤ්ඤාය න පරිච්ඡින්නදිත්වා වුත්තවචනං, අනුපපරික්ඛිතවචනන්ති අත්ථො.

උස්සදකිත්තනෙති විපාකකථායං ගහිතඋස්සදකිත්තනෙ. පුබ්බහෙතුනියාමෙනාති පුරිමහවෙ පවත්තලොභාදිහෙතුනියාමෙන. නියාමොති ව තෙසංයෙව ලොභාදීනං පටිනියනො ලුබ්භනාදිසභාවො දට්ඨබ්බො. ලොභො උස්සදො එතෙසන්ති ලොභුස්සදා, උස්සන්තලොභා, ලොභාධිකාති අත්ථො. අමොහුස්සදා වාති එත්ථ ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන යෙ ඉමෙ ලොභුස්සදනාදීනං පච්චෙකං වොම්ඝ්සනො ව චුද්දස පහෙදා ඉච්ඡිතා, තෙ අනවසෙසනො සම්පිණ්ඩෙති යථාචුත්තෙසු ඡස්ථෙව තෙසං අන්තොගධත්තා. එලභුතා චෙත්ථ ලොභුස්සදනාදයො දට්ඨබ්බා.

ඉදානි තං නෙසං ලොභුස්සදනාදීනං පච්චෙකං වොම්ඝ්සකතාදිං විභාගෙන දස්සෙතුං “යස්ස හි”තිආදි ආරද්ධං. කම්මායුහනක්ඛණෙති කම්මකරණවෙලායං. ලොභො බලවාති ලොභො තජ්ජාය පච්චයසාමග්ගියා සාමත්ථියනො අධිකො හොති. අලොභො මන්දොති තජ්ජපිපක්ඛො අලොභො දුබ්බලො. කථං පනෙන ලොභාලොභා අඤ්ඤමඤ්ඤං උපුට්ඨවිච්ඡිකභුතා එකක්ඛණෙ පවත්තන්ති? න ඛො පනෙන. එවං දට්ඨබ්බං “එකක්ඛණෙ පවත්තන්ති”ති. නිකන්තික්ඛණං පන ආයුහනපක්ඛියමෙව කත්වා එවං චුත්තං. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. පරියාදාතුන්ති අභිභවිතුං න සක්කොති. යො හි “එවංසුන්දරං එවංචිපුලං එවංමහග්ග්ඤ්ඤං න සක්කා දාතු”න්තිආදිනා අමුත්තවාගනාදිවසෙන පවත්තාය චෙතනාය සම්පයුත්තො අලොභො, සො සම්මදෙව ලොභං පරියාදාතුං න සක්කොති. දොසමොභානං අනුප්පත්තියා, තාදිසපච්චයලාභෙන ව අදොසාමොභා බලවත්තො. තස්මාති ලොභාදොසාමොභානං බලවභාවතො, අලොභදොසමොභානඤ්ඤං දුබ්බලභාවතොති චුත්තමෙව කාරණං පච්චාමසති. සොති තංසමග්ගිපුග්ගලො. තෙන කම්මෙනාති තෙන ලොභාදිඋපනිස්සයවතා කුසලකම්මුතා. සුබ්බිලොති සබ්බිලො. තමෙවත්ථං “අක්කොධනො”ති පරියායෙන වදති.

පුරිමනෙයෙනවාති පුබ්බෙ චුත්තනායානුසාරෙන මන්දා අලොභාදොසා ලොභදොසෙ පරියාදාතුං න සක්කොන්ති, අමොභො පන බලවා මොහං පරියාදාතුං සක්කොතිති එවං තත්ථ තත්ථ වාරෙ යථාරහං අතිදෙසත්ථො වෙදිතබ්බො. දුට්ඨොති කොධනො. දන්ධොති මන්දපඤ්ඤො. සීලකොති සුබ්බිලො.

එත්ථ ව ලොභවසෙන, දොසමොභලොභදොසලොභමොභදොසමොභලොභදොසමොභවසෙනාති තයො එකකා, තයො දුකා, එකො තිකොති ලොභාදිඋස්සදවසෙන අකුසලපක්ඛෙයෙව සත්ත වාරා, තථා කුසලපක්ඛෙ අලොභාදිඋස්සදවසෙනාති චුද්දස වාරා ලබ්භන්ති. තත්ථ අලොභදොසාමොභා, අලොභාදොසමොභා, අලොභදොසමොභා බලවත්තොති ආගතෙහි කුසලපක්ඛෙ තතියදුතියපඨමවාරෙහි දොසුස්සදමොහුස්සදදොසමොහුස්සදවාරා ගහිතා එව හොන්ති, තථා අකුසලපක්ඛෙ ලොභාදොසමොභා, ලොභදොසාමොභා, ලොභාදොසාමොභා බලවත්තොති ආගතෙහි තතියදුතියපඨමවාරෙහි අදොසුස්සදඅමොහුස්සදඅදොසාමොහුස්සදවාරා ගහිතා එවාති අකුසලකුසලපක්ඛෙසු තයො තයො වාරෙ අන්තොගධෙ කත්වා අට්ඨෙව වාරා දස්සිතා. යෙ පන උභයෙසං මිස්සතාවසෙන ලොභාලොභුස්සදවාරාදයො අපරෙ එකුතපඤ්ඤාස වාරා දස්සෙතබ්බො, තෙ අලබ්භනතො එව න දස්සිතා. න හි එකස්මිං සන්තානෙන අන්තරෙන අවත්ථන්තරං “ලොභො ව බලවා, අලොභො වා”තිආදි යුජ්ජතිති, පටිපක්ඛවසෙන වා හි එතෙසං බලවදුබ්බලභාවො, සහජාතධම්මවසෙන වා. තත්ථ ලොභස්ස තාව පටිපක්ඛවසෙන අලොභෙන අනධිභුතතාය බලවභාවො, තථා දොසමොභානං අදොසාමොභෙනි. අලොභාදීනං පන ලොභාදිඅභිභවනතො, සබ්බෙසඤ්ඤං සමානජාතියමභිභුයා පවත්තිවසෙන සහජාතධම්මෙනා බලවභාවො. තෙන චුත්තං අට්ඨකථායං “ලොභො බලවා අලොභො මන්දො, අදොසාමොභා බලවත්තො දොසමොභා මන්දා”ති. සො ව තෙසං මන්දබලවභාවො පුරිමුපනිස්සයතො තථා ආසයස්ස පරිභාවිතතාය වෙදිතබ්බො.

යො ලුද්ධොති චුත්තොති යො උස්සදකිත්තනෙ “ලුද්ධො”ති චුත්තො, අයං ඉධ වරියාවිචාරෙ “රාගවරිතො”ති වෙදිතබ්බො. දුට්ඨදන්ධාති “දුට්ඨො, දන්ධො”ති ව චුත්තා යථාක්කමං දොසමොභවරිතා. පඤ්ඤවාති සාතිසයං සජ්ජපඤ්ඤො. යතො සද්ධාවිතක්කෙසු විජ්ජමානෙසුපි බුද්ධිවරිතොති චුට්චති. අලොභාදොසානං බලවභාවො සද්ධුපනිස්සයනාය විතා න හොතිති ආහ “අලුද්ධඅදුට්ඨා පසන්තපකතිතාය සද්ධාවරිතා”ති.

අයඤ්ච නයො සාධාරණතො චුත්තොති නිබ්බන්තිතපුබ්බහෙතුනියාමවසෙනෙව බුද්ධිවරිතාදිකෙපි දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අමොහපරිවාරෙනාති අමොහපරික්ඛිත්තෙන, උපනිස්සයතො සම්පයොගතො ව පඤ්ඤාය අභිසංඛිතෙනාති අත්ථො. සෙසපදත්තයෙපි එසෙව නයො. ලොභාදිනා වොම්ඝ්සපරිවාරෙනාති එත්ථ ලොභමොභාදිනා අඤ්ඤමඤ්ඤඅචිරුද්ධවොම්ඝ්සපරිවාරෙනාති අත්ථො. අචිරොධො ව යුගග්ගභවසෙන අජ්ජවත්තියා වෙදිතබ්බො. තථා හි සද්ධානුසාරිධම්මානුසාරිගොත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි හින්තසභාවානෙව. එකංසෙන ව මිස්සකවරියාපි සම්පට්චිඡිතබ්බො පුබ්බහෙතුනියාමෙන වරියාසිද්ධිතො. තථා වෙව උස්සදකිත්තනං පවත්තං යථාරහං ලොභාලොභාදීනං විපාකස්ස පච්චයභාවතො. තෙනාහ පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.232) –

“ගතිසම්පත්තියා ඤාණසම්පයුත්තෙ කතමෙසං අට්ඨන්තං හෙතුනං පච්චයා උපපත්ති හොති? කුසලකම්මස්ස ජවනක්ඛණෙ තයො හෙතු කුසලා තස්මිං ඛණෙ ජාතචෙතනාය සහජාතපච්චයා හොන්ති, තෙන චුට්චති කුසලමූලපච්චයාපි සංඛාරා. නිකන්තික්ඛණෙ ද්වෙ හෙතු අකුසලා තස්මිං ඛණෙ ජාතචෙතනාය සහජාතපච්චයා හොන්ති, තෙන චුට්චති අකුසලමූලපච්චයාපි සංඛාරා. පටිසන්ධික්ඛණෙ තයො හෙතු

අබ්‍යාකතා තස්මිං බණේ ජාතවේතනාය සහජාතපච්චයා හොන්ති, තෙන චූච්චති නාමරූපපච්චයාපි විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයාපි නාමරූප”න්ති -

ආදී . පුබ්බහෙතුනියාමෙන ව යථා තිහෙතුකස්ස පඤ්ඤාවෙය්‍යන්තියං, න තථා දුහෙතුකස්ස. යථා ව දුහෙතුකස්ස ඉතිකත්තබ්බතා නෙපක්කං, න තථා අහෙතුකස්ස. එවං ලොභස්සදාදයො පුග්ගලා රාගවර්තාදයො හොන්ති නිට්ඨමෙන්ථ ගන්තබ්බන්ති. යථාචුත්තමත්ථං නිගමවසෙන දස්සෙතුං “එවං ලොභාදීසු”තිආදී චුත්තං.

45. තත්‍රාති තස්මිං පුච්ඡාවචනෙ. නයොති ජානනනයො. පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චුත්තොපි අත්ථො ධම්මමුඛෙනෙව පඤ්ඤායති ධම්මාධිට්ඨානෙනාහ “වරියායො විභාවයෙ”ති. පක්කිගමනෙනාති අකිත්තිමෙන සභාවගමනෙන. වාතුරියෙනාති වාතුරභාවෙන සිඬගාරෙන. උක්කුටිකන්ති අසම්පුට්ඨමජ්ඣං. බණන්තො වියාති භූමිං බණන්තො විය. අනුකඬ්ඪීතන්ති පාදනික්ඛෙපසමයෙ කඬ්ඬන්තො විය පාදං නික්ඛිපති. තෙනස්ස පදං අනුකඬ්ඪීතං පච්ඡතො අඤ්ඡිතං හොති. පරිබ්‍යාකුලායාති පරිතො ආලුළිතාය. ඡම්භිතො වියාති විත්ථායන්තො විය. භීතො වියාති කෙචි. සහසානුපිළිතන්ති අග්ගපාදෙන, පණ්ඨියා ව සහසාව සන්තිරුජ්ඣිතං. විච්චට්ච්ඡදස්සාති විනිවට්ච්ඡදනස්ස පභිතකිලෙසස්ස. ඉද්දීසං පදන්ති හගවතො පදං දිස්වා වදති.

පාසාදිකන්ති පසාදාවහං. මධුරාකාරන්ති ඉට්ඨාකාරං. ථද්ධාකාරන්ති ථම්භිතාකාරං. අතරමානොති නතරමානො, සණ්කන්ති අත්ථො. සමොධායාති සම්මදෙව ඔධාය අවික්ඛිපිත්වා. නිපජ්ජිත්වාති කායපසාරණලක්ඛණාය නිපජ්ජාය සෙය්‍යාය නිපජ්ජිත්වා සයති නිද්දායති. පක්ඛිත්තකායොති අවක්ඛිත්තකායො අවසො විය සහසා පතිතකායො. දුස්සණ්ඨානන්ති විරූපසන්තිවෙසං. වික්ඛිත්තකායොති ඉතො විතො ව ඛිත්තඅඬගපච්චඬගො.

සම්පරිවත්තකන්ති සම්පරිවත්තිත්වා. ආලොළයමානො වාලිකාකච්චරාති ආකුලයන්තො.

නිසුණමධුරසමසක්කච්චකාරීති සුකොසල්ලං සුන්දරං අවිසමං සාභිසඬ්ඛාරඤ්ච කරණසීලො. ගාළිභථද්ධවිසමකාරීති ටීරං අසිටීලං විසමඤ්ච කරණසීලො. අපරිච්ඡින්නං අපරිනිට්ඨිතං.

මුඛපුරකන්ති මුඛස්ස පුරණං මහන්තං. අරසපට්ඨංවෙදීති නරසපට්ඨංවෙදී. භාජනෙ ඡඩ්ඛෙන්තොති හොජනභාජනෙ සිත්ථාති ඡඩ්ඛෙන්තො. මුඛං මක්ඛෙන්තොති බහිමුඛං මක්ඛෙන්තො.

කිලන්තරූපො වියාති තස්ස අසහනෙන ඛෙදප්පත්තො විය. අඤ්ඤාණුපෙක්ඛායාති අඤ්ඤාණභූතාය උපෙක්ඛාය. අඤ්ඤාණසඬ්ඛාතාය උපෙක්ඛායාති කෙචි.

මායාදීසු සන්තදොසපට්ච්ඡදනලක්ඛණා මායා. අසන්තගුණපකාසනලක්ඛණං සායෙය්‍යං. උන්නතිලක්ඛණො මානො. අසන්තගුණසම්භාවනාමුඛෙන පටිග්ගහණෙ අමත්තඤ්ඤානලක්ඛණා පාපිච්ඡතා. සන්තගුණසම්භාවනාමුඛෙන පටිග්ගහණෙ අමත්තඤ්ඤානලක්ඛණා මහිච්ඡතා. සකලාහෙන අසන්තුස්සනලක්ඛණා අසන්තුට්ඨිතා. විජ්ඣනට්ඨෙත සිඬගං, සිඬගාරතානාගරිකභාවසඬ්ඛාතං කිලෙසසිඬගං. අත්තනො සරිරස්ස, විවරාදිපරික්ඛාරස්ස ව මණ්ඩනවසෙන පවත්තං ලොලුප්පං වාපලායං. එවමාදයොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අභිරිකානොත්තප්පමදප්පමාදාදයො සඬගස්හන්ති.

පරාපරාධස්ස උපනාය්හනලක්ඛණො උපනාහො. පරෙසං ගුණමක්ඛණලක්ඛණො මක්ඛො. පරස්ස ගුණෙ ඬංසිත්වා අපනෙන්නො විය යුගග්ගහනලක්ඛණො පළාසො. පරසම්පත්තිඋසුයනලක්ඛණො ඉස්සා. අත්තසම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණං මච්ඡරියං. ඉධ ආදි-සද්දෙන දොවචස්සතාපාපමිත්තතාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

අනුස්සාහනං ටීනං. අසත්තිවිසානො මීද්ධං. වෙනසො අවුපසමො උද්ධච්චං. විජ්ජට්ඨාරො කුක්කුච්චං. සංසයො විචිකිච්ඡා. අයොනියො දළ්භග්ගාහො ආධානග්ගාහිතා. යථාගතිතස්ස මිච්ඡාගාහස්ස දුබ්බිවෙයියතා දුප්පට්තිස්සග්ගියතා. ඉධ ආදි-සද්දෙන මුට්ඨසච්චඅසම්පජ්ඤාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

මුත්තවාගතාති විස්සට්ඨවාගතා නිස්සඬගපරිච්චාගො. යථා මායාදයො, තථා පවත්තා අකුසලක්ඛන්ධා, යථා අරියානං දස්සනකාමතාදයො, තථා පවත්තා කුසලක්ඛන්ධා වෙදිතබ්බා.

පසාදනීයට්ඨානං නාම වත්ථුත්තයං. සංවෙජනීයට්ඨානාති ජාතිආදීති. කුසලානුයොගෙති කුසලධම්මභාවනායං. “එවඤ්ච එවඤ්ච කරිස්සාමි”ති කිච්චානං රත්තිභාගෙ පරිවිතක්කනං රත්තිං ධූමායනා. තථාවිතක්කිතානං තෙසං දිවසභාගෙ අනුට්ඨානං දිවා පජ්ජලනා. හුරාහුරං ධාවනාති ඉතො විතො ව තත්ථ තත්ථ ආරම්මණෙ විත්තවොසග්ගො. තෙනෙවාහ “ඉදං පුරෙ විත්තමචාරි වාරිකං, යෙනිච්ඡකං යත්ථකාමං යථාසුඛ”න්ති (ධ. ප. 326), “විත්තමස්ස විධාවති”ති (සං. නි. 1.55) ව.

ධම්මපවත්තිදස්සනාදි ව පාළිය, අට්ඨකථායඤ්ච අනාගතමෙවානි න සක්කා චත්තුන්ති “සබ්බකාරොනා”ති වුත්තං. කිඤ්චි කිඤ්චි ආගතම්පි අත්ථෙවානි හි අධිප්පායො. “න සාරතො පච්චෙනබ්බ”න්ති චත්වා තත්ථ කාරණං දස්සෙන්නො “රාගවර්තස්ස හි”තිආදිමාහ. අප්පමාදවිහාරිනොති තත්ථ විනිධාය භාවං පටිපජ්ජනෙන අප්පමාදකාරිනො. භින්නලක්ඛණා ඉරියාපථාදයොති වාතුරියෙන අවාතුරියෙන සණ්ඨං, සහසා ව ගමනාදයො. න උපපජ්ජන්තිති න යුජ්ජන්ති. පුච්ඡිත්වා ජානිතබ්බන්ති ධම්මපවත්තිආදිං පුච්ඡිත්වා ජානිතබ්බං.

46. සප්පායං භිතං, කිලෙසවිසාතිති අත්ථො. අධ්‍යානවේදිකන්ති අපරිසුද්ධපරික්ඛෙපවේදිකං. භූමට්ඨකන්ති භූමිතලෙයෙව උට්ඨාපිතං උපරිමතලරහිතං. එකතො ඔනතස්ස පබ්බතපාදස්ස හෙට්ඨාභාගො අකතභිත්තිභූමිපරිකම්මො අකතපබ්බාරො. ජතුකාභරිතන්ති අධ්‍යාමුඛාහි ඔලම්බමානමුඛාහි බුද්දකචග්ගලීහි පරිපුණ්ණං. ඔලුග්ගවිලුග්ගන්ති ඡින්නභින්නං. උජ්ජඨගලං ලුබ්බසරං ඡායුදකරහිතං. සීහබ්‍යාග්ඝාදිභයෙන සාසඬිකං. දුරුපන්ති විරූපං. දුබ්බණ්ණන්ති අසුන්දරවණ්ණං, දුස්සණ්ණයානං වා. ජාලාකාරෙන කතපුචං ජාලපුචං. සාණි විය බරසම්පස්සන්ති සාණිඵලකො විය දුක්ඛසම්පස්සං. භාරිකභාවෙන, අන්තරන්තරා තුන්නකරණෙන ව කිච්ඡපරිහරණං. ආණිගණ්ඨිකාභතොති ආණිනා, ගණ්ඨියා ව හතසොහො. ඉදං රාගවර්තස්ස සප්පායං, එවමස්ස කිලෙසසමුදාවාරො න හොතිති අධිප්පායො. එසෙව නයො සෙසෙසුපි.

දිසාමුඛන්ති දිසාහිමුඛං, අබ්‍හොකාසාහිමුඛන්ති අධිප්පායො. මහාකසිණන්ති මහන්තං කසිණමණ්ඩලං. සෙසං සෙනාසනාදිසු යං චත්තබ්බං මොභවර්තස්ස, තං දොසවර්තස්ස වුත්තසදිසමෙව.

චිත්තකච්චිධාවනස්සෙව පච්චයො හොති යථා තං ආයස්මතො මෙසියත්ථෙරස්ස. දරිමුඛෙති පබ්බතච්චරෙ. පරිත්තන්ති සුප්පසරාවමත්තං.

පහෙදපරිච්ඡෙදතො නිදානපරිච්ඡෙදතො විභාවනපරිච්ඡෙදතො සප්පායපරිච්ඡෙදතොති පච්චෙකං පරිච්ඡෙද-සද්දො යොජෙතබ්බො. විභාවනාති “අයං රාගවර්තො”තිආදිනා ජානනවිභාවනා. එකච්චකසිණානුස්සතිට්ඨානමත්තස්ස පසඬිගෙන කථිතත්තා වුත්තං “න ව තාව වරියානුකුලං කම්මට්ඨානං සබ්බකාරෙන ආවිකත”න්ති.

චත්තාලියකම්මට්ඨානවණ්ණනා

47. සබ්බතනිද්දෙසතොති සබ්බාතානං “චත්තාලියායා”ති සබ්බායවසෙන ගහිතානං උද්දිට්ඨානං නිද්දෙසතො. “එත්ථ එත්තකානි උපචාරජ්ඣානාවහානි, එත්තකානි අප්පනාජ්ඣානාවහානි”ති උපචාරජ්ජනාවහතො. “එත්තකානි එකජ්ඣානිකානි, එත්තකානි දුක්ඛිකජ්ඣානිකානි, එත්තකානි සකලජ්ඣානිකානි”ති ඝානාජ්ජහෙදතො. “එතෙසු අඬිගසමතික්කමො, එතෙසු ආරම්මණසමතික්කමො”ති එවං සමතික්කමතො. “එත්තකානෙත්ථ වඩ්ඪෙතබ්බානි, එත්තකානි න වඩ්ඪෙතබ්බානි”ති වඩ්ඪනාවඩ්ඪනතො. ආරම්මණතොති සභාවධම්මනිමිත්තනචත්තබ්බවසෙන, වලිතාවලිතවසෙන ව ආරම්මණවිභාගතො. භූමිතොති කාමාවචරාදිභූමිවිභාගතො. ගහණතොති දිට්ඨාදිවසෙන ගහණවිභාගතො. පච්චයතොති ආරුප්පාදිනං යථාරහං පච්චයභාවතො. වරියානුකුලතොති රාගවරියාදිනං අනුකුලභාවතො.

කම්මට්ඨානානීති ආරම්මණභාවෙන යොගකම්මස්ස පවත්තිට්ඨානානි. චතුක්කජ්ඣානිකානි චතුබ්බධරූපාවචරජ්ඣානවත්තො, තෙසං ආරම්මණභූතානි අත්ථො. චතුක්කතයවසෙන චෙතං වුත්තං. තිකචතුක්කජ්ඣානිකෙසුති තිකජ්ඣානිකෙසු පුරිමෙසු බ්‍රහ්මවිභාරෙසු, චතුක්කජ්ඣානිකෙසු ආනාපානකසිණෙසු. සෙසෙසුති වුත්තාවසෙසෙසු එකච්ඡතියා කම්මට්ඨානෙසු.

දිබ්බවක්ඛුනා දිට්ඨහදයරූපස්ස සත්තස්ස චිත්තං ආදිකම්මිකො චෙතොපරියඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිතුං සක්කොති, න ඉතරස්සාති කසිණඵරණං චෙතොපරියඤාණස්ස පච්චයො හොති. තෙන වුත්තං “පරසත්තානඤ්ච චෙතසා චිත්තමඤ්ඤාතුං සමත්ථො හොති”ති. ඔකාසෙන පරිච්ඡින්නත්තානි අත්තතො ධීතොකාසෙන පරිච්ඡින්නත්තා. තථා උග්ගහකොසල්ලස්ස සම්පාදිතත්තා පරිච්ඡින්නාකාරෙනෙව තානි උපතිට්ඨන්ති, තස්මා න තත්ථ වඩ්ඪනානි අධිප්පායො. සචෙ පන කොච්චි වඩ්ඪෙයා, න තෙන කොච්චි ගුණොති දස්සෙන්නො ආහ “ආනිසංසාභාවා වා”ති. “තෙසු පනා”තිආදිනා තමෙව ආනිසංසාභාවං විවරති. යස්මා වඩ්ඪිතෙසු කුණපරාසියෙව වඩ්ඪති, අවඩ්ඪිතෙපි කාමරාගවික්ඛම්භනා හොතියෙව, තස්මා ආනිසංසාභාවො. විභූතානි විපුලාරම්මණතාය සුපාකටා, වඩ්ඪිතනිමිත්තතාය අප්පමාණාරම්මණභාවෙන පරිබ්‍යත්තානි අත්ථො.

කෙවලන්ති සකලං අනවසෙසං. “පථවිං ඉම”න්ති වචනං උපට්ඨානාකාරෙන වුත්තං, න නිමිත්තස්ස වඩ්ඪනෙනානි අධිප්පායො. ලාභිත්තානි සාතිසයං ලාභිතාය, උක්කංසගතවසිභාවතොති අත්ථො. ථෙරො හි පරමාය වසිපත්තියා අස්සමණ්ඩලෙ අස්සං සාරෙන්නො විය යත්ථ තත්ථ නිසින්නොපි ධීතොපි තං ඝානං සමාපජ්ජතෙව. තෙනස්ස සමත්තතො නිමිත්තං වඩ්ඪිතං විය උපට්ඨාසි. තෙන වුත්තං “සබ්බදිසාසු”තිආදි.

වුත්තාති ධම්මසංඝගහෙ වුත්තා. මහන්තෙති විපුලෙ. නින්තනටලාදිවසෙන හි එකදෙසෙ අට්ඨන්වා සමන්තතො ගහණවසෙන සකලසරීරෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තස්ස තං මහන්තං හොති. මහන්තෙ වා සරීරෙ. අප්පකෙති සරීරස්ස එකදෙසෙ නිමිත්තං ගණ්හන්ති යොජනා. අප්පකෙ වා බුද්දකෙ දාරකසරීරෙ. එතන්ති අසුභනිමිත්තං. ආදීනවන්ති “අසුභරාසි එව වඩ්ඪති, න ව කොචි ආනිසංසො”ති වුත්තං ආදීනවං.

සෙසානිපි න වඩ්ඪෙතඛිබ්බානීති සංඛිඛෙපතො වුත්තමත්ථං උපපත්තිතො විවරිතුං “කස්මා”තිආදි වුත්තං. පිටුපිණ්ඩාදිවසෙන උපට්ඨගන්තමිපි නිමිත්තං වාතසංඝාතසන්තිස්සයන්ති කන්වා වුත්තං “වාතරාසියෙව වඩ්ඪති”ති. ඔකාසෙන පරිච්ඡින්නන්ති නාසිකග්ගමුඛනිමිත්තාදිඔකාසෙන සපරිච්ඡෙදං. වායොකසිණවඩ්ඪනෙ විය න එත්ථ කොචි ගුණො, කෙවලං වාතවඩ්ඪනමෙවාති ආහ “සාදීනවත්තා”ති. තෙසන්ති බ්‍රහ්මචිහාරානං. නිමිත්තන්ති ආරම්මණං. න ව තෙන අත්ථො අත්ථීති තෙන සත්තරාසිවඩ්ඪනෙන පට්ඨකසිණාදිවඩ්ඪනෙ විය කිඤ්චි පයොජනං නත්ථී. පරිග්ගහවසෙනාති අපරිග්ගහිතස්ස භාවනාවිසයස්ස පරිග්ගහවසෙන, න නිමිත්තවඩ්ඪනවසෙන. තෙනාහ “එකාවාසද්විආවාසාදිනා”තිආදි. එත්ථාති බ්‍රහ්මචිහාරභාවනායං. යදයන්ති යං පටිභාගනිමිත්තං අයං යොගී. සීමාසම්භෙදෙනෙව හෙත්ථ උපචාරජ්ඣානුප්පත්ති, න නිමිත්තප්පත්තියා. යදි එවං කථං පරිත්තාදිආරම්මණතා ඤානස්සාති ආහ “පරිත්තඅප්පමාණාරම්මණතාපෙත්ථ පරිග්ගහවසෙනා”ති, කතිපයෙ සත්තෙ පරිග්ගහෙත්ථා පවත්තා මෙත්තාදයො පරිත්තාරම්මණා, ඛණ්ණකෙ අප්පමාණාරම්මණාති අත්ථො. ආකාසං කසිණුග්ගාටිමත්තා න වඩ්ඪෙතඛිබ්බන්ති යොජනා. වක්ඛති වා යං තෙන සම්බන්ධිතඛිබ්බං. පරිකප්පජමෙව ආරම්මණං වඩ්ඪෙතුං සක්කා, න ඉතරන්ති ආහ “න හි සක්කා සභාවධම්මං වඩ්ඪෙතු”න්ති. ආරුප්පානං පරිත්තඅප්පමාණාරම්මණතා පරිත්තකසිණුග්ගාටිමාකාසෙ, විපුලකසිණුග්ගාටිමාකාසෙ ව පවත්තියා වෙදිතඛිබ්බා. සෙසානි බුද්ධානුස්සතිආදීනි දස කම්මට්ඨානානි. අනිමිත්තත්තාති පටිභාගනිමිත්තාභාවා.

පටිභාගනිමිත්තාරම්මණානීති පටිභාගනිමිත්තභූතානි ආරම්මණානි. සෙසානි අට්ඨාරස. සෙසානි ඡාති වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරා, ආකාසානඤ්ඤායනනං, ආකිඤ්ඤාදිඤ්ඤායනනන්ති ඉමානි සෙසානි ඡ. විස්සන්දමානපුබ්බතාය විපුබ්බකං. පග්ගරමානලොභිතතාය ලොභිතකං. කිම්නං පවලනෙන පුළුවකං, චලිතාරම්මණං වුත්තං. වාතපානවිවරාදීහි අන්තොපට්ඨස්ස සුරියාලොකාදිකස්ස චලනාකාරො පඤ්ඤායනීති ඔභාසමණ්ඩලාරම්මණමිපි චලිතාරම්මණං වුත්තං. පුබ්බභාගෙහි පටිභාගනිමිත්තප්පත්තියා පුබ්බභාගෙ. සන්තිසින්නමෙවාති සත්තං නිව්වලමෙව.

දෙවෙසුති කාමාවචරදෙවෙසු, තත්ථ අසුභානං පටිකුලස්ස ව ආභාරස්ස අභාවතො. අස්සාසපස්සාසානං බ්‍රහ්මලොකෙ අභාවතො “ආනාපානස්සති වා”ති වුත්තං.

දිට්ඨෙතාති දිට්ඨෙත වත්ථුනා කාරණභූතෙන. ගහෙතඛිබ්බානීති උග්ගහෙතඛිබ්බානි, උප්පාදෙනඛිබ්බඋග්ගහනිමිත්තානීති අත්ථො. තෙනාහ “පුබ්බභාගෙ”තිආදි. තස්සාති කායගතාසනියා. උච්ඡ්‍රස්සස්සාදීනං පත්තෙසු පවලමානවණ්ණග්ගහණමුඛෙන වා තස්ස ගහෙතඛිබ්බන්තා වුත්තං “වායොකසිණං දිට්ඨපුට්ඨෙතා”ති. න ආදිකම්මිකෙන ගහෙතඛිබ්බානීති ආදිකම්මිකෙන න ගහෙතඛිබ්බානි, භාවනාරම්භවසෙන න පට්ඨපෙතඛිබ්බානි, හෙට්ඨිමෙ තයො බ්‍රහ්මචිහාරෙ, කසිණෙසු රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානඤ්ඤා අනධිගන්ත්වා සම්පාදෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා.

ඉමෙසු පන කම්මට්ඨානෙසුති එත්ථ කම්මට්ඨානග්ගහණෙන යථාරහං ආරම්මණානං, ඤානානඤ්ඤා ගහණං වෙදිතඛිබ්බං. සුඛචිහාරස්සාති දිට්ඨධම්මසුඛචිහාරස්ස.

“එකාදස කම්මට්ඨානානි අනුකුලානී”ති උජුච්චව්වනිකවසෙන වෙනං වුත්තං. එවං සෙසෙසුපි. වක්ඛති හි “සබ්බඤ්ඤා”න්තිආදි. අනුකුලානි රාගචික්ඛමහනස්ස උපායභාවතො. අට්ඨ අනුකුලානීති යොජනා. එවං සෙසෙසු. එකන්ති ඉදං අනුස්සතිඅපෙක්ඛං අනුස්සතිසු එකන්ති, න මොහවරිතවිතක්කවරිතාපෙක්ඛං තෙසං අඤ්ඤාස්සාපි අනුකුලස්ස අලබ්භනතො. “සද්ධාවරිතස්ස පුරිමා ඡ අනුස්සතියො”ති ඉදං අතිසප්පායවසෙන වුත්තං. ඉමස්සෙව උජුච්චව්වනිකං ඉමස්ස අතිසප්පායන්ති ගහෙතඛිබ්බස්ස විසෙසස්ස අභාවතො සබ්බවරිතානං අනුකුලානි. පරිත්තන්ති සරාවමත්තං, අප්පමාණන්ති තතො අධිකපමාණං. පරිත්තං වා සුප්පසරාවමත්තං, අප්පමාණං අධිකපමාණං බලමණ්ඩලාදිකසිණභාවෙන පරිග්ගහිතං.

වත්තාරො ධම්මානි වත්තාරො මනසිකරණියා ධම්මා. උත්තරීති සීලසම්පදා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායධම්මස්සවනං, වීරියං; පඤ්ඤාති ඉමෙසු පඤ්ඤා ධම්මෙසු පතිට්ඨානතො උපරි. අසුභාති අසුභභාවනා එකාදසසු අසුභකම්මට්ඨානෙසු භාවනානුයොගා. මෙත්තාති අනොධිසො, ඔධිසො වා පවත්තා මෙත්තාභාවනා. ආනාපානස්සතිති සොළසවත්ථුකා ආනාපානස්සතිසමාධිභාවනා. විතක්කුපච්ඡෙදායාති මිච්ඡාවිතක්කානං උපචින්නදනත්ථාය. අනිව්චසඤ්ඤාති “සබ්බෙ සබ්බාරා අනිව්චා”ති (අ. නි. 3.137; ධ. ප. 277; මහානි. 27) එවං පවත්තා අනිව්චානුපස්සනා. අප්මිමානසමුග්ගාතායාති “අස්මි”ති උප්පජ්ජනකස්ස නව්විධස්සාපි මානස්ස සමුච්ඡින්නදනාය. එත්ථ හි එකස්සෙව වත්තාරො ධම්මා භාවෙනඛිබ්බා වුත්තා, න එකස්ස වතුචරියතාය. තෙන විඤ්ඤායති “සබ්බානිපි කම්මට්ඨානානි සබ්බාකුසලචික්ඛමහනානි සබ්බකුසලපරිබුභනානී”ති.

එකස්සෙව සත්ත කම්මට්ඨානානි චුත්තානි, න වායස්මා රාහුලො සබ්බවරිතොති අධිප්පායො. වචනමත්තෙති “අසුකකම්මට්ඨානං අසුකවර්තස්ස අනුකුල” න්ති එවං චුත්තවචනමත්තෙ. අධිප්පායොති තථාවචනස්ස අධිප්පායො. සො පන “සබ්බඤ්චෙන” න්ති ආදිනා විභාවිතො එව.

48. “පියො ගරු” ති ආදිනා (අ. නි. 7.37) චුත්තප්පකාරං කල්‍යාණමිත්තං. “අත්තනො පත්තව්වරං සයමෙව ගහෙත්වා” ති ආදිනා චුත්තනයෙන උපසඬකමිත්වා. සොමනස්සමෙව උප්පජ්ජති “එවං බහුපරිස්සයොයං අත්තභාවො ඨානෙයෙව මයා නියානිතො” ති. තෙනාහ “යථා හී” ති ආදි.

අතප්පජ්ජියොති න තප්පෙතබ්බො න නිග්ගහෙතබ්බො. ස්වායං අතප්පජ්ජියභාවො දොවචස්සතාය වා සියා, ආවරියෙ අනිච්චිධ්මපෙමතාය වාති තදුහයං දස්සෙතුං “දුබ්බවො වා” ති ආදි චුත්තං. යො හි ආවරියෙන තප්පියමානො කොපඤ්ච දොසඤ්ච අපච්චයඤ්ච පාතුකරොති, යො වා “කිමස්ස සන්තිකෙ වාසෙනා” ති පක්කමති, අයං දුට්ඨොපි අතප්පජ්ජියො. ධම්මෙනාති ඔවාදානුසාසනිධම්මෙන. ගුල්ලං ගත්ථන්ති කම්මට්ඨානගත්ථං, සච්චපච්චිවසමුප්පාදාදිසහිතං ගම්භීරං සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තඤ්ච.

තුම්භාකමත්ථායාති චුත්තෙති “සතපොරියෙ පපානෙ පතනෙන තුම්භාකං කොචි අත්ථො හොති” ති කෙනවි චුත්තෙ. සංසෙන්තොති “මනුස්සකක්කෙන තුම්භාකං කොචි අත්ථො” ති චුත්තෙ සංසෙන්තො නිරවසෙසං අත්තභාවං බෙපෙතුං උස්සහෙයාං. “මම අස්සාසපස්සාසනිරුත්ඨනෙන තුම්භාකං කොචි රොගවූපසමාදිකො අත්ථො අත්ථි” ති කෙනවි චුත්තෙ. තිහිපි හික්ඛුහි ආවරියෙ හත්තිපච්චෙදනමුඛෙන වීරියාරම්භො එව පච්චෙදිතො.

49. අඤ්ඤත්ථ පචත්තිත්ථාපි චිත්තං ආගම්ම යත්ථ සෙති, සො තස්ස ආසයො “මිගාසයො” විය, ආසයො එව අප්ඤ්ඤාසයො. සො දුට්ඨො විපත්තො, සම්පත්තොති. තත්ථ විපත්තො සස්සතාදිමිථිභාහිනිවෙසනිස්සිතො. සම්පත්තො දුට්ඨො වට්ටනිස්සිතො, විවට්ටනිස්සිතොති. තෙසු විවට්ටනිස්සිතො අප්ඤ්ඤාසයො “සම්පත්තප්ඤ්ඤාසයෙනා” ති ඉධාධිප්පෙතො. ඉදානි නං විභාගෙන දස්සෙතුං “අලොභාදිනං වසෙනා” ති ආදි චුත්තං. තත්ථ ඡභාකාරෙහීති අලුබ්භනාදිහි ඡහි ආකාරෙහි. සම්පත්තප්ඤ්ඤාසයෙනාති පුබ්බභාගියානං සීලසම්පදාදිනං සාධනවසෙන, ලොකුත්තරානං උපනිස්සයභාවෙන ව සම්පත්තො අප්ඤ්ඤාසයො එතස්සාති සම්පත්තප්ඤ්ඤාසයො, තෙන. අලොභාදයො හි අනෙකදොසවිධමනතො, අනෙකගුණාවහතො ව සත්තානං බහුකාරා විසෙසතො යොගිතො. තථා හි අලොභාදයො මච්ඡෙරමලාදිනං පටිපක්ඛභාවෙන පචත්තන්ති. චුත්තං හෙතං (ධ. ස. අට්ඨ. 1 මූලරාසිවණ්ණනා) –

“අලොභො මච්ඡෙරමලස්ස පටිපක්ඛො, අදොසො දුස්සීලාමලස්ස, අමොහො කුසලෙසු ධම්මෙසු අභාවනාය. අලොභො චෙත්ථ දානහෙතු, අදොසො සීලහෙතු, අමොහො භාවනාහෙතු. තෙසු ව අලොභෙන අනධිකං ගණ්හාති ලුද්ධස්ස අධිකග්ගහණතො, අදොසෙන අනුනං දුට්ඨස්ස ඌනග්ගහණතො, අමොහෙන අවිපරිතං මූල්ලස්ස විපරිතග්ගහණතො.

“අලොභෙන චෙත්ථ විජ්ජමානං දොසං දොසතො ධාරෙන්තො දොසෙ පචත්තති, ලුද්ධො හි දොසං පටිච්ඡාදෙති. අදොසෙන විජ්ජමානං ගුණං ගුණතො ධාරෙන්තො ගුණෙ පචත්තති, දුට්ඨො හි ගුණං මක්ඛෙති. අමොහෙන යාථාවසභාවං යාථාවසභාවතො ධාරෙන්තො යාථාවසභාවෙ පචත්තති, මූල්ලො හි තච්ඡං ‘අතච්ඡ’ න්ති, අතච්ඡඤ්ච ‘තච්ඡ’ න්ති ගණ්හාති. අලොභෙන ව පියවිජ්ජයොගදුක්ඛං න හොති ලුද්ධස්ස පියසබ්භාවතො, පියවිජ්ජයොගාසහනතො ව, අදොසෙන අප්පියසම්පයොගදුක්ඛං න හොති දුට්ඨස්ස අප්පියසබ්භාවතො, අප්පියසම්පයොගාසහනතො ව, අමොහෙන ඉච්ඡිතාලාභදුක්ඛං න හොති, අමූල්ලස්ස හි ‘තං කුතෙත්ථ ලබ්භා’ ති එවමාදිපච්චවෙක්ඛණසබ්භාවතො.

“අලොභෙන චෙත්ථ ජාතිදුක්ඛං න හොති අලොභස්ස තණ්හාපටිපක්ඛතො, තණ්හාමූලකත්තා ව ජාතිදුක්ඛස්ස, අදොසෙන ජරාදුක්ඛං න හොති තික්ඛදොසස්ස ඛිප්පං ජරාසම්භවතො, අමොහෙන මරණදුක්ඛං න හොති, සම්මොහමරණඤ්චි දුක්ඛං, න ව තං අමූල්ලස්ස හොති. අලොභෙන ව ගහට්ඨානං, අමොහෙන පබ්බජිතානං, අදොසෙන පන සබ්බෙසම්පි සුඛසංවාසනා හොති.

“විසෙසතො චෙත්ථ අලොභෙන පෙත්තිවිසයෙ උපපත්ති න හොති, යෙභුයොන හි සත්තා තණ්හාය පෙත්තිවිසයං උපපජ්ජන්ති, තණ්හාය ව පටිපක්ඛො අලොභො. අදොසෙන නිරයෙ උපපත්ති න හොති, දොසෙන හි චණ්ඩජාතිතාය දොසසදිසං නිරයං උපපජ්ජන්ති, දොසස්ස ව පටිපක්ඛො අදොසො. අමොහෙන තිරච්ඡාන යොනියං නිබ්බන්ති න හොති, මොහෙන හි නිච්චසම්මුල්ලං තිරච්ඡාන යොනිං උපපජ්ජන්ති, මොහපටිපක්ඛො ව අමොහො. එතෙසු ව අලොභො රාගවසෙන උපගමනස්ස අභාවකරො, අදොසො දොසවසෙන අපගමනස්ස, අමොහො මොහවසෙන අමජ්ඣක්තභාවස්ස.

“තිහිපි වෙනෙහි යථාපටිපාටියා නෙක්ඛම්මසඤ්ඤා අබ්‍යාපාදසඤ්ඤා අවිහිංසාසඤ්ඤාති ඉමා තිස්සො, අසුභසඤ්ඤා අප්පමාණසඤ්ඤා ධාතුසඤ්ඤාති ඉමා ව තිස්සො සඤ්ඤායො හොන්ති. අලොභෙන පන

කාමසුඛල්ලිකානුයෝගඅන්තස්ස, අදොසෙන අත්තකිලමානුයෝගඅන්තස්ස පරිවජ්ජනං හොති, අමොහෙන මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පටිපජ්ජනං. තථා අලොහෙන අභිජ්ඣාකායගන්ථස්ස පහෙදනං හොති, අදොසෙන බ්‍යාපාදකායගන්ථස්ස, අමොහෙන සෙසගන්ථද්වයස්ස. පුරිමානි ච ද්වෙ සතිපට්ඨානානි පුරිමානං ද්විත්තං ආනුභාවෙන, පච්ඡිමානි පච්ඡිමස්සෙව ආනුභාවෙන ඉජ්ඣන්ති.

“අලොහො වෙන්ථ ආරොග්‍යස්ස පච්චයො හොති, අලුද්ධො හි ලොහනීයමිපි අසප්පායං න සෙවති, තෙන අරොගො හොති. අදොසො යොබ්බතස්ස, අදුට්ඨො හි චලිතපලිතාවහෙන දොසග්ගිනා අධ්‍ය්‍යමානො දීඝරත්තං යුචා හොති. අමොහො දීඝායුක්තාය, අමුල්ලො හි හිතාහිතං ඤත්වා අහිතං පරිවජ්ජෙන්නො, හිතඤ්ථ පටිසෙවමානො දීඝායුක්තො හොති.

“අලොහො වෙන්ථ භොගසම්පත්තියා පච්චයො වාගෙන භොගපටිලාභතො, අදොසො මිත්තසම්පත්තියා මෙත්තාය මිත්තානං පටිලාභතො, අපරිහානතො ච, අමොහො අත්තසම්පත්තියා, අමුල්ලො හි අත්තතො හිතමෙව කරොන්නො අත්තානං සම්පාදෙති. අලොහො ච දිබ්බච්චාරස්ස පච්චයො හොති, අදොසො බ්‍රහ්මච්චාරස්ස, අමොහො අරියච්චාරස්ස.

“අලොහෙන වෙන්ථ සකපක්ඛෙසු සත්තසඬ්ඛාරෙසු නිබ්බුතො හොති තෙසං විනාසෙන අභිසංගහෙතුක්ස්ස දුක්ඛස්ස අභාවා, අදොසෙන පරපක්ඛෙසු, අදුට්ඨස්ස හි වෙරීසුපි වෙරිසඤ්ඤාය අභාවතො, අමොහෙන උදාසීනපක්ඛෙසු අමුල්ලස්ස සබ්බාභිසංගතාය අභාවතො.

“අලොහෙන ච අනිච්චදස්සනං හොති, ලුද්ධො හි උපභොගාසාය අනිච්චෙපි සඬ්ඛාරෙ අනිච්චතො න පස්සති. අදොසෙන දුක්ඛදස්සනං, අදොසජ්ඣාසයො හි පරිච්චත්තආසාතවත්ථුපරිග්ගහො සඬ්ඛාරෙයෙව දුක්ඛතො පස්සති. අමොහෙන අනත්තදස්සනං, අමුල්ලො හි යාථාචගහණකුසලො අපරිණායකං බන්ධපඤ්චකං අපරිණායකතො බුජ්ඣති. යථා ච එතෙහි අනිච්චදස්සනාදීනි, එවං එතෙපි අනිච්චදස්සනාදීනි හොන්ති. අනිච්චදස්සනෙන හි අලොහො හොති, දුක්ඛදස්සනෙන අදොසො, අනත්තදස්සනෙන අමොහො. කො හි නාම ‘අනිච්චමිද්’න්ති සම්මා ඤත්වා තස්සත්ථාය පිභං උප්පාදෙය්‍ය, සඬ්ඛාරෙ වා ‘දුක්ඛ’න්ති ජානන්නො අපරමිපි අච්චත්තතිබ්බං කොධදුක්ඛං උප්පාදෙය්‍ය, අත්තසුඤ්ඤතඤ්ථ බුජ්ඣත්වා පුන සම්මොහං ආපජ්ජෙය්‍යා”ති.

තෙන චුත්තං “පුබ්බභාගියානං සීලසම්පදාදීනං සාධනවසෙන ලොකුත්තරානං, උපනිස්සයභාවෙන ච සම්පන්නො අජ්ඣාසයො එතස්සාති සම්පන්නජ්ඣාසයො”ති. තෙනාහ “එවං තිස්සන්තං බොධිතං අඤ්ඤතරං පාපුණාති”ති.

ඉදානි තෙ අජ්ඣාසයෙ පාළියාව විභාවෙතුං “යථාහා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඡාති ගණනපරිච්ඡේදො. අජ්ඣාසයාති පරිච්ඡින්නධම්මනිදස්සනං. උභයං පන එකජ්ඣං කත්වා ඡබ්බිධා අජ්ඣාසයාති අත්ථො. බොධිසත්තාති බුජ්ඣනකසත්තා, බොධියා වා නියතභාවෙන සත්තා ලග්ගා, අධිමුත්තා තත්තීන්තා තප්පොණාති අත්ථො. බොධිපරිපාකාය සංවත්තන්තීති යථාහිනිභාරං අත්තනා පත්තබ්බබොධියා පරිපාචනාය භවන්ති. අලොහජ්ඣාසයාති අලුබ්භනාකාරෙන පවත්තඅජ්ඣාසයා, ආදිතො “කථං නු බො මයං සබ්බත්ථ, සබ්බදා ච අලුද්ධා එව හෙස්සාමා”ති, මජ්ඣෙ ච අලුබ්භනවසෙනෙව, පච්ඡා ච තස්සෙව රොචනවසෙන පවත්තඅජ්ඣාසයා. ලොහෙ දොසදස්සාවිතොති ලුබ්භනලක්ඛණෙ ලොහෙ සබ්බප්පකාරෙන ආදීනවදස්සාවිතො. ඉදං තස්ස අජ්ඣාසයස්ස එකදෙසතො බ්‍රහ්මනාකාරදස්සනං. ලොහෙ හි ආදීනවං, අලොහෙ ච ආනිසංසං පස්සන්තස්ස අලොහජ්ඣාසයො පරිවඩ්ඪති, ස්වායං තත්ථ ආදීනවානිසංසදස්සනවිධි විභාවිතොයෙව. සෙසපදෙසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – නෙක්ඛම්මන්ති ඉධ පබ්බජ්ජා. පච්චෙකො තද්ධගවිචෙකො, වික්ඛම්භනවිචෙකො, කායවිචෙකො, චිත්තවිචෙකො ච. නිස්සරණං නිබ්බානං. සබ්බභවගතීසුති සබ්බෙසු භවෙසු, සබ්බාසු ච ගතීසු. තදධිමුත්තතායාති යදත්ථං භාවනානුයෝගො, යදත්ථා ච පබ්බජ්ජා, තදධිමුත්තතෙන. තෙනෙවාහ “සමාධාධිමුත්තතො”තිආදි.

50. “කිං වරිතොසී”ති පුච්ඡිතො සවෙ “න ජානාමි”ති වදෙය්‍ය, “කෙ වා තෙ ධම්මා බහුලං සමුදාවරන්ති”ති පුච්ඡිතබ්බො. කිං වාති කිං අසුභං වා අනුස්සතිට්ඨානං වා අඤ්ඤං වා. කිං තෙ මනසි කරොතො එසු භොතීති විත්තස්ස එකග්ගභාවෙන සුඛං හොති. විත්තං නමතීති පකතියාව අභිරතිවසෙන නමති. එවමාදීනීති ආදි-සද්දෙන ඉරියාපථාදීනං සංගහො දට්ඨබ්බො. තෙපි හි න සබ්බස්ස එකංසතො බ්‍යාභිචාරිනො එව. තථා හි සමුදාවාරො පුච්ඡිතබ්බො චුත්තො. “අසුකඤ්ථ අසුකඤ්ථ මනසිකාරවිධිං කතිපයදිවසං අනුයුඤ්ජාහි”ති ච වත්තබ්බො.

“පකතියා උග්ගහිතකම්මට්ඨානස්සා”ති ඉදං යං කම්මට්ඨානං ගහෙතුකාමො, තත්ථ සජ්ඣායවසෙන වා මනසිකාරවසෙන වා කතපරිවයං සන්ධාය චුත්තං. එකං ද්වෙ නිසජ්ජානීති එකං වා ද්වෙ වා උණ්භාසනානි. සජ්ඣායං කාරෙත්වා අත්තතො සම්මුඛාව අධියාපෙත්වා දාතබ්බං, සො වෙ අඤ්ඤත්ථ ගන්තුකාමොති අධිප්පායො. තෙනාහ “සන්තිකෙ වසන්තස්සා”ති. ආගතාගතක්ඛණෙ කථෙතබ්බං, පවත්තිං සුත්ථාති අධිප්පායො.

පථවිකසිණන්හි පථවිකසිණකම්මටියානං. කතස්සාති කතස්ස කසිණස්ස. තං තං ආකාරන්ති ආවරියෙන කම්මටියානෙ වුවිචමානෙ පදපදත්ථාධිප්පායඔපම්මාදිකං අත්තනො ඤාණස්ස පව්වුපට්ඨිතං තං තං ආකාරං, යං යං නිමිත්තන්ති වුත්තං. උපනිබන්ධිත්වාති උපනෙත්වා නිබද්ධං විය කත්වා, හදයෙ ය්පෙත්වා අපමුස්සන්තං කත්වාති අත්ථො, එවං සුට්ඨු උපට්ඨිතස්සතිතාය නිමිත්තං ගහෙත්වා තත්ථ සම්පජානකාරිතාය සක්කච්චං සුණන්තෙන. තන්ති තං යථාචුත්තං සුග්ගහිතං නිස්සාය. ඉතරස්සාති තථා අගණ්හන්තස්ස. සබ්බාකාරෙනාති කස්සචිපි පකාරස්ස තත්ථ අසෙසිතත්තා වුත්තං.

කම්මටියානග්ගහණනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති තතියපරිච්ඡේදවණ්ණනා.

4. පථවිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා

51. ඵාසු හොතීති ආවාසස්පජායාදිලාහෙන මනසිකාරඵාසුනා භාවනානුකූලනා හොති. පරිසොධෙන්තෙනාති තෙසං තෙසං ගණ්ඨිට්ඨානානං ඡිත්තදනවසෙන විසොධෙන්තෙන. අකිලමන්තොයෙවාති අකිලන්තකායො ඵව. සති හි කායකිලමටෙ සියා කම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස අන්තරායොති අධිප්පායො. ගණ්ඨිට්ඨානන්ති අත්ථතො, අධිප්පායතො ච දුබ්බිතිවෙධනාය ගණ්ඨිභූතං යානං. ඡිත්තදිත්වාති යාථාවතො අත්ථස්ස, අධිප්පායස්ස ච විභාවතෙන ඡිත්තදිත්වා, විභූතං සුපාකටං කත්වාති අධිප්පායො. සුචිසුද්ධන්ති සුචුට්ඨ චිසුද්ධං, නිගුම්ඛං නිප්පටන්ති අත්ථො.

අනනුරූපවිහාරවණ්ණනා

52. අඤ්ඤතරොනාති අඤ්ඤතරොනාපි, පගෙව අනෙකෙහිති අධිප්පායො. මහන්තභාවො මහන්තං. තථා සෙසෙසු. සොණ්ඩවා සොණ්ඩි. තථා පණ්ණන්තිආදීසු. බොධිඅභිගණාදීසු කාතබ්බං ඉධ “වත්ත”න්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “පානියසටං වා රිත්ත”න්ති. නිට්ඨිකායාති පච්චිධපච්චිධානං දානෙන පරික්ඛිණාය. ඡිණ්ණවිහාරෙපි යනු හික්ඛු ඵවං වදන්ති “ආයස්මා, යථාසුඛං සමණධම්මං කරොතු, මයං පටිජග්ගිස්සාමා”ති. ඵවරූපෙ විහාතබ්බන්ති අයම්පි නයො ලබ්භති, චුත්තනයත්තා පන න චුත්තො.

මහාපථවිහාරෙති මහාපථසම්පෙ විහාරෙ. භාජනදාරුදොණිකාදීනීති රජනභාජනානි, රජනත්ථාය දාරු, දාරුමයදොණිකා, රජනපචනට්ඨානං, ධොවනඵලකන්ති ඵවමාදීනි. සාකභාරිකාති සාකභාරිනියො ඉත්ථියො. විසභාගසද්දො කාමගුණුපසංහිතො ගීතසද්දොති වදන්ති, කෙවලොපි ඉත්ථියද්දො විසභාගසද්දො ඵව. තත්ත්ව පුප්ඵවන්තෙ විහාරෙ. තාදිසොයෙවාති “තත්ථස්ස කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා”තිආදිනා යාදිසො පණ්ණවන්තෙ විහාරෙ උපද්දෙවො චුත්තො, තාදිසොයෙව. “පුප්ඵභාරිකායො පුප්ඵං ඔචිනන්තියො”ති පන වත්තබ්බං. අයම්ධ විසෙසො.

පන්ථනියෙති තත්ථ වසන්තෙසු සම්භාවනාවසෙන උපසඬකමනාදිනා පත්ථෙතබ්බෙ. තෙනාහ “ලෙණසම්මතෙ”ති. දක්ඛිණාගිරීති මගධවිසයෙ දක්ඛිණාගිරීති වදන්ති.

විසභාගාරම්මණාති ඉට්ඨානි, අනිට්ඨානි ව. අනිට්ඨානං හි දස්සනත්ථං “සටෙහි නිසංසන්තියො”තිආදි චුත්තං. දබ්බුපකරණයොග්ගා රුක්ඛා දබ්බුපකරණරුක්ඛා.

යො පන විහාරො. බලන්ති ධඤ්ඤකරණට්ඨානං. ගාවො රුන්ධන්ති “සස්සං බාදිංසු”ති. උදකචාරන්ති කෙදාරෙසු සස්සානං දාතබ්බඋදකචාරං. අයම්පිති මහාසඬසභොගොපි විහාරො. වාරියමානා කම්මට්ඨානිකෙන හික්ඛුනා.

සමුද්දසාමුද්දිකනදීනිස්සිතං උදකපට්ටනං. මහානගරානං ආයද්චාරභූතං අට්ඨමුඛාදිනිස්සිතං ඵලපට්ටනං. අප්පසන්නා හොන්ති. තෙනස්ස තත්ථ ඵාසුචිහාරො න හොතීති අධිප්පායො. මඤ්ඤමානා රාජමනුස්සා.

සමොසරණෙනාති ඉතො චිතො සඤ්චරණෙන. පපාතෙති පපාතසීසෙ යත්වා ගාසි “ගීතසද්දෙන ඉධාගතං පපාතෙ පාතෙත්වා බාදිස්සාමි”ති. වෙගෙන ගහෙත්වාති වෙගෙනාගන්ත්වා “කුහිං යාසි”ති බන්ධෙ ගහෙත්වා.

යත්ථාති යස්මිං විහාරෙ, විහාරසාමන්තා වා න සක්කා හොති කල්‍යාණමිත්තං ලද්ධුං, තත්ථ විහාරෙ සො අලාභො මහාදොසොති යොජනා.

පන්ථනින්ති පන්ථෙ නිතො පචත්තිතොති පන්ථනී, මග්ගනිස්සිතො විහාරො. තං පන්ථනී. සොණ්ඩින්ති සොණ්ඩිසහිතො විහාරො සොණ්ඩි, තං සොණ්ඩි. තථා පණ්ණන්තිආදීසු. නගරනිස්සිතං නගරන්ති චුත්තං උත්තරපදලොපෙන යථා “භීමසෙනො භීමො”ති. දාරුනාති දාරුනිස්සිතෙන සහ. විසභාගෙනාති යො විසභාගෙහි චුසියති, විසභාගානං වා නිවාසො, සො විහාරො විසභාගො. තෙන විසභාගෙන සද්ධිං. පච්චන්තනිස්සිතඤ්ච සිමානිස්සිතඤ්ච අසප්පායඤ්ච පච්චන්තසිමාසප්පායං. යත්ථ මිත්තො න ලබ්භති, තම්පිති සබ්බත්ථ යාන-සද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො. ඉති විඤ්ඤායාති “භාවනාය අනනුරූපානී”ති ඵවං විජානිත්වා.

අනුරූපවිහාරවණ්ණනා

53. අයං අනුරූපො නාමාති අයං විහාරො භාවනාය අනුරූපො නාම. නානිදුරන්ති ගොචරට්ඨානතො අඬ්ඬගාචුතො ඔරභාගනාය න අනිදුරං. නාවිවාසන්තන්ති පච්ඡිමෙන පමාණෙන ගොචරට්ඨානතො පඤ්චධනුසතිකතාය න අනිආසන්නං. තාය ච පන නානිදුරනාවිවාසන්තනාය, ගොචරට්ඨානං පරිස්සයාදිරහිතමග්ගනාය ච ගමනස්ස ච ආගමනස්ස ච යුත්තරූපත්තා ගමනාගමනසම්පන්නං. දිවසභාගෙ මහාජනසංකිණ්ණනාභාවෙන දිවා

අප්පාකිණිණං. අභාවත්ථො හි අයං අප්ප-සද්දො “අප්පිවිණො”තිආදීසු (ම. නි. 1.336) විය. රත්තියං ජනාලාපසද්දාභාවෙන රත්තිං අප්පසද්දං. සබ්බදාපි ජනසන්නිපාතනිග්ගොසාභාවෙන අප්පනිග්ගොසං. අප්පකසිරොනාති අකසිරෙන සුබෙනෙව. සීලාදිගුණානං ථීරභාවප්පත්තියා ථෙරා. සුත්තගෙය්‍යාදි බහු සුතං එතෙසන්නි බහුස්සුතා. වාචුග්ගතකරණෙන, සම්මදෙව ගරුතං සන්නිකෙ ආගම්මතභාවෙන ව ආගතො පරියත්තිධම්මසඬ්ඛාතො ආගමො එතෙසන්නි ආගතාගමා. සුත්තාහිධම්මසඬ්ඛාතස්ස ධම්මස්ස ධාරණෙන ධම්මධරා. විනයස්ස ධාරණෙන විනයධරා. තෙසංයෙව ධම්මවිනයානං මානිකාය ධාරණෙන මානිකාධරා. තත්ථ තත්ථ ධම්මපරිපුච්ඡාය පරිපුච්ඡති. අත්ථපරිපුච්ඡාය පරිපඤ්ඡති විමංසති විචාරෙති. ඉදං, භත්තෙ, කථං ඉමස්ස කො අත්ථොති පරිපුච්ඡනපරිපඤ්ඡාකාරදස්සනං. අවිච්චකඤ්චෙව පාළියා අත්ථං පදෙසන්නරපාළිදස්සනෙන ආගමතො විචරන්ති. අනුත්තානිකකඤ්ච යුත්තිවිභාවනෙන උත්තානිකරොන්ති. කඬ්ඛට්ඨානියෙසු ධම්මෙසු සංසයුප්පත්තියා හෙතුතාය ගණ්ඨිට්ඨානභූතෙසු පාළිපදෙසෙසු යාථාවතො විනිච්ඡයදානෙන කඬ්ඛං පටිවිනොදෙන්ති. එත්ථ ව “නාතිදුරං, නාව්වාසන්නං, ගමනාගමනසම්පන්න”න්ති එකං අඩ්ගං, “දිවා අප්පාකිණිණං, රත්තියං අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොසං”න්ති එකං, “අප්පට්ඨමකසවාතාතපසරීපසම්ඵස්ස”න්ති එකං, “තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ විහරන්තස්ස...පෙ.... පරික්ඛාරා”ති එකං, “තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ ථෙරා...පෙ.... කඬ්ඛං පටිවිනොදෙන්ති”ති එකං. එවං පඤ්ච අඩ්ගානි වෙදිතබ්බානි.

බුද්දකපලිබොධවණ්ණනා

54. බුද්දකපලිබොධුපච්ඡෙදෙ පයොජනං පරතො ආගම්ස්සති. අග්ගළඅනුචාතපරිභණ්ඩදානාදිනා දළ්භිකම්මං වා. තත්තච්ඡෙදාදීසු තුත්තකම්මං වා කාතබ්බං.

භාවනාවිධානවණ්ණනා

55. සබ්බකම්මට්ඨානවසෙනාති අනුක්කමෙන නිද්දිසියමානස්ස චත්තාලිසවිධස්ස සබ්බස්ස කම්මට්ඨානස්ස වසෙන. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තෙනාති පිණ්ඩපාතපරිභොගතො පටිනිවත්තෙන, පිණ්ඩපාතභුත්තාවිනා ඔනීතපත්තපාණිනාති අත්ථො. භත්තසම්මදං පටිවිනොදෙන්වාති භොජනනිමිත්තං පරිස්සමං විනොදෙන්වා. ආභාරෙ හි ආසයං පටිට්ඨමත්තෙ තස්ස ආගන්තුකතාය යෙභුයොන සියා සරිරස්ස කොචි පරිස්සමො, තං වූපසමෙන්වා. තස්මිං හි අවූපසන්තෙ සරිරබෙදෙන විත්තං එකග්ගතං න ලභෙය්‍යාති. පටිවිත්තෙති ජනවිවිත්තෙ. සුඛනිසින්තෙනාති පල්ලඬ්ඛං ආභුජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය නිසප්පාය සුඛනිසින්තෙන. චුත්තඤ්ඤෙනන්ති යං “කතාය වා”තිආදිනා පථවියා නිමිත්තග්ගණං ඉධ වූච්චති, චුත්තං හෙතං පොරාණට්ඨකථායං.

ඉදානි තං අට්ඨකථාපාළිං දස්සෙන්තො “පථවිකසිණං උග්ගණ්ණන්තො”තිආදිමාහ. තත්ථායං සබ්බෙපත්ථො – පථවිකසිණං උග්ගණ්ණන්තොති උග්ගහනිමිත්තභාවෙන පථවිකසිණං ගණ්ණන්තො ආදියන්තො, උග්ගහනිමිත්තභූතං පථවිකසිණං උප්පාදෙන්තොති අත්ථො. උප්පාදනඤ්චෙන්ථ තථානිමිත්තස්ස උපට්ඨාපනං දට්ඨබ්බං. පථවියන්ති වක්ඛමානවිසෙසෙ පථවිමණ්ඩලෙ. නිමිත්තං ගණ්ණානීති තත්ථ වක්ඛනා ආදාසනලෙ මුඛනිමිත්තං විය භාවනාඤාණෙන වක්ඛමානවිසෙසං පථවිනිමිත්තං ගණ්ණාති. “පථවිය”න්ති වත්ථාපි මණ්ඩලාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො. කතෙති වක්ඛමානවිධිනා අභිසඬ්ඛතෙති අත්ථො. වා-සද්දො අනියමත්ථො. අකතෙති පාකනිකෙ බලමණ්ඩලාදිකෙ පථවිමණ්ඩලෙ. සාන්තකෙති සඅන්තකෙ එව, සපරිච්ඡෙදෙ එවාති අත්ථො. සාවධාරණඤ්ඤෙන වචනං. තථා හි තෙන නිවත්තිතං දස්සෙතුං “නො අනන්තකෙ”ති චුත්තං. සකොටියෙතිආදීනිපි තස්සෙව වෙච්චනාති. සුප්පමත්තෙ වානිආදීසු සුප්පසරාවාති සමප්පමාණාති ඉච්ඡිතාති. කෙචි පන වදන්ති “සරාවමත්තං විදත්ථිවතුරඬ්ගුලං හොති, සුප්පමත්තං තතො අධිකප්පමාණන්ති. කිත්තිමං කසිණමණ්ඩලං හෙට්ඨිමපරිච්ඡෙදෙන සරාවමත්තං, උපරිමපරිච්ඡෙදෙන සුප්පමත්තං, න තතො අධො, උද්ධං වාති පරිත්තප්පමාණහෙදසඬ්ගණ්ණන්තං ‘සුප්පමත්තෙ වා සරාවමත්තෙ වා’ති චුත්ත”න්ති. යථාඋපට්ඨිතෙ ආරම්මණෙ එකඬ්ගුලමත්තම්පි වඩ්ඪිතං අප්පමාණමෙවාති චුත්තොවායමත්ථො. කෙචි පන “ජත්තමත්තම්පි කසිණමණ්ඩලං කාතබ්බං”න්ති වදන්ති.

සො තං නිමිත්තං සුග්ගහිතං කරොතීති සො යොගාවචරො තං පථවිමණ්ඩලං සුග්ගහිතං නිමිත්තං කරොති. යදා වක්ඛං උම්මිලෙන්වා ඔලොකෙන්වා තත්ථ නිමිත්තං ගහෙන්වා නිම්මිලෙන්වා ආවජ්ජෙන්තස්ස උම්මිලෙන්වා ඔලොකිතක්ඛණෙ විය උපට්ඨාති, තදා සුග්ගහිතං කරොති නාම. අට්ඨන්ථ සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා අබ්භිගතෙන මානසෙන පුනප්පුනං සල්ලක්ඛෙන්තො සුපධාරිතං උපධාරෙති නාම. එවං උපධාරිතං පන නං පුනප්පුනං ආවජ්ජෙන්තො මනසි කරොන්තො තමෙවාරබ්භ ආසෙවනං භාවනං බහුලං පවත්තෙන්තො සුවචත්ථිතං වචන්ථපෙති නාම. තස්මිං ආරම්මණෙති එවං සුග්ගහිතකරණාදිනා සම්මදෙව උපට්ඨිතෙ තස්මිං පථවිකසිණසඤ්ඤිතෙ ආරම්මණෙ. විත්තං උපනිබන්ධතීති අත්තතො විත්තං උපවාරජ්ඣානං උපනෙන්වා නිබන්ධති අඤ්ඤාරම්මණතො විනිවත්තං කරොති. අද්ධා ඉමායාතිආදි ආනිසංසදස්සාවිතාදස්සනං.

ඉදානි යථාදස්සිතස්ස අට්ඨකථාපාඨස්ස අත්ථප්පකාසනෙන සද්ධිං භාවනාවිධිං විභාවෙතුකාමො අකතෙ තාව නිමිත්තග්ගණං දස්සෙන්තො “තත්ථ යෙන අනිකභවෙපි”තිආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං අට්ඨකථාපාඨො.

වතුක්කපඤ්චකප්ඤානානීති වතුක්කපඤ්චකනයවසෙන වදනි. පුඤ්ඤවතොති භාවනාමයපුඤ්ඤවතො. උපනිස්සයසම්පන්නස්සාති තාදිසෙනෙව උපනිස්සයෙන සමන්නාගතස්ස. බලමණ්ඩලෙති මණ්ඩලාකාරෙ ධඤ්ඤකරණව්‍යානෙ. තංයානප්පමාණමෙවාති ඔලොකිතව්‍යානප්පමාණමෙව.

අවිරාධෙත්වාති අවිරජ්ඣත්වා වුත්තවිධිනා එව. නීලපීතලොහිතඔදාතසම්භෙදවසෙනාති නීලාදිවණ්ණාහි මත්තිකාහි පච්චෙකං, එකප්ඤ්ඤව සංසග්ගවසෙන. ගඬගාවහෙති ගඬගාසොතෙ. සීහළදීපෙ කිර රාවණගඬගා නාම නදී, තස්සා සොතෙන ජින්නතට්ඨානෙ මත්තිකා අරුණවණ්ණා. තං සන්ධාය වුත්තං “ගඬගාවහෙ මත්තිකාසදිසාය අරුණවණ්ණායා”ති. අරුණවණ්ණාය අරුණනිහාය, අරුණප්පභාවණ්ණායාති අත්ථො.

එවං කසිණදොසෙ දස්සෙත්වා ඉදානි කසිණකරණාදිකෙ සෙසාකාරෙ දස්සෙතුං “තඤ්ච ඛො”තිආදි වුත්තං. සංහාරිමන්ති සංහරිතබ්බං ගහෙත්වා වරණයොග්ගං. තත්ත්වයකන්ති යත්‍ර කතං, තත්ථෙව තිට්ඨනකං. වුත්තප්පමාණන්ති “සුප්පමත්තෙ වා සරාවමත්තෙ වා”ති වුත්තප්පමාණං. වට්ටන්ති මණ්ඩලසණ්ධානං. පරිකම්මකාලෙති නිමිත්තභග්ගණාය භාවනාකාලෙ. එතදෙවාති යං විදත්ථිවතුරඬගුලචිත්ථාරං, එතදෙව පමාණං සන්ධාය “සුප්පමත්තං වා සරාවමත්තං වා”ති වුත්තං. සුප්පං හි නාතිමහන්තං, සරාවඤ්ච මහන්තං වාටිපිධානප්පභොගකන්ති සමප්පමාණං හොති.

56. තස්මාති පරිච්ඡෙදත්ථාය වුත්තත්තා. එවං වුත්තප්පමාණං පරිච්ඡෙදන්ති යථාවුත්තප්පමාණං
විදත්ථිවතුරඬගුලචිත්ථාරං පරිච්ඡෙදං කත්වා, එවං වුත්තප්පමාණං වා කසිණමණ්ඩලං විසභාගවණ්ණෙන පරිච්ඡෙදං කත්වා. රුක්ඛපාණිකාති කුචන්දනාදිරුක්ඛපාණිකා අරුණවණ්ණසස්ස විසභාගවණ්ණං සමුට්ඨපෙනි. තස්මා තං අග්ගහෙත්වාති වුත්තං. පකතිරුක්ඛපාණිකා පන පාසාණපාණිකාගතිකාව. නින්නුන්නතට්ඨානාභාවෙන හෙරිතලසදිසං කත්වා. තතො දුරතරෙතිආදි යථාවුත්තතො පදෙසතො, පීඨතො ව අඤ්ඤස්මිං ආදීනවදස්සනං. කසිණදොසාති හත්ථපාණිපදාදයො ඉධ කසිණදොසා.

වුත්තනසෙනෙවාති “අඬ්ඨතෙයාහත්ථන්නරෙ පදෙසෙ, විදත්ථිවතුරඬගුලපාදකෙ පීඨෙ”ති ව වුත්තවිධිනාව. කාමෙසු ආදීනවන්ති “කාමා නාමෙන අට්ඨකඬ්ඨකලුපමා නිරස්සාදට්ඨෙත, තිණුක්කුපමා අනුදහනට්ඨෙත, අඬ්ඨාරකාසුපමා මහාහිතාපට්ඨෙත, සුපිනකුපමා ඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨෙත, යාවිතකුපමා තාවකාලිකට්ඨෙත, රුක්ඛඵලපමා සබ්බධගපච්චධගපලිහඤ්ජනට්ඨෙත, අසිසුනුපමා අධිකුට්ටනට්ඨෙත, සත්තිසුලුපමා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙත, සප්පසිරුපමා සපට්ඨයට්ඨෙතා”තිආදීනා (පාචි. අට්ඨ. 417; ම. නි. අට්ඨ. 1.234) “අප්පස්සාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා”තිආදීනා (පාචි. 417; ම. නි. 1.234; 2.42) “කාමසුඛඤ්ච නාමෙන බහුපරිස්සයං, සාසඬ්ඨකං, සහයං, සංකිලිට්ඨං, මිළ්භපරිභොගසදිසං, භීතං, ගම්මං, පොථුප්පනිකං, අනරියං, අනත්ථසංහිත”න්තිආදීනා ව අනෙකාකාරවොකාරං වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු ආදීනවං දොසං පච්චවෙක්ඛිත්වා. කාමනිස්සරණෙති කාමානං නිස්සරණභූතෙ, තෙහි වා නිස්සට්ඨෙ. අග්ගමග්ගස්ස පාදකභාවෙන සබ්බදුක්ඛසමතික්කමස්ස උපායභූතෙ. තෙක්ඛම්මෙති ඤානෙ. ජාතාහිලාසෙන සඤ්ජාතවිජන්දෙන. “සම්මාසම්බුද්ධො වත භගවා අවිපරිතධම්මදෙසනත්තා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො එකන්තනියානිකත්තා, සුප්පට්ඨපන්නො සඬ්ඝො යථානුසිට්ඨං පට්ඨප්පනතො”ති එවං බුද්ධධම්මසඬ්ඝගුණානුස්සරණෙන රතනත්තයවිසයං පිතිපාමොජ්ජං ජනයිත්වා. තෙක්ඛම්මං පට්ඨප්පනි එතායාති තෙක්ඛම්මපට්ඨදා, සඋපචාරස්ස ඤානස්ස, විපස්සනාය, මග්ගස්ස, නිබ්බානස්ස ව අධිගමකාරණන්ති අත්ථො. පුබ්බෙ පන පඨමජ්ඣානමෙව තෙක්ඛම්මන්ති වුත්තත්තා වුත්තාවසෙසා සබ්බෙපි තෙක්ඛම්මධම්මා. යථාහ –

“පබ්බජ්ජා පඨමං ඤානං, නිබ්බානං ව විපස්සනා;
සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා, ‘තෙක්ඛම්ම’න්ති පවුච්චරෙ”ති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 109);

පච්චෙකසුඛරසස්සාති විත්තවිචෙකාදිවිචෙකප්පස්ස සුඛරසස්ස. එවමෙනෙහි පඤ්චහි පදෙහි “ආනිසංසදස්සාවි”තිආදීනං පදානං අත්ථො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. සමෙන ආකාරෙතාති අතිඋම්මීලනඅතිමන්දාලොචනාති වජ්ජෙත්වා නාතිඋම්මීලනනාතිමන්දාලොචනසඬ්ඛාතෙන සමෙන ආලොචනාකාරෙන. නිමිත්තං ගණ්හන්තෙනාති පට්ඨිකසිණෙ වක්ඛුනා ගහිතනිමිත්තං මනසා ගණ්හන්තෙන. භාවෙනබ්බන්ති තථාපචත්තං නිමිත්තග්ගහණං වඩ්ඪෙතබ්බං ආසෙවිතබ්බං බහුලිකාතබ්බං.

වක්ඛු කිලමති අතිසුබ්බං, අතිභාසුරඤ්ච රූපගතං උපනිජ්ඣායතො විය. අතිවිභූතං හොති අත්තතො සභාවාචිභාවතො. තථා ව වණ්ණතො වා ලක්ඛණතො වා උපනිට්ඨෙයා. තෙන වුත්තං “තෙනස්ස නිමිත්තං නුප්පජ්ජති”ති. අවිභූතං හොති ගජනිමිලිලෙනෙ පෙක්ඛන්තස්ස රූපගතං විය. විත්තඤ්ච ලීනං හොති දස්සනෙ මන්දබ්‍යාපාරතාය කොසප්පපාතතො. තෙනාහ “එවම්පි නිමිත්තං නුප්පජ්ජති”ති. ආදාසතලෙ මුඛනිමිත්තදස්සිතා වියාති යථා ආදාසතලෙ මුඛනිමිත්තදස්සි පුරිසො න තත්ථ අතිගාල්භං උම්මීලති, නාපි අතිමන්දං, න ආදාසතලස්ස වණ්ණං පච්චවෙක්ඛති, නාපි ලක්ඛණං මනසි කරොති. අථ ඛො සමෙන ආකාරෙන ඔලොකෙන්තො අත්තතො මුඛනිමිත්තමෙව පස්සති, එවමෙව අයම්පි පට්ඨිකසිණං සමෙන ආකාරෙන ඔලොකෙන්තො නිමිත්තග්ගහණප්පසුතොයෙව හොති, තෙන වුත්තං “සමෙන ආකාරෙන”තිආදි. න වණ්ණො පච්චවෙක්ඛිතබ්බොති

යො තත්ප් පට්ඨිකසිණෙ අරුණවණ්ණො, සො න චිත්තෙතඛිබ්බො. චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පන ගහණං න සක්කා නිවාරෙතුං. තෙනෙවෙත්ප් “න ඔලොකෙතඛිබ්බො”ති අවත්වා පච්චෙක්ඛණග්ගහණං කතං. න ලක්ඛණං මනසි කාතඛිබ්බන්ති යං තත්ප් පට්ඨිධාතුයා ථද්ධිලක්ඛණං, තං න මනසි කාතඛිබ්බං.

දිස්වා ගහෙතඛිබ්බන්තා “වණ්ණං අමුඤ්චිත්වා”ති වත්වාපි වණ්ණවසෙනෙත්ප් ආහොගො න කාතඛිබ්බො, සො පන වණ්ණො නිස්සයගතිකො කාතඛිබ්බොති දස්සෙන්තො ආහ “නිස්සයසවණ්ණං කත්වා”ති. නිස්සයෙන සමානාකාරසන්නිස්සිතො සො වණ්ණො තාය පට්ඨියා සමානගතිකං කත්වා, වණ්ණෙන සහෙව “පට්ඨි”ති මනසි කාතඛිබ්බන්ති අත්ථො. උස්සද්වසෙන පණ්ණත්තිධම්මෙති පට්ඨිධාතුයා උස්සන්නභාවෙන සත්තිතො අධිකභාවෙන සසම්භාරපට්ඨියං “පට්ඨි”ති යො ලොකවොහාරො, තස්මිං පණ්ණත්තිධම්මෙ චිත්තං පට්ඨපෙත්වා “පට්ඨි, පට්ඨි”ති මනසි කාතඛිබ්බං. යදි ලොකවොහාරෙන පණ්ණත්තිමත්තෙ චිත්තං යපෙතඛිබ්බං, නාමන්තරවසෙනපි පට්ඨි මනසි කාතඛිබ්බා භවෙය්‍යාති, හොතු, කො දොසොති දස්සෙන්තො “මහී මෙදිනී”තිආදිමාහ. තත්ප් යම්ච්ඡති යං නාමං වත්තුං ඉච්ඡති, තං වත්තඛිබ්බං. තඤ්ච ඛො යදස්ස සඤ්ඤානුකූලං හොති යං නාමං අස්ස යොගිතො පුබ්බෙ තත්ප් ගහිතසඤ්ඤාවසෙන අනුකූලං පවුරතාය, පගුණතාය වා ආගච්ඡති, තං වත්තඛිබ්බං. වත්තඛිබ්බන්ති ව පට්ඨසමන්තාහාරෙ කස්සචි වච්චෙදොපි හොතිති කත්වා වුත්තං, ආචරියෙන වා වත්තඛිබ්බතං සන්ධාය. කිං වා බහුතා, පාකට්ඨාපොයෙවෙත්ප් පමාණන්ති දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. කාලෙන උම්මිලෙත්වා කාලෙන නිම්මිලෙත්වාති කිඤ්චි කාලං වක්ඛුං. උම්මිලෙත්වා නිමිත්තග්ගහණවසෙන පට්ඨිමණ්ඩලං ඔලොකෙත්වා පුන කිඤ්චි කාලං වක්ඛුං නිම්මිලෙත්වා ආවජ්ජිතඛිබ්බං. යෙනාකාරෙන ඔලොකෙත්වා ගහිතං, තෙනාකාරෙන පුන තං සමන්තාහරිතඛිබ්බං.

57. ආපාටමාගච්ඡතිති මනොද්චාරිකප්චනානං ගොචරභාවං උපගච්ඡති. තස්ස උග්ගහනිමිත්තස්ස. න තස්මිං යානෙ නිසිදිතඛිබ්බං. කස්මා? යදි උග්ගහනිමිත්තෙ ජාතෙපි පට්ඨිමණ්ඩලං ඔලොකෙත්වා භාවෙති, පටිභාගනිමිත්තූප්පත්ති න සියා. සම්පට්ඨෙත ව න ඔලොකෙතුං න සක්කා. තෙන වුත්තං “අත්තනො වසනට්ඨානං පච්ඡිත්වා”තිආදි. නිස්සද්දභාවාය එකපට්ඨිකූපාහනාගහණං, පරිස්සයවිනොදනත්ථං කත්තරදණ්ඩග්ගහණං. සවෙ තස්සති, අපානෙන භාවෙතඛිබ්බන්ති සම්බන්ධො. චක්ඛමානෙසු අසප්පායෙසු කෙනච්චෙදව අසප්පායෙන කාරණභූතෙන. නිමිත්තං ආදායාති යථාජාතං උග්ගහනිමිත්තං ගහෙත්වා. සමන්තාහරිතඛිබ්බන්ති ආවජ්ජිතඛිබ්බං. නිමිත්තන්ති අධිප්පායො, සම්මා වා අනු අනු ආහරිතඛිබ්බං කම්මට්ඨානන්ති අත්ථො. තක්කාහතං විතක්කාහතන්ති තක්කනතො, සවිසෙසං තක්කනතො ව “තක්කො, විතක්කො”ති ඵ ඵචං ලද්ධනාමෙන භාවනාචිත්තසම්පයුත්තෙන සම්මාසඬ්ඤ්ඤාපෙන ආහනනපරියාහනනකිච්චෙන අපරාපරං වත්තමානෙන කම්මට්ඨානං ආහතං, පරියාහනඤ්ච කාතඛිබ්බං, බලප්පත්තවිතක්කො මනසිකාරො බහුලං පවත්තෙතඛිබ්බොති අත්ථො. එවං කරොන්තස්සාති එවං කම්මට්ඨානං තක්කාහතං විතක්කාහතං කරොන්තස්ස. යථා භාවනා පුබ්බෙනාපරං විසෙසං ආවහති, එවං අනුයුඤ්ජන්තස්ස. අනුක්කමෙනාති භාවනානුක්කමෙන. යදා සද්ධාදිති ඉන්ද්‍රියාති සුවිසදාති තික්ඛාති පවත්තන්ති, තදා අස්සද්ධියාදිතං දුරිභාවෙන සාතිසයථාමප්පත්තෙහි සත්තහි බලෙහි ලද්ධපත්ථම්භාති විතක්කාදිති කාමාවචරානෙව ඤානඬ්ඤාති බහුති හුත්වා පාතුභවන්ති. තතො එව තෙසං උපුච්චවචනීකභූතා කාමච්ඡන්දාදයො සද්ධිං තදෙකට්ඨෙහි පාපධම්මෙහි විදුරි භවන්ති, පටිභාගනිමිත්තූප්පත්තියා සද්ධිං තං ආරබ්භ උපචාරජ්ඣානං උප්පජ්ජති. තෙන වුත්තං “නිවරණාති වික්ඛම්භන්ති”තිආදි. තත්ප් සන්නිසිදන්තිති සම්මදෙව සිදන්ති, උපසමන්තිති අත්ථො.

ඉමස්සාති පටිභාගනිමිත්තස්ස. අඬ්ඟුලිපදපාණිපදාදිකො කසිණදොසො. ආදාසමණ්ඩලපමාදිහි උග්ගහනිමිත්තතො පටිභාගනිමිත්තස්ස සුපරිසුද්ධතං, සණ්භසුමුත්තඤ්ච දස්සෙති. තඤ්ච ඛො පටිභාගනිමිත්තං නෙව වණ්ණවත්තං න සණ්ඨානවත්තං අපරමත්ප්පභාවත්තා. ඊදිසන්ති වණ්ණසණ්ඨානවත්තං. තිලක්ඛණබ්භාහතන්ති උප්පාදාදිලක්ඛණත්තයානුපට්ඨියං, අනිච්චතාදිලක්ඛණත්තයඬ්ඤිතං වා. යදි න පනෙතං තාදිසං වණ්ණාදිවත්තං, කථං ඤානස්ස ආරම්මණභාවොති ආහ “කෙවලඤ්චි”තිආදි. සඤ්ඤාජන්ති භාවනාසඤ්ඤාජන්ති, භාවනාසඤ්ඤාය සඤ්ජානමත්තං. න හි අසභාවස්ස කුතොපි සමුට්ඨානං අත්ථි. තෙනාහ “උපට්ඨානාකාරමත්ත”න්ති.

58. වික්ඛම්භිතානෙව සන්නිසින්නාව, න පන තදන්තං උස්සාහො කාතඛිබ්බොති අධිප්පායො. “උපචාරසමාධිතා”ති වුත්තෙ ඉතරොපි සමාධි අත්ථිති අත්ථතො ආපන්නන්ති තම්පි දස්සෙතුං “දුච්චො හි සමාධි”තිආදි ආරද්ධං. ද්විභාකාරෙහිති ඤානධම්මානං පටිපක්ඛදුරිභාවො, ථීරභාවප්පත්ති වාති ඉමෙහි ද්විහි කාරණෙහි. ඉදාති තාති කාරණාති අවත්ථාමුඛෙන දස්සෙතුං “උපචාරභූමියං වා”තිආදි වුත්තං. උපචාරභූමියන්ති උපචාරාවත්ථායං. යදිපි තදා ඤානඬ්ඤාති පටුතරාති මහග්ගහණවත්තනාති න උප්පජ්ජන්ති, තෙසං පන පටිපක්ඛධම්මානං වික්ඛම්භනෙන චිත්තං සමාධියති. තෙනාහ “නිවරණප්පභානෙන චිත්තං සමාහිතං හොති”ති. පටිලාභභූමියන්ති ඤානස්ස අධිගමාවත්ථායං. තදා හි අප්පනාපත්තානං ඤානධම්මානං උප්පත්තියා චිත්තං සමාධියති. තෙනාහ “අඬ්ගපාතුභාවෙනා”ති. චිත්තං සමාහිතං හොතිති සම්බන්ධො.

න ථාමජාතානීති න ජාතථාමානී, න භාවනාබලං පත්තානීති අත්ථො. චිත්තන්ති ඤානචිත්තං. කෙවලම්පි රත්ති. කෙවලම්පි දිවසං තිට්ඨතිති සමාපත්තිවෙලං සන්ධායාහ. උපචාරභූමියං නිමිත්තවඩ්ඪනං යුත්තන්ති කත්වා වුත්තං “නිමිත්තං වඩ්ඪෙත්වා”ති. ලද්ධපරිභානීති ලද්ධඋපචාරජ්ඣානපරිභානී. නිමිත්තෙ අවිනස්සන්තෙ

තදාරම්මණකුමාරි අපරිහිනමෙව හොති, නිමිත්තෙ පන ආරක්ඛාභාවෙන චිතට්ඨෙ ලද්ධං ලද්ධං කුමාරිමි චිත්තස්සති තදායත්තචුත්තිතො. තෙනාහ “ආරක්ඛමිහි”තිආදි.

සත්තසප්පායවණ්ණනා

59. “ථාවරඤ්ච හොති”ති වත්ථා යථා ථාවරං හොති, තං දස්සෙතුං “සති උපට්ඨාති, චිත්තං සමාධියති”ති චුත්තං. යථාලද්ධඤ්චි නිමිත්තං තත්ථ සතිං සුපට්ඨිතං කත්ථා එකග්ගතං චිත්තන්තස්ස ථිරං නාම හොති, සුරක්ඛිතඤ්ච. සති-ග්ගහණෙන චෙත්ථ සම්පජ්ඤ්ඤං, සමාධිග්ගහණෙන චිරියඤ්ච සඨගහිතං හොති නානන්තරියභාවතො. තත්ථාති තෙසු ආවාසෙසු. තිණි තිණිති එකෙකස්මිං ආවාසෙ අචුත්ථඅචුත්ථට්ඨානෙ වසනනියාමෙන තයො තයො දිවසෙ වසිත්වා.

උත්තරෙන වා දක්ඛිණෙන වාති චුත්තං ගමනාගමනෙ සුරියාහිමුඛභාවනිවාරණත්ථන්ති. සහස්සධනුප්පමාණං දියඨිසකොසං.

ද්වන්තිංස නිරව්ඡානකථාති රාජකථාදිකෙ (දී. නි. 1.17; ම. නි. 2.223; සං. නි. 5.1080; අ. නි. 10.69; පාචි. 508) සන්ධායාහ. තා හි පාළියං සරූපතො අනාගතාපි අරඤ්ඤපබ්බතනදීදිපකථා ඉති-සද්දෙන සඨගහෙන්වා සග්ගමොක්ඛානං නිරව්ඡානභාවතො “ද්වන්තිංස නිරව්ඡානකථා”ති චුත්තා. දසකථාවත්ථුනිස්සිතන්ති “අප්පිච්ඡතා, සන්තුට්ඨි, පච්චෙකො, අසංසග්ගො, චිරියාරම්භො, සීල, සමාධි, පඤ්ඤා, විමුත්ති, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සන”න්ති ඉමාති අප්පිච්ඡකථාදිනං වත්ථුනි, තන්තිස්සිතං භස්සං සප්පායං.

අනිරව්ඡානකථිකොති නනිරව්ඡානකථිකො, නිරව්ඡානකථා විධුරං ධම්මිකං කම්මට්ඨානපටිසංයුත්තමෙව කථං කථෙතිති අධිප්පායො. සීලාදිගුණසම්පන්නොති සීලසමාධිආදිගුණසම්පන්නො. යො හි සමාධිකම්මට්ඨානිකො, සමාධිකම්මට්ඨානස්ස වා පාරං පන්නො, සො ඉමස්ස යොගිනො සප්පායො. තෙනාහ “යං නිස්සායා”තිආදි. කායද්ද්විඛ්‍යුලොති කායස්ස සත්තප්පනපොසනප්පසුතො. යං සන්ධාය චුත්තං “යාවදත්ථං උදරාවදෙනකං භුඤ්ජිත්වා සෙයාසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති”ති (දී. නි. 3.320; ම. නි. 1.186; අ. නි. 5.206).

හොජනං යෙභුයොන මධුරම්බිලරසවසෙන සත්තානං උපයොගං ගච්ඡති දධිආදීසු තථා දස්සනතො. කටුකාදිරසා පන කෙවලං අභිසඨ්ඨාරකා එවාති ආහ “කස්සචි මධුරං, කස්සචි අම්බිලං සප්පායං හොති”ති.

යස්මිං ඉරියාපථෙ ආධාරභූතෙ, වත්තමානෙ වා, යස්මිං වා ඉරියාපථෙ පචත්තමානස්ස. නිමිත්තාසෙවනඛ්‍යුලස්සාති නිමිත්තෙ ආසෙවනාඛ්‍යුලස්ස පටිභාගනිමිත්තෙ විසයභූතෙ භාවනාමනසිකාරං ඛ්‍යුලං ආසෙවනත්තස්ස, නිමිත්තස්ස වා ගොචරාසෙවනවසෙන ආසෙවනාඛ්‍යුලස්ස. යෙන හි භාවෙන්තස්ස භාවනාසෙවනා, තෙන ගොචරාසෙවනාපි ඉච්ඡිතබ්බාති.

දසවිධඅප්පනාකොසල්ලවණ්ණනා

60. න හොති අප්පනා. යෙන විධිනා අප්පනායං කුසලො හොති, සො දසවිධො විධි අප්පනාකොසල්ලං, තන්තිබ්බත්තං වා ඤාණං. වත්ථුච්ඡද්ධිකිරියතොති වත්ථුනං විසදභාවකරණතො අප්පනාකොසල්ලං ඉච්ඡිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. එවං සෙසෙසුපි.

61. චිත්තචෙතසිකානං හි පචත්තිට්ඨානභාවතො සරීරං, තප්පට්ඨිද්ධාති විවරාදිති ව ඉධ “වත්ථුනි”ති අධිප්පෙනාති. තාති යථා චිත්තස්ස සුඛාවහාති හොන්ති, තථා කරණං තෙසං විසදභාවකරණං. තෙන චුත්තං “අප්ඤ්ඤාතිකඛාහිරාන”න්තිආදි. සරීරං වාති වා-සද්දො අට්ඨානප්පයුත්තො, සරීරං සෙදමලග්ගහිතං වා අඤ්ඤාන වා අවස්සුතකිච්චෙන විබාධිතන්ති අධිප්පායො. සෙනාසනං වාති වා-සද්දෙන පත්තාදීනම්පි සඨගහො දට්ඨබ්බො. නනු වායං නයො බුද්දකපලිබ්බොධුපච්ඡෙදෙන සඨගහිතො, පුන කස්මා චුත්තොති? සච්චං සඨගහිතො, සො ව බො භාවනාය ආරම්භකාලෙ. ඉධ පන ආරද්ධකම්මට්ඨානස්ස උපචාරප්ඤ්ඤානෙ යත්වා අප්පනාපරිවාසං වසන්තස්ස කාලන්තරෙ ජාතෙ තථාපටිපත්ති අප්පනාකොසල්ලාය චුත්තා. අවිසදෙ සති, විසයභූතෙ වා. කථං භාවනාමනුසුඤ්ජන්තස්ස තාති විසයො? අන්තරන්තරා පචත්තනකචිත්තූප්පාදවසෙනෙවං චුත්තං. තෙ හි චිත්තූප්පාදා චිත්තෙකග්ගතාය අපරිසුද්ධභාවාය සංවත්තන්ති. චිත්තචෙතසිකෙසු නිස්සයාදිපච්චයභූතෙසු. ඤාණම්පිති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනෙ. තෙන “න කෙවලං තං වත්ථුයෙව, අථ බො තස්මිං අපරිසුද්ධෙ ඤාණම්පි අපරිසුද්ධං හොති”ති දස්සිතං. තංසම්පයුත්තානං පන අපරිසුද්ධතා අචුත්තසිද්ධා, ඤාණස්ස ව විසුං ගහණං අප්පනාය ඛ්‍යුකාරත්තා. තථා හි කුමාරං “දන්ධාහිඤ්ඤං, බිප්පාහිඤ්ඤං”න්ති ඤාණමුඛෙන නිද්දිට්ඨං. නිස්සයනිස්සයොපි නිස්සයොත්තෙව චුච්චිතිති ආහ “දීපකපල්ලිකවට්ටිකෙලාති නිස්සායා”ති. ඤාණෙ අවිසදෙ විපස්සනාභාවනා විස සමාධිභාවනාපි පරිද්ධිබලා හොතිති දස්සෙතුං “අපරිසුද්ධෙන ඤාණෙනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කම්මට්ඨානන්ති සමථකම්මට්ඨානං ආහ. වුඩ්ඪිං අඨගපාතුභාවෙන, විරුල්හිං ගුණභාවෙන, වෙසුල්ලං සබ්බසො වසිභාවප්පත්තියා වෙදිතබ්බං. විසදෙ පනාති සුක්කපක්ඛො, තස්ස චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

62. සමභාවකරණය කිව්වතො අනුනාධිකභාවකරණය. යථාපච්චයං සද්ධෙය්‍යවත්ථුස්මිං අධිමොක්ඛකිව්වස්ස පටුතරභාවෙන, පඤ්ඤාය අවිසදතාය, වීරියාදීනං ව සිලීලතාදිනා සද්ධිත්ථියං බලවං භොති. තෙනාහ “ඉතරානි මන්දානී”ති. තතොති තස්මා සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවතො, ඉතරෙසඤ්ච මන්දත්තා. කොසප්පපක්කො පතිතුං අදත්වා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්හනං අනුබලප්පදානං පග්ගහො, පග්ගහොව කිව්වං, පග්ගහකිව්වං කාතුං න සක්කොතිති සම්බන්ධිතබ්බං. ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, අනිස්සජ්ජනං වා උපට්ඨානං, වික්කෙපපට්පක්කො. යෙන වා සම්පයුත්තා අවික්ඛිත්තා භොන්ති, සො අවික්කෙපො. රූපගතං විය වක්ඛුනා යෙන යාථාවතො විසයසභාවං පස්සති, තං දස්සනකිව්වං කාතුං න සක්කොති බලවතා සද්ධිත්ථියෙන අභිභූතත්තා. සහජාතධම්මෙසු හි ඉන්ද්‍රියං කාරොන්තානං සහපචත්තමානානං ධම්මානං එකරසතාවසෙනෙව අත්ථසිද්ධිං, න අඤ්ඤාං. තස්මාති චුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. තන්ති සද්ධිත්ථියං. ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙනාති යස්ස සද්ධෙය්‍යවත්ථුතො උළාරතාදිගුණෙ අධිමුච්චනස්ස සාතිසයප්පවත්තියා සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තස්ස පච්චයපච්චයුප්පන්තාදිවිභාගතො යාථාවතො වීමංසනෙන. එවඤ්ඤි එවංධම්මතානායෙන සභාවරසතො පරිග්ගය්හමානො සවිජ්ජාරො අධිමොක්ඛො න භොති, “අයං ඉමෙසං ධම්මානං සභාවො”ති පරිජානනවසෙන පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස සාතිසයත්තා. ධූරියධම්මෙසු හි යථා සද්ධාය බලවභාවෙ පඤ්ඤාය මන්දභාවො භොති, එවං පඤ්ඤාය බලවභාවෙ සද්ධාය මන්දභාවො භොතිති. තෙන චුත්තං “තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භාපෙතබ්බං”න්ති.

තථා අමනසිකාරොනාති යෙනාකාරෙන භාවනමනුයුක්ඛත්තස්ස සද්ධිත්ථියං බලවං භොති, තෙනාකාරෙන භාවනාය අනනුයුක්ඛත්තොති චුත්තං භොති. ඉධ දුට්ඨොන සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවො, අත්තතො වා පච්චයවිසෙසතො කිව්චුත්තරියෙන, වීරියාදීනං වා මන්දකිව්වතාය. තත්ථ පඨමවිකප්පෙ භාපනවිධි දස්සිතො, දුතියවිකප්පෙ පන යථා මනසි කරොතො වීරියාදීනං මන්දකිව්වතාය සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තථා අමනසිකාරෙන වීරියාදීනං පටුකිව්වභාවාවහෙන මනසිකාරෙන සද්ධිත්ථියං තෙහි සමරසං කරොන්තෙන භාපෙතබ්බං. ඉමීනා නායෙන සෙසිත්ථියෙසුහි භාපනවිධි වෙදිතබ්බො.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථුති සො හි ආයස්මා සද්ධාධිමුත්තතාය කතාධිකාරො සත්ථු රූපකායදස්සනප්පසුතො එව හුත්වා විහරන්තො සත්ථාරා “කිං තෙ, වක්කලි, ඉමීනා පුත්තිකායෙන දිට්ඨොන? යො බො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”තිආදිනා (සං. නි. 3.87) ඔවදිත්වා කම්මට්ඨානෙන නියොජිතොපි තං අනනුයුක්ඛත්තො පණාමිතො අත්තානං විනිපාතෙතුං පපාතට්ඨානං අභිරුහි. අථ නං සත්ථා යථානිසිත්තොව ඔභාසං විසජ්ජෙන්තො අත්තානං දස්සෙන්වා –

“පාමොජ්ජබහුලො හික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඬ්ඛාරූපසමං සුඛං”න්ති. (ධ. ප. 381) –

ගාථං වත්වා “එහි වක්කලි”ති ආහ. සො තෙන අමතෙනෙව අභිසිත්තො හට්ඨකුට්ඨො හුත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙසි. සද්ධාය පන බලවභාවතො විපස්සනාවිථිං න ඔතරි. තං ඤත්වා හගවා ඉන්ද්‍රියසමතං පටිපාදෙන්තො කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා අදාසි. සො සත්ථාරා දින්නනායෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං “වක්කලිත්ථෙරවත්ථු වෙන්ථ නිදස්සන”න්ති.

ඉතරකිව්වහෙදන්ති උපට්ඨානාදිකිව්වවිසෙසං. පස්සද්ධාදීනි ආදි-සද්දෙන සමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකථානං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. භාපෙතබ්බත්ති යථා සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවො ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භායති, එවං වීරියිත්ථියස්ස අධිමත්තතා පස්සද්ධිආදිභාවනාය භායති, සමාධිපක්ඛියත්තා තස්සා. තථා හි සා සමාධිත්ථියස්ස අධිමත්තතං කොසප්පපාතතො රක්ඛන්ති වීරියාදිභාවනා විය වීරියිත්ථියස්ස අධිමත්තතං උද්ධව්වපාතතො රක්ඛන්ති එකංසතො භාපෙති. තෙන චුත්තං “පස්සද්ධාදිභාවනාය භාපෙතබ්බං”න්ති.

සොණත්ථෙරස්ස වත්ථුති (මහාව. 243) සුකුමාරස්ස සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු. සො හි ආයස්මා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා සීතවනෙ විහරන්තො “මම සරීරං සුබ්බමාලං, න ව සක්කා සුබ්බෙනෙව සුඛං අධිගන්තුං, කායං කිලමෙත්වාපි සමණධම්මො කාතබ්බො”ති යානවඩ්ඛමමෙව අධිට්ඨාය පධානමනුයුක්ඛත්තො පාදනලෙසු ථොටෙසු උට්ඨිතෙසුහි වෙදනං අප්ප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා දළ්භං වීරියං කරොන්තො අව්චාරද්ධවීරියතාය විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා විණොවාදෙන ඔවදිත්වා වීරියසමතායොජනවිධිං දස්සෙන්තො කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා ගිජ්ඣකුටං ගතො. ථෙරොපි සත්ථාරා දින්නනායෙන වීරියසමතං යොජෙන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං “සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතබ්බං”න්ති.

සෙසෙසුපිති සතිසමාධිපඤ්ඤන්ද්‍රියෙසුහි. එකස්සාති එකෙකස්ස. සාමඤ්ඤනිද්දෙසොවායං දට්ඨබ්බො. එවං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං පච්චෙකං අධිමත්තතාය පන භාපනවසෙන සමතං දස්සෙන්වා ඉදානි තත්ථ යෙසං විසෙසතො අසාධාරණතො, සාධාරණතො ව සමතා ඉච්ඡිතබ්බා, තං දස්සෙතුං “විසෙසතො පනා”තිආදි චුත්තං. එත්ථාති එතෙසු පඤ්චෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු. සමතන්ති සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුනානාධිකභාවං. තථා සමාධිවීරියානං. යථා හි සද්ධාපඤ්ඤානං විසුං විසුං ධූරියධම්මභූතානං කිව්වතො අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනං විසෙසතො ඉච්ඡිතබ්බමෙව,

යනො නෙසං සමධුරතාය අප්පනා සම්පජ්ජතිති, එවං සමාධිවිරියානං කොසජ්ජඋද්ධව්වපක්ඛිකානං සමරසතාය සති අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථම්හනතො සම්පයුත්තධම්මානං අන්තද්වයපාතාභාවෙන සම්මදෙව අප්පනා ඉප්ඤ්ඤති.

“බලවසද්ධො හී” නිදාදි නිදස්සනවසෙන වුත්තං. තස්සත්ථො – යො බලවතියා සද්ධාය සමන්තාගතො අවිසද්දකාණො, සො මුද්ධප්පසන්නො හොති, න අවෙච්චප්පසන්නො. තථා හි සො අවත්ථුස්මිං පසිද්ධි සෙය්‍යාථාපි තිත්ථියසාවකා. කෙරාටිකපක්ඛන්ති සායෙය්‍යපක්ඛං භජති. සද්ධාහිනාය පඤ්ඤාය අතිධාවන්තො “දෙය්‍යවත්ථුපරිව්වාගෙන චිතා චිත්තුප්පාදමත්තෙනපි දානමයං පුඤ්ඤං හොති” නිදාදිති පරිකප්පෙති හෙතුපටිරූපකෙහි වඤ්චිතො. එවංභූතො පන සුක්ඛතක්කවිලුත්තචිත්තො පණ්ඩිතානං වචනං නාදියති, සඤ්ඤත්තිං න ගච්ඡති. තෙනාහ “හෙසජ්ජසමුට්ඨිකො විය රොගො අතෙකිවිජො හොති” ති. යථා චෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරහො න අත්ථාවහො අනත්ථාවහො ව, එවම්ධාපි සමාධිවිරියානං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරහො න අවික්ඛෙපාවහො වික්ඛෙපාවහො වාති වෙදිතබ්බං. කොසජ්ජං අභිභවති, තෙන අප්පනං න පාපුණාතිති අධිප්පායො. උද්ධව්වං අභිභවතිති එත්ථාපි එසෙව නයො. තද්දුභයන්ති තං සද්ධාපඤ්ඤාද්වයං, සමාධිවිරියද්වයඤ්ඤං. සමං කාතබ්බන්ති සමරසං කාතබ්බං.

සමාධිකම්මිකස්සාති සමථකම්මට්ඨානිකස්ස. එවන්ති එවං සන්නෙ, සද්ධාය තෙසං බලවහාවෙ සතීති අත්ථො. සද්දහන්තොති “පථවි පථවි” ති මනසිකරණමත්තෙන කථං කුමානුප්පත්තිති අචිත්තෙන්වා “අද්ධා සම්මාසම්බුද්ධෙන වුත්තවිධි ඉප්ඤ්ඤස්සති” ති සද්දහන්තො සද්ධං ජනෙන්නො. ඔකප්පෙන්තොති ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා විය අධිමුච්චනවසෙන ඔකප්පෙන්තො පක්ඛන්දන්තො. එකග්ගතා බලවති වට්ටති සමාධිපධානත්තා කුමානස්ස. උභිත්තන්ති සමාධිපඤ්ඤානං, සමාධිකම්මිකස්ස සමාධිතො අධිමත්තතාපි ඉච්ඡිතබ්බාති ආහ “සමතායපි” ති, සමභාවෙනාපිති අත්ථො. අප්පනාති ඉධාධිප්පෙනඅප්පනා. තථා හි “හොතියෙවා” ති සාසකිකං වදති, ලොකුත්තරප්පනා පන තෙසං සමභාවෙනෙව ඉච්ඡිතා. යථාහ – “සමථවිපස්සනං යුගන්දධං භාවෙති” ති (පටි. ම. 2.1, 5).

යදි විසෙසතො සද්ධාපඤ්ඤානං, සමාධිවිරියානඤ්ඤං සමතා ඉච්ඡිතා, කථං සතීති ආහ “සති පන සබ්බත්ථ බලවති වට්ටති” ති. සබ්බත්ථාති ලිනුද්ධව්වපක්ඛෙසු පඤ්චසු ඉන්ද්‍රියෙසු. උද්ධව්වපක්ඛියෙ ගණ්හන්තො “සද්ධාවිරියපඤ්ඤාන” ති ආහ. අඤ්ඤථාපිති ව ගහෙතබ්බා සියා. තථා හි “කොසජ්ජපක්ඛෙන සමාධිතා” ඉච්චෙව වුත්තං, න “පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාහී” ති. සා සති. සබ්බෙසු රාජකම්මෙසු නියුත්තො සබ්බකම්මිකො. තෙන කාරණෙන සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බත්ථෙන. ආහ අට්ඨකථායං. සබ්බත්ථ නියුත්තා සබ්බත්ථිකා, සබ්බෙන වා ලිනුද්ධව්වපක්ඛියෙන බොජ්ඣංගිගග්ගණෙන අත්ථෙතබ්බා සබ්බත්ථියා, සබ්බත්ථියාව සබ්බත්ථිකා. චිත්තන්ති කුසලචිත්තං. තස්ස හි සති පටිසරණං පරායණං අප්පත්තස්ස පත්තියා අනධිගතස්ස අධිගමාය. තෙනාහ “ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා” තිදාදි.

63. චිත්තෙකග්ගතානිමිත්තස්සාති චිත්තෙකග්ගතාය නිමිත්තස්ස, චිත්තෙකග්ගතාසඬ්ඛාතස්ස ව නිමිත්තස්ස. චිත්තස්ස හි සමාහිතාකාරං සල්ලක්ඛෙන්වා සමථනිමිත්තං රක්ඛන්තොයෙව කසිණනිමිත්තං රක්ඛති. තස්මා පථවිකසිණාදිකස්සාති දාදි-සද්දෙන න කෙවලං පටිභාගනිමිත්තස්සෙව, අථ බො සමථනිමිත්තස්සාති ගහණං දට්ඨබ්බං. තන්ති රක්ඛණකොසල්ලං. ඉධ අප්පනාකොසල්ලකථායං “නිමිත්තකොසල්ල” ති අධිප්පෙන, කරණභාවනාකොසල්ලානං පගෙව සිද්ධන්තාති අධිප්පායො.

64. අතිසිලවිරියතාදීහීති දාදි-සද්දෙන පමොදනසංවෙජනවිපරියායෙ සඬිගණ්හාති. ලීනන්ති සඬිකුචිතං කොසජ්ජපක්ඛපතිතං. චිත්තන්ති භාවනාචිත්තං. ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣංගිගාදයො භාවෙතිති එත්ථ “තයො” ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යථා පන තෙ භාවෙතබ්බා, තං සයමෙව වක්ඛති.

පරිත්තන්ති අප්පකං. උප්පාලෙතුකාමොති පදීපෙතුකාමො. උදකවාතං දදෙය්‍යාති උදකමිස්සං වාතං උපනෙය්‍යා. අකාලොති නකාලො, අයුත්තකාලො වා. සතිදාදිධම්මසාමග්ගිසඬ්ඛාතාය බොධියා බුද්ධිති එතායාති කත්වා, තංසමඬ්ඛිතො වා බුද්ධිතිති බොධිතො යොගිතො අඬ්ගන්ති බොජ්ඣංගිගො, පසත්ථො, සුන්දරො වා බොජ්ඣංගිගො සම්බොජ්ඣංගිගො. කායචිත්තදර්ථවූපසමලක්ඛණා පස්සද්ධියෙව සම්බොජ්ඣංගිගො පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගිගො, තස්ස පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගිගොස්ස. සමාධිසම්බොජ්ඣංගිගාදීසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – සමාධිස්ස තාව පදත්ථලක්ඛණාති හෙට්ඨා ආගතානෙව. උපපත්තිතො ඉක්ඛතිති උපෙක්ඛා. සා පනායං අත්ථතො තත්ත්වප්පක්ඛාව ඉධ බොජ්ඣංගිගොපෙක්ඛා වෙදිතබ්බා. දුසමුට්ඨාපයන්ති සමුට්ඨාපෙතුං උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යං. ධම්මානං, ධම්මෙසු වා විවයො ධම්මවිවයො, පඤ්ඤාති අත්ථො. වීරස්ස භාවො, කම්මං වා, විධිනා වා ඊරෙතබ්බං පචත්තෙතබ්බන්ති වීරියං, උස්සාහො. පිණෙති කායං, චිත්තං ව සන්තප්පෙතිති පිති.

යං යං සකං යථාසකං, අත්තනො අත්තනොති අත්ථො. ආභාරවසෙනාති පච්චයවසෙන. භාවනාති උප්පාදනා, වඬ්ඪනා ව. කුසලාකුසලාති කොසල්ලසම්භූතට්ඨෙතා කුසලා, තප්පටිපක්ඛතො අකුසලා. යෙ අකුසලා, තෙ සාවජ්ජා. යෙ කුසලා, තෙ අනවජ්ජා. අකුසලා හීනා, ඉතරෙ පඤ්ඤා. කුසලාපි වා හීනෙහි ජන්දාදීහි ආරද්ධා හීනා, ඉතරෙ පඤ්ඤා.

කණ්ණානි කාළකා විත්තස්ස අපහස්සරභාවකරණා, සුක්කානි ඔදානා විත්තස්ස පහස්සරභාවකරණා. කණ්ණානි ජාතිහෙතුතො වා කණ්ණා, සුක්කානි ජාතිහෙතුතො සුක්කා. තෙ එව සප්පට්ඨාගා. කණ්ණා හි උප්පව්වනිකාය සුක්කෙහි සප්පට්ඨාගා. තථා සුක්කාපි ඉතරෙහි. අප් වා කණ්ණා ව සුක්කා ව සප්පට්ඨාගා ව කණ්ණසුක්කසප්පට්ඨාගා. සුඛා හි වෙදනා දුක්ඛාය වෙදනාය සප්පට්ඨාගා, දුක්ඛා ව වෙදනා සුඛාය සප්පට්ඨාගානි. අනුප්පන්තස්සානි අනිබ්බන්තස්ස. උප්පාදායානි උප්පාදන්තාය. උප්පන්තස්සානි නිබ්බන්තස්ස. භියොභාවායානි පුනප්පුනභාවාය. වෙසුල්ලායානි විපුලභාවාය. භාවනායානි වඬ්ඪියා. පාරිපුරියානි පරිපුරණත්තාය.

තත්ථානි “අත්ථි භික්ඛවෙ”නි ආදිනා දස්සිතපාඨෙ. සභාවසාමඤ්ඤලක්ඛණපට්ටෙධවසෙනානි එකජ්ඣං කත්වා ගහණෙ අනවජ්ජසුඛවිපාකාදිකස්ස විසුං විසුං පන චුසනාදිකස්ස සභාවලක්ඛණස්ස, අනිච්චාදිකස්ස සාමඤ්ඤලක්ඛණස්ස ව පටිච්ඡේදනවසෙන. පවත්තමනසිකාරොති කුසලාදිනං තංතංසභාවලක්ඛණාදිකස්ස යාථාවතො අවබුද්ධිකවසෙන උප්පන්තප්පන්තවිත්තුප්පාදො. සො හි අවිපරිතමනසිකාරතාය “යොනියොමනසිකාරො”නි චුත්තො. තදාභොගතාය ආවජ්ජනාපි තග්ගතිකාව. රුප්පනලක්ඛණාදිකමිපි ඉධ සාමඤ්ඤලක්ඛණෙනෙව සධ්ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. කුසලකිරියාය ආදිආරම්භවසෙන පවත්තවිරියං ධිතිසභාවතාය “ධාතු”නි චුත්තන්ති ආහ “ආරම්භධාතුති පට්ඨවිරියං චුච්චති”නි. ලද්ධාසෙවනං වීරියං බලප්පත්තං හුත්වා පටිපක්ඛං විධමතිති ආහ “කොසප්පතො නික්ඛන්තත්තා තතො බලවතර”න්ති. අධිමත්තාධිමත්තතරානං පටිපක්ඛධම්මානං විධමනසමත්ථං පටුපටුතරාදිභාවප්පත්තං භොතිති චුත්තං “පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතර”න්ති. තිට්ඨති පවත්තති එත්ථානි යානියා, පිතිසම්බොජ්ඣකිඨගස්ස යානියා පිතිසම්බොජ්ඣකිඨගට්ඨානියා. යාතබ්බො වා යානියො, පිතිසම්බොජ්ඣකිඨගො යානියො එතෙසුති පිතිසම්බොජ්ඣකිඨගට්ඨානියා, අපරාපරං වත්තමානා පිතිසම්බොජ්ඣකිඨගසම්පයුත්තා ධම්මා. යස්මා පන තෙසු පිතියෙව පිතිසම්බොජ්ඣකිඨගස්ස විසෙසකාරණං, තස්මා චුත්තං “පිතියා එව එතං නාම”න්ති. උප්පාදකමනසිකාරොති යථා මනසි කරොතො අනුප්පන්තො පිතිසම්බොජ්ඣකිඨගො උප්පජ්ජති, උප්පන්තො ව වඬ්ඪති, තථා පවත්තමනසිකාරො.

පරිපුච්ඡකතානි පරියොගාහෙන්වා පුච්ඡකභාවො. පඤ්චපි හි නිකායෙ උග්ගහෙන්වා ආවරියෙ පරියුපාසිත්වා තස්ස තස්ස අත්ථං පරිපුච්ඡන්තස්ස, තෙ වා සහ අට්ඨකථාය පරියොගාහෙන්වා යං යං තත්ථ ගණ්ඨිට්ඨානං, තං තං “ඉදං, හන්තෙ, කථං, ඉමස්ස කො අත්ථො”නි පුච්ඡන්තස්ස ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකිඨගො උප්පජ්ජතිති. වත්ථුච්චසද්ධිකිරියා ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා සධ්බෙපතො, විත්ථාරතො ව පකාසිතා එව. තත්ථ පන සමාධිසංවත්තනියභාවෙන ආගතා, ඉධ පඤ්ඤාසංවත්තනියභාවෙන. යදග්ගෙන හි සමාධිසංවත්තනිකා, තදග්ගෙන පඤ්ඤාසංවත්තනිකා සමාධිස්ස ඤාණපච්චුපට්ඨානතො. “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”නි (සං. නි. 4.99; 5.1071) චුත්තං. දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා නාම දුප්පඤ්ඤානං මන්දබුද්ධිනං හත්තනික්ඛිත්තකාකමංසනික්ඛිත්තසුතබ්බසදිසානං මොමුහපුග්ගලානං දුරතො පරිවච්ජනා. පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා නාම පඤ්ඤාය කතාධිකාරානං සච්චපට්චවසමුප්පාදාදියු කුසලානං අරියානං, විපස්සනාකම්මිකානං වා මහාපඤ්ඤානං කාලෙන කාලං උපසඬ්ඨකමනං. ගම්භීරඤ්ඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණානි ගම්භීරඤ්ඤාණෙහි වර්තබ්බානං බන්ධායතනධාතාදීනං, සච්චපච්චයාකාරාදීදිපනානං වා සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තානං සුත්තන්තානං පච්චවෙක්ඛණා. තදධිමුත්තතානි පඤ්ඤාධිමුත්තතා, පඤ්ඤාය නින්තපොණපබ්භාරතානි අත්ථො.

අපායාදීනි ආදි-සද්දෙන ජාතිආදිං අතීතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්තෙ ආහාරපරියෙට්ඨිමුලකඤ්ච දුක්ඛං සධ්ගණ්ණානි. වීරියායත්තස්ස ලොකියලොකුත්තරවිසෙසස්ස අධිගමො එව ආනිසංසො, තස්ස දස්සනසිලතා වීරියායත්ත...පෙ.... දස්සිතා. සපුබ්බභාගො නිබ්බානගාමිග්ගො ගමනවීථි ගන්තබ්බා පටිපජ්ජිතබ්බා පටිපදාති කත්වා . දායකානං මහප්ඵලභාවකරණෙන පිණ්ඩාපචායනතානි පච්චයදායකානං අත්තනි කාරස්ස අත්තනො සම්මාපටිපත්තියා මහප්ඵලකාරභාවස්ස කරණෙන පිණ්ඩස්ස භික්ඛාය පටිපුජනා. ඉතරථානි ආමිසපුජාය. කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතානි අලසානං භාවනාය නාමමත්තමිපි අජානන්තානං කායදළ්භිබ්බලානං යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා සෙයාසුඛාදිඅනුසුඤ්ජනකානං තිරච්ඡානකම්මානං පුග්ගලානං දුරතො පරිවච්ජනා. ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතානි “දිවසං වඬ්ඨකමෙන නිසජ්ජායා”නි ආදිනා (විභ. 519; අ. නි. 3.16) භාවනාරම්භවසෙන ආරද්ධවීරියානං දළ්භපරක්කමානං පුග්ගලානං කාලෙන කාලං උපසඬ්ඨකමනා. සම්මප්පධානපච්චවෙක්ඛණතානි චතුබ්බිධසම්මප්පධානානුභාවස්ස පච්චවෙක්ඛණතා. තදධිමුත්තතානි තස්මිං වීරියසම්බොජ්ඣකිඨගෙ අධිමුත්තති සබ්බිරියාපටෙසු නින්තපොණපබ්භාරතා. එත්ථ ව ථිතමිද්ධවිනොදනකුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතදධිමුත්තතා පටිපක්ඛවිධමනපච්චයුපසංභාරවසෙන, අපායාදිභයපච්චවෙක්ඛණාදයො සමුත්තෙජනවසෙන වීරියසම්බොජ්ඣකිඨගස්ස උප්පාදකා දට්ඨබ්බා.

බුද්ධාදියු පසාදසිනෙභාභාවෙන චුසබ්බරහදයා ලුඬපුග්ගලා, තබ්බිපරියායෙන සිනිද්ධපුග්ගලා වෙදිතබ්බා. බුද්ධාදිනං ගුණපරිදිපනා සම්පසාදනියසුත්තාදයො (දී. නි. 3.141 ආදයො) පසාදනියසුත්තන්තා. ඉමෙහි ආකාරෙහිති යථාචුත්තෙහි කුසලාදිනං සභාවසාමඤ්ඤලක්ඛණපටිච්ඡේදනාදිආකාරෙහි වෙව පරිපුච්ඡකතාදිආකාරෙහි ව. එතෙ ධම්මෙහි එතෙ කුසලාදියු යොනියොමනසිකාරාදිකෙ වෙව ධම්මත්ථඤ්ඤනාදිකෙ ව.

67. පටිලද්ධෙ නිමිත්තස්මිං එවං හි සම්පාදයතො අප්පනාකොසල්ලං ඉමං අප්පනා සම්පවත්තති සම්බන්ධො. සාති අප්පනා. හිත්වා හීති හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා ධානමෙකං න චිප්පති, තස්මා චිත්තප්පවත්තිආකාරං.

භාවනාවිත්තස්ස ලීනුද්ධතාදිවසෙන පවත්තිආකාරං සල්ලක්කයං උපධාරෙන්තො. සමතං වීරියස්සෙව වීරියස්ස සමාධිනා සමරසතංයෙව යොජයෙථ. කථං පන යොජයෙථාති ආහ “රීසකම්පි”තිආදි. තත්ථ ලයන්ති ලීනභාවං, සඬකොවන්ති අත්ථො. යන්තන්ති ගච්ඡන්තං, පග්ගණ්ඨෙතෙව සමභාවායාති අධිප්පායො. තෙනාහ “අව්චාරද්ධං නිසෙධෙත්වා සමමෙව පවත්තයෙ”ති. කථං පන සමමෙව පවත්තයෙති ආහ “රෙණුම්භී”තිආදි. යථාති රෙණුආදීසු යථා මධුකරාදීනං පවත්ති උපමාභාවෙන අවධිකථායං සම්මවණ්ණිකා, එවං ලීනුද්ධතභාවෙහි මොවයිත්වා වීරියසමතායොජනෙන නිමිත්තාභිමුඛං මානසං පටිපාදයෙ පටිභාගනිමිත්තාභිමුඛං භාවනාවිත්තං සම්පාදෙය්‍යාති අත්ථො.

නිමිත්තාභිමුඛපටිපාදනවණ්ණනා

68. තත්‍රාති තස්මි “රෙණුම්භී”තිආදිනා චුත්තගාථාද්වයෙ. අත්ථදීපනා උපමුපමෙය්‍යාත්ථවිභාවනා. අෂෙකොති අකුසලො. පක්ඛන්දොති ධාවිතුං ආරද්ධො. විකසනක්ඛණෙයෙව සරසං කුසුමපරාගං හොති, පච්ඡා වාතාදීහි පරිපතති, වීරසං වා හොති. තස්මා නිවත්තනෙ රෙණු බියතීති ආහ “බිණෙ රෙණුම්භි සම්පාපුණාති”ති. පුප්ඵරාසින්නි රුක්ඛසාබාසු නිස්සිතං පුප්ඵසඤ්චයං.

සල්ලකත්තඅන්තෙවාසිකෙසුති සල්ලකත්තආවරියස්ස අන්තෙවාසිකෙසු. උදකථාලගතෙති උදකථාලියං ය්පිතෙ. සත්ථකම්මන්ති සිරාවෙධනාදිසත්ථකම්මං. චුසිතුම්පි උප්පලපත්තන්ති සම්බන්ධො. සමෙනාති පුරිමකා විය ගරුං, මන්දඤ්ච පයොගං අකත්වා සමප්පමාණෙන පයොගෙන. තත්ථාති උප්පලපත්තෙ. පරියොදානසිප්පොති සුචිසුද්ධසිප්පො නිප්ඵන්තසිප්පො.

මක්කටකසුත්තන්ති ලුහසුත්තං. නියාමකො නාවාසාරථී. ලඬිකාරන්ති කිලඤ්ජාදිමයං නාවාකටසාරකං. තෙලෙන අජඬ්ඬෙත්තො නාළිං පුරෙතීති සරාවාදිගතෙන තෙලෙන අජඬ්ඬෙත්තො සුබ්බච්ඡිද්දකං තෙලනාළිං පුරෙති. එවමෙවාති යථා තෙ ආදිතො චුත්තමධුකරසල්ලකත්තඅන්තෙවාසිසුත්තාකඩ්ඪකනියාමකතෙලපුරකා වෙගෙන පයොගං කරොන්ති, එවමෙව යො භික්ඛු “සීසං අප්පනං පාපුණ්ණිස්සාමී”ති ගාළ්භං වීරියං කරොති, යො මජ්ඣෙ චුත්තමධුකරාදයො විය වීරියං න කරොති, ඉමෙ ද්වෙපි වීරියසමතාභාවෙන අප්පනං පාපුණ්ණිතුං න සක්කොන්ති. යො පන අවසානෙ චුත්තමධුකරාදයො විය සමප්පයොගො, අයං අප්පනං පාපුණ්ණිතුං සක්කොති වීරියසමතායොගතොති උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. තෙන චුත්තං “එකො භික්ඛු”තිආදි. ලීනං භාවනාවිත්තන්ති අධිප්පායො.

පයමජ්ඣානකථාවණ්ණනා

69. එවන්ති චුත්තප්පකාරෙන. වීරියසමතායොජනවසෙන වීරීපටිපන්නං භාවනාමානසං පටිභාගනිමිත්තෙයෙව ය්පනවසෙන නිමිත්තාභිමුඛං පටිපාදයතො අස්ස යොගිතො. ඉප්ඤ්ඤිස්සනීති සමිප්ඤ්ඤිස්සනීති, උප්පජ්ජිස්සනීති අත්ථො. අනුයොගවසෙනාති භාවනාවසෙන. සෙසානීති සෙසානී තිණි, වත්තාරි වා. පකතිවිත්තෙහිති පාකතිකෙහි කාමාවචරවිත්තෙහි. බලව...පෙ.... විත්තෙකග්ගතාති භාවනාබලෙන පටුතරසභාවප්පත්තියා. පරිකම්මන්තාති පටිසඬ්ඬාරකත්තා. යදි ආසන්නත්තා උපවාරතා, ගොත්‍රභූතො එව උපවාරසමඤ්ඤා සියාති ආහ “සමිපවාරිත්තා වා”ති. අනව්වාසන්තොපි හි නාතිදුරපවත්ති සමිපවාරි නාම හොති. අප්පනං උපෙච්ච වරන්තීති උපවාරාති. ඉතො පුබ්බෙ පරිකම්මානන්ති නානාවජ්ජනවීරියං පරිකම්මානං. එත්ථාති එතෙසු පරිකම්මප්පවාරානුලොමසඤ්ඤිතෙසු. සබ්බන්තිමන්ති තතියං, චතුත්ථං වා. පරිත්තගොත්තාභිභවනතොති පරිත්තස්ස ගොත්තස්ස අභිභවනතො. ගංතායතීති හි ගොත්තං, “පරිත්ත”න්ති පවත්තමානං අභිධානං, බුද්ධිඤ්ච එකංසිකච්ඡියතාය රක්ඛතීති පරිත්තගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙත විනා න පවත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙය්‍යභූතෙන. තස්මා සො තාති තායති රක්ඛතීති වුව්චති. තං පන මහග්ගතානුත්තරවිදුරං කාමතණ්හාය ගොවරභූතං කාමාවචරධම්මානං ආවෙණිකරූපං දට්ඨබ්බං. මහග්ගතගොත්තෙපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. භාවනතොති උප්පාදනතො.

අවිසෙසෙන සබ්බෙසං සබ්බා සමඤ්ඤාති පයමනයො ගහිතග්ගණං හොතීති ආහ “අග්ගහිතග්ගණණෙන”තිආදි. නානාවජ්ජනපරිකම්මමෙව පරිකම්මන්ති අධිප්පායෙන “පයමං වා උපවාර”න්තිආදි චුත්තං. චතුත්ථං අප්පනාවිත්තං, පඤ්චමං වා අප්පනාවිත්තං පුබ්බෙ චුත්තනායෙන සවෙ චතුත්ථං ගොත්‍රභූ හොතීති අත්ථො. පඤ්චමං වාති වා-සද්දො අනියමෙ. ස්වායං අනියමො ඉමිනා කාරණෙනාති දස්සෙතුං “තඤ්ච ඛො බිප්පාභිඤ්ඤදන්ධාභිඤ්ඤවසෙනා”ති චුත්තං. තත්ථ බිප්පාභිඤ්ඤස්ස චතුත්ථං අප්පෙති, දන්ධාභිඤ්ඤස්ස පඤ්චමං. කස්මා පන චතුත්ථං, පඤ්චමං වා අප්පෙති, න තතො පරන්ති ආහ “තතො පරං ජවනං පතති”ති. තතො පඤ්චමතො පරං ජට්ඨං, සත්තමඤ්ච ජවනං පතන්තං විය හොති පරික්ඛිණ්ණජවත්තාති අධිප්පායො.

යථා අලද්ධාසෙවනං පයමජවනං දුබ්බලත්තා ගොත්‍රභූ න උප්පාදෙති, ලද්ධාසෙවනං පන බලවභාවතො දුතියං, තතියං වා ගොත්‍රභූ උප්පාදෙති, එවං ලද්ධාසෙවනතාය බලවභාවතො ජට්ඨං, සත්තමම්පි අප්පෙතීති ථෙරස්ස අධිප්පායො. තෙනාහ “තස්මා ජට්ඨෙපි සත්තමෙපි අප්පනා හොතී”ති. තන්ති ථෙරස්ස වචනං. සුත්තසුත්තානුලොමආවරියවාදෙහි අනුපත්ථම්භිතත්තා චුත්තං “අත්තනොමතිමත්ත”න්ති. “පුරිමා පුරිමා කුසලා

ධම්මා”නි (පටියා. 1.1.12) පන සුත්තපදමකාරණං ආසෙවනපච්චයලාභස්ස බලවහාවෙ අනෙකන්තිකත්තා. තථා හි අලද්ධාසෙවනාපි පයමවෙනනා දිට්ඨධම්මවෙදනියා හොති, ලද්ධාසෙවනා දුතියවෙනනා යාව ඡට්ඨවෙනනා අපරාපරියවෙදනියා. චතුත්ථපඤ්චමෙසුයෙවනිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස යුත්තිදස්සනමුඛෙන නිගමනත්ථං චුත්තං. තත්ථ යදි ඡට්ඨස්සත්තමං ඡවනං පනිතං නාම හොති පරික්ඛිණ්ණඡවත්තා, කථං සත්තමඡවනවෙනනා උපපජ්ජවෙදනියා, ආනන්තරියා ව හොතිති? නායං විසෙසො ආසෙවනපච්චයලාභෙන බලජපත්තියා. කිඤ්චරහි කිරියාවත්ථාවිසෙසතො. කිරියාවත්ථා හි ආරම්භමජ්ඣපරියොසානවසෙන තිවිධා. තත්ථ ව පරියොසානාවත්ථාය සන්තිට්ඨාපකවෙනනාභාවෙන උපපජ්ජවෙදනියාදිතා හොති, න බලවහාවෙනාති දට්ඨබ්බං. පටිසන්ධියා අනන්තරපච්චයභාවිනො විපාකසන්තානස්ස අනන්තරපච්චයභාවෙන තථා අභිසම්බන්ධත්තාති ව වදන්ති. තස්මා ඡට්ඨස්සත්තමානං පපාතාහිමුඛතාය පරික්ඛිණ්ණඡවතා න සක්කා නිවාරෙතුං. තථා හි “යථා හි පුරිසො”තිආදි චුත්තං.

සා ව පන අප්පනා. අද්ධානපරිච්ඡේදොති කාලපරිච්ඡේදො. සො පනෙත්ථ සත්තසු යානෙසු කත්ථවි අපරිමාණචිත්තක්ඛණතාය, කත්ථවි අතිඉත්තරඛණතාය නත්ථීති චුත්තො. න හෙත්ථ සම්පුණ්ණඡවනවිථි අද්ධා ලබ්භති. තෙනෙවාහ “එත්ථ මග්ගානන්තරථල”න්තිආදි. සෙසට්ඨානෙසුති පයමජ්ජනා, ලොකියාහිඤ්ඤා, මග්ගක්ඛණො, නිරොධා වුට්ඨහන්තස්ස ඵලක්ඛණොති එතෙසු චතුසු යානෙසු.

එත්තාවතාති එත්තකෙන භාවනාක්කමෙන එස යොගාවචරො පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. එවං විහරතා ව අනෙක තදෙව පයමං ඤානං අධිගතං හොති පට්ඨිකසිණන්ති සම්බන්ධො.

70. තත්ථාති තස්මිං ඤානපායෙ. විචිචිත්ථාති විසුං හුත්ථා. තෙනාහ “විනා හුත්ථා අපක්කම්ත්ථා”ති, පජ්භනවසෙන අපසක්කිත්ථාති අත්ථො. විචිච්චෙව කාමෙහිති එත්ථ “විචිච්චා”ති ඉමිනා විචෙවනං ඤානක්ඛණෙ කාමානං අභාවමත්තං චුත්තං. “විචිච්චෙව”ති පන ඉමිනා එකංසතො කාමානං විචෙවෙනබ්බතාදිපනෙන තප්පටිපක්ඛතා ඤානස්ස, කාමවිචෙකස්ස ව ඤානාධිගමප්‍රායතා දස්සිතා හොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “පයමං ඤාන”න්තිආදිං වත්ථා තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “කථ”න්තිආදි චුත්තං. “අන්ධකාරෙ සති පදීපොභාසො වියා”ති එතෙන යථා පදීපොභාසාභාවෙන රත්තියං අන්ධකාරාහිභවො, එවං ඤානාභාවෙන සත්තසන්තතියං කාමාහිභවොති දස්සෙති.

එතන්ති පුබ්බපදෙයෙව අවධාරණවචනං. න ඛො පන එවං දට්ඨබ්බං “කාමෙහි එවා”ති අවධාරණස්ස අකතත්තා. නිස්සරන්ති නිග්ගච්ඡන්ති එතෙන, එත්ථ වාති නිස්සරණං. කෙ නිග්ගච්ඡන්ති? කාමා, තෙසං කාමානං නිස්සරණං පහානං තත්තිස්සරණං, තතො. කථං පන සමානෙ චික්ඛම්භනෙ කාමානමෙවෙන නිස්සරණං, න බ්‍යාපාදාදිනන්ති වොදනං යුත්තිතො, ආගමතො ව සොධෙතුං “කාමධාතු”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කාමධාතුසමතික්කමනතොති සකලස්සපි කාමභවස්ස සමතික්කමපටිපදාභාවතො. තෙන ඉමස්ස ඤානස්ස කාමපරිඤ්ඤාභාවමාහ. කාමරාගපටිපක්ඛතොති චික්ඛමානවිභාගස්ස කිලෙසකාමස්ස පච්චත්ථිකභාවතො. තෙන යථා මෙත්තා බ්‍යාපාදස්ස, කරුණා විභිංසාය, එවමිදං ඤානං කාමරාගස්ස උපුට්ඨවිචිතකභුතන්ති දස්සෙති. එවමත්තතො පවත්තියා, විපාකජ්ජවත්තියා ව කාමරාගතො, කාමධාතුතො ව විනිවත්තසභාවත්තා ඉදං ඤානං විසෙසතො කාමානමෙව නිස්සරණං. ස්වායමත්ථො පායගතො එවාති ආහ “යථාහ”තිආදි. කාමඤ්චෙතමත්ථං දීපෙතුං පුරිමපදෙයෙව අවධාරණං ගහිතං, උත්තරපදෙපි පන තං ගහෙනබ්බමෙව තථා අත්ථසම්භවතොති දස්සෙතුං “උත්තරපදෙපි”තිආදි චුත්තං. ඉතොති කාමච්ඡන්දතො. එස නියමො. සාධාරණවචනෙනාති අවිසෙසවචනෙන. තද්ධිගචික්ඛම්භනසමුච්ඡේදජ්ජපටිපස්සද්ධිනිස්සරණවිචෙකා තද්ධිගචිචෙකාදයො. චිත්තකායඋපධිවිචෙකා චිත්තවිචෙකාදයො. තයො එව ඉධ ඤානකථායං දට්ඨබ්බං සමුච්ඡේදවිචෙකාදිනං අසම්භවතො.

නිද්දෙසෙති මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 1, 7). තත්ථ හි “උද්දානතො ද්වෙ කාමා – වත්ථුකාමා කිලෙසකාමා වා”ති උද්දිසිත්ථා “තත්ථ කතමෙ වත්ථුකාමා? මනාපියා රූපා...පෙ.... මනාපියා ඵොට්ඨබ්බා”තිආදිනා වත්ථුකාමා නිද්දිට්ඨා. තෙ පන කාමීයන්තිති කාමාති වෙදිතබ්බා. තත්ථෙව්වාති නිද්දෙසෙ එව. විභඩ්ගෙති ඤානවිභඩ්ගෙ (විභ. 564). පත්ථනාකාරෙන පවත්තො දුබ්බලො ලොභො ඡන්දනට්ඨෙන ඡන්දො, තතො බලවා රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො, තතොපි බලවතරො බහලරාගො ඡන්දරාගො. නිමිත්තානුබ්‍යඤ්ජනාති සඬිකජ්ජෙති එතෙනාති සඬිකජ්ජො, තථාපවත්තො ලොභො, තතො බලවා රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො, සඬිකජ්ජනවසෙනෙව පවත්තො තතොපි බලවතරො සඬිකජ්ජරාගොති. ස්වායං පහෙදො එකස්සෙව ලොභස්ස පවත්තිආකාරවසෙන, අවත්ථාහෙදවසෙන ව වෙදිතබ්බො යථා “වච්ඡො දම්මො බලීබද්දො”ති. ඉමෙ කිලෙසකාමා. කාමෙන්තිති කාමා, කාමෙන්ති එතෙහිති වා.

එවඤ්ඤි සතීති එවං උභයෙසමිපි කාමානං සඬිගහෙ සති. වත්ථුකාමෙහිපිති “වත්ථුකාමෙහි විචිච්චෙව”තිපි අත්ථො යුජ්ජතිති එවං යුජ්ජමානත්ථන්තරසමුච්චයත්ථො පි-සද්දො, න කිලෙසකාමසමුච්චයත්ථො. කස්මා? ඉමස්මිං අත්ථෙ කිලෙසකාමෙහි විචෙකස්ස දුතියපදෙන චුත්තත්තා. තෙනාති වත්ථුකාමවිචෙකෙන. කායවිචෙකො චුත්තො හොති පුත්තදාරාදිපරිග්ගභවිචෙකදිපනතො. පුරිමෙනාති කායවිචෙකෙන. එත්ථාති “විචිච්චෙව කාමෙහි, විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි”ති එතස්මිං පදද්වයෙ, ඉතො වා නිද්ධාරිතෙ විචෙකද්වයෙ. අකුසල-සද්දෙන යදිපි කිලෙසකාමා, සබ්බාකුසලාපි වා ගහිතා, සබ්බො පන කිලෙසකාමෙහි විචෙකො චුත්තොති ආහ “දුතියෙන කිලෙසකාමෙහි

විවේකවචනතො”ති. දුතියෙනාති ච චිත්තවිවේකෙනාති අත්ථො. එතෙසන්ති යථාචුත්තානං ද්විත්තං පදානං, නිද්ධාරණෙ වෙතං සාමිච්චනං. තණ්හාදිසංකිලෙසානං චත්ථුනො පහානං සංකිලෙසවත්ථුප්පහානං. ලොලභාවො නාම තත්ථ තත්ථ රුපාදිසු තණ්හුප්පාදො, තස්ස හෙතු චත්ථුකාමා එව වෙදිතබ්බො. බාලභාවො අවිජ්ජා, දුච්චිත්තිතචිත්තිතාදි වා, තස්ස අයොනිසොමනසිකාරො, සබ්බෙපි වා අකුසලා ධම්මා හෙතු. කාමගුණාධිගමහෙතුපි පාණාතිපාතාදිඅසුද්ධපයොගො හොතිති තබ්බිවෙකෙන පයොගසුද්ධි විභාවිතා. තණ්හාසංකිලෙසසොධනෙන, විවට්ඨපනිස්සයසංවඩ්ඪනෙන ච අප්ඤ්ඤාසංවිසොධනං ආසයපොසනං. කාමෙසු නිද්ධාරණෙ භූමිමං.

අනෙකහෙදොති කාමාසවකාමරාගසංයොජනාදිවසෙන, රූපතණ්හාදිවසෙන ච අනෙකප්පහෙදො. කාමච්ඡන්දොයෙවාති කාමසභාවායෙව ඡන්දො, න කත්තුකම්මානාජන්දො, නාපි කුසලච්ඡන්දොති අධිප්පායො. ක්කානපට්ඨපක්ඛතොති ක්කානස්ස පට්ඨපක්ඛතාවතො තංහෙතු තන්තිමිත්තං විසුං චුත්තො. අකුසලභාවසාමඤ්ඤෙන අග්ගහෙත්වා විසුං සරූපෙන ගතිතො. යදි කිලෙසකාමොව පුරිමපදෙ චුත්තො, කථං බහුවචනන්ති ආහ “අනෙකහෙදතො”තිආදි.

අඤ්ඤෙසමිපි දිට්ඨිමානඅභිරිකානොත්තප්පාදිනං, තංසතිතථස්සාදිනඤ්ච. උපරි චුච්චමානාති ක්කානභිගාති උපරික්කානභිගාති, තෙසං අත්තනො පච්චතිකානං පට්ඨපක්ඛතාවදස්සනතො තප්පච්චතිකතිවරණවචනං. නිවරණාති හි ක්කානභිගපච්චතිකාති තෙසං පච්චන්තිතිවාරණතො. සමාධි කාමච්ඡන්දස්ස පට්ඨපක්ඛො රාගප්පණ්ඩියා උපුච්චිතවිකභාවතො, නානාරම්මණෙහි පලොභිතස්ස පරිබ්භමන්තස්ස චිත්තස්ස සමාධානතො ව. පීති බ්‍යාපාදස්ස පට්ඨපක්ඛො පාමොජ්ජෙන සමානායොගක්ඛෙමත්තා. විතක්කො ටීනමිද්ධස්ස පට්ඨපක්ඛො යොනිසො සඬකප්පනවසෙන සවිජ්ජාරපචත්තිතො. සුඛං අවුපසමානුතාපසභාවස්ස උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පට්ඨපක්ඛං චූපසන්තසිතලසභාවත්තා. විචාරො විචිකිච්ඡාය පට්ඨපක්ඛො ආරම්මණෙ අනුමප්පනවසෙන පඤ්ඤාපටිරූපසභාවත්තා. මහාකච්චානත්ථෙරෙන දෙසිතං පිටකානං සංවණ්ණනා පෙටකං, තස්මිං පෙටකෙ.

පඤ්චකාමගුණහෙදවිසයස්සාති රුපාදිපඤ්චකාමගුණවිසෙසවිසයස්ස. ආසාතවත්ථුහෙදවිසයානන්ති බ්‍යාපාදවිවේකවචනෙන “අනත්ථං මෙ අවරී”ති (දී. නි. 3.340; අ. නි. 9.29; විහ. 960) ආදිආසාතවත්ථුහෙදවිසයස්ස දොසස්ස, මොහාධිකෙහි ටීනමිද්ධාදිහි විවේකවචනෙන පට්චිපාදනවසෙන දුක්ඛාදිපුබ්බන්තාදිහෙදවිසයස්ස මොහස්ස වික්ඛම්භනවිවේකො චුත්තො. කාමරාගබ්‍යාපාදනදෙකට්ඨිතමිද්ධාදිවික්ඛම්භකඤ්චෙනං සබ්බාකුසලපට්ඨපක්ඛසභාවත්තා. සබ්බාකුසලානං තෙන සභාවෙන සබ්බාකුසලප්පහායකං හොති, හොන්තමිපි කාමරාගාදිවික්ඛම්භනසභාවමෙව හොති තංසභාවත්තාති අවිසෙසෙත්වා නිවරණාකුසලමූලාදිනං “වික්ඛම්භනවිවේකො චුත්තො හොති”ති ආහ.

71. යථාපච්චයං පචත්තමානානං සභාවධම්මානං නත්ථි කාවි වසවත්තිතාති වසවත්තිභාවතිවාරණත්ථං “විතක්කනං විතක්කො”ති චුත්තං. තයිදං “විතක්කනං ඊදිසමිද්”න්ති ආරම්මණස්ස පරිකප්පනන්ති ආහ “ඌහනන්ති චුත්තං හොති”ති. යස්මා චිත්තං විතක්කබලෙන ආරම්මණං අභිනිරුල්භං විය හොති, තස්මා සො ආරම්මණාභිනිරොපනලක්ඛණො චුත්තො. යථා හි කොවි රාජපල්ලභං, තංසම්බන්ධිතං මිත්තං වා නිස්සාය රාජගෙහං ආරොහති අනුපවිසති, එවං විතක්කං නිස්සාය චිත්තං ආරම්මණං ආරොහති. යදි එවං, කථං අවිතක්කං චිත්තං ආරම්මණං ආරොහති? විතක්කබලෙනෙව. යථා හි සො පුරිසො පරිවයෙන තෙන විනාපි නිරාසඬිකො රාජගෙහං පවිසති, එවං පරිවයෙන විතක්කෙන විනාපි අවිතක්කං චිත්තං ආරම්මණං ආරොහති. පරිවයෙනාති ව සන්තානෙ පචත්තවිතක්කභාවනාසඬිතෙන පරිවයෙන. විතක්කස්ස හි සන්තානෙ අභිණ්භං පචත්තස්ස වසෙන චිත්තස්ස ආරම්මණාභිරුහණං වීරපරිචිතං. තෙන තං කදාවි විතක්කෙන විනාපි තත්ථ පචත්තතෙව. යථා තං ඤාණසහිතං හුත්වා සම්මසනවසෙන වීරපරිචිතං කදාවි ඤාණවීරහිතමිපි සම්මසනවසෙන පචත්තති, යථා වා කිලෙසසහිතං හුත්වා පචත්තං සබ්බසො කිලෙසරහිතමිපි පරිවයෙන කිලෙසවාසනාවසෙන පචත්තති, එවංසමිපදමිදං දට්ඨබ්බං. ආදිතො, අභිමුඛං වා හනනං ආහනනං. පරිතො, පරිවත්තෙත්වා වා ආහනනං පරියාහනනං. “රූපං රූපං, පථවි පථවි”ති ආකොටෙන්තස්ස විය පචත්ති “ආහනනං, පරියාහනනං”න්ති ව වෙදිතබ්බං. ආනයනං චිත්තස්ස ආරම්මණෙ උපනයනං, ආකඬ්ඪනං වා.

අනුසඤ්චරණං අනුපරිබ්භමනං. ස්වායං විසෙසො සන්තානමිහි ලබ්භමානො එව සන්තානෙ පාකටො හොතිති දට්ඨබ්බො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අනුමප්පනං ආරම්මණෙ චිත්තස්ස අනුමසනං, පරිමප්පනන්ති අත්ථො. තථා හි විචාරො “පරිමප්පනහත්ථො විය, සඤ්චරණහත්ථො වියා”ති ව චුත්තො. තත්ථාති ආරම්මණෙ. සහජාතානං අනුයොජනං ආරම්මණෙ අනුච්චාරණසඬිතාඅනුමප්පනවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. අනුප්පබන්ධනං ආරම්මණෙ චිත්තස්ස අවිච්ඡින්නස්ස විය පචත්ති. තථා හි සො “අනුසන්ධානතා”ති (ධ. ස. 8) නිද්දිට්ඨො. තෙනෙව ව “සණ්ඨානුරවො විය, පරිබ්භමනං වියා”ති ව චුත්තො.

කත්ථවිති පඨමප්ඤ්ඤානෙ, පරිත්තචිත්තුප්පාදෙසු ව. විචාරතො ඔළාරිකට්ඨෙන, විචාරස්සෙව ව පුබ්බභිගමට්ඨෙන අනුරවතො ඔළාරිකො, තස්ස ව පුබ්බභිගමො සණ්ඨාභිසාතො විය විතක්කො. යථා හි සණ්ඨාභිසාතො පඨමාභිනිපාතො හොති, එවං ආරම්මණාභිමුඛනිරොපනට්ඨෙන විතක්කො වෙතසො පඨමාභිනිපාතො හොති. අභිසාත-ග්ගහණෙන වෙන්ථ අභිසාතපො සද්දො ගතිතොති වෙදිතබ්බො. විජ්ජාරවාති විචලනායුත්තො සපරිප්පන්දො.

පරිබහන. විය පරිස්සයාභාවවීමට සහතිකය. අනුප්පබන්ධන පවත්නායන්හි උපවාර වා අප්පනායං වා සන්නානෙන පවත්නායං. තත්ථ හි විතක්කො නිව්වලො හුත්වා ආරම්මණං අනුප්පබන්ධන විය පවත්නායං, න පයමාහිනිපානෙ. පාකටො භොතිති විතක්කස්ස විසෙසො අහිනිරොපනාකාරො ඔළාරිකත්තා පයමප්පකානෙ පාකටො භොති, තදභාවතො පඤ්චකනයෙ දුතියප්පකානෙ විවාරස්ස විසෙසො අනුමප්පනාකාරො පාකටො භොති.

වාලණ්ඩුපකං ඵලකලොමාදිහි කතවුම්බකං. උප්පිළනහත්ථොති පිණ්ඩස්ස උප්පිළනහත්ථො. තස්සෙව ඉතො විතො ව සඤ්චරණහත්ථො. මණ්ඩලන්ති කංසභාජනාදිසු කිඤ්චි මණ්ඩලං වට්ටලෙබං කරොන්තස්ස. යථා පුප්ඵළසාධාදිඅවයවවිනිමුත්තො අවිජ්ජමානොපි රුක්ඛො “සපුප්ඵො සඵලො”ති වොහරියති, ඵවං විතක්කාදිඅභිගවිනිමුත්තං අවිජ්ජමානමපි ඤානං “සවිතක්කං සවිවාර”න්ති වොහරියතිති දස්සෙතුං “රුක්ඛො වියා”තිආදි වුත්තං. ඤානභාවනාය පුග්ගලවසෙන දෙසෙනබ්බත්තා “ඉධ හික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදිනා පුග්ගලාධිධානෙන ඤානානි උද්දිට්ඨානීති. යදිපි විහඬිගෙ පුග්ගලාධිධානා දෙසනා කතා, අත්ථො පන තත්තාපි විහඬිගෙපි යථා ඉධ “ඉමිනා ව විතක්කෙනා”තිආදිනා ධම්මවසෙන වුත්තො, ඵවමෙව දට්ඨබ්බො, පරමත්ථතො පුග්ගලස්සෙව අභාවතොති අධිප්පායො. අත්ථො...පෙ.... දට්ඨබ්බො ඤානසමඬිගිනො විතක්කවිවාරසමඬිගිතාදස්සනෙන, ඤානස්සෙව ව සවිතක්කසවිවාරතාය වුත්තත්තානි ඵවං වා ඵත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

විවෙකානි විවෙකා හෙතුභූතානි විවෙක-සද්දස්ස භාවසාධනතං සන්ධායාහ. විවෙකෙති කත්තුසාධනතං, කම්මසාධනතං වා. “විචිත්තො”ති හි ඉමිනා නිවරණෙහි විනාභූතො තෙහි විවෙචිතොති ව සාධනද්වයමපි සඬිගහිතමෙවාති.

72. පිණයනීති තප්පෙති, වඩ්ඪෙති වා. සම්පියායනලක්ඛණානි පරිතුස්සනලක්ඛණා. පිණනරසානි පරිබුහනරසා. ඵරණරසානි පණ්ණරුපෙහි කායස්ස ඛ්‍යාපනරසා. උග්ගහභාවො ඔදගං. බුද්දිකා ලහුං ලොමහංසනමත්තං කත්වා හින්තා න පුන උප්පජ්ජති. ඛණිකා ඛහුලං උප්පජ්ජති. උබ්බෙගතො ඵරණා නිව්වලන්තා, විරට්ඨිතිකත්තා ව පණ්ණතරා. චෙතියඬිගණං ගන්ත්වාති පුණ්ණවල්ලිකවිභාරෙ චෙතියඬිගණං ගන්ත්වා. පකතිසා දිට්ඨාරම්මණවසෙනානි පුබ්බෙ මහාවෙතියං ගහිතාරම්මණවසෙන. විත්තගණ්ඩුකො විචිත්තාකාරෙන කතගණ්ඩුකො. උපනිස්සයෙති සමීපෙ, තස්ස වා විහාරස්ස නිස්සයභූතෙ, ගොචරට්ඨානභූතෙති අත්ථො.

සරාජිරෙති ගෙහඬිගණෙ. පබ්බතසිබරෙ කතවෙතියං “ආකාසචෙතිය”න්ති වුත්තං. ගහිතනිමිත්තෙනෙවාති චෙතියවන්දනං, ධම්මස්සවනඤ්ච උද්දිස්ස “ධඤ්ඤා වතිමෙ”තිආදිනා ගහිතකුසලනිමිත්තෙනෙව කාරණභූතෙන. ගහිතං වා නිමිත්තං ඵතෙනානි ගහිතනිමිත්තං, වුත්තාකාරෙන පවත්තවිත්තං, තෙන ගහිතනිමිත්තෙනෙව විත්තෙන සහ. පක්ඛන්දන්ති අනුප්පවිට්ඨං. අනුපරිප්පුටන්ති අනු අනු සමන්තතො පුටං, සබ්බසො අනුච්චිටන්ති අත්ථො.

පස්සද්ධියා නිමිත්තභාවෙන ගබ්භං ගණ්හන්ති. පරිපාවනවසෙන පරිපාකං ගච්ඡන්ති. අප්පනාසම්පයුත්තාව පිති අප්පනාසමාධිපුරිකා. ඛණිකසමාධිපුරිකා ව උපවාරසමාධිපුරිකා ව අප්පනාසමාධිස්ස විදුරතරාති තදුගං අනාමසන්තො “තාසු යා අප්පනාසමාධිස්සා”තිආදිමාහ . සමාධිසම්පයොගං ගතාති පුබ්බෙ උපවාරසමාධිනා සම්පයුත්තා හුත්වා අනුක්කමෙන වඩ්ඪිත්වා අප්පනාසමාධිනා සම්පයොගං ගතා.

73. සුඛයනීති සුඛං, අත්තනා සම්පයුත්තධම්මෙ ලද්ධස්සාදෙ කරොතිති අත්ථො. ස්වායං කත්තුනිද්දෙසො පරියායලද්ධො ධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තු නිවත්තනත්ථො, නිජ්ජරියායෙන පන භාවසාධනමෙව ලබ්භතිති “සුඛනං සුඛ”න්ති වුත්තං. ඉට්ඨසභාවත්තා තංසමඬිගිපුග්ගලං, සම්පයුත්තධම්මෙ වා අත්තනි සාදයනීති සාතං ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. සාතං “මධුර”න්ති වදන්ති. සාතං ලක්ඛණං ඵතස්සාති සාතලක්ඛණං. උපබුහනං සම්පයුත්තධම්මානං සංවඩ්ඪනං. දුක්ඛං විය අවිස්සජ්ජෙත්වා අදුක්ඛමසුඛා විය අනප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා අනු අනු ගණ්හනං, උපකාරිතා වා අනුග්ගහො. කත්ථවි පයමප්පකානාදිකෙ. පටිලාභතුට්ඨිති පටිලාභවසෙන උප්පජ්ජනකතුට්ඨි. පටිලද්ධරසානුභවනන්ති පටිලද්ධස්ස ආරම්මණරසස්ස අනුභවනන්ති සභාවතො පිතිසුඛානි විහජිත්වා දස්සෙති. යත්ථ පිති, තත්ථ සුඛන්ති විතක්කස්ස විය ඉතරෙන පිතියා සුඛෙන අවිචන්තසංයොගමාහ. “යත්ථ සුඛං, තත්ථ න නියමතො පිති”ති විවාරස්ස විය විතක්කෙන සුඛස්ස පිතියා අනවිචන්තසංයොගං. තෙන අවිචන්තානවිචන්තසංයොගිතාය පිතිසුඛානං විසෙසං දස්සෙති. කං තාරෙත්ති ඵත්ථාති කත්තාරං, නිරුද්ධකමරුට්ඨානං. වනමෙව වනන්තං. තස්මිං තස්මිං සමයෙති ඉට්ඨාරම්මණස්ස පටිලාභසමයෙ, පටිලද්ධස්ස රසානුභවනසමයෙ, වනච්ඡායාදිනං සවනදස්සනසමයෙ, පට්ඨපරිභොගසමයෙ ව. පාකටභාවතොති යථාක්කමං පිතිසුඛානං විභූතභාවතො.

විවෙකජං පිතිසුඛන්ති ඵත්ථ පුරිමස්මිං අත්ථෙව විවෙකජන්ති ඤානං වුත්තං. පිතිසුඛසද්දතො ව අත්ථිඅත්ථවිසෙසතො “අස්ස ඤානස්ස, අස්මිං වා ඤානෙ”ති ඵත්ථ අ-කාරො දට්ඨබ්බො. දුතියෙ පිතිසුඛමෙව විවෙකජං. “විවෙකජං-පිතිසුඛ”න්ති ව අඤ්ඤපදන්ථසමාසො, පවිචන්තනිද්දෙසස්ස ව අලොපො කතො. ලොපෙ වා සති “විවෙකජපිතිසුඛ”න්ති පාඨොති අයං විසෙසො.

උපසම්පජ්ජානි එත්ථ උප-සං-සද්දා “උපලබ්භති, සංභුඤ්ජති”තිආදීසු විය නිරන්තරයෙන් දස්සෙතො “උපගන්ත්වා”තිආදිං වත්වා පුන නෙසං සාත්ථකභාවං දස්සෙතො “උපසම්පාදයින්වා”තිආදි වුත්තං, තස්මා පත්වා, සාධෙත්වානි වා අත්ථො. ඉරියන්ති කිරියං. වුත්තිආදීති තස්සෙව වෙච්චනානි. පාලනානි හි එකං ඉරියාපට්ඨාධනං ඉරියාපට්ඨනරෙහි රක්ඛණං.

පඤ්චඩගච්ඡපභීනාදිවණ්ණනා

74. පඤ්ච අඩගානි වික්ඛම්භනවසෙන පභීනානි එතස්සානි පඤ්චඩගච්ඡපභීනං. “අග්‍යාහිනො”ති එත්ථ ආහිත-සද්දස්ස විය විජ්ජන-සද්දස්සෙත්ථ පරච්චනං දට්ඨබ්බං, පඤ්චහි අඩගෙහි විජ්ජනන්ති වා පඤ්චඩගච්ඡපභීනං. නනු අඤ්ඤෙපි අකුසලා ධම්මා ඉම්මා කුමනෙත පභීයන්ති, අප් කස්මා පඤ්චඩගච්ඡපභීනතාව වුච්චති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. කුමනලාභිනොපි අකුමනසම්භිතිකාලෙ කුමනපටිපක්ඛලොභවිත්තාදීනං පවත්තිසම්භාවතො “කුමනක්ඛණෙ”ති වුත්තං. පභීයන්තිති විගච්ඡන්ති, නප්පවත්තන්තිති අත්ථො. එකත්තාරම්මණෙනි පට්ඨකසිණාදිවසෙන එකසභාවෙ, එකග්ගතාසම්ඛාතෙ එකත්තාවතෙ වා ආරම්මණෙ. තන්ති තං නානාවිසයපලොභිතං විත්තං. කාමධාතුප්පභානායානි නානාවිසයසමුපබ්බුල්භාය කාමධාතුයා පභානාය සමතික්කමාය පටිපදං කුමනං නප්පටිපජ්ජති. නිරන්තරන්ති වික්ඛෙපෙන අනන්තරිතං, සහිතන්ති අත්ථො. අකම්මඤ්ඤන්ති අකම්මනියං, භාවනාකම්මස්ස අයොග්‍යන්ති අත්ථො. උද්ධච්චකුක්කුච්චපරෙතන්ති උද්ධච්චකුක්කුච්චෙන අභිභුතං. පරිබ්භමති අනවට්ඨානතො, අවට්ඨානස්ස සමාධානස්ස අභාවතොති අත්ථො. විචිකිච්ඡාය උපහතන්ති සාතිසයස්ස විචාරස්ස අභාවතො “සම්මාසම්බුද්ධො නු ඛො භගවා, න නු ඛො”ති, “පට්ඨි පට්ඨි”තිආදිනා මනසිකාරෙන, “කුමනං සියා නු ඛො, න නු ඛො”තිආදිනා ව පවත්තාය විචිකිච්ඡාය උපහතං. නාරොහති අප්පටිපත්තිනිමිත්තන්තා. විසෙසෙන කුමනන්තරායකරත්තානි සමාධිආදීනං උපුච්චවිචිකිභාවෙන කුමනාධිගම්ස්ස අන්තරායකරණතො.

තෙහීති කුමනාධිගම්ස්ස පච්චයභූතෙහි විතක්කවිචාරෙහි. අවික්ඛෙපාය සම්පාදිතප්පයොගස්සානි තතො එවං සමාධානාය නිජ්ජාදිතභාවනාපයොගස්ස. චෙතසො පයොගසම්පත්තිසම්භවානි යථාචුත්තභාවනාපයොගසම්පත්තිසමුට්ඨානා. පීති පීණනං භාවනාවසෙන තප්පනං. උපබුහනං භාවනාවසෙන පරිවුද්ධිං චෙතසො කරොතිති සම්බන්ධො. නන්ති විත්තං. සසෙසසම්පයුත්තධම්මන්ති අවසිට්ඨපස්සාදිධම්මසහිතං, සමං සම්මා ව ආධියතිති සම්බන්ධො. ඉන්ද්‍රියසමතාවසෙන සමං, පටිපක්ඛධම්මානං. දුරිභාවෙ ලීනුද්ධච්චාභාවෙන සම්මා ව යපෙතිති අත්ථො. එකග්ගතා හි සමාධානකිච්චෙන විත්තං, සම්පයුත්තධම්මෙ ව අත්තානං අනුචත්තාපෙත්ති කුමනක්ඛණෙ සාතිසයං සමාහිතෙ කරොතිති. උප්පත්තිවසෙනානි යථාපච්චයං උප්පජ්ජනවසෙන . එතෙසු විතක්කාදීසු කුමනං උප්පන්නං නාම හොති තත්ථෙව කුමනවොභාරතො. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. “යථා පනා”තිආදිනාපි උපමාවසෙන තමෙවත්ථං පාකට්ඨරං කරොති.

පකතිවිත්තතොති පාකතිකකාමාවචරවිත්තතො. සුච්ඡිදෙනානි සුට්ඨු විසදෙන, පටුතරෙනානි අත්ථො. සම්බාවත්තන්ති සම්බාවයවචන්තං, අනවසෙසන්ති අත්ථො. අප්පුට්ඨන්ති අසම්පුට්ඨං. ආරම්මණෙසු පුසිතානි අප්පනාවසෙන පවත්තමානා විත්තෙකග්ගතා සමන්තතො ආරම්මණං ඵරන්ති විය හොතිති කත්වා වුත්තං. කස්මා පනෙත්ථ කුමනපාඨෙ අග්ගහිතා විත්තෙකග්ගතා ගහිතානි අනුයොගං සන්ධාය “තත්ථ විත්තෙකග්ගතා”තිආදි වුත්තං. තත්ථානි තෙසු කුමනභිගෙසු. න නිද්දිට්ඨානි සරුපතො න නිද්දිට්ඨා, සාමඤ්ඤතො පන කුමනග්ගහණෙන ගහිතා. එවං වුත්තත්තානි සරුපෙනෙව වුත්තත්තා, අඩගමෙව විත්තෙකග්ගතානි සම්බන්ධො. යෙන අධිප්පායෙනානි යෙන විතක්කාදීහි සහ චත්තන්තං ධම්මං දීපෙනුං තස්ස පකාසනාධිප්පායෙන “සවිතක්කං සච්චාර”න්තිආදිනා උද්දෙසො කතො. සො එව අධිප්පායො තෙන භගවතා විභවිගෙ “විත්තෙකග්ගතා”ති නිද්දිසන්තෙන පකාසිතො. තස්මා සා කුමනපාඨෙ අග්ගහිතානි න විත්තෙතබ්බං.

නිව්ඛකලාණවණ්ණනා

75. ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙනානි කුමනස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙන. ලක්ඛණවසෙනානි තෙසංයෙව අප්පනායං ලක්ඛිතබ්බාවචසෙන.

තත්තානි තස්මිං කලාණනාලක්ඛණානං විභාවතෙ. පටිපදාවිසුද්ධිති පටිපජ්ජති කුමනං එතායානි පටිපදා, ගොත්‍රභූපරියොසානො පුබ්බභාගියො භාවනානායො. පරිපන්ථතො විසුජ්ඣනං විසුද්ධි, පටිපදාය විසුද්ධි පටිපදාවිසුද්ධි. සා පනායං යස්මා කුමනස්ස උප්පාදක්ඛණෙ ලබ්භති, තස්මා වුත්තං “පටිපදාවිසුද්ධි ආදී”ති. උපෙක්ඛානුබුහනානි විසොධෙතබ්බතාදීනං අභාවතො කුමනපරියාපන්නාය තත්‍රමජ්ඣක්තූපෙක්ඛාය කිච්චනිජ්ජන්තියා අනුබුහනා. සා පනායං විසෙසතො කුමනස්ස ධීතික්ඛණෙ ලබ්භති. තෙන වුත්තං “උපෙක්ඛානුබුහනා මජ්ඣෙ”ති. සම්පභංසනානි තත්ථ ධම්මානං අනතිචත්තනාදිසාධකස්ස ඤාණස්ස කිච්චනිජ්ජන්තිවසෙන පරියොදපනා. සා පන යස්මා කුමනස්ස ඔසානක්ඛණෙ පාකට්ඨා හොති , තස්මා වුත්තං “සම්පභංසනා පරියොසාන”න්ති. ඉමානි තිණි ලක්ඛණානිති පරිපන්ථතො විත්තස්ස විසුජ්ඣනාකාරො , මජ්ඣිමස්ස සමට්ඨිමිත්තස්ස පටිපජ්ජනාකාරො, තත්ථ පක්ඛන්දනාකාරොති ඉමානි තිණි කුමනස්ස ආදිතො උප්පාදක්ඛණෙ අප්පනාපත්තිලක්ඛණානි තෙහි ආකාරෙහි විනා

අප්පනාපත්තියා අභාවතො, අසනි ව අප්පනාය තදභාවතො. ආදිකල්‍යාණඤ්චෙව විසුද්ධිපටිපදත්තා. යථාචුත්තෙහි ලක්ඛණෙනි සමන්තාගතත්තා, සම්පන්නලක්ඛණත්තා ව තිලක්ඛණසම්පන්නඤ්ච. ඉමිනා නයෙන මජ්ඣපරියොසානලක්ඛණානඤ්ච යොජනා වෙදිතබ්බා.

සම්භරියති ඤානං එතෙනාති සම්භාරො, නානාවජ්ජනපරිකම්මං. සහ සම්භාරෙනාති සසම්භාරො, සො එව සසම්භාරිකො. උපචාරොති එකාවජ්ජනුපචාරමාහ. පග්ගහාදිකිච්චස්ස පුබ්බභාගෙ භාවනාය එව සාධිතත්තා යා තත්ථ එකාවජ්ජනුපචාරෙ සිද්ධා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා, සා ඤානක්ඛණෙ පරිවුහිතා නාම හොතිති චුත්තං “උපෙක්ඛානුබුහනා නාම අප්පනා”ති. යථාධිගතං ඤානං නිස්සාය යො පහට්ඨාකාරො චිත්තස්ස පරිනොසො, තං පච්චචෙක්ඛණාවසෙන පචත්තං සන්ධායාහ “සම්පභංසනා නාම පච්චචෙක්ඛණා”ති. එකෙති අභයගිරිවාසිනො. තෙ හි එවං පටිපදාවිසුද්ධිආදිකෙ චණ්ණයන්ති, තදයුත්තං. තථා හි සති අප්ඤ්ඤානධම්මෙහි ඤානස්ස ගුණසංකිත්තනං නාම කතං හොති. න හි භූමන්තරං භූමන්තරපරියාපන්නං හොති. පාළියා වෙතං විරුද්ධන්ති දස්සෙතුං “යස්මා පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ එකත්තගතං චිත්තන්ති ඉන්ද්‍රියානං එකරසභාවෙන, එකග්ගතාය ව සිඛාප්පත්තියා තදනුගුණං එකත්තං ගතන්ති එකත්තගතං, සසම්පයුත්තං අප්පනාපත්තචිත්තං. තස්සෙව පටිපදාවිසුද්ධිපක්ඛන්දනාදි අනන්තරමෙව වුවිච්ඡි. තස්මාති යස්මා එකස්මිංයෙව අප්පනාචිත්තක්ඛණෙ පටිපදාවිසුද්ධිආදි පාළියං චුත්තං, තස්මා ආගමනවසෙනාති පරිකම්මාගමනවසෙන. අනතිචත්තනාදීති ආදි-සද්දෙන ඉන්ද්‍රියෙකරසතානුපගවිරියවාහනාසෙවනාති සඬගණ්හාති. පරියොදාපකස්සාති පරිසොධකස්ස පහස්සරභාවකරස්ස. අනතිචත්තනාදිභාවසාධනමෙව චෙත්ථ ඤාණස්ස කිච්චනිප්පත්ති වෙදිතබ්බා.

තස්මින්ති තස්මිං වාරෙ, චතුපඤ්චචිත්තපරිමාණාය අප්පනාවිථියන්ති අත්ථො. තතො පරිපන්ථතො. චිත්තං විසුජ්ඣතිති යදිපි ආගමනං ගහෙතුං අවිසෙසෙන විය චුත්තං, පරිකම්මවිසුද්ධිතො පන අප්පනාවිසුද්ධි සාතිසයාව. තෙනාහ “විසුද්ධත්තා”තිආදි. ආචරණවිරහිතං හුත්වාති යෙනාවරණෙන ආවටත්තා චිත්තං තතො පුබ්බෙ මජ්ඣමං සමථනිමිත්තං පටිපජ්ජිතුං න සක්කොති, තෙන විචිත්තං හුත්වා, තං වික්ඛම්භෙත්වාති අත්ථො. ලීනුද්ධච්චසඬබානානං උභින්නං අන්තානං අනුපගමනෙන මජ්ඣමො, සවිසෙසං පච්චනිකධම්මානං වූපසමනතො සමථො, යොගිනො සුඛවිසෙසානං කාරණභාවතො නිමිත්තඤ්චාති මජ්ඣමං සමථනිමිත්තං. තෙනාහ “සමප්පචත්තො අප්පනාසමාධියෙවා”ති. තදනන්තරං පන පුරිමචිත්තන්ති තස්ස අප්පනාචිත්තස්ස අනන්තරපච්චයභූතං පුරිමං චිත්තං, ගොත්‍රභූචිත්තන්ති අත්ථො. එකසන්තතිපරිණාමනයෙනාති යථා “තදෙව ඛිරං දධිසම්පන්න”න්ති, එවං සතිපි පරිත්තමග්ගගතභාවහෙදෙ, පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවහෙදෙ ව එකිස්සා එව සන්තතිසා පරිණාමුපගමනනයෙන එකත්තනායවසෙන. තථත්තන්ති තථභාවං අප්පනාසමාධිවසෙන සමාහිතභාවං. එවං පටිපන්නත්තාති චුත්තාකාරෙන පටිපජ්ජමානත්තා. යස්මිඤ්චි ඛණෙ තථත්තං මජ්ඣමං සමථනිමිත්තං පටිපජ්ජති, තස්මිංයෙව ඛණෙ තථත්තූපගමනෙන අප්පනාසමාධිනා සමාහිතභාවුපගමනෙන තත්ථ පක්ඛන්දති නාම. පුරිමචිත්තෙති අප්පනාචිත්තස්ස පුරිමස්මිං චිත්තෙ ගොත්‍රභූචිත්තෙ. විජ්ජමානාකාරනිප්ථාදිකාති තස්මිං චිත්තෙ විජ්ජමානානං පරිපන්ථවිසුද්ධිමජ්ඣමසමථපටිපත්තිපක්ඛන්දනාකාරානං නිප්ථාදිකා, තෙනාකාරෙන නිප්ථජ්ජමානාති අත්ථො. තෙයෙව හි ආකාරා පච්චයවිසෙසතො ඤානක්ඛණෙ නිප්ථජ්ජමානා “පටිපදාවිසුද්ධි”ති ලද්ධසමඤ්ඤා ඤානස්ස තං විසෙසං නිප්ථාදෙන්තා විය චුත්තා. උප්පාදක්ඛණෙයෙවාති අත්තලාභවෙලායමෙව. යදි එවං, කථං තෙ ආකාරා නිප්ථජ්ජන්තිති ආහ “ආගමනවසෙනා”ති.

තස්සාති චිත්තස්ස. “විසුද්ධං චිත්තං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති”ති පාළියං (පටි. ම. 1.158) පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ආගතාති “බ්‍යාපාරං අකරොන්තො”ති ආහ. සමථපටිපත්තිතථත්තූපගමනඤ්ච ඉධ සමථභාවාපත්තියෙවාති ආහ “සමථභාවුපගමනෙනා”ති. කිලෙසසංසග්ගං පභාය එකත්තෙන උපට්ඨිතස්සාති පුබ්බෙ “කථං නු බො කිලෙසසංසග්ගං පජ්ඣෙයා”න්ති පටිපන්නස්ස ඉදාති සමථපටිපත්තියා තස්ස පහිනත්තා කිලෙසසඬගණ්කාභාවෙන එකත්තෙන උපට්ඨිතස්ස ඤානචිත්තස්ස. පරිපන්ථවිසුද්ධිමජ්ඣමසමථපටිපත්තිපක්ඛන්දනෙහි වුද්ධිප්පත්තියා අනුබුහිතෙ ඤානචිත්තෙ ලද්ධොකාසා තත්‍රමජ්ඣත්තූපෙක්ඛා සම්පයුත්තෙසු සමවාහිතභාවෙන පචත්තමානා තෙ අනුබුහෙන්ති විය හොතිති ආහ “තත්‍රමජ්ඣත්තූපෙක්ඛාය කිච්චවසෙන උපෙක්ඛානුබුහනා වෙදිතබ්බා”ති.

යෙ පනෙනෙ යුගනද්ධධම්මාති සම්බන්ධො. තත්ථාති තස්මිං ඤානචිත්තෙ. අඤ්ඤමඤ්ඤානතිචත්තනවසෙන කිච්චකරණතො යුගෙ නද්ධා බද්ධා විය යුගනද්ධා. විමුක්තිරසෙනාති විමුච්චනකිච්චෙන, විමුච්චනසම්පත්තියා වා. එස යොගී. වාහයනීති පචත්තෙති. අස්සාති ඤානචිත්තස්ස. තස්මිං ඛණෙනි භඩ්ගක්ඛණෙ. උප්පාදක්ඛණෙ අතීතෙ හි ධීතික්ඛණතො පට්ඨාය ආසෙවනා පචත්තති නාම. තෙ ආකාරාති අඤ්ඤමඤ්ඤානතිචත්තනාදයො තත්ථ ධම්මානං පචත්තිආකාරා. ආසෙවනාපි හි ආසෙවනපච්චයභාවිනං ධම්මානං පචත්තිආකාරොයෙව. සංකිලෙසවොදානෙසුති සමාධිපඤ්ඤානං සමරසතාය අකරණං භාවනාය සංකිලෙසො, කරණං වොදානං. තථා සෙසෙසුපි. එවමෙනෙසු සංකිලෙසවොදානෙසු තං තං ආදීනවං දොසං ආනිසංසං ගුණං පුරෙතරං පාටිභාරියඤාණෙන දිස්වා යථා අඤ්ඤමඤ්ඤානතිචත්තනාදයො හොන්ති, තථා භාවනාය සම්පභංසිතත්තා තෙනෙව ඤාණෙන විසොධිතත්තා. විසොධනං හෙත්ථ සම්පභංසනං. තෙ ආකාරා යස්මා නිප්ථන්තා, තස්මා “ධම්මානං...පෙ.... වෙදිතබ්බාති චුත්ත”න්ති ලක්ඛණසංවණ්ණනාය ආදිමිති චුත්තං නිගමනවසෙන දස්සෙති.

“යස්මා උපෙක්ඛාවසෙන ඤාණං පාකටං හොති” ති කො සම්බන්ධො. කස්මා සම්පහංසනාව පරියොසානන්ති චුත්තං, න උපෙක්ඛානුබුද්ධතාති වොදනං සන්ධාය “තත්ථ යස්මා උපෙක්ඛාවසෙන ඤාණං පාකටං හොති” ති චුත්තං. තත්ථාති තස්මිං භාවනාවිත්තෙ. උපෙක්ඛාවසෙන ඤාණං පාකටං හොතිති අප්පනාකාලෙ භාවනාය සමප්පවත්තියා, පටිපක්ඛස්ස ව පහානතො පග්ගහාදිසු බ්‍යාපාරස්ස අකාතබ්බතො අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනාව හොති. යං සන්ධාය චුත්තං “සමයෙ විත්තස්ස අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා, විසුද්ධං විත්තං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා” ති ව ආදි. සා පනායං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා ඤාණස්ස කිව්වසිද්ධියා හොති, විසෙසතො ඤාණසාධනත්තා අප්පනාබ්‍යාපාරස්සාති ඵලෙන කාරණානුමානඤායෙන. යස්මා උපෙක්ඛාවසෙන ඤාණං පාකටං හොති, තස්මා ඤාණකිව්වභූතා සම්පහංසනා පරියොසානන්ති චුත්තාති සම්බන්ධො.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං පාළියා සමත්ථෙත්තුං “යථාහා” ති ආදි චුත්තං. තථාපග්ගහිතං විත්තන්ති යථා භාවනාවිත්තං කොසප්පක්ඛෙ න පතති, තථා විරියසම්බොජ්ඣ්ඣිගට්ඨානියානං ධම්මානං බහුලිකාරවසෙන පග්ගහිතං. සාධුකං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනීති පග්ගහිතන්තොපි සමාධිස්ස විරියසමතායොජනවසෙන පග්ගහිතත්තා සක්කව්වං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනී, තත්ත්වස්සකත්තපෙක්ඛා ඔකාසං ලභති. තං පන අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං උපෙක්ඛාවසෙන පුබ්බෙ පවත්තපාරිභාරියපඤ්ඤාවසෙන අප්පනාපඤ්ඤාය කිව්වාධිකතාති ආහ “පඤ්ඤාවසෙන පඤ්ඤන්ද්‍රියං අධිමත්තං හොති” ති. තස්ස අධිමත්තත්තා ඵව අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛන්තස්සෙව නානාසභාවෙහි නිවරණපමුඛෙහි කිලෙසෙහි අප්පනාවිත්තං විමුච්චති. විමොක්ඛවසෙන විමුච්චනවසෙන. පඤ්ඤාවසෙනාති පුබ්බෙ පවත්තපාරිභාරියපඤ්ඤාවසෙන. විමුත්තත්තාති නානාකිලෙසෙහි විමුත්තත්තා ඵව. තෙ ධම්මා සද්ධාදයො, විසෙසතො සද්ධාපඤ්ඤාවිරියසමාධයො ව ඵකරසා සමානකිව්වා හොන්ති. ඵවමයං ඉන්ද්‍රියානං ඵකරසට්ඨෙන භාවනා නිප්ප්පමානා ඤාණබ්‍යාපාරොති ආහ “ඤාණකිව්වභූතා සම්පහංසනා පරියොසාන” ති. ඵවං තිව්ධාය පටිපදාවිසුද්ධියා ලද්ධවිසෙසාය තිව්ධාය උපෙක්ඛානුබුද්ධතාය සාතිස්සං පඤ්ඤන්ද්‍රියස්ස අධිමුත්තභාවෙන චතුබ්බිධාපි සම්පහංසනා සිප්ඤ්ඤාති ආගමනුපෙක්ඛා ඤාණකිව්වවසෙන දසපි ආකාරා ඤානෙ ඵව වෙදිතබ්බා.

ගණනානුපුබ්බතාති ගණනානුපුබ්බතාය, ගණනානුපුබ්බතාමත්තං වා පයමන්ති ඉදන්ති අත්ථො. තෙන දෙසනාක්කමං උල්ලිඬිගෙති. “පයමං උප්පන්නන්ති පයම” ති ඉමිනා පටිපත්තික්කමං, උප්පන්නන්ති හි අධිගතන්ති අත්ථො. “පයමං සමාපජ්ජිතබ්බන්ති පයම” ති ඉදං පන න ඵකන්තලක්ඛණන්ති අට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 160) පටිසිද්ධන්තා ඉධ න ගහිතං. ආරම්මණුපනිප්ඤානං ලක්ඛණුපනිප්ඤානන්ති දුට්ඨෙ ඤානෙ ඉධාධිප්පෙතප්ඤානමෙව දස්සෙත්තුං “ආරම්මණුපනිප්ඤානතො” ති චුත්තං. පට්ඨිකසිණසංඛිතස්ස අත්තනො අත්තනො ආරම්මණස්ස රූපං විය චක්ඛුනා උපනිප්ඤායනතො. පච්චනීකඤාපනතොති නිවරණදීනං පච්චනීකධම්මානං දහනතො වික්ඛම්භනවසෙන පජ්ඣනතො. සකලට්ඨෙනාති භෙට්ඨා චුත්තනසෙන කතෙ වා අකතෙ වා පට්ඨිප්ප්ප ගහිතෙ පට්ඨිභාගෙ පට්ඨිමණ්ඩලෙ සකලාරම්මණකරණට්ඨෙන. න හි තස්ස ඵකදෙසමාරම්මණං කරියති. පට්ඨිකසිණසන්තිස්සයනාය නිමිත්තං පට්ඨිකසිණං යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති” ති. තංසභවරණතො ඤානං පට්ඨිකසිණං යථා “කුන්තා පවරන්ති” ති.

විරට්ඨිතිසම්පාදනවණ්ණනා

76. ලක්ඛට්ඨානෙ ඨිතං සරෙන වාලං විප්ඤ්ඤාති වාලවෙධි. ඉධ පන අනෙකධා භින්නස්ස වාලස්ස අංසුං විප්ඤ්ඤාන්තො “වාලවෙධි” ති අධිප්පෙතො. තෙන වාලවෙධිනා. සුදෙනාති භත්තකාරෙන. “ආකාරා පරිග්ගහෙතබ්බා” ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිත්තුං “යථා හි” ති ආදි චුත්තං. තත්ථ සුකුසලොති සුට්ඨු ඡෙකො. ධනුග්ගහොති ඉස්සාසො. කම්මන්ති යොග්‍යං. අක්කන්තපදානන්ති විප්ඤ්ඤාකාලෙ අක්කමනවසෙන පවත්තපදානං. ආකාරන්ති ධනුජියාසරානං ගහිතාකාරං. පරිග්ගහණයාති උපධාරොයා. භොජනසප්පායාදයොති ආදි-සද්දො අචුත්තාකාරානම්පි සඬ්ඛගතකො දට්ඨබ්බො. තෙන උතුභාවනානිමිත්තාදීනම්පි පරිග්ගහණං චුත්තං හොති. තස්මිත්ති තස්මිං තරුණසමාධිමිති.

භත්තාරන්ති සාමිනං, භත්තවෙනනාදිහි පොසකන්ති අත්ථො. පරිවිසන්තොති භොජෙන්නො. තස්ස රුච්චිත්ථා භුඤ්ජනාකාරං සල්ලක්ඛෙත්ථා තස්ස උපනාමෙන්නොති යොජනා. අයම්පි යොගී. අධිගතක්ඛණෙ භොජනාදයො ආකාරෙති පුබ්බෙ ඤානස්ස අධිගතක්ඛණෙ කිව්වසාධකෙ භොජනාදිගතෙ ආකාරෙ. ගහෙත්ථාති පරිග්ගහෙත්ථා සල්ලක්ඛෙත්ථා. නට්ඨෙ නට්ඨෙ සමාධිමිති පුනප්පුනං අප්පනාය.

මහානසවිප්පාපරිවයෙන පණ්ඩිතො. තත්ථ විසදඤාණතාය බ්‍යත්තො. යානුප්පත්තිකකම්පල්ලයොගෙන කුසලො. නානව්වයෙහිති නානව්වයෙහි නානාසභාවෙහි, නානාරසෙහිති අත්ථො. තෙනාහ “අම්බිලග්ගෙහි” ති ආදි. සුපෙහිති බ්‍යඤ්ජනෙහි. අම්බිලග්ගෙහිති අම්බිලකොට්ඨාසෙහි, යෙ වා අම්බිලරසා හුත්ථා අග්ගභූතා, තෙහි චතුරම්බිලාදිමිස්සෙහි. ඵස නයො තිත්තකග්ගාදිසුපි. බාරිකෙහිති වාතිඬගණකළීරාදිමිස්සෙහි. නිමිත්තන්ති ආකාරං රුච්චනවසෙන භුඤ්ජනාකාරං. උග්ගහණාති උපරුපරි ගණ්ණාති උපධාරෙති. ඉමස්ස වා සුපෙයාස්ස අත්ථාය භත්ථං අභිභරති. අභිභාරානන්ති අභිමුඛෙන හරිතබ්බානං පණ්ණාකාරානං, පුජාභිභාරානං වා. නිමිත්තං උග්ගහණාති “ඵවං මෙ විත්තං සමාහිතං අහොසි” ති නිමිත්තං ගණ්ණාති සල්ලක්ඛෙති.

සමාධිපරිපත්ථානන්ති සමාධිස්ස පරිපත්ථභුතානං. ධම්මානන්ති කාමච්ඡන්දාදිනිවරණධම්මානං. සුවිසොධිතත්තාති සුට්ඨු විසොධිතත්තා, වික්ඛම්භනවසෙනෙව සම්මදෙව පහිනත්තාති අත්ථො. කාමාදීනවපච්චවෙක්ඛණාදීනි ආදි-සද්දෙන අසුභමනසිකාරනෙක්ඛම්මානිසංසපච්චවෙක්ඛණාදීනි සඬගණ්හාති. නෙක්ඛම්මගුණදස්සනෙනාපි හි තස්ස විඛන්ධභුතෙ කාමච්ඡන්දෙ ආදීනවො විසෙසතො පාකටො භොතීති. කායදුට්ඨුල්ලන්ති කායදරථං සාරද්ධකායතං. තෙන කායවිත්තානං සාරම්භනිමිත්තස්ස බ්‍යාපාදනිවරණස්ස න විසොධනමාහ. ආරම්භධාතුමනසිකාරාදීනි ආදි-සද්දෙන විරියසම්බොජ්ඣාසංගතිමිත්තානං, ආලෝකසඤ්ඤාදීනඤ්ච සඬගහො දට්ඨංඛ්බො. සමථනිමිත්තමනසිකාරාදීනි ආදි-සද්දෙන සමාධිසම්බොජ්ඣාසංගතිධානියානං ධම්මානං සඬගහො දට්ඨංඛ්බො. අඤ්ඤෙපි සමාධිපරිපත්ථෙති විචිකිච්ඡාට්ඨානියෙ, මදමානාදිකෙ ච සන්ධායාහ. ආසයන්ති වසනකසුසිරං. සුපරිසුද්ධන්ති ආසඬකනියත්තාභාවෙන සුට්ඨු පරිසුද්ධං. එත්ථාහ - නනු වායං පගෙව කාමාදීනවං පච්චවෙක්ඛිත්වා සමථපටිපදං පටිපන්නො උපචාරක්ඛණෙයෙව ඤානෙන නිවරණානි වික්ඛම්භිතානි, අථ කස්මා පුන කාමාදීනවපච්චවෙක්ඛණාදි ගහිතන්ති? සච්චමෙතං. තං පන පහානමත්තන්ති ඤානස්ස විරට්ඨිතියා අභිසයපහානත්ථං පුන ගහිතං.

උද්ධච්ච මිද්ධන්ති කුක්කුච්චං, ථිතඤ්ච තදෙකට්ඨතාය ගහිතමෙවාති කත්වා චුත්තං. සුද්ධන්තගතොති සුපරිසුද්ධපරියන්තං සබ්බසො විසොධිතකොණපරියන්තං උය්‍යානං ගතො. තභිං රමෙති තස්මිං ඤානෙ රමෙය්‍ය දිවසභාගමපි ඤානසමඬ්ඨි එව භවෙය්‍ය.

චිත්තභාවනාවෙපුල්ලන්ථන්ති සමාධිභාවනාය විපුලභාවාය. යථා හි භාවනාවසෙන නිමිත්තස්ස උප්පත්ති, එවමස්ස භාවනාවසෙනෙව වඩ්ඪනමිපි. තස්මා එකඬගුලාදිවසෙන නිමිත්තං වඩ්ඪෙත්තස්ස පුනප්පුනං බහුලිකාරෙන ඤානං භාවනාපි චුද්ධං විරුල්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජති. තෙන චුත්තං “චිත්තභාවනාවෙපුල්ලන්ථඤ්ච යථාලද්ධං පටිභාගනිමිත්තං වඩ්ඪෙත්තබ්බ”න්ති. තස්සාති පටිභාගනිමිත්තස්ස.

නිමිත්තවඩ්ඪනනයවණ්ණනා

77. තත්‍රාති සාමීඅත්ථෙ භුම්මවචනං, තස්සාති අත්ථො. අවඩ්ඪෙත්ථාති යථා කුම්භකාරො මත්තිකාය පත්තං කරොන්තො පඨමං අපරිච්ඡින්නිත්ථාව පත්තං වඩ්ඪෙති, එවං පත්තවඩ්ඪනයොගෙන පත්තවඩ්ඪනයුත්තියා අවඩ්ඪෙත්ථා පුච්ඤස්ස පුච්චඩ්ඪනං. භත්තස්ස උපරි භත්තපක්ඛිපනං භත්තවඩ්ඪනං. චන්ථස්ස තිත්තස්ස අඤ්ජනාදි දුස්සවඩ්ඪනං. පච්චෙකං යොග-සද්දො යොජෙත්තබ්බො. අපරිච්ඡින්නිත්ථා න වඩ්ඪෙත්තබ්බං සපරිච්ඡෙදෙ එව භාවනාපවත්තිතො. තථා හි චුත්තං “සාන්තකෙ නො අනන්තකෙ”ති (විසුද්ධි. 1.55).

භංසපොතකාති ජවනභංසපොතකා. උක්කුලං උන්නතට්ඨානං. චිකුලං නින්නට්ඨානං. නදීසොතෙන කතං විදුග්ගං නදීවිදුග්ගං. විසමාකාරෙන ධීතො පබ්බතපදෙසො පබ්බතවිසමො.

ථුලාති හුත්වා උපට්ඨහන්ති පච්චවෙක්ඛණාබාහුල්ලෙන විභුතභාවතො. දුබ්බලාති හුත්වා උපට්ඨහන්ති පගුණබලවභාවස්ස අනාපාදිකත්තා. උපරි උස්සුක්කනායාති භාවනාය උපරි ආරොහනාය, දුතියජ්ඣානාධිගමායාති අත්ථො.

පබ්බතෙය්‍යාති පබ්බතෙ බහුලවාරිනී. අබෙත්තඤ්ඤාති අගොචරඤ්ඤා. සමාධිපරිපත්ථානං විසොධනානභිඤ්ඤානාය බාලො. ඤානස්ස පගුණභාවාපාදනවෙය්‍යත්තියස්ස අභාවෙන අබ්‍යත්තො. උපරිඤානස්ස පදට්ඨානභාවානවබොධෙන අබෙත්තඤ්ඤා. සබ්බථාපි සමාපත්තිකොසල්ලාභාවෙන අකුසලො. සමාධිනිමිත්තස්ස වා අනාසෙවනාය බාලො. අභාවනාය අබ්‍යත්තො. අබහුලිකාරෙන අබෙත්තඤ්ඤා. සම්මදෙව අනට්ඨිතානො අකුසලොති යොජෙත්තබ්බං. උභතො භට්ඨොති උභයතො ඤානතො භට්ඨො. සො හි අප්පගුණතාය න සුප්පතිට්ඨිතතාය සඋස්සාහොපි විනාසතො, අසාමත්ථියතො ච ඤානද්වයතො පරිහීනො. විණ්ණවසිනාති ආසෙවිතවසිනා.

පඤ්චවසීකථාවණ්ණනා

78. වසනං වසීති ධාතුනිද්දෙසතාය කිරියානිද්දෙසොති අධිප්පායෙනාහ “වසියො”ති, යථාරූචි පවත්තියොති අත්ථො. ආවජ්ජනාය වසී, ආවජ්ජනාවසෙන වා වසී ආවජ්ජනවසී. ඤානං ආවජ්ජිතුං යන්ථ යන්ථ පදෙසෙ ඉච්ඡා යන්ථිච්ඡකං. යදා යදා, යස්මිං යස්මිං වා ඤානඬ්ඨගෙ ඉච්ඡා යදිච්ඡකං. යාව යාව ඉච්ඡා යාවදිච්ඡකං, ද-කාරො පදසන්ධිකරො. “යාවා”ති ව ඉදං බහුතං ජවනවාරානං නිරන්තරං විය තථාපවත්තනං සන්ධාය චුත්තං, න එකමෙව. සො හි පරිච්ඡින්නචිත්තක්ඛණාති. ආවජ්ජනාය දන්ධායිතත්තං තත්ථිති චුත්තනයෙන යන්ථ කත්ථවි යානෙ යදා යදා යං කිඤ්ච ඤානඬ්ඨගෙ ආවජ්ජෙත්තස්ස යථිච්ඡිතං කාලං ආවජ්ජනාය ආවජ්ජනප්පවත්තියා දන්ධායිතත්තං චිත්ථායිතත්තං, විරායිතත්තං වා නත්ථි. එවං ආවජ්ජනවසී සිද්ධා නාම භොතීති අත්ථො. සෙසාති චුට්ඨානඅධිට්ඨානපච්චවෙක්ඛණවසියො.

අඩිගසමුදායභාවතො ක්කානස්ස ක්කානෙ ආවජ්ජනවසිං නිජ්ථාදෙනුකාමෙන පටිපාටියා ක්කානඤ්ඤානි ආවජ්ජෙතබ්බානිති ආහ “පයමං චිතක්කං ආවජ්ජයතො”ති. යදිපි ආවජ්ජනමෙවෙත්ථ ඉච්ඡිතං ආවජ්ජනවසියා අධිප්පෙතත්තා, ආවජ්ජනාය පන උප්පන්නාය ජවනෙහි භවිතබ්බං. තානි ච බො ආවජ්ජනනප්පරතාය චිත්තාහිනිභාරස්ස යථාවජ්ජිතක්කානඤ්ඤානිමණානි කතිපයානෙව භොන්ති, න පරිපුණ්ණානිති චුත්තං “චිතක්කාරම්මණානෙව චත්තාරි පඤ්ච වා ජවනානි ජවන්ති”ති. චත්තාරි තික්ඛිත්ථියස්ස. පඤ්ච නාතිතික්ඛිත්ථියස්සාති දට්ඨබ්බං. නිරන්තරන්ති විසභාගෙහි නිරන්තරං. අයං පනාති භවඤ්ඤාද්වයන්තරිතා චතුෂ්චතචිත්තා යථාචුත්තා ආවජ්ජනවසී. අඤ්ඤෙසං වා ධම්මසෙනාපතිආදීනං. එවරුපෙ කාලෙති උට්ඨාය සමුට්ඨාය ලහුතරං ආවජ්ජනවසීතිබ්බත්තනකාලෙ. සා ච බො ඉත්තරා පරිත්තකාලා, න සත්ථු යමකමභාපාටිභාරියෙ විය විරතරප්පබන්ධවති. තථා හි තං සාවකෙහි අසාධාරණං චුත්තං. අධිගමෙන සමං සසම්පයුත්තස්ස ක්කානස්ස සම්මා ආපජ්ජනං පටිපජ්ජනං සමාපජ්ජනං, ක්කානසමඤ්ඤානං.

සීසන්ති එත්ථ සමාපජ්ජිතකාමනානන්තරං ද්විසු භවඤ්ඤා උප්පන්නෙසු භවඤ්ඤා උපච්ඡිත්තදිත්වා උප්පන්නාවජ්ජනානන්තරං සමාපජ්ජනං සීසං සමාපජ්ජනසමත්ථතා. අයඤ්ච මත්ථකප්පත්තා සමාපජ්ජනවසී සත්ථු ධම්මදෙසනායං ලබන්ති. යං සන්ධාය චුත්තං “සො බො අහං, අග්ගිවෙස්සන, තස්සා එව කථාය පරියොසානෙ තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අජ්ඣාත්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙමි සන්තිසාදෙමි එකොදිං කරොමි සමාදහාමි යෙනස්සදුං නිච්චකප්පං චිහරාමි”ති (ම. නි. 1.387). ඉතො සීසතරා හි සමාපජ්ජනවසී නාම නත්ථි. පුණ්ණාය රත්තියා නවොරොපිතෙහි කෙසෙහි කපොතකන්දරායං විහරන්තස්ස ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස යක්ඛෙන මහන්තම්පි පබ්බතකුටං පදාලෙකුං සමත්ථෙ පහාරෙ සීසෙ දින්නෙ සමාපජ්ජනම්පෙත්ථ නිදස්සෙතබ්බං. තථා හි චක්ඛති “තදා ථෙරො තස්ස පහරණසමයෙ සමාපත්තිං අප්පෙසි”ති (විසුද්ධි. 2.374). පාළියං පන “අඤ්ඤතරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්නො”ති (උදා. 34) චුත්තං. ඉමෙ පන ථෙරා “සමාපත්තිතො චුට්ඨානසමකාලං තෙන පහාරො දින්නො”ති චදන්ති.

අච්ඡරාමත්තන්ති අභිගුලිථොටමත්තං බණං. යපෙකුන්ති සෙකු විය සීසසොනාය නදියා ඔසං වෙගෙන පවත්තිතුං අදත්වා යථාචුත්තක්ඛණං ක්කානං යපෙකුං සමත්ථතා. අභිභුග්ගා යපනං, අධිට්ඨානං වියාති වා අධිට්ඨානං. තත්ථ ච සී අධිට්ඨානවසී. තථෙව ලහුං චුට්ඨාකුන්ති අච්ඡරාමත්තං වා දසච්ඡරාමත්තං වා ලහුං බණං ක්කානසමඤ්ඤානි හුත්වා ක්කානතො චුට්ඨාකුං සමත්ථතා. භවඤ්ඤාචිත්තප්පත්තියෙව හෙත්ථ ක්කානතො චුට්ඨානං නාම. එත්ථ ච යථා “එත්තකමෙව බණං ක්කානං යපෙස්සාමි”ති පුබ්බපරිකම්මවසෙන අධිට්ඨානසමත්ථතා අධිට්ඨානවසී, එවං “එත්තකමෙව බණං ක්කානසමඤ්ඤානි හුත්වා ක්කානතො චුට්ඨානස්සාමි”ති පුබ්බපරිකම්මවසෙන චුට්ඨානසමත්ථතා චුට්ඨානවසී වෙදිතබ්බා, යා සමාපත්ති “චුට්ඨානකුසලතා”ති චුච්චති. තදුභයදස්සනත්ථන්ති අධිට්ඨානචුට්ඨානවසීදස්සනත්ථං.

තත්ථාති තස්මිං නිම්මිතපබ්බතෙ තස්ස විචරෙ. කිඤ්චාපි එකංයෙව තං අභිඤ්ඤාචිත්තං යෙන පබ්බතං නිම්මිතෙයා, අභිඤ්ඤාපාදකස්ස පන ක්කානස්ස ලහුතරං යපනං, චුට්ඨානඤ්ච ඉධ නිදස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං. “එත්තකා ඉද්ධිමත්තා එකං උපට්ඨාකං ගරුලතො රක්ඛිතුං න සක්ඛිංසු”ති ගාරය්භා අස්සාම.

ආවජ්ජනානන්තරානිති ආවජ්ජනවසීභාවාය යථාක්කමං චිතක්කාදීනං ක්කානඤ්ඤානං ආවජ්ජනාය පරතො යානි ජවනානි පචත්තානි, තානි තෙසං පච්චවෙක්ඛණානි. යදග්ගෙන ආවජ්ජනවසීසිද්ධි, තදග්ගෙන පච්චවෙක්ඛණාවසීසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

දුතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

79. නිවරණප්පභානස්ස තප්පයමතාය ආසන්නනිවරණපච්චත්ථිකා. චූලං නාම විපුලම්පි ථෙග්ගු විය සුබභඤ්ජනියන්ති ආහ “ඔලාරිකත්තා අභිගදුබ්බලා”ති. සන්තතො මනසි කරිත්වාති පයමජ්ඣානං විය අනොලාරිකඤ්ඤානා, සන්තධම්මසමඤ්ඤානා ව “සන්ත”න්ති මනසි කත්වා. යෙ හි ධම්මා දුතියජ්ඣානෙ පිතිසුඛාදයො, කාමං තෙ පයමජ්ඣානෙපි සන්ති, තෙහි පන තෙ සන්තතරා වෙච පණ්ණතරා ච භවන්තිති. නිකන්තින්ති නිකාමනං, අපෙක්ඛන්ති අත්ථො. පරියාදායාති බෙපෙත්වා. චත්තාරි පඤ්චාති වා-සද්දො ලුත්තනිද්දට්ඨො. දුතියජ්ඣානං එතස්ස අත්ථිති දුතියජ්ඣානිකං. චුත්තප්පකාරානෙවාති පයමජ්ඣානෙ චුත්තප්පකාරානියෙව, පරිකම්මාදිනාමකානිති අත්ථො.

80. චූපසමාති චූපසමහෙතු, චූපසමොති වෙත්ථ පහානං අධිප්පෙතං, තඤ්ච චිතක්කච්චාරානං. අතික්කමො අත්ථතො දුතියජ්ඣානක්ඛණෙ අනුප්පාදොති ආහ “සමතික්කමා”තිආදි. කතමෙසං පනෙත්ථ චිතක්කච්චාරානං චූපසමො අධිප්පෙතො, කිං පයමජ්ඣානිකානං, උදාහු දුතියජ්ඣානිකානන්ති. කිඤ්චෙත්ථ යදි පයමජ්ඣානිකානං, නත්ථි තෙසං චූපසමො. න හි කදාපි පයමජ්ඣානං චිතක්කච්චාරරහිතං අත්ථි. අථ දුතියජ්ඣානිකානං, එවම්පි නත්ථෙව චූපසමො, සබ්බෙන සබ්බං තෙසං තත්ථ අභාවතොති? චුච්චතෙ – යෙහි චිතක්කච්චාරෙහි පයමජ්ඣානස්ස ඔලාරිකතා, තෙසං සමතික්කමා දුතියස්ස ක්කානස්ස සමධිගමො, න සභාවතො අනොලාරිකානං එස්සාදීනං සමතික්කමාති අයමත්ථො “චිතක්කච්චාරානං චූපසමා”ති එතෙන දීපිතො. තස්මා “කිං පයමජ්ඣානිකානං චිතක්කච්චාරානං

වූපසමො ඉධාධිප්පෙනො, උදාහු දුතියජ්ඣානිකාන”න්ති එදිසි වොදනා අනොකාසාව. යස්මා දිට්ඨාදිනවස්ස තංතංඝානක්ඛණේ අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනං වූපසමනං අධිප්පෙනං. චිත්තකාදයො එව ඝානභිගහුනා තථා කරියන්ති, න තංසම්පයුත්තා එස්සාදයො, තස්මා චිත්තකාදිනංයෙව වූපසමාදිවචනං ඤායාගතං. යස්මා පන චිත්තකාදිනං විය තංසම්පයුත්තධම්මානම්භි එතෙන “එතං ඔළාරික”න්ති ආදිනවදස්සනං සුත්තෙ ආගතං, තස්මා අවිසෙසෙන චිත්තකාදිනං, තංසහගතනඤ්ච වූපසමාදිකෙ චත්තබ්බෙ චිත්තකාදිනංයෙව වූපසමො වුවිචමානො අධිකචචනං අඤ්ඤං අත්ථං බොධෙතීති කත්වා කිඤ්චි විසෙසං දිපෙතීති දස්සෙතුං අට්ඨකථායං “ඔළාරිකස්ස පනා”තිආදි ගතිතත්ති ඉධ “යෙහි චිත්තකච්චාරොහි”තිආදි චුත්තත්ති දට්ඨබ්බං. “පිතියා ච විරාගා”තිආදිසුපි එසෙව නයො. තස්මා චිත්තකච්චාරපිතිසුඛසමතික්කමචචනානි ඔළාරිකොළාරිකභිගසමතික්කමා දුතියාදිඅධිගමදීපකානීති තෙසං එකදෙසහුනං චිත්තකච්චාරසමතික්කමචචනං තංදීපකං චුත්තං. විසුං විසුං ධීතෙහි හි චිත්තකච්චාරසමතික්කමචචනාදිකෙ පභෙයාභිගනිද්දෙසනාසාමඤ්ඤෙන චිත්තෙන සමුභතො ගතිතෙ චිත්තකච්චාරවූපසමචචනස්ස තදෙකදෙසනා දට්ඨබ්බා. අයඤ්ච අත්ථො අවයචෙන සමුදායොපලක්ඛණනායෙන චුත්තො. අථ වා චිත්තකච්චාරවූපසමචචනෙනෙව තංසමතික්කමා දුතියාදිඅධිගමදීපකෙන පිතිවිරාගාදිවචනානං පිතිආදිසමතික්කමා තතියාදිඅධිගමදීපකතා දිපිතා හොතීති තස්ස තංදීපකතා චුත්තා.

නියකප්ඤ්ඤාත්තධිප්පෙනං න අප්ඤ්ඤාත්තප්ඤ්ඤාත්තාදි. තත්ථ කාරණමාහ “චිග්භිගෙ පනා”තිආදි. නීලවණ්ණයොගතො නීලවත්ථං වියාති නීලයොගතො වත්ථං නීලං වියාති අධිප්පායො. යෙන සම්පසාදනෙන යොගා ඝානං සම්පසාදනං. තස්මිං දස්සිතෙ “සම්පසාදනං ඝානං”න්ති සමානාධිකරණනිද්දෙසෙනෙව තංයොගා ඝානෙ තංසද්දප්පචත්ති දස්සිතාති අවිරොධො යුත්තො. එකොදිභාවෙ කථන්ති එකොදිමිහි දස්සිතෙ එකොදිභාවං ඝානන්ති සමානාධිකරණනිද්දෙසෙනෙව ඝානස්ස එකොදිවච්චනතා චුත්තා හොතීති වෙ? “එකොදිභාව”න්ති පදං උද්ධරිත්වා එකොදිස්ස නිද්දෙසො න කාතබ්බො සියාති එකොදිභාවසද්දො එව සමාධිමිහි පවත්තො සම්පසාදනසද්දො විය ඝානෙ පවත්තතීති යුත්තං. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙති “චෙතසො සම්පසාදයති”ති එතස්මිං පක්ඛෙ “චෙතසො”ති ව උපයොගත්ථෙ සාමිචචනං. පුරිමස්මිත්ති “සම්පසාදනයොගතො ඝානං සම්පසාදන”න්ති චුත්තපක්ඛෙ. චෙතසොති සම්බන්ධෙ සාමිචචනං.

සෙට්ඨොපි ලොකෙ “එකො”ති වුවචති “යාව පරෙ එකාහං තෙ කරොමි”තිආදිසු. එකො අදුතියො “එකාකීහි බුද්දකෙහි ජිත”න්තිආදිසු අසභායත්ථොපි එක-සද්දො දිට්ඨොති ආහ “එකො අසභායො හුත්වා”ති. සද්ධාදයොපි කාමං සම්පයුත්තධම්මානං සාධාරණතො, අසාධාරණතො ව පච්චයා හොත්තියෙව, සමාධි පන ඝානක්ඛණේ සම්පයුත්තධම්මානං අවික්ඛෙපලක්ඛණේ ඉන්ද්‍රියකරණෙන සාතිසයං පච්චයො හොතීති දස්සෙත්තො “සම්පයුත්තධම්මෙ...පෙ.... අධිවචන”න්ති ආහ.

“සම්පසාදනං , චෙතසො එකොදිභාව”න්ති විසෙසනද්වයං ඝානස්ස අතිසයවචනිච්ඡාවසෙන ගතිතං. ස්වායමතිසයො යථා ඉමස්මිං ඝානෙ ලබ්භති, න තථා පඨමජ්ඣානෙති ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං “නනු වා”තිආදි චුත්තං. ආරම්මණේ ආහනනපරියාහනනවසෙන, අනුමජ්ජනඅනුයොජනවසෙන ව පවත්තමානා ධම්මා සතිපි නිවරණප්පහානෙන කිලෙසකාලුස්සියාපගමෙ සම්පයුත්තානං කඤ්චි බොහං කරොන්තා විය තෙහි ව තෙ න සන්තිසිත්තා හොත්තීති චුත්තං “චිත්තකච්චාරක්ඛොහෙන න සුප්පසන්ත”න්ති. බුද්දිකා උභිමයො වීථියො. මහතියො තරභිගා. සතිපි ඉන්ද්‍රියසමත්තෙ, වීරියසමතාය ව තෙනෙව බොහෙන, සම්පසාදාභාවෙන ව සමාධිපි න සුවුද්ධ පාකටො බහලෙ විය ජලෙ මච්ඡො. යථාචුත්තක්ඛොහො එව පලිබොධො. එවං චුත්තෙනාති යස්සා සද්ධාය වසෙන සම්පසාදනං, යස්සා ව චිත්තෙකග්ගතාය වසෙන එකොදිභාවන්ති ව ඝානං චුත්තං. තාසං එව “සද්දහනා”තිආදිනා පවත්තිආකාරස්ස විසෙසවිභාවනාවසෙන චුත්තෙන. තෙන චිග්භිගපාඨෙන. “සම්පසාදනයොගතො, සම්පසාදනතො වා සම්පසාදනං, එකොදිං භාවෙතීති එකොදිභාවන්ති ඝානං චුත්ත”න්ති එවං පවත්තා අයං අත්ථවණ්ණනා න විරුජ්ඣති. යථා පන අවිරොධො, සො චුත්තො එව.

81. සන්තාති සමං නිරොධං ගතා. සම්තාති භාවනාය සමං ගමිතා නිරොධිතා. වූපසන්තාති තතො එව සුවුද්ධ උපසන්තා. අත්ථබ්ගතාති අත්ථං විනාසං ගතා. අබ්ගත්ථබ්ගතාති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪෙත්වා චුත්තං. අප්පිතාති විනාසං ගමිතා. සොසිතාති පවත්තිසඛ්ඛාතස්ස සන්තානස්ස අභාවෙන සොසං සුක්ඛභාවං ඉතා. බ්‍යන්තිකතාති විගතන්තකතා.

අයමත්ථොති භාවනාය පහිනන්තා චිත්තකච්චාරානං අභාවො. වොදකෙන චුත්තමත්ථං සම්පට්ඨිත්ථා පරිහරිතුං “එවමෙන සිද්ධොවායමත්ථො”ති වත්වා “න පනෙන”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ එතන්ති “චිත්තකච්චාරානං වූපසමා”ති එතං වචනං. තදත්ථදීපකන්ති තස්ස චිත්තකච්චාරාභාවමත්තසඛ්ඛාතස්ස අත්ථස්ස දීපකං. අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො – දුතියජ්ඣානාදිඅධිගමුපායදීපකෙන අප්ඤ්ඤාත්තසම්පසාදනතාය, චෙතසො එකොදිභාවතාය ව හෙතුදීපකෙන, අචිත්තකච්චාරභාවහෙතුදීපකෙන ව චිත්තකච්චාරවූපසමචචනෙනෙව චිත්තකච්චාරාභාවො දිපිතොති කිං පුන අචිත්තකච්චාරවචනෙන කතෙනාති? න, අදිපිතන්තා. න හි චිත්තකච්චාරවූපසමචචනෙන චිත්තකච්චාරානං අප්පචත්ති චුත්තා හොති. චිත්තකච්චාරෙසු හි තණ්හාප්පහානං එතෙසං වූපසමනං, යෙ ව සඛ්ඛාරෙසු තණ්හාප්පහානං කරොන්ති, තෙසු මග්ගෙසු, පහිනනණ්හෙසු ව එලෙසු සඛ්ඛාරපචත්ති හොති එව , එවමෙට්ඨාපි වික්ඛම්භිතචිත්තකච්චාරතණ්හස්ස දුතියජ්ඣානස්ස චිත්තකච්චාරසම්පයොගො පුරිමෙන න නිවාරිතො සියාති

තංනිවාරණත්ථං, ආවජ්ජතුකාමනාදිඅතික්කමොව තෙසං වූපසමොති දස්සනත්ථස්ථෙව “අවිතක්කං අව්චාර”න්ති වුත්තං. පයමම්පිති පයමං ඤානම්පි.

“දුතියං උප්පන්නන්තිපි දුතිය”න්ති වත්තුං වට්ටනියෙව. න තථා ඉමස්ස විතක්කව්චාරාති යථා පයමජ්ඣානස්ස උපචාරක්කණෙ නිවරණානි පභියන්ති, තථා ඉමස්ස දුතියජ්ඣානස්ස උපචාරක්කණෙ විතක්කව්චාරා න පභියන්ති අසංකිලිට්ඨසභාවත්තා, උපචාරභාවනාය ච තෙ පභාතුං අසමත්ථභාවතො. යදිපි තාය තෙසු තණ්හා පභියති, න පන සවිසෙසං. සවිසෙසස්ථි තත්ථ තණ්හාප්පභානං අප්පනාය ඵව භොති. තෙන වුත්තං “අප්පනාක්කණෙයෙවා”තිආදි. පභානඨගතාපි අතිසයප්පභානවසෙනෙව වෙදිතබ්බා යථා නිවරණානං පයමජ්ඣානස්ස. තස්මාති යස්මා තිවඨගමෙවෙතං ඤානං, තස්මා. තන්ති විභඨගෙ වචනං. රථස්ස පණ්ඩුකම්බලං විය සම්පසාදො ඤානස්ස පරික්ඛාරො, න ඤානඨගන්ති ආහ “සපරික්ඛාරං ඤානං දස්සෙතු”න්ති.

තතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

82. උප්පිලාවිතන්ති කාමස්ථායං පරිග්ගහෙසු අපරිච්චිත්තපෙමස්ස අනාදීනවදස්සිනො තණ්හාසහගතාය පිතියා පවත්තිආකාරො, ඉධ පන දුතියජ්ඣානපිති අධිප්පෙනා. තථාපි සබ්බසො පිතියං අවිරත්තං, සාපි අනුබන්ධෙයානි වුත්තං. උප්පිලාවිතං වියාති වා උප්පිලාවිතං. ආදීනවං හි තත්ථ පාකට්තරං කත්වා දස්සෙතුං ඵවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

83. විරජ්ජනං විරාගො. තං පන විරජ්ජනං නිබ්බන්දනමුඛෙන හීලනං වා තප්පට්ඨද්ධරාගප්පභානං වාති තදුභයං දස්සෙතුං “වුත්තප්පකාරාය පිතියා ජිගුච්ඡනං වා සමතික්කමො වා”ති ආහ. වුත්තප්පකාරායාති “යදෙව තත්ථ පිති”තිආදිනා වුත්තප්පකාරාය. සම්පිණ්ඩනං සමුච්චයො.

මග්ගොති උපායො. තදධිගමායාති තතියමග්ගාධිගමාය.

84. උපපත්තිතොති සමවාහිතභාවෙන පතිරුපතො. ඤානුපෙක්ඛාපි සමවාහිතමෙව අත්තොනීතං කත්වා පවත්තතිති ආහ “සමං පස්සති”ති. විසදායාති පරිබ්බත්තාය සංකිලෙසවිගමෙන. විපුලායාති මහතියා සාතිසයං මහග්ගභාවප්පත්තියා. ථාමගතායාති පිතිවිගමෙන ථීරභාවප්පත්තාය.

පරිසුද්ධපකති ඛිණාසවපකති නික්කිලෙසනා. සත්තෙසු කම්මස්සකතාදස්සනාහෙතුකො සමභාවදස්සනාකාරො මජ්ඣන්තාකාරො බ්‍රහ්මච්ඡාරුපෙක්ඛා.

සහජාතධම්මානන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්චවනං. සමප්පවත්තියා භාවනාය වීථිපටිපත්තාය අලීනානුද්ධතා නිරස්සාදනාය පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු බ්‍යාපාරාභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙසු මජ්ඣන්තාකාරභූතා බොජ්ඣන්තිගුපෙක්ඛා.

උපෙක්ඛානිමිත්තන්ති ඵත්ථ ලීනුද්ධච්චපක්ඛපාතරහිතං මජ්ඣන්තං වීරියං උපෙක්ඛා. තදෙව තං ආකාරං ගහෙත්වා පවත්තෙතබ්බස්ස තාදිසස්ස වීරියස්ස නිමිත්තභාවතො උපෙක්ඛානිමිත්තං භාවනාය සමප්පවත්තිකාලෙ උපෙක්ඛියතිති උපෙක්ඛා, වීරියමෙව උපෙක්ඛා වීරියුපෙක්ඛා.

“පයමං ඤානං පටිලාභත්ථාය නිවරණෙ...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පටිලාභත්ථාය ආකිඤ්ඤාදිඤ්ඤායතනසඤ්ඤං පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.57) ඵවමාගතා ඉමා අට්ඨ සමාධිවසෙන උප්පජ්ජන්ති. “සොතාපත්තිමග්ගං පටිලාභත්ථාය උප්පාදං පවත්තං නිමිත්තං ආයුහනං පටිසන්ධිං ගතිං නිබ්බන්තිං උපපත්තිං ජාතිං ජරං බ්‍යාධිං මරණං සොකං පරිදෙවං උපායාසං. සොතාපත්තිඵලසමාපත්තත්ථාය උප්පාදං පවත්තං...පෙ.... අරහත්තමග්ගං පටිලාභත්ථාය උප්පාදං...පෙ.... උපායාසං...පෙ.... අරහත්තඵලසමාපත්තත්ථාය සුඤ්ඤතාවිහාරසමාපත්තත්ථාය අනිමිත්තවිහාරසමාපත්තත්ථාය උප්පාදං පවත්තං නිමිත්තං ආයුහනං පටිසන්ධිං ගතිං නිබ්බන්තිං උපපත්තිං ජාතිං ජරං බ්‍යාධිං මරණං සොකං පරිදෙවං උපායාසං පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණ”න්ති ඵවමාගතා ඉමා දස විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති. ඵත්ථ ව පයමජ්ඣානාදිහි වික්ඛම්භිතානි නිවරණවිතක්කව්චාරාදිනි පටිසඬ්ඛාය සභාවතො උපපරික්ඛන්තිවා සන්තිට්ඨානවසෙන තිට්ඨමානා නිවරණාදිපටිසඬ්ඛාසන්තිට්ඨනා දිට්ඨාදීනවත්තා තෙසං ගහණෙ උප්පාදනෙ අජ්ඣුපෙක්ඛන්ති විපස්සනාපඤ්ඤා ගහණෙ මජ්ඣන්තභූතා උපෙක්ඛා.

තත්ථ උප්පාදන්ති පුරිමකම්මපච්චයා බන්ධානං ඉධ උප්පත්තිමාහ. පවත්තන්ති තථාඋප්පන්නස්ස පවත්තිං. නිමිත්තන්ති සබ්බම්පි තෙභුමකසඬ්ඛාරගතං නිමිත්තභාවෙන උපට්ඨානතො. ආයුහනන්ති ආයතිං පටිසන්ධිහෙතුභූතං කම්මං. පටිසන්ධිත්ති ආයතිං උප්පත්තිං. ගතින්ති යාය ගතියා සා පටිසන්ධි භොති. නිබ්බන්තින්ති බන්ධානං නිබ්බන්තනං. උපපත්තින්ති “සමාපන්නස්ස වා උපපන්නස්ස වා”ති (පටි. ම. 1.72) ඵත්ථ “උපපන්නස්සා”ති වුත්තවිපාකප්පවත්තිං. ජාතින්ති ජරාදීනං පච්චයභූතං භවපච්චයා ජාතිං. ජරාබ්‍යාධිමරණාදයො පාකට්ඨා ඵව. ඵත්ථ ව

උප්පාදාදයෝ පඤ්චෙව සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණස්ස විසයවසෙන චුත්තා, සෙසා තෙසං වෙවචනවසෙන. “නිබ්බන්ති, ජාති”ති ඉදඤ්භි ද්වයං උප්පාදස්ස වෙව පටිසන්ධියා ව වෙවචනං, “ගති, උපපත්ති වා”ති ඉදං ද්වයං පවත්තස්ස, ජරාදයෝ නිමිත්තස්සාති වෙදිතබ්බං. අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛවසෙන මග්ගුප්පත්තිහෙතුභූතා චතස්සෝ, තථා ඵලසමාපත්තියා චතස්සෝ, සුඤ්ඤතවිහාරඅනිමිත්තවිහාරවසෙන ද්වෙති දස සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා.

යාති විපස්සනාපඤ්ඤා. යදත්ථීති යං අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයං උපලබ්භති. යං භූතන්ති යං පච්චයනිබ්බන්තත්තා භූතං බන්ධපඤ්චකං. තං පජහතීති අනිච්චානුපස්සනාදිභි නිව්වසඤ්ඤාදයෝ පජහන්තෝ සම්මදෙව දිට්ඨාදීනවත්තා තප්පට්ඨද්ධවිජන්දරාගප්පහානෙන පජහති, යථා ආයතිං ආදානං න හොති, තථා පටිපත්තියා පජහති. තථාභූතෝ ච තත්ථ උපෙක්ඛං පටිලහති. විචිතනෙති අනිච්චාදිවසෙන සම්මසනෙපි.

සම්පයුත්තධම්මානං සමප්පවත්තිහෙතුතාය සමවාහිතභූතා. නිවරණවිතක්කවිචාරාදිසබ්බපච්චනීකෙහි විමුත්තත්තා සබ්බපච්චනීකපරිසුද්ධා. තෙසං චූපසන්තත්තා පච්චනීකචූපසමනෙපි අබ්‍යාපාරභූතා අබ්‍යාපාරභාවෙන පවත්තා, අබ්‍යාපාරතං වා පත්තා.

යදි අත්ථතෝ ඵකා, කථමයං හෙදොති ආහ “තෙන තෙනා”තිආදි. තස්මාති යස්මා සතිපි සභාවතෝ අහෙදෙ යෙහි පන පච්චයවිසෙසෙහි ස්වායම්මාසං අවත්ථාහෙදො, තෙසං ඵකප්ඤ්ඤං අප්පවත්තිතෝ න තාසං අහෙදො, ඵකප්ඤ්ඤං වා පවත්ති, තස්මා. තෙනාහ “යත්ථ ඡළඬගුපෙක්ඛා”තිආදි.

ඵකිභාවොති ඵකතා. සතිපි මජ්ඣත්තාභාවසාමඤ්ඤෙ විසයහෙදෙන පනස්සා හෙදො. යමත්ථං සන්ධාය “කිච්චවසෙන ද්විධා භින්නා”ති චුත්තං, තං විත්ථාරතෝ දස්සෙන්නෝ “යථා හී”තිආදිමාහ. අයං විපස්සනුපෙක්ඛා. යං සන්ධාය චුත්තං පාළියං “යදත්ථී යං භූතං, තං පජහති, උපෙක්ඛං පටිලහති”ති (ම. නි. 3.71; අ. නි. 7.55). තත්ථ යදත්ථී යං භූතන්ති බන්ධපඤ්චකං, තං මුඤ්චිතුකමාසනාඤාණෙන පජහති. දිට්ඨසොවත්තිකත්තයස්ස සබ්බලක්ඛණවිචිතනෙ විස දිට්ඨලක්ඛණත්තයස්ස භූතස්ස සඬ්ඛාරලක්ඛණවිචිතනෙ උපෙක්ඛං පටිලහති. සඬ්ඛාරානං අනිච්චාදිලක්ඛණස්ස සුදිට්ඨත්තා තෙසං විචිතනෙ මජ්ඣත්තභූතාය විපස්සනුපෙක්ඛාය සිද්ධාය තථා දිට්ඨාදීනවානං තෙසං ගහණෙපි අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනා සිද්ධාව හොති, සබ්බසො විසඬ්ඛාරනින්තත්තා අප්ඤ්ඤාසයස්ස.

අනාභොගරසාති පණ්ණසුබ්බෙපි තස්මිං අවනතිපටිපක්ඛකිච්චාති අත්ථො. අබ්‍යාපාරපච්චුපට්ඨානාති සතිපි සුඛපාරමිප්පත්තියං තස්මිං සුබ්බෙ අබ්‍යාවථා හුත්වා පච්චුපතිට්ඨති, සම්පයුත්තානං වා තත්ථ අබ්‍යාපාරං පච්චුපට්ඨපෙතිති අත්ථො. සම්පයුත්තධම්මානං බොහං, උප්පිලවඤ්ච ආවහන්තෙහි විතක්කාදිභි අභිභූතත්තා අපරිබ්‍යත්තං. තත්ථ තත්ත්වමජ්ඣත්තතාය කිච්චං. තදභාවතෝ ඉධ පරිබ්‍යත්තං.

නිට්ඨිතා “උපෙක්ඛකො ච විහරති”ති ඵතස්ස

සබ්බසො අත්ථවණ්ණනා.

85. “සරතීති සතො”ති පදස්ස කත්තුසාධනතමාහ. සම්පජානාතීති සම්මදෙව පජානාති. සරණං වින්තනං උපට්ඨානං ලක්ඛණමෙතිස්සාති සරණලක්ඛණා. සම්මුස්සනපටිපක්ඛො අසම්මුස්සනං, තං කිච්චං ඵතිස්සාති අසම්මුස්සනරසා. කිලෙසෙහි ආරක්ඛා හුත්වා පච්චුපතිට්ඨති, තතෝ වා ආරක්ඛං පච්චුපට්ඨපෙතිති ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා. අසම්මුස්සනං සම්මදෙව පජානනං, සම්මොහපටිපක්ඛො වා අසම්මොහො. තීරණං කිච්චස්ස පාරගමනං. පච්චයො විමංසා.

කාමං උපචාරප්ඤ්ඤානාදිනි උපාදාය පට්ඨානියප්ඤ්ඤානානිපි සුබ්බමානෙව, ඉමං පන උපරිඤ්ඤානං උපාදාය “ඔළාරිකත්තා”ති චුත්තං. සා ච ඔළාරිකතා විතක්කාදිච්චුලඬගතාය වෙදිතබ්බා. කෙච්චි “බහුවෙතසිකතායා”ති ච වදන්ති. ගති සුඛා හොති තත්ථ ක්කානෙසුති අධිප්පායො. අබ්‍යත්තං තත්ථ සතිසම්පජඤ්ඤකිච්චං “ඉදං නාම දුක්කරං කරියති”ති වත්තබ්බස්ස අභාවතෝ. ඔළාරිකඬගප්පහානෙන සුබ්බමත්තාති අයමත්ථො කාමං දුතියප්ඤ්ඤානෙපි සම්භවති, තථාපි යෙහුයොන අවිජ්ජයොගීභාවෙන වත්තමානෙසු පිතිසුබ්බෙසු පිතිසඬ්ඛාතස්ස ඔළාරිකඬගස්ස පහානෙන සුබ්බමතාය ඉධ සාතිසයො සතිසම්පජඤ්ඤානාපාරොති චුත්තං “සුරිසස්සා”තිආදි. පුනදෙව පිතිං උපගව්චෙය්‍යාති භානභාගියං ක්කානං සියා දුතියප්ඤ්ඤානමෙව සම්පජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. තෙනාහ “පිතිසම්පයුත්තමෙව සියා”ති. “ඉදඤ්ච අතිමධුරං සුඛං”න්ති තතියප්ඤ්ඤානසුඛං සන්ධායාහ. අතිමධුරතා වස්ස පහාසොදග්‍යසභාවාය පිතියා අභාවෙනෙව වෙදිතබ්බා. ඉදන්ති “සතො, සම්පජානො”ති පදද්වයං.

තස්මා ඵතමත්ථං දස්සෙන්නොති යස්මා තස්ස ක්කානසමඬගිතො යං නාමකායෙන සම්පයුත්තං සුඛං, තං සො පටිසංවෙදෙය්‍ය. යං වා තන්ති අථ වා යං තං යථාචුත්තං නාමකායසම්පයුත්තං සුඛං. තංසමුට්ඨානෙන තතො සමුට්ඨිතෙන අතිපණ්ණෙන රූපෙන අස්ස ක්කානසමඬගිතො රූපකායො යස්මා චුට්ථො. යස්ස රූපකායස්ස චුට්ඨත්තා ක්කානා චුට්ඨිතොපි ක්කානසමඬගිති කායිකං සුඛං පටිසංවෙදෙය්‍ය. තස්මා ඵතං වෙතසිකකායිකසුඛපටිසංවෙදනසඬ්ඛාතං.

අත්ථං දස්සෙන්නො “සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතීති ආභා”ති යොජනා. අයඤ්ඤත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – නාමකායෙන චෙතසිකසුඛං, කායිකසුඛභෙතුරුපසමුට්ඨාපනෙන කායිකසුඛඤ්ච ඤානසමඬ්ඨී පටිසංවෙදෙතීති වුවවති. ඵ්ථත්තාති බ්‍යාපිතත්තාති අත්ථො. යථා හි උදකෙන ඵ්ථසරීරස්ස තාදිසෙ නාතිපච්චතීකෙ වාතාදිථොට්ඨබ්බෙ ඵ්ථෙ සුඛං උප්පජ්ජති, එවමෙනෙහි ඵ්ථසරීරස්සාති. අපරො නයො – සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතීති එත්ථ කථමාභොගෙන චිනා සුඛපටිසංවෙදනාති වොදනායං “කිඤ්චාපි...පෙ.... එවං සන්තෙපී”ති. යස්මා තස්ස නාමකායෙන සම්පයුත්තං සුඛං, තස්මා සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතීති යොජනා. ඉදානි සභාපි ආභොගෙන සුඛපටිසංවෙදනං දස්සෙතුං “යං වා ත”න්තිආදි වුත්තං.

86. යන්ති භෙතුඅත්ථෙ නිපාතො, යස්මාති අත්ථො. තෙනාහ “යංඤානභෙතු”ති. “ආචික්ඛන්ති”තිආදීනි පදානි කිත්තනත්ථානීති අධිප්පායෙනාහ “පසංසන්තිති අධිප්පායො”ති. කිත්තීති පසංසනාකාරපුච්ඡා. එදිසෙසු යානෙසු සතිග්ගභණ්ණෙනෙව සම්පජ්ඤ්ඤම්පි ගහිතං හොතීති ඉධ පාළියං සතියා එව ගහිතත්තා එවං උපට්ඨිතසතිතාය “සතිමා” ඉච්චෙව වුත්තං, “සම්පජානො”ති භෙට්ඨා වුත්තත්තා වා.

ඤානක්ඛණෙ චෙතසිකසුඛමෙව ලබ්භතීති “සුඛං නාමකායෙන පටිසංවෙදෙතී”ති ව වුත්තං. තතියන්ති ගණනානුපුබ්බතාති ඉතො පට්ඨාය දුතියතතියජ්ඣානකථාහි අවිසෙසො, විසෙසො ව වුත්තොති.

වතුත්ථජ්ඣානකථාවණ්ණනා

87. ඉදානි නිබ්බන්තිතවිසෙසං දස්සෙන්නො “අයං පන විසෙසො”ති වත්ථා “යස්මා”තිආදිමාහ. ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො න හොති, අනිට්ඨෙ යානෙ පදන්තරසඬ්ගහිතස්ස ආසෙවනපච්චයත්තාභාවතො. අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය උප්පජ්ජිතබ්බං සාතිසයං සුඛවිරාගභාවනාභාවතො. තානීති අප්පනාචීරියං ජවනානි සන්ධායාහ.

88. “පුබ්බෙවා”ති වුත්තත්තා කදා පන තෙසං පහානං හොතීති වොදනායං ආහ “වතුන්තං ඤානානං උපචාරක්ඛණෙ”ති. එවං වෙදිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. පහානක්කමො නාම පහායකධම්මානං උප්පත්තිපටිපාටි. තෙන පන වුවිචමානෙ “දුක්ඛං දොමනස්සං සුඛං සොමනස්සං”න්ති වත්තබ්බං සියා. කස්මා ඉතො අඤ්ඤා වචනන්ති ආහ “ඉන්ද්‍රියවිහඩ්ගෙ”තිආදි. අථ කස්මා ඤානෙස්වෙව නිරොධො වුත්තොති සම්බන්ධො.

කත්ථ වුප්පන්තං දුක්ඛින්ද්‍රියන්ති අත්තතො පච්චයෙහි උප්පන්තං දුක්ඛින්ද්‍රියං. කත්ථ ව අපරිසෙසං නිරුජ්ඣතීති නිරොධට්ඨානං පුච්ඡති. තෙන “කත්ථා”ති පුච්ඡායං, “එත්ථා”ති විස්සජ්ජනෙපි භෙතුම්හි භුම්මවචනං දට්ඨබ්බං. ඤානානුභාවනිමිත්තං හි අනුප්පජ්ජන්තං “දුක්ඛින්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣතී”ති වුත්තං. අතිසයනිරොධො සුචුද්ධ පහානං උජුපටිපක්ඛෙන වුපසමො.

නානාවජ්ජනෙති යෙන ආවජ්ජනෙන අප්පනාචීරී, තතො භින්නාවජ්ජනෙ, අනෙකාවජ්ජනෙ වා. අප්පනාචීරියඤ්ඤි උපචාරො එකාවජ්ජනො, ඉතරො අනෙකාවජ්ජනො අනෙකක්ඛන්තුං පවත්තනතො. විසමනිසජ්ජාය උප්පන්නකිලමථො විසමාසනුපතාපො. පිතිඵරණෙනාති පිතියා ඵරණරසත්තා, පිතිසමුට්ඨානානං වා පණ්ණරුපානං කායස්ස බ්‍යාපනතො වුත්තං. තෙනාහ “සබ්බො කායො සුඛොක්කන්තො හොතී”ති. විතක්කච්චාරපච්චයෙපිති පි-සද්දො අට්ඨානප්පයුත්තො, සො “පහිනස්සා”ති එත්ථ ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බො “පහිනස්සාපි දොමනස්සින්ද්‍රියස්සා”ති. එතං දොමනස්සින්ද්‍රියං උප්පජ්ජතීති සම්බන්ධො. “තස්ස මය්හං අතිවිරං විතක්කයතො විචාරයතො කායොපි කිලම්චිත්තම්පි උභඤ්ඤී”ති වචනතො කායචිත්තබ්බානං විතක්කච්චාරප්පච්චයනා වෙදිතබ්බා. “විතක්කච්චාරභාවෙ උප්පජ්ජති දොමනස්සින්ද්‍රිය”න්ති ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තත්ථස්ස සියා උප්පත්තීති තත්ථ දුතියජ්ඣානුපචාරෙ අස්ස දොමනස්සස්ස උප්පත්ති භවෙයා.

එත්ථ ව යදෙකෙ “තත්ථස්ස සියා උප්පත්ති”ති වදන්තෙන ඤානලාභිනම්පි දොමනුස්සුප්පත්ති අත්ථීති දස්සිතං හොති. තෙන ව අනිවරණසභාවො ලොභො විය දොසොපි අත්ථීති දීපෙති. න හි දොසෙන චිනා දොමනස්සං පවත්තති. න චෙත්ථ පට්ඨානපාළියා විරොධො චිත්තෙනබ්බො. යස්මා තත්ථ පරිහීනං ඤානං ආරම්මණං කත්ථා පවත්තමානං දොමනස්සං දස්සිතං, අපරිහීනජ්ඣානමාරම්මණං කත්ථා උප්පජ්ජමානස්ස දොමනස්සස්ස අසම්භවතො. ඤානලාභිනං සබ්බසො දොමනස්සං නුප්පජ්ජතීති ව න සක්කා වත්තුං, අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො අපි තස්ස උප්පන්නත්තා. න භෙව බො සො පහිනජ්ඣානො අභොසීති වදන්ති, තං අයුත්තං අනිවරණසභාවස්ස දොසස්ස අභාවතො. යදි සියා, රුපාරුපාවචරසත්තානම්පි උප්පජ්ජෙයා, න ව උප්පජ්ජති. තථා හි “අරුපෙ කාමච්ඡන්දනිවරණං පටිච්ච ටීනම්ද්ධනිවරණං උද්ධවනිවරණං අවිජ්ජානිවරණං”න්තිආදියු බ්‍යාපාදකුක්කුච්චනිවරණානි අනුද්ධානී. න චෙත්ථ නිවරණත්තා පරිභාරො, කාමච්ඡන්දාදීනම්පි අනිවරණානංයෙව නිවරණසදිසතාය නිවරණපරියායස්ස වුත්තත්තා. යං පන වුත්තං “අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො අපි තස්ස උප්පන්නත්තා”ති, තම්පි අකාරණං උප්පජ්ජමානෙන ව දොමනස්සෙන ඤානතො පරිභායනතො. ලහුකෙන පන පච්චයෙන පරිහීනං තාදියා අප්පකසිරොතෙව පටිපාකතිකං කරොන්තීති දට්ඨබ්බං. “තත්ථස්ස සියා උප්පත්ති”ති ඉදං පන පරිකප්පවචනං උපචාරක්ඛණෙ දොමනස්සස්ස අප්පහිනභාවදස්සනත්ථං. තථා හි වුත්තං “න ත්වෙව අත්තොඅප්පනාය”න්ති. යදි පන තදා දොමනස්සං උප්පජ්ජෙයා,

පද්මප්ඤ්ඤානම්පිස්ස පරිනිතමෙවාති දට්ඨබ්බං. පහිනම්පි සොමනස්සින්ද්‍රියං පිති විය න දුරෙති කත්වා “ආසන්නත්තා”ති වුත්තං. නානාවජ්ජනුපවාලෙ පහිනම්පි පහානභිතං පටිපක්ඛෙන අවිහතත්තා අන්තරන්තරා උප්පජ්ජෙය්‍යා වාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “අප්පනාප්පත්තායා”තිආදිමාහ. තාදිසාය ආසෙවනාය ඉච්ඡිතබ්බත්තා යථා මග්ගච්චිතො පුබ්බෙ ද්වෙ තයො ජවනවාරා සද්ධානුපස්සනාව පවත්තන්ති, එවමිධාපි අප්පනාවාරතො පුබ්බෙ ද්වෙ තයො ජවනවාරා උපෙක්ඛාසහගතාව පවත්තන්තිති වදන්ති.

සමාහටාති සමානිතා, සඛගහෙත්වා වුත්තාති අත්ථො. සුබදුක්ඛාති විය අනොලාරිකත්තා අවිභූතතාය සුබුමා. තතො එව අනුමිතිතබ්බසභාවත්තා දුට්ඨඤ්ඤායා. දුට්ඨස්සාති දුට්ඨපයොගස්ස, දුද්දම්මස්සාති අත්ථො. සක්කා හොති එසා ගාහයිතුං අඤ්ඤාපොහනනායෙනාති අධිප්පායො.

අදුක්ඛමසුබාය වෙතොවිමුත්තියාති ඉදමෙව චතුත්ථජ්ඣානං දට්ඨබ්බං. පච්චයදස්සනත්ථන්ති අධිගමස්ස උපායභූතපච්චයදස්සනත්ථං. තෙනාහ “දුක්ඛප්පහානාදයො හි තස්සා පච්චයා”ති. දුක්ඛප්පහානාදයොති ව සොපවාරා පද්මප්ඤ්ඤානාදයොවෙත්ථ අධිප්පෙනා.

පහිනාති වුත්තා “පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා”ති. එතාති සුබාදයො වෙදනා.

සොමනස්සං රාගස්ස පච්චයො. වුත්තඤ්ඤි “සුබාය බො, ආවුසො විසාබ, වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙති”ති (ම. නි. 1.465). දොමනස්සං දොසස්ස පච්චයො. වුත්තම්පි චෙතං “දුක්ඛාය බො, ආවුසො විසාබ, වෙදනාය පටිසානුසයො අනුසෙති”ති. සුබාදිසාතෙනාති සුබාදිනං පහානෙන. අස්ස ඤානස්ස.

න දුක්ඛන්ති අදුක්ඛං, දුක්ඛවිධුරං. යස්මා තත්ථ දුක්ඛං නත්ථි, තස්මා වුත්තං “දුක්ඛාභාවෙනා”ති. අසුබන්ති එත්ථපි එසෙව නයො. එතෙනාති දුක්ඛසුබපටික්ඛෙපවවනෙන. “පටිපක්ඛභූත”න්ති ඉදං ඉධ තතියවෙදනාය දුක්ඛාදිනං සමතික්කමවසෙන පත්තබ්බත්තා වුත්තං, න කුසලාකුසලානං විය උපුට්ඨපච්චතිකතාය. ඉට්ඨානිට්ඨවිපරිතස්ස මජ්ඣන්තාරම්මණස්ස, ඉට්ඨානිට්ඨවිපරිතං වා මජ්ඣන්තාකාරෙන අනුභවනලක්ඛණා ඉට්ඨානිට්ඨවිපරිතානුභවනලක්ඛණා. තතො එව මජ්ඣන්තරසා. අවිභූතපච්චුපට්ඨානාති සුබදුක්ඛාති විය න විභූතාකාරා , පිට්ඨිපාසාණෙ මිගගතමග්ගො විය තෙහි අනුමාතබ්බා අවිභූතාකාරොපට්ඨානා. සුබනිරොධො නාම ඉධ චතුත්ථජ්ඣානුපවාලො, සො පදට්ඨානං එතිස්සාති සුබනිරොධපදට්ඨානා.

89. “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධි”න්ති පුරිමපදෙ උත්තරපදලොපෙනෙනං සමාසපදන්ති ආහ “උපෙක්ඛාය ජනිතසතිපාරිසුද්ධි”න්ති. සබ්බපච්චනිකධම්මපරිසුද්ධාය පච්චනිකසමනෙපි අබ්‍යාවටාය පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛාය චත්තමානාය චතුත්ථජ්ඣානෙ සති සම්පහංසනපඤ්ඤා විය සුපරිසුද්ධා, සුවිසදා ව හොතීති ආහ “යා ව තස්සා සතියා පාරිසුද්ධි, සා උපෙක්ඛාය කතා, න අඤ්ඤනා”ති. යදි තත්මජ්ඣන්තතා ඉධ “උපෙක්ඛා”ති අධිප්පෙනා, කථං සතියෙව “පරිසුද්ධා”ති වුත්තාති ආහ “න කෙවල”න්තිආදි.

එවම්පි කස්මා අයමෙව සති “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධි”ති වුත්තාති අනුයොගං සන්ධාය “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ හෙට්ඨා තිසු ඤානෙසු විජ්ජමානායපි තත්මජ්ඣන්තතාය පච්චනිකාභිභවතො, සභායපච්චයවෙකල්ලතො ව අපාරිසුද්ධි, තථා තංසම්පයුත්තානං. තදභාවතො ඉධ පාරිසුද්ධිති ඉමමත්ථං රූපකවසෙන දස්සෙතුං “යථා පනා”තිආදි වුත්තං. සුරියප්පහාභිභවාති සුරියප්පහාය අභිභූයාමානත්තා. අතික්ඛතාය චන්දලෙබා විය රත්තිපි සොම්මසභාවා සභාගාය රත්තියමෙව ව චන්දලෙබා සමුප්පලතීති සා තස්සා සභාගාති දස්සෙන්නො “සොම්මභාවෙන ව අත්තතො උපකාරකත්තෙන වා සභාගාය රත්තියා”ති ආහ.

“එකච්චිය”න්ති ඉදං තත්ථ සොමනස්සස්ස එකංසෙන අභාවතො වුත්තං, න තතො පුරිමතරෙසු එකංසෙන භාවතො. යථා පන විතක්කාදයො දුතියාදිජ්ඣානක්ඛණෙයෙව පහියන්ති, න තෙසං එකච්චියං පුරිමපවනෙසු, න එවමෙනන්ති දස්සෙතුං වුත්තං. චතුක්කප්ඣානෙති චතුක්කනායවසෙන නිබ්බත්තිතජ්ඣානචතුක්කෙ.

පඤ්චකප්ඣානකථාවණ්ණනා

90. තත්ථාති පද්මප්ඤ්ඤානෙ. චතුක්කනායස්ස දුතියජ්ඣානෙ වියාති චතුක්කනායසම්බන්ධිති දුතියජ්ඣානෙ විය. තං ද්විධා භිත්තින්වාති චතුක්කනායෙ දුතියං “අවිතක්කං විචාරමත්තං, අවිතක්කං අවිචාර”න්ති ව එවං ද්විධා භිත්තින්වා පඤ්චකනායෙ දුතියඤ්ඤෙව තතියඤ්ඤෙව හොති අභිධම්මෙති (ධ. ස. 168) අධිප්පායො. සුත්තන්තෙසු පන සරූපතො පඤ්චකනායො න ගහිතො.

කස්මා පනෙත්ථ නයද්වයවිභාගො ගහිතොති? අභිධම්මෙ නයද්වයවසෙන ඤානානං දෙසිතත්තා. කස්මා ව තත්ථ තථා තාති දෙසිතාති? පුග්ගලජ්ඣාසයතො, දෙසනාවිලාසතො ව. සන්තිපතිතදෙවපරිසාය කිර යෙසං යථාදෙසිතෙ පද්මප්ඤ්ඤානෙ විතක්කො එව ඔලාරිකතො උපට්ඨාසි, ඉතරෙ සන්තතො. තෙසං අප්ඣාසයවසෙන ව

චතුරඬිගිකං අවිතක්කං විචාරමත්තං ඤානං දෙසිතං. යෙසං විචාරො, යෙසං පීතී, යෙසං සුඛං ඔළාරිකතො උපට්ඨාසී, ඉතරෙ සන්තතො. තෙසං තෙසං අප්ඤාසයවසෙන තතියාදීනි ඤානානි දෙසිතානි. අයං තාව පුග්ගලප්ඤාසයො.

යස්සා පන ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා හගවා යස්මා දෙසනාවිලාසප්පත්තො, තස්මා ඤාණමහත්තතාය දෙසනාය සුකුසලො යං යං අධිගං ලබ්භති, තස්ස තස්ස වසෙන යථාරුචිං දෙසනං නියාමෙන්නො චතුක්කනයවසෙන, පඤ්චකනයවසෙන ව. තත්ථ ව පඤ්චඬිගිකං පට්ඨං, චතුරඬිගිකං දුතියං, තිවඬිගිකං තතියං, දුච්චිගිකං චතුත්ථං, දුච්චිගිකමෙව පඤ්චමං ඤානං දෙසෙසීති අයං දෙසනාවිලාසො. එත්ථ ව පඤ්චකනයෙ දුතියප්ඤානං චතුක්කනයෙ දුතියප්ඤානපක්ඛිකං කත්වා විහත්තං “යස්මිං සමයෙ රුපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති අවිතක්කං විචාරමත්තං සමාධිපං පීතිසුඛං දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති (ධ. ස. 168). කස්මා? එකත්තකායනාත්තසඤ්ඤීසත්තාවාසඵලතාය දුතියප්ඤානෙන සමානඵලත්තා, පට්ඨමප්ඤානසමාධිතො ජාතත්තා ව. පට්ඨමප්ඤානමෙව හි “කාමෙහි අකුසලෙහි ව විචිත්ත”න්ති තදභාවා න ඉධ “විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි”ති සක්කා වත්තුං, නාපි “විචෙකජ”න්ති. සුත්තන්තදෙසනාසු ව පඤ්චකනයෙ දුතියතතියප්ඤානානි දුතියප්ඤානමෙව හජන්ති චිතක්කවූපසමා විචාරවූපසමා අවිතක්කත්තා, අවිචාරත්තා ව. එවඤ්ච කත්වා සුත්තන්තදෙසනායපි පඤ්චකනයො ලබ්භතෙවාති සිද්ධං භොති. නනු සුත්තන්තෙ වත්තාරියෙව ඤානානි විහත්තානිති පඤ්චකනයො න ලබ්භතිති? න, “සචිතක්කසවිචාරො සමාධි”තිආදිනා (දී. නි. 3.305) සමාධිත්තයාපදෙසෙන පඤ්චකනයස්ස ලබ්භමානත්තා. චතුක්කනයනිස්සිතො පන කත්වා පඤ්චකනයො විහත්තොති සුත්තන්තදෙසනායපි පඤ්චකනයො නිද්ධාරෙතබ්බො. “චිතක්කවිචාරානං වූපසමා”ති හි චිතක්කස්ස, විචාරස්ස, චිතක්කවිචාරානඤ්ච “චිතක්කවිචාරාන”න්ති සක්කා වත්තුං. තථා “අවිතක්කං, අවිචාර”න්ති ව චිතා, සහ ව විචාරෙන චිතක්කප්පභානෙන අවිතක්කං, සහ, චිතා ව චිතක්කෙන විචාරප්පභානෙන අවිචාරත්ති අවිතක්කං, අවිචාරං, අවිතක්කඤ්ච අවිචාරඤ්චාති වා තිවිධමිපි සක්කා සඬග්ගෙතුං.

දුතියන්ති ව චිතක්කරහිතෙ, චිතක්කවිචාරද්වයරහිතෙ ව ඤායාගතා දෙසනා දුතියං අධිගන්තබ්බත්තා, විචාරමත්තරහිතෙපි ද්වයප්පභානාධිගතසමානධම්මත්තා. එවඤ්ච කත්වා පඤ්චකනයනිද්දෙසෙ දුතියෙ වූපසන්තොපි චිතක්කො සභායභූතවිචාරාවූපසමෙන න සම්මා වූපසන්තොති චිතක්කවිචාරද්වයරහිතෙ විය විචාරවූපසමෙනෙව තදුපසමං, සෙසධම්මානං සමානතඤ්ච දස්සෙන්නෙන “චිතක්කවිචාරානං වූපසමා අප්ඤාත්තං සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිපං පීතිසුඛං තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති තතියං චතුක්කනයෙ දුතියෙන නිබ්බිසෙසං විහත්තං. දුට්ඨස්සාපි සභායවිරහෙන, අඤ්ඤථා ව චිතක්කප්පභානෙන අවිතක්කත්තං, සමාධිපං පීතිසුඛත්තඤ්ච සමානන්ති සමානධම්මත්තාපි දුතියන්ති නිද්දෙසො . විචාරමත්තමිපි හි චිතක්කවිචාරද්වයරහිතං විය “යස්මිං සමයෙ රුපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති අවිතක්කං විචාරමත්තං සමාධිපං පීතිසුඛං දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති (ධ. ස. 168) අවිතක්කං සමාධිපං පීතිසුඛන්ති විහත්තං. පට්ඨමප්ඤානෙ වා සහචාරීසු චිතක්කවිචාරෙසු එකං අතික්කමිත්වා දුතියමිපි තත්ත්වයමෙව දොසතො දිස්වා උභයමිපි සභාතික්කමන්තස්ස පඤ්චකනයෙ තතියං වුත්තං, තතියං අධිගන්තබ්බත්තා. පට්ඨමතො අනන්තරභාවෙන පනස්ස දුතියභාවො ව උප්පජ්ජතිති. කස්මා පනෙවං සරුපතො පඤ්චකනයො න විහත්තොති? විනෙයාප්ඤාසයතො. යථානුලොමදෙසනා හි සුත්තන්තදෙසනාති.

පට්ඨිකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති චතුත්ථපට්ඨිච්ඡෙදවණ්ණනා.

5. සෙසකසිතනිද්දෙසවණ්ණනා

ආපොකපිණකථාවේ නා

91. යථාචිත්ථාරිතස්ස අත්ථස්ස අතිදෙසොපි චිත්ථාරට්ඨානෙයෙව තිට්ඨතීති ආහ “චිත්ථාරකථා හොති”ති. ආපොකසිණන්ති ආපොකසිණජ්ඣානං, ආපොකසිණකම්මට්ඨානං වා. සබ්බං චිත්ථාරෙතබ්බන්ති පටචිකසිණකම්මට්ඨානෙ චුත්තනයෙන චිත්ථාරෙතබ්බං. එත්තකම්පීති “කතෙ වා අකතෙ වාති සබ්බං චිත්ථාරෙතබ්බ”න්ති එත්තකම්පි අවන්වා. සාමුද්දිකෙන ලොඤ්ඤකෙන භරිතො ජලාසයො ලොඤ්ඤ. නිලාදිවණ්ණසංකරපරිහරණත්ථං “සුද්ධවන්ථෙත ගහිත”න්ති චුත්තං. අඤ්ඤන්ති භූමිං සම්පත්තං. තථාරූපන්ති යාදිසං ආකාසජං උදකං, තාදිසං. තෙනාහ “විජ්ජසන්තං අනාවිල”න්ති, යං පන උදකන්ති සම්බන්ධො. “න වණ්ණො පච්චවෙක්ඛිතබ්බො”තිආදියු යං වත්තබ්බං, තං පටචිකසිණකථායං චුත්තමෙව. ලක්ඛණං පන ඉධ පශ්ඨරණලක්ඛණං වෙදිතබ්බං.

චූත්තනසෙනෙව්නි පථවිකසිංහභාවනායං චූත්තනසෙනෙව. තරඬිගුට්ඨානාදි, ඓශාමිස්සතාදි ව ඉධ
 කසිංහදොසො. සොති යොගාවචරො. තස්සාති පටිභාගනිමිත්තස්ස.

තෙජොකසිණකථාවක් ණතා

92. සිනිද්ධානි සිනෙහවන්තානි. සාරදාරුනි න ඵෙග්ගුදාරුනි. ජාලාය චිරට්ඨිතත්ථං සිනිද්ධසාරදාරුග්ගහණං. සට්ඨං සට්ඨං කත්ථානි ඛන්ධසො කරිත්ථා. ආලිම්පෙත්ථානි ජාලෙත්ථා. සනජාලායානි අචිරළුවසෙන පචන්තඅග්ගිජාලායං.

පනසදිසන්ති පතමානසදිසං. අකතෙ ගණ්හන්තස්සාති චුත්තනයෙන යථා කසිණමණ්ඩලං පඤ්ඤායති, එවං අනභිසඬ්ඛනෙ කෙවලෙ තෙජස්මිං නිමිත්තං ගණ්හන්තස්ස.

ව්‍යාපෘතික සිතුවම් කිරීමේ ක්‍රියාව

93. චුක්කඤ්ඤානන්ති එත්ථ නි-සද්දො හෙනුඤත්ථො, යස්මාති ඤත්ථො. තස්ස “තස්මා”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. උච්ඡග්ගන්ති උච්ඡුබ්බන්තෙ යථාධිත්තානං අග්ගං. එරිතන්ති වාතෙන චලිතං. සමෙරිතන්ති සබ්බසො චලිතං. තස්මාති යස්මා “වායොකසිණං...පෙ.... උපලක්ඛෙති”ති එවං චුක්තං අවිධිකථායං, තස්මා. සමසිසවධිතන්ති උපරි පත්තානං වසෙන සමසිසං හුත්වා යිතං. වෙචං වා රුක්ඛං වාති එත්ථාපි “සමසිසං යිතං ඝනපත්තවෙචං වා ඝනපත්තරුක්ඛං වා”ති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. එකඬගුලාදිප්පමාණෙසු කෙසෙසු රස්සභාවතො, දීඝතරෙසු ඔලම්බනතො, වීරළෙසු අනුප්පවෙසතො වාතප්පහාරො න පඤ්ඤායතීති වතුරඬගුලප්පමාණග්ගහණං, ඝනග්ගහණඤ්ඤා කතං. එතස්මිං යානෙ පහරතීති සතිං යපෙත්වාති උච්ඡග්ගාදිනං පචලනාකාරග්ගහණමුඛෙන තෙසං පහාරකෙ වාතසඬ්ඝාතෙ සතිං උපවිධිපෙත්වා. තත්ථ සතිං යපෙත්වාති තස්මිං කායපදෙසස්ස සඬ්ඝට්ටනවසෙන පවත්තෙ වායුපිණ්ඩෙ සඬ්ඝට්ටනාකාරග්ගහණමුඛෙන සතිං උපවිධිපෙත්වා. “උසුමච්චිසදිස”න්ති එතෙන පුරිමකසිණස්ස විය ඉමස්සාපි නිමිත්තස්ස සංවිග්ගහනං දස්සෙති. “නිච්චල”න්ති ඉමිනා නිච්චලභාවොයෙව උග්ගහනිමිත්තතො ඉමස්ස විසෙසොති පටිභාගනිමිත්තස්සාපි උසුමච්චිසදිසතාව විභාවිතා හොති.

නිලකසිණකථාවක් මත

94. අඤ්ජනාරාජ්වට්ඨාදි වණ්ණදාතූයා වා. තථාරූපං මාලාගච්ඡන්ති අවිරලචිකසිතනීලවණ්ණපුප්ඵසඤ්ජන්තං පුප්ඵගච්ඡං. ඉතරෙනාති අකතාධිකාරෙන. ගිරිකණ්ණිකග්ගහනෙන නීලං ගිරිකණ්ණිකමාහ. කරණ්ඩපටලං සමුග්ගපිධානං. පත්තෙහියෙවාති නීලුප්පලාදීනං කෙසරවණ්ටාති අපනෙත්වා කෙවලෙහි පත්තෙහියෙව. පූරෙතබ්බන්ති නීලවණ්ණං වත්ථං ගහෙත්වා භණ්ඩිකං විය බන්ධිත්වා යථා නීලමණ්ඩලං හුත්වා පඤ්ඤායති, තථා වඩිකොටකං වා කරණ්ඩපටලං වා පූරෙතබ්බං. මුඛවට්ටියං වා අස්සාති අස්ස වඩිකොටකස්ස, කරණ්ඩපටලස්ස වා මුඛවට්ටියං බන්ධිතබ්බං. මණ්ඩලවණ්ටං ඉන්ද්‍රනීලමණ්මයං තාලවණ්ටං.

පිතකපිණ්ඩපාථශ්ලෝකා

95. පිතකසිංහ මාලාගවිජන්ති ඉක්කටාදිමාලාගවිජං. හරිතාලං, මනෝසිලා වා ධාතු. පත්තඛගපුප්ඵෙහිති පත්තඛගනාමිකා පිතවණ්ණපුප්ඵා එකා ගවිජජාති, තස්ස පුප්ඵෙහි. ආසනපුප්ඵාති වෙතියඛගහෙ කතං ආසනපුප්ඵං. කණ්ණකාරපුප්ඵාදිනාති ආදි-සද්දෙන ආකුලිකිඬිතිරාතපුප්ඵාදිනං සඛගහො දට්ඨබ්බො.

ලෝභිකකසිණකථාවණ්ණනා

96. ලෝභිකමණි ලෝභිකඨගමණිආදි. ලෝභිකධාතු ගෙරුකජාතිහිඬුලිකාදි.

ඔදාතකසිණකථාවණ්ණනා

97. ඔදාතකසිණේ මාලාගච්ඡන්ති නන්දියාවත්තාදිමාලාගච්ඡං. ධාතු කක්කට්ඨුත්තසෙතිකාදි.

ආලෝකකසිණකථාවණ්ණනා

98. තථා අසක්කොන්තෙනාති යථා සුරියාලෝකාදිවසෙන ඔභාසනිමිත්තුප්පාදනං චුත්තං, තස්ස ඔභාසමණ්ඩලස්ස න විරට්ඨිතිත්තාය තථා නිමිත්තුප්පාදනං කාතුං අසක්කොන්තෙන. සට්ඨුබෙන නිග්ගච්ඡනකඔභාසස්ස මහන්තභාවතො “සට්ඨුබං පිදහිත්වා”ති චුත්තං. හිත්තිමුඛන්ති හිත්තිඅභිමුඛං. උට්ඨිතමණ්ඩලසදිසන්ති හිත්තිආදිසු උට්ඨිතපාකතිකආලෝකමණ්ඩලසදිසං. සනවිප්පසන්තං ආලෝකපුඤ්ජසදිසන්ති හගවතො බ්‍යාමප්පභා විය බහලො, විප්පසන්තො ච හුත්වා පුඤ්ජභූතො ආලෝකො අත්ථි වෙ, තංසදිසොති අත්ථො.

පරිච්ඡින්නාකාසකසිණකථාවණ්ණනා

99. ඡිද්දසදිසමෙව හොතිති යෙහි හිත්තිපරියන්තාදිහි පරිච්ඡින්නං, තං ඡිද්දං, තංසදිසං, තෙනවාකාරෙන උග්ගහනිමිත්තං උපට්ඨාතිති අත්ථො. “වඩ්ඪියමානමපි න වඩ්ඪති”ති උග්ගහනිමිත්තස්ස අවඩ්ඪනියතං දස්සෙතුං චුත්තං. සබ්බමපි හි උග්ගහනිමිත්තං වඩ්ඪියමානං න වඩ්ඪති යෙව. සතිපි ච වඩ්ඪෙතුකාමත්තායං වඩ්ඪනා න සම්භවති භාවනාය පරිදුබ්බලත්තා. භාවනාවසෙන හි නිමිත්තවඩ්ඪනා . පටිභාගනිමිත්තං පන තස්මි උප්පන්නෙ භාවනා ථීරාති කත්වා “වඩ්ඪියමානං වඩ්ඪති”ති චුත්තං.

කිඤ්චාපි පාළියං “පථවිකසිණාදිති රූපඤ්ඤානාරම්මණාති අට්ඨෙව කසිණාති සරූපතො ආගතාති, ඔදාතකසිණේ පන ආලෝකකසිණං, ආකාසකසිණේ ච පරිච්ඡින්නාකාසකසිණං අන්තොගධං කත්වා දෙසනා කතා”ති අධිප්පායෙනාහ “ඉති කසිණාති දසබලො, දස යාති අවොවා”ති. පකිණ්ණකකථාපි විඤ්ඤායාති පුබ්බෙ විය අසාධාරණං තස්මි තස්මි කසිණේ පටිනියතමෙව අත්ථං අග්ගහෙත්වා අසාධාරණතො, සාධාරණතො ච තත්ථ තත්ථ පකිණ්ණකං විසටං අත්ථං ගහෙත්වා පවත්තා පකිණ්ණකකථාපි විජානිතබ්බො.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

100. ආදිභාවොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන යස්ස කස්සචි පථවිපක්ඛියස්ස වත්ථුනො නිමිමානාදිං සඬගණ්හාති. යානනිසප්පාදිකප්පනං වාති එත්ථාපි “ආකාසෙ වා උදකෙ වා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. පරිත්තඅප්පමාණනායෙනාති නිලාදිවණ්ණං අනාමසිත්වා පරිත්තඅප්පමාණනායෙනෙව. එවමාදිනිති ආදි-සද්දෙන සරිරතො උදකධාරානිමිමානාදිං සඬගණ්හාති.

යදෙව සො ඉච්ඡති තස්ස ධහනසමත්ථතාති බහුසු කප්පාසපිච්ඡාරදාරුආදිසු එකප්ඤ්ඤා රාසිභූතෙසු යීතෙසු යං යදෙව ඉච්ඡති, තස්ස තස්සෙව ධහනසමත්ථතා. ඉධ ආදි-සද්දෙන අන්ධකාරවිධමනාදිං සඬගණ්හාති.

වායුගතියා ගමනං වායුගතිගමනං, අතිසිසගමනං. ඉධ ආදි-සද්දෙන යදිච්ඡිතදෙසන්තරං පාපුණනාදිං සඬගණ්හාති.

සුවණ්ණන්ති අධිමුච්චනා සුවණ්ණභාවාධිට්ඨානං සෙය්‍යථාපි ආයස්මා පිලින්දවච්ඡො (පාරා. 619-620) තිණණ්ඩුපගපාසාදාදිනං. චුත්තනායෙනාති සුවණ්ණදුබ්බණ්ණනායෙන.

වණ්ණකසිණෙසු තත්ථ තත්ථ ආදි-සද්දෙන නිලෝභාසනිමිමානාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. පථවිපබ්බතාදිති ආදි-සද්දෙන සමුද්දාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

සබ්බානෙව දසපි කසිණාති. ඉමං පහෙදං ලහන්තිති ඉමං වඩ්ඪනාදිවිසෙසං පාපුණන්ති. එකොති එකච්චො. සඤ්ජානාතිති භාවනාපඤ්ඤාය සඤ්ජානාති. ආදි-සද්දෙන “ආපොකසිණ”න්තිආදිපාළිං සඬගණ්හාති.

උපරිගගනකලාහිමුඛං “පථවිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”ති පාළිපදානි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තඤ්ච බො වඩ්ඪනවසෙන. තෙනාහ “එකච්චො හි උද්ධමෙව කසිණං වඩ්ඪෙති”ති. හෙට්ඨාභූමිකලාහිමුඛන්තිආදිසු පි එසෙව නයො. පුබ්බෙ වඩ්ඪනකාලෙ පයොජනං අනපෙක්ඛිත්වා වඩ්ඪෙන්නානං වසෙන චුත්තත්තා ඉදානි “තෙන තෙන වා

කාරණෙන එවං පසාරෙති”ති ආහ, කසිණං වඩ්ඪෙතීති අත්ථො. යථා කින්නි ආහ “ආලොකමිව දිබ්බවක්ඛුනා රූපදස්සනකාමො”ති. උද්ධඤ්ථෙ රූපං දට්ඨුකාමො උද්ධං ආලොකං පසාරෙති, අධො වෙ රූපං දට්ඨුකාමො අධො ආලොකං පසාරෙති, සමන්තතො වෙ රූපං දට්ඨුකාමො සමන්තතො ආලොකං පසාරෙති, එවමයං කසිණන්ති අත්ථො.

එකස්සාති පට්ඨිකසිණාදිසු එකෙකස්ස. අඤ්ඤභාවානුපගමනත්ථන්ති අඤ්ඤකසිණභාවානුපගමනදීපනත්ථං, න අඤ්ඤං පට්ඨිආදි. න හි උදකෙන ධීතට්ඨානෙ සසම්භාරපට්ඨි අත්ථි. අඤ්ඤො කසිණසම්භෙදොති ආපොකසිණාදිනා සඬකරො. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු ආපොකසිණාදිසු සෙසකසිණෙසු. එකදෙසෙ අට්ඨත්ථා අනවසෙසෙන ඵරණප්පමාණස්ස අග්ගහණතො ඵරණං අප්පමාණං. තෙනෙව හි නෙසං කසිණසමඤ්ඤා. තථා වාහ “තඤ්ඨි”තිආදි. තත්ථ වෙතසා ඵරන්තොති භාවනාවිත්තෙන ආලම්බනං කරොන්තො. භාවනාවිත්තඤ්ඨි කසිණං පරිත්තං වා විපුලං වා එකක්ඛණෙ සකලමෙව මනසි කරොති, න එකදෙසන්ති.

101. ආනන්තරියකම්මසම්ඛිගිනොති පඤ්චසු ආනන්තරියකම්මෙසු යෙන කෙනචි සමන්තාගතා. නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකාති අහෙතුකදිට්ඨි අකිරියදිට්ඨි නත්ථිකදිට්ඨිති තීසු මිච්ඡාදිට්ඨිසු යාය කායචි නියතාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සමන්තාගතා. උභතොඛ්‍යඤ්ජනකපණ්ඩකාති උභතොඛ්‍යඤ්ජනකා, පණ්ඩකා ව. කාමඤ්චෙන අහෙතුකපටිසන්ධිකත්තා විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා භොන්ති, තථාපි තිබ්බකිලෙසත්තා කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා චුත්තා. අහෙතුකද්විහෙතුකපටිසන්ධිකාති අහෙතුකපටිසන්ධිකා , ද්විහෙතුකපටිසන්ධිකා ව. දුහෙතුකපටිසන්ධිකානම්පි හි අරියමග්ගපටිච්චෙධො, ඤානපටිලාභො ව නත්ථි, තස්මා තෙපි විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා එව.

අපච්චනිකපටිපදායන්ති මග්ගස්ස අනුලොමපටිපදායං සච්චානුලොමිකායං විපස්සනායං. අච්ඡන්දිකාති “කත්තුකම්‍යතාජන්දරහිතා”ති සම්මොභවිනොදනියං චුත්තං, තම්පි නිබ්බානාධිගමත්ථමෙව කත්තුකම්‍යතාජන්දං සන්ධාය චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. උත්තරකුරුකාපි මනුස්සා මාරාදයො විය අච්ඡන්දිකට්ඨානං පටිට්ඨා නිබ්බුතිජන්දරහිතත්තා. දුප්පඤ්ඤාති භවඬගපඤ්ඤාය පරිහිනා. “භවඬගපඤ්ඤාය පරිපුණ්ණායපි යස්ස භවඬග ලොකුත්තරස්ස පාදකං න භොති, සොපි දුප්පඤ්ඤායෙවා”ති සම්මොභවිනොදනියං චුත්තං. යස්මිං හි භවඬගෙ චත්තමානෙ තංසන්තතියං ලොකුත්තරං නිබ්බත්තති, තං තස්ස පාදකං නාම භොති.

කුසලෙසු ධම්මෙසුති අනවජ්ජධම්මෙසු, සුඛවිපාකධම්මෙසු වා. ඔක්කම්මිතුන්ති අධිගන්තුං. කසිණෙයෙවාති කසිණකම්මට්ඨානෙයෙව. එතෙසන්ති කම්මාවරණසමන්තාගතාදිනං. තස්මාති යස්මා එතෙ විපාකන්තරායාදයො එවං අත්ථජානිකරා, අනත්ථහෙතුභූතා ව, තස්මා. තිණ්ණමෙව චෙත්ථ අන්තරායානං ගහණං ඉතරස්ස සප්පටිකාරත්තා, කම්මන්තරායපක්ඛිකත්තා වාති දට්ඨබ්බං. සප්පුරිසුපනිස්සයාදිහීති ආදි-සද්දෙන තප්පං යොනිසොමනසිකාරාදිං සඬගණ්භාති. සද්ධන්ති කම්මඵලසද්ධං, රතනත්තයසද්ධඤ්ච. ඡන්දන්ති භාවනානුයොගෙ තිබ්බකත්තුකම්‍යතාසඬබාතං කුසලච්ඡන්දං. පඤ්ඤන්ති පාරිභාරියපඤ්ඤං. වඩ්ඪෙත්ථාති යථා භාවනා ඉප්ඤ්ඤාති, තථා පරිබුභෙත්ථා. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤායත්තා, භෙට්ඨා චුත්තනයත්තා ව න විහත්තං.

සෙසකසිණනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පඤ්චමපරිච්ඡේදවණ්ණනා.

6. අසුභකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

උද්ධුමානකාදිපදත්ථවණ්ණනා

102. “අවිඤ්ඤාණකාසුභෙසු”ති ඉදං උද්ධුමානකාදිනං සභාවදස්සනවසෙන චුත්තං. තස්මා භූතකථනමත්තං දට්ඨබ්බං, න සවිඤ්ඤාණකඅසුභස්ස අකම්මට්ඨානභාවතො. තථා හි වක්ඛති “න කෙවලං මතසරීර”න්තිආදි (විසුද්ධි. 1.122). උද්ධං ජීවිතපරියාදානාති ජීවිතක්ඛයතො උපරි මරණතො පරං. සමුග්ගතෙනාති උට්ඨිතෙන. උද්ධුමානත්තාති උද්ධං උද්ධං ධුමානත්තා සුනත්තා. උද්ධුමානමෙව උද්ධුමානකන්ති ක-කාරෙන පදවඩ්ඪනමාහ අනත්ථත්තරතො යථා “පිතකං ලොභිතක”න්ති. පටික්කුලත්තාති පිගුවිජනියත්තා. කුච්ඡිතං උද්ධුමානං උද්ධුමානකන්ති කුච්ඡනත්ථෙව වා අයං ක-කාරොති දස්සෙතුං චුත්තං යථා “පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගවිජති”ති (මහාව. 285; පරි. 325; දී. නි. 2.149; අ. නි. 5.213). තථාරූපස්සාති “භස්සා විය වායුනා”තිආදිනා යථාරූපං චුත්තං, තථාරූපස්ස.

සෙනරත්තෙහි පරිහින්නං විමිස්සිතං නිලං විනීලං, පුරිමවණ්ණවිපරිණාමභූතං වා නිලං විනීලං.

පරිහින්නට්ඨානෙසු කාකකඬිකාදිහි. විස්සන්දමානපුබ්බන්ති විස්සවන්තපුබ්බං, තභං තභං පග්ගරන්තපුබ්බන්ති අත්ථො.

අපධාරිතන්ති විවටං උග්ගාටිතං. ඛිත්තන්ති ඡඩ්ඪිතං, සොණසිඬගාලාදිහි විසුං කත්වා බාදනෙන සරීරසඬ්ඪිකානතො ලුඤ්චිත්වා තභං තභං ඡඩ්ඪිතං. විවිධං ඛිත්තන්ති චික්ඛිත්තං.

පුරිමනයෙනාති “විවිධං ඛිත්ත”න්තිආදිනා පුබ්බෙ චුත්තනයෙන. සත්ථෙන හනිත්වාති වෙරිහි බග්ගකරවාලාදිනා සත්ථෙන පහරිත්වා. චුත්තනයෙනාති “අඤ්ඤෙන හත්ථ”න්තිආදිනා පුබ්බෙ චුත්තනයෙන.

අබ්භන්තරතො නික්ඛමන්තෙහි කිමිහි පග්ගරන්තකිමිකුලං පුළුවකන්ති ආහ “කිමිපරිපුණ්ණස්සා”ති.

උද්ධුමානකාදිනි ආමකසුසානාදිසු ඡඩ්ඪිතාසුභාති. නිස්සායාති පටිව්ච තානිපි ආරබ්භ. නිමිත්තානන්ති උග්ගහපටිභාගනිමිත්තානං. එතානෙව උද්ධුමානකාදිනෙව නාමාති.

උද්ධුමානකකම්මට්ඨානවණ්ණනා

103. භාවෙතුකාමෙනාති උප්පාදෙතුකාමෙන. තෙනාති ආවරියෙන. අස්සාති යොගිතො. අසුභනිමිත්තත්ථායාති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගණ්ණනත්ථාය, අසුභෙ වා උග්ගහනිමිත්තස්ස අත්ථාය. ගමනවිධානන්ති ගමනවිධි. යෙන විධිනා ගත්තබ්බං, සො විධි. උග්ගහනිමිත්තස්ස උප්පන්නකාලතො පට්ඨාය පථවිකසිණෙ චුත්තං පටිපජ්ජනවිධිං සන්ධායාහ “අප්පනාවිධානපරියොසාන”න්ති.

104. තාවදෙවාති සුතක්ඛණෙයෙව. අතිත්ථෙන පුණ්ණනදිආදිං පක්ඛන්දන්තෙන විය අනුපවිසන්තෙන විය. කෙදාරකොට්ඨාති කෙදාරමරියාදාය. විසභාගරූපන්ති ඛෙත්තරක්ඛිකාදිවිසභාගවත්ථුරූපං. සරීරන්ති උද්ධුමානකකලෙවරං. අධුනාමතන්ති අවිරමතං උද්ධුමානකභාවං අප්පත්තං. තක්කයතීති සම්භාවෙති භාරියං කත්වා න මඤ්ඤති.

105. රූපසද්දාදිති එත්ථ අමනුස්සානං රූපෙහි, සීහබ්බාග්ගාදිනං සද්දාදිහි, අමනුස්සානමපි වා රූපසද්දාදිහි. තථා සීහබ්බාග්ගාදිනන්ති යථාරහං යොජෙතබ්බං. අනිට්ඨාරම්මණාභිභූතස්සාති භෙරවාදිභාවෙන අනිට්ඨෙහි ආරම්මණෙහි අභිභූතස්ස අප්ඤ්ඤාත්ථට්ඨස්ස. න පටිසණ්ඨාතීති විදාහවසෙන ආසයෙ න තිට්ඨති, උච්ඡිඩ්ඪෙතබ්බං හොතීති අත්ථො. අඤ්ඤොති අමනුස්සාදිනං වසෙන වා අඤ්ඤා වා චුත්තප්පකාරතො අඤ්ඤො ආබාධො හොති. සොති සඬ්ඪිසත්ථෙරො, අභිඤ්ඤාතභික්ඛු වා. යස්සානෙන ආරොචිතං, සො. කතකම්මාති කතට්ඨාසකම්මා. අකතකම්මාති ට්ඨාසකම්මං කාතුකාමා. කතකම්මා පන ඉධාධිප්පෙනා. තස්මා තෙති කතකම්මා වොරා. සහ ඔඩ්ඪෙතනාති සහොඩ්ඪං, ට්ඨෙනත්වා ගහියමානහණ්ඨෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. යජමානොති යඤ්ඤං යජන්තො යඤ්ඤසාමිකො. “අද්ධා ඉමාය පටිපත්තියා ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමි”ති පීතිසොමනස්සං උප්පාදෙත්වා.

එවං ගමනවිධානං එකදෙසෙන වත්වා ඉදාති අට්ඨකථාසු ආගතනයෙන තං දස්සෙතුං “අට්ඨකථාසු චුත්තෙන විධිනා”තිආදිමාහ. තත්ථ උග්ගණ්ණනන්තොති උග්ගණ්ණනහෙතු. එකොති අයං එක-සද්දො අසභායත්ථො, න අඤ්ඤාදිඅත්ථොති “අදුතියො”ති චුත්තං. යථා වණ්ණාදිතො වචත්ථානං එකංසතො සමුදිතමෙව ඉච්ඡිතබ්බං සබ්බත්ථකභාවතො, න තථා සන්ධිආදිතොති දස්සනත්ථං “වණ්ණතොපි”තිආදිනා ජසු යානෙසු සම්පිණ්ඩනත්ථො පි-සද්දො ගහිතො. පුන එකො අදුතියොතිආදි ගහිතනිමිත්තස්ස යොගිතො නිවත්තිත්වා වසනට්ඨානගමනං සන්ධාය

වුත්තං. තබ්බාගියඤ්ඤාචාති තප්පක්ඛියංයෙව අසුභනිමිත්තමනසිකාරසහිතමෙව. ආසනං පඤ්ඤාපෙතිති නිසප්පං කප්පෙති. යං පන “අසුභනිමිත්තදිසාහිමුට්ඨෙ භූමිප්පදෙසෙ”ති (විසුද්ධි. 1.113) වක්ඛති, තම්පි ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය වුත්තං. න හි කෙවලෙන දිසාහිමුට්ඨාවෙන කිඤ්චි ඉප්ඤ්ඤාති.

සමන්තා නිමිත්තපලක්ඛණාති උද්ධුමානකස්ස සමන්තා පාසාණාදිනිමිත්තසල්ලක්ඛණා. අසම්මොහත්ථාති උග්ගහනිමිත්තෙ උපට්ඨිතෙ උප්පජ්ජනකසම්මොහවිගමත්ථා. එකාදසවිධෙනාති වණ්ණාදිවසෙන එකාදසවිධෙන. උපනිබන්ධනත්ථොති අසුභාරම්මණෙ විත්තං උපනෙත්වා නිබන්ධනත්ථො. විථිසම්පට්පාදනත්ථාති කම්මට්ඨානවිථියා සම්මදෙව පටිපාදනත්ථා. පුඤ්ඤකිරියවත්ථු අධිගතං භොතීති සම්බන්ධො.

106. තස්මාති යස්මා අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගණ්ණනං අරියමග්ගපදට්ඨානස්ස පට්මජ්ඣානස්ස අධිගමුපායො, යස්මා වා “අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්ණන්තො එකො අද්විතියො ගච්ඡති”ති වුත්තං, තස්මා. විත්තසඤ්ඤත්තත්ථායාති සරිරසභාවසල්ලක්ඛණෙන, සංවෙගජනනෙන ව අත්තනො විත්තස්ස සඤ්ඤත්තිඅත්ථං සඤ්ඤාපනත්ථං. “විත්තසඤ්ඤත්තත්ථායා”ති වා පායො, කිලෙසවසෙන අසංයතස්ස විත්තස්ස සංයමනත්ථං දමනත්ථං, න කම්මට්ඨානත්ථන්ති අත්ථො. කම්මට්ඨානසීසෙනාති කම්මට්ඨානෙන සීසභූතෙන, තං උත්තමධිගං පධානං කාරණං කත්වා. මූලකම්මට්ඨානන්ති පකතියා අත්තනා කාලෙන කාලං පරිහරියමානං බුද්ධානුස්සතිආදිසබ්බත්ථකකම්මට්ඨානං. “කම්මට්ඨානසීසෙන ගච්ඡාමි”ති තං අවිස්සජ්ජෙත්වා. තෙනාහ “තං මනසිකරොත්තෙනවා”ති. සුපට්ඨිතභාවසම්පාදනෙනාති මූලකම්මට්ඨානෙ සුට්ඨු උපට්ඨිතභාවස්ස සම්පාදනෙන. එවං හි සති අසම්මුට්ඨා නාම භොති. බහිද්ධා පුපුත්තාරම්මණෙ අප්පවත්තිත්වා කම්මට්ඨානෙයෙව පවත්තමානං මානසං අබ්භිගතං නාම. තථාභූතෙන වානෙන රූපින්ද්‍රියාති අප්පවත්තකිව්වාති කතාති භොන්තිති ආහ “මනවිප්ට්ඨානං...පෙ.... ගත්තබ්බ”න්ති.

ද්වාරං සල්ලක්ඛෙනබ්බන්ති විභාරෙ පුරත්ථිමාදිසු දිසාසු අසුකදිසාය ඉදං ද්වාරං, තතො එව තාය දිසාය සල්ලක්ඛිතෙන අසුකද්වාරෙන නික්ඛන්තොම්හිති ද්වාරං උපධාරෙනබ්බං. තතොති ද්වාරසල්ලක්ඛණතො පච්ඡා. යෙන මග්ගෙන ගච්ඡති සයං. නිමිත්තට්ඨානන්ති අසුභනිමිත්තස්ස ගණ්ණනට්ඨානං. ආභාරං ඡඩ්ඛාපෙය්‍යාති වමනං කාරාපෙය්‍යා. කණ්ටකට්ඨානන්ති කණ්ටකවත්තං යානං.

107. දිසා වචන්ටපෙනබ්බාති සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං “එකස්මිං හි”තිආදි වුත්තං. බායතීති උපට්ඨාති. කම්මනියන්ති භාවනාය කම්මක්ඛමං. උබ්බාළ්භස්සාති බාධිතස්ස. විධාවතීති නානාරම්මණෙ විසරති. උක්කම්මාති උජුකං අනුවාතතො අපක්කම්ම. මතකලෙවරං පුපුජ්ජනස්ස යෙභුය්‍යාන භයතො උපට්ඨාතිති ආහ “අව්වාසන්තෙ භයමුප්පජ්ජති”ති. අනුපාදන්ති පාදසම්පං. යත්ථ ධීතස්ස සුබෙන ඔලොකෙතුං සක්කා, තං ඔලොකෙන්තස්ස එසුකට්ඨානං.

108. සමන්තාති සමන්තතො. පුන සමන්තාති සාමන්තා සම්පෙ. කච්ඡකොති කාළකච්ඡකො, “පිලක්ඛො”තිපි වදන්ති. කපිතතොති පිප්පලිරුක්ඛො. සින්දිති බුද්දකඛජ්ජුරි. කරමන්දාදයො පාකටා එව. සාමාති සාමලතා. කාළවල්ලිති කාළවණ්ණො අපත්තිකා එකා ලතාජාති. පුතිලතාති ජීවනවල්ලි, යා “ගලොවි”ති වුව්වති.

109. තං නිමිත්තකරණාදි ඉධෙව යථාවුත්තෙ පාසාණාදිනිමිත්තකරණෙ එව අන්තොගධං පරියාපන්නං. සනිමිත්තං කරොතීති සහ නිමිත්තං කරොති, අසුභං පාසාණාදිනිමිත්තෙන සහ කරොති වචන්ටපෙති. අථ වා අසුභනිමිත්තං, පාසාණාදිනිමිත්තඤ්ච සහ එකජ්ඣං කරොත්තො වචන්ටපෙන්තො “සනිමිත්තං කරොතී”ති වුත්තො. සමානකාලනාදිපකෙන හි සහ-සද්දෙන අයං සමාසො යථා “සවක්කං දෙහි”ති. තයිදං නිමිත්තකරණං අපරාපරං සල්ලක්ඛණෙන භොති, න එකවාරමෙවාති ආහ “පුනජ්ජුනං වචන්ටපෙන්තො හි සනිමිත්තං කරොතී”ති. ද්වෙති පාසාණාසුභනිමිත්තාති. සමාසෙන්වා සඬිගහෙන්වා එකජ්ඣං කත්වා. සාරම්මණන්ති අසුභාරම්මණෙන සද්ධිං පාසාණාදිං සමානාරම්මණං කරොති, සහ වා ආරම්මණං කරොති, එකාරම්මණං විය උභයං ආරම්මණං කරොති, එකජ්ඣං විය ව අපරාපරං සල්ලක්ඛෙන්තො පාසාණාදිං, අසුභනිමිත්තඤ්චාති ද්වයං ආරම්මණං කරොතීති අත්ථො.

අත්තනියොති සකො. වණ්ණන්ති සුනං. සභාවෙන සරසෙනාති උද්ධුමානකභාවසඬ්ඛාතෙන අත්තනො ලක්ඛණෙන, පරෙසං ජිගුච්ඡුප්පාදනසඬ්ඛාතෙන අත්තනො කිව්වෙන ව, සභාවො එව වා තථා නිප්පජ්ජනතො “රසො”ති වුත්තො.

110. ඡබ්බිධෙන නිමිත්තං ගහෙනබ්බන්ති වණ්ණාදිනා ඡප්පකාරෙන තාව උද්ධුමානකඅසුභනිමිත්තං ගහෙනබ්බං. කෙච්චි “කලෙවරස්ස දිසරස්සාදිප්පමාණෙන සද්ධිං සත්තවිධෙනා”ති වදන්ති, තං අට්ඨකථායං නත්ථි. ලිඬිගතොති එත්ථ ලිඬිගං නාම වයො ලිඬිගං, න ථනමස්සආදි ඉත්ථිපුරිසලිඬිගන්ති දස්සෙන්තෙන “ඉත්ථිලිඬිගං වා”තිආදි වුත්තං. ධීතස්ස සත්තස්ස ඉදං සරිරන්ති සම්බන්ධො. උද්ධුමානකසණ්ඨානවසෙනෙව, න පාකතිකසණ්ඨානවසෙන. එතෙන යදි තත්ථ කොච්චි අනුද්ධුමානකභාවප්පත්තො පදෙසො සියා, සො න ගහෙනබ්බොති දස්සෙති. ඔලාරිකාවයවවසෙන ඉදං සණ්ඨානවචන්ථානං, න සුබුමාවයවවසෙනාති සීසසණ්ඨානාදිකං නවවිධමෙව සණ්ඨානං ගහිතං.

ඉමිස්සා දිසායාති ඉමිස්සා පුරත්විමාය, දක්ඛිණපච්ඡිමඋත්තරාය දිසාය, අනුදිසාය වා යිතොති යොජනා. ඉමස්මිනාම ඔකාසෙ හත්ථාති ඉමස්මිනාම භූමිප්පදෙසෙ ඉමස්ස කළෙවරස්ස හත්ථා යිතාති වචන්ථපෙතබ්බන්ති යොජනා.

අධො පාදතලෙනාතිආදි නාහියා හෙට්ඨා අධො, තතො උද්ධං උපරිති ඉමස්ස වචන්ථානස්ස වසෙන චුත්තං. හත්ථපරිච්ඡේදො හෙට්ඨා අභිගුලිඅග්ගෙන උපරි අංසකුටසන්ධිනා තිරියං තවපරියන්තෙන ගහෙනබ්බො. එස නයො පාදපරිච්ඡේදාදිසුපි. යත්තකං වා පන යානං ගණ්හන්ති සචෙ සබ්බං සරිරං පරිච්ඡින්නිදිත්වා ගහෙතුං න සක්කොති, පදෙසො තස්ස උද්ධුමාතො, සො යත්තකං සරිරප්පදෙසං උද්ධුමාතකවසෙන ඤාණෙන පරිග්ගණ්හාති, තත්තකමෙව යථාපරිග්ගහිතමෙව. ඉදං ඊදිසන්ති ඉදං හත්ථාදිකං ඊදිසං එවමාකාරං. උද්ධුමාතකන්ති යථාසභාවතො පරිච්ඡින්නිදිතබ්බං. විසභාගෙ සරිරෙ ආරම්මණන්ති කම්මට්ඨානං පටික්කුලාකාරො න උපට්ඨාති න බායති, සුභතො උපට්ඨගෙයා. තෙනාහ “විප්ඵන්දනස්සෙව පච්චයො හොති”ති, කිලෙසපරිප්ඵන්දනස්සෙව නිමිත්තං හොතිති අත්ථො. උග්ගාට්ඨාපීති උද්ධුමාතභාවප්පත්තාපි, සබ්බසො කුට්ඨසරිරාපීති වා අත්ථො. ස්වායමත්ථො පට්ඨපාරාජිකෙ (පාරා. 67 ආදයො) විනිතවත්ථුහි දිපෙතබ්බො.

111. ආසෙවිතකම්මට්ඨානොති අසුභකම්මට්ඨානෙ කතපරිචයො. සොසානිකභිගාදිනං වසෙන පරිහතධුතභිගො. වතුධාතුවචන්ථානවසෙන පරිමද්දිතමභාභුතො. සලක්ඛණතො ඤාණෙන පරිග්ගහිතසභිබ්බාරො. පච්චයපරිග්ගහවසෙන වචන්ථාපිතනාමරුපො. සලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාය උක්කංසනෙහ සුඤ්ඤතානුපස්සනාබලෙන උග්ගාට්ඨසත්තසඤ්ඤො. විපස්සනාය පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිසම්පාපනෙන කතසමණධම්මො. තතො එව සබ්බසො කුසලවාසනාය, කුසලභාවනාය ව පුරණෙන වාසිතවාසනො භාවිතභාවතො. විච්චුපනිස්සයකුසලබ්බිජෙන සබ්බො. ඤාණස්ස පරිපක්කභාවෙන ඤාණුත්තරො. යථාචුත්තාය පටිපත්තියා කිලෙසානං තනුකරණෙන අප්පකිලෙසො. ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානෙයෙවාති උද්ධුමාතකාදිඅසුභස්ස යත්ථ යත්ථ ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානෙ එව, තාදිසස්ස කාලවිසෙසො, අසුභස්ස පදෙසවිසෙසො වා අපෙක්ඛිතබ්බො නත්ථීති අත්ථො. නො වෙ එවං උපට්ඨාතිති එවං යථාචුත්තපුරිසවිසෙසස්ස විය පටිභාගනිමිත්තං නො වෙ උපට්ඨාති. එවං ඡබ්බිධෙනාති එවං චුත්තාකාරෙන වණ්ණාදිවසෙන ඡබ්බිධෙන. පුනපිති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන නිමිත්තග්ගහණවිධිං සම්පිණ්ඩෙති, න පඤ්චවිධතං. ඡබ්බිධෙන හි පුබ්බෙ නිමිත්තග්ගහණං විහිතං.

112. අසිතිසතසන්ධිතොති සබ්බෙපි සන්ධයො තදාපි අත්ථොවාති දස්සනත්ථං වත්ථා උද්ධුමාතභාවෙන යෙභුයොන න පඤ්ඤායන්ති. යෙ පන පඤ්ඤායන්ති, තෙ වචන්ථපෙතබ්බාති දස්සෙතුං “උද්ධුමාතකෙ පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තයො දක්ඛිණහත්ථසන්ධිති අංසකප්පරමණ්ණන්ධානං වසෙන තයො දක්ඛිණහත්ථසන්ධයො. තථා වාමහත්ථසන්ධයො. කට්ඨණ්ණගොප්ථකානං වසෙන තයො දක්ඛිණපාදසන්ධයො. තථා වාමපාදසන්ධයො. එකො කට්ඨසන්ධිති කට්ඨා සද්ධිං පිට්ඨිකණ්ටකසන්ධිං සන්ධාය වදති. හත්ථන්තරන්ති දක්ඛිණහත්ථදක්ඛිණපස්සානං, වාමහත්ථවාමපස්සානඤ්ඤා අත්තරං විවරං. පාදන්තරන්ති උභින්නං පාදානං වෙමජ්ඣං. උදරන්තරන්ති නාහිට්ඨානසඤ්ඤිකං කුච්ඡිවෙමජ්ඣං, උදරස්ස වා අබ්හන්තරං. කණ්ණන්තරන්ති කණ්ණජ්ඣද්දං. ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන නාසව්ඡිද්දාදීනම්පි සභිගහො දට්ඨබ්බො. අක්ඛිනං, මුඛස්ස ව වසෙනාපි විවරං ලබ්හතෙවාති දස්සෙතුං “අක්ඛිනම්පි”තිආදි චුත්තං. සමන්තතොති එවං සන්ධිආදිතො උද්ධුමාතකං වචන්ථපෙත්තස්ස වෙ නිමිත්තං උපනිට්ඨති, ඉච්චෙන. කුසලං. නො වෙ, සමන්තතො වචන්ථපෙතබ්බන්ති වචන්ථාපනවිධිං දස්සෙතුං “සකලසරිරො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඤාණං වාරෙන්වාති සබ්බත්ථකමෙව සරිරං ආවජ්ජෙත්වා තත්ථ පටික්කුලාකාරසහිතං උද්ධුමාතකභාවං ආරබ්හ නිරන්තරං භාවනාඤාණං පවත්තෙත්වා. යං යානන්ති එවං පන ඤාණං වාරෙන්තස්ස තස්මිං සරිරෙ යො පදෙසො විභූතො හුත්වා උද්ධුමාතකාකාරෙන විභූතභාවෙන උපට්ඨාති. උදරපරියොසානං උපරිමසරිරං.

විනිව්ඡයකථාවණ්ණනා

113. විනිව්ඡයකථාති විනිව්ඡයසහිතා අත්ථවණ්ණනා. යථාචුත්තනිමිත්තග්ගහවසෙනාති වණ්ණාදිතො, සන්ධිආදිතො ව චුත්තප්පකාරඋද්ධුමාතකනිමිත්තග්ගහණවසෙන. සුචුට්ඨ නිමිත්තං ගණ්හිතබ්බන්ති යථා උග්ගහනිමිත්තං උපට්ඨහති, එවං සම්මදෙව අසුභනිමිත්තං ගහෙනබ්බං. ඉදානි තමෙව නිමිත්තස්ස සුචුට්ඨ ගහණාකාරං උපදිසන්තො “සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා”තිආදිමාහ. තත්ථ එවං පුනප්පුනං කරොන්තෙනාති යථා “ඉමාය පටිපදාය ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමි”ති සඤ්ජානාදරෙන සතිසම්පජ්ඤඤඤ්ඤා සුචුට්ඨ උපට්ඨපෙත්වා උද්ධුමාතකඅසුභං පට්ඨං ආවජ්ජිතං, එවං පුනප්පුනං තත්ථ ආවජ්ජනං කරොන්තෙන. සාධුකං උපධාරෙතබ්බඤ්ඤෙව වචන්ථපෙතබ්බඤ්ඤාති සක්කච්චං සතියා සල්ලක්ඛෙනබ්බඤ්ඤෙව පඤ්ඤාය නිව්ඡෙතබ්බඤ්ඤෙව. සති හි “ධාරණා”ති නිද්දිට්ඨා, ධාරණඤ්ඤෙත්ථ සල්ලක්ඛණං. පඤ්ඤා “පච්චයො”ති (ධ. ස. 16) නිද්දිට්ඨා, පච්චයො වෙන්ථ නිව්ඡයොති. අථ වා උපධාරෙතබ්බන්ති සතිපුබ්බභිගමාය පඤ්ඤාය උපලක්ඛෙනබ්බං. න හි කදාචි සතිරහිතා පඤ්ඤා අත්ථී. වචන්ථපෙතබ්බන්ති පඤ්ඤාපුබ්බභිගමාය සතියා නිව්ඡිනිතබ්බං. පඤ්ඤාසහිතා එව හි සති ඉධාධිප්පෙනා, න තබ්බරහිතා. අද්ධක්ඛිඅපභිගාදිවසෙනාපි ඔලොකනං අත්ථීති “උම්මිලෙන්වා ඔලොකෙත්වා”ති චුත්තං. තෙන පරිබ්බන්තමෙව ඔලොකනං දස්සෙති. එවං පුනප්පුනං කරොන්තස්සාති චුත්තප්පකාරෙන වක්ඛුං උම්මිලෙන්වා ඔලොකනං, නිම්මිලෙන්වා ආවජ්ජනඤ්ඤා අපරාපරං අනෙකවාරං කරොන්තස්ස. උග්ගහනිමිත්තන්ති උද්ධුමාතකෙ

උග්ගණ්හනනිමිත්තං. සුග්ගහිතන්ති සුට්ඨු ගහිතං. යථා න විනස්සති න පමුට්ඨං හොති, එවං ගහිතං. එකසදිසන්ති සමානසදිසං. සමානත්ථො හි අයං එක-සද්දො, යථා “අරියචිනයෙති වා, සප්පුරිසචිනයෙති වා, එසෙසෙ එකෙ එකට්ඨෙ සමෙ සමභාගෙ තප්පානෙ තඤ්ඤෙ වා”ති.

ආගමනකාලෙති විභාරතො සුසානං උද්දිස්ස ආගමනකාලෙ. චුක්කනසෙනෙවාති අතිදෙසවසෙන දිපිතමිපි අත්ථං “එකකෙනා”ති ආදිනා සරුපතො දස්සෙති. තත්ථ තදෙව කම්මට්ඨානන්ති උද්ධුමාතකකම්මට්ඨානං. මූලකම්මට්ඨානන්ති එකෙ, තදයුත්තං. උපට්ඨිතනිමිත්තං හි කම්මට්ඨානං විස්සජ්ජෙත්වා කම්මට්ඨානන්තරමනසිකාරො රඤ්ඤො රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා විදෙසගමනං වියාති. ආගතෙනාති අත්තතො වසනට්ඨානං ආගතෙන.

114. අවෙලායන්ති සඤ්ඤාචෙලාදිඅයුත්තවෙලායං. ඛිභව්ජන්ති විරූපං. හෙරවාරම්මණන්ති වෙනාළසදිසං භයානකං විසයං. චික්ඛිත්තචිත්තොති භීරුකපුරිසො විය පිසාවාදිං දිස්වා චිත්තචික්ඛෙපං පත්තො. උම්මත්තකො වියාති යක්ඛුම්මත්තකො විය එකච්චො හොති. ඤානවිබහන්තකොති ඤානතො විච්චුතකො සීලවිබහන්තකමන්තවිබහන්තකා විය. සන්ථම්භෙත්වාති උප්පන්තපරිත්තාසවුපසමනෙන විගතකම්පතාය නිව්චලො හුත්වා. සතිං සුපට්ඨිතන්ති ආදි සන්ථම්භනස්ස උපායදස්සනං. මහසරීරං උට්ඨන්තිවා අනුබන්ධනකං නාම නත්ථි අසති තාදිසෙ මන්තප්පයොගෙ. සොපි උද්ධුමාතකාදිභාවමප්පත්තෙ අචිතට්ඨරූපෙ එව ඉජ්ඤාති, තථා දෙවතාධිග්ගහො, න එවරූපෙති අධිප්පායො. සඤ්ඤාපොති භාවනාපරිකප්පසඤ්ඤාය ජාතො. තතො එව සඤ්ඤාසම්භවො සඤ්ඤාමත්තසමුට්ඨානො. තාසං විනොදෙත්වාති නිමිත්තපට්ඨානනිමිත්තං උප්පන්තචිත්තසන්තාසං චුත්තප්පකාරෙන විනොදෙත්වා වුපසමෙත්වා. “ඉදානි තව පරිස්සමො සප්ඵලො ජාතො”ති භාසං පීතිං පමොදනං උප්පාදෙත්වා. චිත්තං සඤ්ඤාරාපෙනබ්බන්ති භාවනාචිත්තං පචන්තෙතබ්බං මනසිකාතබ්බං.

නිමිත්තග්ගහනන්ති නිමිත්තස්ස උග්ගණ්හනං, උග්ගහනිමිත්තං. සම්පාදෙත්තොති සාධෙත්තො නිප්පාදෙත්තො. කම්මට්ඨානං උපනිබන්ධනීති භාවනං යථාචුත්තෙ නිමිත්තෙ උපනෙත්තො නිබන්ධති. යොගකම්මං හි යොගිනො සුඛවිසෙසානං කාරණභාවතො “කම්මට්ඨාන”න්ති අධිප්පෙන, යොගකම්මස්ස වා පචන්තිට්ඨානතාය යථාඋපට්ඨිතනිමිත්තං කම්මට්ඨානං, තං භාවනාචිත්තෙ උපනිබන්ධති. තං පනස්ස උපනිබන්ධනං සන්ධාය චිත්තං සඤ්ඤාරාපෙනබ්බං. එවං “විසෙසමධිගච්ඡති”ති චුත්තන්ති දස්සෙත්තො “තස්ස හි”ති ආදිමාහ. තත්ථ තස්සාති යොගිනො, තස්ස වා උද්ධුමාතකාසුභස්ස. මානසං වාරොන්තස්සාති භාවනාචිත්තං අපරාපරං පචන්තෙත්තස්ස, උග්ගහනිමිත්තං පුනප්පුනං මනසි කරොන්තස්සාති අත්ථො.

115. “විට්ඨපට්ඨපාදනත්ථා”ති පදස්ස “කම්මට්ඨානවිට්ඨා සම්පට්ඨපාදනත්ථා”ති අත්ථං වත්වා තං පන කම්මට්ඨානවිට්ඨං, තස්සා ව සම්පට්ඨපාදනවිට්ඨං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං. “සචෙ හි”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ කතිමිති පක්ඛස්ස කතමි, කිං දුතියා, තතියාදිසු වා අඤ්ඤතරාති අත්ථො. තුණ්හිභුතෙන ගන්තුං න වට්ටති පුච්ඡන්තානං චිත්තස්ස අඤ්ඤාත්තපරිහරණත්ථං. අප්පසන්නානඤ්ඤි පසාදාය, පසන්නානඤ්ඤි හියොභාවාය සාසනසම්පට්ඨත්ති. නස්සනීති න දිස්සති, න උපට්ඨානීති අත්ථො. “ආගන්තුකපට්ඨපන්ථාරො කාතබ්බො”ති ඉමිනා ආගන්තුකචත්තං එකදෙසෙන දස්සිතන්ති “අවසෙසානිප්පි”ති වත්වා ආගන්තුකචත්තං පරිපුණ්ණං ගහෙතුං පුන ආගන්තුකග්ගහණං කතං. ගම්කචත්තාදීනිති ආදි-සද්දෙන ආවාසිකඅනුමොදනපිණ්ඩවාරිකඅනුමොදනපිණ්ඩවාරිකආරඤ්ඤිකසෙනාසනච්චිචකුට්ඨත්තාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. වත්තක්ඛන්ධකෙ (චූළව. 356) හි ආගතානි මභාවත්තානි ඉධ “බන්ධකචත්තානි”ති චුත්තානි. තප්පනීයකම්මකතාදිකාලෙ පන පාරිවාසිකාදිකාලෙ ව වර්තබ්බානි ඉමස්ස භික්ඛුනො අසම්භවතො ඉධ නාධිප්පෙනානි. නිමිත්තං වා අන්තරධායනීති සුසානෙ ධීතං අසුභනිමිත්තං උද්ධුමාතකභාවාපගමෙන අන්තරධායනි. තෙනාහ “උද්ධුමාතක”න්ති ආදි. තස්මාති තෙන කාරණෙන, ඉමස්ස කම්මට්ඨානස්ස දුල්ලභත්තාති අත්ථො. නිසිදිත්වා පච්චචෙක්ඛිතබ්බොති සම්බන්ධො.

නිමිත්තං ගහෙතුං ගමනෙ විය නිමිත්තං ගහෙත්වා නිවත්තනෙපි යථාසල්ලක්ඛිතදිසාදිපච්චචෙක්ඛණං යාව නිමිත්තවිනාසා පචන්තිතකිරියාය අවිච්ඡේදෙන උපධාරණත්ථං. සති හි තස්ස නිරන්තරූපධාරණෙ විභාරං පටිසිත්වා නිසිත්තකාලෙ කම්මට්ඨානස්ස උපට්ඨිතකාරො සමන්තිමිත්තස්ස ගහණෙ චිත්තස්ස සමාහිතාකාරො විය පාකටො හුත්වා උපතිට්ඨෙය්‍යාති. තෙනාහ “තස්සෙවං...පෙ.... වීථිං පටිපජ්ජති”ති. පුරිමාකාරෙන නිමිත්තස්ස පාකටභාවෙන උපට්ඨිතත්තා පුරිමාකාරෙනෙව කම්මට්ඨානමනසිකාරො භාවනාවීථිං පටිපජ්ජති.

116. උද්ධුමාතකං නාම අතිවිය අසුච්ඡග්ගන්ධපේශ්වජ්ජකුලං ඛිභව්ජං භයානකඤ්ඤ, එවරූපෙ ආරම්මණෙ භාවනමනුසුඤ්ජන්තස්ස එවං ආබද්ධපරිකම්මස්ස ථීරිභුතස්සෙව යොගිනො අධිප්පායො සම්ප්ඤ්ඤාති දස්සෙතුං. “ආනිසංසදස්සාචී”ති ආදි චුත්තං. එවන්ති එවමෙව චුත්තප්පකාරෙනෙව ආනිසංසදස්සාචීනා. තං රක්ඛෙය්‍යාති “අද්ධා ඉමිනා සුඛං ජීවිස්සාමි”ති අත්තතො ජීවිතං විය තං මණ්ණරතනං රක්ඛෙය්‍යා. චතුර්ධාතුකම්මට්ඨානිකොති ආදි තෙසං කම්මට්ඨානානං සුලභතාදස්සනං. තත්ථ චතුර්ධාතුකම්මට්ඨානිකොති චතුර්ධාතුකම්මට්ඨානං වා තත්ථ වා නියුත්තො,

වතුධාතුකම්මට්ඨානං වා පරිහරන්තො. ඉතරානීති චුත්තාවසිට්ඨානි අනුස්සතිබ්බමච්ඡාරාදීනි. තං නිමිත්තන්ති තං යථාලද්ධං උග්ගහනිමිත්තං. “රක්ඛිතබ්බ”න්ති වත්වා රක්ඛණවිධිං සුත දස්සෙතුං “රත්තිට්ඨානෙ”තිආදි චුත්තං.

117. නානා කරියති එතෙනාති නානාකරණං, හෙදො. බිහව්ඡං හෙරවදස්සනං හුත්වා උපට්ඨානි මනසිකාරස්ස අනුළාරතාය, අනුපසන්තතාය ව ආරම්මණස්ස. තබ්බපරියායතො “පටිභාගනිමිත්තං දුලභිගපච්චභිගපුරිසො විය උපට්ඨානී”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. බහිද්ධාති ගොවරජ්ඣාත්තතො බහිද්ධා. කාමානං අමනසිකාරාති අසුභභාවනානුභාවෙන කාමසඤ්ඤාය දුරසමුස්සාරිතත්තා කාමගුණෙ ආරබ්භ මනසිකාරස්සෙව අභාවා. අමනසිකාරාති වා මනසිකාරපටිපක්ඛහෙතු. යාය හි කාමසඤ්ඤාය වසෙන සත්තා කාමෙ මනසි කරොන්ති, තස්සා පටිපක්ඛභූතා අසුභසඤ්ඤා කාමානං අමනසිකාරො, තන්තිමිත්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “වික්ඛම්භනවසෙන කාමච්ඡන්දො පභීයතී”ති. පටිභාගනිමිත්තාරම්මණාය හි අසුභසඤ්ඤාය සද්ධිං බලප්පත්තො සමාධි උප්පජ්ජමානොව කාමච්ඡන්දං වික්ඛම්භෙති, අනුරොධමූලකො ආසාතො මූලකාරණෙ වික්ඛම්භිතෙ වික්ඛම්භිතොයෙව හොතිති ආහ “අනුනාය...පෙ. ... පභීයතී”ති. න හි කදාචි පභීනානුනායස්ස බ්‍යාපාදො සම්භවති. යථාචුත්තඅසුභසඤ්ඤාසහගතා හි පීති සාතිස්සා පවත්තමානාව බ්‍යාපාදං වික්ඛම්භෙත්ති පවත්තති. තථා ආරද්ධවිරියතායාති යථා උපචාරජ්ඣානං උප්පජ්ජති, තථා කම්මට්ඨානමනසිකාරවසෙන පග්ගහිතවිරියතාය. විරියඤ්ඤි පග්ගණ්හන්තස්ස සම්මාසඬකප්පො මිච්ඡාසඬකප්පං විය සච්ඡාරතාය ථීනමිද්ධං වික්ඛම්භෙන්තමෙව උප්පජ්ජති.

විප්පට්ඨාරො පච්ඡානුතාපො, තප්පටිපක්ඛතො අවිප්පට්ඨාරො දරථපරිලාභාභාවෙන විත්තස්ස නිබ්බුතතා. තස්ස අවිප්පට්ඨාරස්ස පච්චයභූතං සිලං, තංසහගතා තදුපනිස්සයා ව පිතිපස්සද්ධිසුඛාදයො සභාවතො, හෙතුතො ව සන්තසභාවා, තෙසං අනුයුඤ්ජනෙන අවුපසන්තසභාවං උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයතීති ආහ “අවිප්පට්ඨාරකරසන්තධම්මානුයොගවසෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයතී”ති. භාවනාය හි සුබ්බෙනාපරං විසෙසං ආවහන්ති යා යං සාතිස්සං සුබ්බං ලබ්භති, තං අනුපසන්තසභාවං උද්ධච්චකුක්කුච්චං වික්ඛම්භෙන්තමෙව උප්පජ්ජති. අධිගතවිසෙසස්සාති යථාධිගතස්ස භාවනාවිසෙසස්ස. පච්චක්ඛතායාති පටිපජ්ජන්තස්ස යොගිතො පච්චක්ඛභාවතො “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා, යො එවරුපිං සම්මාපටිපත්තිං දෙසෙති”ති පටිපත්තිදෙසකෙ සත්ථරි. පටිපත්තියන්ති පටිපජ්ජමානජ්ඣානපටිපත්තියං. පටිපත්තිඵලෙති තාය සාධෙනබ්බෙ ලොකියලොකුත්තරඵලෙ. විච්ඡිච්ඡා පභීයති ධම්මන්වයවිචාරාහිතබලෙන විචාරබලෙන. ඉති පඤ්ච නිවරණානි පභීයන්තීති එවං පටිභාගනිමිත්තපටිලාභසමකාලමෙව හෙට්ඨා පවත්තභාවනානුභාවනිඵ්ථන්තෙහි සමාධිආදීහි කාමච්ඡන්දාදීනි පඤ්ච නිවරණානි වික්ඛම්භනවසෙන පභීයන්ති. න හි පටිපක්ඛෙන චිතා පහාතබ්බස්ස පහානං සම්භවති, පටිපක්ඛා ව සමාධිආදයො කාමච්ඡන්දාදීනං. යථාහ පෙටකෙ “සමාධි කාමච්ඡන්දස්ස පටිපක්ඛො”තිආදි.

තෙනෙව ව “ඉමෙහි තෙසං නිවරණානං පහාන”න්ති පහානපරිදීපනමුඛෙන කුමාරකායාති සරුපතො දස්සෙතුං “තස්මිඤ්ඤෙව වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තස්මිඤ්ඤෙව වාති යං තං යථාඋපට්ඨිතං උග්ගහනිමිත්තං හින්දිත්වා විය උපට්ඨිතං, තස්ස පටිච්ඡන්තභූතං පටිභාගනිමිත්තං, තස්මිඤ්ඤෙව නිමිත්තෙ. චෙතසොති අත්තනා සම්පයුත්තවිත්තස්ස. අභිනිරොපනලක්ඛණොති ආරොපනලක්ඛණො, අප්පනාසභාවොති අත්ථො. නිමිත්තානුමජ්ජනං පටිභාගනිමිත්තෙ අනුවච්චරණං. ආරම්මණෙ හි භමරස්ස පදුමස්සුපරි අනුපරිබ්භමනං විය විචාරස්ස අනුවච්චාරණාකාරෙන පවත්ති අනුමජ්ජනකිච්චං. විසෙසො එව අධිගන්තබ්බතො විසෙසාධිගමො, පටිලද්ධො ව සො විසෙසාධිගමො වාති පටි...පෙ.... ගමො, තප්පච්චයා තංහෙතුකා පටිලද්ධවිසෙසාධිගමපච්චයා පීති. පිතිමනස්ස පිතිසහිතවිත්තස්ස. පස්සද්ධිසම්භවතොති කායවිත්තපස්සද්ධිතං සංසිජ්ඣානතො. “පිතිමනස්ස කායො පස්සම්භතී”ති හි චුත්තං. පස්සද්ධිනිමිත්තං පස්සද්ධිහෙතුකං සුබ්බං “පස්සද්ධිකායො සුබ්බං වෙදියති”ති වචනතො. සුබ්බනිමිත්තා සුබ්බපච්චයා එකගතා. “සුබ්බො විත්තං සමාධියති”ති (දී. නි. 1.466; අ. නි. 3.96; 11.12) හි චුත්තං. ඉති කුමාරකායාති පාතුභවන්තීති එවං එතානි විතක්කාදීනි කුමාරකායාති තස්මිංයෙව නිමිත්තෙ උප්පජ්ජන්ති. පඨමජ්ඣානපටිබ්බභූතන්ති පඨමජ්ඣානස්ස පටිච්ඡන්තභූතං. තඬ්ඬණඤ්ඤෙව පටිභාගනිමිත්තපටිලාභසමකාලමෙව උපචාරජ්ඣානමපි නිබ්බන්තති, න නිවරණප්පහානමෙවාති අධිප්පායො.

විනිලකාදිකම්මට්ඨානවණ්ණනා

118. විනිලකාදිසුපි කම්මට්ඨානෙසු. ලක්ඛණං චුත්තන්ති යං තං නිමිත්තග්ගහණලක්ඛණං චුත්තං. චුත්තනයෙනෙවාති උද්ධුමාතකෙ චුත්තනයෙනෙව. සහ විනිච්ඡයෙන, අධිප්පායෙන වාති සච්ඡිච්ඡයාධිප්පායං. තං සබ්බං ලක්ඛණං වෙදිතබ්බන්ති සම්බන්ධො.

කබරකබරවණ්ණන්ති යෙභුයොන සබලවණ්ණං. උස්සදවසෙනාති රත්තසෙනනිලවණ්ණෙසු උස්සදස්ස වණ්ණස්ස වසෙන.

සන්තිසිත්තන්ති නිච්චලභාවෙනෙව සබ්බසො ථීරතං.

වොරාටවියන්ති වොරෙහි පරිශුට්ඨිතඅරඤ්ඤෙ යත්ථාති යස්මිං ආසාතනෙ. ඡින්නපුරිසට්ඨානෙති ඡින්නපුරිසවන්තෙ යානෙ. නානාදිසායං පතිතමිති ඡින්නං හුත්වා සරිරස්ස ඛණ්ඩද්වයං විසුං දිසාසු පතිතමිපි. එකාවජ්ජනෙනාති එකසමන්තාභාරෙන. ආපාටමාගච්ඡති එකජ්ඣං ආපාටං ආගච්ඡති. විස්සාසං ආපජ්ජතිති අපෙගුච්ඡිතං උපගච්ඡෙය්‍ය සෙය්‍යාපාපි ඡවඩාහකො. සහත්ථා අපරාමසනෙ ජිගුච්ඡා සණ්ඨාතියෙවාති ආහ “කත්තරයට්ඨියා වා දණ්ඩකෙන වා...පෙ.... උපනාමෙතබ්බ”න්ති. විච්ඡිද්දකභාවපඤ්ඤායනත්ථං එකඬුලන්තරකරණං. උපනාමෙතබ්බන්ති උපනෙතබ්බං.

බායිතසදිසමෙවාති බායිතාසුභසදිසමෙව. අඬුලඬුලන්තරන්ති විවිධං බිත්තං සරිරාවයවං අඬුලන්තරං අඬුලන්තරං. කත්වා වාති කත්තරයට්ඨියා වා දණ්ඩකෙන වා සයං කත්වා වා.

ලද්ධජ්ජහාරානන්ති ලද්ධාචුධජ්ජහාරානං මුඛතොති සම්බන්ධො. මුඛතොති පහාරාදිමුඛතො. පග්ගරමානකාලෙති ලොහිතං පග්ගරමානකාලෙ. ලොහිතකං ලබ්හතිති යොජනා.

තන්ති පුළුවකං. තෙසුති සොණාදිසරිරෙසු. අට්ඨිකන්ති අට්ඨිකඅසුභං නානජ්ජකාරතො චුත්තන්ති සම්බන්ධො. පුරිමනෙයෙනෙවාති පුබ්බෙ උද්ධුමානකෙ චුත්තනෙයෙනෙව.

119. තන්ති අට්ඨිකං. න උපට්ඨාතීති සභාවතො න උපට්ඨාති, පටික්කුලවසෙන න උපට්ඨාතීති අත්ථො. තෙනාහ “ඔදාතකසිණසම්භෙදො හොති”ති. අට්ඨිකෙ පඨමවයාදිසංලක්ඛණං න සක්කාති “ලිඬගන්ති ඉධ හත්ථාදීනං නාම”න්ති චුත්තං. අට්ඨිකසඬ්ඛලිකා පන “අයං දහරස්ස, අයං යොබ්බනෙ යීතස්ස, අයං අවයවෙහි චුද්ධිපත්තිස්සා”ති එවං වයවසෙන වචන්ථපෙතුං සක්කුණෙය්‍යාව, අබ්‍යාපිතාය පන න ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. යදිපි අට්ඨිකසඬ්ඛලිකායං සන්ධිතො වචන්ථාපනං ලබ්හති, අට්ඨිකෙ පන න ලබ්හතිති තස්ස අනියතභාවදීපනත්ථං කමවිලඬ්ඝනං කත්වා “තස්ස තස්ස අට්ඨිනො නින්තට්ඨානට්ඨානවසෙනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ නින්තට්ඨානං නාම අට්ඨිනො විනතජ්ජදෙසො. ට්ඨට්ඨානං උන්නතජ්ජදෙසො. සට්ඨසට්ඨට්ඨානවසෙනාති අනුපගතන්තාරුඛන්ධානං, ඉතරෙසඤ්ච අඤ්ඤාමඤ්ඤා සංකිලිට්ඨසංකිලිට්ඨට්ඨානවසෙන. අන්තරවසෙනාති අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්ස අන්තරවසෙන, සුසිරවසෙන ව. සබ්බත්ථෙවාති සකලාය අට්ඨිසඬ්ඛලිකාය, සබ්බස්මිං වා අට්ඨිකෙ.

120. එත්ථාති එතස්මිං අට්ඨිකාසුභෙ. යුජ්ජමානවසෙන සල්ලක්ඛෙතබ්බන්ති යං නිමිත්තග්ගහණං යත්ථ යුජ්ජති, තං තත්ථ උග්ගණ්හනත්ථං නිමිත්තග්ගහණවසෙන උපලක්ඛෙතබ්බං. සකලායාති අනවසෙසභාගාය පරිපුණ්ණාවයවාය. සම්පජ්ජති නිමිත්තපට්ඨානවසෙන. තෙසුති අට්ඨිකසඬ්ඛලිකට්ඨිකෙසු. චුත්තං අට්ඨකථායං. තන්ති “එකසදිසමෙවා”ති වචනං. එකස්මිං අට්ඨිකෙ යුත්තන්ති ඉදං යථා විනිලකාදිසු උභින්නං නිමිත්තානං යථාරහං වණ්ණවිසෙසතො, පරිපුණ්ණාපරිපුණ්ණතො, සච්චරාවිචරතො, වලාවලතො ව විසෙසො ලබ්හති, න එවමෙතස්සාති කත්වා චුත්තං, න පන සබ්බෙන සබ්බං විසෙසාභාවතො. තෙනෙවාහ “එකට්ඨිකෙපි වා”තිආදි. තත්ථ බිභවිෂ්ණාති සුචිභුතඅට්ඨීරූපත්තා අට්ඨිභාවෙනෙව විරූපෙන. භයානකෙනාති තෙනෙව පාකතිකසත්තානං භයාවහෙන. පීතිසොමනස්සජනකෙනාති සණ්භමට්ඨභාවෙන උපට්ඨානතො, භාවනාය ව සවිසෙසත්තා පීතියා, සොමනස්සස්ස ව උජ්ජාදකෙන. තෙනෙවාහ “උපචාරාවහත්තා”ති.

ඉමස්මිං ඔකාසෙති උග්ගහපටිභාගනිමිත්තානං චුත්තට්ඨානෙ. ද්වාරං දත්වා වාති “පටික්කුලභාවෙයෙව දිට්ඨෙ නිමිත්තං නාම හොති”ති එත්තකෙ එව අට්ඨත්වා අනන්තරමෙව “දුට්ඨං ඉධ නිමිත්ත”න්තිආදිනා උග්ගහපටිභාගනිමිත්තාති විභජිත්වා වචනෙන යථාචුත්තස්ස නිමිත්තවිභාගස්ස ද්වාරං දත්වා ව චුත්තං. නිබ්බිකජ්ජන්ති “සුභ”න්ති විකජ්ජෙන නිබ්බිකජ්ජං, අසුභන්ත්තෙවොති අත්ථො. විචාරෙත්වාති “එකස්මිං අට්ඨිකෙ යුත්ත”න්තිආදිනා විචාරෙත්වා.

මහාතිස්සත්ථෙරස්සාති චෙතියපබ්බතවාසිමහාතිස්සත්ථෙරස්ස. නිදස්සනාතීති දන්තට්ඨිකමත්තදස්සනෙන සකලස්සාපි තස්සා ඉත්ථියා සරිරස්ස අට්ඨිසඬ්ඛානභාවෙන උපට්ඨානාදීති එත්ථ අට්ඨිකකම්මට්ඨානෙ උග්ගහපටිභාගනිමිත්තානං විසෙසවිභාවනාති උදාහරණාති.

සුභගුණොති සවාසනානං කිලෙසානං පහිනත්තා සුපරිසුද්ධගුණො. දසසතලොවනෙනාති සහස්සක්ඛෙන දෙවනමිත්තදෙන. සො හි එකාසනෙනෙව සහස්සඅත්ථානං විචාරණසමත්ථෙත පඤ්ඤාවක්ඛුනා සමන්තාගතත්තා “සහස්සක්ඛො”ති චූච්චති. ථුතකිත්තීති “යො ධීරො සබ්බෙ දන්තො”තිආදිනා (මහාව. 58) අහිත්ථුතකිත්තිසද්දො.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

121. උජුපටිපක්ඛෙන පහිනභාවං සන්ධායාහ “සුචික්ඛමිහිතරාගත්තා”ති. අසුභජ්ජහෙදොති උද්ධුමානකාදිඅසුභවිභාගො. සරිරසභාවජ්ජත්තිවසෙනාති සරිරස්ස අත්තතො සභාචුපගමනවසෙන. සරිරඤ්ඤි විනස්සමානං අඤ්ඤාරූපෙන යීතස්ස රක්ඛසස්ස විය සභාවජ්ජත්තිවසෙනෙව විනස්සති. රාගවරිතහෙදවසෙනාති

රාගවර්තවිභාගවසෙන. යදි සරිරසභාවප්පත්තිවසෙන අයමසුහප්පහෙදො චුත්තො, මහාසතිපට්ඨානාදීසු (දී. නි. 2.372 ආදයො; ම. නි. 1.105 ආදයො) කථං නවප්පහෙදොති? සො සරසතො එව සභාවප්පත්තිවසෙන චුත්තො, අයං පන පරුපක්කමෙනාපි. තත්ථ ච ඉධාගතෙසු දසසු අසුහෙසු එකච්චානෙව ගභිතාති, අට්ඨිකඤ්ච පඤ්චවිධා විහත්තං. තාති ච විපස්සනාවසෙන, ඉමානි සමථවසෙනාති පාකටොයං හෙදොති.

ඉමෙසං පන දස්සනම්පි අසුහභාවසාමඤ්ඤෙන සතිපි අවිසෙසතො රාගවර්තානං සප්පායභාවෙ යං චුත්තං “රාගවර්තහෙදවසෙන චා”ති, තං විහජිත්වා දස්සෙතුං “විසෙසතො”තිආදි චුත්තං. සුනභාවෙන සුසංශ්ඨිතම්පි සරිරං දුස්සංශ්ඨිතමෙව හොතිති උද්ධුමාතකසරිරෙර සංශ්ඨානවිපත්තිං දිපෙතිති ආහ “සරිරසංශ්ඨානවිපත්තිප්පකාසනතො”ති. සංශ්ඨානසම්පත්තියං රත්තො සංශ්ඨානරාගී, තස්ස සප්පායං සංශ්ඨානරාගස්ස වික්ඛම්හනුපායභාවතො. කායො එව කායවණො, තත්ථ පට්ඨද්ධස්ස නිස්සිතස්ස. සුසිරභාවප්පකාසනතොති සුසිරස්ස විචරස්ස අත්ථිභාවප්පකාසනතො. සරිරෙර සනභාවරාගිනොති සරිරෙර අභිගපච්චිභිගානං ථීරභාවං පටිච්ච උප්පජ්ජනකරාගවතො. වික්ඛෙප්පකාසනතොති සොණසිඬගාලාදීහි ඉතො චිතො ච වික්ඛෙපස්ස පකාසනතො අභිගපච්චිභිගලීලාරාගිනො සප්පායං. ඊදිසානං කිර අනවට්ඨිතරුපානං අවයවානං කො ලීලාවිලාසොති විරාගසම්භවතො. සඬ්ඝාතහෙදවිකාරප්පකාසනතොති සඬ්ඝාතස්ස අභිගපච්චිභිගානං සංභතභාවස්ස සුසම්බන්ධතාය හෙදො එව විකාරො සඬ්ඝාතහෙදවිකාරො, තස්ස පකාසනතො. ලොභිතං මක්ඛිතං හුන්වා පටික්කුලභාවො ලොභිතමක්ඛිතපටික්කුලභාවො, තස්ස පකාසනතො. මමන්තරාගිනොති “මම අය”න්ති උප්පජ්ජනකරාගවතො. දන්තසම්පත්තිරාගිනොති දන්තසම්පත්තියං රජ්ජනසීලස්ස.

කස්මා පනෙත්ථ උද්ධුමාතකාදිකෙ පට්ඨප්පකාසනමෙව උප්පජ්ජති, න දුතියාදීනිති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. අපරිසංශ්ඨිතජලායාති සොතවසෙන පවත්තියා සමන්තතො අට්ඨිතජලාය අසන්තිසිත්තසලිලාය. අරිත්තකලෙනාති පාජනදණ්ඩකලෙන. දුබ්බලත්තා ආරම්මණස්සාති පටික්කුලභාවෙන අත්තති විත්තං යපෙතුං අසමත්ථභාවො ආරම්මණස්ස දුබ්බලතා. පටික්කුලෙ හි ආරම්මණෙ සරසතො චිත්තං පවත්තිතුං න සක්කොති, අභිනිරොපනලක්ඛණෙන පන විතක්කෙන අභිනිරොපියමානමෙව චිත්තං එකග්ගතං ලභති. න විනා විතක්කෙනාති විතක්කරහිතාති දුතියාදිප්පකාසනාති තත්ථ පතිට්ඨං න ලභන්ති. තෙනාහ “විතක්කකලෙනෙවා”තිආදි.

යදි පටික්කුලභාවතො උද්ධුමාතාදිආරම්මණෙ දුතියාදිප්පකාසනාති න පවත්තන්ති, එවං සන්තෙ පට්ඨප්පකාසනොති තත්ථ න උප්පජ්ජිතබ්බං. න හි තත්ථ පීතිසොමනස්සානං සම්භවො යුත්තොති වොදනං සන්ධායාහ “පටික්කුලෙපි ච එතස්මි”න්තිආදි. තත්ථ ආනිසංසදස්සාචිතානීවරණසන්තාපරොගචුපසමානං යථාක්කමං පුප්ඵච්ඡිඬ්ඬක, වමනවිරෙවනඋපමා යොජෙතබ්බං.

122. යථාචුත්තකාරණෙන දසධා වචන්ථිතම්පි සභාවතො එකවිධමෙවාති දස්සෙතුං “දසවිධම්පි වෙත”න්තිආදි. වත්වා ස්වායං සභාවො යථා අවිඤ්ඤාණකෙසු, එවං සවිඤ්ඤාණකෙසුපි ලබ්භතෙව. තස්මා තත්ථාපි යොනිසොමනසිකාරවතො භාවනා ඉප්පකාසනාති දස්සෙත්තො “තදෙනං ඉමිනා ලක්ඛණෙනා”තිආදිමාහ. එත්ථාති එතස්මිං ජීවමානකසරිරෙර. අලඬිකාරෙනාති පටිපග්ගනපුබ්බකෙන අලඬිකරණෙන. න පඤ්ඤායති පචුරජනස්සාති අධිප්පායො. අතිරෙකතිසතඅට්ඨිකසමුස්සයං දන්තට්ඨිකෙහි සද්ධිං, තෙහි පන විනා “තිමත්තාති අට්ඨිසතාති”ති (විසුද්ධි. 1.190) කායගතාසනියං වක්ඛති. ඡිද්දාච්ඡිද්දන්ති බුද්දානුබුද්දඡිද්දවත්තං. මෙදකථාලිකා මෙදහරිතභාජනං. නිවචුග්ගරිතපග්ගරිතන්ති නිවචකාලං උපරි, හෙට්ඨා ච විස්සවත්තං. වෙමත්තන්ති නානත්තං. නානාවත්ථෙහිති නානාවණ්ණෙහි වත්ථෙහි. හිරියා ලජ්ජාය කොපනතො විනාසනතො හිරිකොපිනං, උච්චාරපස්සාවමග්ගං. යාථාවසරසන්ති යථාභූතං සභාවං. යාථාවතො රසියති ඤායතීති හි රසො, සභාවො. රතීන්ති අභිරතීං අභිරුපිං. අත්තසිනෙහසඬ්ඛානෙන රාගෙන රත්තා අත්තසිනෙහරාගරත්තා. විහඤ්ඤමානෙනාති ඉච්ඡිතාලාභෙන විසානං ආපජ්ජන්තෙන.

කිංසුකන්ති පාලිහද්දකං, පලාසොති කෙවි, සිම්බලිති අපරෙ. අතිලොලුපොති අතිවිය ලොලසභාවො . අදුන්ති එතං. නන්ති කෙසාදිසරිරකොට්ඨාසං. මුච්ඡිතාති මොහිතා, මුච්ඡාපාපිකාය වා තණ්හාය වසෙන මුච්ඡං පත්තා. සභාවන්ති පටික්කුලභාවං.

උක්කරුපමොති උච්චාරපස්සාවට්ඨානසමො, වච්චකුපසමො වා. වක්ඛුහුතෙහිති වක්ඛුං පත්තෙහි පටිලද්ධපඤ්ඤාවක්ඛුකෙහි, ලොකස්ස වා වක්ඛුහුතෙහි. අල්ලවම්මපට්ඨිජන්තොති අල්ලවම්මපරියොනද්ධො.

දබ්බජාතිකෙනාති උත්තරිමනුස්සධම්මෙ පටිලද්ධුං භබ්බරුපෙන. යත්ථ යත්ථ සරිරෙර, සරිරස්ස වා යත්ථ යත්ථ කොට්ඨාසෙ. නිමිත්තං ගහෙත්වාති අසුභාකාරස්ස සුට්ඨු සල්ලක්ඛණවසෙන යථා උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, එවං උග්ගණ්හනවසෙන නිමිත්තං ගහෙත්වා, උග්ගහනිමිත්තං උප්පාදෙත්වාති අත්ථො. කම්මට්ඨානං අප්පනං පාපෙනබ්බන්ති යථාලද්ධෙ උග්ගහනිමිත්තෙ කම්මං කරොන්තෙන පටිභාගනිමිත්තං උප්පාදෙත්වා උපචාරප්පකාසනො යිනෙන තමෙව භාවනං උස්සුක්කාපෙන්තෙන අසුහකම්මට්ඨානං අප්පනං පාපෙනබ්බං. අධිගතප්පනො හි පට්ඨප්පකාසනො යිතො තමෙව ක්කානං පාදකං කත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තො නවිරස්සෙව සබ්බාසවෙ බෙපෙතිති.

අසුහකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති ජට්ඨපට්ඨිජෙදවණ්ණනා.

7. ඡන්ද්‍රස්සතිනිද්දෙසවණ්ණනා

1. බුද්ධානුස්සතිකථාවණ්ණනා

123. අසුභානන්තරන්ති අසුභකම්මට්ඨානානන්තරං. අනුස්සතිසුති අනුස්සතිකම්මට්ඨානෙසු. “අනු අනු සති අනුස්සති”ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “සුනප්පුනං උප්පජ්ජනතො”ති වත්ථා න එත්ථ අනු-සද්දයොගෙන සති-සද්දො අත්ථන්තරවාටකොති දස්සෙතුං “සතියෙව අනුස්සති”ති වුත්තං. තෙන නායමනු-සද්දො “උපලබ්භති”තිආදියු උප-සද්දො විය අනත්ථකො, නාපි “සඤ්ජානනං පජානන”න්තිආදියු සං-සද්දාදයො විය අත්ථන්තරදීපකොති දස්සෙති. “පවත්තිතබ්බට්ඨානමිහියෙව වා පවත්තත්තා”ති ඉමිනා ව අනුස්සතියා අනුස්සරිතබ්බානුරූපතා වුත්තා හොතිති පවත්තකස්සෙව අනුරූපතං දස්සෙතුං “කුලපුත්තස්ස අනුරූපා”ති වුත්තං, සද්ධාපබ්බජිතස්ස වා කුලපුත්තස්ස. අනුරූපතා නාම පවත්තිතබ්බට්ඨානස්ස අනුරූපතාය එව හොතිති පවත්තකස්සෙව අනුරූපතා වුත්තා, න උභයස්ස. අනුරූපාති ව යුත්තාති අත්ථො. බුද්ධත්ති යෙ ගුණෙ උපාදාය හගවති “බුද්ධො”ති පඤ්ඤත්ති, තෙ ගුණෙ එකජ්ඣං ගහෙත්වා වුත්තං. තෙනාහ “බුද්ධගුණාරම්මණාය සතියා එතමධිවචන”න්ති. ආරබ්භාති ආලම්බිත්වා. ධම්මන්ති පරියන්තිධම්මෙන සද්ධිං නවවිධම්පි ලොකුත්තරධම්මං. නනු ව නිබ්බානං විසුං කම්මට්ඨානභාවෙන වක්ඛති? කිඤ්චාපි වක්ඛති, ධම්මභාවසාමඤ්ඤෙන පන මග්ගඵලෙහි සද්ධිං ඉධ පාළියා සඬග්ගිතත්තා තස්සාපි ධම්මානුස්සතිකම්මට්ඨානෙ ගහණං දට්ඨබ්බං, අසඬබ්බතාමනාදිභාවෙන පන මග්ගඵලෙහි විසිට්ඨතාය තස්ස විසුං කම්මට්ඨානභාවෙන ගහණං කතං. සීලානුස්සතිආදිනං පන තිස්සන්තං අනුස්සතිනං විසුං කම්මට්ඨානභාවෙන ගහණං යොගාවචරස්ස අත්තතො එව සීලස්ස වාගස්ස සද්ධාදිනඤ්ච අනුස්සතිට්ඨානභාවෙන ගහෙතබ්බත්තා. රූපකායං ගතාති අත්තතො කරජකායං ආරබ්භ ආරම්මණකරණවසෙන පවත්තා. කායෙති කායෙ විසයභූතෙ. කොට්ඨාසනිමිත්තාරම්මණායාති කෙසාදිකොට්ඨාසෙසු පටික්කුලනිමිත්තාරම්මණාය. ඉතො පුරිමාසු සත්තසු අනුස්සතිසු නත්ථි නිමිත්තූප්පත්ති, ඉධ අත්ථිති දස්සනත්ථං නිමිත්ත-ග්ගහණං. තථා අස්සාසපස්සාසනිමිත්තාරම්මණායාති එත්ථාපි. උපසමන්ති සබ්බසඬ්ඛාරූපසමං, නිබ්බානන්ති අත්ථො.

124. අවෙච්ච බුද්ධගුණෙ යාථාවතො ඤ්ඤත්වා උප්පන්නො පසාදො අවෙච්චප්පසාදො, අරියමග්ගෙන ආගතප්පසාදො, තංසදිසොපි වා යො දිට්ඨිගතවාතෙහි අවලො අසම්පකම්පියො, තෙන සමන්තාගතෙන. තාදිසස්ස බුද්ධානුස්සතිභාවතා ඉජ්ඣති, න ඉතරස්ස. පතිරූපසෙනාසනෙති යථාවුත්තඅට්ඨාරසදොසවජ්ජිතෙ පඤ්චඩගසමන්තාගතෙ සෙනාසනෙ. රහොගතෙනාති රහසි ගතෙන. තෙන කායවිවෙකං දස්සෙති. පටිසල්ලිනෙනාති නානාරම්මණතො පටිසල්ලිනෙන, බහිද්ධා පුටුත්තාරම්මණතො පටික්කමාපෙත්වා කම්මට්ඨානෙ සල්ලිනෙන, සුසිලිට්ඨවිත්තෙනාති අත්ථො. එවන්ති ඉමාය පාළියා ආගතනයෙන.

සො හගවාති එත්ථ සොති යො සො සමතිංස පාරම්යො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො දෙවානං අතිදෙවො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා ලොකනාටො භාගාවත්තතාදිහි කාරණෙහි සදෙවකෙ ලොකෙ “හගවා”ති පත්ථට්ඨිකත්තිසද්දො, සො. හගවාති ඉදං සත්ථු නාමකිත්තනං. තථා හි වුත්තං “හගවාති නෙතං නාමං මාතරා කත”න්තිආදි (මහානි. 198, 210; චූළනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2). පරතො පන හගවාති ගුණකිත්තනං. අරහන්තිආදියු නවසු යානෙසු පච්චෙකං ඉතිපි-සද්දං යොජෙත්වා බුද්ධගුණා අනුස්සරිතබ්බාති දස්සෙන්නො “ඉතිපි අරහං...පෙ.... ඉතිපි හගවාති අනුස්සරිති”ති ආහ. “ඉතිපෙන භූතං ඉතිපෙන තවජ්”න්තිආදියු (දී. නි. 1.6) විය ඉති-සද්දො ආසන්නපච්චික්කකරණත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන නෙසං බහුභාවො දිපිතො, තානි ව ගුණසල්ලක්ඛණකාරණානි භාවෙන්තෙන විත්තස්ස සම්මුඛිභූතානි කාතබ්බානිති දස්සෙන්නො “ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති වුත්තං හොති”ති ආහ.

125. දුරතා නාම ආසන්නතා විය උපාදායුපාදාය වුවිච්ඡිති පරමුක්කංසගතං දුරභාවං දස්සෙන්නො “සුවිදුරවිදුරෙ”ති ආහ, සුවිදුරවිදුරභාවෙනෙව විදුරෙති අත්ථො. සා පනස්ස කිලෙසතො දුරතා තෙසං සබ්බසො පභිනත්තාති දස්සෙන්නො ආහ “මග්ගෙන කිලෙසානං විද්ධංසිතත්තා”ති. නනු අඤ්ඤෙසම්පි බිණ්ණසවානං තෙ පභිනා එවාති අනුයොගං මනසි කත්වා වුත්තං “සවාසනාන”න්ති. න හි හගවත්තං යට්ඨෙත්වා අඤ්ඤෙසහ වාසනාය කිලෙසෙ පහාතුං සක්කොන්ති, එතෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං හගවතො අරහත්තන්ති දස්සිතං හොති. කා පනායං වාසනා නාම? පභිනකිලෙසස්සාපි අප්පභිනකිලෙසස්ස පයොගසදිසපයොගහෙතුභූතො කිලෙසනිහිතො සාමන්ථීයවිසෙසො ආයස්මතො පිලිත්ථවච්ඡස්ස (පාරා. 621) වසලසමුදාචාරනිමිත්තං විය. කථං පන “ආරකා”ති වුත්තෙ “කිලෙසෙහි”ති අයමත්ථො ලබ්භතිති? සාමඤ්ඤපොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිනා ව විසෙසස්ස අනුපයොජෙතබ්බතො, “ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා”තිආදිනි (ම. නි. 1.434) සුත්තපදානෙන්ථ උදාහරිතබ්බාති. ආරකාති වෙන්ථ ආ-කාරස්ස රස්සත්තං, ක-කාරස්ස ව හ-කාරං, සානුසාරං කත්වා නිරුත්තිනයෙන “අරහ”න්ති පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා. වුත්තමෙවත්ථං සුබග්ගහණත්ථං “සො තතො ආරකා නාමා”ති ගාථාබන්ධාහ. තත්ථ සමඤ්ජනසීලො සමඬ්ඨී, න සමඬ්ඨිතා අසමඬ්ඨිතා අසමන්තාගමො අසහවුත්තිතා.

126. අනන්තවරණෙන කිලෙසා එව අරයොති කිලෙසාරයො. “අරිනං හතත්තා අරිහා”ති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිනයෙන “අරහ”න්ති වුත්තං.

127. යඤ්චෙනං සංසාරවක්කන්ති සම්බන්ධො. රථවක්කස්ස නාහි විය මූලාවයවහුතං අන්තො, බහි ව සමවට්ඨිතං අවිජ්ජාභවනණ්භාමයං ද්වයන්ති වුත්තං “අවිජ්ජාභවනණ්භාමයනාහි”ති. නාහියා, නෙමියා ව සම්බන්ධා අරසදිසා පච්චයඵලභූතෙහි අවිජ්ජාභවනණ්භාමරමරණෙහි සම්බන්ධා පුඤ්ඤාදිසඬ්ඛාරාති වුත්තං “පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරා”න්ති. තත්ථ තත්ථ භවෙ පරියන්තභාවෙන පාකටං ජරාමරණන්ති තං නෙමිට්ඨානියං කත්වා ආහ “ජරාමරණනෙමි”ති. යථා ව රථවක්කපවත්තියා පධානකාරණං අක්ඛො, එවං සංසාරවක්කපවත්තියා ආසවසමුදයොති ආහ “ආසවසමුදයමයෙන අක්ඛෙන විජ්ඣන්තවා”ති. ආසවා එව අවිජ්ජාදිනං කාරණන්තා ආසවසමුදයො. යථාහ “ආසවසමුදයා අවිජ්ජාසමුදයො”ති (ම. නි. 1.103). විපාකකටන්තාරූපජපභෙදො කාමභවාදිකො තිභවො එව රථො, තස්මිං තිභවරථෙ. අත්තනො පච්චයෙහි සමං, සබ්බසො වා ආදිතො පට්ඨාය යොජිතන්ති සමායොජිතං. ආදිරහිතං කාලං පවත්තතිති කත්වා අනාදිකාලජපවත්තං.

“බන්ධනඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡින්නං වත්තමානා, ‘සංසාරො’ති පවුච්චති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.95 අපසාදනාවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.60; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.199) –

එවං වුත්තසංසාරොව සංසාරවක්කං. අනෙතාති භගවතා. බොධිමණ්ඩෙති බොධිසඬ්ඛාතස්ස ඤාණස්ස මණ්ඩභාවජපත්තෙ යානෙ, කාලෙ වා. විරියපාදෙහිති සංකිලෙසවොදානපක්ඛියෙසු සන්තිරුමිභනසන්තික්ඛිපනකිච්චතාය ද්විධා පවත්තෙහි අත්තනො විරියසඬ්ඛාතෙහි පාදෙහි. සීලපට්ඨයන්ති පතිට්ඨට්ඨෙන සීලමෙව පට්ඨි, තස්සං. පතිට්ඨායාති සම්පාදනවසෙන පතිට්ඨහිත්වා. සද්ධාහත්ථෙතාති අනවජ්ජධම්මාදානසාධනතො සද්ධාව හත්ථො, තෙන. කම්මක්ඛයකරන්ති කායකම්මාදිභෙදස්ස සබ්බස්සපි කම්මස්ස ඛයකරණතො කම්මක්ඛයකරං. ඤාණඵරසුන්ති සමාධිසීලායං සුනිසිතමග්ගඤාණඵරසුං ගභෙන්වා.

128. එවං “අරානං හතත්තා”ති එත්ථ වුත්තඅරසානෙ සංසාරං වක්කං විය වක්කන්ති ගභෙන්වා අත්ථයොජනං කත්වා ඉදාති පටිච්චසමුප්පාදදෙසනාක්කමෙනපි තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අනමතග්ගං සංසාරවට්ටන්ති අනු අනු අමතග්ගං අවිඤ්ඤාතකොට්ඨකං සංසාරමණ්ඩලං. සෙසා දස ධම්මා සඬ්ඛාරාදයො ජාතිපරියොසානා අරා. කථං? නාහියා අවිජ්ජාය මූලතො, නෙමියා ජරාමරණෙන අත්තනො සම්බන්ධන්තාති දස්සෙන්තො ආහ “අවිජ්ජාමූලකත්තා ජරාමරණපරියන්තත්තා වා”ති. දුක්ඛාදිසුති දුක්ඛසමුදයනිරොධමග්ගෙසු. තත්ථ දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං තදන්තොගධන්තා, තජ්ජට්ඨිජාදනතො ව, සෙසෙසු පට්ඨිජාදනතොව. දුක්ඛන්ති චෙන්ථ දුක්ඛං අරියසච්චං අධිප්පෙතන්ති තං කාමභවාදිවසෙන තිධා හින්දිත්වා තථා තජ්ජට්ඨිජාදිකං අවිජ්ජං, අවිජ්ජාදිපච්චයෙ තිසු භවෙසු සඬ්ඛාරාදිකෙ ව පටිපාටියා දස්සෙන්තො “කාමභවෙ ව අවිජ්ජා”තිආදිමාහ. තත්ථ කාමභවෙ අවිජ්ජාති කාමභවෙ ආදිනවජ්ජට්ඨිජාදිකා අවිජ්ජා. රූපභවෙ අරූපභවෙ අවිජ්ජාති එත්ථාපි එසෙව නයො. කාමභවෙ සඬ්ඛාරානන්ති කාමභූමිපරියාපන්තානං සඬ්ඛාරානං, කාමභවෙ වා නිජ්ජාදෙතබ්බා යෙ සඬ්ඛාරා, තෙසං කාමභවුපපත්තිතිබ්බත්තසඬ්ඛාරානන්ති අත්ථො. පච්චයො හොතිති පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරානං තාව ආරම්මණපච්චයෙන චෙව උපනිස්සයපච්චයෙන වාති ද්විධා පච්චයො හොති. අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරෙසු සහජාතස්ස සහජාතාදිවසෙන , අසහජාතස්ස අනන්තරසමනන්තරාදිවසෙන, නානන්තරස්ස පන ආරම්මණවසෙන චෙව උපනිස්සයවසෙන ව පච්චයො හොති. අරූපභවෙ සඬ්ඛාරානන්ති ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරානං . පච්චයො හොති උපනිස්සයවසෙනෙව. ඉමස්මිං පනත්ථෙ එත්ථ විත්ථාරියමානෙ අනිජ්ජපඤ්ඤො හොති, සයමෙව ව පරතො ආගමිස්සතිති න නං විත්ථාරයාම.

තිණ්ණං ආයතනානන්ති වක්ඛුසොතමායතනානං. එක්ඛස්සායතනස්සාති මනායතනස්ස. ඉමිනා නයෙන එස්සාදිනම්පි විභාගො වෙදිතබ්බො. තත්ථ තත්ථ සා සා තණ්හාති රූපතණ්හාදිභෙදා තත්ථ තත්ථ කාමභවාදිසු උජ්ජජනකා තණ්හා.

තණ්හාදිමූලිකා කථා අතිසංඛිත්තාති තං, උපාදානභවෙ ව විභජිත්වා විත්ථාරෙන්වා දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ “කාමෙ පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති ඉමිනා කාමතණ්හාපවත්තිමාහ. තථා “සග්ගසම්පත්තිං අනුභවිස්සාමි”තිආදිහි. සා පන තණ්හා යස්මා භුසමාදානවසෙන පවත්තමානා කාමුපාදානං නාම හොති, තස්මා වුත්තං “කාමුපාදානපච්චයා”ති. තථෙවාති කාමුපාදානපච්චයා එව.

බ්‍රහ්මලොකසම්පත්තින්ති රූපිබ්‍රහ්මලොකෙ සම්පත්තිං. “සබ්බෙපි තෙභූමකා ධම්මා කාමනීයට්ඨෙන කාමා”ති (මහානි. 1; වුළුති. අජිතමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 8 ථොක විසදිසං) වචනතො භවරාගොපි කාමුපාදානමෙවාති කත්වා “කාමුපාදානපච්චයා එව මෙන්තං භාවෙති”තිආදි වුත්තං. සෙසුපාදානමූලිකාසුපිති එත්ථායං යොජනා – ඉධෙකච්චො “නත්ථි පරො ලොකො”ති නත්ථිකදිට්ඨිං ගණ්හාති, සො දිට්ඨුපාදානපච්චයා කායෙන දුච්චරිතං වරතිතිආදි වුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං. අපරො “අසුකස්මිං සම්පත්තිභවෙ අත්තා උච්ඡිජ්ජති”ති උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාති, සො තත්‍රුපපත්තියා කායෙන සුවරිතං වරතිතිආදි වුත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. අපරො “රූපි මනොමයො හුත්වා අත්තා

උච්ඡ්ඡ්ඡ්” නි රුපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති. භාවනාපාරිපූරියාති සබ්බං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අපරො “අරුපභවෙ උප්පජ්ජන්වා අත්තා උච්ඡ්ඡ්ඡ්” නි අරුපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති. භාවනාපාරිපූරියාති සබ්බං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එතාහියෙව අත්තවාදුපාදානමුලිකාපි යොජනා සංවණ්ණිකාති දට්ඨබ්බං. එවං දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවසෙනාපි යොජනා වෙදිතබ්බං. අපරො “සිලෙන සුද්ධි” නි “අසුද්ධිමග්ගං සුද්ධිමග්ගො” නි පරාමසන්තො සිලබ්බතුපාදානපච්චයා කායෙන දුච්චරිතං වරතීතිආදිනා සබ්බං චුත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බං.

ඉදානි ය්වායං සංසාරවක්කං දස්සෙන්නෙත “කාමභවෙ අවිජ්ජා කාමභවෙ සඬබ්බාරානං පච්චයො හොති” නිආදිනා අවිජ්ජාදිනං පච්චයභාවො, සඬබ්බාරාදිනං පච්චයුප්පන්නභාවො ව දස්සිතො, තමෙව පටිසම්භිදාමග්ගපාළිං ආනෙත්වා නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො “එවං අය” න්තිආදිලාභ. තත්ථ යථා සඬබ්බාරා හෙතුනිබ්බත්තා, එවං අවිජ්ජාපි කාමාසවාදිනා සහෙතුකා එවාති ආහ “උභොපෙතෙ හෙතුසමුප්පන්නා” නි. පච්චයපරිග්ගහෙති නාමරූපස්ස පච්චයානං අවිජ්ජාදිනං පරිච්ඡ්ඡ ගහණෙ, නිජ්ජාදෙනබ්බෙ භුමිමං. පඤ්ඤාති කඬබ්බාචිතරණවිසුද්ධිසඬබ්බාතා පකාරතො ජානනා. ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති පටිච්චසමුප්පාදාවබ්බොධො. ඉදංඤ්ච ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං යස්මා අද්ධාත්තයෙ කඬබ්බාමලචිතරණවසෙන පවත්තති, තස්මා “අනීතම්පි අද්ධාන” න්තිආදි චුත්තං. එතෙනෙව නයෙනාති එතෙන “අවිජ්ජා හෙතු” නිආදිනා අවිජ්ජායං චුත්තෙන නයෙන. “සඬබ්බාරා හෙතු, විඤ්ඤාණං හෙතුසමුප්පන්න” න්තිආදිනා (පටි. ම. 1.46) සබ්බපදානි විත්ථාරෙතබ්බානි.

සංඛ්පන්නි එත්ථ අවිජ්ජාදයො, විඤ්ඤාණාදයො වාති සඬබ්බෙපො, හෙතු, විපාකො ව. හෙතු විපාකොති වා සංඛ්පන්නි සඬබ්බෙපො, අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො ව. සඬබ්බෙපභාවසාමඤ්ඤෙන පන එකච්චනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙ පන සඬබ්බෙපා අනිතෙ හෙතු, එතරහි විපාකො, එතරහි හෙතු, ආයතිං විපාකොති එවං කාලවිභාගෙන චත්තාරො ජානා. තෙනාහ “පුරිමසඬබ්බෙපො චෙත්ථ අනීතො අද්ධා” නිආදි. සඬබ්බෙප-සද්දො වා භාගාධිච්චනන්ති අනීතො හෙතුභාගො පට්ඨො සඬබ්බෙපො. එස නයො සෙසෙසුපි. තණ්හුපාදානභවා ගහිතාව හොන්ති කිලෙසකම්මභාවසාමඤ්ඤතො, තෙහි විනා අවිජ්ජාසඬබ්බාරානං සකිච්චාකරණතො ව. කම්මං තණ්හා ව තස්ස සහකාරිකාරණං හුත්වා වට්ඨනත්ථෙන කම්මච්චට්ඨං.

විඤ්ඤාණනාමරූපසලායතනඑස්සවෙදනානං ජාතිජරාමරණ” න්ති චුත්තාති ආහ “ජාතිජරාමරණාපදෙසෙන විඤ්ඤාණාදිනං නිද්දිට්ඨත්තා” නි. ඉමෙති විඤ්ඤාණාදයො. ආයතිං විපාකච්චට්ඨං පච්චුප්පන්නහෙතුතො භාවිතං අනාගතානං ගහිතත්තා. තෙති අවිජ්ජාදයො. ආකාරතොති සරූපතො අචුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬගහෙ ආකිරියන්ති අවිජ්ජාසඬබ්බාරාදිග්ගහණෙහි පකාසියන්තිති ආකාරා, අනීතහෙතුආදිනං වා පකාරා ආකාරා, තතො ආකාරතො. විසතිවිධා හොන්ති අනිතෙහෙතුපඤ්චකාදිහෙදතො.

සඬබ්බාරවිඤ්ඤාණානං අන්තරා එකො සන්ධිති හෙතුතො ඵලස්ස අවිච්ඡේදප්පවත්තිභාවතො හෙතුඵලසම්බන්ධභුතො එකො සන්ධි. තථා භවජානිතමන්තරා. වෙදනාතණ්හානමන්තරා පන ඵලතො හෙතුතො අවිච්ඡේදප්පවත්තිභාවතො ඵලහෙතුසම්බන්ධභුතො එකො සන්ධි. ඵලභුතොපි හි ධම්මො අඤ්ඤස්ස හෙතුසභාවස්ස ධම්මස්ස පච්චයො හොතිති.

ඉතීති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. තෙනාහ “චතුසඬබ්බෙප” න්තිආදි. සබ්බාකාරතොති ඉධ චුත්තෙහි, අචුත්තෙහි ව පටිච්චසමුප්පාදවිභවිගෙ (විභ. 225 ආදයො), අනන්තනයසමන්තපට්ඨානාදියු ව ආගතෙහි සබ්බෙහි ආකාරෙහි. ජානාතිති අවබුජ්ඣති. පස්සතීති දස්සනභුතෙන ඤාණචක්ඛුනා පච්චක්ඛතො පස්සති. අඤ්ඤාති පටිච්ජ්ඣතිති තෙසංයෙව වෙච්චනං. තන්ති තං ජානනං. ඤාතට්ඨෙතාති යථාසභාවතො ජානනට්ඨෙත. පජානනට්ඨෙතාති අනිච්චාදිහි පකාරෙහි පටිච්ජ්ඣනට්ඨෙත.

ඉදානි යදත්ථමිදං භවචක්කං ඉධානිතං, තං දස්සෙතුං “ඉමිනා” නිආදි චුත්තං. තත්ථ තෙ ධම්මෙති තෙ අවිජ්ජාදිකෙ ධම්මෙ. යථාභුතං ඤත්වාති මභාවජීරඤාණෙන යථාවතො ජානිත්වා. නිබ්බිත්තන්තො බලවච්චස්සනාය විරජ්ජන්තො විමුච්චන්තො අරියමග්ගෙහි අරෙ හනීති යොජනා. තත්ථ යදා භගවා විරජ්ජති විමුච්චති, තදා අරෙ හනති නාම. තතො පරං පන අභිසම්බුද්ධක්ඛණං ගහෙත්වා චුත්තං “හනි විහනි විද්ධංසෙසී” නි.

129. චක්කවත්තිතො අවෙතතෙ චක්කරතෙන උප්පන්නෙ තත්ථෙව ලොකො පූජං කරොති, අඤ්ඤත්ථ පූජාවසෙසා පච්ඡ්ඡන්ති, කිම්බිගං පන සම්මාසම්බුද්ධෙ උප්පන්නෙති දස්සෙන්නො “උප්පන්නෙ තථාගතෙ” නිආදිලාභ. කො පන වාදො අඤ්ඤෙසං පූජාවසෙසානන්ති යථාචුත්තතො අඤ්ඤෙසං අමහෙසක්ඛෙහි දෙවමනුස්සෙහි කරියමානානං නාතිලොරානං පූජාවසෙසානං අරහභාවෙ කා නාම කථා. අත්ථානුරූපන්ති අරහත්තත්ථස්ස අනුරූපං අත්ථත්ථං.

130. අසිලොකභයෙනාති අකිත්තිභයෙන. රහො පාපං කරොන්ති “මා නං කොච්ඡ ජඤ්ඤා” නි එස භගවා න කදාචි කරොති පාපහෙතුනං බොධිමණ්ඩෙ එව සුප්පහිනත්තා. අපරො නයො – ආරකාති අරහං, සුච්ඡුරභාවතොඉච්චෙව අත්ථො. කුතො පන සුච්ඡුරභාවතොති? යෙ අභාවිතකායා අභාවිතසීලා අභාවිතචිත්තා අභාවිතපඤ්ඤා, තතො එව

අප්පභිනරාගදොසමොහා අරියධම්මස්ස අකොවිදා අරියධම්මෙ අවිනිතා අරියධම්මස්ස අදස්සාවිනො අප්පට්ඨපන්නා මිච්ඡාපට්ඨපන්නා ච, තතො සුචිදුරභාවතො. චුත්තඤ්ඤො භගවතා –

“සඨ්ඨාටිකණ්ණෙවෙපි මෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ගහෙත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධො අස්ස පාදෙ පාදං නික්ඛිපන්නො, සො ච හොති අභිජ්ඣාලු කාමෙසු නිබ්බසාරාගො ඛ්‍යාපන්නවිත්තො පද්ධට්ඨමනසඨ්ඨකප්පො මුට්ඨස්සති අසම්පජානො අසමාහිතො විබ්භන්නවිත්තො පාකතින්ද්‍රියො. අථ ඛො සො ආරකාව මය්හං, අහඤ්ච තස්ස. තං කිස්ස හෙතු? ධම්මං හි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු න පස්සති, ධම්මං අපස්සන්තො මං න පස්සති”ති (ඉතිච්ච. 92).

යථාචුත්තපුග්ගලා හි සවෙපි සායං පාතං සත්ථු සන්නිකාවචරාව සිශුං, න තෙ තාවතා “සත්ථු සන්නිකා”ති චත්තබ්බො, තථා සත්ථාපි නෙසං. ඉති අසප්පුරිසානං ආරකා දුරෙති අරහං.

“සම්මා න පට්ඨප්පන්නි, යෙ නිහිනාසයා නරා;
ආරකා තෙහි භගවා, දුරෙ තෙනාරහං මනො”ති.

තථා ආරකාති අරහං, ආසන්නභාවතොති අත්ථො. කුතො පන ආසන්නභාවතොති? යෙ භාවිතකායා භාවිතසීලා භාවිතවිත්තා භාවිතපඤ්ඤා, තතො ඵච පභිනරාගදොසමොහා අරියධම්මස්ස කොවිදා අරියධම්මෙ සුචිනිතා අරියධම්මස්ස දස්සාවිනො සම්මාපට්ඨපන්නා, තතො ආසන්නභාවතො. චුත්තම්පි චෙතං භගවතා –

“යොජනසතෙ චෙපි මෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විහරෙය්‍යා, සො ච හොති අනභිජ්ඣාලු කාමෙසු න නිබ්බසාරාගො අඛ්‍යාපන්නවිත්තො අප්පද්ධට්ඨමනසඨ්ඨකප්පො උපට්ඨිතස්සති සම්පජානො සමාහිතො ඵකග්ගවිත්තො සංවුතින්ද්‍රියො. අථ ඛො සො සන්නිකෙව මය්හං, අහඤ්ච තස්ස. තං කිස්ස හෙතු? ධම්මං හි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පස්සති, ධම්මං පස්සන්තො මං පස්සති”ති (ඉතිච්ච. 92).

තථාරූපා හි පුග්ගලා සත්ථු යොජනසහස්සන්තරිකාපි හොන්ති, න තාවතා තෙ “සත්ථු දුරවාරිනො”ති චත්තබ්බො, තථා සත්ථාපි නෙසං. ඉති සප්පුරිසානං ආරකා ආසන්නෙති අරහං.

යෙ සම්මා පට්ඨප්පන්නි, සුප්පණ්ණාධිමුත්තිකා;
ආරකා තෙහි ආසන්නෙ, තෙනාපි අරහං ජිනො.

යෙ ඉමෙ රාගාදයො පාපධම්මා යස්මිං සන්නානෙ උප්පජ්ජන්ති, තස්ස දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි අනත්ථං ආවහන්ති. නිබ්බානගාමිනියා පටිපදාය ඵකංසෙනෙව උජුච්ඡව්චනිකභූතා ච, තෙ අත්තහිතං, පරහිතඤ්ච පරිපුරෙතුං සම්මා පට්ඨප්පන්නෙහි සාධුහි දුරතො රහිතබ්බො පරිච්චජිතබ්බො පහාතබ්බාති රහා නාම, තෙ ච යස්මා භගවතො බොධිමුලෙයෙව අරියමග්ගෙන සබ්බසො පභිනා සමුච්ඡින්නා. යථාහ –

“තථාගතස්ස ඛො, බ්‍රාහ්මණ, රාගො පභිනො දොසො මොහො, සබ්බෙපි පාපකා අකුසලා ධම්මා පභිනා උච්ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා”ති (පාරා. 9-10 අත්ථතො සමානං).

තස්මා සබ්බසො න සන්නි ඵතස්ස රහාති අරහොති චත්තබ්බෙ ඔකාරස්ස සානුසාරං අ-කාරාදෙසං කත්වා “අරහ”න්ති චුත්තං.

පාපධම්මා රහා නාම, සාධුහි රහිතබ්බතො;
තෙසං සුට්ඨු පභිනත්තා, භගවා අරහං මනො.

යෙ තෙ සබ්බසො පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධා පභිනකිලෙසා භාවිතමග්ගා සච්ඡිකතනිරොධා අරහන්තො ඛිණ්ණාසවා, යෙ ච සෙක්ඛා අප්පත්තමානසා අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං පත්ථයමානා විහරන්ති, යෙ ච පරිසුද්ධපයොගා කල්‍යාණජ්ඣාසයා සද්ධාසීලසුතාදිගුණසම්පන්නා පුග්ගලා, තෙහි න රහිතබ්බො න පරිච්චජිතබ්බො, තෙ ච භගවතාති අරහං. තථා හි අරියපුග්ගලා සත්ථාරා දිට්ඨධම්මස්ස පච්චක්ඛකරණතො සත්ථු ධම්මසරිරෙන අවිරහිතා ඵච හොන්ති. යථාහ ආයස්මා පිඨ්ඨියො –

“පස්සාමි නං මනසා චක්ඛුනාව,
රත්තින්ද්‍රිවං බ්‍රාහ්මණ අප්පමත්තො;
නමස්සමානො විවසෙමි රත්තිං,
තෙනෙව මඤ්ඤාමි අවිජ්ජවාසං.

“සද්ධා ච පීති ච මනො සති ච,

නාපෙනිතිමෙ ගොතමසාසනමහා;
යං යං දිසං වජනි භූරිපඤ්ඤා,
ස තෙන තෙනෙව නතොහමස්මි”ති. (සු. නි. 1148-1149);

තෙනෙව ච තෙ අඤ්ඤං සත්ථාරං න උද්දිසන්ති. යථාහ –

“අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යාති
තෙනං යානං විජ්ජති”ති (ම. නි. 3.128; අ. නි. 1.276).

කල්‍යාණපුපුර්වජනාපි යෙභුයොන සත්ථරි නිව්වලසද්ධා එව භොන්ති. ඉති සුප්පට්ඨන්තෙහි පූරිසවිසෙසෙහි
අවරහිතබ්බතො, තෙසඤ්ච අවරහනතො න සන්ති එතස්ස රහා පරිච්චජනකා, නත්ථි වා එතස්ස රහො සාධුහි
පරිච්චජිතබ්බතාහි අරහං.

“යෙ සච්ඡිකතසද්ධම්මා, අරියා සුද්ධගොචරා;
න තෙහි රහිතො භොති, නාටො තෙනාරහං මනො”ති.

රහොති ච ගමනං වුච්චති, භගවතො ච නානාගතිසු පරිබ්භමනසඬ්ඛාතං සංසාරෙ ගමනං නත්ථි
කම්මක්ඛයකරෙන අරියමග්ගෙන බොධිමූලෙයෙව සබ්බසො සසම්භාරස්ස කම්මවට්ටස්ස විද්ධංසිතත්තා. යථාහ –

“යෙන දෙවුප්පත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපේ;
තෙ මය්හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36);

එවං නත්ථි එතස්ස රහොගමනං ගතිසු පච්චාජාතිතිපි අරහං.

රහො වා ගමනං යස්ස, සංසාරෙ නත්ථි සබ්බසො;
පභිනජාතිමරණො, අරහං සුගතො මනො.

පාසංසත්තා වා භගවා අරහං. අක්ඛරවිත්තකා හි පසංසායං අරහ-සද්දං වණ්ණෙන්නි. පාසංසභාවො ච භගවතො
අනඤ්ඤසාධාරණො යථාභූවිචගුණාධිගතො සදෙවකෙ ලොකෙ සුප්පතිට්ඨිතො. තථා භෙස අනුත්තරෙන සීලෙන
අනුත්තරෙන සමාධිනා අනුත්තරාය පඤ්ඤාය අනුත්තරාය විමුක්තියා අසමො අසමසමො අප්පට්ඨො අප්පට්ඨාගො
අප්පට්ඨපුග්ගලොති එවං තස්මිං තස්මිං ගුණෙ විහජිත්වා වුච්චමානො පණ්ඩිතපුරිසෙහි දෙවෙහි බ්‍රහ්මෙහි භගවතා වා පන
පරියොසාපෙතුං අසක්කුණෙයාරූපො. ඉති පාසංසත්තාපි භගවා අරහං.

ගුණෙහි සදිසො නත්ථි, යස්මා ලොකෙ සදෙවකෙ;
තස්මා පාසංසියත්තාපි, අරහං ද්විපදුත්තමො.

එවං සබ්බථාපි –

“ආරකා මන්දබුද්ධිනං, ආරකා ච විජානනං;
රහානං සුප්පභිනත්තා, විදුනමරහෙය්‍යතො;
භවෙසු ච රහාභාවා, පාසංසා අරහං ජිනො”ති.

131. සම්මානි අවිපරිතං. සාමන්ති සයමෙව. සම්බුද්ධොති හි එත්ථ සං-සද්දො “සය”න්ති එතස්ස අත්ථස්ස
බොධකො දට්ඨබ්බො. සබ්බධම්මානන්ති අනවසෙසානං ඤෙය්‍යාධම්මානං. කථං පනෙත්ථ සබ්බධම්මාවබොධො
ලබ්භතිති? එකදෙසස්ස අග්ගහණතො. පදෙසග්ගහණෙ හි අසති ගහෙනබ්බස්ස නිප්පදෙසනාව විඤ්ඤායති යථා
“දික්ඛිතො න දදාති”ති. එවඤ්ච කත්වා අත්ථවිසෙසානපෙක්ඛා කත්තරි එව බුද්ධසද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා
කම්මවචනිච්ඡාය අභාවතො. “සම්මා සාමං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො”ති එත්තකමෙව හි ඉධ සද්දතො ලබ්භති,
“සබ්බධම්මාන”න්ති පන අත්ථතො ලබ්භමානං ගහෙත්වා චුත්තං. න හි බුද්ධකාකිරියා අවිසයා යුජ්ජති.

ඉදානි තස්සා විසයං “සබ්බධම්මෙ”ති සාමඤ්ඤතො චුත්තං විහජිත්වා දස්සෙතුං “අභිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මෙ”තිආදි
චුත්තං. තත්ථ අභිඤ්ඤෙය්‍යාති අභිවිසිට්ඨොන ඤාණෙන ජානිතබ්බො. කෙ පන තෙති? චතුසච්චධම්මෙ.
අභිඤ්ඤෙය්‍යතො බුද්ධොති අභිඤ්ඤෙය්‍යාභාවතො බුද්ධි. පුබ්බභාගෙ විපස්සනාපඤ්ඤාය, අධිගමක්ඛණෙ
මග්ගපඤ්ඤාය, අපරභාගෙ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණාදිහි අඤ්ඤාසීති අත්ථො. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො.
පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මෙති දුක්ඛං අරියසච්චමාහ. පහාතබ්බෙති සමුදයපක්ඛියෙ. සච්ඡිකාතබ්බෙති නිබ්බානං සන්ධායාහ.
බහුවචනාදිදෙසො පන සොපාදිසෙසාදිකං පරියායසිද්ධං හෙදං ගහෙත්වා කතො, උද්දෙසො වා අයං

වතුසව්වධම්මානන්ති. තථා හි වක්ඛති “වක්ඛුං දුක්ඛසව්ව”න්තිආදි. උද්දෙසො ව අවිනිවිජ්ජන්තපරිච්ඡෙදස්ස ධම්මස්ස වසෙන කරියති. උද්දෙසෙන හි උද්දිසියමානානං ධම්මානං අත්ථිතාමත්තං වුවිති, න පරිච්ඡෙදොති අපරිච්ඡෙදෙන බහුවචනෙන චුත්තං යථා “අප්පච්චයා ධම්මා, අසඬ්ඛතා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුක්ඛානිකා 7-8). සච්ඡිකාතඛිබ්බෙති වා ඵලවිමුත්තිනම්පි ගහණං, න නිබ්බානස්සෙවාති බහුවචනාද්දෙසො කතො. ඵවඤ්ච භාවෙනඛිබ්බෙති ඵත්ථ ඤානානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං.

ගාථායං භාවෙනඛිබ්බඤ්චාති ඵත්ථ ව-සද්දො අචුත්තසමුව්චයත්ථො, තෙන සච්ඡිකාතඛිබ්බස්ස ගහණං වෙදිතබ්බං. තස්මා බුද්ධොස්මීති යස්මා චත්තාරි සච්චාති මයා බුද්ධාති, සච්චවිනිමුත්තඤ්ච කිඤ්චි ඤෙය්‍යං නත්ථි, තස්මා සබ්බම්පි ඤෙය්‍යං බුද්ධොස්මි, අබ්භඤ්ඤාසින්නි අත්ථො.

132. ඵචං සච්චවසෙන සාමඤ්ඤතො චුත්තමත්ථං ද්වාරාරම්මණෙහි සද්ධිං ද්වාරස්ථවත්තධම්මෙහි, බන්ධාදිහි ව සච්චවසෙනෙව චිත්තේවා දස්සෙතුං “අපි වා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ මූලකාරණභාවෙනාති සන්තෙසුපි අවිජ්ජාදිසු අඤ්ඤෙසු කාරණෙසු තෙසම්පි මූලභූතකාරණභාවෙන. තණ්හා හි කම්මස්ස විචිත්තභාවහෙතුතො, සභායභාවුපගමනතො ව දුක්ඛවිචිත්තතාය පට්ඨානකාරණං. සමුට්ඨාපිකාති උප්පාදිකා. පුරිමතණ්හාති පුරිමභවසිද්ධා තණ්හා. උභින්නන්ති වක්ඛුස්ස, තංසමුදයස්ස ව. අප්පච්චන්තිති අප්පච්චන්තිනිමිත්තං. නිරොධපජානනාති සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන නිරොධස්ස පටිච්ඡෙදකා. ඵකෙකපද්දධාරෙනාති “වක්ඛුං වක්ඛුසමුදයො”තිආදිනා ඵකෙකකොට්ඨාසනිද්ධාරණෙන. තණ්හායපි පරිඤ්ඤායභාවසබ්භාවතො, උපාදානක්ඛන්ධන්තොගධන්තා ව දුක්ඛසච්චසඬ්ගහං දස්සෙතුං “රූපතණ්හාදයො ඡ තණ්හාකායා”ති චුත්තං.

කසිණානීති කසිණජ්ඣානාති. ද්වන්තිංසාකාරාති ද්වන්තිංස කොට්ඨාසා, තදාරම්මණජ්ඣානාති ව. නව භවාති කාමභවාදයො තයො, සඤ්ඤිභවාදයො තයො, ඵකවොකාරභවාදයො තයොති නව භවා. චත්තාරි ඤානානීති අග්ගහිතාරම්මණවිසෙසාති චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානාති, විපාකජ්ඣානානං වා ඵතං ගහණං. ඵත්ථ ව කුසලධම්මානං උපනිස්සයභූතා තණ්හා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හාති වෙදිතබ්බා. කිරියධම්මානං පන යත්ථ තෙ තස්ස අත්තභාවස්ස කාරණභූතා.

අනුබුද්ධොති බුද්ධිතඛිබ්බධම්මස්ස අනුරූපතො බුද්ධො. තෙනාති තස්මා. යස්මා සාමඤ්ඤතො, විසෙසතො ව ඵකෙකපද්දධාරෙන සබ්බධම්මෙ බුද්ධො, තස්මා චුත්තං. කින්නි ආහ “සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා”ති, සබ්බස්සපි ඤෙය්‍යස්ස සබ්බාකාරතො අවිපරිතං සයමෙව අභිසම්බුද්ධත්තාති අත්ථො. ඉම්මාස්ස පරොපදෙසරහිතස්ස සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථස්ස ආකඬ්ඛප්පට්ඨවුත්තිතො අනාවරණඤ්ඤාණසඬ්ඛාතස්ස සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස අධිගමො දස්සිතො.

නනු ව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණතො අඤ්ඤං අනාවරණඤ්ඤාණං, අඤ්ඤථා “ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණාති බුද්ධඤ්ඤාණාති”ති (පටි. ම. මාතිකා 1.73) වචනං විරුජ්ඣෙය්‍යාති? න විරුජ්ඣති, විසයපචත්තිභෙදවසෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං ඵකස්සෙව ඤාණස්ස ද්විධා චුත්තත්තා. ඵකමෙව හි තං ඤාණං. අනවසෙසසඬ්ඛතාසඬ්ඛතසම්මුතිධම්මවිසයතාය සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, තත්ථ ව ආවරණභාවතො නිස්සඬ්ඛවාරමුප්පාදාය “අනාවරණඤ්ඤාණ”න්ති චුත්තං. යථාහ පටිසම්භිදායං “සබ්බං සඬ්ඛතමසඬ්ඛතං අනවසෙසං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථිති අනාවරණඤ්ඤාණ”න්තිආදි (පටි. ම. 1.119). තස්මා නත්ථි තෙසං අත්ථතො භෙදො, ඵකන්තෙන වෙනං ඵවම්චිජිතබ්බං. අඤ්ඤථා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණානං සාධාරණතා, අසබ්බධම්මාරම්මණතා ව ආපජ්ජෙය්‍ය. න හි භගවතො ඤාණස්ස අණුමත්තම්පි ආවරණං අත්ථි, අනාවරණඤ්ඤාණස්ස ව අසබ්බධම්මාරම්මණභාවෙ යත්ථ තං න පචත්තති, තත්ථාවරණසබ්භාවතො අනාවරණභාවොයෙව න සීයා. අථ වා පන භොතු අඤ්ඤමෙව අනාවරණඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණතො, ඉධ පන සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනචුත්තිතාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව අධිජ්ජෙතං. තස්ස වාධිගමෙන භගවා “සබ්බඤ්ඤ, සබ්බවිදු, සම්මාසම්බුද්ධො”ති ව වුවිති න සකිංයෙව සබ්බධම්මාවබොධතො. තථා ව චුත්තං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.162) “විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවත්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං “බුද්ධො”ති. සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථඤ්ඤාණසමධිගමෙන හි භගවතො සන්තානෙ අනවසෙසධම්මෙ පටිච්ඡිකිතුං සමත්ථතා අභොසීති.

ඵත්ථාහ – කිං පනිදං ඤාණං පචත්තමානං සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පචත්තති, උදාහු කමෙනාති? කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පචත්තති, අතීතානාගතපටිච්ඡප්පන්තඅජ්ඣත්තඛද්ධාදිභෙදහින්නානං සඬ්ඛතධම්මානං, අසඬ්ඛතසම්මුතිධම්මානඤ්ච ඵකජ්ඣං උපට්ඨානෙ දුරතො චිත්තපටං පෙක්ඛන්තස්ස විස පටිච්චාගෙනාවබොධො න සීයා, තථා ව සති “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති විපස්සන්තානං අනත්තාකාරෙන විස සබ්බධම්මා අනිරූපිතරූපෙන භගවතො ඤාණස්ස විසයා භොන්තිති ආපජ්ජති. යෙපි “සබ්බඤ්ඤායධම්මානං ධීතලක්ඛණවිසයං චිකප්පරහිතං සබ්බකාලං බුද්ධානං ඤාණං පචත්තති, තෙන තෙ ‘සබ්බවිදු’ති වුවිත්ති, ඵවඤ්ච කත්වා ‘වරං සමාහිතො නාගො, තිට්ඨන්තොපි සමාහිතො’ති ඉදම්පි වචනං සුචුත්තං භොති”ති වදන්ති, තෙසම්පි චුත්තදොසානාතිවත්ති, ධීතලක්ඛණාරම්මණතාය ව අතීතානාගතසම්මුතිධම්මානං තදභාවතො ඵකදෙසවිසයමෙව භගවතො ඤාණං සීයා. තස්මා සකිංයෙව ඤාණං පචත්තතිති න යුජ්ජති.

අප කමෙන් සබ්බස්මී වසයෙ ඤාණං පවත්නා? එවමිපි න යුජ්ජති. න හි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන, දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ව අනෙකතෙදහින්තො ඤෙය්‍යො කමෙන ගය්හමානො තස්ස අනවසෙසපටිවෙධො සම්භවති, අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යස්ස. යෙ පන “අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා ‘සෙසෙපි එව’න්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනෙන සබ්බස්ස භගවා, තස්සෙව ඤාණං න අනුමානිකං සංසයාභාවතො. සංසයානුබ්බං හි ලොකෙ අනුමානඤාණං”න්ති වදන්ති, තෙසමිපි තං න යුත්තං. සබ්බස්ස හි අප්පච්චක්ඛනාවෙ අත්ථාවිසංවාදනෙන ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා “සෙසෙපි එව”න්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනස්ස අසම්භවතො. යස්සෙති තං සෙසං, තං අප්පච්චක්ඛන්ති.

අප තමිපි පච්චක්ඛං, තස්ස සෙසභාවො එව න සියාති? සබ්බමෙන අකාරණං. කස්මා? අවිසයවිචාරණභාවතො. චුත්තං හෙතං භගවතා “බුද්ධවිසයො, භික්ඛවෙ, අවින්තෙය්‍යො න චින්තෙතබ්බො. යො චින්තෙය්‍යා, උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77). ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං – යංකිස්සෙව භගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං සකලං, එකදෙසො වා, තත්ථ අප්පටිභතචුත්තිතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්නති, නිව්චසමාධානස්සෙව වික්ඛෙපාභාවතො. ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ව සකලස්ස අවිසයභාවෙ තස්ස ආකච්චප්පට්ඨධුත්තිතා න සියා, එකන්තෙනෙව සා ඉච්ඡිතබ්බා “සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස භගවතො ආවජ්ජනප්පට්ඨධා ආකච්චප්පට්ඨධා මනසිකාරප්පට්ඨධා විත්තුප්පාදප්පට්ඨධා”ති වචනතො. අනිත්තාගතවිසයමිපි භගවතො ඤාණං අනුමානාගමතක්කත්භණ්ඩරිතත්තා පච්චක්ඛමෙව.

නනු ව එතස්මිං පක්ඛෙ යදා සකලං ඤාතුං ඉච්ඡිතං, තදා සකිංයෙව සකලවිසයතාය අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණං පවත්තෙය්‍යාති චුත්තදොසානාතිවත්තියෙවාති? න, තස්ස විසොධිතත්තා. විසොධිතො හි සො බුද්ධවිසයො අවින්තෙය්‍යාති. අස්සෙදා පවුරජනඤාණසමානචුත්තිතාය බුද්ධානං භගවත්තානං ඤාණස්ස අවින්තෙය්‍යාතා න සියා. තස්මා සකලධම්මාරම්මණමිපි තං එකධම්මාරම්මණං විය සුවචන්ථාපිතෙයෙව තෙ ධම්මෙ කත්වා පවත්නති ඉදමෙත්ථ අවින්තෙය්‍යං. චුත්තස්සෙතං “යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං. ඤෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙය්‍ය”න්ති (මහානි. 69; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5). එවමෙකප්ඤාං, විසුං, සකිං, කමෙන වා ඉච්ඡානුරූපං සම්මා සාමස්සෙව සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො.

133. විජ්ජාහිති එත්ථ වින්දියං වින්දති විජ්ජා, යාථාවතො උපලබ්භතිති අත්ථො. අත්තනො වා පටිපක්ඛස්ස විජ්ඣනට්ඨෙන විජ්ජා, තමොක්ඛන්ධාදිකස්ස පදාලනට්ඨෙනාති අත්ථො. තතො එව අත්තනො විසයස්ස විදිතකරණට්ඨෙනපි විජ්ජා. සම්පන්නත්තාති සමන්තාගතත්තා, පරිපුණ්ණත්තා වා, අවිකල්පත්තාති අත්ථො. තිස්සන්තං, අට්ඨන්තං ව විජ්ජානං තත්ථ තත්ථ සුත්තෙ ගහණං විනෙය්‍යාප්ඤාසයවසෙනාති දට්ඨබ්බං. සත්ත සද්ධම්මා නාම සද්ධා හිරි ඔත්තප්පං බාහුසච්චං චිරියං සති පස්සෙදා ව. යෙ සන්ධාය චුත්තං “ඉධ භික්ඛු සද්ධො හොති”තිආදි (අ. නි. 10.11). වත්තාරි ක්කානානීති යාති කානිව් වත්තාරි රූපාවචරප්ඤානානි.

කස්මා පනෙත්ථ සීලාදෙයො පන්තරසෙව “වරණ”න්ති චුත්තාති වොදනං සන්ධායාහ “ඉමෙයෙව හී”තිආදි . තෙන තෙසං සික්ඛත්තයසධිගහතො නිබ්බානුපගමනෙ එකංසතො සාධනභාවමාහ. ඉදානි තදත්ථසාධනාය ආගමං දස්සෙත්තො “යථාහ”තිආදිමාහ. භගවාතිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනවසෙන චුත්තං.

නනු වායං විජ්ජාවරණසම්පදා සාවකෙසුපි ලබ්භතිති? කිස්සෙව ලබ්භති, න පන තථා, යථා භගවතොති දස්සෙතුං “තත්ථ විජ්ජාසම්පදා”තිආදි චුත්තං. වරණධම්මපරියාපන්නත්තා කරුණාබ්‍රහ්මවිහාරස්ස, සො චෙත්ථ මහග්ගභාවප්පත්තා සාධාරණභාවොති ආහ “වරණසම්පදා මහාකාරුණිකතං පුරෙත්වා යීතා”ති. යථා සත්තානං අනත්ථං පරිවජ්ජෙත්වා අත්ථෙ නියොජනං පස්සෙදාය විනා න හොති, එවං තෙසං අත්ථානත්ථජානනං සත්ථු කරුණාය විනා න හොතිති උභයමිපි උභයත්ථ සකිව්චකමෙව සියා. යත්ථ පන යස්සා පධානභාවො, තං දස්සෙතුං “සො සබ්බස්සෙදාය”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථා තං විජ්ජාවරණසම්පන්නොති යථා අස්සෙදාය විජ්ජාවරණසම්පන්නො, තෙන විජ්ජාවරණසම්පන්නස්සෙවොයං ආවෙණිකා පටිපත්තිති දස්සෙති. සා පනායං සත්ථු විජ්ජාවරණසම්පදා සාසනස්ස නියානිකතාය සාවකානං සම්මාපටිපත්තියා එකන්තකාරණත්ති දස්සෙතුං “තෙනස්සා”තිආදි චුත්තං. තං සුචස්සෙදායමෙව.

එත්ථ ව විජ්ජාසම්පදාය සත්ථු පස්සෙදාමහත්තං පකාසිතං හොති, වරණසම්පදාය කරුණාමහත්තං. තෙසු පස්සෙදාය භගවතො ධම්මරජ්ජප්පත්ති, කරුණාය ධම්මසංවිභාගො. පස්සෙදාය සංසාරදුක්ඛනිබ්බදා, කරුණාය සංසාරදුක්ඛසහනං. පස්සෙදාය පරදුක්ඛපරිජානනං, කරුණාය පරදුක්ඛපතිකාරාරම්භො. පස්සෙදාය පරිනිබ්බානාහිමුඛභාවො, කරුණාය තදධිගමො. පස්සෙදාය සයං තරණං, කරුණාය පරෙසං තාරණං. පස්සෙදාය බුද්ධභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධකිව්චසිද්ධි. කරුණාය වා බොධිසත්තභූමියං සංසාරාහිමුඛභාවො, පස්සෙදාය තත්ථ අනභිරති. තථා කරුණාය පරෙසං අභිංසාපනං , පස්සෙදාය සයං පරෙහි අභායනං. කරුණාය පරං රක්ඛන්තො අත්තානං රක්ඛති, පස්සෙදාය අත්තානං රක්ඛන්තො පරං රක්ඛති. තථා කරුණාය අපරන්තපො, පස්සෙදාය අනන්තන්තපො. තෙන අත්තභිතාය පටිපන්නාදීසු වතුසු පුත්භලෙසු වතුත්ථපුත්භලභාවො සිද්ධො හොති. තථා කරුණාය ලොකනාථතා, පස්සෙදාය අත්තනාථතා. කරුණාය වස්ස නින්තනාභාවො, පස්සෙදාය උන්නමාභාවො. තථා කරුණාය සබ්බස්සත්තෙසු ජනිතානුග්ගහො පස්සෙදානුගතත්තා න ව න සබ්බත්ථ විරත්තචිත්තො, පස්සෙදාය සබ්බධම්මෙසු විරත්තචිත්තො කරුණානුගතත්තා න ව න

සබ්බසත්තානුග්ගහාය පවත්නො. යථා හි කරුණා භගවතො සිනෙහසොකවිරහිතා, එවං පඤ්ඤා අභංකාරමමංකාරවිනිමුක්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤවිසොධිතා පරමවිසුද්ධා ගුණවිසෙසා විජ්ජාවරණසම්පදාහි පකාසිතාති දට්ඨබ්බං.

134. ගමනම්පි හි ගතන්ති වුවවති “ගතෙ යීතෙ”තිආදිසු (දී. නි. 1.214; 2.376). සොහනන්ති සුභං. සුභභාවො විසුද්ධතාය, විසුද්ධතා දොසවගමනොති ආහ “පරිසුද්ධමනවජ්ජ”න්ති. ගමනඤ්ච නාම ඛණ්ඩිතන්ති ඉධාධිප්පෙනං ගමනං දස්සෙන්නො “අරියමග්ගො”ති ආහ. සො හි නිබ්බානස්ස ගති අධිගමොති කත්වා “ගතං, ගමන”න්ති ව වුවවති. ඉදානි තස්සෙව ගහණෙ කාරණං දස්සෙතුං “තෙන භෙසා”තිආදි වුත්තං. ඛෙමං දිසන්ති නිබ්බානං. අසජ්ජමානොති පරිපන්ථාභාවෙන සුගතිගමනෙපි අසජ්ජන්තො සඬිගං අකරොන්තො, පගෙව ඉතරත්ථ. අථ වා එකාසනෙ නිසිදිත්වා ඛිජ්ජන්තො ඛිජ්ජන්තො වතුන්තම්පි මග්ගානං පටිලද්ධභාවතො අසජ්ජමානො අසජ්ජන්තො ගතො. යං ගමනං ගවිජන්තො සබ්බමනත්ථං අපහරති, සබ්බඤ්ච අනුත්තරං සම්පත්තිං ආවහති, තදෙව සොහනං නාම. තෙන ව භගවා ගතොති ආහ “ඉති සොහනගමනත්තා සුගතො”ති සොහනත්ථො සු-සද්දොති කත්වා.

අසුන්දරානං දුක්ඛානං සඬබ්බරජ්ජවත්තිනං අභාවතො අවිචන්තසුඛත්තා එකන්තතො සුන්දරං නාම අසඬබ්බතා ධාතුති ආහ “සුන්දරඤ්චෙව යානං ගතො අමතං නිබ්බාන”න්ති. තෙනාහ භගවා “නිබ්බානං පරමං සුඛ”න්ති (ම. නි. 2.215; ධ. ප. 203-204). සම්මාති සුට්ඨ. සුට්ඨ ගමනඤ්ච නාම පටිපක්ඛෙන අනභිභූතස්ස ගමනන්ති ආහ “පභීතෙ කිලෙසෙ පුන අපච්චාගච්ඡන්තො”ති. ඉදඤ්ච සිබාප්පත්තං සම්මාගමනං, යාය ආගමනීයපටිපදාය සිද්ධං, සාපි සම්මාගමනමෙවාති එවම්පි භගවා සුගතොති දස්සෙතුං “සම්මා වා ගතො”තිආදි වුත්තං. සම්මාපටිපත්තියාති සම්මාසම්බොධියා සම්පාපනෙ අවිපරිතපටිපත්තියා. “සබ්බලොකස්ස භික්ඛුබ්බෙව කරොන්තො”ති එතෙන මහාබොධියා පටිපදා අවිභාගෙන සබ්බසත්තානං සබ්බදා භික්ඛුබ්බාවහනාවෙනෙව පවත්තතිති දස්සෙති. “සස්සතං උච්ඡේදන්ති ඉමෙ අත්තෙ අනුපගච්ඡන්තො ගතො”ති එතෙන පටිච්චසමුප්පාදගතිං දස්සෙති. “කාමසුඛං අත්තකිලමථන්ති ඉමෙ අනුපගච්ඡන්තො ගතො”ති එතෙන අරියමග්ගගතිං දස්සෙති.

තත්ත්වානි යුත්තට්ඨානෙ යුත්තස්සෙව භාසනෙ නිජ්ජාදෙනබ්බෙ, සාධෙනබ්බෙ වෙනං භූමිමං. අභුතන්ති අභුතත්ථං. අත්ථමුඛෙන හි වාචාය අභුතතා, භුතතා වා. අතච්ඡන්ති තස්සෙව වෙවචනං. අභුතන්ති වා අසන්තං අවිජ්ජමානං. අතච්ඡන්ති අතථාකාරං අඤ්ඤථාසන්තං. අතත්ථසඤ්ඡිතන්ති දිට්ඨධම්මිකෙන, සම්පරායිකෙන වා අනත්ථෙත සඤ්ඡිතං, අනත්ථාවහං. න අත්ථොති අනත්ථො, අත්ථස්ස පටිපක්ඛො, අභාවො ව, තෙන සඤ්ඡිතං, පිසුණවාචං, සම්චජ්ජලාපඤ්චාති අත්ථො. එවමෙත්ථ වතුබ්බිධස්සාපි වච්ඡව්වරිතස්ස සඬිගහො දට්ඨබ්බො. එත්ථ ව පඨමා වාචා සිලවත්තං “දුස්සිලො”ති, අවණ්ඩාලාදිමෙව “වණ්ඩාලො”තිආදිනා භාසමානස්ස දට්ඨබ්බො. දුතියා දුස්සිලං “දුස්සිලො”ති, වණ්ඩාලාදිමෙව “වණ්ඩාලො”තිආදිනා අවිනායෙන භාසමානස්ස. තතියා තෙරයිකාදිකස්ස තෙරයිකාදිභාවිභාවනිකථා යථා “ආපායිකො දෙවදත්තො තෙරයිකො”තිආදිකා (චූළව. 348). වතුත්ථි “වෙදවිහිතෙන යඤ්ඤවිධිනා පාණානිපාතාදිකතං සුගතිං ආවහති”ති ලොකස්ස ඛ්‍යාමොහනකථා. පඤ්චමී භූතෙන පෙසුඤ්ඤපසංභාරාදිකථා. ඡට්ඨා යුත්තජ්ජත්තට්ඨානෙ පවත්තිතා දානසීලාදිකථා වෙදිතබ්බො. එවං සම්මා ගදන්තාති යථාචුත්තං අභුතාදිං වජ්ජෙත්වා භූතං තච්ඡං අත්ථසඤ්ඡිතං පියං මනාපං තතො එව සම්මා සුට්ඨ ගදනතො සුගතො ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. ආපාඨගමනමත්තෙන කස්සවි අජ්ජියම්පි හි භගවතො වචනං පියං මනාපමෙව අත්ථසිද්ධියා ලොකස්ස භික්ඛුබ්බාවහත්තා.

අපිව සොහනං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො. භගවතො හි වෙනෙයාජනුපසඬකමනං එකන්තෙන තෙසං භික්ඛුබ්බනිජ්ජාදනතො සොහනං හද්දකං. තථා ලක්ඛණානුබ්බඤ්ජනපටිමණ්ඩිතරූපකායතාය දුතවිලම්බිතබ්බිතානුකඬ්ඨනනිජ්ජිලනුක්කුටිකකුටිලාකුලනාදිදොසරහිතවිලාසිතරූපහංසවසභවාරණමිගරාජගමනං කායගමනං, ඤාණගමනඤ්ච ව්‍යුලනිමිලකරුණාසතිවිරියාදිගුණවිසෙසසහිතං අභිනිභාරතො යාව මහාබොධි අනවජ්ජතාය, සත්තානං භික්ඛුබ්බාවහතාය ව සොහනමෙව. අථ වා සයම්භූඤාණෙන සකලම්පි ලොකං පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිජානන්තො සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො. තථා ලොකසමුදයං පහානාහිසමයවසෙන පජහන්තො අනුජ්ජන්තිධම්මතං ආපාදෙන්තො සම්මා ගතො අතීතොති සුගතො. ලොකනිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො අධිගතොති සුගතො. ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදං භාවනාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපන්තොති සුගතො. තථා යං ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවච්චිතං මනසා, සබ්බං තං හත්ථතලෙ ආමලකං විය සම්මා පච්චක්ඛතො ගතො අබ්භඤ්ඤාසීති සුගතො.

135. සබ්බථාති සබ්බජ්ජකාරෙන. යො යො ලොකො යථා යථා වෙදිතබ්බො, තථා තථා. තෙ පන පකාරෙ දස්සෙතුං “සභාවතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සභාවතොති දුක්ඛසභාවතො. සබ්බො හි ලොකො දුක්ඛසභාවො. යථාහ “සංඛිත්තෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා”ති (මහාව. 14; දී. නි. 2.387). සමුදයතොති යතො සො සමුදෙති, තතො තණ්හාදිතො. නිරොධතොති යත්ථ සො නිරුජ්ඣති, තතො විසඬබ්බරතො. නිරොධුපායතොති යෙන විධිනා සො නිරොධො පත්තබ්බො, තතො අරියමග්ගතො, ඉතො අඤ්ඤස්ස පකාරස්ස අභාවා.

ඉති “සබ්බලා ලොකං අවෙදී” ති වත්වා තදත්ථසාධකං සුත්තං දස්සෙන්නො “යත්ථ බො ආවුසො” ති ආදිමාහ. තත්ථ “න ජායතී” ති ආදිනා උජුකං ජාතිආදීනි පටික්ඛිපිත්වා “න චවති න උපපජ්ජති” ති පද්ද්වයෙන අපරාපරං චවනුපපජ්ජනානි පටික්ඛිපති. කෙච් පන “න ජායතීති ආදි ගබ්භසෙයාකවසෙන චුත්තං, ඉතරං ඔපපාතිකවසෙනා” ති වදන්ති. තත්ති ජාතිආදිරහිතං. ගමනෙනානි පදසා ගමනෙන. ඤාතෙය්‍යන්ති ජාතිතබ්බං. “ඤාතාය” න්ති වා පායො, ඤාතා අයං නිබ්බානත්ථිකොති අධිප්පායො.

කාමං පාදගමනෙන ගන්ත්වා ලොකස්සන්තං ඤාතුං, දට්ඨුං, පත්තුං වා න සක්කා, අපිච පරිමිතපරිච්ඡින්නට්ඨානෙන පඤ්ඤාපෙත්වා දස්සෙමිති දස්සෙන්නො “අපිචා” ති ආදිමාහ. තත්ථ සසඤ්ඤිමිතීති සඤ්ඤාසහිතෙ. තතො එව සමනකෙ සච්ඤ්ඤාණකෙ. අච්ඤ්ඤාණකෙ පන උතුසමුට්ඨානරූපසමුදායමත්තෙ පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කාති අධිප්පායො. ලොකන්ති ඛන්ධාදිලොකං. ලොකනිරොධන්ති තස්ස ලොකස්ස නිරුජ්ඣානං, නිබ්බානමෙව වා. අදෙසමිපි හි තං යෙසං නිරොධො, තෙසං වසෙන උපචාරතො, දෙසනොපි නිද්දිසියති යථා “චක්ඛුං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා පභියමානා පභියති, එත්ථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති” ති (දී. නි. 2.401; ම. නි. 1.134; විහ. 204).

ගමනෙනානි පාකතිකගමනෙන. ලොකස්සන්තොති සඬ්ඛාරලොකස්ස අන්තො අන්තකිරියාහෙතුභූතං නිබ්බානං. කුදාවනන්ති කදාවිපි. අපත්වාති අග්ගමග්ගෙන අනධගන්ත්වා. පමොචනන්ති පමුත්ති නිස්සරණං. තස්මාති යස්මා ලොකස්සන්තං අපත්වා වට්ටදුක්ඛතො මුත්ති නත්ථි, තස්මා. හවෙති නිපාතමත්තං. ලොකවිදුති සභාවාදිතො සබ්බං ලොකං ජානන්තො. සුමෙධොති සුන්දරපඤ්ඤො. ලොකන්තගුති පරිඤ්ඤාභිසමයෙන ලොකං විදිත්වා පභානාභිසමයෙන ලොකන්තගු. මග්ගඛුමචරියවාසස්ස පරිනිට්ඨිතත්තා චුසිතඛුමචරියො. සබ්බෙසං කිලෙසානං සමිතත්තා, චතුසච්චධම්මානං වා අභිසමිතත්තා සමිතාථී. නාසිසති න පත්ථෙති. යථා ඉමං ලොකං, එවං පරඤ්ච ලොකං අප්පට්ඨසන්ධිකත්තා.

136. එවං යදිපි ලොකවිදුතා අනවසෙසතො දස්සිතා සභාවතො දස්සිතත්තා, ලොකො පන එකදෙසෙනෙව චුත්තොති තං අනවසෙසතො දස්සෙතුං “අපිච තයො ලොකා” ති ආදි චුත්තං. තත්ථ ඉන්ද්‍රියබද්ධානං ඛන්ධානං සමුභො, සන්තානො ව සත්තලොකො. රූපාදිසු සත්තවිසත්තතාය සත්තො, ලොකීයන්ති එත්ථ කුසලාකුසලං, තබ්බිපාකො වාති ලොකොති. අනින්ද්‍රියබද්ධානං රූපාදිනං සමුභො, සන්තානො ව ඔකාසලොකො ලොකීයන්ති එත්ථ තසා, ථාවරා ව, තෙසඤ්ච ඔකාසභූතොති. තදාධාරතාය හෙස “භාජනලොකො” තිපි චුච්චති. උභයෙපි ඛන්ධා සඬ්ඛාරලොකො පච්චයෙහි සඬ්ඛරියන්ති, ලුප්පන්ති පලුප්පන්ති වාති. ආභාරට්ඨිතිකාති පච්චයට්ඨිතිකා, පච්චයායත්තචුත්තිකාති අත්ථො. පච්චයත්ථො හෙත්ථ ආභාර-සද්දො “අයමාභාරො අනුප්පන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදායා” ති ආදිසු (සං. නි. 5.232) විය. එවං හි “සබ්බෙ සත්තා” ති ඉමිනා අසඤ්ඤසත්තාපි පරිග්ගහිතා භොන්ති. සා පනායං ආභාරට්ඨිතිකතා නිප්පරියායතො සඬ්ඛාරධම්මො, න සත්තධම්මොති ආහ “ආභාරට්ඨිතිකාති ආගතට්ඨානෙ සඬ්ඛාරලොකො වෙදිතබ්බො” ති.

යදි එවං “සබ්බෙ සත්තා” ති ඉදං කථන්ති? පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනානි නායං දොසො. යථා අඤ්ඤත්ථාපි “එකධම්මෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමිමා නිබ්බන්දමානො සමිමා චිරජ්ජමානො සමිමා විමුච්චමානො සමිමා පරියන්තදස්සාථී සමිමදත්ථං අභිසමෙච්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො භොති. කතමස්මිං එකධම්මෙ? සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා” ති (අ. නි. 10.27). දිට්ඨිගතිකානං සස්සනාදිවසෙන “අත්තා, ලොකො” ති ව පරිකප්පනා යෙහුයොන සත්තවිසයා, න සඬ්ඛාරවිසයාති ආහ “සස්සතො ලොකොති වා අසස්සතො ලොකොති වා ආගතට්ඨානෙ සත්තලොකො වෙදිතබ්බො” ති.

යාවතා වන්දිමසුරියා පරිහරන්තීති යත්තකෙ යානෙ වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති පරිබ්භමන්ති. දිසා හන්ති විරොචමානානි තෙසං පරිබ්භමනෙනෙව තා දිසා පහස්සරා හුත්වා විරොචන්ති. තාව සහස්සධා ලොකොති තත්තකං සහස්සප්පකාරො ඔකාසලොකො, සහස්සලොකධාතුයොති අත්ථො. “තාව සහස්සවා” ති වා පායො.

තමිපිති තං තිවිධමිපි ලොකං. තථා භිස්ස සබ්බථාපි විදිතොති සම්බන්ධො. එකො ලොකොති “සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා” ති යාය පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය සබ්බෙසං සඬ්ඛාරානං පච්චයායත්තචුත්තිතා චුත්තා, තාය සබ්බො සඬ්ඛාරලොකො එකො එකවිධො පකාරන්තරස්ස අභාවතො. ද්වෙ ලොකාති ආදිසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නාම-ග්ගහණෙන චෙත්ථ නිබ්බානස්ස අග්ගහණං, තස්ස අලොකසභාවත්තා. නනු ව “ආභාරට්ඨිතිකා” ති එත්ථ පච්චයායත්තචුත්තිතාය මග්ගච්චධම්මානමිපි ලොකතා ආපජ්ජති? නාපජ්ජති, පරිඤ්ඤෙය්‍යානං දුක්ඛසච්චධම්මානං ඉධ “ලොකො” ති අධිප්පෙතත්තා. අථ වා “න ලුප්පති න පලුප්පති” ති යො ගහිතො තථා න භොති, සො ලොකොති තංගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථි ලොකතා. උපාදානානං ආරම්මණභූතා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. දසායතනානීති දස රූපායතනානි.

එත්ථ ව “ආභාරට්ඨිතිකා” ති පච්චයායත්තචුත්තිතාවනෙන සඬ්ඛාරානං අනිච්චතා. තාය ව “යදනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තදනත්තා” ති (සං. නි. 3.15) වචනතො දුක්ඛානත්තතා ව පකාසිතා භොන්තීති තිණ්ඨි සාමඤ්ඤලක්ඛණානි ගහිතානි. නාමන්ති වත්තාරො අරූපිනො ඛන්ධා, තෙ ව අත්ථතො එස්සාදයො. රූපන්ති

භූතපාදායරූපානි, තානි ච අත්ථනො පථව්ඥාදයොති අවිසෙසෙනෙව සලක්ඛණතො සඬ්ඛාරා ගහිතා. තභ්ගහණෙනෙව යෙ තෙසං විසෙසා කුසලාදයො, හෙතුආදයො ච, තෙපි ගහිතා එව භොන්තීති ආහ “ඉති අයං සඬ්ඛාරලොකොපි සබ්බථා විදිතො”ති.

ආගම්ම චිත්තං සෙති එත්ථානි ආසයො මිගාසයො විය. යථා මිගො ගොවරාය ගන්ත්වා පච්චාගන්ත්වා තත්ථෙව චනගහනෙ සයනීති සො තස්ස ආසයො, එවං අඤ්ඤාපා පචත්තිත්වාපි චිත්තං ආගම්ම යත්ථ සෙති, සො තස්ස ආසයොති වුවිච්චි. සො පන සස්සතදිට්ඨිආදිවසෙන චතුබ්බිධො. චූත්තඤ්ච –

“සස්සතුවිෂේදදිට්ඨි ච, ඛන්ති වෙචානුලොමිකා;
යථාභූතඤ්ච යං ඤාණං, එතං ආසයසද්දිත”න්ති.

තත්ථ සබ්බදිට්ඨිතං සස්සතුවිෂේදදිට්ඨිති සඬ්ගහිතත්තා සබ්බෙපි දිට්ඨිගතිකා සත්තා ඉමා එව ද්වෙ දිට්ඨියො සන්තිස්සිතා. යථාහ “ද්වයනිස්සිතො බ්වායං, කච්චාන, ලොකො යෙභුයොන අත්ථිතඤ්ච නත්ථිතඤ්චා”ති (සං. නි. 2.15). අත්ථිතානි හි සස්සතභ්ගාහො අධිප්පෙතො, නත්ථිතානි උච්ඡේදභ්ගාහො. අයං තාව චට්ටනිස්සිතානං පුට්ඨජනානං ආසයො. විචට්ටනිස්සිතානං පන සුද්ධසත්තානං අනුලොමිකා ඛන්ති, යථාභූතඤාණන්ති දුට්ඨො ආසයො.

ආසයං ජානාතීති චතුබ්බිධම්පි සත්තානං ආසයං ජානාති. ජානන්තො ච තෙසං දිට්ඨිගතානං, තෙසඤ්ච ඤාණානං අප්පචත්තික්ඛණෙපි ජානාති. චූත්තඤ්චෙනං –

“කාමං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො කාමගරුකො කාමාසයො කාමාධිමුත්තො’ති, කාමං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො නෙක්ඛම්මගරුකො නෙක්ඛම්මාසයො නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො’ති”ආදි (පටි. ම. 1.113).

අප්පභීනභාවෙන සත්තානෙ අනු අනු සයන්තීති අනුසයා, අනුරූපං කාරණං ලභිත්වා උප්පජ්ජන්තීති අත්ථො. එතෙන තෙසං කාරණලාභෙ උප්පජ්ජනාරහතං දස්සෙති. අප්පභීනා හි කිලෙසා කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජන්ති. කෙ පන තෙ? රාගාදයො සත්ත අනාගතා කිලෙසා, අතීතා, පච්චුප්පන්තා ච තංසභාවත්තා තථා වුවිච්චන්ති. න හි ධම්මානං කාලභෙදෙන සභාවභෙදො අත්ථි. තං සත්තවිධං අනුසයං තස්ස තස්ස සත්තස්ස සත්තානෙ පරොපරභාවෙන පචත්තමානං ජානාති.

චරිතන්ති සුවරිතදුච්චරිතං. තං හි විභඬ්ගෙ (විභ. 814, 817) චරිතනිද්දෙසෙ නිද්දිට්ඨං. අථ වා චරිතන්ති චරියා වෙදිතබ්බා. තා පන රාගදොසමොහසද්ධාබුද්ධිචිත්තක්කවසෙන ඡ මූලචරියා, තාසං අපරියන්තො අන්තරභෙදො, සංසග්ගභෙදො පන තෙසට්ඨිවිධො. තං චරිතං සභාවතො සංකිලෙසවොදානතො සමුච්චානතො ඵලතො නිස්සන්දතොති එවමාදිනා පකාරෙන ජානාති.

අධිමුත්ති අප්ඤ්ඤාසයධාතු. සා දුට්ඨා භීතාධිමුත්ති පණීතාධිමුත්තිති. යාය භීතාධිමුත්තිකා සත්තා භීතාධිමුත්තිකෙයෙව සෙවන්ති, පණීතාධිමුත්තිකා ච පණීතාධිමුත්තිකෙයෙව. සා අප්ඤ්ඤාසයධාතු අප්ඤ්ඤාසසභාවො අධිමුත්ති. තං අධිමුත්තිං ජානාති “ඉමස්ස අධිමුත්ති භීතා, ඉමස්ස පණීතා”ති, තත්ථාපි “ඉමස්ස මුදු, ඉමස්ස මුදුතරා, ඉමස්ස මුදුතමා”තිආදිනා. ඉන්ද්‍රියානං හි තික්ඛමුදුභාවාදිනා යථාරහං අධිමුත්තියා තික්ඛමුදුභාවාදිකො වෙදිතබ්බො. තථා හි චූත්තං සම්මොභවිතොදනීයං (විභ. අට්ඨ. 818, 820) “භෙට්ඨා ගහිතාපි අධිමුත්ති ඉධ සත්තානං තික්ඛන්ද්‍රියමුදින්ද්‍රියභාවදස්සනත්ථං පුන ගහිතා”ති.

අප්පරජං අක්ඛං එතෙසන්ති අප්පරජක්ඛා, අප්පං වා රජං පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛම්හි එතෙසන්ති අප්පරජක්ඛා, අනුස්සදරාගාදිරජා සත්තා, තෙ අප්පරජක්ඛෙ. මහාරජක්ඛෙති එත්ථාපි එසෙව නයො. උස්සදරාගාදිරජා මහාරජක්ඛා.

තික්ඛන්ද්‍රියෙති තිබ්බණෙහි සද්ධාදිහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතෙ. මුදින්ද්‍රියෙති මුදුකෙහි සද්ධාදිහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතෙ. උපනිස්සයඉන්ද්‍රියානි නාම ඉධාධිප්පෙතානි. ස්වාකාරෙති සුන්දරාකාරෙ කල්‍යාණපකතිකෙ, විචට්ටජ්ඣාසයෙති අත්ථො. සුවිඤ්ඤාපයෙති සම්මත්තනියාමං විඤ්ඤාපෙතුං සුකරෙ සද්ධෙ, පඤ්ඤවන්තෙ ච. භබ්බෙ අභබ්බෙති එත්ථ භබ්බෙති කම්මාවරණකිලෙසාවරණවිපාකාවරණරහිතෙ. චූත්තවිපරියායෙන ද්වාකාරදුච්ඤ්ඤාපයාභබ්බා වෙදිතබ්බා. එත්ථ ච “ඉමස්ස රාගරජො අප්පො, ඉමස්ස දොසරජො අප්පො”තිආදිනා අප්පරජක්ඛෙසු ජානනං වෙදිතබ්බං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. තස්මානි යස්මා භගවා අපරිමාණෙ සත්තෙ ආසයාදිතො අනවසෙසෙත්වා ජානාති, තස්මා අස්ස භගවතො සත්තලොකොපි සබ්බථා විදිතො.

නනු ච සත්තෙසු පමාණාදිපි ජානිතබ්බො අත්ථිති? අත්ථි. තස්ස පන ජානනං න නිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධායානි ඉධ න ගහිතං, භගවතො පන තම්පි සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතමෙව, පයොජනාභාවා දෙසනං නාරුළ්භං. තෙන චූත්තං –

“අප්‍රථමා භගවා පරිත්තං නබ්බිමායං පංසු ආරොපෙත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි ‘තං කිං මඤ්ඤප්, භික්ඛවෙ, කතමං නු බො බහුතරං – යො වායං මයා පරිත්තො නබ්බිමායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපථවි’”තිආදි (සං. නි. 5.1121).

137. ඔකාසලොකොපි සබ්බථා විදිතොති සම්බන්ධො. වක්කවාළන්ති ලොකධාතු. සා හි නෙමීමණ්ඩලසදිසෙන වක්කවාළපබ්බතෙන සමන්තතො පරික්ඛින්නත්තා “වක්කවාළ”න්ති වුවිවති. චතුතිංසසතානි වානි චතුඅධිකානි තිංසසතානි, තිණ්සහස්සානි, චත්තාරිසතානි වානි අත්ථො . අඛිච්චිචානිති උපධිසචතුත්ථානි, තිණ්සතානි, පඤ්ඤාසඤ්චානි අත්ථො. නහුතානීති දසසහස්සානි. සඬබ්බානානි කථිතා. සණ්ඨිතීති හෙට්ඨා, උපරිතො වානි සබ්බසො ඨිති.

එවං සණ්ඨිතෙති එවමචට්ඨිතෙ. එත්ථානි වක්කවාළෙ. අච්චුග්ගතො තාවදෙව්නි තත්තකමෙව චතුරාසීති යොජනසහස්සානියෙව උබ්බෙධො . න කෙවලං චෙත්ථ උබ්බෙධොව, අප්‍රථමා ආයාමචිත්ථාරාපිස්ස තත්තකායෙව. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“සිනෙරු, භික්ඛවෙ, පබ්බතරාජා චතුරාසීති යොජනසහස්සානි ආයාමෙන, චතුරාසීති යොජනසහස්සානි චිත්ථාරොනා”ති (අ. නි. 7.66).

තතොති සිනෙරුස්ස හෙට්ඨා, උපරි ව චුත්තප්පමාණතො. උපධිච්චුපධිසේනානි උපධිසේන උපධිසේන. ඉදං චුත්තං හොති – ද්වාචන්තාලීස යොජනසහස්සානි සමුද්දෙ අප්‍රකොගාල්ලො තත්තකමෙව ව උපරි උග්ගතො යුගන්ධරපබ්බතො, එකවිස යොජනසහස්සානි සමුද්දෙ අප්‍රකොගාල්ලො තත්තකමෙව ව උපරි උග්ගතො ඊසධරො පබ්බතොති ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි උපධිච්චුපධිසපමාණතා වෙදිතබ්බා. යථා මහාසමුද්දො යාව වක්කවාළපාදමුලා අනුපුබ්බන්තො, එවං යාව සිනෙරුපාදමුලානි හෙට්ඨා සිනෙරුපමාණතො උපධිසපමාණොපි යුගන්ධරපබ්බතො පථවියං සුප්පතිට්ඨිතො, එවං ඊසධරාදයොපිති දට්ඨබ්බං. චුත්තං හෙතං “මහාසමුද්දො, භික්ඛවෙ, අනුපුබ්බන්තො අනුපුබ්බපොණො අනුපුබ්බපබ්බාරො”ති (උදා. 45; වුළුව. 384; අ. නි. 8.19). සිනෙරුයුගන්ධරාදීනං අන්තරෙ සිදන්තරසමුද්දා නාම. තෙ චිත්ථාරොනො යථාක්කමං සිනෙරුආදීනං අච්චුග්ගතසමානපරිමාණානි වදන්ති. බ්‍රහ්මානි මහන්තො.

සිනෙරුස්ස සමන්තතොති පරික්ඛිපනවසෙන සිනෙරුස්ස සමන්තතො ඨිතා. සිනෙරුං තාව පරික්ඛිපිත්ථා ඨිතො යුගන්ධරො, තං පරික්ඛිපිත්ථා ඊසධරො. එවං තං තං පරික්ඛිපිත්ථා ඨිතා “සිනෙරුස්ස සමන්තතො”ති චුත්තා.

යොජනානං සතානුවචො, හිමවා පඤ්ච පබ්බතොති හිමවා පබ්බතො පඤ්ච යොජනානං සතානි උච්චො උබ්බෙධො. නගවිහයානි නග-සද්දෙන අවිහාතබ්බා රුක්ඛාහිධානා. පඤ්ඤාසයොජනක්ඛන්ධසාබ්බායාමාති’ උබ්බෙධො පඤ්ඤාසයොජනක්ඛන්ධසාබ්බා, උබ්බෙධො, සමන්තතො ව පඤ්ඤාසයොජනසාබ්බායාමා ව. තතො එව සතයොජනචිත්ථිණ්ණා, තාවදෙව ව උග්ගතා. යස්සානුභාවෙනානි යස්සා මහන්තතා කප්පට්ඨාසිතාදිප්පකාරෙන පභාවෙන.

ගරුළානං සිම්බලිරුක්ඛො සිනෙරුස්ස දුතියපරිහණ්ඨෙ පතිට්ඨිතො.

සිරිසෙනානි පච්චන්තෙ කරණවචනං. සත්තමන්ති ලිඬගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, සිරිසො භවති සත්තමොති අත්ථො.

තත්ථ වණ්ඨමණ්ඩලං හෙට්ඨා, සූරියමණ්ඩලං උපරි. තස්ස ආසන්නභාවෙන වන්දමණ්ඩලං අත්තතො ඡායාය විකලභාවෙන උපට්ඨානි. තානි යොජනන්තරිකානි යුගන්ධරග්ගපමාණෙ ආකාසෙ විවරන්ති. අසුරභවනං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨා. අච්චි ජම්බුදීපස්ස. ජම්බුදීපො සකටසණ්ඨානො. අපරගොයානං ආදාසසණ්ඨානො. පුබ්බවිදෙහො අද්ධවන්දසණ්ඨානො. උත්තරකුරු පීඨසණ්ඨානො. තංතංනිවාසිනං, තංතංපරිවාරදීපවාසිනඤ්ච මනුස්සානං මුඛමිපි තංතංසණ්ඨානන්ති වදන්ති. තදන්තරෙසුති තෙසං වක්කවාළානං අන්තරෙසු. තිණ්ණං හි පත්තානං අඤ්ඤමඤ්ඤආසන්නභාවෙන යපිතානං අන්තරෙසදිසෙ තිණ්ණං තිණ්ණං වක්කවාළානං අන්තරෙ එකෙකො ලොකන්තරතිරියො.

අනන්තානීති අපරිමාණානි, “එත්තකානී”ති අඤ්ඤෙහි මිනිතුං අසක්කුණෙය්‍යානි. භගවා අනන්තෙන බුද්ධඤ්ඤාණෙන අවෙදි “අනන්තො ආකාසො, අනන්තො සත්තනිකායො, අනන්තානි වක්කවාළානී”ති තිවිධමිපි අනන්තං බුද්ධඤ්ඤාණං පරිච්ඡින්නති සයම්පි අනන්තත්තා. යාවතකං හි ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං. ඤෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙය්‍යන්ති. තෙන චුත්තං “අනන්තෙන බුද්ධඤ්ඤාණෙන අවෙදි”ති. අනන්තතා වස්ස අනන්තඤෙය්‍යපරිච්ඡිකුණෙනෙව වෙදිතබ්බා තත්ථ අප්පට්ඨහවාරත්තා. නනු චෙත්ථ විචට්ටාදීනමිපි විදිතතා වත්තබ්බානි? සච්චං වත්තබ්බං, සා පන පරතො අභිඤ්ඤාකථායං ආගමිස්සතිති ඉධ න ගහිතා.

138. අත්තනානි නිස්සක්කවචනමෙතං. ගුණෙහි අත්තනා විසිට්ඨතරස්සානි සම්බන්ධො. තර-ග්ගහණං වෙන්ට “අනුත්තරො”ති පදස්ස අත්ථනිද්දෙසනාය කතං, න විසිට්ඨස්ස කස්සවි අත්ථිතාය. සදෙවකෙ හි ලොකෙ සදිසකප්පොපි නාම කොචි තථාගතස්ස නත්ථි, කුතො සදිසො. විසිට්ඨො පන කා කථා. කස්සවීති කස්සවිපි. අභිභවතීති සීලසම්පදාය උපනිස්සයභුතානං හිරොත්තප්පමෙත්තාකරුණානං, විසෙසපච්චයානං සද්ධාසනිවිරියපඤ්ඤානඤ්ච උක්කංසප්පත්තියා සමුදාගමනො පටියාය අනඤ්ඤසාධාරණො සවාසනපටිපක්ඛස්ස පභීනත්තා උක්කංසපාරම්ප්පත්තො සත්ථු සීලගුණො. තෙන භගවා සදෙවකං ලොකං අඤ්ඤදත්ථු අභිභුයා පවත්තති, න සයං කෙනවි අභිභුයාතීති අධිප්පායො. එවං සමාධිගුණාදිසුපි යථාරහං වත්තබ්බං. සීලාදයො වෙන ලොකියලොකුත්තරම්සසකා වෙදිතබ්බා. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං පන ලොකියං කාමාවචරමෙව.

යදි එවං, කථං තෙන සදෙවකං ලොකං අභිභවතීති? තස්සාපි ආනුභාවතො අසදිසත්තා. තම්පි හි විසයතො, පවත්තිතො, පවත්ති ආකාරතො ව උත්තරිතරමෙව. තං හි අනඤ්ඤසාධාරණං සත්ථු විමුත්තිගුණං ආරබ්භ පවත්තති, පවත්තමානඤ්ච අතක්කාවචරං පරමගම්හීරං සණ්ඨසුබ්බමං සවිසයං පටිපක්ඛධම්මානං සුප්පභීනත්තා සුට්ඨු පාකටං චිත්තතරං කත්වා පවත්තති, සම්මදෙව ව විසිභාවස්ස පාපිතත්තා, භවභිගපරිවාසස්ස ව අතිපරිත්තකත්තා ලභුං ලභුං පවත්තති.

එවං සීලාදිගුණෙහි භගවතො උත්තරිතරස්ස අභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සදිසස්සාපි අභාවං දස්සෙතුං “අසමො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අසමොති එකස්මිං කාලෙ නත්ථි එතස්ස සීලාදිගුණෙන සමා සදිසානි අසමො. තථා අසමෙහි අතිතානාගතබුද්ධෙහි සමො, අසමා වා සමා එතස්සානි අසමසමො. සීලාදිගුණෙන නත්ථි එතස්ස පටිමානි අප්පටිමො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. තත්ථ උපමාමත්තං පටිමා, සදිසුපමා පටිභාගො, යුගග්ගාභවසෙන යීතො පටිපුග්ගලො වෙදිතබ්බො.

න ඛො පනාහං සමනුපස්සාමීති මම සමන්තවක්ඛුතා භත්ථතලෙ ආමලකං විය සබ්බලොකං පස්සන්තොපි තත්ථ සදෙවකෙ...පෙ.... පජාය අත්තනා අත්තතො සීලසම්පන්නතරං සම්පන්නතරසීලං කඤ්චි පුග්ගලං න ඛො පන පස්සාමි, තාදිසස්ස අභාවතොති අධිප්පායො. අග්ගප්පසාදසුත්තාදීනීති එත්ථ –

“යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා චතුප්පදා වා ඛහුප්පදා වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා, තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො. යෙ, භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා. අග්ගෙ ඛො පන පසන්නානං අග්ගො විපාකො හොති”ති (අ. නි. 4.34; 5.32; 10.15; ඉතිවු90) –

ඉදං අග්ගප්පසාදසුත්තං. ආදි-සද්දෙන –

“සදෙවකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභු අනභිභුතො අඤ්ඤදත්ථුදයො වසවත්තී, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුවවතී”ති (අ. නි. 4.24; දී. නි. 3.188) –

එවමාදීනි සුත්තපදානි වෙදිතබ්බානි. ආදිකා ගාථායොති එත්ථ –

“අහං හි අරහා ලොකෙ, අහං සත්ථා අනුත්තරො;
එකොමිහි සම්මාසම්බුද්ධො, සීතිභුතොස්මි නිබ්බුතො. (මහාව. 11; ම. නි. 1.285; 2.341);

“දන්තො දමයනං සෙට්ඨො, සන්තො සමයනං ඉසි;
මුත්තො මොවයනං අග්ගො, නිණ්ණො තාරයනං වරො. (ඉතිවු. 112);

“නයිමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං වා පන,
බුද්ධෙන සෙට්ඨො සදිසො ව විජ්ජති;
යමාහු දක්ඛිණෙයානං අග්ගතං ගතො,
පුඤ්ඤත්ථිකානං විපුලචලෙසින”න්ති. (වි. ව. 1047; කථා. 799) –

එවමාදිකා ගාථා විත්ථාරෙතබ්බා.

139. දමෙතීති සමෙති, කායසමාදිහි යොජෙතීති අත්ථො. තං පන කායසමාදිහි යොජනං යථාරහං තදභිගච්ඡායාදිසු පතිට්ඨාපනං හොතීති ආහ “විනෙතීති වුත්තං හොති”ති. දමෙතුං යුත්තානි දමනාරහා. අමනුස්සපුරිසානි එත්ථ න මනුස්සානි අමනුස්සා. තංසදිසතා එත්ථ ජොතියති, තෙන මනුස්සත්තමත්තං නත්ථි, අඤ්ඤං සමානන්ති යක්ඛාදයො “අමනුස්සා”ති අධිප්පෙනා, න යෙ කෙචි මනුස්සෙහි අඤ්ඤෙ. තථා හි තිරච්ඡානපුරිසානං විසුං ගහණං කතං, යක්ඛාදයො එව ව නිද්දිට්ඨා. අපලාලො හිමවත්තවාසී. වුළොදරමනොදරා නාගදිපවාසිනො. අග්ගිසිඬබ්බමසිඬා සිහළදිපවාසිනො. නිබ්බිසා කතා දොසවිසස්ස විනොදනෙන. තෙනාහ “සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපිතා”ති.

කුටදන්තාදයොති ආදි-සද්දෙන සොටමුඛඋපාලිගහපතිආදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. සක්කදෙවරාජාදයොති ආදි-සද්දෙන අපකලාපයක්ඛකබ්බුමාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. ඉදං චෙත්ථ සුත්තන්ති ඉදං කෙසිසුත්තං. විනීතා විචිත්‍රෙහි විනයනුපායෙහිති එතස්මිං අත්ථෙ විත්ථාරෙතබ්බං යථාරහං සණ්භාදීහි උපායෙහි විනයස්ස දීපනතො.

විසුද්ධසීලාදීනං පටමජ්ඣානාදීනීති “විසුද්ධසීලස්ස පටමජ්ඣානං, පටමජ්ඣානලාභිනො දුතියජ්ඣාන”න්තිආදීනා තස්ස තස්ස උපරුපරි විසෙසං ආවික්ඛන්තොති සම්බන්ධො. සොතාපන්නාදීනන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. “දන්තෙපි දමෙතියෙවා”ති ඉදං පුබ්බෙ “සබ්බෙන සබ්බං දමටං අනුපගතා පුරිසදම්මා”ති චුත්තාති කන්වා චුත්තං. යෙ පන විජ්ජකතදම්මභාවා සබ්බථා දමෙතබ්බතං නාතිවත්තා, තෙ සත්තෙ සන්ධාය “දන්තෙපි දමෙතියෙවා”ති චුත්තං. තෙපි හි පුරිසදම්මා එවාති, යතො තෙ සත්ථා දමෙති.

අත්ථපදන්ති අත්ථාභිබ්බාඤ්ජකපදං, වාක්‍යන්ති අත්ථො. වාක්‍යොන හි අත්ථාභිබ්බත්ති, න නාමාදිපදමත්තෙන. එකපදභාවෙන ව අනඤ්ඤසාධාරණො සත්ථු පුරිසදම්මසාරථිභාවො දස්සිතො හොති. තෙනාහ “හගවා හී”තිආදි. අට්ඨ දිසාති අට්ඨ සමාපත්තියො. තා හි අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධාපි අසංකිණ්ණභාවෙන දිස්සන්ති අපදිස්සන්තිති දිසා, දිසා වියාති වා දිසා. අසජ්ජමානාති න සජ්ජමානා වසිභාවජ්ජත්තියා නිස්සඬගවාරා. ධාවන්ති ජවනචුත්තියොගතො. එකංයෙව දිසං ධාවති, අත්තනො කායං අපරිවත්තෙන්තොති අධිජ්ජායො. සත්ථාරා පන දම්මා පුරිසදම්මා එකිරියාපටෙනෙව අට්ඨ දිසා ධාවන්ති. තෙනාහ “එකපල්ලඬකෙනෙව නිසින්තා”ති. අට්ඨ දිසාති ව නිදස්සනමත්තමෙතං, ලොකියෙහි අගතපුබ්බං නිරොධසමාපත්තිදිසං, අමතදිසඤ්ච පක්ඛන්දනතො.

140. දිට්ඨධම්මො චුච්චති පච්චක්ඛො අත්තභාවො, තත්ථ නියුත්තොති දිට්ඨධම්මිකො, ඉධලොකත්ථො . කම්මකිලෙසවසෙන සම්පරෙතබ්බතො සම්මා ගන්තබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො, තත්ථ නියුත්තොති සම්පරායිකො, පරලොකත්ථො. පරමො උත්තමො අත්ථො පරමත්ථො, නිබ්බානං. තෙහි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි. යථාරහන්ති යථානුරූපං. තෙසු අත්ථෙසු යො යො පුග්ගලො යං යං අරහති, තදනුරූපං. අනුසාසකීති විනෙති තස්මිං අත්ථෙ පතිට්ඨපෙති, සහ අත්ථෙත වත්තතිති සත්ථො, හණ්ඩමුලෙන වාණිජ්ජාය දෙසන්තරං ගච්ඡන්තො ජනසමුහො. හිතුපදෙසාදිවසෙන පරිපාලෙතබ්බො සාසිතබ්බො සො එතස්ස අත්ථිති සත්ථා, සත්ථවාහො. සො විය හගවාති ආහ “සත්ථා වියාති සත්ථා, හගවා සත්ථවාහො”ති.

ඉදානි තමත්ථං නිද්දෙසපාළිනයෙන දස්සෙතුං “යථා සත්ථවාහො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සත්ථෙති සත්ථිකෙ ජනෙ. කං තාරෙති එත්ථාති කන්තාරො, නිරුද්ධො අරඤ්ඤජ්ජදෙසො. රුල්භිවසෙන පන ඉතරොපි අරඤ්ඤජ්ජදෙසො තථා චුච්චති. වොරකන්තාරන්ති වොරෙහි අධිට්ඨිතකන්තාරං. තථා වාළකන්තාරං. දුබ්භික්ඛකන්තාරන්ති දුල්ලභභික්ඛං කන්තාරං. තාරෙතිති අබ්බෙත්තට්ඨානං අතික්කාමෙති. උත්තාරෙතිතිආදි උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪෙත්ථා චුත්තං. අථ වා උත්තාරෙතිති බෙමන්තභුමිං උපනෙන්නො තාරෙති. නිත්තාරෙතිති අබ්බෙත්තට්ඨානතො නික්ඛාමෙන්නො තාරෙති. පතාරෙතිති පරිග්ගහෙන්වා තාරෙති, හත්ථෙත පරිග්ගහෙන්වා විය තාරෙතිති අත්ථො. සබ්බම්පෙතං තාරණුත්තාරණාදිබ්බෙත්තට්ඨානෙ යපනමෙවාති ආහ “බෙමන්තභුමිං සම්පාපෙති”ති. සත්තෙති වෙනෙයාසත්තෙ. මහාගහනතාය, මහානත්ථතාය, දුන්නිත්ථරණතාය ව ජාතියෙව කන්තාරො ජාතිකන්තාරො, තං ජාතිකන්තාරං.

උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙනාති උක්කට්ඨසත්තපරිච්ඡෙදවසෙන. දෙවමනුස්සා එව හි උක්කට්ඨසත්තා, න තිරිච්ඡානාදයො. හබ්බපුග්ගලපරිච්ඡෙදවසෙනාති සම්මත්තනියාමොක්කමනස්ස යොග්‍යපුග්ගලස්ස පරිච්ඡින්නවසෙන. එතන්ති “දෙවමනුස්සාන”න්ති එතං වචනං. හගවතොති නිස්සක්කවචනං යථා “උපජ්ඣායතො අජ්ඣෙති”ති, හගවතො සන්තිකෙති වා අත්ථො. උපනිස්සයසම්පත්තින්ති තිහෙතුකපටිසන්ධිආදිකං මග්ගඵලාධිගමස්ස බලවකාරණං.

ගග්ගරායාති ගග්ගරාය නාම රඤ්ඤො දෙවියා, තාය වා කාරිත්තො “ගග්ගරා”ති ලද්ධනාමාය. සරෙ නිමිත්තං අග්ගහෙසිති “ධම්මො එසො චුච්චති”ති ධම්මසඤ්ඤාය සරෙ නිමිත්තං ගණ්හි, ගණ්හන්තො ව පසන්නවිත්තො පරිසපරියන්තෙ නිපජ්ජි. සන්තිරුම්භින්වා අට්ඨාසීති තස්ස සීසෙ දණ්ඩස්ස යපිතභාවං අපස්සන්තො තත්ථ දණ්ඩං උජ්ජිලෙත්ථා අට්ඨාසී. මණ්ඩුකොපි දණ්ඩෙ යපිතෙපි උජ්ජිලිතෙපි ධම්මගතෙන පසාදෙන විස්සරමකරොන්නොව කාලමකාසී. දෙවලොකෙ නිබ්බන්තසත්තානං අයං ධම්මතා, යා “කුතොහං ඉධ නිබ්බන්තො, තත්ථ කිං නු බො කම්මමකාසී”න්ති ආවජ්ජනා. තස්මා අත්තනො පුරිමභවස්ස දිට්ඨත්තා ආහ “අරෙ අභම්භි නාම ඉධ නිබ්බන්තො”ති . හගවතො පාදෙ වන්දි කතඤ්ඤතාසංවඩ්ඪිතෙන පෙමගාරවබ්බුමානෙන.

හගවා ජානන්තොව මහාජනස්ස කම්මඵලං, බුද්ධානුභාවඤ්ච පච්චක්ඛං කාතුකාමො “කො මෙ වන්දති”ති ගාථාය පූච්ඡි. තත්ථ කොති දෙවනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදිසු කො, කතමොති අත්ථො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය එවරූපාය දෙවිද්ධියා. “යසසා”ති ඉමිනා එදිසෙන පරිවාරෙන, පරිච්ඡෙදෙන ව. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමතියෙන සුන්දරෙන. වණ්ණෙනාති ජවිවණ්ණෙන

සර්වඥාණිකාය. සබ්බා ඔහාසයං දිසාති සබ්බා දසපි දිසා පහාසෙන්නො, වන්දො විය, සුරියො විය ව එකොහාසං එකාලොකං කරොන්නොති අත්ථො.

එවං පන භගවතා පුච්ඡිතො දෙවපුත්තො අත්තානං පච්චෙදන්තො “මණ්ඩුකොහං පුරෙ ආසි”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පුරෙති පුරිමජාතියං. “උදකෙ”ති ඉදං තදා අත්තතො උප්පත්තිට්ඨානදස්සනං. “උදකෙ මණ්ඩුකො”ති එතෙන උද්ධමාසිකාදිකස්ස ඵලෙ මණ්ඩුකස්ස නිවත්තනං කතං හොති. ගාථො වරන්ති එත්ථාති ගොචරො, ගුන්තං සාසෙසනට්ඨානං. ඉධ පන ගොචරො වියාති ගොචරො, වාරි උදකං ගොචරො එතස්සාති වාරිගොචරො. උදකවාරිපි හි කොචි කච්ඡපාදි අවාරිගොචරොපි හොතිති “වාරිගොචරො”ති විසෙසෙත්වා වුත්තං. තව ධම්මං සුඤ්ඤාත්තස්සාති බ්‍රහ්මස්සරෙන කරවිකරුතමඤ්ජුනා දෙසෙන්නස්ස තව ධම්මං “ධම්මො එසො වුච්චති”ති සරෙ නිමිත්තග්ගාභවසෙන සුඤ්ඤාත්තස්ස. අනාදරෙ වෙනං සාමිච්චනං. අවධි වච්ඡපාලකොති වච්ඡෙ රක්ඛන්තො ගොපාලදාරකො මම සමීපං ආගන්ත්වා දණ්ඩමොලුබ්භ තිට්ඨන්තො මම සීසෙ දණ්ඩං සන්නිරුමිතිත්වා මං මාරෙසීති අත්ථො.

සිතං කත්වාති “තථා පරිත්තතරොනාපි පුඤ්ඤානුභාවෙන එවං අතිවිය උළාරා ලොකියලොකුත්තරා සමිපත්තියො ලබ්භන්ති”ති පීතිසොමනස්සජාතො භාසුරතරධවලවිජ්ජුරත්තදස්සනකිරණාවලිහි හියොයාසො මත්තාය තං පදෙසං ඔහාසෙන්නො සිතං කත්වා. පීතිසොමනස්සවසෙන හි සො –

“මුහුත්තං චිත්තපසාදස්ස, ඉද්ධිං පස්ස යසඤ්ච මෙ;
ආනුභාවඤ්ච මෙ පස්ස, චණ්ණං පස්ස ජුතිඤ්ච මෙ.

“යෙ ව තෙ දීසමද්ධානං, ධම්මං අස්සොසුං ගොතම;
පත්තා තෙ අවලට්ඨානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචරෙ”ති. (වි. ව. 859-860);

ඉමා ද්වෙ ගාථා වත්වා පක්කාමි.

141. යං පන කිඤ්චිති එත්ථ යන්ති අනියමිතවචනං. තථා කිඤ්චිති. පනාති වචනාලඬිකාරමත්තං. තස්මා යං කිඤ්චිති ඤෙයාස්ස අනවසෙසපරියාදානං කතං හොති. පනාති වා විසෙසත්ථදීපකො නිපාතො. තෙන “සම්මාසම්බුද්ධො”ති ඉමිනා සඬ්ඛෙපතො, චිත්ථාරතො ව සත්ථු වතුසච්චාභිසම්බොධො වුත්තො. “බුද්ධො”ති පන ඉමිනා තදඤ්ඤස්සපි ඤෙයාස්සාවබොධො. පුරිමෙන වා සත්ථු පටිච්චෙධඤාණානුභාවො, පච්ඡිමෙන දෙසනාඤාණානුභාවො. පීති උපරි වුච්චමානො විසෙසො ජොතියති. සබ්බසො පටිපක්ඛෙති විමුච්චතිති විමොක්ඛො, අග්ගමග්ගො. තස්ස අත්තො අග්ගඵලං, තත්ථ භවං තස්මිං ලද්ධෙ ලද්ධබ්බතො විමොක්ඛන්තිකඤාණං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සබ්බම්පි බුද්ධඤාණං. එවං පවත්තොති එත්ථ –

“සබ්බඤ්ඤාතාය බුද්ධො, සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධො, අනඤ්ඤනෙයාසාය බුද්ධො, විසච්චිතාය බුද්ධො, බිණ්ණසච්චිකාතෙන බුද්ධො, නිරුපලෙපසඬ්ඛාතෙන බුද්ධො, එකන්තචිතරාගොති බුද්ධො, එකන්තචිතදොසොති බුද්ධො, එකන්තචිතමොහොති බුද්ධො, එකන්තනික්කිලෙසොති බුද්ධො, එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධො, එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධො, අබුද්ධිවිහතත්තා බුද්ධිපට්ලාභා බුද්ධො. බුද්ධොති තෙනං නාමං මාතරා කතං, න පිතරා කතං, න භාතරා කතං, න භගිනියා කතං, න මිත්තාමච්චෙතිකතං, න ඤාතිසාලොභිතෙහි කතං, න සමණබ්‍රාහ්මණෙහි කතං, න දෙවතාහි කතං. විමොක්ඛන්තිකමෙනං බුද්ධානං භගවත්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පට්ලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං බුද්ධො”ති (මහානි. 192) –

අයං නිද්දෙසපාළිනෙයො. යස්මා චෙත්ථ තස්සා පටිසම්භිදාපාළියා භෙදො නත්ථී, තස්මා ද්විසු එකෙනාපි අත්ථසිද්ධිති දස්සනත්ථං “පටිසම්භිදානෙයො වා”ති අනියමත්ථො වා-සද්දො වුත්තො.

තත්ථ යථා ලොකෙ අවගන්තා “අවගතො”ති වුච්චති, එවං බුද්ධකා සච්චානීති බුද්ධො සුද්ධකත්තුවසෙන. යථා පණ්ණසොසා වාතා “පණ්ණසුසා”ති වුච්චන්ති, එවං බොධෙනා පජායාති බුද්ධො හෙතුකත්තුවසෙන, හෙතුඅත්ථො චෙත්ථ අත්තොනීතො.

සබ්බඤ්ඤාතාය බුද්ධොති සබ්බධම්මබුද්ධකාසමත්ථාය බුද්ධියා බුද්ධොති අත්ථො. සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධොති සබ්බධම්මානං ඤාණවක්ඛනා දිට්ඨන්තා බුද්ධොති අත්ථො. අනඤ්ඤනෙයාසාය බුද්ධොති අඤ්ඤෙන අබොධනීතො සයමෙව බුද්ධත්තා බුද්ධොති අත්ථො. විසච්චිතාය බුද්ධොති නානාගුණවිසචනතො පදුමමිච්චිකසනට්ඨෙන බුද්ධොති අත්ථො. බිණ්ණසච්චිකාතෙන බුද්ධොති ඵලාදීහි ඡහි පරියායෙහි නිද්දක්ඛයවිබුද්ධො පුරිසො විය සබ්බකිලෙසනිද්දක්ඛයවිබුද්ධත්තා බුද්ධොති වුත්තං හොති. එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධොති ගමනත්ථානං බුද්ධිඅත්ථාය බුද්ධිඅත්ථානමිච්චි ගමනත්ථානං ලබ්භන්ති එකායනමග්ගං ගතත්තා බුද්ධොති වුච්චන්ති අත්ථො. එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධොති න පරෙහි බුද්ධත්තා බුද්ධො, අථ බො සයමෙව අනුත්තරං සම්මාසම්බොධං අභිසම්බුද්ධත්තා බුද්ධොති අත්ථො. අබුද්ධිවිහතත්තා බුද්ධිපට්ලාභා බුද්ධොති බුද්ධි බුද්ධං.

බොධොති අනත්ථන්තරං. තත්ථ යථා රත්තගුණයොගතො රත්තො පටො, එවං බුද්ධගුණයොගතො බුද්ධොති ඥාපනත්ථං වුත්තං. තතො පරං බුද්ධොති තෙන නාමන්තිආදි අත්ථානුගතායං පඤ්ඤත්තීති බොධනත්ථං වුත්තන්ති එවමෙත්ථ ඉමිනාපි කාරණෙන හගවා බුද්ධොති වෙදිතබ්බං.

142. අස්සාති හගවතො. ගුණවිසිට්ඨසබ්බසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනන්ති සබ්බෙහි සීලාදිගුණෙහි විසිට්ඨස්ස තතො එව සබ්බසත්තෙහි උත්තමස්ස ගරුතො ගාරවවසෙන වුත්තවචනමිදං හගවාති. තථා හි ලොකනාටො අපරිමිතනිරුපමප්පභාවසීලාදිගුණවිසෙසසමඬිගිතාය සබ්බානත්ථපරිභාරපුබ්බගිගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානනප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය, අවිචන්තුපකාරිතාය ව අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමගාරවට්ඨානන්ති.

හගවාති වචනං සෙට්ඨන්ති සෙට්ඨවාචකං වචනං සෙට්ඨගුණසහවරණතො “සෙට්ඨ”න්ති වුත්තං. අථ වා වුච්චන්ති වචනං, අත්ථො. තස්මා යො “හගවා”ති වචනෙන වචනියො අත්ථො, සො සෙට්ඨොති අත්ථො. හගවාති වචනමුත්තමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො, ගරුකරණං වා සාතිසයං අරහතීති ගාරවයුත්තො, ගාරවාරහොති අත්ථො.

ගුණවිසෙසහෙතුකං “හගවා”ති ඉදං හගවතො නාමන්ති සබ්බෙපතො වුත්තමත්ථං විත්ථාරතො විභජිතුකාමො නාමංයෙව තාව අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙන්නො “වතුබ්බිධං වා නාම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආවත්ථිකන්ති අවත්ථාය විදිතං තං තං අවත්ථං උපාදාය පඤ්ඤත්තං වොහරිතං. තථා ලිඬිගිකං තෙන තෙන ලිඬිගෙන වොහරිතං. නෙමිත්තිකන්ති නිමිත්තතො ආගතං. අධිවචසමුප්පන්නන්ති යදිච්ඡාය පවත්තං, යදිච්ඡාය ආගතං යදිච්ඡකං. පට්ඨමෙන ආදි-සද්දෙන බාලො, යුවා, වුඩ්ඞොති එවමාදිං සඬිගණ්හාති, දුතියෙන මුණ්ඨි, ජට්ඨි එවමාදිං, තතියෙන බහුස්සුතො, ධම්මකට්ඨකො, කුඨාරිති එවමාදිං, චතුත්ථෙන අසමර්සනං පාවචනන්ති එවමාදිං සඬිගණ්හාති. “නෙමිත්තික”න්ති වුත්තමත්ථං බාතිරෙකවසෙන පතිට්ඨාපෙන “න මහාමායායා”තිආදි වුත්තං. “විමොක්ඛන්තික”න්ති ඉමිනා ඉදං නාමං අරියාය ජාතියා ජාතක්ඛණෙයෙව ජාතන්ති දස්සෙති. යදි විමොක්ඛන්තිකං, අථ කස්මා අඤ්ඤෙහි ඛිණාසවෙහි අසාධාරණන්ති ආහ “සහ සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස පටිලාභා”ති. බුද්ධානඤ්ඤි අරහත්තථලං නිප්පජ්ජමානං සබ්බඤ්ඤාඤාණාදිහි සබ්බෙහි බුද්ධගුණෙහි සද්ධිංයෙව නිප්පජ්ජති. තෙන වුත්තං “විමොක්ඛන්තික”න්ති. සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තීති සබ්බධම්මානං සච්ඡිකිරියානිමිත්තා පඤ්ඤත්ති. අථ වා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තීති පච්චක්ඛස්ද්ධා පඤ්ඤත්ති. යංගුණනිමිත්තා හි සා, තෙ සත්ථු පච්චක්ඛන්තාති ගුණා විය සාපි සච්ඡිකතා එව නාම හොති, න පරෙසං වොහාරමත්තෙනාති අධිප්පායො.

143. වදන්තීති මහාපරස්ස ගරුභාවතො බහුවචනෙනාහ, සඬිගිතිකාරෙහි වා කතමනුවාදං සන්ධාය. ඉස්සරියාදිභෙදො හගො අස්ස අත්ථිති හගී. අකාසි හග්ගන්ති රාගාදිපාපධම්මං හග්ගං අකාසි, හග්ගවාති අත්ථො. බහුහි ඤායෙහිති කායභාවනාදිකෙහි අනෙකෙහි භාවනාක්කමෙහි. සුභාවිතත්තතොති සම්මදෙව භාවිතසභාවස්ස. පච්චත්තෙ වෙතං සාම්ච්චනං.

නිද්දෙසෙ වුත්තනයෙනාති එත්ථායං නිද්දෙසනයො –

“හගවාති ගාරවාධිවචනමෙතං. අපිච්ච හග්ගරාගොති හගවා, හග්ගදොසොති හගවා, හග්ගමොහොති හගවා, හග්ගමානොති හගවා, හග්ගදිට්ඨිති හගවා, හග්ගතණ්හොති හගවා, හග්ගකිලෙසොති හගවා, හජී විභජී පච්චිකා ධම්මරතනන්ති හගවා, හවානං අන්තකරොති හගවා, භාවිතකායො භාවිතසීලො භාවිතචිත්තො භාවිතපඤ්ඤොති හගවා, හජී වා හගවා අරඤ්ඤවනපත්ථාති පන්තාති සෙනාසනාති අප්පසද්දාති අප්පතිග්ගොසාති විප්පවාතාති මනුස්සරාහස්සෙයාකාති පටිසල්ලානසාරුප්පාතීති හගවා, හාගී වා හගවා විචරපිණ්ඩපාතසෙනාසනාගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරානන්ති හගවා, හාගී වා හගවා අත්ථරසස්ස ධම්මරසස්ස විමුත්තිරසස්ස අධිසීලස්ස අධිචිත්තස්ස අධිපඤ්ඤායාති හගවා, හාගී වා හගවා චතුත්තං කුඨානානං චතුත්තං අප්පමඤ්ඤානං චතුත්තං අරුපසමාපත්තීනන්ති හගවා, හාගී වා හගවා අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං අට්ඨන්තං අභිභායනනානං නවන්තං අනුපුබ්බවිභාරසමාපත්තීනන්ති හගවා, හාගී වා හගවා දසන්තං සඤ්ඤාභාවනානං දසන්තං කසිණසමාපත්තීනං ආනාපානස්සතිසමාධිස්ස අසුභසමාපත්තියාති හගවා, හාගී වා හගවා චතුත්තං සතිපට්ඨානානං චතුත්තං සම්මප්පධානානං චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං පඤ්චන්තං බලානං සත්තන්තං බොජ්ඣංගානං අරියස්ස අට්ඨකිරිකස්ස මග්ගස්සාති හගවා, හාගී වා හගවා දසන්තං තථාගතබලානං චතුත්තං වෙසාරජ්ජානං චතුත්තං පටිසම්භිදානං ඡන්තං අභිඤ්ඤානං ඡන්තං බුද්ධධම්මානන්ති හගවා, හගවාති තෙන නාමං...පෙ.... සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං හගවා”ති (මහාති. 83).

එත්ථ ව “ගාරවාධිවචන”න්තිආදීති යදිපි ගාථායං ආගතපදානුක්කමෙන න නිද්දිට්ඨාති, යථාරහං පන තෙසං සබ්බෙසම්පි නිද්දෙසභාවෙන වෙදිතබ්බාති. තත්ථ ගාරවාධිවචනන්ති ගරුතං ගරුභාවවාචකං වචනං. හජීති භාගසො කට්ඨෙසි. තෙනාහ “විභජී”ති. ධම්මරතනන්ති මග්ගඵලාදිඅරියධම්මරතනං. පුන හජීති සෙවි. හාගීති භාගධෙයාවා. පුන හාගීති හජනසීලො. අත්ථරසස්සාති අත්ථසන්තිස්සයස්ස රසස්ස. විමුත්තායනනසීසෙ හි යත්වා ධම්මං කට්ඨන්තස්ස, සුණන්තස්ස ව තදත්ථං ආරබ්භ උප්පජ්ජනකපීතිසොමනස්සං අත්ථරසො. ධම්මං ආරබ්භ ධම්මරසො. යං සන්ධාය

වුත්තං “ලහති අත්ථවෙදං, ලහති ධම්මවෙද”න්ති (අ. නි. 6.10). විමුක්තිරසස්සාති විමුක්තිභූතස්ස,
විමුක්තිසන්තිස්සයස්ස වා රසස්ස. සඤ්ඤාභාවනානන්ති අනිච්චසඤ්ඤාදිනං දසන්තං සඤ්ඤාභාවනානං. ඡන්තං
බුද්ධධම්මානන්ති ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි සන්ධාය වුත්තං. තත්ථ තත්ථ “භගවා”ති සද්දසිද්ධි නිරුත්තිනයෙන
වෙදිතබ්බා.

144. යදිපි “භාග්‍යවා”තිආදිහි පදෙහි වුවිච්ඡානො අත්ථො “භගී භජී”ති නිද්දෙසගාථාය සඬගහිතො ඵව, තථාපි
පදසිද්ධි අත්ථවිභාගඅත්ථයොජනාදිසහිතො සංවණ්ණනානායො තතො අඤ්ඤාකාරොති වුත්තං “අයං පන අපරො
නයො”ති. ආදිකන්ති ආදි-සද්දෙන වණ්ණවිකාරො , වණ්ණලොපො, ධාතුඅත්ථොන නියොජනඤ්චාති ඉමං නිවිධං
ලක්ඛණං සඬගණ්හාති. සද්දනායෙනාති බ්‍යාකරණනායෙන. පිසොදරාදිනං සද්දානං ආකතිගණ්භාවතො වුත්තං
“පිසොදරාදිපක්ඛෙපලක්ඛණං ගහෙත්වා”ති. පක්ඛිපනමෙව ලක්ඛණං. තප්පරියාපන්නාකරණං හි පක්ඛිපනං.
පාරජ්ජත්තන්ති පරමුක්කංසගතං පාරමිභාවජ්ජත්තං. භාග්‍යන්ති කුසලං. තත්ථ මග්ගකුසලං
ලොකුත්තරසුඛනිබ්බත්තකං, ඉතරං ලොකියසුඛනිබ්බත්තකං, ඉතරමිපි වා විච්චිප්පනිස්සයං පරියායතො
ලොකුත්තරසුඛනිබ්බත්තකං සීයා.

ලොභාදයො ඵකකවසෙන ගහිතා. තථා විපරිතමනසිකාරො විපල්ලාසභාවසාමඤ්ඤෙන, අහිරිකාදයො
දුක්ඛසෙන. ලොභාදයො ව පුන “තිවිධාකුසලමූල”න්ති තිකවසෙන ගහිතා. කායදුච්චරිතාදි-
තණ්හාසංකිලෙසාදිරාගමලාදිරාගවිසමාදිකාමසඤ්ඤාදිකාමවිතක්කාදිතණ්හාපපඤ්චාදයො තිවිධදුච්චරිතාදයො.
සුභසඤ්ඤාදිකා චතුබ්බිධවිපරියෙසා. “විචරහෙතු වා භික්ඛුනො තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, පිණ්ඩපාත ,
සෙනාසන, ඉතිභවාභවහෙතු වා”ති (අ. නි. 4.9) ඵවමාගතා වත්තාරො තණ්හුප්පාදා. “බුද්ධෙ කඬ්ඛති, ධම්මෙ, සඬසෙ,
සික්ඛාය, සමුත්ථාරාදි සුභිකො හොති අනත්තමනො ආභතවිත්තො බිලජාතො”ති (දී. නි. 3.319; ම. නි. 1.185; අ. නි.
5.205; 9.71; විහ. 941) ඵවමාගතානි පඤ්ච වෙනොබ්බානි. “කාමෙ අවිතරාගො හොති, කායෙ අවිතරාගො, රූපෙ
අවිතරාගො, යාවදත්ථං උදරාවදෙනකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති, අඤ්ඤතරං
දෙවතිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මවරියං වරති”ති (දී. නි. 3.320; ම. නි. 1.186) ආගතා පඤ්ච විනිබ්බන්ධා.
රූපාභිනන්දනාදයො පඤ්චාභිනන්දනා. කොධො, මක්ඛො, ඉස්සා, සාධෙය්‍යං, පාපිච්ඡතා, සන්දිට්ඨිපරාමාසොති
ඉමානි ඡ විවාදමූලානි. රූපතණ්හාදයො ඡ තණ්හාකායා.

කාමරාගපටිසදිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාභවරාගමානාවජ්ජා සත්තානුසයා. මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ මිච්ඡන්තා. “තණ්හං
පටිච්ච පරියෙසනා, පරියෙසනං පටිච්ච ලාභො, ලාභං පටිච්ච විනිච්ඡයො, විනිච්ඡයං පටිච්ච ඡන්දරාගො, ඡන්දරාගං
පටිච්ච අප්පකොසානං, අප්පකොසානං පටිච්ච පරිග්ගහො, පරිග්ගහං පටිච්ච මච්ඡරියං, මච්ඡරියං පටිච්ච ආරක්ඛා,
ආරක්ඛාධිකරණං දණ්ඩාදානාදයො”ති (දී. නි. 2.103; 3.359) එතෙ නව තණ්හාමූලකා. වත්තාරො සස්සතවාදා,
වත්තාරො එකච්චසස්සතවාදා, වත්තාරො අත්තානන්තිකා, වත්තාරො අමරාවික්ඛෙපිකා, ද්වෙ අධිච්චසමුප්පන්නිකා,
සොළස සඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදා , සත්ත උච්ඡෙදවාදා, පඤ්ච
පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදානි එතානි ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානි. අප්පකුත්තිකස්ස උපාදාය “අස්මී”ති හොති,
“ඉත්ථස්මී”ති, “එවස්මී”ති, “අඤ්ඤාස්මී”ති, “භවිස්ස”න්ති, “ඉත්ථං භවිස්ස”න්ති, “එවං භවිස්ස”න්ති, “අඤ්ඤා
භවිස්ස”න්ති, “අසස්මී”ති, “සාතස්මී”ති, “සිය”න්ති, “ඉත්ථං සිය”න්ති, “එවං සිය”න්ති, “අඤ්ඤා සිය”න්ති,
“අපාහං සිය”න්ති, “අපාහං ඉත්ථං සිය”න්ති, “අපාහං එවං සිය”න්ති, “අපාහං අඤ්ඤා සිය”න්ති හොතිති අට්ඨාරස,
බාහිරස්සුපාදාය “ඉමිනා අස්මී”ති හොති, “ඉමිනා ඉත්ථස්මී”ති, “ඉමිනා එවස්මී”ති, “ඉමිනා අඤ්ඤාස්මී”තිආදිකා
(විහ. 975-976) වුත්තනාය අට්ඨාරසානි ඡන්තිංස, අතීතා ඡන්තිංස, අනාගතා ඡන්තිංස, පච්චුප්පන්නා ඡන්තිංසානි
අට්ඨසතතණ්හාවිච්චරිතානි.

පහෙද-සද්දො පච්චෙකං සම්බන්ධිතබ්බො. තත්ථායං යොජනා – ලොහජ්ජහෙදා දොසජ්ජහෙදා යාව
අට්ඨසතතණ්හාවිච්චරිතජ්ජහෙදානි. සබ්බානි සත්තානං දරථපරිලාභකරානි කිලෙසානං අනෙකානි සතසහස්සානි
අභඤ්ජිති යොජනා. ආරම්මණාදිවිභාගතො හි පවත්තිආකාරවිභාගතො ව අනන්තජ්ජහෙදා කිලෙසානි. සඬබ්බෙපතොති
එත්ථ සමුච්ඡෙදජ්ජහනවසෙන සබ්බෙසො අප්පවත්තිකරණෙන කිලෙසමාරං, සමුදයජ්ජහනපරිඤ්ඤාවසෙන
බන්ධමාරං, සභායවෙකල්ලකරණවසෙන සබ්බවා අප්පවත්තිකරණෙන අභිසම්බාරමාරං,
බලවිධමනවිසයානික්කමනවසෙන දෙවපුත්තමච්චුමාරඤ්ච අභඤ්ජි හග්ගෙ අකාසි. පරිස්සයානන්ති උපද්දවානං.
සම්පති, ආයතිඤ්ච සත්තානං අනත්ථාවහන්තා මාරණට්ඨෙන විබාධනට්ඨෙන කිලෙසාව මාරොති කිලෙසමාරො.
වධකට්ඨෙන බන්ධාව මාරොති බන්ධමාරො. තථා හි වුත්තං “වධකං රූපං ‘වධකං රූප’න්ති යථාභූතං
නප්පජානාති”තිආදි (සං. නි. 3.85). ජාතිජරාදිමහාබ්‍යසනනිබ්බත්තනෙන අභිසම්බාරොව මාරොති අභිසම්බාරමාරො.
සංකිලෙසනිමිත්තං හුත්වා ගුණමාරණට්ඨෙන දෙවපුත්තොව මාරොති දෙවපුත්තමාරො. සත්තානං ජීවිතස්ස,
ජීවිතපරික්ඛාරානඤ්ච ජාතිකරණෙන මහාබාධරූපන්තා මච්චු ඵව මාරොති මච්චුමාරො.

සතපුඤ්ඤලක්ඛණධරස්සාති අනෙකසතපුඤ්ඤනිබ්බත්තමහාපුරිසලක්ඛණවහතො රූපකායසම්පත්ති දීපිතා
හොති, ඉතරාසං ඵලසම්පදානං මූලභාවතො, අධිට්ඨානභාවතො ව. ධම්මකායසම්පත්ති දීපිතා හොති,
පහනසම්පදාපුබ්බකත්තා ඤ්ඤාණසම්පදාදිනං. භාග්‍යවතාය ලොකියානං බහුමතභාවො. හග්ගදොසනාය පරික්ඛකානං

බහුමතභාවෙහි යොජනා. එවං ඉතො පරෙස්සුපි යථාසංඛාරං යොජෙතබ්බං. පුඤ්ඤචන්තං හි ගහට්ඨා ඛත්තියාදයො අභිගච්ඡන්ති, පභීතදොසං පබ්බජිතතාපසපරිබ්බාජකාදයො “දොසචිතයාය ධම්මං දෙසෙති”ති. අභිගතානඤ්ච නෙසං කායචිත්තදුක්ඛාපනයනෙ පටිබලභාවො, ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරසබ්භාවතො. රූපකායං තස්ස පසාදවක්ඛුනා, ධම්මකායං පඤ්ඤාචක්ඛුනා දිස්වා දුක්ඛද්වයස්ස පටිප්පස්සම්භනතො උපගතානඤ්ච නෙසං ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරිකා, “පුබ්බෙ ආමිසදානධම්මදානෙහි මයා අයං ලොකග්ගභාවො අධිගතො, තස්මා තුම්හෙතිපි එවමෙව පටිපජ්ජිතබ්බං”න්ති එවං සම්මාපටිපත්තියං නියොජනෙන අභිගතානං ලොකීයලොකුත්තරස්සබෙහි සංයොජනසමත්ථතා ව දීපිතා හොති.

කෙසෙය්වි පදෙසවුන්ති, අයථාභූතගුණසන්නිස්සයන්තා අපරිසුද්ධො ච යසො හොති, න එවං තථාගතස්සාති දස්සෙතුං “ලොකත්තයඛ්‍යාපකො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉධ අධිගතසත්ථුගුණානං ආරුප්පෙ උප්පන්නානං “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා භගවතො ගුණෙ අනුස්සරන්නානං යසො පාකටො හොතීති ආහ “ලොකත්තයඛ්‍යාපකො”ති. යථාභව්වගුණාධිගතත්තා එව අතිවිය පරිසුද්ධො. අනවසෙසලක්ඛණානුඛ්‍යාඤ්ජනාදිසම්පත්තියා සබ්බාකාරපරිපූරා. සබ්බභිගපච්චභිගසිරි සබ්බෙසං අභිගපච්චභිගානං සොභා. “තිණ්ණො තාරෙය්‍ය”න්තිආදිනා යං යං එතෙන ලොකනාටෙන ඉච්ඡිතං මනොච්චිපණ්ඩානවසෙන, පත්ථිතං කායපණ්ඩානවසෙන. තථෙවාති පණ්ඩානානුරූපමෙව. චිරියපාරම්භාවප්පත්තො, අරියමග්ගපරියාපන්නො ච සම්මාචායාමසඛ්ඛාතො පයත්තො.

දිබ්බවිහාරො කසිණාදිආරම්මණානි රූපාවචරජ්ඣානානි. මෙත්තාදිජ්ඣානානි බ්‍රහ්මවිහාරො. ඵලසමාපත්ති අරියවිහාරො. කාමෙහි විවෙකට්ඨකායනාවසෙන ඵකීභාවො කායවිවෙකො. පට්ඨජ්ඣානාදිනා නීවරණාදීහි විචිත්තචිත්තතා චිත්තවිවෙකො. උපධිවිවෙකො නිබ්බානං. අඤ්ඤාති ලොකියාභිඤ්ඤාදිකො.

අපරො නයො – හාගවානි හගවා, හතවානි හගවා, හාගෙ චනීනි හගවා, හගෙ චනීනි හගවා, හත්තවානි හගවා, හගෙ චමීනි හගවා. හාගෙ චමීනි හගවා.

හගෙ වම් තටා භාගෙ, වමිති හගවා ජිනො.

තත්ථ කථං භාගවාති හගවා? යෙ තෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා ගුණකොට්ඨාසා, තෙ අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා තටාගතස්ස අත්ථි උපලබ්භන්ති. තටා හිස්ස සීලං සමාධි පඤ්ඤා විමුත්ති විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං, හිරි ඔත්තප්පං, සද්ධා වීරියං, සති සම්පජ්ඤ්ඤං, සීලවිසුද්ධි දිට්ඨිවිසුද්ධි, සමථො විපස්සනා, තිණි කුසලමුලානි, තිණි සුවර්තානි, තයො සම්මාවිතක්කා, තිස්සො අනවජ්ජසඤ්ඤා, තිස්සො ධාතුයො, චත්තාරො සතිපට්ඨානා, චත්තාරො සම්මප්පධානා, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, චත්තාරො අරියමග්ගා, චත්තාරි අරියඵලානි, චතස්සො පටිසම්භිදා, චතුයොනිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණානි, චත්තාරො අරියවංසා, චත්තාරි වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි, පඤ්ච පට්ඨානිසංඛාරානි, පඤ්චඛිගිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චඤ්ඤාණිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, පඤ්ච නිස්සාරණියා ධාතුයො, පඤ්ච විමුත්තායතනඤ්ඤාණානි, පඤ්ච විමුත්තිපරිපාවතියා සඤ්ඤා, ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි, ඡ ගාරවා, ඡ නිස්සාරණියා ධාතුයො, ඡ සත්තචිතාරා, ඡ අනුත්තරියානි, ඡ නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා, ඡ අභිඤ්ඤා, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා, සත්ත අරියධම්මා, සත්ත අරියධනානි, සත්ත බොජ්ඣංගිකා, සත්ත සප්පුරිසධම්මා, සත්ත නිජ්ජරවත්ථුනි, සත්ත සඤ්ඤා, සත්තදක්ඛිණෙයාපුග්ගලදෙසනා, සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිදෙසනා, සත්තබ්බිකාසවබලදෙසනා, අට්ඨපඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා, අට්ඨ සම්මත්තානි, අට්ඨලොකධම්මානික්කමා, අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි, අට්ඨඅක්ඛණදෙසනා, අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා, අට්ඨඅභිභායතනදෙසනා, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව යොනිසොමනසිකාරමුලකා ධම්මා, නව පාරිසුද්ධිපට්ඨානිසංඛාරානි, නවසත්තවාසදෙසනා, නව ආඝාතපටිච්ඡිකා, නව සඤ්ඤා, නව නානත්තා, නව අනුපුබ්බචිතාරා, දස නාටකාරණා ධම්මා, දස කසිණායතනානි, දස කුසලකම්මපටා, දස සම්මත්තානි, දස අරියවාසා, දස අසෙක්ඛධම්මා, දස තටාගතබලානි, ඵකාදස මෙත්තානිසංසා, ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා, තෙරස ධුතගුණා, වුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි, පඤ්චදස විමුත්තිපරිපාවතියා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සති, සොළස අපරන්තපතියා ධම්මා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, ඵකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි, චතුචත්තාරීස ඤ්ඤාණවත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බයඤ්ඤාණානි, පරොපඤ්ඤාස කුසලධම්මා, සත්තසත්තතිඤ්ඤාණවත්ථුනි, චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරිමභාවජීරඤ්ඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපටිච්චවෙක්ඛණදෙසනාඤ්ඤාණානි, තටා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිච්චාවනඤ්ඤාණානි වානි ඵවමාදයො අනන්තාපරිමාණහෙදා අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. තස්මා යථාචුත්තචිතාගා ගුණභාගා අස්ස අත්ථිති භාගවාති චත්තබ්බේ ආකාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “හගවා”ති චුත්තො. ඵවං තාව භාගවාති හගවා.

යස්මා සීලාදයො සබ්බෙ, ගුණභාගා අසෙසතො;
විජ්ජන්ති සුගතෙ තස්මා, “හගවා”ති පවුච්චති.

කථං භතවාති හගවා? යෙ තෙ සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නෙහි මනුස්සත්තාදිකෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා සම්මාසම්බෝධියා කතමභාහිනිභාරෙහි මහාබෝධිසත්තෙහි පරිපුරෙතබ්බා දානපාරමී, සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාවීරියබන්තිසව්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමීති දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො, දානාදීනි චත්තාරි සභිගහවත්ථුනි, සව්වාදීනි චත්තාරි අධිට්ඨානානි, අත්තපරිච්චාගො, නයන, ධන, රජ්ජ, පුත්තදාරපරිච්චාගොති පඤ්ච මහාපරිච්චාගා, පුබ්බයොගො, පුබ්බවරියා, ධම්මක්ඛානං, ඤාතත්ථවරියා, ලොකත්ථවරියා, බුද්ධත්ථවරියානි ඵවමාදයො, සභිබෙපතො වා සබ්බෙ පුඤ්ඤසම්භාරඤ්ඤාණසම්භාරබුද්ධකාරකධම්මා, තෙ මහාහිනිභාරතො පට්ඨාය කප්පානං සතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසභිබෝයානි යථා භානභාගියා, සංකිලෙසභාගියා, ධීතිභාගියා වා න භොන්ති, අථ බො උත්තරුත්තරි විසෙසභාගියාව භොන්ති, ඵවං සක්කච්චං නිරන්තරං අනවසෙසතො භතා සම්භතා අස්ස අත්ථිති භතවාති චත්තබ්බේ “හගවා”ති චුත්තො නිරුත්තිනයෙන ත-කාරස්ස ග-කාරං කත්වා. අථ වා භතවාති තෙයෙව යථාචුත්තෙ බුද්ධකාරකධම්මෙ චුත්තනයෙන හරි සම්භරි, පරිපුරෙසීති අත්ථො. ඵවම්පි භතවාති හගවා.

සම්මාසම්බෝධියා සබ්බෙ, දානපාරමීආදිකෙ;
සම්භාරෙ භතවා නාටො, තස්මාපි හගවා මනො.

කථං භාගෙ වතීති හගවා? යෙ තෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසභිබා දෙවසිකං වළඤ්ජනකසමාපත්තිභාගා, තෙ අනවසෙසතො ලොකහිතත්ථං, අත්තනො ව දිට්ඨධම්මසුඛචිතාරත්ථං නිව්චකප්පං නිව්චකප්පං වනි හපී සෙවි බහුලමකාසීති භාගෙ වතීති හගවා. අථ වා අභිඤ්ඤෙයාධම්මෙසු, කුසලාදීසු, බන්ධාදීසු ව යෙ තෙ පරිඤ්ඤෙයාදිවසෙන සභිබෙපතො වා චතුර්විසති අභිසම්මසභාගා, විත්ථාරතො පන “වක්ඛුං පරිඤ්ඤෙයාං...පෙ.... ජරාමරණං පරිඤ්ඤෙයා”න්තිආදිනා අනෙකපරිඤ්ඤෙයාභාගා, “වක්ඛුස්ස සමුදයො පහාතබ්බො...පෙ.... ජරාමරණස්ස සමුදයො පහාතබ්බො”තිආදිනා පහාතබ්බභාගා, “වක්ඛුස්ස නිරොධො...පෙ.... ජරාමරණස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.21) සච්ඡිකාතබ්බභාගා, “වක්ඛුස්ස නිරොධාගමීති පටිපදා”තිආදිනා, “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිනා ව අනෙකහෙදා භාවෙතබ්බභාගා ව ධම්මා, තෙ සබ්බෙ වනි හපී යථාරහං ගොවරභාවනාසෙවනානං වසෙන සෙවි. ඵවම්පි භාගෙ වතීති හගවා. අථ වා යෙ ඉමෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා සාවකෙහි සාධාරණා ගුණකොට්ඨාසා ගුණභාගා, “කිත්ති නු බො තෙ වෙනෙයාසන්නානෙසු පතිට්ඨපෙයා”න්ති මහාකරුණාය වනි අභිපත්ථසි, සා වස්ස අභිපත්ථනා යථාධිප්පෙතඵලාවහා අහොසි. ඵවම්පි භාගෙ වතීති හගවා.

යස්මා ඥෙය්‍යාසමාපත්ති-ගුණභාගෙ තථාගතො;
හජි පත්ථයි සත්තානං, භිතාය භගවා තතො.

කථං භගෙ චජිති භගවා? සමාසතො තාව කතපුඤ්ඤෙහි පයොගසම්පන්නෙහි යථාචිභවං හජියන්තිති භගා,
ලොකියලොකුත්තරසම්පත්තියො. තත්ථ ලොකියෙ තාව තථාගතො සම්බොධිතො පුබ්බෙ බොධිසත්තභූතො
පරමුක්කංසගතෙ චති හජි සෙවි, යත්ථ පතිට්ඨාය නිරවසෙසතො බුද්ධකාරකධම්මෙ සමන්තානන්තො බුද්ධධම්මෙ
පරිපාවෙසි. බුද්ධභූතො පන තෙ නිරවජ්ජසුබ්බසංභිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ ලොකුත්තරෙපි චති හජි සෙවි.
චිත්ථාරතො පන පදෙසරජ්ජඉස්සරියවක්කවත්තිසම්පත්තිදෙවරජ්ජසම්පත්තිආදිවසෙන,
ඤානචිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිඤාණදස්සනමග්ගභාවනාඵලසචජිතිරියාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මවසෙන ච
අනෙකචිතිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ භගෙ චති හජි සෙවි. එවම්පි භගෙ චජිති භගවා.

යා තා සම්පත්තියො ලොකෙ, යා ච ලොකුත්තරා පුට්ඨ;
සබ්බා තා හජි සම්බුද්ධො, තස්මාපි භගවා මතො.

කථං භත්තවාති භගවා? භත්තා දළ්භභත්තිකා අස්ස බහු අත්ථිති භත්තවා. තථාගතො හි
මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාදිඅපරිමිතනිරුපමජ්ජභාවගුණවිසෙසසමඬ්ඛි භාවතො සබ්බසත්තූත්තමො
සබ්බානත්ථපරිභාරපුබ්බඬ්ඛිගමාය නිරවසෙසභිතසුබ්බධානතප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය
පජාය අච්චන්තුපකාරිතාය
ද්වත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්‍යාඤ්ජනබ්‍යාමජ්ජභාදිඅනඤ්ඤසාධාරණගුණවිසෙසපටිමණ්ඩිතරූපකායතාය
යථාභූච්චගුණාධිගතෙන “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිතයජ්ජවත්තෙන ලොකත්තයබ්‍යාපිනාසුචිපුලෙන, සුචිසුද්ධෙන ච
ථුතිසොසෙන සමන්තාගතත්තා, උක්කංසපාරමිජ්ජත්තාසු අජ්ජිච්ඡතාසත්තුවධිආදිසු සුපතිට්ඨිතභාවතො,
දසබලචතුරෙසාරජ්ජාදිනිරතිසයගුණවිසෙසසමඬ්ඛිභාවතො ච “රූපජ්ජමාණො රූපජ්ජසන්නො, සොසජ්ජමාණො
සොසජ්ජසන්නො, ලුඛජ්ජමාණො ලුඛජ්ජසන්නො, ධම්මජ්ජමාණො ධම්මජ්ජසන්නො”ති එවං චතුර්ජ්ජමාණකෙ
ලොකසන්නිවාසෙ සබ්බථාපි පසාදාවභහාවෙන සමන්තපාසාදිකත්තා අපරිමාණානං සත්තානං සදෙවමනුස්සානං
ආදරබ්‍රමානගාරවායනතනාය පරමපෙමසම්භත්තිට්ඨානං. යෙ තස්ස ඔවාදෙ පතිට්ඨිතා අවෙච්චජ්ජසාදෙන
සමන්තාගතා භොන්ති, කෙනචි අසංභාරියා තෙසං සම්භත්ති සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා
බ්‍රහ්මිනා වාති. තථා හි තෙ අත්තතො ජීවිතපරිච්චාගෙපි තත්ථ පසාදං න පරිච්චජන්ති, තස්ස වා ආණං
දළ්භභත්තිභාවතො. තෙනෙවාහ –

“යො වෙ කතඤ්ඤු කතවෙදි ධිරො,
කල්‍යාණමිත්තො දළ්භභත්ති ච භොති”ති. (ජා. 2.17.78);

“සෙය්‍යාථාපි , භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො ධීතධම්මො වෙලං නාතිවත්තති, එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, යං මයා
සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතභෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (උදා. 45; චූළව. 385) ව.

එවං භත්තවාති භගවා නිරුත්තිනියෙන එකස්ස ත-කාරස්ස ලොපං කත්වා ඉතරස්ස ග-කාරං කත්වා.

ගුණාතිසයයුත්තස්ස , යස්මා ලොකභිතෙසිනො;
සම්භත්තා බහවො සත්ථු, භගවා තෙන වුච්චති.

කථං භගෙ චජිති භගවා? යස්මා තථාගතො බොධිසත්තභූතොපි පුරිමාසු ජාතිසු පාරමියො පුරෙන්නො
භගසඬ්ඛානං සිරිං, ඉස්සරියං, යසඤ්ච වම් උග්ගිරි බෙළපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ජඩ්ඛයි. තථා භිස්ස
සොමනස්සකුමාරකාලෙ (ජා. 1.15.211 ආදයො) හත්ථිපාලකුමාරකාලෙ (ජා. 1.15.337 ආදයො)
අයොසරපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 1.15.363 ආදයො) මුගපක්ඛපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 2.22.1 ආදයො) චූළසුතසොමකාලෙති
(ජා. 2.17.195 ආදයො) එවමාදිසු නෙක්ඛම්මපාරමිපුරුණවසෙන දෙවරජ්ජසදිසාය රජ්ජසිරියා පරිච්චන්තඅත්තභාවානං
පරිමාණං නත්ථි. වරිමන්තභාවෙපි හත්ථගතං වක්කවත්තිසිරිං දෙවලොකාධිපච්චසදිසං චතුර්ච්ඡස්සරියං,
වක්කවත්තිසම්පත්තිසන්නිස්සයං සත්තරතනසමුප්පලං යසඤ්ච තිණායපි අමඤ්ඤමානො නිරපෙක්ඛො පභාය
අභිනික්ඛමිත්වා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ භගෙ චජිති භගවා. අථ වා භානි නාම
නක්ඛන්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති භගා,
සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුම්චන්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්නිස්සයා සොභා කජ්ජට්ඨියභාවතො. තෙපි භගවා චම්
තන්තිවාසසත්තවාසසමතික්කමනතො තජ්ජට්ඨිකජන්දරාගජ්ජභානෙන පජභිති. එවම්පි භගෙ චජිති භගවා.

වක්කවත්තිසිරිං යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුබං;
පභාසි ලොකචිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතො.

කථං භාගෙ චජිති භගවා? භාගා නාම සභාවධම්මකොට්ඨාසා, තෙ බන්ධායතනධාතාදිවසෙන, තත්ථාපි
රූපවෙදනාදිවසෙන, අතිතාදිවසෙන ච අනෙකච්චා, තෙ ච භගවා “සබ්බං පපඤ්චං, සබ්බං යොගං, සබ්බං ගන්ථං,

සබ්බං සංයෝජනං සමුච්ඡින්නං අමතං ධාතුං සමධිගව්ඡන්තො වම් උග්ගිරි අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි න පච්චාවම්. තථා හෙස සබ්බන්තකමෙව පථවිං ආපං තෙජං වායං, චක්ඛුං සොතං සානං ජීවිහං කායං මනං, රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ථොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොච්ඤ්ඤාණං, චක්ඛුසම්ඵස්සං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වෙදනං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙනනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වෙනනං, රූපතණ්හං ...පෙ.... ධම්මතණ්හං, රූපචිත්තකං...පෙ.... ධම්මචිත්තකං, රූපච්චාරං...පෙ.... ධම්මච්චාරං”න්තිආදිනා අනුපදධම්මවිභාගවසෙනපි සබ්බෙව ධම්මකොට්ඨාසෙ අනවසෙසතො වම් උග්ගිරි අනපෙක්ඛපරිච්චාගෙන ඡඩ්ඛයි. චුත්තං හෙතං –

“යං තං, ආනන්ද, චත්තං චන්තං මුත්තං පහිනං පටිනිස්සට්ඨං, තං තථාගතො පුන පච්චාවම්ස්සතිති තෙනං යානං විජ්ජති”ති (දී. නි. 2.183).

එවම්පි භාගෙ වම්භි හගවා. අථ වා භාගෙ වම්භි සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවජ්ජානවජ්ජෙ හීනපණ්ණෙ කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන වම් උග්ගිරි අනපෙක්ඛො පරිච්චජී පජ්භි, පරෙසඤ්ච තථත්තාය ධම්මං දෙසෙසි. චුත්තම්පි වෙනං –

“ධම්මාපි වො, භික්ඛවෙ, පභාතබ්බා, පගෙව අධම්මා (ම. නි. 1.240). කුල්ලපමං වො, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි නිත්ථරණත්ථාය, නො ගහණත්ථායා”තිආදි (ම. නි. 1.240).

එවම්පි භාගෙ වම්භි හගවා.

බන්ධායතනධාතාදි-ධම්මහෙදා මහෙසිනා;
කණ්හා සුක්කා යතො චන්තා, තතොපි හගවා මතො.

තෙන චුත්තං –

“භාගවා හතවා භාගෙ, හගෙ ව චනි හත්තවා;
හගෙ වම් තථා භාගෙ, වම්භි හගවා ජිනො”ති.

එත්ථ ව යස්මා සබ්බෙපතො අත්තහිතසම්පත්තිපරහිතපටිපත්තිවසෙන දුට්ඨා බුද්ධගුණා, තාසු අත්තහිතසම්පත්ති පභානසම්පදාඤ්ඤාණසම්පදාහෙදතො දුට්ඨා, ආනුභාවසම්පදාදීනං තදවිනාභාවෙන තදන්තොගධත්තා. පරහිතපටිපත්ති පයොගාසයහෙදතො දුට්ඨා. තත්ථ පයොගතො ලාභසක්කාරාදිනිරපෙක්ඛවිත්තස්ස සබ්බදුක්ඛනියානිකධම්මුපදෙසො, ආසයතො පටිච්චරුද්ධෙසුපි නිව්චං හිතෙසිනා, ඤාණපරිපාකකාලාගමනාදිපරහිතපටිපත්ති ව, ආමිසපටිග්ගහණාදිනාපි අත්ථවරියා පරහිතපටිපත්ති භොතියෙව. තස්මා තෙසං විභාවනවසෙන පාළියං “අරහ”න්තිආදීනං පදානං ගහණං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ “අරහ”න්ති ඉමිනා පදෙන පභානසම්පදාවසෙන හගවතො අත්තහිතසම්පත්ති විභාවිතා. “සම්මාසම්බුද්ධො, ලොකච්ඡ”ති ව ඉමෙහි පදෙහි ඤාණසම්පදාවසෙන. නනු ව “ලොකච්ඡ”ති ඉමිනාපි සම්මාසම්බුද්ධතා විභාවියතිති? සච්චං විභාවියති, අත්ථි පන විසෙසො, “සම්මාසම්බුද්ධො”ති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණානුභාවො විභාවිතො, “ලොකච්ඡ”ති පන ඉමිනා ආසයානුසයඤ්ඤාණාදිනාපි ආනුභාවො විභාවිතොති. “විජ්ජාවරණසම්පන්නො”ති ඉමිනා සබ්බාපි හගවතො අත්තහිතසම්පත්ති විභාවිතා. “සුගතො”ති පන ඉමිනා සමුදාගමතො පට්ඨාය හගවතො අත්තහිතසම්පත්ති, පරහිතපටිපත්ති ව විභාවිතා. “අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති ඉමෙහි පදෙහි හගවතො පරහිතපටිපත්ති විභාවිතා. “බුද්ධො”ති ඉමිනා හගවතො අත්තහිතසම්පත්ති, පරහිතපටිපත්ති ව විභාවිතා. එවඤ්ච කත්වා “සම්මාසම්බුද්ධො”ති චත්වා “බුද්ධො”ති වචනං සමත්ථිතං භොති. තෙනෙවාහ “අත්තනාපි බුද්ධං අඤ්ඤෙපි සත්තෙ බොධෙසි”තිආදි. “හගවා”ති ව ඉමිනාපි සමුදාගමතො පට්ඨාය හගවතො සබ්බා අත්තහිතසම්පත්ති, පරහිතපටිපත්ති ව විභාවිතා.

අපරො නයො – හෙතුඵලසත්තුපකාරවසෙන සබ්බෙපතො නිව්ඨා බුද්ධගුණා. තත්ථ “අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො ලොකච්ඡ”ති ඉමෙහි පදෙහි ඵලසම්පත්තිවසෙන බුද්ධගුණා විභාවිතා. “අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති ඉමෙහි සත්තුපකාරවසෙන බුද්ධගුණා පකාසිතා. “බුද්ධො”ති ඉමිනා ඵලවසෙන, සත්තුපකාරවසෙන ව බුද්ධගුණා විභාවිතා. “සුගතො හගවා”ති පන ඉමෙහි පදෙහි හෙතුඵලසත්තුපකාරවසෙන බුද්ධගුණා විභාවිතාති වෙදිතබ්බං.

145. තස්මාති බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානිකස්ස යොගිනො. එවන්ති “තත්තායං නයො”තිආදිනා චුත්තජ්ජකාරෙන. තස්මිං සමයෙති බුද්ධගුණානුස්සරණසමයෙ. රාගපරිශුද්ධිත්තති රාගෙන පරිශුද්ධිතං, පරිශුද්ධානජ්ජත්තෙහි රාගෙහි සහිතං චිත්තං අරඤ්ඤම්ච වොරෙහි තෙන පරිශුද්ධිත්තති චුත්තං, තස්ස පරිශුද්ධානට්ඨානභාවතො, පරිශුද්ධිතරාගන්ති අත්ථො. යං වා රාගස්ස පරිශුද්ධානං, තං තංසහිතෙ චිත්තෙ උපවරිතන්ති දට්ඨබ්බං. එතස්මිං පක්ඛෙ රාගෙනාති

රාගෙන හෙතුනානි අත්ථො. උජුගතමෙවානි පගෙව කායවඬිකාදිනං අපනිතත්තා, චිත්තස්ස ච අනුජුභාවකරානං මායාදිනං අභාවතො, රාගාදිපරිශුද්ධිචානාභාවෙන චා ඔනනිඋන්තනිචිරහතො උජුභාවමෙව කතං. අථ චා උජුගතමෙවානි කම්මට්ඨානස්ස වීරීං ඔතිණ්ණතාය ලීනුද්ධච්චිගමනතො මජ්ඣිමසමප්පතිමිත්තපටිපත්තියා උජුභාවමෙව ගතං. තථාගතං ආරබ්භානි තථාගතගුණෙ ආරම්භං කත්වා.

ඉච්චස්සානි ඉති අස්ස. “සො භගවා ඉතිපි අරහ”න්තිආදිනා පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරෙන බුද්ධගුණෙ අනුචිත්තකයතොති සම්බන්ධො. එවන්ති “නෙව තස්මිං සමයෙ”තිආදිනා වුත්තනයෙන. බුද්ධගුණපොණානි බුද්ධගුණනිත්තා. “චිත්තකච්චාරා පචත්තන්ති”ති එතෙන බුද්ධගුණසංඛ්‍යාතං කම්මට්ඨානං චිත්තකාහතං, චිත්තකපරියාහතං, පුනප්පුනං අනුමජ්ජනඤ්ච කරොතිති දස්සෙති. පීති උප්පජ්ජතිති භාවනාවසෙන උපචාරජ්ඣානනිප්ථාදිකා බලවති පීති උප්පජ්ජති. පීතිමනස්ස වුත්තප්පකාරපීතිසහිතචිත්තස්ස. කායචිත්තදර්ශනි කායචිත්තපස්සද්ධිනං පටිපක්ඛතුනා සුබුමාවත්ථා උද්ධච්චසහගතා කිලෙසා. පටිප්පස්සමහන්තිති සන්තිසිද්ධන්ති. අනුක්කමෙන එකක්ඛණෙන යදා බුද්ධගුණාරම්භො භාවනා උපරුපරි විසෙසං ආවහන්ති පචත්තති, තදා නිවරණානි වික්ඛම්භිතානෙව හොන්ති, කිලෙසා සන්තිසිද්ධතාව හොන්ති, සුවිසදානි සද්ධාදිනි ඉන්ද්‍රියානි හොන්ති, භාවනාය පගුණතාය චිත්තකච්චාරා සානිසයං පටුකිච්චාව හොන්ති, බලවති පීති උප්පජ්ජති, පීතිපදට්ඨානා පස්සද්ධි සවිසෙසා ජායති, පස්සද්ධකායස්ස සමාධිපදට්ඨානං සුඛං ථීරතරං හුත්වා පචත්තති, සුඛෙන අනුබුභිතං චිත්තං කම්මට්ඨානෙ සම්මදෙව සමාධියති. එවං අනුක්කමෙන පුබ්බභාගෙ චිත්තකාදයො උපරුපරි පටුපටුතරභාවෙන පචත්තිත්ථා භාවනාය මජ්ඣිමසමප්පතිමිත්තා ඉන්ද්‍රියානඤ්ච එකරසභාවෙන පටුතමානි හුත්වා එකක්ඛණෙ ඤානභිගානි උප්පජ්ජන්ති. යං සන්ධාය වුත්තං භගවතා –

“යස්මිං , මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරිශුද්ධිතං චිත්තං හොති...පෙ.... සුබ්බො චිත්තං සමාධියති”ති (අ. නි. 6.10).

කස්මා පනෙත්ථ ඤානං අප්පනාපත්තං න හොතිති ආහ “බුද්ධගුණානං පන ගම්භීරතායා”තිආදි. ගම්භීරෙ හි ආරම්භණෙ ගම්භීරෙ උදකෙ පතිතතාවා විය සමථභාවනා පතිට්ඨං න ලහති, “ගම්භීරතායා”ති ච ඉමිනා සභාවධම්මතාපි සංගහිතා. සභාවධම්මො හි ගම්භීරො න පඤ්ඤත්ති. නනු ච තප්පාපඤ්ඤත්තිවසෙන සභාවධම්මො ගස්හතිති? සච්චං ගස්හති පුබ්බභාගෙ, භාවනාය පන වඬිසමානාය පඤ්ඤත්තිං සමතික්කම්ථවා සභාවෙයෙව චිත්තං තිට්ඨති. නනු ච සභාවධම්මෙපි කත්ථවි අප්පනා සමිප්ඤ්ඤාති දුතියාරුප්පජ්ඣානාදිති? සච්චං සමිප්ඤ්ඤාති, තඤ්ච ඛො එකප්පකාරෙ ආරම්භණෙ, ඉදං පන නානප්පකාරන්ති දස්සෙත්තො “නානප්පකාරගුණානුස්සරණාධිමුත්තතායා”ති ආහ. එවම්පි යථා නානප්පකාරෙසු කෙසාදිකොට්ඨාසෙසු මනසිකාරං පචත්තෙන්තස්ස එකස්මිංයෙව කොට්ඨාසෙ අප්පනාවසෙන භාවනා අවතිට්ඨති, එවම්ධ කස්මා න හොතිති? විසමොයං උපඤ්ඤාසො. තත්ථ හි සතිපි කොට්ඨාසබහුභාවෙ එකප්පකාරෙනෙව භාවනා වත්තති පටික්කුලාකාරස්සෙව ගහණතො, ඉධ පන නානප්පකාරෙන ගුණානං නානප්පකාරත්තා, න අයමෙකස්මිංයෙව ගුණෙ යාතුං සක්කොති භාවනාබලෙන පච්චක්ඛන්තො බුද්ධගුණෙසු උපට්ඨහන්තෙසු සද්ධාය බලවභාවතො. තෙනෙව හි “අධිමුත්තතායා”ති වුත්තං. යදි උපචාරජ්ජත්තං ඤානං හොති, කථං බුද්ධානුස්සතිති වුත්තන්ති ආහ “තදෙක”න්තිආදි.

සගාරවො හොති සප්පතිස්සො, සත්ථු ගුණසරිරස්ස පච්චක්ඛන්තො උපට්ඨහන්තො. තතොයෙව සද්ධාවෙපුල්ලං අවෙච්චප්පසාදසදිසං සද්ධාමහත්තං. බුද්ධගුණානං අනුස්සරණවසෙන භාවනාය පචත්තත්තා සතිවෙපුල්ලං. තෙසං පරමගම්භීරතාය, නානප්පකාරතාය ච පඤ්ඤාවෙපුල්ලං. තෙසං උපාරපුඤ්ඤක්ඛන්තතාය පුඤ්ඤාවෙපුල්ලඤ්ච අධිගච්ඡති. පීතිපාමොජ්ජබහුලො හොති පීතිසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානියත්තා බුද්ධානුස්සතියා. භයහෙරවසහො බුද්ධගුණාරම්භණාය සතියා භයහෙරවාහිභවනතො. තෙනාහ භගවා “අනුස්සරෙථ සම්බුද්ධං, භයං තුම්භාක නො සියා”ති (සං. නි. 1.249 ථොකං විසදිසං). දුක්ඛාධිවාසනසමත්ථො බුද්ධානුස්සතියා සරිරදුක්ඛස්ස පදුමපලාසෙ උදකස්ස විය විනිවට්ටනතො . සංචාසසඤ්ඤන්ති සහවාසසඤ්ඤං. බුද්ධභූමියං චිත්තං නමති බුද්ධගුණානං මහන්තභාවස්ස පච්චක්ඛන්තො උපට්ඨානතො. බුද්ධානුස්සතිභාවනාය සබ්බදා බුද්ධගුණානං චිත්තෙ විපරිවත්තනතො වුත්තං “සම්මුඛා සත්ථාරං පස්සන්තො වියා”ති. උත්තරි අප්පට්චිප්ඤ්ඤාත්තොති ඉමාය භාවනාය උපරි තං අධිට්ඨානං කත්වා සච්චානි අප්පට්චිප්ඤ්ඤාත්තො. සුගතිපරායණොති සුගතිසම්පරායො.

අප්පමාදන්ති අප්පමජ්ජනං සක්කච්චං අනුයොගං. කසිරාථානි කරොයා. සුමෙධසොති සුන්දරපඤ්ඤො . එවං මහානුභාවායානි වුත්තප්පකාරෙන නිවරණවික්ඛම්භනාදිසමත්ථෙන සත්ථරි සගාරවභාවාදිහෙතුහුතෙන මහතා සාමත්ථියෙන සමන්තාගතාය.

2. ධම්මානුස්සතිකථාවණ්ණනා

146. ධම්මානුස්සතින්ති එත්ථ පදන්ථො, සභාවත්ථො ච ආදිතො වුත්තොයෙවානි තං අනාමසිත්ථා භාවනාවිධානමෙව දස්සෙතුං “ධම්මානුස්සතිං භාවෙතුකාමෙනාපි”තිආදි ආරද්ධං. කස්මා පනෙත්ථ බුද්ධානුස්සතියං විය “අවෙච්චප්පසාදසමන්තාගතෙනා”ති න වුත්තං. නනු එතා පටිපාටියා ඡ අනුස්සතියො අරියසාවකානං වසෙන දෙසනං ආරුල්භානි? සච්චමෙතං, එවං සන්තෙපි “පරිසුද්ධසීලාදිගුණානං පුටුප්පනානම්පි ඉප්ඤ්ඤන්ති”ති දස්සනත්ථං

“අවෙච්චප්පසාදසමන්තාගතෙනා”ති ඉධ න චුත්තං, අරියසාවකානං පන සුඛෙන ඉප්ඤ්ඤානිති. තථාපි පාළියං ආගතත්තා ච බුද්ධානුස්සතිතිද්දෙසෙ චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, අයඤ්ච විචාරො පරතො ආගමිස්සතෙව.

147. පරියත්තිධම්මොපිති පි-සද්දෙන ලොකුත්තරධම්මං සමපිණ්ඩෙති. ඉතරෙසුති සන්දිට්ඨිකාදිපදෙසු.
ලොකුත්තරධම්මොවාති අවධාරණං නිප්පරියායෙන සන්දිට්ඨිකාදිඅත්ථං සන්ධාය චුත්තං, පරියායතො පනෙන පරියත්තිධම්මෙපි සමභවත්තෙව. තථා හි පරියත්තිධම්මො ඛණ්ඩසුතෙන ආගතාගමෙන පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතෙන පඤ්ඤවතා ආදිකල්‍යාණතාදිවිසෙසතො සං දට්ඨබ්බොති සන්දිට්ඨිකො. ආවරියපයිරුපාසනාය විනා න ලබ්භාති වෙ? ලොකුත්තරධම්මෙපි සමානෙ කල්‍යාණමිත්තසන්තිස්සයෙනෙව සිප්ඤ්ඤානො, තථා සත්ථුසන්දස්සනෙපි. “සන්දිට්ඨියා ජයති”ති අයං පනත්ථො තිත්ථියනිම්මද්දෙන නිප්පරියායතොව ලබ්භති, කිලෙසජයෙ පරියායතො පරම්පරාගෙනුභාවතො. “සන්දිට්ඨං අරහති”ති අයමි අත්ථො ලබ්භතෙව, සබ්බසො සංකිලෙසධම්මානං පහානං, වොදානධම්මානං පරිබුහනඤ්ච උද්දිස්ස පවත්තත්තා. අයඤ්ච අත්ථො “යෙ බො ත්වං, ගොතමි, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසි, ඉමෙ ධම්මා සරාගාය සංවත්තන්ති නො විරාගාය, සඤ්ඤොගාය සංවත්තන්ති නො විසඤ්ඤොගාය, සඋපාදානාය සංවත්තන්ති නො අනුපාදානාය. එකංසෙන, ගොතමි, ධාරෙය්‍යාසි ‘නෙසො ධම්මො, නෙසො විනයො, නෙතං සත්ථුසාසන’”න්ති (චූළව. 406; අ. නි. 8.53), “ධම්මාපි වො, භික්ඛවෙ, පහාතබ්බො, පගෙව අධම්මා”ති (ම. නි. 1.240) ච එවමාදිහි සුත්තපදෙහි විභාවෙනබ්බො. අකාලිකාධිගමුපායනාය අකාලිකො. විජ්ජමානනාපරිසුද්ධතාහි එහිපස්සට්ඨං අරහතිති එහිපස්සිකො. තතො එව වට්ටදුක්ඛන්තිත්ථරණත්ථිකෙහි අත්තනො විත්තෙ උපනායනං, විත්තස්ස වා තත්ථ උපනායනං අරහතිති ඔපනෙය්‍යිකො. විමුත්තායතනසිසෙ යත්වා පරිවෙයන සම්මදෙව අත්ථවෙදං, ධම්මවෙදඤ්ච ලහන්තෙහි පච්චත්තං වෙදිතබ්බො විඤ්ඤාහිති. එවං සන්දිට්ඨිකාදිපදෙසු පරියත්තිධම්මෙපි පක්ඛිපිත්වා මනසිකාරො යුජ්ජතෙව.

සාති ගාථා. සමන්තභද්‍රකත්තාති සබ්බභාගෙහි සුන්දරත්තා. ධම්මස්සාති සාසනධම්මස්ස. කිඤ්චාපි අවයවවිනිමුත්තො සමුදායො නාම පරමත්ථතො කොචි නත්ථි, යෙසු පන අවයවෙසු සමුදායරූපෙන අවෙක්ඛිතෙසු “ගාථා”ති සමඤ්ඤා, තං තතො භිත්තං විය කත්වා සංසාම්චොභාරං ආරොපෙත්වා දස්සෙත්තො “පයමෙන පාදෙන ආදිකල්‍යාණං”තිආදිමාහ. “එකානුසන්ධික”න්ති ඉදං නාතිඛණ්ඩවිභාගං යථානුසන්ධිතා එකානුසන්ධිකං සන්ධාය චුත්තං, ඉතරස්ස පන තෙනෙව දෙසෙනබ්බධම්මවිභාගෙන ආදිමජ්ඣපරියොසානභාගා ලබ්භන්තිති. නිදානෙනාති කාලදෙසදෙසකපරිසාදිඅපදිසනලක්ඛණෙන නිදානගන්ථෙන. නිගමනෙනාති “ඉදමචොවා”තිආදිකෙන (සං. නි. 1.249), “ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙනං පට්ඨිව චුත්ත”න්ති (අ. නි. 10.27) වා යථාචුත්තත්ථනිගමනෙන.

අයං කථා විසෙසතො සුත්තපිටකසංවණ්ණනාති කත්වා සුත්තපිටකවසෙන ධම්මස්ස ආදිකල්‍යාණාදිකං දස්සෙත්වා ඉදානි සුත්තපිටකවිනයපිටකානං වසෙන තං දස්සෙතුං “සනිදානසඋප්පත්තිකත්තා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සනිදානසඋප්පත්තිකත්තාති යථාචුත්තනිදානෙන සනිදානනාය, සඅවුප්පත්තිකතාය ව. වෙනෙය්‍යානං අනුරූපතොති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා, ධම්මදෙසනාය ව තංතංසික්ඛාපදභාවෙන පඤ්ඤාපියමානස්ස වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයානුරූපං පවත්තියමානස්ස අනුරූපතො. අත්ථස්සාති දෙසියමානස්ස ව සීලාදිඅත්ථස්ස. “තං කිස්ස හෙතු (සං. නි. 1.249)? සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ”තිආදිනා (සං. නි. 3.95) තත්ථ තත්ථ හෙතුපමාගහණෙන හෙතුදාහරණසුත්තතො.

එවං සුත්තවිනයවසෙන පරියත්තිධම්මස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණතං දස්සෙත්වා ඉදානි තිණ් පිටකානි එකජ්ඣං ගහෙත්වා තං දස්සෙතුං “සකලොපි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සාසනධම්මොති –

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සවිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (ධ. ප. 183; දී. නි. 2.90) –

එවං චුත්තස්ස සත්ථුසාසනස්ස පකාසකො පරියත්තිධම්මො. සීලෙන ආදිකල්‍යාණො සීලමූලකත්තා සාසනස්ස. සමථාදිහි මජ්ඣිකල්‍යාණො තෙසං සාසනසම්පත්තියා වෙමජ්ඣාභාවතො. නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණො තදධිගමනො උත්තරිකරණියාභාවතො. සාසනෙ සම්මාපටිපත්ති නාම පඤ්ඤාය භොති, තස්සා ව සීලං, සමාධි ව මූලන්ති ආහ “සීලසමාධිහි ආදිකල්‍යාණො”ති. පඤ්ඤා පන අනුබොධපටිවෙධවසෙන දුට්ඨාති තදුභයමිපි ගණ්හන්තො “විපස්සනාමග්ගෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණො”ති ආහ. තස්ස නිප්පත්ති ඵලං, කිච්චං නිබ්බානසවිජ්ඣිතියා, තතො පරං කත්තබ්බං නත්ථිති දස්සෙත්තො ආහ “ඵලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො”ති. ඵලග්ගහණෙන වා සඋපාදිසෙසනිබ්බානමාහ, ඉතරෙන ඉතරං, තදුභයඤ්ච සාසනසම්පත්තියා ඔසානන්ති ආහ “ඵලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො”ති.

බුද්ධස්ස සුබොධිතා සම්මාසම්බුද්ධතා, තාය ආදිකල්‍යාණො තප්පභවත්තා. සබ්බසො සංකිලෙසප්පහානං වොදානං, පාරිසුරි ව ධම්මසුධම්මතා, තාය මජ්ඣිකල්‍යාණො තංසරිරත්තා. සත්ථාරා යථානුසිට්ඨං තථා පටිපත්ති සඤ්ඤාප්පටිපත්ති, තාය පරියොසානකල්‍යාණො, තාය සාසනස්ස ලොකෙ සුප්පතිට්ඨිතභාවතො. තන්ති සාසනධම්මං. තථත්තායාති යථත්තාය භගවතා ධම්මො දෙසිතො, තථත්තාය තථභාවාය. සො පන අභිසම්බොධි පච්චෙකබොධි සාවකබොධිති තිවිධො, ඉතො අඤ්ඤථා නිබ්බානාධිගමස්ස අභාවතො. තත්ථ සබ්බගුණෙහි අග්ගභාවතො,

ඉතරබොධිද්වයමුලකාය ව පටාය බොධියා ආදිකල්‍යාණතා, ගුණෙහි වෙමජ්ඣභාවතො දුතියාය මජ්ඣකල්‍යාණතා, තදුහයාවරතාය, තදොසානතාය ව සාසනධම්මස්ස තතියාය පරියොසානකල්‍යාණතා වුත්තා.

එසොති සාසනධම්මො. නිවරණවික්ඛම්භනතොති විමුත්තායතනසීසෙ යත්වා සද්ධම්මං සුණන්තස්ස නිවරණානං වික්ඛම්භනසම්භවතො. වුත්තං හෙතං -

“යථා යථාවුසො, භික්ඛුනො සත්ථා වා ධම්මං දෙසෙති, අඤ්ඤතරො වා ගරුට්ඨානියො සමුත්ථාරී , තථා තථා සො තත්ථ ලභති අත්ථවෙදං ලභති ධම්මවෙද”න්ති (අ. නි. 5.26).

“යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො ඔභිතසොතො ධම්මං සුණාති, පඤ්චස්ස නිවරණානි තස්මිං සමයෙ පභිනානි හොන්ති”ති (සං. නි. 5.219) -

ව ආදි. සමථවිපස්සනාසුඛාවභනතොති සමථසුඛස්ස ව විපස්සනාසුඛස්ස ව සම්පාදනතො. වුත්තම්පි වෙතං -

“සො විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සචිතක්කං සච්චාරං විවෙකජං පිතිසුඛ”න්තිආදි (දී. නි. 1.279; ම. නි. 2.138).

තථා -

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලභති පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානතං;
අමානුසී රතී හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො”ති ව. (ධ. ප. 374, 373);

තථාපටිපන්නොති යථා සමථවිපස්සනාසුඛං ආවහති, යථා වා සත්ථාරා අනුසිට්ඨං, තථා පටිපන්නො සාසනධම්මො. තාදිභාවාවභනතොති ඡළඬිගුපෙක්ඛාවසෙන ඉට්ඨාදීසු තාදිභාවස්ස ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපස්ස ආවභනතො. එස භගවා වුත්තනයෙන තිවිධකල්‍යාණං ධම්මං දෙසෙන්නො යං සාසනමුත්ථවරියං, මග්ගමුත්ථවරියඤ්ච පකාසෙති, තං යථානුරූපං අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං, බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනන්ති යොජනා.

තත්ථ අවිසෙසෙන තිස්සො සික්ඛා, සකලො ව තන්තිධම්මො සාසනමුත්ථවරියං. යං සන්ධාය වුත්තං “කතමෙසානං බො, හන්තෙ, බුද්ධානං භගවත්තානං මුත්ථවරියං නචිරට්ඨිතිකං අහොසී”තිආදි (පාරා. 18). සබ්බසික්ඛානං මණ්ඩභුතසික්ඛත්තයසඬගහිතො අරියමග්ගො මග්ගමුත්ථවරියං. යං සන්ධාය වුත්තං “බිණා ජාති, වුසිතං මුත්ථවරියං, කතං කරණිය”න්ති (මහාව. 23; සං. නි. 5.186). යථානුරූපන්ති යථාරහං. සික්ඛත්තයසඬගහං හි සාසනමුත්ථවරියං අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං. මග්ගමුත්ථවරියෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. අත්ථසම්පත්තියාති සම්පන්නත්ථතාය. සම්පන්නිඅත්ථො හි ඉධ සභ-සද්දො. ඉතරං පන යථාවුත්තෙනත්ථෙව සාත්ථං, සබ්‍යඤ්ජනඤ්ච. යෙ පනෙත්ථ “වචනසභාවං සාත්ථං, අත්ථසභාවං සබ්‍යඤ්ජන”න්ති විභජිත්වා වදන්ති, තං න සුන්දරං, තථා විභත්තස්ස පරියන්තිධම්මස්ස අභාවතො. සද්දත්ථා හි අභින්නරූපා විය හුත්වා විනියොගං ගවිජන්ති. තථා හි නෙසං ලොකියාමිස්සිභාවං පටිජානන්ති. සතිපි වා හෙදෙ “සබ්‍යඤ්ජන”න්ති එත්ථ යදි තුල්‍යයොගො අධිප්පෙනො “සපුත්තො ආගතො”තිආදීසු විය, එවං සති “අත්ථපටිසරණා, භික්ඛවෙ, හොථ, මා බ්‍යඤ්ජනපටිසරණා”ති අත්ථජ්ජධානවාදො බාධිතො සියා, අථ විජ්ජමානතාමත්තං “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදීසු විය බ්‍යඤ්ජනසම්පත්ති අග්ගහිතා සියා. තස්මා අට්ඨකථායං වුත්තනයෙනෙව අත්ථො ගහෙනබ්බො.

සාත්ථං සබ්‍යඤ්ජනන්ති එත්ථ නෙත්තිනයෙනාපි අත්ථං දස්සෙතුං “සඬකාසන...පෙ.... සබ්‍යඤ්ජන”න්ති වුත්තං. තත්ථ යදිපි නෙත්තියං බ්‍යඤ්ජනමුඛෙන බ්‍යඤ්ජනත්ථග්ගහණං හොතීති “අක්ඛරං පද”න්තිආදිනා (නෙත්ති. 4 ද්වාදසපද) බ්‍යඤ්ජනපදානි පට්ඨං උද්දිට්ඨානි, ඉධ පන පාළියං “සාත්ථං සබ්‍යඤ්ජන”න්ති ආගතත්තා අත්ථපදානියෙව පට්ඨං දස්සෙතුං “සඬකාසනපකාසනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සඬබ්බෙපතො කාසනං දීපනං සඬකාසනං “මඤ්ඤමානො භික්ඛු බද්ධො මාරස්ස, අමඤ්ඤමානො මුත්තො”තිආදීසු (සං. නි. 3.64) විය. තත්තකෙන හි තෙන භික්ඛුනා පටිවිද්ධං. තෙනාහ “අඤ්ඤාතං භගවා”තිආදි. පට්ඨං කාසනං පකාසනං. ආදිකම්මස්මිං හි අයං පසද්දො “පඤ්ඤපෙති පට්ඨපෙති”තිආදීසු (සං. නි. 2.20) විය. තික්ඛිත්ථියාපෙක්ඛමෙතං වෙතං පදද්වයං උද්දෙසභාවතො. තික්ඛිත්ථියො හි සඬබ්බෙපතො පට්ඨඤ්ච වුත්තමත්ථං පටිපජ්ජති. සංඛිත්තස්ස විත්ථාරවචනං, සකිං වුත්තස්ස පුන වචනඤ්ච විවරණවිභජනානි. යථා “කුසලා ධම්මා”ති සඬබ්බෙපතො සකිංයෙව ව වුත්තස්ස අත්ථස්ස “කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං විත්ත”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1) විත්ථාරතො විවරණවසෙන, විභජනවසෙන ව පුන වචනං. මජ්ඣමිත්ථියාපෙක්ඛමෙතං පදද්වයං නිද්දෙසභාවතො. විවට්ඨස්ස විත්ථාරතරාහිධානං, විභත්තස්ස ව පකාරෙහි ඤාපනං වෙනෙය්‍යානං විත්තපරිනොසනං උත්තානීකරණපඤ්ඤාපනානි. යථා “එස්සො හොති”තිආදිනා (ධ. ස. 2) විවට්ඨභත්තස්ස අත්ථස්ස “කතමො තස්මිං සමයෙ එස්සො? යො තස්මිං සමයෙ එස්සො චුසනා සම්චුසනා”තිආදිනා (ධ. ස. 2) උත්තානීකරියා, පඤ්ඤාපනා ව. මුදිත්ථියාපෙක්ඛමෙතං පදද්වයං පටිනිද්දෙසභාවතො. “පඤ්ඤාපනපට්ඨපනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපකාසනඅත්ථපදසමායොගතො”තිපි පාටො.

කථාං පනායං පාඨවිකල්පො ජාතොති? වුවුවනෙ - නෙත්තිපාළියං ආගතනයෙන පුරිමපාඨො. තත්ථ හි -

“සඬකාසනා පකාසනා,
විවරණා විහජනුත්තානිකම්මපඤ්ඤත්ති;
එතෙහි ඡහි පදෙහි,
අත්ථො කම්මඤ්ච නිද්දිට්ඨ”න්ති. (නෙත්ති. 4 ද්වාදසපද) -

දෙසනාභාරයොජනාය ව එතස්සෙවත්ථස්ස “සඬකාසනා පකාසනා”තිආදිනා ආගතං. පච්ඡිමො පන “පඤ්ඤපෙනි පට්ඨපෙනි විවරති විහජති උත්තානිකරොති ‘පස්සථා’ති වාහා”ති (සං. නි. 2.20) සුත්තෙ ආගතනයෙන බ්‍යඤ්ජනමත්තකතො. එවඤ්ච නෙසං ද්විත්තං පාඨානං විසෙසො, න අත්ථතො. තථා හි සඬබ්බෙපනො “පඨමං ඤාපනං පඤ්ඤාපනං, පඨමමෙව ය්‍යනං පට්ඨපන”න්ති ඉමානි පදානි සඬකාසනපකාසනපදෙහි අත්ථතො අවිසිට්ඨානි. යඤ්ච පුරිමපාඨෙ ඡට්ඨං පදං “පකාරතො ඤාපන”න්ති පඤ්ඤාපනං වුත්තං, තං දුතියපාඨෙ පකාසනපදෙන “නිබ්බිසෙසං පකාරතො කාසන”න්ති කත්වා. යස්මා ඤාපනකාසනානි අත්ථාවභාසනසභාවතාය අභින්නානි, සබ්බෙසඤ්ච වෙනෙය්‍යානං චිත්තස්ස තොසනං, බුද්ධියා ව නිසානං යාථාවතො වත්ථුසභාවාවභාසනෙ ජායතිති. එවං අත්ථපදරූපත්තා පරියත්තිඅත්ථස්ස යථාවුත්තජඅත්ථපදසමායොගතො සාත්ථං සාසනං.

අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසසම්පත්තියානි එත්ථ උච්චාරණවෙලායං අපරියොසිතෙ පදෙ වණ්ණො අක්ඛරං. “එකක්ඛරං පදං අක්ඛර”න්ති එකෙ “ආ එවං කිර ත”න්තිආදීසු ආ-කාරාදයො විය. “විසුද්ධකරණානං මනසා දෙසනාවාඨාය අක්ඛරණතො අක්ඛර”න්ති අඤ්ඤෙ. විහත්තියන්තං අත්ථඤාපනතො පදං. සඬබ්බෙපනො වුත්තං පදාභිභිතං අත්ථං බ්‍යඤ්ජෙතිති බ්‍යඤ්ජනං, වාක්‍යං. “කිරියාපදං අබ්‍යාසකාරකවිසෙසනායුත්තං වාක්‍ය”න්ති හි වදන්ති. පකාරතො වාක්‍යවිභාගො ආකාරො. ආකාරාභිභිතං නිබ්බවනං නිරුත්ති. නිබ්බවනවිත්ථාරො නිස්සෙසුපදෙසතො නිද්දෙසො. එතෙසං අක්ඛරාදිනං බ්‍යඤ්ජනපදානං සම්පත්තියා සම්පන්නතාය සබ්‍යඤ්ජනං.

තත්‍රායමස්ස අත්ථපදසමායොගො, බ්‍යඤ්ජනසම්පත්ති ව - අක්ඛරෙහි සඬකාසෙනි, පදෙහි පකාසෙනි, බ්‍යඤ්ජනෙහි විවරති, ආකාරෙහි විහජති, නිරුත්තිති උත්තානිකරොති, නිද්දෙසෙහි පඤ්ඤපෙනි, තථා අක්ඛරෙහි උග්ගාටෙත්වා පදෙහි විනෙති උග්ගටිතඤ්ඤං, බ්‍යඤ්ජනෙහි විපඤ්චෙත්වා ආකාරෙහි විනෙති විපඤ්චිතඤ්ඤං, නිරුත්තිති නෙත්වා නිද්දෙසෙහි විනෙති නෙය්‍යං. එවඤ්චායං ධම්මො උග්ගටියමානො උග්ගටිතඤ්ඤං විනෙති, විපඤ්චියමානො විපඤ්චිතඤ්ඤං, නියාමානො නෙය්‍යං. තත්ථ උග්ගටනා ආදි, විපඤ්චනා මජ්ඣෙ, නයනමත්තෙ. එවං තීසු කාලෙසු තිධා දෙසිතො දොසත්තයවිධමතො ගුණත්තයාවභො තිවිධවෙනෙය්‍යවිනයනොති. එවම්පි තිවිධකල්‍යාණොයං ධම්මො අත්ථබ්‍යඤ්ජනපාරිසුරියා “සාත්ථො සබ්‍යඤ්ජනො”ති වෙදිතබ්බො “පරිසුඤ්ඤො, පරිසුද්ධො”ති ව.

අත්ථගම්භීරතාතිආදීසු අත්ථො නාම තත්තිඅත්ථො. ධම්මො තත්ති. පටිච්චෙධො තත්තියා, තත්තිඅත්ථස්ස ව යථාභුතාවබ්බොධො. දෙසනා මනසා වචත්ථාපිතාය තත්තියා දෙසනා. තෙ පනෙතෙ අත්ථාදයො යස්මා සසාදිති විය මහාසමුද්දො මන්දබුද්ධීහි දුක්ඛොගාහා, අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භීරා. අථ වා අත්ථො නාම හෙතුඵලං. ධම්මො හෙතු. දෙසනා පඤ්ඤත්ති, යථාධම්මං ධම්මාභිලාපො, අනුලොමපටිලොමසඬබ්බෙපවිත්ථාරාදිවසෙන වා කථනං. පටිච්චෙධො අභිසමයො, අත්ථානුරූපං ධම්මෙසු, ධම්මානුරූපං අත්ථෙසු, පඤ්ඤත්තිපථානුරූපං පඤ්ඤත්තීසු අවබ්බොධො, තෙසං තෙසං වා ධම්මානං පටිච්ඡික්කිතබ්බො සලක්ඛණසඬබ්බාතො අවිපරිත්තසභාවො. තෙපි වෙනෙ අත්ථාදයො යස්මා අනුපවිතකුසලසම්භාරෙහි දුප්පඤ්ඤෙහි සසාදිති විය මහාසමුද්දො දුක්ඛොගාහා, අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භීරා. තෙසු පටිච්චෙධස්සාපි අත්ථසන්නිස්සිතත්තා වුත්තං “අත්ථගම්භීරතාපටිච්චෙධගම්භීරතාහි සාත්ථ”න්ති අත්ථගුණදීපනතො. තාසං ධම්මදෙසනානං බ්‍යඤ්ජනසන්නිස්සිතත්තා වුත්තං “ධම්මගම්භීරතාදෙසනාගම්භීරතාහි සබ්‍යඤ්ජන”න්ති තාසං බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තිදීපනතො.

අත්ථෙසු පහෙදගතං ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. අත්ථධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසු පහෙදගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදාති ඉමිස්සාපි පටිසම්භිදාය අත්ථවිසයත්තා ආහ “අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාවිසයතො සාත්ථ”න්ති, අත්ථසම්පත්තියා අසති තදභාවතො. ධම්මොති තත්ති. නිරුත්තිති තත්තිපදානං නිද්ධාරෙත්වා වචනං. තත්ථ පහෙදගතානි ඤාණානි ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාති ආහ “ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාවිසයතො සබ්‍යඤ්ජනන්ති, අසති බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා තදභාවතො. පරික්ඛකජනජපසාදකන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා පරික්ඛකජනානං කිංකුසලගවෙසිතං පසාදාවහං, තස්මා සාත්ථං. අත්ථසම්පන්නන්ති ඵලෙන හෙතුතො අනුමානං නදීපුරෙන විය උපරි වුට්ඨිප්පවත්තියා. සාත්ථකතා පනස්ස පණ්ඩිතවෙදනීයතාය, සා පරමගම්භීරසණ්ඨසුබ්බමභාවතො වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්ඤො “ගම්භීරො දුද්දසො”තිආදි (මහාව. 8). ලොකියජනජපසාදකන්ති සබ්‍යඤ්ජනන්ති යස්මා ලොකියජනස්ස පසාදාවහං, තස්මා සබ්‍යඤ්ජනං. ලොකියජනො හි බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා තුස්සති, ඉධාපි ඵලෙන හෙතුතො අනුමානං. සබ්‍යඤ්ජනතා පනස්ස සද්ධෙය්‍යතාය, සා ආදිකල්‍යාණාදිභාවතො වෙදිතබ්බො.

අප වා පණ්ඩිතවෙදනියතො සාත්ථ”න්ති පඤ්ඤාපදට්ඨානතාය අත්ථසම්පන්නතං ආහ, තතො පරික්කජනප්පසාදකං. සද්ධෙය්‍යතො සබ්බස්සන්ති සද්ධාපදට්ඨානතාය බ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නතං, තතො ලොකියජනප්පසාදකන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ගම්භිරාධිප්පායතො සාත්ථන්ති අධිප්පායතො අගාධාපාරතාය අත්ථසම්පන්නං අඤ්ඤාතා තදභාවතො. උත්තානපදතො සබ්බස්සන්ති සුබ්බාධසද්දතාය බ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නං, පරමගම්භිරස්සපි අත්ථස්ස වෙනෙය්‍යානං සුවිඤ්ඤෙය්‍යභාවාපාදනතො. සබ්බොපෙස පට්ඨස්ස අත්ථද්වයස්ස පභෙදො දට්ඨබ්බො, තථා චෙව තත්ථ තත්ථ සංවණ්ණිතං. තථා භෙත්ථ විකප්පස්ස, සමුච්චයස්ස වා අග්ගහණං. උපනෙතබ්බස්සාති පක්ඛිපිතබ්බස්ස වොදානත්ථස්ස අවුත්තස්ස අභාවතො. සකලපරිපුණ්ණභාවෙනාති සබ්බභාගෙහි පරිපුණ්ණතාය. අපනෙතබ්බස්සාති සංකිලෙසධම්මස්ස.

පටිපත්තියාති සීලවිසුද්ධියාදිසම්මාපටිපත්තියා, තන්තිමිත්තං. අධිගමබ්‍යත්තීතොති සච්චපටිවෙධෙන අධිගමවෙය්‍යත්තියසබ්භාවතො සාත්ථං කපිලවතාදි විය තුවෂං නිරන්ථකං අහුත්වා අත්ථසම්පන්නන්ති කත්වා. පරියත්තියාති පරියත්තිධම්මපරිවයෙන. ආගමබ්‍යත්තීතොති දුරක්ඛාතධම්මෙසු පරිවයං කරොන්තස්ස විය සම්මොහං අපනෙත්වා බාහුසච්චවෙය්‍යත්තියසබ්භාවතො සබ්බස්සන්ති. බ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තියා හි සති ආගමබ්‍යත්තීති. සීලාදිපඤ්ඤාධම්මක්ඛන්ධයුත්තතොති සීලාදීහි පඤ්චහි ධම්මකොට්ඨාසෙහි අවිරහිතත්තා. කෙවලපරිපුණ්ණං අනවසෙසෙන සමන්තතො පුණ්ණං පුරිතං. නිරුපක්කිලෙසතොති දිට්ඨිමානාදිඋපක්කිලෙසාභාවතො. නිත්ථරණත්ථායාති වට්ටුක්ඛතො නිස්සරණාය. ලොකාමිසනිරපෙක්ඛතොති කථඤ්චපි තණ්හාසන්තිස්සයස්ස අනිස්සයනතො.

එවං ආදිකල්‍යාණතාදිඅපදෙසෙන සත්ථු පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයවසෙන ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතං විභාවෙන්වා ඉදානි පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයවසෙනාපි තං දස්සෙතුං “අත්ථවිපල්ලාසාභාවතො වා සුට්ඨ අක්ඛාතොති ස්වාක්ඛාතො”ති වත්වා තමත්ථං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන විභාවෙන්තො “යථා හී”තිආදිමාහ. තත්ථ විපල්ලාසමාපජ්ජන්ති තෙසං ධම්මෙ “අන්තරායිකා”ති චුත්තධම්මානං විපාකාදීනං අන්තරායිකත්තාභාවතො එකංසෙන අපායුපපත්තිහෙතුතාය අභාවතො. නිය්‍යානිකත්තාභාවතොති අතම්මයතාභාවතො, සංසාරතො ව නිය්‍යානිකාති චුත්තධම්මානං එකච්චයඤ්ඤාකිරියාපකතිපුරිසන්තරඤ්ඤාණාදීනං තතො නිය්‍යානිකත්තාභාවතො විපරිතො එව භොති. තෙනාති අත්ථස්ස විපල්ලාසාපජ්ජනෙන. තෙ අඤ්ඤතිත්ථියා. තථාභාවානතික්කමනතොති කම්මන්තරායාදීනං පඤ්චන්තං අන්තරායිකභාවස්ස අරියමග්ගධම්මානං නිය්‍යානිකභාවස්ස කදාපි අනතිවත්තනතො.

නිබ්බානානුරූපාය පටිපත්තියාති අධිගන්තබ්බස්ස සබ්බසඛිකවිනිස්සට්ඨස්ස නිබ්බානස්ස අනුරූපාය සබ්බසඛිකාරනිස්සරණුපායභූතාය සපුබ්බභාගාය සම්මාපටිපත්තියා අක්ඛාතත්තාති යොජනා. පටිපදානුරූපස්සාති සබ්බදුක්ඛනිය්‍යානිකභූතා ආරම්මණකරණමත්තෙනාපි කිලෙසෙහි අනාමසනියා යාදිසි පටිපදා, තදනුරූපස්ස. සුපඤ්ඤත්තාති සීලාදික්ඛන්ධත්තයසඛිගහිතා සම්මාදිට්ඨිආදිප්පභෙදා මිච්ඡාදිට්ඨිආදීනං පහායිකභාවෙන සුට්ඨ සම්මදෙව විහිතා. සංසන්දනි කිලෙසමලවිසුද්ධිතාය සමෙති. එවං මග්ගනිබ්බානානං පටිපදාපටිපජ්ජනියභාවෙහි අඤ්ඤාමඤ්ඤානුරූපතාය ස්වාක්ඛාතතං දස්සෙත්වා ඉදානි නිවිධස්සාපි ලොකුත්තරධම්මස්ස පටිවෙකං ස්වාක්ඛාතතං දස්සෙතුං “අරියමග්ගො වෙන්ථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අන්තද්වයන්ති සස්සතුව්චෙදං, කාමසුඛඅත්තකිලමානුයොගං, ලීනුද්ධච්චං, පතිට්ඨානායුහනන්ති එවං පභෙදං අන්තද්වයං. අනුපගම්මාති අනුපගන්ත්වා, අනුපගමනහෙතු වා. පටිපස්සද්ධකිලෙසානිති සුට්ඨ වූපසන්තකිලෙසානි, පටිපස්සද්ධිප්පභානවසෙන සම්මදෙව පහීනදොසානි. සස්සතාදිසභාවවසෙනාති “සස්සතඤ්ච වො, හික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි අමතඤ්ච තාණඤ්ච ලෙණඤ්චා”තිආදීනා තෙසු තෙසු සුත්තෙසු සස්සතාදිභාවකිත්තනවසෙන.

148. “රාගාදීනං අභාවං කරොන්තෙන අරියපුග්ගලෙන සාමං දට්ඨබ්බො”ති ඉමිනා “අරියමග්ගෙන මම රාගාදයො පහීනා”ති සයං අත්තනා අනඤ්ඤානෙය්‍යෙන දට්ඨබ්බොති සන්දිට්ඨි, සන්දිට්ඨි එව සන්දිට්ඨිකො.

තෙන තෙන අරියසාවකෙන පරසද්ධාය පරස්ස සද්දහනෙන පරනෙය්‍යෙන ගන්තබ්බතං හිත්වා ඤාපෙතබ්බතං පහාය පච්චවෙක්ඛණඤාණෙන කරණභූතෙන. පසත්ථා දිට්ඨි සන්දිට්ඨි යථා සම්බොජ්ඣධිගො. අරියමග්ගො අත්තනා සම්පයුත්තාය සන්දිට්ඨියා කිලෙසෙ ජයති, අරියඵලං තාය එව අත්තනො කාරණභූතාය, නිබ්බානං ආරම්මණකරණෙන අත්තනො විසයිභූතාය සන්දිට්ඨියා කිලෙසෙ ජයති යොජනා.

භාවනාභිසමයවසෙන මග්ගධම්මො. සච්ඡිකිරියාභිසමයවසෙන නිබ්බානධම්මො. ඵලම්පි හෙට්ඨිමං සකදාගාමිවිපස්සනාදීනං පච්චයභාවෙන උපරි මග්ගාධිගමස්ස උපනිස්සයභාවතො පරියායතො “දිස්සමානො වට්ටහයං නිවත්තෙති”ති වත්තබ්බතං ලභති.

149. නාස්ස කාලොති නාස්ස ආගමෙතබ්බො කාලො අත්ථි. යථා හි ලොකියකුසලස්ස “උපපජ්ජෙ, අපරපරියායෙ”තිආදීනා ඵලදානං පති ආගමෙතබ්බො කාලො අත්ථි, න එවමෙතස්සාති අත්ථො. තෙනාහ “න පඤ්චාහා”තිආදි. පකට්ඨොති දුරො. ඵලදානං පති කාලො පකට්ඨො අස්සාති කාලිකො, කාලන්තරඵලදායී. තෙනාහ “අත්තනො ඵලදානෙ”ති. පත්තොති උපනීතො. ඉදන්ති “අකාලිකො”ති පදං.

150. විධිත්ති විධාන, “එහි පස්සා”නි එවංපවත්තවිධිවචනං. විජ්ජමානත්තාති පරමත්ථතො උපලබ්භමානත්තා. පරිසුද්ධත්තාති කිලෙසමලවිරහෙන සබ්බථා විසුද්ධත්තා. අමනුස්සඤ්ඤාපි කදාපි පයොජනවසෙන යථාසභාවජ්ජකාසනෙන දස්සෙතබ්බං භවෙය්‍යාති තදභාවං දස්සෙන්නො ආහ “මනුස්සඤ්ඤාවජ්ජකාසනෙනා”නි.

151. උපනෙතබ්බොති උපනෙය්‍යො, උපනෙය්‍යොව ඔපනෙය්‍යිකොති ඉමස්ස අත්ථස්ස අධිජ්ජෙතත්තා ආහ “උපනෙතබ්බොති ඔපනෙය්‍යිකො”නි. චිත්තෙ උපනයනං උප්පාදනන්ති ආහ “ඉදං සඛ්ඛතෙ ලොකුත්තරධම්මෙ යුජ්ජති”නි. චිත්තෙ උපනයනන්ති පන ආරම්මණභූතස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණභාවුපනයනෙ අධිජ්ජෙතෙ අසඛ්ඛතෙපි යුජ්ජෙය්‍ය “ආරම්මණකරණසඛ්ඛානං උපනයනං අරහතීති ඔපනෙය්‍යිකො”නි. අල්ලීයනන්ති පුසනං. නිබ්බානං උපනෙති අරියපුග්ගලන්ති අධිජ්ජායො.

152. විඤ්ඤාහිති විදුහි, පටිච්චද්ධසච්චෙහිති අත්ථො. තෙ පන එකංසතො උග්ගට්ඨකඤ්ඤාආදයො භොන්තිති ආහ “උග්ගට්ඨකඤ්ඤාආදීහි”නි. “පච්චත්ත”න්ති එතස්ස “පති අත්තති”නි භූමිමචසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බොති ආහ “අත්තති අත්තති”නි. වෙදිතබ්බොති චූත්තං, කථං වෙදිතබ්බොති ආහ “භාවිතො මෙ”නිආදි. තත්ථ “මෙ”නි ඉමිනා “පච්චත්ත”න්ති පදෙන චූත්තමත්ථං අන්වයතො දස්සෙත්වා පුන ඛාතිරෙකෙන දස්සෙතුං “න හී”නිආදි චූත්තං, තං සුචිඤ්ඤායාමෙව. “විඤ්ඤාහි”නි ඉදං අන්තොගධාවධාරණන්ති දස්සෙන්නො “බාලානං පන අවිසයො වෙසා”නි ආහ.

එවං ආදිකල්‍යාණතාදිනා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස අනුරූපදෙසනාය ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතං දස්සෙත්වා ඉදානි පුරිමස්ස පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමං පදං කාරණවචනන්ති දස්සෙන්නො “අපිවා”නිආදිමාහ. තත්ථ සන්දිට්ඨිකත්තාති යස්මා අයං ධම්මො චූත්තනයෙන සාමං දට්ඨබ්බො, සන්දිට්ඨියා කිලෙසෙ විද්ධංසෙති, සන්දස්සනඤ්ච අරහති, තස්මා ස්වාක්ඛාතො දුරක්ඛාතෙ තිත්ථියධම්මෙ තදභාවතො. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි යථාරහං අත්ථො දට්ඨබ්බො.

153. තස්සෙවන්තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං බුද්ධානුස්සතියං චූත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

3. සඛ්භානුස්සතිකථාවණ්ණනා

154. අරියසඛ්භගුණාති ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනෙයෙ න ඉරියනතො, අයෙ ව ඉරියනතො, සදෙවකෙන ව ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො අරියො ව සො සඛ්භො ව, අරියානං වා සඛ්භො අරියසඛ්භො, තස්ස ගුණා.

155. යං සම්මාපට්ඨපදං පට්ඨන්තො “සුට්ඨ පට්ඨන්තො”නි චූච්චති. සා අරියමග්ගපට්ඨපදා පට්ඨත්තධම්මෙ අනිවත්තිධම්මෙ කත්වා පජහනතො පයොජනාභාවා සයම්පි අනිවත්තිධම්මා, අධිගන්තබ්බස්ස ව නිබ්බානස්ස එකංසතො අනුලොමීති. තතො එව අපච්චනිකා, අනුධම්මභූතා ව, තස්සා ව පට්ඨන්තත්තා අරියසඛ්භො “සුජ්ජපට්ඨන්තො”නි චූත්තොති දස්සෙතුං “සුට්ඨ පට්ඨන්තො”නිආදි චූත්තං. තත්ථ “අනිවත්තිපට්ඨපද”න්ති ඉමිනා උජුජ්ජපට්ඨන්තිං දස්සෙති. පුනජ්ජුනං නිවත්තනෙ හි සති උජුජ්ජපට්ඨන්ති න භොති. “අනුලොමපට්ඨපදං අපච්චනිකපට්ඨපද”න්ති ඉමිනා ඤායජ්ජපට්ඨන්තිං. පට්ඨජ්ජිතබ්බස්ස හි නිබ්බානස්ස අනුලොමනෙන, අපච්චනිකතාය වස්සා ඤායතො. “ධම්මානුධම්මපට්ඨපද”න්ති ඉමිනා සාමිච්ජපට්ඨන්තිං අනුච්ඡවිකභාවදීපනතො. එතෙන පඨමපදස්ස පපඤ්චනිද්දෙසො, ඉතරානි තිණි පදානිති දස්සෙති. තෙනාහ “යස්මා පනා”නිආදි.

යථානුසිට්ඨං පට්ඨජ්ජනෙන කිච්චසිද්ධිතො අරියභාවාවහං සචනං සක්කච්චසචනං නාමාති චූත්තං “සක්කච්චං සුභන්තිති සාවකා”නි, තෙන අරියා එව නිජ්ජරියායතො සත්ථු සාවකා නාමාති දස්සෙති. සීලදිට්ඨිසාමඤ්ඤාතායාති අරියෙන සීලෙන, අරියාය ව දිට්ඨියා සමානභාවෙන. අරියානඤ්ඤි සීලදිට්ඨියො මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණං විය නින්තානාකරණං මග්ගෙනාගතත්තා. තෙන තෙ යත්ථ කත්ථවි ධීතාපි සංභතාව. තෙනාහ “සඛ්භානභාවමාපන්නො”නි. මායාසාධෙය්‍යාදිපාපධම්මසමුච්ඡෙදෙන උජු. තතො එව ගොමුත්තවඬිකාභාවෙන අවඬිකා. වන්දලෙඛාවඬිකාභාවෙන අකුට්ඨා. නඬිගලකොට්ඨඬිකාභාවෙන අජිම්භා. අවඬිකාදිභාවෙන වා උජු. පරිසුද්ධට්ඨෙයන අරියා. අපණ්ණකභාවෙන ඤායති කමති නිබ්බානං, තං වා ඤායති පට්චිජ්ඣියති එතෙනාති ඤායො. වට්ටදුක්ඛනියානාය අනුච්ඡවිකත්තා. අනුරූපත්තා සාමිච් ඔපායිකාතිපි සඬ්ඛං සමඤ්ඤං ගතා සම්මාපට්ඨන්ති, තාය සමඬ්ඛිතාය සුජ්ජපට්ඨන්තා “සම්මා පට්ඨජ්ජන්ති”නි කත්වා. වත්තමානත්ථො හි අයං පට්ඨන්ත-සද්දො යථා “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පට්ඨන්තො”නි (පු. ප. 206). අතීතං පට්ඨදන්ති යථාචූත්තමග්ගසම්මාපට්ඨන්තිං වදති. උභයෙන ව සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, “සුජ්ජපට්ඨන්තා ව සුජ්ජපට්ඨන්තා ව සුජ්ජපට්ඨන්තා”නි එකසෙසනයෙන වා ගහිතානං සමුභො “සුජ්ජපට්ඨන්තො”නි චූත්තොති දස්සෙති.

එවං ආදිපදත්ථනිද්දෙසභාවෙන ඉතරපදානං අත්ථං වත්වා ඉදානි චතුත්තම්පි පදානං අවොම්ඝසකං අත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”නිආදි චූත්තං. තත්ථ යථානුසිට්ඨන්ති සත්ථාරා යථා අනුසිට්ඨං, තථා අනුසාසනිඅනුරූපන්ති අත්ථො. අපණ්ණකපට්ඨපදන්ති අවිරජ්ඣනකපට්ඨපදං, අනවජ්ජපට්ඨන්තින්ති අත්ථො. එත්ථ ව ස්වාක්ඛාතෙ ධම්මචිනයෙ අපණ්ණකපට්ඨපදං පට්ඨන්තත්තාති එවං සම්බන්ධිතබ්බං. පුරිමපදෙන සම්බන්ධෙ දුතියපදං න වත්තබ්බං සියා, නනු ව දුතියපදෙන සම්බන්ධෙපි පඨමං පදං න වත්තබ්බං සියාති? න තස්ස පඨමං අපෙක්ඛිතත්තා. සා පන සාවකානං

අප ණකපටිපදා යථානුසිටිය පටිපදානි දස්සනත්තං “යථානුසිටිය පටිපත්තන්තා”ති වත්තබ්බං . උභයස්සාපි වා සුප්පටිපත්තභාවසාධනත්තා උභයං චුත්තං. තථා හි පි-සද්දෙන උභයං සමුච්චිනොති.

කිලෙසජ්ඣානවසෙන අන්තද්වයගාහොති සබ්බසො තං පභාය සම්මාපටිපදා කායාදිවඤ්ඤාපභායීති උජුප්පටිපත්ති හොතිති ආහ “මජ්ඣිමාය පටිපදාය...පෙ.... උජුප්පටිපත්තො”ති.

ඤායො නාම යුත්තජ්ජත්තපටිපත්ති, නිබ්බානඤ්ච, සබ්බසංඛාරසමුප්පාය ආදිත්තං වෙලං, සීසං වා අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වාපි පටිපජ්ජිතබ්බමෙවාති ආහ “ඤායො චුච්චති නිබ්බාන”ති. නිබ්බායනකිරියාමුඛෙන වෙන්ට නිබ්බානං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං , මග්ගඤාණාදීහි වා ඤායති පටිවිජ්ඣියති සච්ඡිකරියති වාති ඤායො නිබ්බානන්ති එවමෙන්ට අත්ථො දට්ඨබ්බො.

ගුණසම්භාවනාය පරෙහි කසිරමානං පච්චුපට්ඨානාදිසාමීචිකම්මං අරහන්තිති සාමීචිකම්මාරහා.

156. යදිදන්ති අන්තොගධලිඬගවචනභෙදො නිපාතොති තස්ස වචනභෙදෙන අත්ථමාහ “යා ඉමානී”ති. එවන්ති පකාරත්ථෙ නිපාතො, ඉමිනා පකාරෙනාති අත්ථො. තෙන ඉතරාති තීණි යුගලාති දස්සිතාති හොන්තිති ආහ “එවං වත්තාරි පුරිසයුගලාති හොන්ති”ති. එතන්ති එතං “පුරිසයුගලා”ති බහුවචනවසෙන චුත්තං පදං. පුරිසා ව තෙ පුග්ගලා ව පුරිසයුගලා. තත්ථ “පුරිසා”ති ඉමිනා පඨමාය පකතියා ගහණං, “පුග්ගලා”ති පන දුතියායපි සත්තසාමඤ්ඤනාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. චතුත්තං පච්චයානං කිදිසානං? ආනෙත්වා හුනිතබ්බානන්ති අධිකාරතො පාකටොයමත්ථො. දාතබ්බන්ති වා පච්චත්තවචනං “චතුත්තං පච්චයාන”න්ති පදං අපෙක්ඛිත්වා සාමිචසෙන පරිණාමෙතබ්බං, අඤ්ඤාටා යෙසං කෙසඤ්චි චතුත්තං පච්චයානං “ආහුන”න්ති සමඤ්ඤා සියා. ආහුනං අරහන්ති වා ආහුනෙය්සා. සක්කාදීනම්පි වා ආහවනන්ති සක්කාදීහිපි දියාමානං දානං. යත්ථ හුතං මහජ්ඣලන්ති යස්මිං ආවහනියග්ගිමිති හුතං දධිආදි ආහුනෙය්සාග්ගිගහපතග්ගිදක්ඛිණෙය්සාග්ගිසු හුතතො උළාරඵලන්ති තෙසං බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි. හුතන්ති දින්නං. නිකායන්තරෙහි සබ්බත්ථිකවාදිනිකායෙ.

ඨපෙත්වා 165 තෙති තෙ පියමනාපෙ ඤාතිමිත්තෙ අපනෙත්වා, තෙසං අදත්ථාති අධිජ්ජායො. එස එසො. එකබුද්ධන්තරෙ ව දිස්සන්ති එකස්මිං බුද්ධන්තරෙ චිතිවත්තෙ දිස්සති. ව-සද්දෙන කදාචි අසඬ්ඛොයොයපි කජ්ජෙ චිතිවත්තෙති දස්සෙති. අබ්බොකිණිණන්ති පටිපක්ඛෙහි අවොම්ඝ්ඝං, කිරියාවිසෙසකඤ්චෙනං. පියමනාපත්තකරධම්මො නාම සීලාදයො, තෙ අරියසඬ්ඛෙ සුප්පතිට්ඨිතා. අයං හෙත්ථ අධිජ්ජායො – ඤාතිමිත්තා විජ්ජයුත්තා න විරස්සෙව සමාගච්ඡන්ති, අනවට්ඨිතා ව තෙසු පියමනාපතා, න එවමරියසඬ්ඛො. තස්මා සඬ්ඛොව පාහුනෙය්සාති. පුබ්බකාරන්ති අග්ගකිරියං. සබ්බජ්ජකාරෙනාති ආදරගාරවබ්බුමානාදිනා, දෙය්සධම්මස්ස සක්කච්චකරණාදිනා ව සබ්බෙන පකාරෙන. ස්වායං පාහවනීය-සද්දො “පාහුනෙය්සා”ති චුච්චති පරියායභාවෙන.

දක්ඛන්ති එතාය සත්තා යථාධිජ්ජෙතාහි සම්පත්තිහි වඬ්ඪන්තිති දක්ඛිණා. තථාභාවකරණෙන දක්ඛිණං අරහති. යථා උළාරාතිවිපුලද්‍රයලාභෙන විසොධිතං නාම හොති, එවං දක්ඛිණා විපුලඵලතායාති චුත්තං “මහජ්ඣලකරණතාය විසොධෙති”ති.

පුඤ්ඤත්ථිකෙහි අඤ්ජලි කරණියා එත්ථාති අඤ්ජලිකරණියො.

යදිපි පාළියං “අනුත්තර”න්ති චුත්තං. නත්ථි ඉතො උත්තරං විසිට්ඨන්ති හි අනුත්තරං. සමම්පිස්ස පන නත්ථිති දස්සෙත්තො “අසදිස”න්ති ආහ. බිත්තං චුත්තං බිජං මහජ්ඣලභාවකරණෙන තායති රක්ඛති, බිපන්ති වපන්ති එත්ථ බිජානිති වා ඛෙත්තං, කෙදාරාදි, ඛෙත්තං විය ඛෙත්තං, පුඤ්ඤානං ඛෙත්තං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං. සෙසං බුද්ධානුස්සතියං චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

4. සීලානුස්සතිකථාවණ්ණනා

158. අහො වත සීලාති අඛණ්ඩාති, අහො වත අච්ඡිද්දානිති එවං සබ්බත්ථං යොජෙතබ්බං. අහො වතාති ව සම්භාවනෙ නිපාතො. තෙනාහ “අඛණ්ඩතාදිගුණවසෙනා”ති. අඛණ්ඩභාවාදිසම්පත්තිවසෙනාති අත්ථො. පරස්ස සීලාති අනුස්සරියමානාති පියමනාපභාවාවහනෙන කෙවලං මෙන්තාය පදට්ඨානං හොන්ති, න විසුං කම්මට්ඨානන්ති ආහ “අත්තනො සීලාති අනුස්සරිතබ්බානී”ති. වාගාදිසුපි එසෙව නයො.

යෙසන්ති සීලාදීනං. පටිපාටියා සමාදානෙ සමාදානක්කමෙන, එකජ්ඣං සමාදානෙ උද්දෙසක්කමෙන සීලානං ආදිඅන්තං වෙදිතබ්බං. පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො වියාති වත්ථන්තෙ, දසන්තෙ වා ඡින්නවත්ථං විය, විසදිසුදාහරණං වෙතං. එවං සෙසානිපි උදාහරණාති. විනිවෙධවසෙන ඡින්නසාටකො විනිවිද්ධසාටකො. විසභාගවණ්ණෙන ගාවී වියාති සම්බන්ධො. සබ්බරහිතාති වා අසබ්බාති. තථා අකම්මාසාති. සත්තවිධමෙථුනසංයොගො හෙට්ඨා සීලකථායං චුත්තො එව. කොට්ඨපනාභාදීහි ආදි-සද්දෙන මක්ඛපළාසගුස්සාමච්ඡරියමායාසාධෙය්සාමානාතිමානාදයො ගහිතා.

තානියෙව අඛණ්ඩාදිගුණානි සිලානි. සිලස්ස තණ්හාදාසබ්බතො මොවනං විචට්ඨපනිස්සයභාවාපාදනං. තතො ඵල නංසමඛිගිපුග්ගලො සෙරී සයංවසී භුජිස්සො නාම හොති. තෙනාහ “භුජිස්සභාවකරණෙන භුජිස්සානි”ති. “ඉමිනාහං සිලෙන දෙවො වා භවෙය්‍යං දෙවඤ්ඤතරො වා, තත්ථ නිව්වො ධූවො සස්සතො”ති, “සිලෙන සුද්ධි”ති ව ඵලමාදිනා තණ්හාදිට්ඨිහි අපරාමට්ඨත්තා අයං තෙ සිලෙසු දොසොති වතුසු විපත්තිසු යාය කායවි විපත්තියා දස්සනෙන පරාමට්ඨං අනුද්ධංසෙතුං. සමාධිසංවත්තනප්පයොජනානි සමාධිසංවත්තනිකානි.

159. සික්ඛාය සගාරවොති සිලධනං නිස්සාය පටිලද්ධසමාදානත්තා සාතිසයං සික්ඛාය සගාරවො සප්පතිස්සො හොති. සභාගචුත්තීති සම්පන්නසිලෙහි සභාගචුත්තීකො, තාය ඵල වා සික්ඛාය සභාගචුත්තී. යො හි සික්ඛාගාරවරහිතො, සො තාය විසභාගචුත්තී නාම හොති විලොමනතො. යථා පරෙහි සද්ධිං අත්තනො ඡිද්දං න හොති, ඵලං ධම්මාමිසෙහි පටිසන්ථරණං පටිසන්ථාරො. සික්ඛාය සගාරවත්තා ඵල තත්ථ අප්පමත්තො හොති. අත්තානුවාදභයං පරානුවාදභයං දණ්ඩභයං දුග්ගතිභයන්ති ඵලමාදීනි භයානි ඉමස්ස දුරසමුස්සාරිතානිති ආහ “අත්තානුවාදාදිභයවිරහිතො”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

5. වාගානුස්සතිකථාවණ්ණනා

160. පකතියාති සභාවෙන. වාගාධිමුත්තෙනාති දෙය්‍යධම්මපරිච්චාගෙ යුත්තප්පයුත්තෙන තන්තින්තෙන තප්පොණෙන. නිව්චං සදා පවත්තා දානසංවිභාගා යස්ස සො නිව්චපවත්තදානසංවිභාගො, තෙන. ඉධාපි “පකතියා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යං පරස්ස පටියත්තං දියානි, තං දානං. යං අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බතො සංවිභජති, සො සංවිභාගො. ඉතො දානි පහුතීති ඉතො පටියාය දානි අප්පන්නග්ගෙ අප්පදිවසං ආදිං කත්වා. අදත්වා න භුඤ්ජිස්සාමිති දානසමාදානං කත්වා . තංදිවසන්ති තස්මිං භාවනාරම්භදිවසෙ. තත්ථ නිමිත්තං ගණ්හිත්වාති තස්මිං දානෙ පරිච්චාගවෙනනාය පවත්තිආකාරස්ස සල්ලක්ඛණවසෙන නිමිත්තං ගහෙත්වා. විගතමලමච්ඡෙරතාදිගුණවසෙනාති විගතානි මලමච්ඡෙරානි ඵත්තස්මාති විගතමලමච්ඡෙරො, වාගො, තස්ස භාවො විගතමලමච්ඡෙරතා. තදාදීනං ගුණානං, සම්පත්තිනං, ආනිසංසානං වා වසෙන.

සතං ධම්මං අනුක්කමන්ති සාධුනං බොධිසත්තානං ධම්මං පවෙණිං අනු අනු කමන්තො ඔක්කමන්තො, අවොක්කමන්තො වා. යෙ ඉමෙ දායකස්ස ලාභා ආයුචණ්ණසුබ්බලපටිභානාදයො, පියභාවාදයො ව භගවතා සංවණ්ණිතා පකිත්තිතා. මනුස්සත්තං වාති වා-සද්දො අවුත්තවිකප්පත්ථො, තෙන ඉන්ද්‍රියපාටවභාවකම්මස්සකතාඤාණාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

මච්ඡෙරමලෙනාති මච්ඡෙරසඬබ්බතෙන මලෙන. අථ වා මච්ඡෙරඤ්ච මලඤ්ච මච්ඡෙරමලං, තෙන මච්ඡෙරෙන වෙච ලොභාදිමලෙන වාති අත්ථො. පජායනවසෙනාති යථාසකං කම්මනිබ්බත්තනවසෙන. කණ්හධම්මානන්ති ලොභාදිඵකත්තකාළකානං පාපධම්මානං. විගතත්තාති පහීනත්තා. විගතමලමච්ඡෙරෙන වෙනසාති ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණවචනං. සොතාපන්නස්ස සතොති ගෙහං ආවසන්නස්ස සොතාපන්නස්ස සමානස්ස. නිස්සයවිහාරන්ති නිස්සාය විහරිතබ්බවිහාරං, දෙවසිකං වළඤ්ජනකකම්මට්ඨානන්ති අත්ථො. අභිභවිත්වාති අගාරං ආවසන්නානං අඤ්ඤෙයං උප්පජ්ජනකරාගාදිඋපක්කිලෙසෙ අභිභුය්‍ය.

යො කිඤ්චි දෙන්තොපි සාපෙක්ඛොව දෙති, සො මුත්තවාගො න හොති, අයං පන න ඵවන්ති “මුත්තවාගො”ති චුත්තං. විස්සට්ඨවාගොති නිරපෙක්ඛපරිච්චාගොති අත්ථො. යථා පාණානිපාතබහුලො පුග්ගලො “ලොභිතපාණි”ති චුච්චති, ඵලං දානබහුලො පුග්ගලො “පයතපාණි”ති චුත්තොති දස්සෙන්නො “දාතුං සදා ධොතහත්ථොයෙවා”ති ආහ. තත්ථ සදානි නිව්චං, අභිණ්හන්ති අත්ථො. පරිච්චාගොති දෙය්‍යධම්මපරිච්චාගොති අධිකාරතො විඤ්ඤායති. යං යං දෙය්‍යධම්මං පරෙ යාවනකා. යාවනෙ යොගො යාවනයොගො, පරෙහි යාවිතුං යුත්තොති අත්ථො. යාපෙන යුත්තොති දානෙන යුත්තො සදා පරිච්චජනතො. උභයෙති යථාචුත්තෙ දානෙ, සංවිභාගෙ ව රතො අභිරතො.

161. යථා පරිසුද්ධසිලස්ස පුග්ගලස්ස අඛණ්ඩතාදිගුණවසෙන අත්තනො සිලස්ස අනුස්සරන්තස්ස සිලානුස්සතිභාවනා ඉජ්ඣති, ඵලං පරිසුද්ධඋළාරපරිච්චාගස්ස පුග්ගලස්ස අනුපක්කිලිට්ඨමෙව අත්තනො පරිච්චාගං අනුස්සරන්තස්ස භාවනා ඉජ්ඣතිති දස්සෙතුං “විගතමලමච්ඡෙරතාදිගුණවසෙනා”තිආදි චුත්තං, තං චුත්තත්ථමෙව.

භියොසොති උපරිපි. මත්තාය පමාණස්ස මහතියා මත්තාය, විපුලෙන පමාණෙනාති අත්ථො. වාගාධිමුත්තොති පරිච්චාගෙ අධිමුත්තො නින්තපොණපබ්භාරො. තතො ඵල අලොභජ්ඣාසයො කත්ථවිපි අනභිසඬචිත්තො. පටිග්ගාහකෙසු මෙත්තායනවසෙන පරිච්චාගො හොතිති මෙත්තාය මෙත්තාභාවනාය අනුලොමකාරී අනුරූපපටිපත්ති. විසාරදොති විසදො අත්තනොව ගුණෙන කත්ථවිපි අමඬකුභුතො අභිභුය්‍ය විහාරී. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

6. දෙවතානුස්සතිකථාවණ්ණනා

162. අරියමග්ගවසෙනානි අරියමග්ගස්ස අධිගමවසෙන. සමුදාගතෙහිති සම්මදෙව තදුප්පත්තීනො උද්ධං ආගතෙහි. යාදිසා හි අරියානං සන්තානො ලොකියාපි සද්ධාදයො, න තාදිසා කදාවිපි පොථුප්පත්තීකා සද්ධාදයො. දිබ්බන්තීති දෙවා. චත්තාරො මහාරාජානො එතෙසන්ති චතුමහාරාජා, තෙ එව වාතුමහාරාජිකා. තෙත්තිංස සහසුඤ්ඤකාරිනො තත්ථුප්පත්තානි තංසහවරිතං යානං තාවතිංසං, තන්තිවාසිනොපි දෙවා තංසහවරණතො එව තාවතිංසා. දුක්ඛතො යාතා අපයාතානි යාමා. තුසාය පීතියා ඉතා උපගතානි තුසිතා. භොගානං නිම්මානෙ රති එතෙසන්ති නිම්මානරතීනො. පරනිම්මිතෙසු භොගෙසු වසං වත්තෙන්තිති පරනිම්මිතවසවත්තීනො. බ්‍රහ්මානං කායො සමුහො බ්‍රහ්මකායො, තප්පරියාපන්නාය තත්ථ භවාති බ්‍රහ්මකායිකා. තතුත්තරීති තතො බ්‍රහ්මකායිකෙහි උත්තරි, උපරි පරිත්තාභාදිකෙ සන්ධාය වදති. දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වාති “යථාරූපාය මග්ගෙනාගතාය සද්ධාය සමන්තාගතා, සීලෙන සුතෙන වාගෙන පඤ්ඤාය සමන්තාගතා ඉතො වුතා තත්ථ උප්පන්නා තා දෙවතා, මය්හමිපි තථාරූපා සද්ධා සීලං සුතං වාගො පඤ්ඤා ව සංවිජ්ජති”ති දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වා සක්ඛිං ඔතාරෙන්තෙන විය අත්තතො සද්ධාදිගුණා අනුස්සරිතබ්බා.

යදි එවං සුත්තෙ (අ. නි. 6.10) උභයගුණානුස්සරණං වුත්තං, තං කථන්ති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “සුත්තෙ පනා”තිආදි. තත්ථ කිඤ්චාපි වුත්තන්ති “අත්තතො ව, තාසඤ්ච දෙවතාන”න්ති උභයං සමධුරං විය සුත්තෙ (අ. නි. 6.10) කිඤ්චාපි වුත්තං. අථ බො තං “දෙවතානං සද්ධාඤ්ච සීලඤ්චා”තිආදිවචනං. සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්තබ්බන්ති “වුත්ත”න්ති පරතො පදං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. කිමත්ථං පන සක්ඛිට්ඨානෙ යපන්නති ආහ “දෙවතානං අත්තතො සද්ධාදිහි සමානගුණදීපනත්ථන්ති වෙදිතබ්බ”න්ති. කස්මා පන සුත්තෙ යථාරූතවසෙන අත්ථං අග්ගහෙන්වා එවං අත්ථො ගස්හතිති ආහ “අට්ඨකථායඤ්ඤි”තිආදි.

163. තස්මාති යස්මා අට්ඨකථායං දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වා අත්තතො ගුණානුස්සරණං දළ්භං කත්වා වුත්තං, සීලවාගානුස්සනීසු විය ඉධාපි අත්තතො ගුණානුස්සරණං ක්කානුප්පත්තිනිමිත්තං යුත්තං, තස්මා. පුබ්බභාගෙ භාවනාරම්භෙ. අපරභාගෙහි යථා භාවෙන්තස්ස උපචාරප්ඤ්ඤානං ඉප්ඤ්ඤි, තථා භාවනාකාලෙ. යදි අත්තතො එව ඉධ ගුණා අනුස්සරිතබ්බා, කථමයං දෙවතානුස්සනීති ආහ “දෙවතානං ගුණසදිසසද්ධාදිගුණානුස්සරණවසෙනා”ති. තෙන සදිසකප්පනාය අයං භාවනා “දෙවතානුස්සනී”ති වුත්තා, න දෙවතානං, තාසං ගුණානං වා අනුස්සරණෙනානි දස්සෙති. පුබ්බභාගෙ වා පවත්තං දෙවතාගුණානුස්සරණං උපාදාය “දෙවතානුස්සනී”ති ඉමිස්සා සමඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. තථා හි වක්ඛති “පුබ්බභාගෙ දෙවතා ආරබ්භ පවත්තචිත්තවසෙනා”ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණතා

164. එතාසන්ති එතාසං බුද්ධානුස්සනිආදීනං ඡන්තං අනුස්සනීනං. විත්ථාරදෙසනායන්ති විත්ථාරවසෙන පවත්තදෙසනායං, මහානාමසුත්තං (අ. නි. 6.10; 11.11) සන්ධාය වදති. භගවාතිආදීනං අත්ථන්ති භගවාතිආදීනං පදානං අත්ථං. අත්ථවෙදන්ති වා හෙතුඵලං පටිච්ච උප්පන්නං තුට්ඨිමාහ. ධම්මවෙදන්ති හෙතුං පටිච්ච උප්පන්නං තුට්ඨිං. “ආරකත්තා අරහ”න්ති අනුස්සරත්තස්ස හි යං තං භගවතො කිලෙසෙහි ආරකත්තං, සො හෙතු. ඤාපකො වෙන්ථ හෙතු අධිප්පෙතො, න කාරකො, සම්පාපකො වා. යොනෙන ඤායමානො අරහත්තත්ථො, තං ඵලං. ඉමීනා නයෙන සෙසපදෙසුපි හෙතුඵලවිභාගො වෙදිතබ්බො. ධම්මානුස්සනිආදීසුපි “ආදිමප්ඤ්ඤාපරියොසානකල්‍යාණත්තා”තිආදීනා, “යස්මා පන සා සම්මාපටිපදා”තිආදීනා ව තත්ථ තත්ථ හෙතුඅපදෙසො කතොයෙවාති. ධම්මුපසංහිතන්ති යථාවුත්තහෙතුහෙතුඵලසධ්ධාතගුණුපසංහිතං. ගුණෙහි අත්තතො ගුණෙ.

165. අරියසාවකානඤ්ඤෙව ඉප්ඤ්ඤන්තිති අරියසාවකානං ඉප්ඤ්ඤන්තියෙවාති උත්තරපදාවධාරණං දට්ඨබ්බං, අවධාරණඤ්ඤෙව තෙසං සුබ්බිද්ධිස්සනත්ථං. තෙනාහ “තෙසං හි”තිආදි. න පුථුප්පනානං සබ්බෙන සබ්බං ඉප්ඤ්ඤන්තිති. තථා හි වක්ඛති “එවං සන්තෙපි”තිආදි. යදි එවං, කස්මා මහානාමසුත්තාදීසු (අ. නි. 6.10; 11.11) බහුසු සුත්තෙසු අරියසාවකග්ගහණං කතන්ති? තෙසං බහුලවිභාරතායාති ආවරියා.

නික්ඛන්තන්ති නිග්ගතං නිස්සට්ඨං. මුත්තන්ති විස්සට්ඨං. වුට්ඨිතන්ති අපෙතං. සබ්බමෙතං වික්ඛම්භනමෙව සන්ධාය වදති. ගෙධම්භානි පලිබොධතො. ඉදම්පිති බුද්ධානුස්සනිවසෙන උද්ධං උපචාරප්ඤ්ඤානමාහ. ආරම්මණං කරිත්වාති පච්චයං කත්වා, පාදකං කත්වාති අත්ථො. විසුප්ඤ්ඤන්තිති පරමත්ථවිසුද්ධිං පාපුණන්ති.

සම්බාධෙති තණ්හාසංකිලෙසාදිනා සම්පිළෙ සංකටෙ සරාවාසෙ. ඔකාසාධිගමො ලොකුත්තරධම්මස්ස අධිගමාය අධිගත්තබ්බමකාසො. අනුස්සනියො එව අනුස්සනිට්ඨානානි. විසුද්ධිධම්මානි විසුප්ඤ්ඤාසභාවා, විසුප්ඤ්ඤානං වා භබ්බා. පරමත්ථවිසුද්ධිධම්මතායාති පරමත්ථවිසුද්ධියා නිබ්බානස්ස භබ්බභාවෙන. උපක්කමෙනාති පයොගෙන. පරියොදපනාති විසොධනා.

166. එවං සන්තෙපිති එවං මහානාමසුත්තාදීසු අනෙකෙසු සුත්තෙසු අරියසාවකස්සෙව වසෙන ඡසු අනුස්සනීසු දෙසිතාසුපි. යස්සානුභාවෙනාති යස්ස විත්තප්පසාදස්ස බලෙන. පීතිං පටිලභිත්වාති අනුස්සවවසෙන බුද්ධාරම්මණං.

පිනිං උප්පාදෙත්වා.

ජගත්ප්පාදිනිද්දෙසවණ්ණනා නිවසීතා.

ඉති සත්තමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

8. අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා

මරණස්සතිකථාවණ්ණනා

167. ඉතොති දෙවනානුස්සතියා. සා හි ඡසු අනුස්සතිස්ස සබ්බපච්ඡා නිද්දිට්ඨන්තා ආසන්නා, පච්චක්ඛා ව. අනන්තරායාති තදන්තරං උද්දිට්ඨන්තා වුත්තං. මරණස්ස සති මරණස්සතිති මරණං තාව දස්සෙතුං “තත්ථ මරණං”න්තිආදි වුත්තං. කාමඤ්චෙන්ථ ඛන්ධානං හෙදො “ජරාමරණං ද්විති ඛන්ධෙහි සඬගහිත”න්ති (ධාතු. 71) වචනතො වුත්ඛන්ධානං විනාසො මරණන්ති වත්තබ්බං, විසෙසතො පන තං ජීවිතින්ද්‍රියස්ස විනාසභාවෙන කම්මට්ඨානිකානං පච්චුපතිට්ඨතිති “ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදො”ති වුත්තං. තෙනෙවාහ නිද්දෙසෙ “කළෙවරස්ස නික්ඛෙපො ජීවිතින්ද්‍රියස්සපච්ඡෙදො”ති (විභ. 236; දී. නි. 2.390; ම. නි. 1.92, 123). තත්ථ එකභවපරියාපන්නස්සාති එකෙන භවෙන පරිච්ඡින්නස්ස. ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදොති ජීවිතින්ද්‍රියප්පඛන්ධස්ස විච්ඡෙදො ආයුක්ඛයාදිවසෙන අන්තරධානං. සමුච්ඡෙදමරණන්ති අරහතො සන්නානස්ස සබ්බසො උච්ඡෙදභුතං මරණං. සඬබාරානං ඛණ්ඩඛණ්ඩඛණ්ඩාත්ති සඬඛණ්ඩම්මානං උදයවයපරිච්ඡින්නස්ස පවත්තිඛණ්ඩස්ස භඩ්ගො නිරොධොති සඬබං ගතං. ඛණ්ඩමරණන්ති යථාවුත්තඛණ්ඩත්තං තස්මිංයෙව ඛණෙ ලබ්භමානං මරණං. යං ඛන්ධප්පඛන්ධං උපාදාය රුක්ඛාදිසමඤ්ඤා, තස්මිං අනුපච්ඡින්නෙපි අල්ලාදිවිගමනං නිස්සාය මතචොභාරො සම්මුතිමරණං. න තං ඉධ අධිප්පෙතන්ති තං සමුච්ඡෙදඛණ්ඩසම්මුතිමරණං ඉධ මරණානුස්සතියං නාධිප්පෙතං අබාහුල්ලතො, අනුපට්ඨනතො, අසංවෙගවත්ථුතො වාති අධිප්පායො.

අධිප්පෙතං සතියා ආරම්මණභාවෙන. ආයුආදිනං ඛයකාලෙ මරණං කාලමරණං. තෙසං අපරික්ඛිණකාලෙ මරණං අකාලමරණං. “කාලමරණං පුඤ්ඤක්ඛයෙනා”ති ඉදං යථාධිකාරං සම්පත්තිභවවසෙන වුත්තං, විපත්තිභවවසෙන පන “පාපක්ඛයෙනා”ති වත්තබ්බං.

ආයුසන්නානජනකපච්චයසම්පත්තියාති ආයුප්පඛන්ධස්ස පවත්තාපනකානං ආභාරාදිපච්චයානං සම්පත්තියං. විපක්කවිපාකත්තාති අත්තතො ඵලානුරූපං දාතබ්බවිපාකස්ස දින්නන්තා. ගතිකාලාභාරාදිසම්පත්තියා අභාවෙනාති දෙව්‍යානං විය ගතිසම්පත්තියා, පඨමකප්පියානං විය කාලසම්පත්තියා, උත්තරකුරුකාදිනං විය ආභාරසම්පත්තියා ව අභාවෙන. ආදි-සද්දෙන උතුසුක්කසොණිකාදිං පරිග්ගස්හති. අජ්ජනකාලපුරිසානං වියාති විය-සද්දො අට්ඨානෙ පට්ඨපිතො, අජ්ජනකාලපුරිසානං වස්සසතමන්තපරිමාණස්ස විය ආයුතො ඛයවසෙනාති යොජනා. එවං හි අනාගතෙපි පරමායුතො සඬගහො කතො හොති, අතීතෙ පන ගතිසම්පත්තියා විය කාලාභාරාදිසම්පත්තියා භාවෙන අනෙකවස්සභස්ස පරිමාණොපි ආයු අහොසි. අයඤ්ච විභාගො වත්තමානස්ස අන්තරකප්පස්ස වසෙන වුත්තොති දට්ඨබ්බං. කලාමුරාජාදිනන්ති ආදි-සද්දෙන නන්දයක්ඛන්තන්දමාණවකාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තං සබ්බමිපි යං “කාලමරණං අකාලමරණං, තත්ථාපි පුඤ්ඤක්ඛයමරණං ආයුක්ඛයමරණං උභයක්ඛයමරණං උපක්කමමරණං”න්ති වුත්තප්පභෙදං මරණං, තං සබ්බමිපි.

168. යොනිසොති උපායෙන. මනසිකාරොති මරණාරම්මණො මනසිකාරො. යෙන පන උපායෙන මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බො, තං ඛ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “අයොනිසො පවත්තයතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අයොනිසො පවත්තයතොති අනුපායෙන සතිං, සංවෙගං, ඤාණඤ්ච අනුපට්ඨපෙත්වා මරණං අනුස්සරතො. තදෙනං සබ්බමිපි සොකපාමොජ්ජානං උජ්ජප්ප්ජනං, සංවෙගස්ස අනුප්ප්ජනං, සන්නාසස්ස උජ්ජප්ප්ජනඤ්ච යථාක්කමං සතිසංවෙගඤ්ඤාණවිහරතො හොති. යො හි “මරණං නාමෙතං ජාතස්ස එකන්තික”න්ති පණ්ඩිතානං වචනං සරති, තත්ථ සංවෙගජාතො හොති සම්පජාතො ව, තස්ස ඉට්ඨජනමරණාදිනිමිත්තං සොකාදයො අනොකාසාව. තස්මාති යස්මා අයොනිසො මනසිකාරං පවත්තයතො එතෙ දොසා, තස්මා. තත්ථ තත්ථාති අරඤ්ඤසුසානාදිසු. භතමතසත්තෙති චොරාදිහි භතෙ, සරසෙන මතෙ ව සත්තෙ. දිට්ඨපුබ්බා සම්පත්ති යෙසං තෙ දිට්ඨපුබ්බසම්පත්ති, තෙසං දිට්ඨපුබ්බසම්පත්තිනං. යොජෙත්වාති උපට්ඨපෙත්වා. එකච්චස්සාති තික්ඛිත්තියස්ස ඤාණුත්තරස්ස.

169. වධකපච්චුපට්ඨානතොති සාතකස්ස විය පති පති උපට්ඨානතො ආසන්නභාවතො. සම්පත්තිවිපත්තිතොති ආරොග්‍යාදිසම්පත්තිනං විය ජීවිතසම්පත්තියා විපජ්ජනතො. උපසංහරණතොති පරෙසං මරණං දස්සෙත්වා අත්තතො මරණස්ස උපනයනතො. කායඛණ්ඩාධාරණතොති සරීරස්ස ඛණ්ඩං සාධාරණභාවතො. ආයුදුබ්බලතොති ජීවිතස්ස දුබ්බලභාවතො. අනිමිත්තතොති මරණස්ස වචන්ටීතනිමිත්තභාවතො. අද්ධානපරිච්ඡෙදතොති කාලස්ස පරිච්ඡන්නභාවතො. ඛණපරිත්තතොති ජීවිතක්ඛණස්ස ඉත්තරභාවතො.

වධකපච්චුපට්ඨානතොති එත්ථ විය-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති දස්සෙත්තො “වධකස්ස විය පච්චුපට්ඨානතො”ති වත්වා තමෙවත්ථං විවරන්තො “යථා හී”තිආදිමාහ. තත්ථ වාරයමානොති ආගුරෙන්නො පහරණාකාරං කරොන්නො. පච්චුපට්ඨිතොව උපගන්ත්වා යීතො සම්පෙ එව. ජරාමරණං ගහෙත්වා ව නිබ්බත්තන්ති “යථා හි අභිවිජ්ජත්තකමකුළං උග්ගවිජ්ජන්තං පංසුචිරහිතං න හොති, එවං සත්තා නිබ්බත්තන්තා ජරාමරණචිරහිතා න හොන්ති”ති එත්තකෙන උපමා. අභිවිජ්ජත්තකමකුළං කදාපි කන්ථවි පංසුචිරහිතමිපි භවෙය්‍ය, සත්තා පන කථඤ්චිපි

ජරාමරණවිරහිතා න භොන්තීති ඛණ්කමරණං තාව උපමාභාවෙන දස්සෙත්වා ඉධාධිප්පෙන මරණං දස්සෙතුං “තථා හී”තිආදි චුත්තං. අප් වා යදිමෙ සත්තා ජරාමරණං ගහෙත්වාව නිබ්බත්තන්ති, නිබ්බත්තිසමනන්තරමෙව මරිතබ්බන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තථා හී”තිආදි. අවස්සං මරණතොති අවස්සං මරිතබ්බතො, එකන්තෙන මරණසබ්භාවතො වා. පබ්බතෙය්‍යාති පබ්බතතො ආගතා. භාරභාරිනීති පවාහෙ පතිතස්ස තිණපණ්ණාදිකස්ස අතිවිය හරණසීලා. සන්දතෙවාති සචති එව. වත්තතෙවාති පවාහවසෙන වත්තති එව න තිට්ඨති.

යමෙකරත්තින්ති යස්සං එකරත්තියං, භුමිමත්ථෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං, අච්චන්තසංයොගෙ වා. පඨමන්ති සබ්බපඨමං පටිසන්ධික්ඛණං. ගබ්භෙති මාතුකුච්ඡියං. මාණුවොති සත්තො. යෙභුයොන සත්තා රත්තියං පටිසන්ධිං ගණහන්තිති රත්තිග්ගහණං. අභිභුට්ඨිතොවාති උට්ඨිතඅබ්භො විය, අභිමුඛභාවෙන වා උට්ඨිතොව මරණස්සාති අධිප්පායො. සො යාතීති සො මාණුවො යාති, පඨමක්ඛණතො පට්ඨාය ගච්ඡතෙව. ස ගච්ඡං න නිවත්තතීති සො එවං ගච්ඡන්තො ඛණමත්තමපි න නිවත්තති, අඤ්ඤදත්ථු මරණංයෙව උපගච්ඡති.

කුන්තදීනන්ති පබ්බතතො පතිතානං බුද්දකනදීනං. පාතො ආපොරසානුගතබන්ධනානන්ති පුරිමදිවසෙ දිවා සූරියසත්තාපෙන අන්තො අනුපවිසිත්වා පුන රත්තියං බන්ධනමූලං උපගතෙන ආපොරසෙන තින්තසීලීලබන්ධනාය පාතො ආපොරසානුගතබන්ධනානං.

අච්චයන්තීති අතික්කමන්ති. උපරුජ්ඣතිති නිරුජ්ඣති. උදකමෙව ඔදකං, උදකොසං වා . යස්මා අච්චයන්ති අභොරත්තා, තස්මා ජීවිතං උපරුජ්ඣති. යස්මා ජීවිතං උපරුජ්ඣති, තස්මා ආයු ඛියති මච්චානං. පපතතොති පපතනතො භයං සාමිකානං රුක්ඛෙ යත්වා කම්මෙ විනියුඤ්ජිතුකාමානං, හෙට්ඨා පටිට්ඨානං වා. උග්ගමනං පති උග්ගමනනිමිත්තං. මා මං අමිම නිවාරය පබ්බජ්ජායාති අධිප්පායො.

කොචි මිත්තමුඛසත්තුරන්ධගවෙසී සහ වත්තමානොපි න හතෙය්‍යා, අයං පන එකංසෙන හනතියෙවාති දස්සෙතුං “සභජාතියා ආගතතො”ති වත්වා “ජීවිතහරණතො වා”ති චුත්තං.

170. නන්ති සම්පත්තිං. සුඛීති දිබ්බසද්දසෙහි භොගෙහි, ආධිපතෙය්‍යෙන ව සුඛසමඛිගී. දෙහබන්ධෙනාති සරිරෙන. අසොකොති අසොකමභාරාජා. සොකමාගතොති සොචිතබ්බතං ගතො.

ආරොග්‍යං යොබ්බනානං. බ්‍යාධිජරාපරියොසානතා ජීවිතස්ස මරණපරියොසානතාය උදාහරණවසෙන ආතීතා, පච්චයභාගවසෙන වා. ලොකොයෙව ලොකසන්තිවාසො යථා සත්තවාසාති, සන්තිවසිතබ්බතාය වා සත්තනිකායො ලොකසන්තිවාසො. අනුගතොති අනුබන්ධො පච්චත්ථිකෙන විය. අනුසටොති අනුපට්ටියො උපවිසෙන විය. අභිභුතොති අජ්ඣෙක්ඛන්තො මද්දහන්තීති විය. අබ්භාහතොති පහටො භූතෙහි විය.

සෙලාති සීලාමයා, න පංසුආදිමයා. විපුලාති මහත්තා අනෙකයොජනායාමචිත්ථාරා. නභං ආභව්වාති විපුලත්තා එව ආකාසං අභිච්චව්ව සබ්බදිසාසු එරිත්වා. අනුපරියෙය්‍යන්ති අනුච්චරෙය්‍යං. නිජ්ජොපෙන්නාති අත්තනා ආසාතිතං චුණ්ණවිචුණ්ණං කරොන්තා. අධිවත්තන්තීති අධිගවන්ති. කුලෙන වා රූපෙන වා සීලෙන වා සුතෙන වා සද්ධාදිහි වා සෙට්ඨොති සම්භාවනාය බත්තියාදිසු න කඤ්චි පරිවජ්ජෙති. තෙහි එව නිහිනොති අවමඤ්ඤමානාය සුද්දාදිසු න කඤ්චි පරිවජ්ජෙති. අඤ්ඤදත්ථු සබ්බමෙව අභිමද්දති නිම්මට්ඨති. දණ්ඩාදිඋපායා ව තත්ථ අවිසයා එවාති දස්සෙතුං “න තත්ථ හත්ථිනං භූමී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ මත්තසුද්ධෙනාති ආට්ඨබ්බණවෙදවිහිතෙන මත්තසඬගාමජ්ජයොගෙන. ධනෙනාති ධනදානෙන. වා-සද්දො අචුත්තවිකප්පනත්ථො. තෙන සාමං, හෙදඤ්ච සඬගණ්හාති.

171. පරෙහි සද්ධිං අත්තතො උපසංහරණතොති පරෙහි මතෙහි සද්ධිං “තෙපි නාම මතා, කිමඬිගං පන මාදියා”ති අත්තතො මරණස්ස උපනයනතො. යසමහත්තතොති පරිවාරමහත්තතො, විභවමහත්තතො ව. පුඤ්ඤමහත්තතොති මහාපුඤ්ඤභාවතො. ථාමමහත්තතොති විරියබලමහත්තතො. යුධිට්ඨිලො ධම්මපුත්තො. වානුරො යො බලදෙවෙන නිබ්බුද්ධං කත්වා මාරිතො.

සභ ඉද්ධිහිති වෙජයන්තකම්පනනන්දොපනන්දදමනාදිසු දිට්ඨානුභාවාහි අත්තතො ඉද්ධිහි සද්ධිං මච්චුමුඛං පටිට්ඨො.

කලං නග්ගන්ති සොළසින්ති සොළසන්තං. පුරණභාගං න අග්ගන්ති. ඉදං චුත්තං හොති – ආයස්මතො ථෙරස්ස සාරිපුත්තස්ස පඤ්ඤං සොළසභාගෙ කත්වා තතො එකං භාගං සොළසධා ගහෙත්වා ලද්ධං එකභාගසඬ්ඛාතං කලං සම්මාසම්බුද්ධං යපෙත්වා අඤ්ඤෙසං සත්තානං පඤ්ඤා න අග්ගන්තීති.

සබ්බස්සාපි සංකිලෙසපක්ඛස්ස සමුග්ගානො ඤායෙන ආරද්ධවීරියස්ස හොතීති ආහ “ඤාණවීරියබලෙනා”ති. සම්මාදිට්ඨිසම්මාචායාමෙසු හි සිද්ධෙසු අට්ඨඬ්ඛිකො අරියමග්ගො සිද්ධොව හොතීති. එකාකිභාවෙන බග්ගවිසාණකප්පා. පරතොසොසෙන විනා සයමෙව භූතා පටිවිද්ධාකුප්පාති සයම්භූතො.

හත්ථගතසුවණ්ණවලයානං අඤ්ඤාමඤ්ඤං සඛිසට්ඨනං වංසකළීරස්ස කත්ථවි අසත්තතාති එවමාදිකං තං තං නිමිත්තං කාරණං ආගම්ම. වීමංසන්තාති පවත්තිනිවත්තියො උපපරික්ඛන්තා. මහන්තානං සීලක්ඛන්ධාදීනං එසනට්ඨෙන මහෙසයො. එකවරියනිවාසෙනාති එකවරියනිවාසමත්තෙන, න සීලාදීනා. ඛග්ගමිගසිභිගසමා උපමා යෙසං, ඛග්ගමිගසිභිගං වා සමුපමා යෙසං තෙ ඛග්ගසිභිගසමුපමා.

තම්බනබ්බුද්ධගතබ්බාදිඅසීතිඅනුබ්බාද්දපට්ඨමණ්ඩිතෙනෙහි සුප්පතිට්ඨිතපාදනාදිහි ද්වන්තිංසාය මහාපුරිසලක්ඛණෙහි විචිත්‍රො අවිජරියබ්බුතො රූපකායො එතස්සාති අසීති...පෙ.... රූපකායො. සහ වාසනාය සබ්බෙසං කිලෙසානං පභින්නතා සබ්බාකාරපරිසුද්ධසීලක්ඛන්ධාදිගුණරතෙනෙහි සමිද්ධො ධම්මකායො එතස්සාති සබ්බාකාර...පෙ.... ධම්මකායො. යානසොති තඨිබ්බෙණෙයෙව.

එවං මහානුභාවස්සාති එවං යථාචුත්තරූපකායසම්පත්තියා, ධම්මකායසම්පත්තියා ව විඤ්ඤායමානවිපුලාපරිමෙයාබුද්ධානුභාවස්ස, වසං නාගතං අනුපගමනවසෙනාති අධිප්පායො.

මරණං සාමඤ්ඤං එතස්සාති මරණසාමඤ්ඤො, තස්ස භාවො මරණසාමඤ්ඤතා, තාය.

172. කිම්කුලානන්ති කිම්සමුභානං, කිම්ජාතිනං වා. ජීයන්තීති ජරං පාපුණන්ති.

නික්ඛන්තෙති විනිවත්තෙ. පටිභිතායාති පච්චානුගතාය. සො මමස්ස අන්තරායොති සා යථාචුත්තා න කෙවලං කාලකිරියාව, අථ බො මම අතිදුල්ලහං බණං ලභිත්වා ධීතස්ස සත්ථුසාසනමනසිකාරස්ස අන්තරායො අස්ස භවෙය්‍යා. බ්‍යාපජ්ජෙය්‍යාති විපත්තිං ගච්ඡෙය්‍යා. සත්ථකෙන විය අධිගපච්චිභිගානං කත්තතකා මරණකාලෙ සන්ධිබන්ධනවිෂේදනකවාතා සත්ථකවාතා.

173. අබලන්ති බලභීනං. දුබ්බලන්ති තස්සෙව චෙවචනං. අභාවත්ථො හි අයං දු-සද්දො “දුස්සීලො (අ. නි. 5.213; අ. නි. 10.75) දුප්පඤ්ඤො”තිආදීසු (ම. නි. 1.449) විය. තදෙනං ආයු. අස්සාසපස්සාසානං සමුචුත්තිතා අපරාපරං පචෙසනික්ඛමොව. බහි නික්ඛන්තනාසිකවාතෙ අන්තො අපච්චසන්තෙ, පච්චිට්ඨෙ වා අනික්ඛමන්තෙති එකස්සෙව පචෙසනික්ඛමො විය චුත්තං, තං නාසිකවාතභාවසාමඤ්ඤෙනාති දට්ඨබ්බං. අධිමත්තතාය අච්චාසන්තඅධිට්ඨානාදීනා. තදභාවො හි ඉරියාපථානං සමුචුත්තිතා. අතිසීතෙන අභිභූතස්ස කායස්ස විපජ්ජනං මහිංසරට්ඨාදීසු හිමපාතකාලෙන දිපෙතබ්බං. තත්ථ හි සත්තා සීතෙන භින්තසරිරා ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්ති. අතිඋණ්භෙන අභිභූතස්ස විපජ්ජනං මරුකන්තාරෙ උණ්භාහිතත්තාය පච්ඡං, තත්ථ යපිතං උපරි සාටකං, පුත්තඤ්ච අක්කමිත්වා මතාය ඉත්ථියා දිපෙතබ්බං. මහාභූතානං සමුචුත්තිතා පකොපාභාවො . පථව්ධාතුආදීනං පකොපෙන සරිරස්ස විකාරාපත්ති පරතො ධාතුකම්මට්ඨානකථායං ආගමීස්සති. යුත්තකාලෙති භුඤ්ජිතුං යුත්තකාලෙ බුද්ධාභිභූතකාලෙ.

174. අවචන්ථානතොති කාලාදිවසෙන වචන්ථානාභාවතො. වචන්ථානන්ති චෙන්ථ පරිච්ඡෙදො අධිප්පෙතො, න අසඬකරතො වචන්ථානං, නිවිජයො වාති ආහ “පරිච්ඡෙදාභාවතො”ති. න නායරෙති න ඤායන්ති.

ඉතො පරන්ති එත්ථ පරන්ති පරං අඤ්ඤං කාලන්ති අත්ථො. තෙන ඔරකාලස්සාපි සඬගහො සිද්ධො හොති. පරමායුතො ඔරකාලං එව චෙන්ථ “පර”න්ති අධිප්පෙන. තතො පරං සත්තානං ජීවනස්ස අභාවතො “වචන්ථානාභාවතො”ති වත්තුං න සක්කාති. අබ්බුද්ධපෙසිතිආදීසු “අබ්බුද්ධකාලෙ පෙසිකාලෙ”තිආදීනා කාල-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. කාලොති ඉධ පුබ්බණ්ඩාදිවෙලා අධිප්පෙන. තෙනාහ “පුබ්බණ්ඩෙහි හී”තිආදී. ඉධෙව දෙහෙන පතිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. අනෙකප්පකාරතොති නගරෙ ජාතානං ගාමෙ, ගාමෙ ජාතානං නගරෙ, වනෙ ජාතානං ජනපදෙ, ජනපදෙ ජාතානං වනෙතිආදීනා අනෙකප්පකාරතො. ඉතො චුතෙනාති ඉතො ගතීතො චුතෙන. ඉධ ඉමීස්සං ගතියං. යත්තයුත්තගොණො වියාති යථා යන්තෙ යුත්තගොණො යන්තං නාතිවත්තති, එවං ලොකො ගතිපඤ්චකන්ති එත්තකෙන උපමා.

175. අප්පං වා භියොයාති වස්සසතතො උපරි “දස වා වස්සාති, වීසති වා”තිආදීනා දුතියං වස්සසතං අපාපුණන්තො අප්පකං වා ජීවතීති අත්ථො. ගමනීයොති ගන්ධබ්බො උපපජ්ජනවසෙන. සම්පරායොති පරලොකො.

භීළෙය්‍යාති පරිභවෙය්‍ය න සම්භාවෙය්‍ය. නන්ති ආයුං. සුපොරියොති සාධුපුරියො පඤ්ඤවා. වරෙය්‍යාති සුවරිතං වරෙය්‍ය. තෙනාහ “ආදිත්තසීසොවා”ති.

සත්තහි උපමාහීති –

“සෙය්‍යාථාපි, බ්‍රාහ්මණ, තිණග්ගෙ උස්සාවබ්බන්දු සූරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙ බිප්පංයෙව පටිවිගච්ඡති, න චිරට්ඨිතිකං හොති. උදකෙ උදකපුබ්බුලං. උදකෙ දණ්ඩරාජී. නදී පබ්බතෙය්‍යා දුරඬගමා සීසසොතා භාරභාරීති. බලවා පුරියො ජීවිග්ගෙ බෙළපිණ්ඩං සංයුහිත්වා අකසිරෙනෙව වමෙය්‍ය. දිවසං සන්තත්තෙ අයොකටාහෙ

මංසපෙසි පක්ඛිත්තා ඛිජ්ජංයෙව පටිච්චෙච්ඡති, න චිරට්ඨිතිකා හොති. ගාවී වජ්ඣා ආසාතනං නියමානා යං යදෙව පාදං උද්ධරති, සන්තිකෙව හොති වධස්ස, සන්තිකෙව මරණස්ස, එවමෙවං බො, බ්‍රාහ්මණ, ගොවජ්ඣුපමං ජීවිතං මනුස්සානං පරිත්තං ලුහුකං බහුදුක්ඛං බහුපායාසං මන්තායං බොද්ධබ්බං, කත්තබ්බං කුසලං, චරිතබ්බං බ්‍රහ්මචරියං, නත්ථි ජාතස්ස අමරණ”න්ති (අ. නි. 7.74) –

එවමාගතාහි ඉමාහි සත්තහි උපමාහි අලඬිකතං.

රත්තින්දිවන්ති එකං රත්තින්දිවං. හගවතො සාසනන්ති අරියමග්ගපට්ටෙධාවහං සත්ථු ඔවාදං. බහුං වත මෙ කතං අස්සාති බහුං වත මයා අත්තහිතං පබ්බජිතකිච්චං කතං හවෙය්‍යා. තදන්තරන්ති තං බණං තත්තකං වෙලං. එකං පිණ්ඩපාතන්ති එකං දිවසං යාපනප්පහොනකං පිණ්ඩපාතං. දන්ධන්ති මන්දං විරාය. අවිස්සාසියො අවිස්සාසනියො.

176. විත්තෙ ධරන්තෙයෙව සත්තානං ජීවිතවොහාරො, විත්තස්ස ව අතිඉත්තරො බණො ලුහුපරිවත්තිභාවතො. යථාහ හගවා “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමිපි සමනුපස්සාමි, යං එවං ලුහුපරිවත්තං, යථාසිදං විත්ත”න්ති (අ. නි. 1.48; කථා. 335). තස්මා සත්තානං ජීවිතං එකවිත්තක්ඛණිකත්තා ලුහුසං ඉත්තරන්ති දස්සෙන්නො “පරමත්ථතො”තිආදිමාහ. තත්ථ “පරමත්ථතො”ති ඉමිනා යායං “යො චිරං ජීවති, සො වස්සසත්ත”න්තිආදිනා සත්තානං (දී. නි. 2.7; සං. නි. 1.145; අ. නි. 7.74) ජීවිතප්පවත්ති චුත්තා, සා පබ්බට්ඨපියත්තා වොහාරවසෙනාති තං පටික්ඛිපති. “අතිපරිත්තො”ති ඉමිනා –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, වත්තාරො දළ්භධම්මා ධනුග්ගහා සුසික්ඛිතා කතහත්ථා කතුපාසනා චතුද්දිසා ධීතා අස්සු, අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ‘අහං ඉමෙසං...පෙ... කතුපාසනානං චතුද්දිසා කණ්ඨෙ ඛිත්තෙ අප්පතිට්ඨිතෙ පට්ඨියං ගහෙත්වා ආහරිස්සාමි”ති. යථා ව, භික්ඛවෙ, තස්ස පුරිසස්ස ජවො, යථා ව වන්දිමසුරියානං ජවො, තතො සීඝතරො. යථා ව, භික්ඛවෙ, තස්ස පුරිසස්ස ජවො, යථා ව වන්දිමසුරියානං ජවො, යථා ව යා දෙවතා වන්දිමසුරියානං පුරතො ධාවන්ති, තාසං දෙවතානං ජවො, තතො සීඝතරං ආයුසඬ්ඛාරා ඛියන්ති”ති (සං. නි. 2.228) –

එවං චුත්තං පරිත්තමිපි පටික්ඛිපති. තත්‍ර හි ගමනස්සාදානං දෙවපුත්තානං හෙට්ඨුපරියෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරසි, පාදෙ ව බද්ධබුරුධාරාසන්තිපාතතොපි පරිත්තකො රූපජීවිතින්ද්‍රියස්ස සො බණො චුත්තො, විත්තස්ස පන අතිවිය පරිත්තතරො, යස්ස උපමාපි නත්ථි. තෙනෙවාහ “යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, උපමාපි න සුකරො, යාව ලුහුපරිවත්තං විත්ත”න්ති (අ. නි. 1.48). ජීවිතක්ඛණොති ජීවනක්ඛණො. එකවිත්තප්පවත්තිමත්තොයෙව එකස්ස විත්තස්ස පවත්තිමත්තෙනෙව සත්තානං පරමත්ථතො ජීවනක්ඛණස්ස පරිච්ඡින්නන්තා. ඉදාහි තමත්ථං උපමාය පකාසෙන්නො “යථා නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ පවත්තමානන්ති පවත්තන්තං. එකවිත්තක්ඛණිකත්ති එකවිත්තක්ඛණමත්තවත්තං. තස්මිං විත්තෙ නිරුද්ධමත්තෙති යෙන වත්තමානවිත්තක්ඛණෙන “ජීවති”ති චුච්චති, තස්මිං විත්තෙ නිරොධං භඩ්ගං පත්තමත්තෙ තංසමඬ්ඨි සත්තො නිරුද්ධො මතොති චුච්චති. චුත්තමෙවත්ථං පාළියා විභාවෙතුං “යථාහා”තිආදි චුත්තං. තෙන තිසුපි කාලෙසු සත්තානං පරමත්ථතො ජීවනං නාම විත්තක්ඛණවසෙනෙවාති දස්සෙති.

ජීවිතන්ති ජීවිතින්ද්‍රියං. සුබදුක්ඛාති සුබදුක්ඛවෙදනා. උපෙක්ඛාපි හි සුබදුක්ඛාසු එව අන්තොගධා ඉට්ඨානිට්ඨභාවතො. අත්තභාවොති ජීවිතවෙදනාවිඤ්ඤාණාති යපෙත්වා අවසිට්ඨධම්මා චුත්තා. කෙවලාති අත්තනා, නිච්චභාවෙන වා අවොම්ඤ්සා. එකවිත්තසමායුත්තාති එකකෙන විත්තෙන සහිතා. ලුහුසො වත්තති බණොති චුත්තනයෙන එකවිත්තක්ඛණිකතාය ලුහුකො අතිඉත්තරො ජීවිතාදිනං බණො වත්තති.

යෙ නිරුද්ධා මරන්තස්සාති වචන්තස්ස සත්තස්ස චුතිතො උද්ධං “නිරුද්ධා”ති වත්තබ්බා යෙ බන්ධා. තිට්ඨමානස්ස වා ඉධාති යෙ වා ඉධ පවත්තියං තිට්ඨන්තස්ස ධරන්තස්ස භඩ්ගප්පත්තියා නිරුද්ධා බන්ධා. සබ්බෙපි සදිසා තෙ සබ්බෙපි එකසදිසා. කථං? ගතා අප්පට්ඨසන්ධිකා පුන ආගන්ත්වා පටිසන්ධානාභාවෙන විගතා. යථා හි චුතිබන්ධා න නිවත්තන්ති, එවං තතො පුබ්බෙපි බන්ධා, තස්මා එකවිත්තක්ඛණිකං සත්තානං ජීවිතන්ති අධිප්පායො.

අතිබ්බත්තෙන න ජාතොති අනුප්පන්නෙන විත්තෙන ජාතො න හොති අජාතො නාම හොති. පච්චුප්පන්නෙන වත්තමානෙන විත්තෙන ජීවති ජීවමානො නාම හොති. විත්තභඩ්ගා මතො ලොකොති චුතිවිත්තස්ස විය සබ්බස්සපි තස්ස තස්ස විත්තස්ස භඩ්ගප්පත්තියා අයං ලොකො පරමත්ථතො මතො නාම හොති නිරුද්ධස්ස අප්පට්ඨසන්ධිකත්තා. එවං සන්තෙපි පඤ්ඤත්ති පරමත්ථියා යා තං තං ධරන්තං විත්තං උපාදාය “තිස්සො ජීවති, පුස්සො ජීවති”ති වචනප්පවත්තියා විසයභූතා සන්තානපඤ්ඤත්ති, සා එත්ථ පරමත්ථියා පරමත්ථභූතා. තථා හි වදන්ති “නාමගොත්තං න ජීරති”ති (සං. නි. 1.76).

177. අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන ආකාරෙන. විත්තන්ති කම්මට්ඨානාරම්මණං විත්තං. ආසෙවනං ලහනීති භාවනාසෙවනං ලහනි, බහිද්ධා වික්ඛෙපං පහාය එකත්තවසෙන මරණාරම්මණමෙව හොතිති. තෙනාහ “මරණාරම්මණං සති සන්තිට්ඨති”ති. සභාවධම්මානං හෙදො සභාවධම්මගතිකො එවාති ආහ “සභාවධම්මත්තා පන ආරම්මණස්සා”ති. තෙනාහ හගවා “ජරාමරණං, භික්ඛවෙ, අනිච්චං සඬ්ඛනං පටිච්චසමුප්පන්න”න්තිආදි (සං. නි.

2.20). සංවෛජනීයත්තානි සංවෛගජනනතො මහාභූතෙසු මහාවිකාරතා විය ගස්භමානා මරණං අනුස්සරියමානං උපරුපරි උඛිඛෙගමෙව ආවහතීති තත්ථ න භාවනාවිත්තං අප්පෙතුං සක්කොති. යදි සභාවධම්මත්තා අප්පනං න පාපුණාති, ලොකුත්තරජ්ඣානං එකච්චාති අරුපජ්ඣානාති ච කථන්ති ආහ “ලොකුත්තරජ්ඣානං පනා”තිආදි. විසුද්ධිභාවනානුක්කමවසෙනාති හෙට්ඨිමවිසුද්ධියා ආනුභාවෙන අධිගතාතිසයාය පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිභාවනාය, සබ්බසංඛාරෙහි නිබ්බන්දනවිරජ්ජනාදිවිසංයොගාධිමුත්තිඅප්පනාය ච පටිපක්ඛණානං පාපධම්මානං විගමොති එවංභූතස්ස විසුද්ධිභාවනානුක්කමස්ස වසෙන ලොකුත්තරජ්ඣානං අප්පනාප්පත්තමෙව හොති. ආරම්මණසමතික්කමනමත්තං තත්ථ හොතීති අඤ්ඤෙසං සභාවධම්මාරම්මණකම්මට්ඨානානං විය විත්තස්ස සමාධානෙ ඛ්‍යාපාරො නත්ථි. යථාසමාහිතෙන පන විත්තෙන ආරම්මණසමතික්කමනමත්තමෙව භාවනාය කාතබ්බං, තස්මා සභාවධම්මෙපි ආරුප්පජ්ඣානං අප්පෙතිති.

සත්තං අප්පමත්තො හොති සංවෛගභුලත්තා, තතො එවස්ස සබ්බභවෙසු අනභිරතියඤ්ඤාපට්ටලාභො. ජීවිතනිකන්තිං ජහාති මරණස්ස අවස්සංභාවිතාදස්සනතො. පාපගර්හී හොති අනිච්චසඤ්ඤාපට්ටලාභතො, තතො එව අසන්තිධිභුලතා, විගතමලමච්ඡෙරතා ච. තදනුසාරෙනාති අනිච්චසඤ්ඤාපට්ටයානුසාරෙන. අභාවිතමරණාති අභාවිතමරණානුස්සරණා. අභයො අසම්මුළුභො කාලං කරොති පගෙව මරණසඤ්ඤාය සුපට්ඨිතත්තා.

කායගතාසතිකථාවණ්ණනා

178. බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති එත්ථාති බුද්ධුප්පාදො, බුද්ධානං උප්පජ්ජනකාලො, තස්මා. අඤ්ඤත්‍ර තං යපෙත්වා, අඤ්ඤස්මිං කාලෙති අත්ථො. න පවත්තපුබ්බන්ති අපවත්තපුබ්බං. තතො එව සබ්බතිත්ථියානං අවිසයභූතං. නනු ච සුනෙත්තසත්ථාරාදයො (අ. නි. 6.54; 7.66, 73), අඤ්ඤෙ ච තාපසපරිබ්බාපකා සරිරං “අසුභ”න්ති ජානිංසු. තථා හි සුමෙධතාපසෙන සරිරං ජිගුච්ඡන්තෙන චුත්තං –

“යන්තූනිමං පුතිකායං, නානාකුණපසුරිතං;
ඡඩ්ඛයිත්ථාන ගච්ඡෙය්‍යං, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො”ති. (බු. වං. 2.8) –

ආදි. කාමං බොධිසත්තා, අඤ්ඤෙ ච තාපසාදයො සරිරං “අසුභ”න්ති ජානන්ති, කම්මට්ඨානභාවෙන පන න ජානන්ති. තෙන චුත්තං “අඤ්ඤත්‍ර බුද්ධුප්පාදො”තිආදි. සංවෛගාය සංවත්තති යාථාවතො කායසභාවප්පවෙදනතො. අත්ථායාති දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථාය. යොගක්ඛෙමායාති චතුර්ති යොගෙහි ඛෙමභාවාය. සතිසම්පජ්ඣායාති සබ්බත්ථ සතිඅවිජ්ජවාසාය ච සත්තට්ඨානියසම්පජ්ඣායාය ච. ඤාණදස්සනපට්ටලාභායාති විපස්සනාඤාණාධිගමාය. විජ්ජාවිමුත්තිඵලසවිජ්ජිරියායාති තිස්සො විජ්ජා, විත්තස්ස අධිමුත්ති නිබ්බානං, චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානීති එතෙසං පච්චක්ඛකරණාය. අමතස්ස නිබ්බානස්ස අධිගමහෙතුතාය, අමතසදිසාතප්පකසුඛසහිතතාය ච කායගතාසති “අමත”න්ති චුත්තා. පරිභුඤ්ජන්තීති ඤානසමාපජ්ජනෙන චළඤ්ජන්ති. පරිභීනන්ති ජිනං. විරද්ධන්ති අනධිගමෙන විරජ්ඣන්තං. ආරද්ධන්ති සාධිතං නිජ්ජාදිතං. අනෙකෙහි ආකාරෙහි තෙසු තෙසු සුත්තන්තෙසු පසංසිත්ථා යං තං කායගතාසතිකම්මට්ඨානං නිද්දිට්ඨන්ති සම්බන්ධො . කත්ථ පන නිද්දිට්ඨන්ති? කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.153 ආදයො). තත්ථ හි “කථං භාවිතා ච හික්ඛවෙ”තිආදිනා අයං දෙසනා ආගතා. තත්‍රායං සඛිඛෙපත්ථො – හික්ඛවෙ, කෙන පකාරෙන කායගතාසතිභාවනා භාවිතා, කෙන ච පකාරෙන පුනප්පුනං කතා ආනාපානජ්ඣානාදිනං නිජ්ජන්තියා මහප්ඵලා, තෙසං තෙසං විජ්ජාභාගියානං, අභිඤ්ඤාසවිජ්ජකරණියානඤ්ච ධම්මානං, අරතිරතියභනනාදිනඤ්ච සංසිද්ධියා මහානිසංසා ච හොතීති? ආනාපානසබ්බන්ති ආනාපානකම්මට්ඨානාවධි. එස නයො සෙසෙසුපි.

ධාතුමනසිකාරකම්මට්ඨානෙන යදිපි උපචාරසමාධි ඉජ්ඣති, සම්මසනවාරො පන තත්ථ සාතිසයොති ධාතුමනසිකාරපබ්බම්පි “විපස්සනාවසෙන චුත්ත”න්ති චුත්තං. “අයම්පි බො කායො එවංධම්මො එවංභාවි එවංඅනතීතො”ති (දි. නි. 2.379; ම. නි. 1.112) තත්ථ තත්ථ අසුභාතිච්චතාදිහි සද්ධිං කායෙ ආදීනවස්ස විභාවනාවසෙන දෙසනාය ආගතත්තා “නවසිවථික...පෙ.... චුත්තානී”ති චුත්තං. එත්ථ උද්ධුමාතකාදීසුති එතෙසු සිවථිකපබ්බෙසු ආගතඋද්ධුමාතකාදීසු. ආනාපානස්සතිවසෙනාති ආනාපානස්සතිභාවනාවසෙන. යො උපරි “කරිසං මත්ථලුඛිග”න්ති මත්ථලුඛිගකොට්ඨාසො ගස්හති, තං ඉධ පාළියං (ම. නි. 3.154) අට්ඨිමිඤ්ඤෙපෙනව සඛිගණිත්ථා දෙසනා ආගතාති දස්සෙන්නො “මත්ථලුඛිගං අට්ඨිමිඤ්ඤෙපෙන සඛිගහෙත්ථා”ති ආහ . ඉධාති ඉමස්මිං අනුස්සතිනිද්දෙසෙ. කායං ගතා, කායෙ වා ගතා සති කායගතාසතීති සතිසිසෙන ඉදං ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං අධිප්පෙතන්ති යොජනා.

179. චතුමහාභූතිකන්ති චතුමහාභූතසන්තිස්සයං. පුතිකායන්ති පුතිභූතං පරමදුග්ගන්ධකායං. යානගමනාවත්ථං සරිරං සන්ධාය, තස්ස වා අවයවෙසු සබ්බහෙට්ඨිමං පාදතලන්ති චුත්තං “උද්ධං පාදතලා”ති. තිරියං තවපරිච්ඡින්නන්ති එත්ථ නනු කෙසලොමනබානං, තවස්ස ච අතවපරිච්ඡින්නතා අත්ථිති? කිඤ්චාපි අත්ථි, තවපරිච්ඡින්නභුලතාය පන කායස්ස තවපරිච්ඡින්නතා හොතීති එවං චුත්තං. තවො පරියන්තො අස්සාති තවපරියන්තොති එතෙන පන වචනෙන කායෙකදෙසභූතො තවො ගහිතො එව, තප්පට්ඨද්ධා ච කෙසාදයො තදනුපවිට්ඨමුලා තවපරියන්තාව හොන්තිති ද්වන්තිංසාකාරසමුභො සබ්බොපි කායො තවපරියන්තො චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

අත්පිති වචනවිපල්ලාසෙන වුත්තං, නිපාතපදං වා එතං. තස්මා තිසුපි සඬ්ඛාසු තදෙවස්ස රූපං. තෙනාහ “සංවිජ්ජන්ති”ති. අක්කරවින්තකෙහි සරිරෙ කාය-සද්දං වණ්ණන්තෙහිපි අසුච්ඡායායනාවෙනෙව ඉච්ඡිතබ්බොති දස්සෙන්තො “අසුච්ඡායායතො”ති වත්වා පුන නං නිරුත්තිතයෙන දස්සෙතුං “කුච්ඡිතාන”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආයභුතකොති උප්පත්තිට්ඨානභුතත්තා. “පුරං නානප්පකාරස්සා”ති වුත්තං. “කෙ පන තෙ පකාරා? යෙහි නානප්පකාරං අසුචි වුත්ත”න්ති තෙ කෙසාදිකෙ දස්සෙතුං පාළියං “කෙසා ලොමා”තිආදි වුත්තන්ති ඉමමත්ථං දිපෙන්නො ආහ “එතෙ කෙසාදයො ද්වන්තිංසාකාරා”ති. ආකාරා පකාරාති හි එකො අත්ථොති. එවං සම්බන්ධොති “අත්පි ඉමස්මිං කායෙ නබා”තිආදිනා සම්බන්ධොට්ඨාසෙසු “අත්පි ඉමස්මිං කායෙ”ති පදත්තයෙන සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

පරිතොති තිරියං, සමන්තතො වා පාදතලකෙසමුලෙසු ව තවස්ස ලබ්භනතො. සුචිභාවන්ති සුචිතො සබ්භාවං, සුචිමෙව වා.

180. යෙන විධිනා උග්ගහෙ කුසලො හොති, සො සත්තවිධො විධි “උග්ගහකොසල්ල”න්ති වුවවති, තන්තිබ්බත්තං වා ඤාණං. මනසිකාරකොසල්ලෙපි එසෙව නයො.

සප්ඤ්ඤායන්තා වාති සප්ඤ්ඤායං කරොන්තා එව. තෙසං කිර වත්තාරො මාසෙ සප්ඤ්ඤායන්තානං සප්ඤ්ඤායමග්ගෙනෙව කොට්ඨාසෙ උපධාරෙන්තානං පටිපාටියා ද්වන්තිංසාකාරා විභුතතරා හුත්වා බායිංසු, පටික්කුලසඤ්ඤා සණ්ඨාසි, තෙ තස්මිං නිමිත්තෙ ඤානං අප්පෙත්වා ඤානපාදකං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා දස්සනමග්ගං පටිච්ඡක්ඛිංසු. තෙන වුත්තං “සප්ඤ්ඤායන්තා ව සොනාපන්තා අහෙසු”න්ති.

පරිච්ඡින්නදිත්වාති තවපඤ්ඤාදිවසෙනෙව පරිච්ඡේදං කත්වා. පට්ඨිධාතුවහුලභාවතො මත්ථලුඬ්භස්ස කරිසාවසානෙ තන්තිආරොපනමාහ. එත්ථ ව මංසං, න්හාරු, අට්ඨි, අට්ඨිමිඤ්ජං වක්කං, වක්කං අට්ඨිමිඤ්ජං, අට්ඨි, න්හාරු, මංසං, තවො, දන්තා, නබා, ලොමා, කෙසාති එවං වක්කපඤ්ඤාදියු අනුලොමසප්ඤ්ඤායං වත්වා පටිලොමසප්ඤ්ඤායො පුරිමෙහි සම්බන්ධො වුත්තො. ස්වායං සම්මොභවිතොදනියං (විහ. අට්ඨ. 356) විසුං තිපඤ්චාහං, පුරිමෙහි එකතො තිපඤ්චාහන්ති ඡපඤ්චාහං සප්ඤ්ඤායො වුත්තො, තත්ථ ආදිඅන්තදස්සනවසෙන වුත්තොති දට්ඨබ්බො. අනුලොමපටිලොමසප්ඤ්ඤායෙපි හි පටිලොමසප්ඤ්ඤායො අන්තිමො හොති, සප්ඤ්ඤායප්පකාරන්තරං වා එතම්පිති වෙදිතබ්බං.

හත්ථසඬ්ඛලිකාති අඬ්ඟුලිපන්තිමාහ.

මනසා සප්ඤ්ඤායොති විත්තෙන විත්තනමාහ, යං මානසං “ජජ්ජන”න්ති වුවවති, සම්මදෙව අප්ඤ්ඤායොති වා සප්ඤ්ඤායො, විත්තනන්ති අත්ථො. චිරතරං සුට්ඨු පවත්තනෙන පගුණභූතා කම්මට්ඨානතන්ති සමාවජ්ජිත්වා මනසි කරොන්තස්ස ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා කත්ථවි අසප්පමානා නිරන්තරමෙව උපට්ඨාති, තදනුසාරෙන තදත්ථොපි විභුතතරො හුත්වා බායතීති ආහ “වචසා සප්ඤ්ඤායො හි...පෙ.... පටිවෙධස්ස පච්චයො හොති”ති. ලක්ඛණපටිවෙධස්සාති අසුභලක්ඛණපටිවෙධස්ස.

පටික්කුලසභාවසල්ලක්ඛණස්ස කස්සචි වණ්ණග්ගහණමුඛෙන කොට්ඨාසා වචන්ථානං ගච්ජන්ති, කස්සචි සණ්ඨානග්ගහණමුඛෙන, කස්සචි දිසාවිභාගග්ගහණමුඛෙන, කස්සචි පතිට්ඨිතොකාසග්ගහණමුඛෙන, කස්සචි සබ්බසො පරිච්ඡිජ්ජග්ගහණමුඛෙනාති වණ්ණාදිතො සල්ලක්ඛණං උග්ගහකොසල්ලාවහං වුත්තන්ති තං දස්සෙන්තො “කෙසාදිනං වණ්ණො වචන්ථපෙතබ්බො”තිආදිමාහ.

අත්තතො භාගො සභාගො, සභාගෙන පරිච්ඡේදො සභාගපරිච්ඡේදො, හෙට්ඨපරිතිරියපරියන්තෙහි, සකොට්ඨාසිකකෙසන්තරාදිහි ව පරිච්ඡේදොති අත්ථො. අමිස්සකතාවසෙනාති කොට්ඨාසන්තරෙහි අවොමිස්සකතාවසෙන. අසභාගො හි ඉධ “විසභාගො”ති අධිප්පෙතො, න විරුද්ධසභාගො. ස්වායමත්ථො කෙසාදිසද්දතො එව ලබ්භති. සද්දන්තරත්ථාපොහනවසෙන සද්දො අත්ථං වදන්ති “කෙසා”ති වුත්තෙ “අකෙසා න හොන්ති”ති අයමත්ථො විඤ්ඤායති. කෙ පන තෙ අකෙසා? ලොමාදයො, න ව ස්වාදියු පසඬ්ඛොපකරණෙනෙව තෙසං නිවත්තිතත්තා.

පටික්කුලවසෙනෙව කපිතං ධාතුචිභාගස්ස සාමඤ්ඤතොපි අගභිතත්තා. තත්ථෙව විසුං ධාතුකම්මට්ඨානස්ස කපිතත්තා ව ධාතුවිභවිගො පක්කුසාතිසුත්තං (ම. නි. 3.342) විභවිගප්පකරණෙ ධාතුවිභවිගපාළි (විහ. 172 ආදයො) ව. යස්ස වණ්ණතො උපට්ඨාති කෙසාදි, තං පුග්ගලං සන්ධාය ඤානාති කෙසාදියු වණ්ණකසිණාරම්මණාති විභත්තාති. ඤත්වා ආචික්ඛිතබ්බන්ති යදන්ථං වුත්තං, තං දස්සෙතුං “තත්ථ ධාතුවසෙනා”තිආදි වුත්තං. ඉධාති ඉමස්මිං පටික්කුලමනසිකාරපබ්බෙ. කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.153 ආදයො) හි පටික්කුලමනසිකාරපබ්බං ගහෙන්වා ඉධ කායගතාසතිභාවනා නිද්දිසියති.

181. න එකන්තරිකායානි එකන්තරිකායපි න මනසි කාතබ්බං, පගෙව ද්වන්තරිකාදිනාති අධිප්පායො. න භාවනං සම්පාදෙති, ලක්ඛණපටිවෙධං න පාපුණාති එකන්තරිකාය මනසි කරොන්තොති සම්බන්ධො.

ඔක්කමනවිස්සජ්ජනන්ති පටිපජ්ජිතබ්බවිස්සජ්ජෙනබ්බෙ මග්ගෙ. පුච්ඡන්වාච ගන්තබ්බං හොති ගහෙතබ්බවිස්සජ්ජෙනබ්බට්ඨානස්ස අසල්ලක්ඛණතො. කම්මට්ඨානං පරියොසානං පාපුණාතීති ආදිතො පට්ඨාය යාච පරියොසානා මනසිකාරමත්තං හොතීති අධිප්පායො. අවිභූතං පන හොති පටික්කුලාකාරස්ස සුට්ඨු අසල්ලක්ඛණතො. තතො එව න විසෙසං ආවහති.

කම්මට්ඨානං පරියොසානං න ගච්ඡතීති පටිපාටියා සබ්බකොට්ඨාසෙ මනසි කරොතොයෙව විභූතා හුන්වා උපට්ඨහන්ති. තෙ සාතිසයං පාටික්කුලතො මනසි කරොන්තස්ස කම්මට්ඨානං පරියොසානං ගච්ඡෙය්‍ය, ඉමස්ස පන අතිවිය දන්ධං මනසි කරොතො විභූතතො උපට්ඨානමෙව නත්ථි, කුතො පටික්කුලතාය සංශ්ඨානං. තෙනාහ “විසෙසාධිගමස්ස පච්චයො න හොතී”ති.

බභිද්ධා පුට්ඨත්තාරම්මණෙති “අසුචි පටික්කුල”න්ති කෙසාදිසු පවත්තෙතබ්බං අසුභානුපස්සනං හින්වා සුභාදිවසෙන ගස්භමානා කෙසාදයොපි ඉධ “බභිද්ධා පුට්ඨත්තාරම්මණමෙවා”ති වෙදිතබ්බා. රූපාදයො හි නිලාදිවසෙන පුට්ඨසභාවතාය පුට්ඨත්තාරම්මණං නාම, නානාරම්මණන්ති අත්ථො. අසමාධානං චෙතසො චිරූපො බෙපොති චික්ඛෙපො. සො සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා සක්කච්චං කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තෙන පට්ඨානිතබ්බො. පරිභායතීති භායති. පරිධංසතීති විනස්සති.

යා අයං කෙසා ලොමානිආදිකා ලොකසඬිකෙතානුගතා. පණ්ණත්තීති අට්ඨ ධම්මෙ උපාදාය පණ්ණත්ති. තං කෙසාදිපණ්ණත්තිං. අතික්කමිත්වාති පටික්කුලභාවතාය අතික්කමිත්වා උග්ගාටෙන්වා. තස්සා උග්ගාටිතත්තා තස්මිං තස්මිං කොට්ඨාසෙ පටික්කුලතො උපට්ඨහන්තෙ “පටික්කුල”න්ති චිත්තං යපෙනබ්බං. ඉදානි තමත්ථං උපමාය විභාවෙන්තො “යථා හි”තිආදිමාහ. තත්ත්වං උපමාසංසන්දනං – මනුස්සා විය යොගාවචරො. උදපානං විය කොට්ඨාසා. තාලපණ්ණාදිසඤ්ඤාණං විය කෙසාදිපඤ්ඤන්ති. තෙන මනුස්සානං උදපානෙ න්භානපිවනාදි විය යොගාවචරස්ස පුබ්බභාගෙ කෙසා ලොමානි පණ්ණත්තිවසෙන මනසිකාරො. අභිණ්භසඤ්චාරෙන මනුස්සානං සඤ්ඤාණෙන විනා උදපානෙ කිච්චකරණං විය යොගාවචරස්ස මනසිකාරබලෙන පණ්ණත්තිං අතික්කමිත්වා පටික්කුලභාවෙයෙව චිත්තං යපෙන්වා භාවනානුයොගො. පුබ්බභාගෙ...පෙ.... පාකටො හොතීති “කෙසා ලොමා”තිආදිනා (ම. නි. 3.154) භාවනමනුසුඤ්ජන්තස්ස කෙසාදිපඤ්ඤන්තියා සද්ධිංයෙව කොට්ඨාසානං පටික්කුලභාවො පුබ්බභාගෙ පාකටො හොති. අථානි පච්ඡා භාවතාය වීථිපටිපන්නකාලෙ. පටික්කුලභාවෙයෙව චිත්තං යපෙනබ්බන්ති කොට්ඨාසානං පටික්කුලාකාරෙයෙව භාවනාවිත්තං පවත්තෙතබ්බං.

අනුපුබ්බෙන මුඤ්චනං අනුපුබ්බමුඤ්චනං, අනුපට්ඨහන්තස්ස අනුපට්ඨහන්තස්ස මුඤ්චනන්ති අත්ථො. කථං පන අනුපට්ඨානං හොතීති ආහ “ආදිකම්මිකස්සා”තිආදි. පරියොසානකොට්ඨාසමෙව ආහච්ච කිට්ඨතීති ඉදං කම්මට්ඨානං තත්තිඅනුසාරෙන ආදිතො කම්මට්ඨානමනසිකාරො පවත්තතීති කත්වා චුත්තං. තථා හිස්ස මනසා සජ්ඣායො විය මනසිකාරො තෙ තෙ කොට්ඨාසෙ ආමට්ඨමත්තෙ කත්වා ගච්ඡති, න ලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන. යදා පන නෙ ලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන සුට්ඨු උපධාරෙන්තො මනසි කරොති, තදා කෙචි උපට්ඨහන්ති, කෙචි න උපට්ඨහන්ති. තත්ථ පටිපජ්ජනවිධිං දස්සෙන්තො “අථස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ කම්මන්ති මනසිකාරකම්මං තාව කාතබ්බං. කීච චිරන්ති? යාච ද්විසු උපට්ඨිතෙසු, තෙසමපි ද්වින්නං එකො සුට්ඨුතරං උපට්ඨහති තාව.

උක්කුට්ඨුක්කුට්ඨිට්ඨානෙයෙව උට්ඨහින්වාති පුබ්බෙ විය එකත්ථකතාය උක්කුට්ඨියා කමෙන සබ්බතාලෙසු පතින්වා උට්ඨහින්වා උට්ඨහින්වා පරියන්තතාලං , ආදිතාලඤ්ඤ ආගන්ත්වා තතො තතො තත්ථ තත්ථෙව කතාය උක්කුට්ඨියා උට්ඨහින්වාති අත්ථො.

ද්වෙ භික්ඛාති ද්විසු ගෙහෙසු ලද්ධහින්බා.

අප්පනාතොති අප්පනාකාරතො ද්වන්තිංසාකාරෙ අප්පනා හොන්ති. කිං පච්චෙකං කොට්ඨාසෙසු හොති උදාහු අඤ්ඤාථාති විචාරණායං ආහ “අප්පනාකොට්ඨාසතො”ති, කොට්ඨාසතො කොට්ඨාසතොති අත්ථො. තෙනාහ “කෙසාදිසු”තිආදි.

අධිචිත්තන්ති සමථවිපස්සනාවිත්තං.

අනුයුත්තෙනාති යුත්තප්පයුත්තෙන, භාවෙන්තෙනාති අත්ථො. කාලෙනකාලන්ති කාලෙ කාලෙ. සමාධිනිමිත්තං උපලක්ඛිතසමාධානාකාරො සමාධි එව. මනසි කාතබ්බන්ති විත්තෙ කාතබ්බං, උප්පාදෙතබ්බන්ති අත්ථො. සමාධිකාරණං වා ආරම්මණං සමාධිනිමිත්තං, තං ආචජ්ජිතබ්බන්ති අත්ථො. පග්ගහනිමිත්තඋපෙක්ඛානිමිත්තෙසුපි එසෙව නයො. ඨානං අත්ථිති වචනසෙසො. තං භාවනා චිත්තං කොසජ්ජාය සංවත්තෙය්‍ය, එතස්ස සංවත්තන්තස්ස ඨානං

කාරණං අත්ථිති අත්ථො. තං වා මනසිකරණචිත්තං කොසජ්ජාය සංවත්තෙය්‍ය, එතස්ස ධානං කාරණං අත්ථිති අත්ථො. මුදුන්ති සුභාවිතභාවෙන මුදුහුතං, වසිභාවජ්ජත්තන්ති අත්ථො. මුදුන්තා එව කම්මඤ්ඤං කම්මක්ඛමං කම්මයොග්ගං. පහස්සරන්ති උපක්කිලෙසවිගමෙන පරිසුද්ධං, පරියොදාතන්ති අත්ථො. න ව පහඩ්ගුති කම්මනියභාවුපගමනෙන න ව පහිජ්ජනසභාවං සුද්ධන්තං විය සුවණ්ණං විනියොගක්ඛමං. තෙනාහ “සම්මා සමාධියති ආසවානං ඛයායා”ති.

උක්කං ඛන්ධතීති මුසං සම්පාදෙති. ආලිම්පෙතීති ආදිපෙති ජාලෙති. තඤ්චාති තං පිළන්ධනවිකතිසඬ්ඛාතං අත්ථං පයොජනං අස්ස සුවණ්ණකාරස්ස අනුභොති පභොති සාධෙති. අස්ස වා සුවණ්ණස්ස අත්ථං සුවණ්ණකාරො අනුභොති පාපුණාති.

අභිඤ්ඤාය ඉද්ධිවිධාදිඤ්ඤාණෙන සච්ඡිකරණියස්ස ඉද්ධිවිධපච්චනුභවනාදිකස්ස අභිඤ්ඤා සච්ඡිකරණියස්ස . යස්ස පච්චක්ඛං අත්ථි, සො සක්ඛි. සක්ඛිනො භබ්බතා සක්ඛිභබ්බතා, සක්ඛිභවනන්ති චුත්තං හොති. සක්ඛි ව සො භබ්බො වාති වා සක්ඛිභබ්බො. අයඤ්ඤි ඉද්ධිවිධාදීනං භබ්බො, තත්ථ ව සක්ඛිති සක්ඛිභබ්බො, තස්ස භාවො සක්ඛිභබ්බතා, තං පාපුණාති. සති සති ආයතනෙති තස්මිං තස්මිං පුබ්බභෙතුආදිකෙ කාරණෙ සති.

සිතිභාවන්ති නිබ්බානං, කිලෙසදරුච්චපසමං වා. නිග්ගණ්හාතීති උද්ධටං චිත්තං උද්ධච්චපාතතො රක්ඛණවසෙන නිග්ගණ්හාති. පග්ගණ්හාතීති ලීනං චිත්තං කොසජ්ජපාතතො රක්ඛණවසෙන පග්ගණ්හාති. සම්පභංසෙතීති සමජ්ජවත්තං චිත්තං තථාපවත්තියං පඤ්ඤාය තොසෙති, උත්තෙජෙති වා. යදා වා නිරස්සාදං චිත්තං භාවනාය න පක්ඛන්දති, තදා ජාතිආදීති සංවෙගවත්ථුති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.418; ඉතිවු. අට්ඨ. 37) පච්චවෙක්ඛිත්වා සම්පභංසෙති සමුත්තෙජෙති. අජ්ඣුපෙක්ඛතීති යදා පන චිත්තං අලීනං අනුද්ධතං සම්මදෙව භාවනාථීටී ඔතිණ්ණං හොති, තදා පග්ගහනිග්ගහසම්පභංසනෙසු කඤ්චි ඛ්‍යාපාරං අකත්වා සමජ්ජවත්තෙසු යුගෙසු සාරථී විය අජ්ඣුපෙක්ඛති උපෙක්ඛකොව හොති. පණිතාධිමුත්තිකොති පණිතෙ උත්තමෙ මග්ගඵලෙ අධිමුත්තො නින්තපොණපබ්භාරො.

සුග්ගහිතං කත්වාති යථාචුත්තං උග්ගහකොසල්ලසඬ්ඛාතං විධිං සුට්ඨු උග්ගහිතං පරියාපුණනාදිනා සුපරිග්ගහිතං කත්වා. සුට්ඨු වචන්ථපෙත්වාති මනසිකාරකොසල්ලසඬ්ඛාතං විධිං සම්මදෙව සල්ලක්ඛණවසෙන උපධාරෙත්වා. විසෙසන්ති පුබ්බෙනාපරං භාවනාය විසෙසං. පුනජ්ජුනං පරිවත්තෙත්වාති කම්මට්ඨානතන්ති පගුණභාවං පාපෙන්තො භියොසා භියොසා වාචාය, මනසා ව පරිවත්තෙත්වා. ගණ්ඨිට්ඨානන්ති යථා රුක්ඛස්ස දුබ්බිනිභෙදො අරඤ්ඤස්ස වා ගහනභූතො පදෙසො “ගණ්ඨිට්ඨාන”න්ති චුච්චති, එවං කම්මට්ඨානතන්තියා අත්ථතො දුබ්බිනිභෙදො ගහනභූතො ව පදෙසො “ගණ්ඨිට්ඨාන”න්ති චුච්චති. තං පරිපුච්ඡනාදිලද්ධෙන ඤාණඵරසුනා ඡින්දිත්වා.

නිමිත්තන්ති කම්මට්ඨානනිමිත්තං, අසුභාකාරො. එදිසෙන පයොජනෙන ලුඤ්චනම්පි අනවජ්ජන්ති දස්සෙතුං “ලුඤ්චිත්වා”ති චුත්තං. ඡින්තට්ඨානෙති මුණ්ඨිතට්ඨානෙ. වච්චතියෙව නිස්සරණජ්ඣාසයෙන ඔලොකනතො. උස්සදවසෙනාති අඵලිතානං, ඵලිතානං වා බහුලතාවසෙන. දිස්වාච නිමිත්තං ගහෙනබ්බං දස්සනායොග්ගායාය තවපඤ්චකස්ස, ඉතරෙසු සුත්වා ව ඤත්වා ව නිමිත්තං ගහෙනබ්බං.

කොට්ඨාසවචන්ථාපනකථාවණ්ණනා

182. අද්දාරිට්ඨකවණ්ණාති අභිනවාරිට්ඨඵලවණ්ණා. කණ්ණචුළිකාති උපරිකණ්ණසක්ඛලිකාය පරභාගං සන්ධාය චුත්තං. තිරියං අඤ්ඤමඤ්ඤෙන පරිච්ඡින්නා, කථං? ද්වෙ කෙසා එකතො නත්ථීති.

ආසයොති නිස්සයො, පච්චයොති අත්ථො.

184. අසම්භින්නකාළකා අඤ්ඤෙන වණ්ණෙන අසම්මිස්සකාළකා.

185. පත්තසදිසත්තා නඛා එව නඛපත්තාති. නඛා තිරියං අඤ්ඤමඤ්ඤෙන පරිච්ඡින්නාති විසුං වචන්ථිතතං සන්ධාය චුත්තං. තමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “ද්වෙ නඛා එකතො නත්ථී”ති ආහ.

186. දන්තපාළියාති දන්තාවලියා. යානකඋපත්ථම්භිනීති සකටස්ස ධුරට්ඨානෙ උපත්ථම්භකදණ්ඩො. දන්තානං ආධාරභූතා අට්ඨි හනුකට්ඨි.

187. සඬ්ඛකඩ්ඨියමානාති සම්පිණ්ඩියමානා. කොසකාරකකොසො උපල්ලිණ්ඩුපොට්ටලකං, යං “කොසෙය්‍යඵල”න්තිපි චුච්චති. පුට්ඨන්ධලපාහනො සකලපිට්ඨිපාදවිෂාදනඋපාහනො. ආනිසදං ආසනපදෙසො. තුණ්ණො සරාවාසො. ගලකඤ්චුකං කණ්ඨත්තාණං. කීටකුලාවකං බරමුඛකුට්.

අනුලෝමෙන් පටිලෝමෙන් වානි එත්ථ අංසපදෙසනො පටියාය බාහුනො පිට්ඨිපදෙසෙන ඔතරණං අනුලෝමො, මණ්ඩන්ධනො පටියාය බාහුනො පුරිමභාගෙන ආරොහනං පටිලෝමො. තෙනෙව නයෙනානි දක්ඛිණහත්ථෙ චුත්තෙන නයෙන අනුලෝමෙන් පටිලෝමෙන් වානි අත්ථො. සුබ්බමමිපිති යථාචුත්තඔළාරිකවමමනො සුබ්බමං. අන්තොමුඛවමමාදිකොටියාසෙසු වා තවෙන පරිච්ඡින්නත්තා යං දුරුපලක්ඛණියං, තං “සුබ්බම”න්ති චුත්තං. තඤ්ඤි චුත්තනායෙන ඤාණෙන තවං විවරිත්වා පස්සන්තස්ස පාකටං හොති. ඉධ ඡවිපි තවගතිකා එවානි “තවො උපරි ආකාසෙන පරිච්ඡින්නො”ති චුත්තො.

188. නිසදපොතො සිලාපුත්තකො. උද්ධනකොටීති මත්තිකාපිණ්ඩෙන කතඋද්ධනස්ස කොටි. තාලගුළපටලං නාම පක්කතාලඵලලසිකං තාලපට්ටිකාදිසු ලිම්පිත්වා සුක්ඛාපෙත්වා උද්ධරිත්වා ගහිතපටලං. සුබ්බමන්ති යථාචුත්තමංසනො සුබ්බමං. පණ්ණිකමංසාදිටුලානං සකලසරීරස්ස කිසානං යෙභුයොන මංසෙන පටිච්ඡාදිතත්තා චුත්තං “තිරියං අඤ්ඤමඤ්ඤෙන පරිච්ඡින්න”න්ති.

189. ජාලාකාරො කඤ්චුකො ජාලකඤ්චුකො. විසුං වචන්ථිතභාවෙනෙව න්භාරු තිරියං අඤ්ඤමඤ්ඤෙන පරිච්ඡින්නා.

190. දන්තානං විසුං ගහිතත්තා “යපෙත්වා ද්වත්තිංස දන්තට්ඨිනී”ති චුත්තං. එකං ජණ්ණකට්ඨි, එකං ඌරුට්ඨිති එක-ග්ගහණං “එකෙකස්මිං පාදෙ”ති අධිකතත්තා. එවං තිමත්තානීති එවං මත්තසද්දෙහි ආනිසදට්ඨිආදිති ඉධ අචුත්තානිපි දස්සෙතිති වෙදිතබ්බං. එවඤ්ච කත්වා “අතිරෙකතිසතඅට්ඨිකසමුස්සය”න්ති (විසුද්ධි. 1.122) ඉදඤ්ච වචනං සමන්ථිතං හොති.

කීළාගොළකානි සුත්තෙන බන්ධිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සට්ටෙත්වා කීළනගොළකානි. ධනුකදණ්ඩො දාරකානං කීළනකඬුද්දකධනුකං. තත්ථ ජඩ්ඝට්ඨිකස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානන්ති ජණ්ණකට්ඨිමිති පටිසිත්වා ඨිතට්ඨානන්ති අධිප්පායො. තෙන ඌරුට්ඨිනා පතිට්ඨිතං යානං යං කට්ටිට්ඨිනො, තං අග්ගච්ඡින්නමභාපුත්තාගඵලසදිසං.

කුම්භකාරෙන නිප්ඵාදිතං උද්ධනං කුම්භකාරිකඋද්ධනං. සීසකපට්ටවෙය්කං වෙයෙත්වා යපිතං සීසමයං පට්ටකං. යෙන සුත්තං කත්තන්ති, තස්මිං තක්කමිති විජ්ඣිත්වා යපිතගොළකා වට්ටනා නාම, වට්ටනානං ආවළි වට්ටනාවළි.

මණ්ඩලාකාරෙන ඡින්නවංසකළීරඛණ්ඩානි වංසකළීරවක්කලකානි. අවලෙඛනසත්ථකං උච්ඡ්ඨවාවලෙඛනසත්ථකං.

192. වක්කභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වක්කපරියන්තෙන භාගෙන පරිච්ඡින්නං. ඉතො පරෙසුපි එවරුපෙසු එසෙව නයො.

193. යං නිස්සායානි යං ලොහිතං නිස්සාය, නිස්සයනිස්සයොපි “නිස්සයො”ත්තෙව චුච්චති. භවති හි කාරණකාරණෙපි කාරණවොභාරො යථා “වොරෙහි ගාමො දඩ්ඨො”ති. අථ වා යස්මිං රුපකලාපෙ හදයවත්ථු , තමපි ලොහිතගතිකමෙව හුත්වා තිට්ඨතිති “යං නිස්සායා”ති චුත්තං.

194. පණ්ඩුකධාතුකන්ති පණ්ඩුසභාවං.

195. පරියොනහනමංසන්ති පටිච්ඡාදකමංසං.

196. උදරජීවිභාමංසන්ති ජීවිභාසණ්ඨානං උදරස්ස මත්ථකපස්සෙ තිට්ඨනකමංසං. “නිල”න්ති වත්වා නිලං නාම බහුධාතුකන්ති ආහ “නිග්ගුණ්ඨිපුප්ඵවණ්ණ”න්ති.

197. පප්ඵාසමංසන්ති යථායානෙ එව ලම්බිත්වා ථොකං පරිවත්තකමංසං. නිරසන්ති නිහීනරසං. නිරොජන්ති නිප්පහං, ඔජාරහිතං වා.

198. ඔහග්ගානි අවභුජිත්වා ඨිතා. සක්ඛරසුධාවණ්ණන්ති මරුමිබෙහි කතසුධාවණ්ණං. “සෙතසක්ඛරසුධාවණ්ණ”න්තිපි පායො, සෙතසක්ඛරවණ්ණං, සුධාවණ්ණඤ්චානි අත්ථො.

199. අන්තස්ස ආභුජිත්වා ආභුජිත්වා ඨිතප්පදෙසා අන්තභොගට්ඨානානි. තෙසං බන්ධනභූතං අන්තගුණං නාමානි දස්සෙන්නො ආහ “අන්තගුණන්ති අන්තභොගට්ඨානෙසු බන්ධන”න්ති. කුද්දාලඵරසුකම්මාදිනි කරොන්නානං අන්තභොගෙ අගළන්තෙ එකතො ආබන්ධිත්වා, කිං විය? යන්තසුත්තකම්මෙ යන්තඵලකානීති. කිම්ව තත්ථ ඨිතන්ති ආහ “පාදපුඤ්ජන...පෙ.... ඨිත”න්ති. පුරිමඤ්චෙත්ථ ආබන්ධනස්ස, දුතියං යානාකාරස්ස නිදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං.

200. අසිතං නාම භුත්තං ඔදනාදි. පිතං නාම පිවනවසෙන අජ්ඣොගථපානකාදි. බායිතං නාම සංඛාදිතං පිට්ඨමූලඵලබජ්ජාදි. සායිතං නාම අස්සාදිතං අමිඛපක්කමධුපාණිකාදි.

යත්ථාති යස්මිං උදරෙ. යන්ති ව උදරමෙව පච්චාමසති. යත්ථ පානභොජනාදීනි පතිත්වා තිට්ඨතීති සම්බන්ධො. සුචානවමජු සාරමෙයාවන්තං. චිචෙකන්ති විභාගං.

201. හෙට්ඨානාහිපිට්ඨිකණ්ටකමූලානං අන්තරෙති පුරිමභාගවසෙන නාහියා හෙට්ඨාපදෙසස්ස පච්ඡිමභාගවසෙන හෙට්ඨිමපිට්ඨිකණ්ටකානං වෙමජ්ඣෙ. වෙළුනාලිකසදිසො පදෙසොති අධිජ්ජායො.

202. සමොභිතන්ති නිවිතං.

204. පුතිභාවං ආපන්නං කුක්කුටණ්ඩං පුතිකුක්කුටණ්ඩං. උද්දෙකො පිත්තාදිහි විනා කෙවලො උද්ධම්ගමවාතො.

205. ආවාමො අවස්සාවනකඤ්ජිකං.

206. චක්කභදයයකනපජ්ජාසෙ තෙමයමානන්ති ඵත්ථ යකනං හෙට්ඨාභාගපුරණෙනෙව තෙමෙති, ඉතරාති තෙසං උපරි ථොකං ථොකං පග්ගරණෙනාති දට්ඨබ්බං.

207. උතුච්ඡායො උණ්භවලාභකාදිහෙතුකො. විසමච්ඡින්නො භිසාදිකලාපො විසමං උදකං පග්ගරති, ඵවමෙවං සරිරං කෙසකුපාදිවිවරෙහි උපරි, හෙට්ඨා, තිරියඤ්ච සෙදං විසමං පග්ගරතීති දස්සෙතුං විසමච්ඡින්න-ග්ගහණං කතං.

208. විසමාභාරන්ති තදාපචත්තමානසරීරාවත්ථාය අසජ්ජායාහාරං, අතිකවුකඅච්චුණ්භාදිවිසභාගාහාරං වා. සම්මොභවිතොදනියං (විභ. අට්ඨ. 356) පන “විසභාගාහාර”න්ත්වෙව චුත්තං තදා පචත්තමානානං ධාතුනං විසභාගත්තා.

209. “න්භානකාලෙ”ති ඉදං උදකස්ස උපරි සිනෙහස්ස සම්භවදස්සනත්ථං චුත්තං. පරිබ්භමන්තසිනෙහබිත්ථුච්ඡට්ඨසණ්ඨානාති විසටං හුත්වා පරිබ්භමන්තසිනෙහබිත්ථුසණ්ඨානා. උතුච්ඡභාගො බහිද්ධාසමුට්ඨානො. ධාතුච්ඡභාගො අන්තොසමුට්ඨානො. තෙ පදෙසාති තෙ හත්ථතලාදිපදෙසා.

210. කිඤ්චිති උණ්භාදිරසානං අඤ්ඤතරං ආහාරවත්ථු. නෙසන්ති සත්තානං. හදයං ආගිලායතීති විසභාගාහාරාදිං පටිච්ච හදයජ්ජපදෙසො විචත්තති.

211. දධිනො විස්සන්දනඅච්ඡරසො දධිමුත්තං. ගලිත්ථාති සන්දිත්ථා. තාලුමත්ථකච්චරෙන ඔතරිත්ථාති මත්ථකච්චරතො ආගන්ත්වා තාලුමත්ථකෙන ඔතරිත්ථා.

212. තෙලං විය සකටස්ස නාහිඅක්ඛස්සානං අට්ඨිසන්ධිනං අබ්භඤ්ජනකිච්චං සාධයමානා. කටකටායන්තීති “කට කටා”ති සද්දං කරොන්ති. අනුරවදස්සනං හෙතං. දුක්ඛන්තීති දුක්ඛිතාති සඤ්ජානදුක්ඛාති හොන්ති.

213. සමූලකුලමාසං ඤාපෙත්වා ඡාරිකං අවස්සාවෙන්වා ගහිතයුසො මාසබාරො. උච්ඡිට්ඨොදකගබ්භමලාදීනං ඡඩ්ඞනට්ඨානං වන්දනිකා. රවණසටං නාම පකතියා සම්මුඛමෙව හොති. යස්ස පන ආරග්ගමත්තමිපි උදකස්ස පච්ඡනමුඛං නත්ථී, තං දස්සෙතුං “අමුඛෙ රවණසටෙ”ති චුත්තං. ආයුහනන්ති සමීහනං.

214. ඵවඤ්ඡිතිආදි යථාචුත්තාය උග්ගහකොසල්ලපටිපත්තියා නිගමනං. ඉදානි යථාචුත්තං මනසිකාරකොසල්ලපටිපත්තිමිපි නිගමනවසෙන ගහෙන්වා කම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙතුං “අනුපුබ්බතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පණ්ණත්තිසමතික්කමාවසානෙති කෙසාදිපණ්ණත්තිසමතික්කමවසෙන පචත්තාය භාවනාය අවසානෙ. අපුබ්බාපරියමිවාති ඵකජ්ඣමිව. කෙසාති ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, ඵවමාදිනා ඉමිනා පකාරෙන වාති අත්ථො. තෙ ධම්මාති වණ්ණාදිවසෙන වචත්ථාපිතා පටික්කුලාකාරතො උපට්ඨිතා කොට්ඨාසධම්මා.

බහිද්ධාපීති සසන්තානතො බහිපි, පරසන්තානකායෙපිති අත්ථො. මනසිකාරං උපසංහරතීති යථාචුත්තං පටික්කුලමනසිකාරං උපනෙති. යථා ඉදං, තථා ඵත්තති. ඵවං සබ්බකොට්ඨාසෙසු පාකට්ඨුතෙසුති යථා අත්තතො කායෙ, ඵවං පරෙසමිපි කායෙ සබ්බෙසු කෙසාදිකොට්ඨාසෙසු පටික්කුලවසෙන විභූතභාවෙන උපට්ඨිතෙසුති අත්ථො. අයමෙන්ථ කසිණෙසු වඩ්ඞ්නසදිසො යොගිනො භාවනාවිසෙසො දස්සිතො.

අනුප්‍රබවමුඤ්චනාදීනි ආදි-සද්දෙන සුත්තන්තනායෙන විභාවිතං වීරියසමතායොජනං සධගණ්හානි. පුනස්පුනං මනසි කරොතොති වුත්තනායෙන අත්තනො කායෙ කෙසාදිකෙ “පටික්කුලා පටික්කුලා”ති අභිණ්හසො මනසිකාරං පචත්තෙන්තස්ස යදා සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි ලද්ධසමථානි විසදානි පචත්තන්ති, තදා අස්සද්ධියාදීනං දුරිභාවෙන සාතිසයං බලප්පත්තෙහි සත්තහි සද්ධම්මෙහි ලද්ධපත්ථම්භානි විතක්කාදීනි කුමානඤ්ඤානි පටුකරානි හුත්වා පාතුහවන්ති. තෙසං උපුච්චව්වනිකතාය නිවරණානි වික්කම්භිතානෙව හොන්ති සද්ධිං තදෙකට්ඨෙහි පාපධම්මෙහි. උපචාරසමාධිනා විත්තං සමාධියති, සො තංයෙව නිමිත්තං ආසෙවත්තො භාවෙන්තො බහුලීකරොන්තො අප්පනං පාපුණාති. තෙන වුත්තං “අනුක්කමෙන අප්පනා උප්පජ්ජති”ති. සබ්බාකාරතොති වණ්ණාදිවසෙන පඤ්චධාපි. සාති අප්පනා.

යදි පනෙතං කම්මට්ඨානං අවිඤ්ඤාණකාසුභකම්මට්ඨානානි විය පයමප්ප්ඤ්ඤානවසෙන සිප්ඤ්ඤාති, අථ කස්මා “කායගතාසති”ති වුත්තන්ති ආහ “එවං පයමප්ප්ඤ්ඤානවසෙනා”තිආදි. නානාවණ්ණසණ්ඨානාදියු ද්වන්තිංසාය කොට්ඨාසෙසු පචත්තමානාය සතියා කිව්වමෙන්ථ සාතිසයන්ති ආහ “සතිබලෙන ඉප්ප්ඤ්ඤානො”ති.

පන්තසෙනාසනෙසු, අධිකුසලෙසු ව අරනිං, කාමගුණෙසු ව රනිං සහති අභිභවතිති අරතිරතිසහො සරිරසභාවචිත්තනෙන අනභිරතියා පනිත්තා. තථා කොට්ඨාසභාවනාය අත්තසිනෙහස්ස පරික්ඛිණත්තා භයහෙරවං සහති, සීතාදීනඤ්ඤා අධිවාසකජාතිකො හොති. අත්තසිනෙහවසෙන හි පුරිසස්ස භයහෙරවං හොති, දුක්ඛස්ස ව අනධිවාසනං. ඉමං පන කොට්ඨාසභාවනාමනුයුත්තස්ස න කෙවලං පයමප්ප්ඤ්ඤානමත්තමෙව, උත්තරිපි පටිවෙධො අත්ථිති දස්සෙතුං “කෙසාදීන”න්තිආදි වුත්තං.

ආනාපානස්සතිකථාවණ්ණනා

215. යං තං එවං පසංසිත්වා ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං නිද්දිට්ඨන්ති සම්බන්ධො. තත්ථ යස්මා “කථං භාවිතො”තිආදිකාය පුච්ඡාපාළියා අත්ථෙව විභාවිතෙ ථොමනාපාළියාපි අත්ථො විභාවිතොයෙව හොති හෙදාභාවතො, තස්මා තං ලඬ්ඝිත්වා “කථං භාවිතො වා”තිආදිනා ආරහති. තත්ථ හි ඉතො පසංසාභාවො “අයම්පි බො”ති වචනඤ්ඤා විසෙසො. තෙසු පසංසාභාවං දස්සෙතුං “එවං පසංසිත්වා”ති වුත්තං. පසංසා ව තත්ථ අභිරුච්ඡනනෙන උස්සාහනත්ථා. තඤ්ඤි සුත්වා භික්ඛු “භගවා ඉමං සමාධිං අනෙකෙහි ආකාරෙහි පසංසති, සන්තො කිරායං සමාධි පණිතො ව අසෙවනකො ව සුබො ව විභාරො පාපධම්මෙ ව යානසො අන්තරධාපෙති”ති සඤ්ජානාභිරුචයො උස්සාහජාතා සක්කච්චං අනුයුඤ්ජිතබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බං මඤ්ඤන්ති. “අයම්පි බො”ති පදස්ස යෙ ඉමෙ මයා නිබ්බානමභාසරස්ස ඔතරණතිත්ථභුතා කසිණප්ප්ඤ්ඤානප්ප්ඤ්ඤානාදයො දෙසිතා, න කෙවලං තෙ එව, අයම්පි බොති භගවා අත්තනො පච්චක්ඛන්තං සමාධිං දෙසනානුභාවෙන තෙසම්පි භික්ඛුනං ආසන්නං, පච්චක්ඛඤ්ඤා කරොන්තො සම්පිණ්ඩනවසෙන එවමාහාති සම්බන්ධමුඤ්ඤා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සොළසවත්ථුකන්ති වතුසු අනුපස්සනාසු වතුන්තං වතුක්කානං වසෙන සොළසට්ඨානං. සබ්බාකාරපරිපූරොති කම්මට්ඨානපාළියා පදත්ථො පිණ්ඩත්ථො උපමා වොදනා පරිභාරො පයොජනන්ති එවමාදීනි සබ්බෙහි ආකාරෙහි පරිපුණ්ණො. නිද්දෙසොති කම්මට්ඨානස්ස නිස්සෙසතො විත්ථාරො.

216. කථන්ති ඉදං පුච්ඡනාකාරවිභාවනපදං. පුච්ඡා වෙන්ථ කථෙතුකමාත්තාවසෙන අඤ්ඤාසං අසම්භවතො. සා ව උපරි දෙසනං ආරුළුහනං සබ්බෙසං පකාරවිසෙසානං ආමසනවසෙනානි ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “කථන්ති...පෙ.... කමාත්තාපුච්ඡා”ති ආහ. කථං බහුලීකතොති එත්ථාපි “ආනාපානස්සතිසමාධි”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තත්ථ කථන්ති ආනාපානස්සතිසමාධිබහුලීකාරං නානාප්පකාරතො විත්ථාරෙතුකමාත්තාපුච්ඡා. බහුලීකතො ආනාපානස්සතිසමාධිති තථාපුට්ඨධම්මනිදස්සනන්ති ඉමමත්ථං “එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිසති. තථා සන්තභාවාදයොපි තස්ස යෙහි භාවනාබහුලීකාරෙහි සිද්ධා, තත්ගහණෙනෙව ගහිතා හොන්තිති දස්සෙතුං “කථං බහුලීකතො...පෙ.... වූපසමෙතිති එත්ථාපි එසෙව නයො”ති වුත්තං.

“පුන ව පරං, උදායි, අක්ඛතා මයා සාවකානං පටිපදා, යථාපටිපන්නා මෙ සාවකා වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙන්ති”තිආදියු (ම. නි. 2.247) උප්පාදනවඩ්ඪනට්ඨෙන භාවනා වූච්චතිති තදුභයවසෙන අත්ථං දස්සෙන්තො “භාවිතොති උප්පාදිතො වඩ්ඪිතො වා”ති ආහ. තත්ථ භාවං විජ්ජමානනං ඉතො ගතොති භාවිතො, උප්පාදිතො පටිලද්ධමත්තොති අත්ථො. උප්පන්නො පන ලද්ධාසෙවනො, භාවිතො පගුණභාවං ආපාදිතො, වඩ්ඪිතොති අත්ථො . ආනාපානපරිග්ගාහිකායානි දීඝරස්සාදිවිසෙසෙහි සද්ධිං අස්සාසපස්සාසෙ පරිච්ඡිජ්ජගාහිකාය, තෙ ආරබ්භ පචත්තාය, සතියං පච්චයභුතායන්ති අත්ථො. පුරිමස්මිඤ්ඤි අත්ථෙව සමාධිස්ස සතියා සහජානාදිපච්චයභාවො වුත්තො සම්පයුත්තවචනතො, දුතියස්මිං පන උපනිස්සයභාවොපි. උපචාරප්ප්ඤ්ඤානසහගතා හි සති අප්පනාසමාධිස්ස උපනිස්සයො හොතිති. බහුලීකතොති බහුලං පචත්තිතො, තෙන ආච්ඡන්තාදිවසිභාවප්පත්තිමාහ. යො හි වසිභාවං ආපාදිතො, සො ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතබ්බතො පුනස්පුනං පචත්තියති. තෙන වුත්තං “පුනස්පුනං කතො”ති. යථා “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො”ති (ම. නි. 1.139; අ. නි. 4.241), “විච්චිවෙව කාමෙහි”ති (දි. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123) ව එවමාදියු පයමපදෙ වුත්තො එව-සද්දො දුතියාදියු වුත්තො එව හොති, එවමාදිති ආහ “උභයත්ථ එවසද්දෙන නියමො වෙදිතබ්බො”ති. උභයපදනියමෙන ලද්ධගුණං දස්සෙතුං “අයඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං.

අසුභකම්මට්ඨානන්ති අසුභාරම්මණ්ණකානමාහ. තං හි අසුභෙසු යොගකම්මභාවතො, යොගිනො සුඛවිසෙසානං කාරණභාවතො ච “අසුභකම්මට්ඨාන”න්ති වුච්චති. “කෙවල”න්ති ඉමිනා ආරම්මණං නිවත්තෙති. පටිවෙධවසෙනාති කානපටිවෙධවසෙන. කානඤ්ඤි භාවනාවිසෙසෙන ඉප්ඤ්ඤානං අත්තතො විසයං පටිච්ඡේදකමෙව පවත්නති, යථාසභාවතො පටිච්ඡේදයති වාති “පටිවෙධො”ති වුච්චති. ඔළාරිකාරම්මණත්තාති ඛිභවිජාරම්මණත්තා. පටික්කුලාරම්මණත්තාති ජිගුච්ඡිතබ්බාරම්මණත්තා. පරියායෙනාති කාරණෙන, ලෙසන්තරෙන වා. ආරම්මණසන්තතායාති අනුක්කමෙන විවෙතබ්බතං පත්තං ආරම්මණස්ස පරමසුබ්බතං සන්ධායාහ. සන්තෙ හි සන්තිසින්නෙ ආරම්මණෙ පවත්තමානො ධම්මො සයම්පි සන්තිසින්නොව හොති. තෙනාහ “සන්තො වූපසන්තො නිබ්බුතො”ති, නිබ්බුතසබ්බපරිලාභොති අත්ථො. ආරම්මණසන්තතාය තදාරම්මණධම්මානං සන්තතා ලොකුත්තරධම්මාරම්මණාහි පටිවෙධක්කණාහි දීපෙතබ්බො.

නාස්ස සන්තපණිතභාවාවහං කිඤ්චි සෙවනන්ති අසෙවනකො. අසෙවනකත්තා අනාසිත්තකො. අනාසිත්තකත්තා එව අබ්බොකිණ්ණො අසම්මිස්සො පරිකම්මාදිනා. තතො එව පාටියෙක්කො විසුංයෙවෙකො. ආවෙණිකො අසාධාරණො. සබ්බමෙතං සරසතො එව සන්තභාවං දස්සෙතුං වුත්තං. පරිකම්මං වා සන්තභාවනිමිත්තං, පරිකම්මන්ති ච කසිණකරණාදිති නිමිත්තපාදපරියොසානං, තාදිසං ඉධ නත්ථිති අධිප්පායො. තදා හි කම්මට්ඨානං නිරස්සාදත්තා අසන්තමප්පණිතං සියා. උපචාරෙන වා නත්ථි එත්ථ සන්තතාති යොජනා. යථා උපචාරක්කණෙ නිවරණවිගමෙන, අභිගපාතුභාවෙන ච පරෙසං සන්තතා හොති, න එවමිමස්ස. අයං පන ආදිසමන්තා...පෙ.... පණිතො වාති යොජනා. කෙච්චි උත්තරවිහාරවාසිකෙ සන්ධායාහ. අනාසිත්තකොති උපසෙවනෙන න ආසිත්තකො. තෙනාහ “ඔප්වත්තො”ති, ඔප්වත්තසදිසොති අත්ථො. මධුරොති ඉට්ඨො, වෙතසිකසුඛපටිලාභසංවත්තනං තිකචතුක්කප්ඤ්ඤානවසෙන, උපෙක්ඛාය වා සන්තභාවෙන සුඛගතිකත්තා සබ්බෙසම්පි වසෙන වෙදිතබ්බං. කානසමුට්ඨානපණිතරූපපුට්ඨසරීරතාවසෙන පන කාසිකසුඛපටිලාභසංවත්තනං දට්ඨබ්බං, තඤ්ච බො කානතො වුට්ඨිකකාලෙ. ඉමස්මිං පක්ඛෙ “අප්පිතප්පිතක්කණෙ”ති ඉදං හෙතුමිති භූමිමච්චනං දට්ඨබ්බං. අවික්ඛම්භිතෙති කානෙන සකසන්තානතො අනිහටෙ අප්පහිනෙ. අකොසල්ලසම්භූතෙති අකොසල්ලං වුච්චති අවිජ්ජා, තතො සම්භූතෙ. අවිජ්ජාපුබ්බධිගමා හි සබ්බෙ පාපධම්මා. බණ්ණෙනවාති අත්තතො පවත්තික්කණෙනෙව. අත්තරධාපෙතිති එත්ථ අත්තරධාපනං විනාසනං, තං පන කානකත්තුකස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා පරියුට්ඨානප්පභානං හොතිති ආහ “වික්ඛම්භෙති”ති. වූපසමෙතිති විසෙසෙන උපසමෙති. විසෙසෙන උපසමනං පන සම්මදෙව උපසමනං හොතිති ආහ “සුට්ඨු උපසමෙති”ති.

නනු ච අඤ්ඤාපි සමාධි අත්තතො පවත්තික්කණෙනෙව පටිපක්ඛධම්මෙ අත්තරධාපෙති වූපසමෙති, අථ කස්මා අයමෙව සමාධි එවං විසෙසෙත්වා වුත්තොති? පුබ්බභාගතො පට්ඨාය නානාවිතක්කවූපසමසබ්භාවතො. වුත්තඤ්ඤෙනං – “ආනාපානස්සති භාවෙතබ්බො විතක්කුපච්ඡේදායා”ති (අ. නි. 9.1; උදා. 31). අපිච තික්ඛපඤ්ඤස්ස ඤාණුත්තරස්සෙනං කම්මට්ඨානං, ඤාණුත්තරස්ස ච කිලෙසප්පභානං ඉතරෙහි සාතිසයං, යථා සද්ධාධිමුත්තෙහි දිට්ඨිප්පත්තස්ස. තස්මා ඉමං විසෙසං සන්ධාය “යානසො අත්තරධාපෙති වූපසමෙති”ති වුත්තං. අථ වා නිමිත්තපාතුභාවෙ සති බණ්ණෙනෙව අභිගපාතුභාවසබ්භාවතො අයමෙව සමාධි “යානසො අත්තරධාපෙති වූපසමෙති”ති වුත්තො. යථා තං මහතො අකාලමෙසස්ස උට්ඨිතස්ස ධාරානිපාතෙ බණ්ණෙනෙව පථවියං රජොජල්ලස්ස වූපසමො. තෙනාහ – “සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, මහාඅකාලමෙසො උට්ඨිතො”තිආදි (සං. නි. 5.985; පාරා. 165). සාසතිකස්ස කානභාවනා යෙභුයොන නිබ්බෙධභාගියාව හොතිති ආහ “නිබ්බෙධභාගියත්තා”ති. බුද්ධානං පන එකංයෙන නිබ්බෙධභාගියාව හොති. ඉමමෙව හි කම්මට්ඨානං භාවෙත්වා සබ්බෙපි සම්මාසම්බුද්ධා සම්මාසම්බොධිං අධිගච්ඡන්ති. අරියමග්ගස්ස පාදකභූතො අයං සමාධි අනුක්කමෙන වඩ්ඪිත්වා අරියමග්ගභාවං උපගතො විය හොතිති ආහ “අනුපුබ්බෙන අරියමග්ගවුද්ධිප්පත්තො”ති.

අයං පනත්ථො විරාගනිරොධපටිනිස්සග්ගානුපස්සනානං වසෙන සම්මදෙව යුජ්ජති. හෙට්ඨා පපඤ්චවසෙන වුත්තමත්ථං සුඛග්ගණත්ථං සභිගහෙත්වා දස්සෙත්තො “අයං පනෙත්ථ සභිබ්බෙපත්ථො”ති ආහ, පිණ්ඩත්ථොති වුත්තං හොති.

217. තමත්ථන්ති තං “කථං භාවිතො”තිආදිනා පුච්ඡාවසෙන සභිබ්බෙපතො වුත්තමත්ථං. “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”තිආදිසු (දී. නි. 1.190; ම. නි. 1.291; අ. නි. 3.61) ඉධ-සද්දො ලොකං උපාදාය වුත්තො, “ඉධෙව තිට්ඨමානස්සා”තිආදිසු (දී. නි. 2.369) ඔකාසං, “ඉධාහං, භික්ඛවෙ, භුත්තාථි අස්සං පචාරිතො”තිආදිසු (ම. නි. 1.30) පදපුරුණමත්තං, “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති”තිආදිසු (අ. නි. 5.73) පන සාසනං, “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”ති ඉධාපි සාසනමෙවාති දස්සෙත්තො “භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං සාසනෙ භික්ඛු”ති වත්වා තමත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙතුං “අයඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සබ්බප්පකාරආනාපානස්සතිසමාධිනිබ්බත්තකස්සාති සබ්බප්පකාරග්ගහණං සොළස පකාරෙ සන්ධාය. තෙ හි ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ. බාහිරකා හි ජානන්තා ආදිතො වතුප්පකාරමෙව ජානන්ති. තෙනාහ “අඤ්ඤාසාසනස්ස තථාභාවපටිසෙධනො”ති, යථාවුත්තස්ස පුග්ගලස්ස නිස්සයභාවපටිසෙධනොති අත්ථො. එතෙන “ඉධ භික්ඛවෙ”ති ඉදං අත්තොගධෙවසද්දන්ති දස්සෙති. සන්ති හි එකපදානිපි සාවධාරණාති යථා “වායුභක්ඛො”ති. තෙනෙවාහ “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො”තිආදි. පරිපුණ්ණසම්මකරණධම්මො හි සො, යො සබ්බප්පකාරආනාපානස්සතිසමාධිනිබ්බත්තකො. පරප්පවාදාති පරෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං නානප්පකාරා වාදා තිත්ථායතනාති.

අරඤ්ඤාදිකස්සෙව භාවනානුරූපසෙනාසනනං දස්සෙතුං “ඉමස්ස හී”තිආදි වුත්තං. දුද්දමො දමථං අනුපගතො ගොණො කුටගොණො. යථා ථනෙහි සබ්බසො බීරං න පග්ගරති, එවං දොහපට්ඨන්ධිනී කුටධෙත්තු. රූපසද්දාදිකෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනකො අස්සාදො රූපාරම්මණාදිරසො. පුබ්බෙ ආවිණ්ණාරම්මණන්ති පබ්බජ්ජතො පුබ්බෙ, අනාදිමති වා සංසාරෙ පරිවිතාරම්මණං.

නිබන්ධෙය්‍යාති බන්ධෙය්‍යා. සතියාති සම්මදෙව කම්මට්ඨානසල්ලක්ඛණසම්පවත්තාය සතියා. ආරම්මණෙති කම්මට්ඨානාරම්මණෙ. දළ්භන්ති ථීරං, යථා සතොකාරිස්ස උපචාරජ්ජනාභෙදො සමාධි ඉජ්ඣති, තථා ථාගතං කත්වාති අත්ථො.

විසෙසාධිගමදිට්ඨධම්මසුඛවිහාරපදට්ඨානන්ති සබ්බෙසං බුද්ධානං, එකච්චානං පච්චෙකබුද්ධානං, බුද්ධසාවකානාඤ්ච විසෙසාධිගමස්ස වෙව අඤ්ඤකම්මට්ඨානෙන අධිගතවිසෙසානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරස්ස ව පදට්ඨානභුතං.

වත්ථුවිජ්ජාවරියො විය හගවා යොගීනං අනුරූපතිවාසට්ඨානුපදිසනතො.

හික්ඛු දීපිසදිසො අරඤ්ඤෙ එකිකො විහරිත්වා පටිපක්ඛනිම්මපනෙන ඉච්ඡිතත්ථසාධනතො. ඵලමුක්තමන්ති සාමඤ්ඤඵලමාහ. පරක්කමපවයොග්ගභූමින්ති භාවනුස්සාහජවස්ස යොග්ගකරණභූමිභුතං.

218. එවං වුත්තලක්ඛණෙසුති අභිධම්මපරියායෙන (විභ. 530), සුත්තන්තපරියායෙන ව වුත්තලක්ඛණෙසු. රුක්ඛසම්පන්නි “යාවතා මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ සමන්තා ඡායා ඵරති, නිවානෙ පණ්ණානි පතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමුලන්ති වුවච්ඡිති”ති එවං වුත්තං රුක්ඛස්ස සම්පට්ඨානං. අවසෙසසත්තවිධසෙනාසනන්ති පබ්බතං කන්දරං ගිරිගුහං සුසානං වනපත්ථං අබ්භොකාසං පලාලපුඤ්ජන්ති එවං වුත්තං.

උතුත්තයානුකූලං ධාතුවරියානුකූලන්ති ගිම්හාදිඋතුත්තයස්ස, සෙම්භාදිධාතුත්තයස්ස, මොහාදිවරියත්තයස්ස ව අනුකූලං. තථා හි ගිම්හකාලෙ ව අරඤ්ඤං අනුකූලං, හෙමන්තෙ රුක්ඛමුලං, වස්සකාලෙ සුඤ්ඤාගාරං, සෙම්භධාතුකස්ස සෙම්භපකතිකස්ස අරඤ්ඤං, පිත්තධාතුකස්ස රුක්ඛමුලං, වාතධාතුකස්ස සුඤ්ඤාගාරං අනුකූලං, මොහවරිතස්ස අරඤ්ඤං, දොසවරිතස්ස රුක්ඛමුලං, රාගවරිතස්ස සුඤ්ඤාගාරං අනුකූලං. අලීනානුද්ධච්චපක්ඛිකන්ති අසඬිකොචාචික්ඛෙපපක්ඛිකං. සයනඤ්ඤි කොසජ්ජපක්ඛිකං, ධානවඬිකමනානි උද්ධච්චපක්ඛිකානි, න එවං නිසජ්ජා. තතො ඵවස්ස සන්තතා. නිසජ්ජාය දළ්භභාවං පල්ලඬිකාභුජනෙන, අස්සාසපස්සාසානං පවත්තනසුඛතං උපරිමකායස්ස උජුකට්ඨපනෙන, ආරම්මණපරිග්ගහුපායං පරිමුඛං සතියා යපනෙන දස්සෙත්තො. ඌරුඛද්ධාසනන්ති ඌරුතමධොබන්ධනවසෙන නිසජ්ජා. හෙට්ඨිමකායස්ස අනුජුකං යපනං නිසජ්ජා-වචනෙනෙව බොධිතන්ති “උජුකාය”න්ති එත්ථ කාය-සද්දො උපරිමකායවිසයොති ආහ “උපරිමසරීරං උජුකං යපෙත්වා”ති. තං පන උජුකට්ඨපනං සරූපතො, පයොජනතො ව දස්සෙතුං “අට්ඨාරසා”තිආදි වුත්තං. න පණමන්තිති න ඔනමන්ති. න පරිපතතිති න විගච්ඡති ථීරීං න විලඬිසති, තතො එව පුබ්බෙනාපරං විසෙසුජ්ජන්තියා වුද්ධිං ඵාති උපගච්ඡති. ඉධ පරි-සද්දො අභි-සද්දෙන සමානත්ථොති ආහ “කම්මට්ඨානාහිමුඛ”න්ති, බහිද්ධා පුට්ඨන්තාරම්මණතො නිවාරත්වා කම්මට්ඨානංයෙව පුරක්ඛිත්වාති අත්ථො. පරිති පරිග්ගහට්ඨො “පරිණායිකා”තිආදිසු (ධ. ස. 16) විය. නිය්‍යානට්ඨො පටිපක්ඛතො නිග්ගමනට්ඨො. තස්මා පරිග්ගහිතනිය්‍යානන්ති සබ්බථා ගහිතාසම්මොසං පරිච්චත්තසම්මොසං සතිං කත්වා, පරමං සතිනෙපක්කං උපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො.

219. සතොවාති සතියා සමන්තාගතො එව සරන්තො එව අස්සසති නාස්ස කාවි සතිවිරහිතා අස්සාසජ්ජවත්ති හොතිති අත්ථො. සතො පස්සසතිති එත්ථාපි සතොව පස්සසතිති එව-සද්දො ආනෙන්වා වත්තබ්බො. සතොකාරිති සතො එව හුත්වා, සතියා එව වා කාතබ්බස්ස කත්තා, කරණසීලො වා. යදි “සතොව අස්සසති සතො පස්සසති”ති එතස්ස විභඩ්ගෙ (ම. නි. 3.148; සං. නි. 5.986; පාරා. 165) වුත්තං, අථ කස්මා “අස්සසති පස්සසති”ච්චෙව අචත්වා “සතොකාරි”ති වුත්තං? එකරසං දෙසනං කාතුකාමතාය. පයමචතුක්කෙ පදද්වයමෙව හි වත්තමානකාලවසෙන ආගතං, ඉතරානි අනාගතකාලවසෙන. තස්මා එකරසං දෙසනං කාතුකාමතාය සබ්බත්ථ (පටි. ම. 1.165 ආදයො) “සතොකාරි”ච්චෙව වුත්තං.

දීසං අස්සාසවසෙනාති දීසඅස්සාසවසෙන විහත්තිඅලොපං කත්වා නිද්දෙසො. දීසන්ති වා හගවතා වුත්තඅස්සාසවසෙන. චිත්තස්ස එකග්ගතං අචික්ඛෙපන්ති චික්ඛෙපස්ස පටිපක්ඛභාවතො “අචික්ඛෙපො”ති ලද්ධනාමචිත්තස්ස එකග්ගභාවං පජානතො. සති උපට්ඨිතා හොතිති ආරම්මණං උපගන්ත්වා ධීතා හොති. තාය සතියා තෙන ඤාණෙනාති යථාවුත්තාය සතියා, යථාවුත්තෙන ව ඤාණෙන. ඉදං වුත්ත හොති – දීසං අස්සාසං ආරම්මණභුතං අචික්ඛිත්තචිත්තස්ස, අසම්මොහතො වා පජානන්තස්ස තත්ථ සති උපට්ඨිතා එව හොති, තං සම්පජානන්තස්ස ආරම්මණකරණවසෙන, අසම්මොහවසෙන වා සම්පජඤ්ඤං, තදධිනසතිසම්පජඤ්ඤෙන තංසමඬ්ඨී යොගාවචරො සතොකාරි නාම හොතිති. පටිනිස්සග්ගානුපස්සි අස්සාසවසෙනාති පටිනිස්සග්ගානුපස්සි හුත්වා අස්සසනස්ස වසෙන. “පටිනිස්සග්ගානුපස්සිඅස්සාසවසෙනා”ති වා පාඨො. තස්ස පටිනිස්සග්ගානුපස්සිනො අස්සාසා

පටිනිස්සග්ගානුපස්සිඅස්සාසා, තෙසං වසෙනාති අත්ථො. විනයනගෙන අත්තො උට්ඨිතසසනං අස්සාසො, ඛනි උට්ඨිතසසනං පස්සාසො. සුත්තන්තනගෙන පන ඛනි උට්ඨනිත්වාපි අත්තො සසනතො අස්සාසො, අත්තො උට්ඨනිත්වාපි ඛනි සසනතො පස්සාසො. අයමෙව ව නයො –

“අස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සනියා අනුගච්ඡතො අජ්ඣන්තං වික්ඛෙපගතෙන විත්තෙන කායොපි විත්තමපි සාරද්ධා ව භොන්ති ඉඤ්ජිතා ව එන්දිතා වා”ති, “පස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සනියා අනුගච්ඡතො ඛනිද්ධා වික්ඛෙපගතෙන විත්තෙන කායොපි විත්තමපි සාරද්ධා ව භොන්ති ඉඤ්ජිතා ව එන්දිතා වා”ති (පටි. ම. 1.157) –

ඉමාය පාළියා සමෙති.

පයමං අබ්භන්තරවාතො ඛනි නික්ඛමති, තස්මා පවත්තික්කමෙන අස්සාසො පයමං චුත්තොති වදන්ති. තාලං ආභව්ව නිබ්බායතීති තාලං ආභව්ව නිරුජ්ඣති. තෙන කිර සම්පතිජාතො බාලදාරකො බිපිතං කරොති. එවං තාවාතිආදි යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස නිගමනං. කෙවි “එවං තාවාති අනෙත පවත්තික්කමෙන අස්සාසො ඛනිනික්ඛමනවාතොති ගහෙනබ්බන්ති අධිප්පායො”ති වදන්ති.

අද්ධානවසෙනාති කාලද්ධානවසෙන. අයං හි අද්ධාන-සද්දො කාලස්ස, දෙසස්ස ව වාවකො. තත්ථ දෙසද්ධානං උදාහරණභාවෙන දස්සෙත්වා කාලද්ධානවසෙන අස්සාසපස්සාසානං දීඝරස්සනං විභාවෙතුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඔකාසද්ධානන්ති ඔකාසභූතං අද්ධානං. එරිත්වාති බ්‍යාපෙත්වා. චුණ්ණවිචුණ්ණාපි අනෙකකලාපභාවෙන. දීඝං අද්ධානන්ති දීඝං පදෙසං. තස්මාති සණ්කං පවත්තියා දීඝසන්තානාය “දීඝා”ති චුච්චන්ති. එත්ථ ව හත්ථිආදිසරිරො, සුනබාදිසරිරො ව අස්සාසපස්සාසානං දෙසද්ධානවිසිට්ඨෙන කාලද්ධානවසෙනෙව දීඝරස්සනා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. “සණ්කං පුරත්වා සණ්කමෙව නික්ඛමන්ති”, “සීඝං පුරත්වා සීඝමෙව නික්ඛමන්ති”ති ව වචනතො. මනුස්සෙසුති සමානප්පමාණෙසුපි මනුස්සසරිරෙසු. දීඝං අස්සසන්තීති දීඝං අස්සාසප්පබන්ධං පවත්තෙන්තීති අත්ථො. පස්සසන්තීති එත්ථාපි එසෙව නයො. සුනබසසාදයො විය රස්සං අස්සසන්ති ව පස්සසන්ති වාති යොජනා. ඉදං පන දීඝං, රස්සඤ්ච අස්සසනං, පස්සසනඤ්ච තෙසං සත්තානං සරිරසභාවොති දට්ඨබ්බං. තෙසන්ති සත්තානං. තෙති අස්සාසපස්සාසා. ඉත්තරමද්ධානන්ති අප්පකං කාලං.

නවභාකාරෙහිති භාවනමනුසුඤ්ජන්තස්ස පුබ්බෙනාපරං අලද්ධවිසෙසස්ස කෙවලං අද්ධානවසෙන ආදිතො චුත්තා තයො ආකාරා, තෙ ව බො එකච්චො අස්සාසං සුට්ඨු සල්ලක්ඛෙති, එකච්චො පස්සාසං, එකච්චො තද්වයන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං පුග්ගලානං වසෙන. කෙවි පන “අස්සසතිපි පස්සසතිපිති එකජ්ඣං වචනං භාවනාය නිරන්තරං පවත්තිදස්සනත්ථ”න්ති වදන්ති. ඡන්දවසෙන පුබ්බෙ විය තයො, තථා පාමොජ්ජවසෙනාති ඉමෙහි නවභාකාරෙහි.

කාමං චෙත්ථ එකස්ස පුග්ගලස්ස තයො එව ආකාරා ලබ්භන්ති, තන්තිවසෙන පන සබ්බෙසං පාළිආරුල්භන්තා, තෙසං වසෙන පරිකම්මස්ස කාතබ්බන්තා ව “තත්‍රායං භික්ඛු නවභාකාරෙහි”ති චුත්තං. එවං පජානතොති එවං යථාචුත්තෙහි ආකාරෙහි අස්සාසපස්සාසෙ පජානතො, තත්ථ මනසිකාරං පවත්තෙන්තස්ස. එකෙනාකාරෙනාති දීඝං අස්සාසාදිසු වතුසු ආකාරෙසු එකෙන ආකාරෙන, නවසු තීසු වා එකෙන. තථා හි වක්ඛති –

“දීඝො රස්සො ව අස්සාසො, පස්සාසොපි ව තාදිසො;
චත්තාරො චණ්ණා චත්තන්ති, නාසිකග්ගෙ ව භික්ඛුනො”ති.

අයං භාවනා අස්සාසපස්සාසකායානුපස්සනාති කත්වා චුත්තං “කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානභාවනා සම්පජ්ජති”ති.

ඉදානි පාළිවසෙනෙව තෙ නව ආකාරෙ, භාවනාවිධිඤ්ච දස්සෙතුං “යථාභා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කථං පජානාතීති පජානනවිධිං කථෙතුකමායනාය පුච්ඡති. දීඝං අස්සාසන්ති චුත්තලක්ඛණං දීඝං අස්සාසං. අද්ධානසඬ්ඛාතෙති “අද්ධාන”න්ති සඬ්ඛං ගතෙ දීඝෙ කාලෙ, දීඝං ඛණන්ති අත්ථො. කොට්ඨාසපරියායො වා සඬ්ඛාත-සද්දො “ටෙයාසඬ්ඛාත”න්තිආදිසු (පාරා. 91) විය, තස්මා අද්ධානසඬ්ඛාතෙති අද්ධානකොට්ඨාසෙ, දෙසභාගෙහි අත්ථො. ඡන්දො උප්පජ්ජතීති භාවනාය පුබ්බෙනාපරං විසෙසං ආවහන්තියා ලද්ධස්සාදත්තා තත්ථ සාතිසයො කත්තුකාමතාලක්ඛණො කුසලච්ඡන්දො උප්පජ්ජති. ඡන්දවසෙනාති තථාපවත්තඡන්දස්ස වසෙන සවිසෙසං භාවනමනුසුඤ්ජන්තස්ස කම්මට්ඨානං චුද්ධං ථානිං ගමෙන්තස්ස. තතො සුබ්බමතරන්ති යථාචුත්තඡන්දප්පවත්තියා පුරිමතො සුබ්බමතරං. භාවනාබලෙන හි පටිප්පස්සද්ධරුපරිලාභනාය කායස්ස අස්සාසපස්සාසා සුබ්බමතරා හුත්වා පවත්තන්ති. පාමොජ්ජං උප්පජ්ජතීති අස්සාසපස්සාසානං සුබ්බමතරභාවෙන ආරම්මණස්ස සන්තතරතාය, කම්මට්ඨානස්ස ව විථිපටිපන්නතාය භාවනාවිත්තසහගතො පමොදො බුද්ධිකාදිභෙදා තරුණපීති උප්පජ්ජති. විත්තං විචත්තතීති අනුක්කමෙන අස්සාසපස්සාසානං අතිවිය සුබ්බමතරභාවප්පත්තියා අනුපට්ඨගතෙ විචෙතබ්බාකාරප්පත්තෙහි විත්තං විනිවත්තතීති කෙවි. භාවනාබලෙන පන සුබ්බමතරභාවප්පත්තෙසු අස්සාසපස්සාසෙසු තත්ථ පටිභාගනිමිත්තෙ උප්පන්නෙ පකතිඅස්සාසපස්සාසතො විත්තං නිවත්තති. උපෙක්ඛා සණ්ඨාතීති තස්මිං.

පටිභාගනිමින්තෙ උපවාරප්පනාහෙදෙ සමාධිමිති උප්පන්නෙ පුන කුමනනිබ්බන්තනත්ථං බ්‍යාපාරාභාවතො අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං හොතිති. සා පනායං උපෙක්ඛා තත්‍රමප්ඤ්ඤාපෙක්ඛාති වෙදිතබ්බා.

ඉමෙහි නවහි ආකාරෙහිති ඉමෙහි යථාචුත්තෙහි නවහි පකාරෙහි පවත්නා. දීඝං අස්සාසපස්සාසා කායොති දීඝාකාරා අස්සාසපස්සාසා චුණ්ණවිචුණ්ණාපි සමුහට්ඨෙන කායො. අස්සාසපස්සාසෙ නිස්සාය උප්පන්නනිමිත්තමිපෙත්ථ අස්සාසපස්සාසසමඤ්ඤමෙව චුත්තං. උපට්ඨානං සතීති ආරම්මණං උපගන්ත්වා තිට්ඨතීති සති උපට්ඨානං නාම. අනුපස්සනා ඤාණන්ති සමථවසෙන නිමිත්තස්ස අනුපස්සනා, විපස්සනාවසෙන අස්සාසපස්සාසෙ, තත්තීස්සයඤ්ථ කායං “රූප”න්ති, චිත්තං තංසම්පයුත්තධම්මෙ ව “අරූප”න්ති වචන්ථපෙත්වා නාමරූපස්ස අනුපස්සනා ව ඤාණං, තත්ථ යථාභූතාවබ්බොධො. කායො උපට්ඨානන්ති සො කායො ආරම්මණකරණවසෙන උපගන්ත්වා සති එත්ථ තිට්ඨතීති උපට්ඨානං නාම. එත්ථ ව “කායො උපට්ඨාන”න්ති ඉමිනා ඉතරකායස්සාපි සඬගහො හොති යථාචුත්තසම්මසනවාරස්සාපි ඉධ ඉච්ඡිතත්තා. නො සතීති සො කායො සති නාම න හොති. සති උපට්ඨානඤ්ථෙව සති ව සරණට්ඨෙන, උපතිට්ඨනට්ඨෙන ව. තාය සතියාති යථාචුත්තාය සතියා. තෙන ඤාණෙනාති යථාචුත්තෙනෙව ඤාණෙන. තං කායන්ති තං අස්සාසපස්සාසකායඤ්ථෙව තත්තීස්සයරූපකායඤ්ථෙව. අනුපස්සනීති කුමනසම්පයුත්තඤාණෙන වෙව විපස්සනාඤාණෙන ව අනු අනු පස්සති. තෙන වුවහිති කායෙ කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානභාවනාති තෙන අනුපස්සනෙන යථාචුත්ත කායෙ අයං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානභාවනාති වුවහිති.

ඉදං චුත්තං හොති — යා අයං යථාචුත්තෙ අස්සාසපස්සාසකායෙ, තස්ස නිස්සයභූතෙ කර්මකායෙ ව කායස්සෙව අනුපස්සනා අනුදකභූතාය මර්චියා උදකානුපස්සනා විය න අනිච්චාදිසභාවෙ කායෙ නිච්චාදිභාවානුපස්සනා, අථ බො යථාරහං අනිච්චදුක්ඛානත්තාසුභාවස්සෙවානුපස්සනා. අථ වා කායෙ “අභ”න්ති වා “මම”න්ති වා “ඉත්ථි”ති වා “පුරිසො”ති වා ගහෙතබ්බස්ස කස්සවි අභාවතො තාදිසං අනුපස්සිත්වා කායමත්තස්සෙව අනුපස්සනා කායානුපස්සනා, තාය කායානුපස්සනාය සම්පයුත්තා සතියෙව උපට්ඨානං සතිපට්ඨානං, තස්ස භාවනා වඩ්ඪනා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානභාවනාති.

එස නයොති “නවහි ආකාරෙහි”තිආදිනා චුත්තවිධිං රස්ස-පදෙ අතිදිසති. එත්ථාති එතස්මිං යථාදස්සිතෙ “කථං දීඝං අස්සසන්නො”තිආදිනා (ම. නි. 3.148; සං. නි. 5.986; පාරා. 165) ආගතෙ පාළිනයෙ. ඉධාති ඉමස්මිං රස්සපදවසෙන ආගතෙ පාළිනයෙ.

අයන්ති යොගාවචරො. අද්ධානවසෙනාති දීඝකාලවසෙන. ඉත්තරවසෙනාති පරිත්තකාලවසෙන. ඉමෙහි ආකාරෙහිති ඉමෙහි නවහි ආකාරෙහි.

තාදිසොති දීඝො, රස්සො ව. වත්තාරො වණ්ණාති වත්තාරො ආකාරා, තෙ ව දීඝාදයො එව. නාසිකග්ගෙ ව හික්ඛුනොති ගාථාබන්ධසුබන්ධං රස්සං කත්වා චුත්තං “නාසිකග්ගෙ වා”ති, වා-සද්දො අනියමත්ථො, තෙන උත්තරොට්ඨං සඬගණ්හාති.

220. සබ්බකායපට්ඨංවෙදිති සබ්බස්ස කායස්ස පටි පටි පච්චෙකං සම්මදෙව වෙදනසීලො ජානනසීලො, තස්ස වා පටි පටි සම්මදෙව වෙදො එතස්ස අත්ථි, තං වා පටි පටි සම්මදෙව වෙදමානොති අත්ථො. තත්ථ තත්ථ සබ්බ-ග්ගහණෙන අස්සාසාදිකායස්ස අනවසෙසපරියාදානෙ සිද්ධෙපි අනෙකකලාපසමුදායභාවතො තස්ස සබ්බෙසමිපි භාගානං සංවෙදනදස්සනත්ථං පටි-සද්දග්ගහණං. තත්ථ සක්කච්චකාරිභාවදස්සනත්ථං සං-සද්දග්ගහණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “සකලස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ යථා සමානෙපි අස්සාසපස්සාසෙසු යොගිතො පටිපත්තිවිධානෙ පච්චෙකං සක්කච්චංයෙව පටිපජ්ජිතබ්බන්ති දස්සෙතුං විසුං දෙසනා කතා, එවං තමෙවත්ථං දීපෙතුං සතීපි අත්ථස්ස සමානතාය “සකලස්සා”තිආදිනා පද්ද්වයස්ස විසුං විසුං අත්ථවණ්ණනා කතාති වෙදිතබ්බං. පාකටං කරොන්තොති විභූතං කරොන්තො, සබ්බසො විභාවෙන්තොති අත්ථො. පාකටිකරණං විභාවනං තත්ථ අසම්මුය්හනං ඤාණෙනෙව නෙසං පවත්තෙනෙ හොතිති දස්සෙන්නො “එවං විදිතං කරොන්තො”තිආදිමාහ. තත්ථ තස්මාති යස්මා ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙනෙව අස්සාසපස්සාසෙ පවත්තෙති, න විප්පයුත්තචිත්තෙන, තස්මා එවංභූතො සබ්බකායපට්ඨංවෙදි අස්සසිස්සාමි පස්සසිස්සාමිති සික්ඛන්ති වුවහිති බුද්ධාදිහීති යොජනා. චුණ්ණවිචුණ්ණවිසට්ඨෙති අනෙකකලාපතාය චුණ්ණවිචුණ්ණභාවෙන විසට්ඨෙ. ආදි පාකටො හොති සතියා, ඤාණස්ස ව වසෙන තථා පුබ්බාභිසඬ්ඛාරස්ස පවත්තත්තා. තාදිසෙන භවිතබ්බන්ති චතුත්ථපුග්ගලසදිසෙන භවිතබ්බං, පගෙව සතීං, ඤාණඤ්ථෙව පච්චුපට්ඨපෙත්වා තිසුපි යානෙසු ඤාණසම්පයුත්තමෙව චිත්තං පවත්තෙතබ්බන්ති අධිප්පායො.

එවන්ති චුත්තප්පකාරෙන සබ්බකායපට්ඨංවෙදනවසෙනෙව. සට්ඨිති උස්සහති. වායමතීති වායාමං කරොති, මනසිකාරං පවත්තෙතීති අත්ථො. තථාභූතස්සාති ආනාපානස්සතීං භාවෙන්තස්ස. සංවරොති සති , වීරියමිපි වා. තාය සතියාති යා ආනාපානෙ ආරබ්භ පවත්තා සති, තාය. තෙන මනසිකාරෙනාති යො සො තත්ථ සතිපුබ්බඬග්ගමො භාවනාමනසිකාරො, තෙන සද්ධිත්ති අධිප්පායො. ආසෙවතීති “නිස්සො සික්ඛායො”ති චුත්තෙ අධිකුසලධම්මෙ ආසෙවති. තදාසෙවනඤ්ඤෙන්ථ සික්ඛනන්ති අධිප්පෙනං.

පුරිමනයෙහි පුරිමස්මි භාවනානයෙ, පයමවත්පුද්වයෙහි අධිප්පායො. තත්ථාපි කාමං ඤාණුප්පාදනං ලබ්භතෙව අස්සාසපස්සාසානං යාථාවතො දීඝරස්සභාවාවබොධසබ්භාවතො, තථාපි තං න දුක්ඛරං යථාපවත්තානං තෙසං ගහණමත්තභාවතොති තත්ථ වත්තමානකාලප්පයොගො කතො. ඉදං පන දුක්ඛරං පුරිසස්ස ධුරධාරායං ගමනසදිසං, තස්මා සාතිසයෙනත්ථ පුබ්බාභිසඬ්ඛාරෙන භවිතබ්බන්ති දීපෙනුං අනාගතකාලප්පයොගො කතොති ඉමමත්ථං දස්සෙනුං “තත්ථ යස්මා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඤාණුප්පාදනාදීසුති ආදි-සද්දෙන කායසඬ්ඛාරපස්සමිහනපිතිපටිසංවෙදනාදිං සඬ්ගණ්හාති. කෙවි පනෙත්ථ “සංවරසමාදානානං සඬ්ගහො”ති වදන්ති.

කායසඬ්ඛාරන්ති අස්සාසපස්සාසං. සො හි විත්තසමුට්ඨානොපි සමානො කරජකායප්පට්ඨවුත්තිතාය තෙන සඬ්ඛරියතිති කායසඬ්ඛාරොති වුවිච්චි. යො පන “කායසඬ්ඛාරො වච්චසඬ්ඛාරො”ති (ම. නි. 1.102) එවමාගතො කායසඬ්ඛාරො චෙතනාලක්ඛණො සතිපි ද්වාරන්තරුප්පත්තියං යෙභුයාවුත්තියා, තබ්බහුලවුත්තියා ව කායද්වාරෙන ලක්ඛිතො, සො ඉධ නාධිප්පෙතො. පස්සමිහන්තොතිආදීසු පච්ඡිමං පච්ඡිමං පදං පුරිමස්ස පුරිමස්ස අත්ථවචනං, තස්මා පස්සමිහනං නාම වූපසමනං, තඤ්ච තථාපයොගෙ අසති උප්පජ්ජනාරහස්ස ඔළාරිකස්ස කායසඬ්ඛාරස්ස පයොගසම්පත්තියා අනුප්පාදනන්ති දට්ඨබ්බං. තත්තාති “ඔළාරිකං කායසඬ්ඛාරං පස්සමිහන්තො”ති එත්ථ. අපරිග්ගහිතකාලෙති කම්මට්ඨානස්ස අනාරද්ධකාලෙ, තතො එව කායවිත්තානම්පි අපරිග්ගහිතකාලෙ. “නිසීදති පල්ලඬ්ඛං ආභුජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩායා”ති හි ඉමිනා කායපරිග්ගහො, “පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති ඉමිනා විත්තපරිග්ගහො වුත්තො. තෙනෙවාහ “කායොපි විත්තම්පි පරිග්ගහිතා හොන්ති”ති. කායොති කරජකායො. සදරථාති සපරිළාහා, සා ව තෙසං සදරථතා ගරුභාවෙන විය ඔළාරිකතාය අවිනාභාවිති ආහ “ඔළාරිකා”ති. බලවතරාති සබලා පුලා. සන්තා හොන්තිති විත්තං තාවං බභිද්ධා වික්ඛෙපාභාවෙන එකග්ගං හුත්වා කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙන්වා පවත්තමානං සන්තං හොති වූපසන්තං, තතො එව තංසමුට්ඨානා රුපධම්මා ලහුමුදුකම්මඤ්ඤභාවප්පත්තා, තදනුගුණතාය සෙසං තිසන්තතිරුපන්ති එවං විත්තෙ, කායෙ ව වූපසන්තෙ පවත්තමානෙ තන්තිස්සිතා අස්සාසපස්සාසා සන්තසභාවා අනුක්කමෙන සුබුමතරසුබුමතමා හුත්වා පවත්තන්ති. තෙන වුත්තං “යදා පනස්ස කායොපි”තිආදි.

ආභුජනං ආහොගො, “පස්සමිහෙමි”ති පයමාවජ්ජනා. සම්මා අනු අනු ආහරණං සමන්තාභාරො, තස්මිංයෙව අත්ථෙ අපරාපරං පවත්තආවජ්ජනා. තස්සෙව අත්ථස්ස මනසි කරණං විත්තෙ යපනං මනසිකාරො. විමංසා පච්චචෙක්ඛණා.

සාරද්ධෙති සදරථෙ සපරිළාහෙ. අධිමත්තන්ති බලවං ඔළාරිකං. ලිඬ්ගවිපල්ලාසෙන වුත්තං. කායසඬ්ඛාරොති හි අධිප්පෙතො. “අධිමත්තං හුත්වා පවත්තති”ති කිරියාවිසෙසනං වා එතං. සුබුමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. කායම්හිති එත්ථ “විත්තෙ වා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

221. පයමජ්ඣානතො වුට්ඨාය කරියමානං දුතියජ්ඣානස්ස නානාවජ්ජනං පරිකම්මං පයමජ්ඣානං විය දුරසමුස්සාරිතපටිපක්ඛන්ති කත්වා තංසමුට්ඨානො කායසඬ්ඛාරො පයමජ්ඣානෙ ව දුතියජ්ඣානුපචාරෙ ව ඔළාරිකොති සදිසො වුත්තො. එස නයො සෙසුපචාරද්වයෙපි. අථ වා දුතියජ්ඣානාදීනං අධිගමාය පටිපජ්ජතො දුක්ඛාපටිපදාදිවසෙන කිලමතො යොගිතො කායකිලමථවිත්තූපසානාදිවසෙන, විතක්කාදිසඬ්ඛොහෙන ව සපරිචන්දනාය විත්තප්පවත්තියා දුතියජ්ඣානාදිඋපචාරෙසු කායසඬ්ඛාරස්ස ඔළාරිකතා වෙදිතබ්බා. අතිසුබුමොති අඤ්ඤත්ථ ලබ්භමානො කායසඬ්ඛාරො චතුත්ථජ්ඣානෙ අතික්කන්තසුබුමො. සුබුමභාවොපිස්ස තත්ථ නත්ථි, කුතො ඔළාරිකතා අප්පවත්තනතො. තෙනාහ “අප්පවත්තිමෙව පාපුණාති”ති.

ලාභිස්ස සතො අනුපුබ්බසමාපත්තිසමාපජ්ජනාවෙලං, එකාසනෙනෙව වා සබ්බෙසං ඥානානං පටිලාහං සන්ධාය මජ්ඣිමභාණකා හෙට්ඨිමහෙට්ඨිමජ්ඣානතො උපරුපරිකානුපචාරෙපි සුබුමතරං ඉච්ඡන්ති. තත්ථ හි සොපචාරානං ඥානානං උපරුපරි විසෙසවත්තතා, සන්තතා ව සම්භවෙයා, එකාවජ්ජනුපචාරං වා සන්ධාය එවං වුත්තං. එවඤ්ඡි හෙට්ඨා වුත්තවාදෙන ඉමස්ස වාදස්ස අවිරොධො සිද්ධො භින්නවිසයත්තා. සබ්බෙසඤ්ඤොති උභයෙසම්පි. යස්මා තෙ සබ්බෙපි වුවිච්චමානෙන විධිනා පස්සද්ධිමිච්ඡන්තියෙව. “අපරිග්ගහිතකාලෙ පවත්තකායසඬ්ඛාරො පරිග්ගහිතකාලෙ පටිපජ්ජසමිහති”ති ඉදං සදිසසන්තානතාය වුත්තං. න හි තෙ එව ඔළාරිකා අස්සාසාදයො සුබුමා හොන්ති. පස්සමිහනාකාරො පන තෙසං හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

මහාභුතපරිග්ගහෙ සුබුමොති චතුර්විධානුබ්බෙත විපස්සනාහිතිවෙසං සන්ධාය වුත්තං. සකලරුපපරිග්ගහෙ සුබුමො භාවනාය උපරුපරි පණිතභාවතො. තෙනෙවාහ “රුපාරුපපරිග්ගහෙ සුබුමො”ති. ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාති කලාපසම්මසනමාහ. නිබ්බදානුපස්සනතො පට්ඨාය බලවච්චපස්සනා. තතො ඔරං දුබ්බලවිපස්සනා. පුබ්බෙ වුත්තනයෙනාති “අපරිග්ගහිතකාලෙ”තිආදිනා සමථනයෙ වුත්තෙන නයෙන “අපරිග්ගහෙ පවත්තො කායසඬ්ඛාරො මහාභුතපරිග්ගහෙ පටිපජ්ජසමිහති”තිආදිනා විපස්සනානයෙපි පටිපජ්ජසද්ධි යොජෙතබ්බාති වුත්තං හොති.

අස්සාති ඉමස්ස “පස්සමිහයං කායසඬ්ඛාර”න්ති පදස්ස. වොදනාසොධනාහීති අනුයොගපරිභාරෙහි. එවන්ති ඉදානි වුවිච්චමානාකාරෙන.

කපන්ති යං ඉදං “පස්සම්භයං...පෙ.... සික්ඛති”ති (පටි. ම. 1.171) චුත්තං, තං කපං කෙන පකාරෙන කායසඬ්ඛාරස්ස පස්සම්භනං, යොගිතො ච සික්ඛනං හොතිති කට්ඨකමාත්‍යය පුව්ඡිත්වා කායසඬ්ඛාරෙ සරුපතො, ඔළාරිකසුමුත්තො, වුපසමතො, අනුයොගපරිහාරතො ච දස්සෙතුං “කතමෙ කායසඬ්ඛාරා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කායිකාති රූපකායෙ භවා. කායපට්ඨද්ධාති කායසන්තිස්සිතා. කායෙ සති හොන්ති, අසති න හොන්ති, තතො එව තෙ අකායසමුට්ඨානාපි කායෙන සඬ්ඛරියන්තිති කායසඬ්ඛාරා. පස්සම්භෙන්නොති ඔළාරිකොළාරිකං පස්සම්භෙන්නො. සෙසපද්දවයං තස්සෙව වෙච්චනං. ඔළාරිකඤ්ඨි කායසඬ්ඛාරං අවුපසන්තසභාවං සන්තිසීදාපෙන්නො “පස්සම්භෙන්නො”ති වුච්චති, අනුප්පාදනිරොධං පාපෙන්නො “නිරොධෙන්තො”ති, සුට්ඨ සන්තසභාවං නයන්නො “වුපසමෙන්තො”ති.

යථාරූපෙහීති යාදිසෙහි. කායසඬ්ඛාරෙහීති ඔළාරිකෙහි කායසඬ්ඛාරෙහි. ආනමනාති අභිමුඛභාවෙන කායස්ස නමනා. චිතමනාති විසුං විසුං පස්සතො නමනා. සන්තමනාති සබ්බතො, සුට්ඨ චා නමනා. පණමනාති පච්ඡතො නමනා. ඉඤ්ජනාදිති ආනමනාදිනං වෙච්චනාති, අධිමත්තාති චා අභිමුඛං චලනාදිති ආනමනාදයො, මන්දාති ඉඤ්ජනාදයො. පස්සම්භයං කායසඬ්ඛාරන්ති තථාරූපං ආනමනාදිනං කාරණභූතං ඔළාරිකං කායසඬ්ඛාරං පස්සම්භෙන්නො. තස්මිං හි පස්සම්භිතෙ ආනමනාදයොපි පස්සම්භිතා එව හොන්ති.

සන්තං සුමුමන්ති යථාරූපෙහි කායසඬ්ඛාරෙහි කායස්ස අපරිප්ඵන්දනභෙතූහි ආනමනාදයො න හොන්ති, තථාරූපං දරථාභාවතො සන්තං, අනොළාරිකතාය සුමුමං. පස්සම්භයං කායසඬ්ඛාරන්ති සාමඤ්ඤතො එකං කත්වා චදති. අථ චා පුබ්බෙ ඔළාරිකොළාරිකං කායසඬ්ඛාරං පටිපස්සම්භෙන්නො අනුක්කමෙන කායස්ස අපරිප්ඵන්දනභෙතූහුතෙ සුමුමසුමුමතෙර උප්පාදෙන්වා තෙපි පටිපස්සම්භෙත්වා පරමසුමුමතාය කොට්ඨපත්තං යං කායසඬ්ඛාරං පටිපස්සම්භෙති, තං සන්ධාය චුත්තං “සන්තං සුමුමං පස්සම්භයං කායසඬ්ඛාර”න්ති.

ඉතීතිආදි වොදකච්චනං. තත්ථ ඉතීති පකාරත්ථෙ නිපාතො. කීරාති අරුචිසුවනෙ, එවං වෙති අත්ථො. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො – චුත්තප්පකාරෙන යදි අතිසුමුමමපි කායසඬ්ඛාරං පස්සම්භෙතිති. එවං සන්තෙති එවං සති තයා චුත්තාකාරෙ ලබ්භමානෙ. වාතුපලද්ධියාති වාතස්ස උපලද්ධියා. ව-සද්දො සමුව්චයත්ථො, අස්සාසාදිවාතාරම්මණස්ස චිත්තස්ස පභාවනා උප්පාදනා පචත්තනා න හොති, තෙ ව තෙන පස්සම්භෙතබ්බාති අධිප්පායො. අස්සාසපස්සාසානඤ්ච භාවනාති ඔළාරිකෙ අස්සාසපස්සාසෙ භාවනාය පටිපස්සම්භෙත්වා සුමුමානං තෙසං පභාවනා ච න හොති, උභයෙසං තෙසං තෙන පටිපස්සම්භෙතබ්බතො. ආනාපානස්සතියාති ආනාපානාරම්මණාය සතියා ච පචත්තනං න හොති, ආනාපානානං අභාවතො. තතො එව තංසම්පයුත්තස්ස ආනාපානස්සතිසමාධිස්ස ච පභාවනා උප්පාදනාපි න හොති. න හි කදාචි ආරම්මණෙන චිතා සාරම්මණධම්මා සම්භවන්ති. න ච නං තත්ති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං . තං චුත්තවිධානං සමාපත්තිං පණ්ඩිතා පඤ්ඤවන්තො න වෙච්ච සමාපජ්ජන්තිපි තතො න වුට්ඨහන්තිපි යොජනා. එවං වොදකො සබ්බතො සබ්බං අභාවුපනායනං පස්සම්භනන්ති අධිප්පායෙන වොදෙති.

පුන ඉති කීරාතිආදි යථාචුත්තාය වොදනාය විස්සජ්ජනා. තත්ථ කීරාති “යදි”ති එතස්ස අත්ථෙ නිපාතො. ඉති කීර සික්ඛති, මයා චුත්තාකාරෙන යදි සික්ඛන්ති අත්ථො. එවං සන්තෙති එවං පස්සම්භනෙ සති. පභාවනා හොතිති යදිපි ඔළාරිකා කායසඬ්ඛාරා පටිපස්සම්භන්ති, සුමුමා පන අත්ථෙවාති අනුක්කමෙන පරමසුමුමභාවජ්ජත්තස්ස වසෙන නිමිත්තූප්පත්තියා ආනාපානස්සතියා, ආනාපානස්සතිසමාධිස්ස ච පභාවනා ඉප්ඤ්ඤවන්ති අධිප්පායො.

යථා කපං වියාති යථාචුත්තවිධානං තං කපං විය දට්ඨබ්බං, අත්ථි කිඤ්චි තදත්ථසම්පට්ඨපාදනෙ ඔපම්මන්ති අධිප්පායො. ඉදාති ඔපම්මං දස්සෙතුං “සෙය්‍යථාපි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සෙය්‍යථාපිති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. කංසෙති කංසභාජනෙ. නිමිත්තන්ති නිමිත්තස්ස, තෙසං සද්දානං පචත්තාකාරස්සාති අත්ථො. සාමිඅත්ථෙ හි ඉදං උපයොගච්චනං. සුග්ගහිතත්තාති සුට්ඨ ගහිතත්තා. සුමනසිකතත්තාති සුට්ඨ චිත්තෙ ය්පිතත්තා. සුපධාරිතත්තාති සම්මදෙව උපධාරිතත්තා සල්ලක්ඛිතත්තා. සුමුමකා සද්දාති අනුරවෙ ආභ, යෙ අප්පකා. අප්පත්ථො හි අයං ක-සද්දො. සුමුමසද්දනිමිත්තාරම්මණකාපිති සුමුමො සද්දොව නිමිත්තං සුමුමසද්දනිමිත්තං, තදාරම්මණතායපි. කිං චුත්තං හොති? කාමං තදාසුමුමාපි සද්දා නිරුද්ධා, සද්දනිමිත්තස්ස පන සුග්ගහිතත්තා සුමුමතරසද්දනිමිත්තාරම්මණභාවෙනාපි චිත්තං පචත්තති. ආදිතො පට්ඨාය හි තස්ස තස්ස නිරුද්ධස්ස සද්දස්ස නිමිත්තං අවික්ඛිතතෙත චිත්තෙන උපධාරෙන්තස්ස අනුක්කමෙන පරියොසානෙ අතිසුමුමසද්දනිමිත්තමපි ආරම්මණං කත්වා චිත්තං පචත්තතෙව. චිත්තං න වික්ඛෙපං ගච්ඡති තස්මිං යථාඋපට්ඨිතෙ නිමිත්තෙ සමාධානසබ්භාවතො.

එවං සන්තෙතිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනවසෙන චුත්තං. තත්ථ යස්ස සුත්තපදස්ස සද්ධිං වොදනාසොධනාහි අත්ථො චුත්තො, තං උද්ධරිත්වා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානාති විභාගතො දස්සෙතුං “පස්සම්භය”න්තිආදි චුත්තං. තං සබ්බං චුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

222. ආදිකම්මිකස්ස කම්මට්ඨානවසෙනාති සමට්කම්මට්ඨානං සන්ධාය චුත්තං. විපස්සනං කම්මට්ඨානං පන ඉතරවතුක්කෙසුපි ලබ්භතෙව. එත්ථාති පට්ඨමතුක්කෙ. පඤ්චසන්ධිකන්ති පඤ්චපබ්බං, පඤ්චභාගන්ති අත්ථො.

කම්මට්ඨානස්ස උග්ගණ්හනන්ති කම්මට්ඨානගන්ථස්ස උග්ගණ්හනං. තදන්ථපරිපුච්ඡා කම්මට්ඨානස්ස පරිපුච්ඡනා . අථ වා ගන්ථතො, අන්ථතො ච කම්මට්ඨානස්ස උග්ගණ්හනං උග්ගහො. තත්ථ සංඝයපරිපුච්ඡනා පරිපුච්ඡා. කම්මට්ඨානස්ස උපට්ඨානන්ති නිමිත්තපට්ඨානං, එවං භාවනමනුයුක්ඛන්තස්ස “එවමිධ නිමිත්තං උපට්ඨාති”ති උපධාරණං, තථා කම්මට්ඨානප්පනා “එවං ඝාතමප්පෙති”ති. කම්මට්ඨානස්ස ලක්ඛණන්ති ගණනානුබන්ධනාච්ඡිසනානං වසෙන භාවනං උස්සුක්කාපෙත්වා යපනාය සම්පත්ති, තතො පරමිපි වා සල්ලක්ඛණාදිවසෙන මත්ථකප්පත්තිති කම්මට්ඨානසභාවස්ස සල්ලක්ඛණං. තෙනාහ “කම්මට්ඨානසභාවූපධාරණන්ති වුත්තං හොති”ති.

අත්තනාපි න කිලමති ඔධිසො කම්මට්ඨානස්ස උග්ගණ්හනතො. තතො එව ආවරියමිපි න විහෙසෙති ධම්මාධිකරණමිපි භාවනාය මත්ථකං පාපනතො. තස්මාති තං නිමිත්තං අත්තතො අකිලමනආවරියාවිහෙසනහෙතු. ටොකන්ති ටොකං ටොකං. උග්ගහෙනබ්බතො උග්ගහො, සබ්බොපි කම්මට්ඨානවිධි, න පුබ්බෙ වුත්තඋග්ගහමත්තං. ආවරියතො උග්ගහො ආවරියුග්ගහො, තතො. එකපදමිපිති එකකොට්ඨාසමිපි.

223. අනුචහනාති අස්සාසපස්සාසානං අනුගමනවසෙන සතියා නිරන්තරං අනුපවත්තනා. චුසනාති අස්සාසපස්සාසෙ ගණන්තස්ස ගණනං පටිසංහරිත්වා තෙ සතියා අනුබන්ධන්තස්ස යථා අප්පනා හොති, තථා චිත්තං යපෙන්තස්ස ච නාසිකග්ගාදිට්ඨානස්ස තෙසං චුසනා. යස්මා පන ගණනාදිවසෙන විය චුසනාවසෙන විසුං මනසිකාරො තත්ථි, චුට්ඨචුට්ඨට්ඨානෙයෙව ගණනාදි කාතබ්බන්ති දස්සෙතුං ඉධ චුසනාගහණන්ති දිපෙන්තො “චුසනාති චුට්ඨට්ඨාන”න්ති ආහ. යපනාති සමාධානං. තං හි සම්මදෙව ආරම්මණෙ චිත්තස්ස ආධානං යපනං හොති. තථා හි සමාධි “චිත්තස්ස ධීති සණ්ඨිති”ති (ධ. ස. 11.15) නිද්දිට්ඨො. සමාධිප්පධානා පන අප්පනාති ආහ “යපනාති අප්පනා”ති. අනිච්චතාදීනං සල්ලක්ඛණතො සල්ලක්ඛණා විපස්සනා. පවත්තතො, නිමිත්තතො ච විනිවට්ටනතො විවට්ටනා නාම මග්ගො. සකලසංකිලෙසපටිප්පස්සද්ධිභාවතො සබ්බසො සුද්ධිති පාරිසුද්ධි ඵලං. තෙසන්ති විවට්ටනාපාරිසුද්ධිනං. පටිපස්සනාති පටි පටි දස්සනං පෙක්ඛනං. තෙනාහ “පච්චෙක්ඛණා”ති.

බණ්ඩන්ති එකං තිණි පඤ්චාති එවං ගණනාය බණ්ඩනං. ඔකාසෙති ගණනවිධිං සන්ධායාහ. ගණනනිස්සිතොව න කම්මට්ඨානනිස්සිතො. “සිබාප්පත්තං නු බො”ති ඉදං චිරතරං ගණනාය මනසි කරොන්තස්ස වසෙන වුත්තං. සො හි තථා ලද්ධං අචික්ඛෙපමත්තං නිස්සාය එවං මඤ්ඤෙයා . “අස්සාසපස්සාසෙසු යො උපට්ඨාති, තං ගහෙත්වා”ති ඉදං අස්සාසපස්සාසෙසු යස්ස එකොව පයමං උපට්ඨාති, තං සන්ධාය වුත්තං, යස්ස පන උභොපි උපට්ඨහන්ති, තෙන උභයමිපි ගහෙත්වා ගණෙතබ්බං. “යො උපට්ඨාති”ති ඉමිනා ව ද්විසු නාසාපුට්ඨාතෙසු යො පාකට්තරො උපට්ඨාති, සො ගහෙතබ්බොති අයමිපි අත්ථො දිපිතොති දට්ඨබ්බං. පවත්තමානං පවත්තමානන්ති ආමෙඨිතවචනෙන නිරන්තරං අස්සාසපස්සාසානං උපලක්ඛණං දස්සෙති. එවන්ති වුත්තප්පකාරෙන උපලක්ඛෙත්වා වාති අත්ථො. පාකට්ඨා හොන්ති ගණනාවසෙන බහිද්ධා චික්ඛෙපාභාවතො.

පලිසස්ස පරිවත්තනං, තං යත්ථ නික්ඛිපන්ති, සො පලිසත්ථමිහො. තියාමරත්තින්ති අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. පුරිමනයෙනාති සීසගණනාය, ගොපාලකගණනායාති අත්ථො. එකො ද්වෙ තිණි වත්තාර පඤ්චාති ගණනාවිධිදස්සනං. තස්මා අට්ඨාතිආදියුපි එකතො පට්ඨායෙව පච්චෙකං අට්ඨාදිති පාපෙතබ්බාති. සීසං සීසං ගණෙතබ්බෙව. කස්මාති තත්ථ කාරණං, නිදස්සනඤ්ච දස්සෙති “ගණනපට්ඨිද්ධෙ හී”තිආදිනා. තත්ථ අරියති තෙන නාවාති අරිත්තං, පාජනදණ්ඩො. අරිත්තෙන උපත්ථමිහනං අරිත්තපත්ථමිහනං, තස්ස වසෙන.

නිප්පරියායතො නිරන්තරප්පවත්ති නාම යපනායමෙවාති ආහ “නිරන්තරං පවත්තං වියා”ති. අන්තො පවිසන්තං වානං මනසි කරොන්තො අන්තො චිත්තං පවෙසෙති නාම. බහි චිත්තනිහරණෙපි එසෙව නයො. වාතබ්බාහනන්ති අබ්හන්තරගතං වානං බහුලං මනසි කරොන්තස්ස වාතෙන තං යානං අබ්බාහනං විය, මෙදෙන පුරිතං විය ව හොති, තථා උපට්ඨාති. නිහරතො චුට්ඨොකාසං මුඤ්චිත්වා, තථා පන නිහරතො වාතස්ස ගතිසමන්තෙසනමුඛෙන නානාරම්මණෙසු චිත්තං විධාවතිති ආහ “පුචුත්තාරම්මණෙ චිත්තං චික්ඛිපති”ති.

එතන්ති එතං අස්සාසපස්සාසපානං.

224. අනුගමනන්ති පවත්තපවත්තානං අස්සාසපස්සාසානං ආරම්මණකරණවසෙන සතියා අනු අනු පවත්තනං අනුගච්ඡනං. තෙනෙවාහ “තඤ්ච බො න ආදිමප්ඤ්ඤාපරියොසානානුගමනවසෙනා”ති. නාහි ආදි තත්ථ පයමං උප්පජ්ජනතො. පයමුප්පත්තිවසෙන හි ඉධ ආදිචිත්තා, න උප්පත්තිමත්තවසෙන. තථා හි තෙ නාහිතො පට්ඨාය යාව නාසිකග්ගා සබ්බත්ථ උප්පජ්ජන්තෙව. යත්ථ යත්ථ ව උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ තත්ථෙව හිප්පන්ති ධම්මානං ගමනාභාවතො. යථාපච්චයං පන දෙසන්තරුප්පත්තියං ගතිසමඤ්ඤා. හදයං මප්ඤ්ඤාති හදයසමීපං තස්ස උපරිභාගො මප්ඤ්ඤං. නාසිකග්ගං පරියොසානන්ති නාසිකට්ඨානං තස්ස පරියොසානං අස්සාසපස්සාසසමඤ්ඤාය තදවධිභාවතො. තථා හෙතෙ “චිත්තසමුට්ඨානා”ති වුත්තා, න ව බහිද්ධා චිත්තසමුට්ඨානානං සම්භවො අත්ථි. තෙනාහ “අබ්හන්තරං පවිසනවාතස්ස නාසිකග්ගං ආදී”ති. පවිසනනික්ඛමනපරියායො පන තංසදිසවසෙන වුත්තොති වෙදිතබ්බො.

වික්ෂේපගතනී වික්ෂේපං උපගතං, වික්ඛින්නං අසමාහිතනී අත්ථො. සාරද්ධායාති සදරථභාවාය. ඉඤ්ජනායාති කම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස වලනාය.

වික්ෂේපගතෙන විත්තෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනං, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වා. සාරද්ධාති සදරථා. ඉඤ්ජිතාති ඉඤ්ජනකා වලනකා. තථා එන්දිතා.

ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙනාති ආදිමජ්ඣපරියොසානානුගමනවසෙන න මනසි කාතබ්බන්ති සම්බන්ධො. “අනුබන්ධනාය මනසි කරොන්තෙන චුසනාවසෙන ව යපනාවසෙන ව මනසි කාතබ්බ”න්ති යෙනාධිප්පායෙන චුත්තං, තං විවරිතුං “ගණනානුබන්ධනාවසෙන වියා”තිආදිමාහ. තත්ථ විසුං මනසිකාරො නත්ථීති ගණනාය, අනුබන්ධනාය ව විනා යථාක්කමං කෙවලං චුසනාවසෙන, යපනාවසෙන ව කම්මට්ඨානමනසිකාරො නත්ථී. නනු චුසනාය විනා යපනාය විය, චුසනාය විනා ගණනායපි මනසිකාරො නත්ථීයෙව? යදිපි නත්ථී, ගණනා පන යථා කම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස මූලභාවතො පධානභාවෙන ගහෙතබ්බා, එවං අනුබන්ධනා යපනාය, තාය විනා යපනාය අසම්භවතො. තස්මා සතිපි චුසනාය නානන්තරිකභාවෙ ගණනානුබන්ධනා එව මූලභාවතො පධානභාවෙන ගහෙත්වා ඉතරාසං තදභාවං දස්සෙන්නො ආහ “ගණනානුබන්ධනාවසෙන විය හි චුසනායපනාවසෙන විසුං මනසිකාරො නත්ථී”ති. යදි එවං තා කස්මා උද්දෙසෙ විසුං ගහිතාති ආහ “චුට්ඨචුට්ඨවිධානෙයෙව”තිආදි. තත්ථ “චුට්ඨචුට්ඨවිධානෙයෙව ගණෙන්නො”ති ඉමිනා ගණනාය චුසනා අභිගන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “ගණනාය ව චුසනාය ව මනසි කරොති”ති. තත්ථෙවාති චුට්ඨචුට්ඨවිධානෙයෙව. තෙති අස්සාසපස්සාසෙ. සතියා අනුබන්ධන්තොති ගණනාවිමි අනුගන්ත්වා සතියා නිබන්ධන්තො, චුට්ඨොකාසෙයෙව තෙ නිරන්තරං උපධාරෙන්නොති අත්ථො. අප්පනාවසෙන විත්තං යපෙන්නොති යථා අප්පනා හොති, එවං යථාඋපට්ඨිතෙ නිමිත්තෙ විත්තං යපෙන්නො සමාදහන්තො. අනුබන්ධනාය වාතිආදිසු අනුබන්ධනාය ව චුසනාය ව යපනාය ව මනසි කරොතිති වුවිච්ඡිති යොජනා. ස්වායමත්ථොති ය්වායං “චුට්ඨචුට්ඨවිධානෙයෙව ගණෙන්නො, තත්ථෙව ගණනං පටිසංභරිත්වා තෙ සතියා අනුබන්ධන්තො”ති ව චුත්තො, සො අයමත්ථො. යා අච්චන්තාය න මිනොති න විනිවිජ්ජාති, සා මානස්ස සම්පෙති උපමා යථා “ගොණො විය ගවයො”ති.

225. පඨගුළොති පීඨසප්පි. දොලා පෙබොලො. කීළතන්ති කීළන්තානං. මානාපුත්තානන්ති අත්තනො භරියාය, පුත්තස්ස ව. උභො කොටියොති ආගච්ඡන්තස්ස පුරිමකොටිං, ගච්ඡන්තස්ස පච්ඡිමකොටින්ති ද්වෙපි කොටියො. මජ්ඣන්ති දොලාඵලකස්සෙව මජ්ඣං. උපනිබන්ධනාට්ඨිමො වියාති උපනිබන්ධනාට්ඨිමො, නාසිකග්ගං, මුඛනිමිත්තං වා, තස්ස මූලෙ සම්පෙ යත්වා. කථං යත්වා? සතියා වසෙන. සතිඤ්ඤි තත්ථ සුපට්ඨිතං කරොන්නො යොගාවචරො තත්ථ ධිතො නාම හොති, අවයවධම්මෙන සමුදායස්ස අපදිසිතබ්බතො. නිමිත්තෙති නාසිකග්ගාදිනිමිත්තෙ. සතියා නිසිදන්තොති සතිවසෙන නිසිදන්තො. “සතිඤ්ඤි තත්ථා”තිආදිනා යානෙ විය වත්තබ්බං. තත්ථාති චුට්ඨචුට්ඨවිධානෙ.

226. තෙති නගරස්ස අන්තොබ්හිගතා මනුස්සා, තෙසං සඨගහා ව භත්ථගතා.

227. ආදිතො පට්ඨායාති උපමෙයාත්ථදස්සනතො පට්ඨාය. ගාථායං නිමිත්තන්ති උපනිබන්ධනානිමිත්තං. අනාරම්මණමෙකචිත්තස්සාති එකස්ස චිත්තස්ස න ආරම්මණං, ආරම්මණං න හොන්තිති අත්ථො. අජානතො ව තයො ධම්මෙති නිමිත්තං අස්සාසො පස්සාසොති ඉමෙ තයො ධම්මෙ ආරම්මණකරණවසෙන අවින්දන්තස්ස. ව-සද්දො බ්බතිරෙකෙ. භාවනාති ආනාපානස්සතිසමාධිභාවනා. නුපලබ්භතිති න උපලබ්භති න සිජ්ඣතිති අයං වොදනාගාථාය අත්ථො, දුතියා පන පරිභාරගාථා සුවිඤ්ඤෙයාච.

කථන්ති තාසං අත්ථං විවරිතුං කථෙතුකමානාපුච්ඡා. ඉමෙ තයො ධම්මාතිආදිසු පදයොජනාය සද්ධිං අයමත්ථනිද්දෙසො – ඉමෙ නිමිත්තාදයො තයො ධම්මා එකචිත්තස්ස කථං ආරම්මණං න හොන්ති, තථාපි න විමෙ න ව ඉමෙ තයො ධම්මා අවිදිතා හොන්ති, කථං න ව හොන්ති අවිදිතා? තෙසඤ්ඤි අවිදිතත්තෙ චිත්තඤ්ඤි කථං වික්ෂේපං න ගච්ඡති, පධානඤ්ඤි භාවනාය නිජ්ජාදකං විරියඤ්ඤි කථං පඤ්ඤායති, නිවරණානං වික්ඛම්භකං සම්මදෙව සමාධානාවහං භාවනානුයොගසඨිබ්බානං පයොගඤ්ඤි යොගී කථං සාධෙති, උපරුපරි ලොකියලොකුත්තරඤ්ඤි විසෙසං කථමධිගච්ඡතිති.

ඉදානි තමත්ථං කකචුපමාය සාධෙතුං “සෙය්‍යථාපි”තිආදි චුත්තං. භූමිභාගස්ස විසමතාය වඤ්චලෙ රුක්ඛෙ ඡෙදනාකිරියා න සුකරා සියා, තථා ව සති කකචදන්තගති දුබ්බිඤ්ඤෙයාති ආහ “සමෙ භූමිභාගෙ”ති. කකචෙනාති බුද්දකෙන බරපත්තෙන. තෙනාහ “පුරිසො”ති. චුට්ඨකකචදන්තානන්ති චුට්ඨචුට්ඨකකචදන්තානං වසෙන. තෙන කකචදන්තෙහි චුට්ඨචුට්ඨවිධානෙයෙව පුරිසස්ස සතියා උපට්ඨානං දස්සෙති. තෙනාහ “න ආගතෙ වා ගතෙ වා කකචදන්තෙ මනසි කරොති”ති. කකචස්ස ආකඨිඨතකාලෙ පුරිසාහිමුඛං පචත්තා ආගතා. පෙල්ලනකාලෙ තතො විගතා “ගතා”ති චුත්තා. න ව ආගතා වා ගතා වා කකචදන්තා අවිදිතා හොන්ති සබ්බත්ථ සතියා උපට්ඨිතත්තා ඡින්දිතබ්බට්ඨානං අචුසිත්වා ගච්ඡන්තානං, ආගච්ඡන්තානඤ්ඤි කකචදන්තානං අභාවතො. පධානන්ති රුක්ඛස්ස ඡෙදනවිරියං. පයොගන්ති තස්සෙව ඡෙදනාකිරියං. විසෙසන්ති අනෙකභාවාපාදනං, තෙන ව සාධෙතබ්බං පයොජනවිසෙසං.

යථා රුක්ඛෝතිආදි උපමාසංසන්දනං. උපනිබන්ධනි ආරම්භණෙ විත්තං එතායාති සති උපනිබන්ධනා නාම, තස්සා අස්සාසපස්සාසානං සල්ලක්ඛණස්ස නිමිත්තන්ති උපනිබන්ධනානිමිත්තං, නාසිකග්ගං, මුඛනිමිත්තං වා. එවමෙවාති යථාපි සො පුරිසො කකවෙන රුක්ඛං ඡින්නන්තො ආගතගතෙ කකවදන්තෙ අමනසිකරොත්තොපි චුට්ඨචුට්ඨයිධානෙයෙව සතියා උපට්ඨපනෙන ආගතගතෙ කකවදන්තෙ ඡානාති, සුත්තපදඤ්ච අවිරජ්ඣන්තො අත්ථකිච්චං සාධෙති, එවමෙව. නාසිකග්ගෙ මුඛනිමිත්තෙති දීඝනාසිකො නාසිකග්ගෙ ඉතරො මුඛං දසනං නිමීයති ඡාදියති එතෙනාති මුඛනිමිත්තන්ති ලද්ධනාමෙ උත්තරොට්ඨෙ.

ඉදං පධානන්ති යෙන වීරියාරම්භෙන ආරද්ධවීරියස්ස යොගිනො කායොපි විත්තම්පි කම්මතියං භාවනාකම්මක්ඛමං භාවනාකම්මයොග්ගං හොති, ඉදං වීරියං පධානන්ති එලෙන හෙතුං දස්සෙති. උපක්කිලෙසා පභීයන්තීති විත්තස්ස උපක්කිලෙසභූතාති නිවරණාති වික්ඛම්භනවසෙන පභීයන්ති. විතක්කා චූපසමන්තීති තතො එව කාමචිතක්කාදයො මිච්ඡාචිතක්කා උපසමං ගච්ඡන්ති, නිවරණප්පභානෙන වා පට්ඨප්ඣානාධිගමං දස්සෙත්වා විතක්කචූපසමාපදෙසෙන දුතියප්ඣානාදිනාධිගමමාහ. අයං පයොගොති අයං ඥානාධිගමස්ස හෙතුභූතො කම්මට්ඨානානුයොගො පයොගො. සංයොජනා පභීයන්තීති දසපි සංයොජනාති මග්ගපටිපාටියා සමුච්ඡෙදවසෙන පභීයන්ති. අනුසයා ඛ්‍යන්තී හොන්තීති තථා සත්තපි අනුසයා අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන හඬගමත්තස්සපි අනවසෙසතො විගතන්තා හොන්ති. එත්ථ ව සංයොජනප්පභානං නාම අනුසයනිරොධෙනෙව හොති, පභීනෙසු ව සංයොජනෙසු අනුසයානං ලෙසොපි න හවිස්සතීති ව දස්සන්තං “සංයොජනා පභීයන්ති අනුසයා ඛ්‍යන්තී හොන්ති”ති චුත්තං. අයං විසෙසොති ඉමං සමාධිං නිස්සාය අනුක්කමෙන ලබ්භමානො අයං සංයොජනප්පභානාදිකො ඉමස්ස සමාධිස්ස විසෙසොති අත්ථො.

යස්සාති යෙන. අනුපුබ්බන්ති අනුක්කමෙන. පරිචිතාති පරිචිණ්ණා. අයං හෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – ආනාපානස්සති යථා බුද්ධෙන හගවතා දෙසිතා, තථෙව යෙන දිසරස්සප්පජානනාදිවිධිනා අනුපුබ්බං පරිචිතා සුචුට්ඨ භාවිතා, තතො එව පරිපුණ්ණා සොළසන්තං වත්ථුනං පාරිපුරියා සබ්බසො පුණ්ණා. සො භික්ඛු ඉමං අත්තතො ඛන්ධාදිලොකං පඤ්ඤාභාසෙන පභාසෙති. යථා කිං අබ්භා මුත්තොව වන්දිමා අබ්භුපක්කිලෙසවිමුත්තො වන්දිමා තාරකරාජා වියාති.

ඉධාති කකචූපමායං. අස්සාති යොගිනො. ඉධාති වා ඉමස්මිං යානෙ. අස්සාති උපමාභූතස්ස කකවස්ස. ආගතගතවසෙන යථා තස්ස පුරිසස්ස අමනසිකාරො, එවං අස්සාසපස්සාසානං ආගතගතවසෙන අමනසිකාරමත්තමෙව පයොජනං.

228. නිමිත්තන්ති පටිභාගනිමිත්තං. අවසෙසඤ්ඤානඬගපට්ඨණ්ඩිතාති
අප්පනාවිතක්කාදිඅවසෙසඤ්ඤානඬගපට්ඨණ්ඩිතාති වදන්ති, විචාරාදීනි පන වත්තබ්බං නිප්පරියායෙන විතක්කස්ස අප්පනාභාවතො. සො භි පාළියං “අප්පනා ඛ්‍යප්පනා”ති (ධ. ස. 7) නිද්දිට්ඨො, තංසම්පයොගතො වා යස්මා ඤානං “අප්පනා”ති අට්ඨකථාවොභාරො, ඤානඬගෙසු ව සමාධි පධානං, තස්මා තං “අප්පනා”ති දස්සෙත්තො “අවසෙසඤ්ඤානඬගපට්ඨණ්ඩිතා අප්පනාසඬ්ඛිතා යපනා ව සම්පජ්ජති”ති ආහ. කස්සපි පන ගණනාවසෙනෙව මනසිකාරකාලතො පභූතීති එත්ථ “අනුක්කමතො...පෙ.... ලඬ්ඝනාකාරප්පත්තං විය හොති”ති එත්තකො ගත්ථො පරිභීතො.

සාරද්ධකායස්ස කස්සපි පුග්ගලස්ස. ඔනමති පට්ටිකාදිනං පලම්බනෙන. විකුජ්ජිති සද්දං කරොති. ගත්තානිසදකප්පරාදිනං සන්ධිට්ඨානෙසු වලිං ගණ්ණාති තත්ථ තත්ථ වලිතං හොති. කස්මා? යස්මා සාරද්ධකායො ගරුකො හොතීති කායදරථචූපසමෙන සද්ධිං සිජ්ඣමානො ඔළාරිකඅස්සාසපස්සාසනිරොධො ඛ්‍යතිරෙකමුඛෙන තස්ස සාධනං විය චුත්තො. ඔළාරිකඅස්සාසපස්සාසනිරොධවසෙනාති අත්ථවයවසෙන තදත්ථසාධනං. තත්ථ කායදරථ චූපසන්තෙති විත්තජරුපානං ලහුමුදුකම්මඤ්ඤභාවෙන යො සෙසතිසන්තතිරුපානම්පි ලහුආදිභාවො, සො ඉධ කායස්ස ලහුභාවොති අධිප්පෙතො. ස්වායං යස්මා විත්තස්ස ලහුආදිභාවෙන විනා නත්ථි, තස්මා චුත්තං “කායොපි විත්තම්පි ලහුකං හොති”ති.

ඔළාරිකෙ අස්සාසපස්සාසෙ නිරුද්ධෙතිආදි හෙට්ඨා චුත්තනයම්පි විවෙතබ්බාකාරප්පත්තස්ස කායසඬ්ඛාරස්ස විවයනවිධිං දස්සෙතුං ආනිතං.

229. උපරුපරි විභූතානීති භාවනාබලෙන උද්ධං උද්ධං පාකටාති හොන්ති. දෙසතොති පකතියා චූසනදෙසතො, පුබ්බෙ අත්තනා චූසනවසෙන උපධාරිතට්ඨානතො.

“කත්ථ නත්ථි”ති යානවසෙන, “කස්ස නත්ථි”ති පුග්ගලවසෙන වීමංසියමානමත්ථං එකප්ඣං කත්ථා විභාවෙතුං “අත්තොමාතුකුච්ඡිය”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථා උදකෙ නිමුග්ගස්ස පුග්ගලස්ස නිරුද්ධොකාසනය අස්සාසපස්සාසාන පවත්තන්ති, එවං අත්තොමාතුකුච්ඡියං. යථා මනානං සමුට්ඨාපකචිත්තාභාවතො, එවං අසඤ්ඤභූතානං මුච්ඡාපරෙතානං, අසඤ්ඤස්ස වා ඡාතානං, තථා නිරොධසමාපන්නානං. වතුත්ථප්ඣානසමාපන්නානං පන ධම්මතාවසෙනෙව නෙසං අනුප්පජ්ජනං, තථා රුපාරුපභවසමඬ්භීනං. කෙච්ඡි පන “අනුපුබ්බතො සුබ්බමභාවප්පත්තියා වතුත්ථප්ඣානසමාපන්නස්ස, රුපභවෙ රුපානං භවඬගස්ස ව සුබ්බමභාවතො රුපභවසමඬ්භීනං නත්ථි”ති කාරණං.

වදන්ති. අත්ථියෙව තෙ අස්සාසපස්සාසා පරියෙසතොති අධිප්පායො, යථාචුත්තසත්තට්ඨානවිනිමුත්තස්ස අස්සාසපස්සාසානං අනුප්පජ්ජනට්ඨානස්ස අභාවතො. පකතිච්චිට්ඨවසෙනාති පකතියා චුසනට්ඨානවසෙන. නිමිත්තං යපෙනබ්බන්ති සතියා තත්ථ තත්ථ සුඛප්පවත්තතත්ථං ථීරතරසඤ්ජානනං පවත්තෙතබ්බං. ථීරසඤ්ඤාපදට්ඨානා හි සති. ඉමමෙවාති ඉමං එව අනුපට්ඨහන්තස්ස කායසඬ්ඛාරස්ස කණ්ටකුට්ඨාපනනෙයෙන උපට්ඨාපනවිධිමෙව. අත්ථවසන්ති හෙතුං. අත්ථොති හි ඵලං, සො යස්ස වසෙන පවත්තති, සො අත්ථවසොති. මුට්ඨස්සතිස්සාති විනට්ඨස්සතිස්ස. අසම්පජානස්සාති සම්පජඤ්ඤරහිතස්ස, භාවෙන්තස්ස අනුක්කමෙන අනුපට්ඨහන්තෙ අස්සාසපස්සාසෙ විමංසිත්වා “ඉමෙ තෙ”ති උපධාරොතුං, සම්මදෙව පජානිතුඤ්ඤව සමත්ථාහි සතිපඤ්ඤාහි විරහිතස්සාති අධිප්පායො.

230. ඉතො අඤ්ඤං කම්මට්ඨානං. ගරුකන්ති භාරියං. සා වස්ස ගරුකතා භාවනාය සුදුක්කරභාවෙනාති ආහ “ගරුකභාවන”න්ති. උපරුපරි සත්තසුඛමභාවප්පත්තීතො “බලවති සුවිසදා සුරා ව සතිපඤ්ඤා ව ඉච්ඡිතබ්බා”ති වත්වා සුඛමස්ස නාම අත්ථස්ස සාධනෙනාපි සුඛමෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. ඉදාති අනුපට්ඨහන්තානං අස්සාසපස්සාසානං පරියෙසනුපායං දස්සෙන්නො “තාහි ව පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ ගොවරමුඛෙති ගොවරාහිමුඛෙ. අනුපදන්ති පදානුපදං. වරිත්වාති ගොවරං ගහෙත්වා. තස්මිංයෙව යානෙති උපනිබන්ධනානිමිත්තසඤ්ඤිතට්ඨානෙ. යොජෙත්වාති මනසිකාරෙන යොජෙත්වා. සතිරස්මියා බන්ධිත්වාති වා චුත්තමෙවත්ථමාහ “තස්මිංයෙව යානෙ යොජෙත්වා”ති. න හි උපමෙයො බන්ධනයොජනට්ඨානාති විසුං ලබ්හන්ති.

231. නිමිත්තන්ති උග්ගහනිමිත්තං, පටිභාගනිමිත්තං වා. උභයමපි හි ඉධ එකජ්ඣං චුත්තං. තථා හි තුලපිචුආදිඋපමත්තයං උග්ගහෙ යුජ්ජති, සෙසං උභයත්ථ. එකච්චෙති එකෙ ආවරියා.

තාරකරූපං වියාති තාරකාය පභාරූපං විය. මණ්ඩුළුකාදිඋපමා පටිභාගෙ වට්ටන්ති. කථං පනෙතං එකංයෙව කම්මට්ඨානං අනෙකාකාරතො උපට්ඨානීති ආහ “තඤ්ඤව පනෙත”න්තිආදි. සුත්තන්තන්ති එකං සුත්තං. පගුණප්පවත්තිභාවෙන අවිච්ඡේදං, මහාවිසයතඤ්ඤව සන්ධායාහ “මහතී පබ්බතෙය්‍යා නදී වියා”ති. අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තියා සමන්තභද්දකං සුත්තං සබ්බභාගමනොභරා සබ්බපාලිචුල්ලා වනසටා වියාති ආහ “එකා වනරාජී වියා”ති. තෙනාහ භගවා – “වනප්පගුම්බෙ යථ චුස්සිතග්ගෙ”ති (බු. පා. 6.13; සු. නි. 236). නානානුසන්ධිකං නානාපෙය්‍යාලං විවිධනයනිපුණං බහුවිධකම්මට්ඨානමුඛසුත්තන්තං අත්ථිකෙහි සක්කච්චං සමුපජීවිතබ්බන්ති ආහ “සීතච්ඡායො...පෙ.... රුක්ඛො වියා”ති. සඤ්ඤානානායාති නිමිත්තපට්ඨානතො පුබ්බෙව පවත්තසඤ්ඤානං නානාවිධභාවතො.

ඉමෙ තයො ධම්මාති අස්සාසො, පස්සාසො, නිමිත්තන්ති ඉමෙ තයො ධම්මා. තත්ථීති කම්මට්ඨානවසෙන මනසිකාතබ්බභාවෙන තත්ථී න උපලබ්හන්ති. න ව උපචාරන්ති උපචාරමපි න පාපුණාති, පගෙව අප්පනන්ති අධිප්පායො. යස්ස පනාති විජ්ජමානපක්ඛො චුත්තනයානුසාරෙන වෙදිතබ්බො.

ඉදාති චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස සමත්ථතත්ථං කකචුපමායං ආගතා “නිමිත්ත”න්තිආදිකා ගාථා පව්වානීතා.

232. නිමිත්තෙති යථාචුත්තෙ පටිභාගනිමිත්තෙ. එවං භොතීති භාවනමනුයුත්තස්ස එව භොති. තස්මා “සුනප්පුනං එවං මනසි කරොහී”ති වත්තබ්බො. වොසානං ආපජ්ජෙය්‍යාති “නිමිත්තං නාම දුක්කරං උප්පාදෙතුං, තයිදං ලද්ධං, හන්දාහං දානි යදා වා තදා වා විසෙසං නිබ්බන්තෙස්සාමී”ති සධිකොවං ආපජ්ජෙය්‍ය. විසිදෙය්‍යාති “එත්තකං කාලං භාවනමනුයුත්තස්ස නිමිත්තමපි න උප්පන්නං, අභබ්බො මඤ්ඤෙ විසෙසස්සා”ති විසාදං ආපජ්ජෙය්‍ය.

“ඉමාය පටිපදාය ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමීති පටිපන්නස්ස නිමිත්ත”න්ති චුත්තෙ කථං සධිකොවාපන්ති, හියොයො මත්තාය උස්සාහමෙව කරෙය්‍යාති “නිමිත්තමිදං...පෙ.... වත්තබ්බො”ති මජ්ඣිමනිකායෙ ආහ. එවන්ති චුත්තප්පකාරෙන පටිභාගනිමිත්තෙයෙව භාවනාවත්තස්ස යපනෙන. ඉතො පභුතීති ඉතො පටිභාගනිමිත්තප්පත්තීතො පට්ඨාය. පුබ්බෙ යං චුත්තං “අනුබන්ධනාය ව චුසනාය ව යපනාය ව මනසි කරොහී”ති (විසුද්ධි. 1.224), තත්ථ අනුබන්ධනං, චුසනඤ්ඤව විස්සජ්ජෙත්වා යපනාවසෙන භාවනා භොතීති යපනාවසෙනෙව භාවෙනබ්බන්ති අත්ථො.

පොරාණෙහි චුත්තොවායමත්ථොති “නිමිත්තෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ නිමිත්තෙති පටිභාගනිමිත්තෙ. යපයං චිත්තන්ති භාවනාවත්තං යපෙන්නො, යපනාවසෙන මනසි කරොන්නොති අත්ථො. නානාකාරන්ති “වත්තාරො වණ්ණා”ති (විසුද්ධි. 1.219; පාරා. අට්ඨ. 2.165; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.163) එවං චුත්තං නානාකාරං. ආකාරසාමඤ්ඤවසෙන හෙතං එකවචනං. විභාවයන්ති විභාවෙන්තො අන්තරධාපෙන්තො. නිමිත්තප්පත්තීතො පට්ඨාය හි තෙ ආකාරා අමනසිකරොතො අන්තරහිතා විය භොන්ති. අස්සාසපස්සාසෙති අස්සාසපස්සාසෙ යො නානාකාරො, තං විභාවයං, අස්සාසපස්සාසසම්භුතෙ වා නිමිත්තෙ. සකං චිත්තං නිබන්ධනීති තාය එව යපනාය අත්තතො චිත්තං උපනිබන්ධනී, අප්පෙතීති අත්ථො. යෙ පන “විභාවයන්ති විභාවෙන්තො විදිතං පාකට්ඨං කරොන්නො”ති අත්ථං වදන්ති, තං පුබ්බභාගවසෙන යුජ්ජෙය්‍ය. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – ධිතිසම්පන්නන්තා ධීරො යොගී අස්සාසපස්සාසෙ නානාකාරං විභාවෙන්තො නානාකාරතො තෙ පජානන්තො විදිතෙ පාකට්ඨෙ කරොන්නො,

නානාකාරං වා ඔළාරිකොළාරිකෙ පස්සම්භෙන්නො වුපසමෙන්නො තත්ථ යං ලද්ධං නිමිත්තං, තස්මිං චිත්තං
යපෙන්නො අනුක්කමෙන සකං චිත්තං නිබන්ධති අප්පෙතීති.

වණ්ණතොති පිචුපිණ්ඩතාරකරුපාදිසු විය උපට්ඨිතවණ්ණතො. ලක්ඛණතොති බරභාවාදිසභාවතො,
අනිච්චාදිලක්ඛණතො වා. රක්ඛිතබ්බං තං නිමිත්තන්ති සම්බන්ධො. නිමිත්තස්ස රක්ඛණං නාම තත්ථ පටිලද්ධස්ස
උපචාරක්ඛානස්ස රක්ඛණෙනෙව හොතීති ආහ “පුනස්පුනං මනසිකාරවසෙන වුද්ධිං විරුළ්භිං ගමයිත්වා”ති.

233. එත්ථාති එතිස්සං කායානුපස්සනායං. පාරිසුද්ධිං පත්තුකාමොති අධිගන්තුකාමො, සමාපජ්ජතුකාමො ව,
තත්ථ සල්ලක්ඛණාවිච්චිතාවසෙන අධිගන්තුකාමො, සල්ලක්ඛණාවසෙන සමාපජ්ජතුකාමොති යොජෙතබ්බං.
නාමරූපං වචන්ථපෙත්වා විපස්සනං පටිධපෙතීති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි
චුත්තං. තත්ථ යථා භීතිආදි කායස්ස, චිත්තස්ස ව අස්සාසපස්සාසානං සමුදයභාවදස්සනං. කම්මාරගග්ගරියාති
කම්මාරානං උක්කායං අග්ගිධමනස්සා. ධම්මානායාති ධම්යන්තියා, වාතං ගාභාපෙන්තියාති අත්ථො. තජ්ජන්ති
තදනුරූපං. එවමෙවාති එත්ථ කම්මාරගග්ගරි විය කරජකායො, වායාමො විය චිත්තං දට්ඨබ්බං. කිඤ්චාපි
අස්සාසපස්සාසා චිත්තසමුට්ඨානා, කරජකායං පන විනා තෙසං අප්පචත්තනතො “කායඤ්ච චිත්තඤ්ච පටිච්ච
අස්සාසපස්සාසා”ති චුත්තං.

තස්සාති නාමරූපස්ස. පච්චයං පරියෙසතීති “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.50) අවිජ්ජාදිකං
පච්චයං විමංසති පරිග්ගණ්හාති. කඩ්ඛං චිතරතීති “අහොසිං නු ඛො අහං අතීතමද්ධාන”න්ති (ම. නි. 1.18; සං. නි.
2.20) ආදිනයස්පචත්තං සොළසවත්ථුකං විචිකිච්ඡං අතික්කමති පජහති. “යං කිඤ්චි රූපං
අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්ති (ම. නි. 1.347; 361; 3.86; අ. නි. 4.181) ආදිනයස්පචත්තං කලාපසම්මසනං.
පුබ්බභාගෙති පටිපදාඤ්ඤාදස්සනවිසුද්ධිපරියාපන්තාය උදයබ්බයානුපස්සනාය පුබ්බභාගෙ උප්පන්තෙ. ඔභාසාදයොති
ඔභාසො ඤාණං පීති පස්සද්ධි සුඛං අධිමොක්ඛො පග්ගහො උපෙක්ඛා උපට්ඨානං නිකන්තීති ඉමෙ ඔභාසාදයො දස.
උදයං පභායාති උදයබ්බයානුපස්සනාය ගහිතං සඬ්ඛාරානං උදයං විස්සජ්ජෙත්වා තෙසං භඩ්ගස්සෙව අනුපස්සනතො
භඩ්ගානුපස්සනං ඤාණං පත්වා ආදිනවානුපස්සනාපුබ්බඬ්ගමාය නිබ්බිදානුපස්සනාය නිබ්බිත්තන්තො.
මුඤ්චිතුකමානාපටිසඬ්ඛානුපස්සනාසඬ්ඛාරුපෙක්ඛානුලොමඤ්ඤාණානං විණ්ණපරියන්තෙ
උප්පන්තගොත්රභුඤ්ඤාණානන්තරං උප්පන්තෙන මග්ගඤ්ඤාණෙන සබ්බසඬ්ඛාරෙසු විරජ්ජන්තො විමුච්චන්තො.
මග්ගක්ඛණෙ හි අරියො විරජ්ජති විමුච්චතීති ව චුච්චති. තෙනාහ “යථාක්කමෙන චත්තාරො අරියමග්ගෙ
පාපුණ්ත්වා”ති. මග්ගඵලනිබ්බානපභීතාවසිට්ඨකිලෙසසඬ්ඛාතස්ස පච්චචෙක්ඛිතබ්බස්ස පභෙදෙන
එකුනවිසතිභෙදස්ස . අරහතො හි අවසිට්ඨකිලෙසාභාවෙන එකුනවිසතිතා. අස්සාති ආනාපානකම්මට්ඨානිකස්ස.

234. විසුං කම්මට්ඨානභාවනානසො නාම තත්ථී පයමචතුක්කවසෙන අධිගතක්ඛානස්ස
වෙදනාවිත්තධම්මානුපස්සනාවසෙන දෙසිතත්තා. තෙසන්ති තිණ්ණං චතුක්කානං.

පීතිපටිසංවෙදීති පීතියා පටි පටි සම්මදෙව වෙදනාසිලො, තස්සා වා පටි පටි සම්මදෙව වෙදො එතස්ස අත්ථී, තං
වා පටි පටි සම්මදෙව වෙදයමානො. තත්ථ කාමං සංවෙදන-ග්ගහණෙනෙව පීතියා සක්කච්චං විදිතභාවො ඛොධිතො
හොති, යෙහි පන පකාරෙහි තස්සා සංවෙදනං ඉච්ඡිතං, තං දස්සෙතුං පටි-සද්දග්ගහණං “පටි පටි සංවෙදීති
පටිසංවෙදී”ති. තෙනාහ “ද්විභාකාරෙහි”තිආදි.

තත්ථ කථං ආරම්මණතො පීති පටිසංවිදිතා හොතීති පුච්ඡාවචනං. සප්පීතිකෙ ද්වෙ ක්කානෙ සමාපජ්ජතීති
පීතිසහගතාති ද්වෙ පයමදුතියක්කානාති පටිපාටියා සමාපජ්ජති. තස්සාති තෙන. “පටිසංවිදිතා”ති හි පදං අපෙක්ඛිත්වා
කත්තුඅත්ථෙ එතං සාම්ච්චනං. සමාපත්තික්ඛණෙති සමාපන්තක්ඛණෙ. ක්කානපටිලාභෙනාති ක්කානෙන
සමඬ්ගිභාවෙන. ආරම්මණතොති ආරම්මණමුඛෙන, තදාරම්මණක්කානපරියාපන්තා පීති පටිසංවිදිතා හොති
ආරම්මණස්ස පටිසංවිදිතත්තා. කිං චුත්තං හොති? යථා නාම සප්පරියෙසනං වරන්තෙන තස්ස ආසයෙ පටිසංවිදිතෙ
සොපි පටිසංවිදිතො ගහිතො එව හොති මන්තාගදබලෙන තස්ස ගහණස්ස සුකරත්තා, එවං පීතියා ආසයභූතෙ
ආරම්මණෙ පටිසංවිදිතෙ සා පීති පටිසංවිදිතා එව හොති සලක්ඛණතො, සාමඤ්ඤතො ව තස්සා ගහණස්ස
සුකරත්තාති.

කථං අසම්මොහතො පීති පටිසංවිදිතා හොතීති ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. විපස්සනාක්ඛණෙති
විපස්සනාපඤ්ඤාය තික්ඛවිසද්දපත්තාය විසයතො දස්සනක්ඛණෙ. ලක්ඛණපටිච්චෙධෙනාති පීතියා සලක්ඛණස්ස,
සාමඤ්ඤලක්ඛණස්ස ව පටිච්ඡික්ඛුනෙන. යං හි යස්ස විසෙසතො, සාමඤ්ඤතො ව ලක්ඛණං, තස්මිං විදිතෙ සො
යාථාවතො විදිතො එව හොති. තෙනාහ “අසම්මොහතො පීති පටිසංවිදිතා හොති”ති.

ඉදානි තමත්ථං පාළියා එව විභාවෙතුං “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ දීසං අස්සාසවසෙනාතිආදිසු යං
චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. තත්ථ පන සතොකාරිතාදස්සනාවසෙන පාළි ආගතා, ඉධ පීතිපටිසංවෙදිතාවසෙන,
පීතිපටිසංවෙදිතා ව අත්ථතො විභත්තා එව. අපිච අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – දීසං අස්සාසවසෙනාති දීසස්ස

අස්සාසස්ස ආරම්මණභූතස්ස වසෙන පජානතො සා පිති පටිසංවිදිතා භොතීති සම්බන්ධො. චිත්තස්ස එකග්ගතං අවික්ඛෙපං පජානතොති කුමානපරියාපන්නං “අවික්ඛෙපො”ති ලද්ධනාමං චිත්තස්සෙකග්ගතං තංසම්පයුත්තාය පඤ්ඤාය පජානතො. යටෙව හි ආරම්මණමුඛෙන පිති පටිසංවිදිතා භොතී, එවං තංසම්පයුත්තධම්මාපි ආරම්මණමුඛෙන පටිසංවිදිතා එව භොත්තීති. සති උපට්ඨිතා භොතීති දීඝං අස්සාසවසෙන කුමානසම්පයුත්තා සති තස්ස ආරම්මණෙ උපට්ඨිතා ආරම්මණමුඛෙන කුමානෙපි උපට්ඨිතා නාම භොතී. තාය සතියාති එවං උපට්ඨිතාය තාය සතියා යථාචුත්තෙන තෙන ඤාණෙන සුප්පට්ඨිතත්තා ආරම්මණස්ස තස්ස වසෙන තදාරම්මණා සා පිති පටිසංවිදිතා භොතී. දීඝං පස්සාසවසෙනාතිආදිසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං පයමවතුක්කවසෙන දස්සිතං පිතිපටිසංවෙදනං ආරම්මණතො, අසම්මොහතො ව විභාගසො දස්සෙතුං “ආවජ්ජතො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ආවජ්ජතොති කුමානං ආවජ්ජන්තස්ස. සා පිතීති සා කුමානපරියාපන්නා පිති. ජානතොති සමාපන්නක්ඛණෙ ආරම්මණමුඛෙන ජානතො. තස්ස සා පිති පටිසංවිදිතා භොතීති සම්බන්ධො. පස්සතොති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන කුමානතො චුට්ඨාය පස්සන්තස්ස. පච්චවෙක්ඛතොති කුමානං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස. චිත්තං අධිට්ඨහතොති “එත්තකං වෙලං කුමානසමඬ්ඨි හවිස්සාමි”ති කුමානචිත්තං අධිට්ඨහන්තස්ස. එවං පඤ්චන්තං වසිභාවානං වසෙන කුමානස්ස පජානනමුඛෙන ආරම්මණතො පිතියා පටිසංවෙදනා දස්සිතා.

ඉදානි යෙහි ධම්මෙහි කුමානං, විපස්සනා ව සිප්ඤ්ඤානි; තෙසං කුමානපරියාපන්නානං, විපස්සනාමග්ගපරියාපන්නානාඤ්ච සද්ධාදිතං වසෙන පිතිපටිසංවෙදනං දස්සෙතුං “සද්ධාය අධිමුච්චතො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අධිමුච්චතොති සද්දහන්තස්ස, සමථවිපස්සනාවසෙනාති අධිප්පායො. වීරියං පග්ගණ්හතොතිආදිසුපි එසෙව නයො. අභිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය ජානිතබ්බං. අභිජානතොති විපස්සනාපඤ්ඤාපුබ්බධගමාය මග්ගපඤ්ඤාය ජානතො. පරිඤ්ඤෙය්‍යන්ති දුක්ඛසච්චං තීරණපරිඤ්ඤාය, මග්ගපඤ්ඤාය ව පරිජානතො. පහාතබ්බන්ති සමුදයසච්චං පහානපරිඤ්ඤාය, මග්ගපඤ්ඤාය ව පජහතො. භාවයතො සච්ඡිකරොතො භාවෙනබ්බං මග්ගසච්චං, සච්ඡිකාතබ්බං නිරොධසච්චං. කෙවි පනෙත්ථ පිතියා එව වසෙන අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිති උද්ධරන්ති, තං අයුත්තං කුමානාදිසමුදායං උද්ධරන්තා තතො පිතියා නිද්ධාරණස්ස අධිප්පෙතත්තා.

එත්ථ ව “දීඝං අස්සාසවසෙනා”තිආදිනා පයමවතුක්කවසෙන ආරම්මණතො පිතිපටිසංවෙදනං චුත්තං, තථා “ආවජ්ජතො”තිආදිහි පඤ්චහි පදෙහි. “අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිජානතො”තිආදිහි පන අසම්මොහතො. “සද්ධාය අධිමුච්චතො”තිආදිහි උභයථාපිති සඬ්ඛෙපතො සමථවසෙන ආරම්මණතො, විපස්සනාවසෙන අසම්මොහතො පිතිපටිසංවෙදනං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කස්මා පනෙත්ථ වෙදනානුපස්සනායං පිතිසීසෙන වෙදනා ගහිතා, න සරූපතො එවාති? භූමිවිභාගාදිවසෙන වෙදනං හින්දිත්වා චතුධා වෙදනානුපස්සනා දස්සෙතුං. අපිච වෙදනාකම්මට්ඨානං දස්සෙන්නො භගවා පිතියා ඔළාරිකත්තා තංසම්පයුත්තසුඛං සුඛග්ගහණත්ථං පිතිසීසෙන දස්සෙති.

එතෙනෙව නයෙන අවසෙසපදානීති “සුඛපටිසංවෙදී චිත්තසඬ්ඛාරපටිසංවෙදී”ති පදානි පිතිපටිසංවෙදිපදෙ ආගතනායෙනෙව අත්ථතො වෙදිතබ්බානි. සක්කා හි “ද්විභාකාරෙහි සුඛපටිසංවෙදිතා භොතී, චිත්තසඬ්ඛාරපටිසංවෙදිතා භොතී ආරම්මණතො”තිආදිනා පිතිට්ඨානෙ සුඛාදිපදානි පක්ඛිපිත්වා “සුඛසහගතානි තිණ්ණ කුමානානි, චත්තාරි වා කුමානානි සමාපජ්ජති”තිආදිනා අත්ථං විඤ්ඤාතුං. තෙනාහ “තිණ්ණං කුමානානං වසෙනා”තිආදි. වෙදනාදයොති ආදි-සද්දෙන සඤ්ඤා ගහිතා. තෙනාහ “ද්වෙ ඛන්ධා”ති. විපස්සනාභූමිදස්සනත්ථන්ති පක්ඛිණ්ණකසඬ්ඛාරසම්මසනාවසෙන විපස්සනාය භූමිදස්සනත්ථං “සුඛන්ති ද්වෙ සුඛානි”තිආදි චුත්තං සමථෙ කායිකසුඛාභාවතො. සොති සො පස්සම්භනපරියායෙන චුත්තො නිරොධො. “ඉමස්ස හි හික්ඛුනො පුබ්බෙ අපරිග්ගහිතකාලෙ”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.220) චිත්ථාරතො කායසඬ්ඛාරෙ චුත්තො, තස්මා චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. තත්ථ කායසඬ්ඛාරවසෙන ආගතො, ඉධ චිත්තසඬ්ඛාරවසෙනාති අයමෙව විසෙසො.

එවං චිත්තසඬ්ඛාරස්ස පස්සම්භනං අතිදෙසෙන දස්සෙත්වා යදඤ්ඤං ඉමස්මිං චතුක්කෙ චත්තබ්බං, තං දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පිතිපදෙති “පිතිපටිසංවෙදී”තිආදිනා දෙසිතකොට්ඨාසෙ. පිතිසීසෙන වෙදනා චුත්තානි පිතිඅපදෙසෙන තංසම්පයුත්තා වෙදනා චුත්තා, න පිතීති අධිප්පායො. තත්ථ කාරණං භෙට්ඨා චුත්තමෙව. ද්විසු චිත්තසඬ්ඛාරපදෙසුති “චිත්තසඬ්ඛාරපටිසංවෙදී පස්සම්භයං චිත්තසඬ්ඛාර”න්ති චිත්තසඬ්ඛාරපටිසංයුත්තෙසු ද්විසු පදෙසු. “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති (මහාව. 1; ම. නි. 3.126; උදා. 1) වචනතො චිත්තෙන පට්ඨෙද්ධාති චිත්තපට්ඨෙද්ධා. තතො එව කාමං චිත්තෙන සඬ්ඛරියන්තීති චිත්තසඬ්ඛාරා, සඤ්ඤාවෙදනාදයො, ඉධ පන උපලක්ඛණමත්තං සඤ්ඤා වෙදනාව අධිප්පෙතාති ආහ “සඤ්ඤාසම්පයුත්තා වෙදනා”ති.

235. චිත්තපටිසංවෙදීති එත්ථ ද්විභාකාරෙහි චිත්තපටිසංවෙදිතා භොතී ආරම්මණතො, අසම්මොහතො ව. කථං ආරම්මණතො? චත්තාරි කුමානානි සමාපජ්ජති, තස්ස සමාපත්තික්ඛණෙ කුමානපටිලාභෙනාතිආදිනා චුත්තනායානුසාරෙන සබ්බං සුවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති ආහ “චතුත්තං කුමානානං වසෙන චිත්තපටිසංවෙදිතා වෙදිතබ්බා”ති. චිත්තං මොදෙන්තොති කුමානසම්පයුත්තං චිත්තං සම්පයුත්තාය පිතියා මොදයමානො, තං වා පිතිං ආරම්මණං කත්වා පචත්තං විපස්සනාචිත්තං තාය එව ආරම්මණභූතාය පිතියා මොදයමානො. පමොදෙන්තොතිආදිති පදානි තස්සෙව වෙච්චනානි පිතිපරියායභාවතො.

සම්පූර්ණය පිනිසා විත්තං ආමොදෙනිති ක්කානවිත්තසම්පූර්ණය පිනිසමිබොජ්ඣකධගුණය ඔදගාලක්ඛණය ක්කානපිනිසා තමෙව ක්කානවිත්තං සහජාතාදිපච්චයවසෙන වෙව ක්කානපච්චයවසෙන ව පරිබ්බහන්නො හට්ඨපහට්ඨාකාරං පාපෙන්තො ආමොදෙනි පමොදෙනි ව. ආරම්මණං කත්වාති උළාරං ක්කානසම්පූර්ණං පිනි. ආරම්මණං කත්වා පවත්තමානං විපස්සනාවිත්තං තාය එව ආරම්මණගුණය පිනිසා යොගාවචරො හට්ඨපහට්ඨාකාරං පාපෙන්තො “ආමොදෙනි පමොදෙනි”ති වුච්චති.

සමං යපෙන්තොති යථා ඊසකම්පි ලීනපක්ඛං, උද්ධච්චපක්ඛඤ්ච අනුපගම්ම අනොනතං අනුත්තතං යථා ඉන්ද්‍රියානං සමත්තපට්ඨපත්තියා අවිසමං, සමාධිස්ස වා උක්කංසගමනෙන ආනෙඤ්ජප්පත්තියා සම්මදෙව ධීතං හොති, එවං අප්පනාවසෙන යපෙන්තො. ලක්ඛණපට්ඨෙධෙනාති අනිච්චාදිකස්ස ලක්ඛණස්ස පටි පටි විජ්ඣනෙන ඛණෙ ඛණෙ අවබොධෙන. ඛණිකවිත්තෙකග්ගතාති ඛණමත්තට්ඨිතිකො සමාධි. සොපි හි ආරම්මණෙ නිරන්තරං එකාකාරෙන පවත්තමානො පටිපක්ඛෙන අනභිභූතො අප්පිතො විය විත්තං නිව්චලං යපෙනි. තෙන වුත්තං “එවං උප්පන්නායා”ති ආදි.

මොචෙන්තොති වික්ඛම්භනවිමුත්තිවසෙන විවෙචෙන්තො විසුං කරොන්තො, නිවරණානි පජහන්තොති අත්ථො. විපස්සනාක්ඛණෙති හඬගානුපස්සනාක්ඛණෙ. හඬගො හි නාම අනිච්චතාය පරමා කොට්ඨි, තස්මා තාය හඬගානුපස්සකො යොගාවචරො විත්තමුඛෙන සබ්බසම්බරගතං අනිච්චතො පස්සති, නො නිව්චතො. අනිච්චස්ස දුක්ඛත්තා, දුක්ඛස්ස ව අනත්තකත්තා තදෙව දුක්ඛතො අනුපස්සති, නො සුඛතො. අනත්තතො අනුපස්සති, නො අත්තතො. යස්මා පන යං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, න තං අභිනන්දිතබ්බං. යඤ්ච න අභිනන්දිතබ්බං, න තං රඤ්ජිතබ්බං. තස්මා හඬගදස්සනානුසාරෙන “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති සම්බරගතෙ දිට්ඨෙ තස්මිං නිබ්බින්නද්ධි, නො නන්දති. චිරජ්ජති, නො රජ්ජති. සො එවං නිබ්බින්නද්ධිතො චිරජ්ජන්තො ලොකියෙනෙව තාව ඤාණෙන රාගං නිරොධෙති, නො සමුදෙනි, නාස්ස සමුදයං කරොතිති අත්ථො. අප්ථ වා සො එවං චිරන්තො යථා දිට්ඨං සම්බරගතං, තථා අදිට්ඨං අත්තතො ඤාණෙන නිරොධෙති, නො සමුදෙනි. නිරොධමෙවස්ස මනසිකරොති, නො සමුදයන්ති අත්ථො. සො එවං පටිපන්නො පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති. කිං වුත්තං හොති? අයඤ්චි අනිච්චාදිඅනුපස්සනා සද්ධිං ඛන්ධාභිසම්බාරෙහි කිලෙසානං පරිච්චජනතො, සම්බතදොසදස්සනෙන තබ්බිපරිතෙ නිබ්බානෙ තත්තිත්තතාය පක්ඛන්දනතො පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො පක්ඛන්දනපටිනිස්සග්ගො වාති වුච්චති. තස්මා තාය සමන්තාගතො යොගාවචරො වුත්තනයෙන කිලෙසෙ ව පරිච්චජති, නිබ්බානෙ ව පක්ඛන්දති. තෙන වුත්තං “සො විපස්සනාක්ඛණෙ අනිච්චානුපස්සනාය නිව්චසඤ්ඤාතො විත්තං මොචෙන්තො විමොචෙන්තො ...පෙ.... පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය ආදානතො විත්තං මොචෙන්තො විමොචෙන්තො අස්සසති වෙව පස්සසති වා”ති.

තත්ථ අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති වා අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා. තෙභුමකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙන්වා පවත්තාය විපස්සනාය එතං නාමං. නිව්චසඤ්ඤාතොති සම්බතධම්මෙ “නිව්චා සස්සනා”ති පවත්තාය මිථිජාසඤ්ඤාය. සඤ්ඤාසිසෙන විත්තදිට්ඨිනම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. එස නයො සුඛසඤ්ඤාදිසුපි. නිබ්බිදානුපස්සනායාති සම්බාරෙසු නිබ්බින්නදානාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. තන්දිතොති සප්පිතිකතණ්භාතො. විරාගානුපස්සනායාති තථා චිරජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. තෙන වුත්තං “රාගතො මොචෙන්තො”ති. නිරොධානුපස්සනායාති සම්බාරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය. යථා සම්බාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං පුනඛ්භවවසෙන න උප්පජ්ජන්ති, එවං වා අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. මුඤ්චිතුකමානා හි අයං බලප්පත්තා. තෙනාහ “සමුදයතො මොචෙන්තො”ති. පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා. ආදානතොති නිව්චාදිවසෙන ගහණතො, පටිසන්ධිග්ගහණතො වාති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

236. අනිච්චන්ති අනුපස්සි, අනිච්චස්ස වා අනුපස්සනසිලො අනිච්චානුපස්සිති එත්ථ කිං පනෙතං අනිච්චං, කථං වා අනිච්චං, කා වා අනිච්චානුපස්සනා, කස්ස වා අනිච්චානුපස්සනාති චතුක්කං විභාවෙනබ්බන්ති තං දස්සෙන්තො “අනිච්චං චෙදිතබ්බ”න්ති ආදිමාහ.

තත්ථ නිව්චං නාම ධූවං සස්සතං යථා තං නිබ්බානං, න නිව්චන්ති අනිච්චං, උදයබ්බයවත්තං, අත්ථතො සම්බතා ධම්මාති ආහ “අනිච්චන්ති පඤ්චක්ඛන්ධා. කස්මා? උප්පාදවයඤ්ඤාප්ත්තසඛාවා”ති, උප්පාදවයඤ්ඤාප්ත්තසඛාවාති අත්ථො. තත්ථ සම්බතධම්මානං හෙතුපච්චයෙහි උප්පජ්ජනං අහුත්වා සම්භවො අත්තලාහො උප්පාදො. උප්පන්නානං තෙසං ඛණනිරොධො විනාසො වයො. ජරාය අඤ්ඤාථාභාවො අඤ්ඤාප්ත්තං. යථා හි උප්පාදාවත්ථාය භින්තාය හඬගාවත්ථායං වත්ථුහෙදො නත්ථි, එවං ධීතිසම්බාතාය හඬගාහිමුඛාවත්ථායම්පි වත්ථුහෙදො නත්ථි, යත්ථ ජරාවොභාරො. තස්මා එකස්සාපි ධම්මස්ස ජරා යුජ්ජති, යා ඛණිකජරාති වුච්චති. එකංසෙන ව උප්පාදහඬගාවත්ථාසු වත්ථුතො අහෙදො ඉච්ඡිතබ්බො, අඤ්ඤා “අඤ්ඤො උප්පජ්ජති, අඤ්ඤො භිජ්ජති”ති ආපජ්ජෙයා . තයිමං ඛණිකජරං සන්ධායාහ “අඤ්ඤාප්ත්ත”න්ති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො කථයිස්සාම.

යස්ස ලක්ඛණත්තයස්ස භාවා ඛන්ධෙසු අනිච්චසමඤ්ඤා, තස්මිං ලක්ඛණත්තයෙ අනිච්චතාසමඤ්ඤාති “අනිච්චතාති තෙසංයෙව උප්පාදවයඤ්ඤාප්ත්ත”න්ති වත්වා විසෙසතො ධම්මානං ඛණිකනිරොධෙ අනිච්චතාවොභාරොති දස්සෙන්තො “හුත්වා අභාවො වා”ති ආදිමාහ. තත්ථ උප්පාදපුබ්බකත්තා අභාවස්ස හුත්වාගහණං. තෙන පාකභාවපුබ්බකත්තං විනාසභාවස්ස දස්සෙති. තෙනෙවාකාරෙනාති නිබ්බත්තනාකාරෙනෙව.

බණ්ඩාගෙනාති බණ්ඩානිරොධෙන. තස්සා අනිච්චතායාති බණ්ඩාගෙනාසංසිද්ධතාය අනිච්චතාය. තාය අනුපස්සනායාති යථාච්ඡිත්තාය අනිච්චානුපස්සනාය. සමන්තාගතොති සමඛිගිභූතො යොගාවචරො.

බයො සඬ්ඛාරානං විනාසො, විරජ්ජනං තෙසංයෙව විලුප්පනං විරාගො, බයො ඵච විරාගො බයවිරාගො, බණ්ඩානිරොධො. අච්චන්තමෙත්ථ එතස්මිං අධිගතෙ සඬ්ඛාරා විරජ්ජන්ති නිරුප්කුන්තිති අච්චන්තවිරාගො, නිබ්බානං. තෙනාහ “බයවිරාගො සඬ්ඛාරානං බණ්ඩාගො, අච්චන්තවිරාගො නිබ්බාන”න්ති. තද්දුභයවසෙන පචත්තාති බයවිරාගානුපස්සනාවසෙන විපස්සනාය, අච්චන්තවිරාගානුපස්සනාවසෙන මග්ගස්ස පචත්ති යොජෙනබ්බො. ආරම්මණතො චා විපස්සනාය බයවිරාගානුපස්සනාවසෙන පචත්ති, තන්තින්තභාවතො අච්චන්තවිරාගානුපස්සනාවසෙන, මග්ගස්ස පන අසම්මොහතො බයවිරාගානුපස්සනාවසෙන, ආරම්මණතො අච්චන්තවිරාගානුපස්සනාවසෙන පචත්ති වෙදිතබ්බො. “එසෙව නයො”ති ඉමිනා යස්මා විරාගානුපස්සි-පදෙ චුත්තනායානුසාරෙන “ද්වෙ නිරොධා බයනිරොධො ච අච්චන්තනිරොධො චා”ති ඵචමාදිඅත්ථවණ්ණනං අනිදිසති, තස්මා විරාගට්ඨානෙ නිරොධපදං පක්ඛිපිත්වා “බයො සඬ්ඛාරානං විනාසො”තිආදිනා ඉධ චුත්තනයෙන තස්ස අත්ථවණ්ණනා වෙදිතබ්බො.

පට්තිස්සජ්ජනං පහාතබ්බස්ස තද්ධිගවසෙන චා සමුච්ඡේදවසෙන චා පරිච්චජනං පරිච්චාගපට්තිස්සග්ගො. තථා සබ්බුපට්ඨිනං පට්තිස්සග්ගතෙ විසඬ්ඛාරෙ අත්තතො නිස්සජ්ජනං, තන්තින්තතාය චා තදාරම්මණතාය චා තත්ථ පක්ඛන්දනං පක්ඛන්දනපට්තිස්සග්ගො.

තද්ධිගවසෙනාති එත්ථ අනිච්චානුපස්සනා තාව තද්ධිගප්පහානවසෙන නිච්චසඤ්ඤා පරිච්චජති, පරිච්චජන්ති ච තථා අප්පචත්තියං යෙ “නිච්ච”න්ති ගහණවසෙන කිලෙසා, තම්මුලකා අභිසඬ්ඛාරා, තද්දුභයමූලකා ච විපාකක්ඛන්ධා අනාගතෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙ සබ්බෙපි අප්පචත්තිකරණවසෙන පරිච්චජති, තථා දුක්ඛසඤ්ඤාදයො. තෙනාහ “විපස්සනා හි තද්ධිගවසෙන සද්ධිං බන්ධාභිසඬ්ඛාරෙහි කිලෙසෙ පරිච්චජති”ති.

සඬ්ඛතදොසදස්සනෙනාති සඬ්ඛතෙ තෙභූමකෙ සඬ්ඛාරගතෙ අනිච්චතාදිදොසදස්සනෙන. නිච්චාදිභාවෙන තබ්බිපරිතෙ. තන්තින්තතායාති තදධිචුත්තතාය. පක්ඛන්දන්ති අනුපවිසති අනුපවිසන්තං විය හොති. සද්ධිං බන්ධාභිසඬ්ඛාරෙහි කිලෙසෙ පරිච්චජන්ති මග්ගෙන කිලෙසෙසු පරිච්චන්තෙසු අවිපාකධම්මතාපාදනෙන අභිසඬ්ඛාරා, තම්මුලකා ච බන්ධා අනුප්පත්තිරහභාවෙන පරිච්චත්තා නාම හොන්තිති සබ්බෙපි තෙ මග්ගො පරිච්චජන්ති චුත්තං. උභයන්ති විපස්සනාඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණඤ්ච. මග්ගඤ්ඤාණම්පි හි ගොත්‍රභුඤ්ඤාණස්ස අනු පවිජා නිබ්බානදස්සනතො “අනුපස්සනා”ති චුච්චති.

සොළසවත්ථුවසෙන වාති සොළසන්තං වත්ථුනං වසෙනාපි චුච්චමානසන්තභාවාදිවසෙනාපිති සමුච්චයත්ථො ච-සද්දො. “ආනාපානස්සති භාවිතා”ති පදං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

237. අස්සාති ආනාපානස්සතිසමාධිස්ස. කාමචිතක්කාදිචිතක්කුපච්ඡේදසමත්ථතායපි මහානිසංසතා වෙදිතබ්බාති සම්බන්ධො. අයන්ති ආනාපානස්සතිසමාධි. උච්චාවචෙසු ආරම්මණෙසු පචත්තියෙව ඉතො විතො ච චිත්තස්ස විධාවනං.

විජ්ජා නාම මග්ගො. විමුක්ති ඵලං. මූලභාවො විපස්සනාය පාදකභාවො. චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපූරෙති කායානුපස්සනාදිනං චතුත්තං අනුපස්සනානං වසෙන තස්සා භාවනාය පචත්තනතො. සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ පරිපූරෙත්ති බොජ්ඣංගිගභාවනාය විනා සතිපට්ඨානභාවනාපාරිපූරියා අභාවතො. විජ්ජාවිමුක්තිං පරිපූරෙත්ති බොජ්ඣංගිගභාවනාය තාසං සිබාප්පත්තිභාවතො. චරිමකානන්ති අන්තිමකානං.

238. නිරොධවසෙනාති නිරුප්කුන්තවසෙන. භවචරිමකාති භවවසෙන චරිමකා නිහීනභවපචත්තිතො. තථා කුන්තචරිමකා වෙදිතබ්බො. චුතිචරිමකාති චුතියා චරිමකා චුතික්ඛණපචත්තිතො සබ්බපරියොසානකා. තස්මාති තිසු භවෙසු නිහීනෙ කාමභවෙ පචත්තනතො. තෙති අස්සාසපස්සාසා. පුරතොති හෙට්ඨා. යස්මා විභවිගට්ඨකථායං (විභ. අට්ඨ. 26 පකිණ්ණකකථා) රූපධම්මානං සොළසචිත්තක්ඛණායුකතා විභාවිතා, තස්මා “සොළසමෙන චිත්තෙන සද්ධිං උප්පජ්ජිත්වා”ති චුත්තං. චුතිචිත්තස්ස පුරතොති චා චුතිචිත්තං අවධිභාවෙන ගහෙන්වා තතො ඔරං සොළසමෙන චිත්තෙන සද්ධිං උප්පජ්ජිත්වාති ඵචං පන අත්ථෙ ගස්භමානෙ සත්තරසචිත්තක්ඛණායුකතාව අස්සාසපස්සාසානං චුත්තා හොති.

ඉමෙ කිර ඉමං කම්මට්ඨානං අනුයුත්තස්ස හික්ඛුතො පාකටා හොන්තිති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. තත්ථ කාරණමාහ “ආනාපානාරම්මණස්ස සුට්ඨු පරිග්ගහිතත්තා”ති. තමෙවත්ථං විභාවෙතුං “චුතිචිත්තස්සා”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ ආයුඅන්තරං නාම ජීවිතන්තරං ජීවනක්ඛණාවධි. ධම්මතාය ඵවාති සභාවෙනෙව, රූච්චසෙනෙවාති අත්ථො.

වන්දාලොකං ඔලොකෙන්වාති පුණ්ණපක්කේ පදොසවෙලායං සමන්තතො ආසිඤ්චමානබිරධාරං විය ගගනතලං, රජතපත්තසදිසවාලිකාසන්ථතඤ්ච භූමිභාගං දිස්වා “රමණියො වතායං කාලො, දෙසො ව මම අප්පිකාසයසදිසො, කීව විරං නු බො අයං දුක්ඛභාරො චහිතබ්බො”ති අත්තතො ආයුසඬ්ඛාරෙ උපධාරෙන්වා පරික්ඛිණෙති අධිප්පායො. ලෙඛං කත්වාති වඬිකමෙ තිරියං ලෙඛං කත්වා.

අනුයුඤ්ජේඨාති අනුයුඤ්ජේයා, භාවෙයායාති අත්ථො.

උපසමානුස්සතිකථාවණ්ණනා

239. එවන්ති යථාචුත්තෙන විරාගාදිගුණානුස්සරණප්පකාරෙන. සබ්බදුක්ඛපසමසඬ්ඛාතස්සාති දුක්ඛදුක්ඛාදිහෙදං සබ්බමපි දුක්ඛං උපසමිමති එත්ථාති සබ්බදුක්ඛපසමොති සඬ්ඛාතබ්බස්ස.

“පඤ්ඤත්තිධම්මා”ති ආදිසු අසභාවොපි ඤාණෙන ධාරියති අවධාරියතිති ධම්මොති චූච්චතිති තතො නිවත්තෙන්තො “ධම්මාති සභාවා”ති ආහ . භවනං පරමත්ථතො විජ්ජමානතා භාවො, සහ භාවෙනාති සභාවා, සවිජ්ජකට්ඨපරමත්ථතො ලබ්භමානරූපාති අත්ථො. තෙ හි අත්තතො සභාවස්ස ධාරණතො ධම්මාති, යථාචුත්තෙනට්ඨෙන සභාවාති ව චූච්චන්ති. සඬ්ඛමමාති පච්චයසමොධානලක්ඛණෙන සඬ්ඛමෙන සන්තිපතිත්වා. සමාගම්මාති තස්සෙව වෙච්චනං. පච්චයෙහිති අනුරූපෙහි පච්චයෙහි. කතාති නිබ්බන්තිතා. අකතාති කෙහිවිපි පච්චයෙහි න කතා. අසඬ්ඛතාති බහුවචනස්ස කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අග්ගමක්ඛායනීති අග්ගො අක්ඛායති, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. සො අසඬ්ඛතලක්ඛණො සභාවධම්මො විරාගොති පච්චෙතබ්බො, විරජ්ජති එත්ථ සංකිලෙසධම්මොති. නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පචත්තමානෙන අරියග්ගෙන පභීයමානා මානමදාදයො තං පත්වා පභීයන්ති නාමාති ආහ “තමාගම්ම...පෙ.... විතස්සන්ති”ති. තත්ථ “සෙයොහගමස්මි”ති ආදිනා (ධ. ස. 1121; සං. නි. 4.108) මඤ්ඤනාවසෙන පවත්තො මානො එව මානමදො. පුරිසභාවං නිස්සාය උප්පජ්ජනකමදො පුරිසමදො. ආදි-සද්දෙන ජාතිමදාදිනං සඬ්ඛහො දට්ඨබ්බො. නිම්මදාති විගතමදභාවා. ඉමමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “අමදා”ති චුත්තං. මදා නිම්මදියන්ති එත්ථ අමදභාවං විනාසං ගච්ඡන්තිති මදනිම්මදෙනො. එසෙව නයො සෙසපදෙසුපි. කාමපිපාසාති කාමානං පාතුකමාසතා, කාමතණ්හා. කාමගුණා එව ආලියන්ති එත්ථ සත්තාති කාමගුණාලයා. තෙභුමකං වට්ටන්ති තිසු භූමිසු කම්මකිලෙසවිපාකවට්ටං. එස අසඬ්ඛතධම්මො. අපරාපරභාවායාති අපරාපරං යොනිආදිතො යොනිආදිභාවාය. ආබන්ධනං ගණ්ඨිකරණං. සංසිඛ්ඛනං තුන්තකාරණං. නික්ඛමනං, නිස්සරණඤ්චස්ස තණ්හාය විසංයොගො එවාති ආහ “විසංයුත්තො”ති.

යෙ ගුණෙ නිමිත්තං කත්වා මදනිම්මදනාදිනාමාති නිබ්බානෙන නිරුජ්ඣානි, තෙ මදනිම්මදනනාදිකෙ යථාචුත්තෙන නිබ්බන්තිතනිබ්බානගුණෙ එව ගහෙන්වා ආහ “මදනිම්මදනනාදිනං ගුණානං වසෙනා”ති, න පන මදා නිම්මදියන්ති එතෙනාති එවමාදිකෙ. තෙ හි අරියග්ගගුණා . භවතා උපසමගුණා චුත්තාති සම්බන්ධො. කත්ථ පන චුත්තාති? අසඬ්ඛතසංයුත්තාදිසු (සං. නි. 4.366 ආදයො). තත්ථ සච්චන්ති අවිතථං. නිබ්බානං හි කෙනවි පරියායෙන අසන්තභාවභාවතො එකංසෙනෙව සන්තත්තා අවිපරිතට්ඨෙන සච්චං. තෙනාහ “එකං හි සච්චං, න දුතියමත්ථි”ති (සු. නි. 890). පාරන්ති සංසාරස්ස පරතීරහුතං. තෙනෙවාහ “තිණ්ණො පාරඬ්ගතො ථලෙ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො”ති (ඉතිචු. 69), “අප්පකා තෙ මනුස්සෙසු, යෙ ජනා පාරගාමිතො”ති (ධ. ප. 85) ව. සුදුද්දසන්ති පරමගම්භීරතාය, අතිසුබ්බමසන්තසභාවතාය ව අනුපච්චිතඤ්ඤාණසම්මාරෙහි දට්ඨං අසක්කුණෙයානාය සුට්ඨ දුද්දසං. නත්ථි එත්ථ ජරා, එතස්මිං වා අධිගතෙ පුග්ගලස්ස ජරාභාවොති අපරං. තතො එව ජරාදිහි අපලොකියතාය ථීරට්ඨෙන ධූවං. තණ්හාදිපපඤ්චාභාවතො නිප්පසඤ්චං. නත්ථි එත්ථ මතන්ති අමතං. අසිච්චාචකරානං සංකිලෙසධම්මානං අභාවෙන සිචං. චතුති යොගෙහි අනුපද්දුතත්තා බෙමං. විසඬ්ඛාරභාවෙන අවිජරියතාය, අභුතපුබ්බතාය ව අබ්බහුතං. සබ්බාසං ථීතීනං අනත්ථානං අභාවෙන අනීතිකං. නිද්දුක්ඛතාය අබ්‍යාබජ්ඣං. සබ්බසංකිලෙසමලතො අච්චන්තසුද්ධියා විසෙසතො සුද්ධිති විසුද්ධි. චතුහිපි ඔසෙහි අනප්ඤ්ඤාත්ථරණියතාය දීපං. සකලවට්ටදුක්ඛතො පරිපාලනට්ඨෙන තාණං.

“සච්චඤ්ච වො, හික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”ති ආදිකා පාළි සංඛිත්තාති වෙදිතබ්බො. ආදි-සද්දෙන අනන්තඅනාසවනිපුණ්ණඅප්පජ්ජරඅපලොකිතඅනිදස්සනපණ්ණඅච්චරියඅනීතිකධම්මමුත්තිලෙණපරායණගම්භීරාදිවචනෙහි ව බොධිතා ඉධ අචුත්තා ගුණා සඬ්ඛග්ගන්ති, තත්ථ නත්ථි එතස්ස උප්පාදන්තො වා වයන්තො වාති අනන්තො, අසඬ්ඛතධම්මො. ආසවානං අනාරම්මණතාය අනාසවො. නිපුණඤ්ඤාණගොචරතාය නිපුණො. සඬ්ඛතධම්මො විය ජරාය අප්පජ්ජරිතතාය අප්පජ්ජරො. බ්‍යාධිආදිහි අපලොකියතාය අපලොකිතං. අවක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤෙයානාය අනිදස්සනො. අනිත්තිකරට්ඨෙන පණ්ණො. අපචුරතාය අච්චරියො. ථීතීහි අනභිභවතීයසභාවත්තා, අනීතිකභාවහෙතුතො ව අනීතිකධම්මො. වට්ටදුක්ඛමුත්තිනිමිත්තතාය මුත්ති. සංසාරං භයතො පස්සන්තෙහි නිලියතීයතො ලෙණං. තෙසංයෙව පරා ගතීති පරායණො. පකතිඤ්ඤාණෙන අලද්ධපතිට්ඨතාය අගාධට්ඨෙන ගම්භීරො. කතපුඤ්ඤෙහිපි දුක්ඛෙන කිච්ඡෙන අනුබුජ්ඣිතබ්බතො දුරනුබොධො. සවිජ්ජකිරියං මුඤ්චිත්වා න තක්කඤ්ඤාණෙන අවචරිතබ්බොති අතක්කාවචරො . බුද්ධාදිහි පණ්ඩිතෙහෙව වෙදිතබ්බතො අධිගන්තබ්බතො පණ්ඩිතවෙදනීයොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

අරියසාවකස්සෙව ඉජ්ඣකි සච්ඡිකිරියාභිසමයවසෙන නිබ්බානගුණානං පාකටභාවතො. අට්ඨානෙ වායං එව-
සද්දො වුත්තො, ඉජ්ඣකි එවාති යොජනා. සුඛසිද්ධිවසෙන වා එවං වුත්තං “අරියසාවකස්සෙවා”ති. තෙනෙවාහ “එවං
සන්තෙපී”තිආදි. උපසමගරුකෙනාති නිබ්බානනින්නෙන. මනසි කාතබ්බා යථාචුත්තා උපසමගුණා. සුඛං සුපතීතිආදීසු
චත්තබ්බං මෙත්තාකථායං ආවි භවිස්සති. පඤ්ඤාධිමුත්තිකො හොති නිබ්බානාධිමුත්තත්තා.

අනුස්සතිකම්මට්ඨානනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති අට්ඨමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

9. බුන්මවිහාරනිද්දෙසවණ්ණනා

මෙත්තාභාවනාකථාවණ්ණනා

240. මෙත්තං බුන්මවිහාරං. භාවෙනුකාමෙනානි උප්පාදෙනුකාමෙන පච්චවේක්ඛිතබ්බොති සම්බන්ධො. සුබ්බන්ධෙනානි විසමං අනිසිද්ධිවා පල්ලඛකාභුජනෙන සුබ්බන්ධෙනා.

කස්මාති පච්චවේක්ඛණ්ණාය කාරණපුච්ඡා, අඤ්ඤං අධිගන්තුකාමෙන අඤ්ඤත්ථ ආදීනවානිසංසපච්චවේක්ඛණා කිමත්ථියාති අධිප්පායො. මෙත්තා නාම අත්ථතො අදොසො. තථා හි අදොසනිද්දෙසෙ “මෙත්ති මෙත්තායනා මෙත්තායිතත්ත”න්ති (ධ. ස. 1062) නිද්දිට්ඨං. බන්තීති ව ඉධ අධිවාසනක්ඛන්ති අධිප්පෙනා. සා පන අත්ථතො අදොසප්පධානා චත්තාරො අරුපක්ඛන්ධාති මෙත්තාය සිප්ඤ්ඤානාය තිතික්ඛාබන්ති සිද්ධා ඵව භොතිති ආහ “බන්ති අධිගන්තබ්බො”ති. තෙන බන්තියං ආනිසංසපච්චවේක්ඛණා සත්ථිකාවාති දස්සෙති. අභිභූතො පරිසුට්ඨානෙන. පරියාදින්නචිත්තො කුසලුප්පත්තියා ඔකාසාලාභෙන. ආදීනවො දට්ඨබ්බො පාණසාතාදිවසෙන දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකාදිඅනත්ථමූලභාවතො.

බන්ති පරමං තපොති පරාපකාරසහනාදිකා තිතික්ඛලක්ඛණා බන්ති උත්තමං තපො අකත්තබ්බාකරණකත්තබ්බකරණලක්ඛණාය සම්මාපටිපත්තියා මූලභාවතො. බන්තිබලං බලානිකන්ති පරමං මඬිගලභූතා බන්ති ඵව බලං එතස්සාති බන්තිබලං. චුත්තඤ්ඤි “බන්තිබලා සමණබ්බාහමණා”ති. දොසාදිපටිපක්ඛට්ඨමනසමත්ථතාය අනිකභූතෙන තෙනෙව ච බන්තිබලෙන බලානිකං. බන්තා භියො න විජ්ජතිති අත්තතො පරෙසඤ්ච අනත්ථපටිබාහතො, අත්ථාවහො ච බන්තිතො උත්තරි අපස්සයො නත්ථි.

විවෙචනත්ථායාති වික්ඛම්භනත්ථාය. බන්තියා සංයොජනත්ථාය අත්තනන්ති අධිප්පායො. භාවනං දුසෙන්තිති දොසා, පුග්ගලායෙව දොසා පුග්ගලදොසා. යෙසු භාවනා න සම්පජ්ජති, අඤ්ඤදත්ථු විපජ්ජතෙව, තෙ ඵව චුත්තා. පඨමන්ති වක්ඛමානෙන කොට්ඨාසතො කොට්ඨාසන්තරුපසංහරණනායෙන චිතා සබ්බපඨමං.

පියායිතබ්බො පියො, තප්පටිපක්ඛො අප්පියො. සො සඬ්ඛෙපතො දුට්ඨො අත්ථස්ස අකාරකො, අනත්ථස්ස කාරකොති. තත්ථ යො අත්තතො, පියස්ස ච අනත්ථස්ස කාරකො, සො වෙරිපුග්ගලො දට්ඨබ්බො. යො පන අත්තතො, පියස්ස ච අත්ථස්ස අකාරකො, අප්පියස්ස ච අත්ථස්ස කාරකො, “අත්ථං මෙ නාවරි”තිආදිනා (ධ. ස. 1237), “අප්පියස්ස මෙ අමනාපස්ස අත්ථං අවරි”තිආදිනා ච ආසාතවත්ථුභූතො, සො අප්පියො, අනනුකුලචුත්තිකො අනිට්ඨොති අත්ථො. ලිඬිගවිසභාගෙහි ඉත්ථිලිඬිගාදිනා ලිඬිගෙන විසදිසෙ. ඔධිසොති භාගසො. “තිස්ස දත්තා”තිආදිනා ඔධිසකන්ති අත්ථො.

ඉදානි යථාචුත්තෙසු ඡසු පුග්ගලෙසු අභාවෙනබ්බතාය කාරණං දස්සෙන්තො “අප්පියං හි”තිආදිමාහ. තත්ථ අප්පියං හි පියට්ඨානෙ යපෙන්තො කිලමනීති දොසෙන භාවනාය සපරිස්සයතමාහ. අප්පියතා හි පියභාවස්ස උජුපටිපක්ඛා, න ච තස්ස පියට්ඨානෙ යපෙනෙව චිතා භාවනා සිප්ඤ්ඤාති. අනිප්පියසභායකං මජ්ඣන්තට්ඨානෙ යපෙන්තො කිලමනීති රාගෙන භාවනාය සපරිස්සයතමාහ අනිප්පියසභායස්ස ගෙහස්සිතපෙට්ඨානභාවතො. තෙනාහ “අප්පමත්තකෙසි”තිආදි. මජ්ඣන්තං ඉට්ඨානිට්ඨතාහි මජ්ඣසභාවං නෙව පියං නාප්පියන්ති අත්ථො. ගරුට්ඨානෙ පියට්ඨානෙ ච යපෙන්තො කිලමනි මජ්ඣන්තෙ සම්භාවනීයපියායිතබ්බතානං අභාවා. න හි අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතබ්බො භාවනීයතා, මනාපතා වා පච්චුපට්ඨාති, පියගරුභාවසම්පන්නෙ ච පඨමං මෙත්තා භාවෙනබ්බො. කොධො උප්පජ්ජති කොට්ඨාසන්තරභාවානුපනයනතො.

තමෙවාති විසභාගලිඬිගමෙව. ලිඬිගසභාගෙහි අවිසෙසෙන්වා “පියපුග්ගලෙ”ති ආහ. භික්ඛියුද්ධමකාසීති සීලං අධිට්ඨාය පිහිතද්වාරෙ ගබ්භෙ සයනපීයෙ නිසිද්ධිවා මෙත්තං භාවෙන්තො මෙත්තාමුඛෙන උප්පන්නරාගෙන අන්ධිකතො හරියාය සන්තිකං ගන්තුකාමො ද්වාරං අසල්ලක්ඛෙන්වා භික්ඛිං භික්ඛිත්වාපි නික්ඛම්තුකාමතාය භික්ඛිං පහරි. තෙනාහ “මෙත්තායනාමුඛෙන රාගො වඤ්චෙති”ති (නෙත්ති. අට්ඨ. 21), “අන්ධතමං තදා භොති, යං රාගො සහතෙ නර”න්ති ව.

ආදානනික්ඛෙපපරිච්ඡින්නෙ අද්ධාපච්චුප්පන්නභූතෙ ධර්මානතාය පච්චක්ඛතො විය උපලබ්භමානෙ බන්ධප්පබන්ධෙ ඉධ සන්තාදිග්ගහණං, න තියද්ධගතෙහි ආහ “කාලකතෙ පනා”තිආදි. කස්මා පන කාලකතෙ මෙත්තාභාවනා න ඉප්ඤ්ඤාති? මෙත්තාබ්බාපාරස්ස අයොග්‍යට්ඨානභාවතො. න හි මතපුග්ගලො හිතුපසංභාරාරහො. යත්ථ සති සම්භවෙ පයොගතො හිතුපසංභාරො ලබ්භෙය්‍ය, තත්ථෙව මානසො හිතුපසංභාරො යුජ්ජෙය්‍ය. දුක්ඛාපනයනමොදප්පවත්තිසුපි ඵසෙව නයොති කරුණාභාවනාදිනම්පි කාලකතෙ අනිප්ඤ්ඤානං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤත්ථ පගුණමෙත්තාක්කානො ආවරියස්ස කාලකතභාවං අපානන්තො තං මෙත්තාය ඵරිතුකාමො “ආවරියං ආරබ්භ මෙත්තං ආරහති”ති චුත්තො. තෙනාහ “පගුණාව මෙ මෙත්තාක්කානසමාපත්ති”ති. නිමිත්තන්ති ආරම්මණං.

ගවෙසාහිනි “යං පුග්ගලං උද්දිස්සමෙත්තං ආරහසි, සො ජීවති න ජීවති” නි ජානාහිනි අත්ථො. මෙත්තායන්තොති මෙත්තං කරොන්තො, මෙත්තං භාවෙන්තොති අත්ථො.

241. අත්තනි භාවනා නාම සක්ඛිභාවත්ථාති නානාවිධසුඛානුබන්ධඅනවජ්ජසුඛඅඛ්‍යාසෙකසුඛාදි යං අත්තනි උපලබ්භති, තං නිදස්සෙන්තො තස්ස වත්තමානතාය ආහ “අහං සුඛිතො භොමී”ති. සරිරසුඛං නාම අනෙකන්තිකං, ඊදිස්සස්ස පුග්ගලස්ස අනොකාසං විත්තදුක්ඛන්ති තදභාවං සන්ධායාහ “නිද්දුක්ඛොති වා”ති. භොමීති සම්බන්ධො. තථා අවෙරොතිආදීසු, විසෙසතො ව දුක්ඛාභාවෙ සුඛසඤ්ඤා. සා පනායං නිද්දුක්ඛතා වෙරිනං පුග්ගලානං වෙරසඤ්ඤිතානං පාපධම්මානං අභාවතො, විසෙසතො ඛ්‍යාපාදවිරහතො ඊසසඤ්ඤිතාය ඊතියා අභාවතො, අනවජ්ජකායිකසුඛසම්ඛිතියා ව භොතිති දස්සෙන්තො ආහ “අවෙරො අඛ්‍යාපජ්ජො අතීසො සුඛී”ති. අත්තානං පරිහරාමීති එවංභුතො හුත්වා මම අත්තභාවං පවත්තෙමි, යාපෙමිති අත්ථො.

එවං සන්තෙ යං විහඬිගෙ චුත්තං, තං විරුජ්ඣතිති සම්බන්ධො. එවං සන්තෙති එවං සති, යදි අත්තනිපි මෙත්තා භාවෙතබ්බාති අත්ථො. “යං විහඬිගෙ චුත්ත”න්ති වත්වා විහඬිගදෙසනාය සමානගතිකං සුත්තපදං ආහරන්තො “කපඤ්ච භික්ඛු”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො පරතො ආගමීස්සති.

තන්ති විහඬිගාදීසු වචනං. අප්පනාවසෙනාති අප්පනාවහභාවනාවසෙන. ඉදන්ති “අහං සුඛිතො භොමී”තිආදිවචනං. සක්ඛිභාවවසෙනාති අහං විය සබ්බෙ සත්තා අත්තතො සුඛකාමා, තස්මා තෙසු මයා අත්තනි විය සුඛුපසංභාරො කාතබ්බොති එවං තත්ථ අත්තානං සක්ඛිභාවෙ යපනවසෙන. තෙනාහ “සවෙපි හී”තිආදි. කස්මා පන අත්තනි භාවනා අප්පනාවහා න භොතිති? අත්තසිනෙහවසෙන සපරිස්සයභාවතො. කොට්ඨාසන්තරෙ පන භාවිතභාවනස්ස තත්ථාපි සීමසම්භෙදො භොතියෙව.

සබ්බා දිසාති අනවසෙසා දසපි දිසා. අනුපරිගම්ම වෙනසාති විත්තෙන පරියෙසනවසෙන අනුගන්ත්වා. නෙවජ්ඣගා පියතරමත්තනා ක්වචිති සබ්බුස්සාහෙන පරියෙසන්තො අතිසයෙන අත්තතො පියතරං අඤ්ඤං සත්තං කත්ථවි දිසාය නෙව අධිගච්ඡෙය්‍යා න පස්සෙය්‍යා. එවං පියො පුචු අත්තා පරෙසන්ති එවං කස්සවි අත්තතො පියතරස්ස අනුපලබ්භනවසෙන පුචු විසුං විසුං තෙසං තෙසං සත්තානං අත්තා පියො. තස්මා තෙන කාරණෙන, අත්තකාමො අත්තතො භිතසුඛං ඉච්ඡන්තො, පරං සත්තං අත්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකම්පි, න හීංසෙ න හනෙය්‍යා, න විහෙයෙය්‍යාති අත්ථො.

අයං නයොති සබ්බෙහි සත්තෙහි, අත්තතො ව පියතරභාවං නිදස්සෙන්වා තෙසු කරුණායනං වදනා භගවතා සුඛෙසිතාය “අත්තානං සක්ඛිභාවෙ යපෙන්වා සත්තෙසු මෙත්තා භාවෙතබ්බා”ති මෙත්තාභාවනාය නයදස්සනං කතමෙවාති අත්ථො.

242. සුඛපවත්තනත්ථන්ති සුඛෙන අභිච්ඡෙන මෙත්තාය පවත්තනත්ථං. ය්වාස්සාති යො පුග්ගලො අස්ස යොගිතො. පියොති ඉට්ඨො. මනාපොති මනවඩ්ඪනකො. ගරුති ගුණවිසෙසවසෙන ගරුකාතබ්බො. භාවතීයොති සම්භාවෙතබ්බො. ආවරියමත්තොති සීලාදිනා ආවරියප්පමාණො. පියවචනාදීනීති ආදි-සද්දෙන අත්ථවරියාදිකෙ සඬිගණ්භාති. සීලසුතාදීනීති ආදි-සද්දෙන සද්ධාදිකෙ, ධුතධම්මජාගරියානුයොගාදිකෙ ව සඬිගණ්භාති.

කාමන්ති යුත්තප්පත්තකාරිතාසුඛසිද්ධිදීපනොයං නිපාතො. තෙනෙතං දීපෙති – තාදිසං පුග්ගලං උද්දිස්ස භාවනං ආරහන්තො යොගී යුත්තප්පත්තකාරී, සුඛෙන වස්ස තත්ථ භාවනා ඉජ්ඣති, තෙන පන යොගිතා තාවතා සන්තොසො න කාතබ්බොති. තෙනාහ “අප්පනා සම්පජ්ජති”තිආදි. සීමාසම්භෙදන්ති මරියාදාපනයනං, අත්තා පියො මජ්ඣන්තො වෙරිති විභාගාකරණන්ති අත්ථො. තදනන්තරන්ති තතො පියමනාපගරුභාවතීයතො, තත්ථ වා මෙත්තාධිගමතො අනන්තරං. අතිප්පියසභායකෙ මෙත්තා භාවෙතබ්බාති සම්බන්ධො, ගරුට්ඨානීයෙ පටිලද්ධං මෙත්තාමනසිකාරං අතිප්පියසභායකෙ උපසංහරිතබ්බන්ති අත්ථො. සුඛුපසංභාරකතස්ස තං භොති පගෙව පටිපක්ඛධම්මානං වික්ඛම්භිතන්තා. අතිප්පියසභායකතො අනන්තරං මජ්ඣන්තෙ මෙත්තා භාවෙතබ්බා මජ්ඣන්තං පියගරුට්ඨානෙ යපෙතුං සුකරභාවතො. “අතිප්පියසභායකතො”ති ව ඉදං පුරිමාවත්ථං ගහෙන්වා චුත්තං. පගුණමනසිකාරාධිගමතො පට්ඨාය භිස්ස සොපි පියට්ඨානෙ එව තිට්ඨති. මජ්ඣන්තතො වෙරිපුග්ගලෙති මජ්ඣන්තපුග්ගලෙ මෙත්තායන්තෙන තත්ථ පගුණමනසිකාරාධිගමෙන පියභාවං උපසංහරිත්වා තදනන්තරං වෙරිපුග්ගලං භාවනාය මජ්ඣන්තෙ යපෙන්වා තතො මජ්ඣන්තතො පියභාවුපසංභාරෙන වෙරිපුග්ගලෙ මෙත්තා භාවෙතබ්බා. “වෙරිපුග්ගලෙ”ති ව ඉදං පුරිමාවත්ථං ගහෙන්වා චුත්තං. එකෙකස්මීං කොට්ඨාසෙ මුදුං කම්මනියං විත්තං කත්වාති පියගරුට්ඨානීයො, අතිප්පියො, මජ්ඣන්තො, වෙරිති වතුසු පුග්ගලකොට්ඨාසෙසු පයමං තාව පියගරුට්ඨානීයෙ මෙත්තාභාවනං අධිගන්ත්වා වසිභාවජ්ජන්තියා තථාපවත්තං විත්තං කොට්ඨාසන්තරුපසංභාරත්ථං මුදුං කම්මනියං කත්වා තදනන්තරං අතිප්පියසභායෙ අතිප්පියභාවං වික්ඛම්භෙන්වා පියභාවමත්තෙ විත්තං යපෙන්තෙන භාවනා උපසංහරිතබ්බා, තම්පි වසිභාවාපාදනෙන මුදුං කම්මනියං කත්වා තදනන්තරං මජ්ඣන්තෙ උදාසීනභාවං වික්ඛම්භෙන්වා පියභාවං උපට්ඨපෙන්වා භාවනා උපසංහරිතබ්බා, පුන තම්පි වසිභාවාපාදනෙන මුදුං කම්මනියං කත්වා තදනන්තරං වෙරිමිති වෙරිසඤ්ඤං වික්ඛම්භෙන්වා මජ්ඣන්තභාවුපට්ඨපනමුඛෙන පියභාවං උප්පාදෙන්තෙන භාවනා උපසංහරිතබ්බා.

තෙන වුත්තං “තදනන්තරෙ තදනන්තරෙ උපසංභරිතබ්බ”න්ති, කුමනචිත්තං උපනෙතබ්බං උප්පාදෙනබ්බන්ති අත්ථො.

වෙරිපුග්ගලො වා නත්ථි කම්මලෙන වා එතරහි පයොගසම්පන්නියා වා සබ්බසො අනත්ථකරස්ස අභාවතො. මහාපුරිසජාතිකත්තාති මහාපුරිසසභාවත්තා චිරකාලපරිවයසමිද්ධන්තිමෙත්තානුද්දයාදිගුණසම්පන්නතාය උළාරජ්ඣාසයත්තාති අත්ථො. තාදිසො හි සබ්බසභො පරාපරාධං තිණායපි න මඤ්ඤති. තෙන වුත්තං “අනත්ථං කරොන්තෙපි පරෙ වෙරිසඤ්ඤාව නුප්පජ්ජති”ති. තෙනාති තෙන යොගිනා. අත්ථි වෙරිපුග්ගලොති සම්බන්ධො.

243. පුරිමපුග්ගලෙසුති පියාදිසු කුමනස්ස ආරම්මණභූතෙසු පුරිමෙසු පුග්ගලෙසු. මෙත්තං සමාපජ්ජිත්වාති පටිසං වික්ඛම්භෙන්වා උප්පාදිතං මෙත්තාකුමානං සමාපජ්ජිත්වා. මෙත්තායන්තෙන පටිසං පටිච්චනොදෙනබ්බන්ති එත්ථ කෙච්ච පන “උපචාරජ්ඣානං සම්පාදෙන්වා”ති අත්ථං වදන්ති, තෙසං උපචාරජ්ඣානතො චුට්ඨානම්පි ඉච්ඡිතබ්බං සියා “චුට්ඨන්තිවා”ති වුත්තත්තා. පුබ්බෙ තස්මිං පුග්ගලෙ අසනියා අමනසිකාරෙන පටිසං අනුප්පාදෙන්තස්ස සාධාරණතො තං වික්ඛම්භෙන්වා කුමනස්ස උප්පාදනං, සමාපජ්ජනඤ්ඤා වුත්තං. ඉදානි පන තං අනුස්සරන්තස්සපි මනසි කරොන්තස්සපි යථා පටිසං න උප්පජ්ජති, තං විධිං දස්සෙතුං ඉදං වුත්තං “තං පුග්ගලං මෙත්තායන්තෙන පටිසං චිනොදෙනබ්බ”න්ති. මෙත්තායනමෙව හි ඉධ පටිසචිනොදනං අධිප්පෙනං. න නිබ්බාතීති න වුපසම්මති.

අනුසාරතොති අනුගමනතො, පච්චචෙක්ඛණතොති අත්ථො. සට්ඨන්ති වායමිතබ්බං.

තඤ්ඤා ඛො සට්ඨං වායමනං. ඉමිනා ඉදානි වක්ඛමානෙන ආකාරෙන.

උභතො ද්විසු යානෙසු දණ්ඨො එතස්සාති උභතොදණ්ඨකං, තෙන. ඔචරකා ලාමකාචාරා පාපපුරිසා. තත්ත්වීති තෙසුපි අධිගමඨගාති ඔක්කන්තෙසුපි. තෙනාති මනොපදොසෙන. න සාසනකරො. සබ්බපාපස්ස අකරණං හි සාසනං. තස්සෙවාති තතොපි. නිස්සක්කෙ හි ඉදං සාම්ච්චනං, සමුච්චයෙ ව එව-සද්දො, පයමං කුද්ධපුරිසතොපිති අත්ථො. තෙනාති කුප්ඤ්ඤෙන. පාපියොති පාපතරො. සාරම්භාදිකස්ස කිලෙසානුබන්ධස්ස වත්ථුභාවතො කොධස්ස සාවජ්ජනං ඤන්වාපි කුප්ඤ්ඤතො සචෙ කොධෙ අනවජ්ජසඤ්ඤා කුද්ධස්ස පුග්ගලස්ස න පටිකුප්ඤ්ඤායාති කෙච්ච. උභින්නන්ති ද්වින්නං පුග්ගලනං. තෙනාහ “අත්තනො ව පරස්ස වා”ති. අප වා උභින්නන්ති උභයෙසං ලොකානං, ඉධලොකපරලොකානන්ති අත්ථො.

සපත්තකත්තාති පටිසන්තුහි ඉච්ඡිතා. සපත්තකරණාති තෙහි කාතබ්බා. කොධනන්ති කුප්ඤ්ඤාසිලං. කොධනායන්ති කොධනො අයං, අයන්ති ව නිපාතමත්තං. කොධපරෙතොති කොධෙන අනුගතො, පරාහිභූතො වා. දුබ්බණ්ණොව භොතීති පකතියා වණ්ණවාපි අලඬිකතපටියන්තොපි මුඛවිකාරාදිවසෙන චිරුපො එව භොති එතරහි, ආයතිං වාති. කොධාහිභවස්ස එකන්තිකමිදං එලන්ති දිපෙතුං “දුබ්බණ්ණො වා”ති අවධාරණං කර්වා පුන “කොධාහිභූතො”ති වුත්තං. න පවුරත්ථොති න පහුතධතො. න භොගවාති උපභොගපරිභොගවත්ථුරහිතො. න යසවාති න කිත්තිමා.

ජවලාතන්ති ජවදහනාලාතං, විතකායං සන්තප්පනුම්මක්කන්තිපි වදන්ති. උභතොපදික්කන්ති උභොසු කොට්ඨ දඩ්ඨං. මජ්ඣිම භූමකන්ති වෙමජ්ඣුට්ඨානෙ සුතබස්ස වා සිඬගාලස්ස වා උභදෙන ගුප්ථන මක්ඛිතං. කට්ඨත්ථන්ති දාරුකිච්චං. නෙව එරති න සාධෙති. තදුපමාහන්ති තදුපමං තාදිසං අහං. ඉමන්ති “සො ව භොති අහිජ්ඣාලු”තිආදිනා (ඉතිවු. 92) භෙට්ඨා වුත්තං සන්ධාය සත්ථා වදති, තස්මා කාමෙසු තිබ්බසාරාගතාදිනා සීලරහිතන්ති අධිප්පායො. ඉධ පන ඛ්‍යාපන්තචිත්තං පදුට්ඨමනසඬිකප්පතාවසෙන යොජෙතබ්බං.

සො දානි ත්වන්තිආදි යථාවුත්තෙහි සුත්තපදෙහි අත්තතො ඔවදනාකාරදස්සනං.

244. යො යො ධම්මොති කායසමාචාරාදිසු යො යො සුචරිතධම්මො. වුපසන්තොති සංයතො. පරිසුද්ධොති කිලෙසමලවිගමෙන විසුද්ධො. කිලෙසදාභාභාවෙන වා උපසන්තො, අනවජ්ජභාවෙන පරිසුද්ධො, කායසමාචාරස්සෙව උපසමො චිරකාලං සංයතකායකම්මතාය වෙදිතබ්බො. එවං සෙසෙසුපි.

තෙති වච්චනොසමාචාරෙ.

සොති උපසන්තවච්චසමාචාරො පුග්ගලො. පටිසන්ථාරකුසලොති යථා පරෙහි ජිද්දං න භොති, එවං පටිසන්ථාරණෙ කුසලො. සබ්බෙලොති අධිවාසනබන්තිසඬිබාතෙන සබ්බභාවෙන සමන්තාගතො. සුඛසම්භාසොති පියකථො. සම්මොදකොති සම්මොදනියකථාය සම්මොදනසීලො. උත්තානමුඛොති විකුණිතමුඛො අහුන්වා පිතිසොමනස්සවසෙන විකසිතමුඛො. පුබ්බභාසීති යෙන කෙනචි සමාගතො පටිසන්ථාරවසෙන පයමංයෙව ආභාසනසීලො. මධුරෙන සරෙන ධම්මං ඔසාරෙති සරභඤ්ඤාවසෙන. සරභාණං පන කරොන්තො පරිමණ්ඩලෙහි පරිපුණ්ණෙහි පදෙහි ව ඛ්‍යාඤ්ජනෙහි ව අඛ්‍යාකුලෙහි ධම්මකථං කථෙති.

සබ්බජනස්ස පාකටො සක්කච්චකිරියායාති අධිප්පායො. තෙනාහ “යො හී”තිආදි. ඔකප්පෙත්වාති සද්දහිත්වා. ඔකප්පනලක්ඛණා හි සද්ධා. ඔහිතසොතොති අවහිතසොතො, සුස්සුසන්තොති අත්ථො. අවධිංකත්වා අත්ථං කත්වා, අත්ථිකො වා හුත්වා.

“එකොපි න වූපසන්තො හොති”ති පායො, එවරුපො පුග්ගලො නිරයතො නිරයං උපපජ්ජන්තො බහුකාලං තත්ථෙව සංසරතිති දස්සෙතුං “අවධම්මානිරයසොළසඋස්සදනිරයපරිපූරකො භවිස්සති”ති වුත්තං. තත්ථ සඤ්ජිවාදයො අවධි මහානිරයා. අවිච්චිමහානිරයස්ස ද්වාරෙ ද්වාරෙ වත්තාරො වත්තාරො කත්වා කුක්කුළාදයො සොළස උස්සදනිරයා. කාරුඤ්ඤං උපධිප්පෙනබ්බං මහාදුක්ඛභාගිභාවතො. යස්මිං පුග්ගලෙ අවිභෙසාභුතා දුක්ඛාපනයනකාමතා උපතිට්ඨති, තත්ථ පටිසො අනොකාසොවාති ආහ “කාරුඤ්ඤම්පි පටිච්ච ආසාතො වූපසම්මති”ති.

ඉමස්ස ව අත්ථස්සාති “යො යො ධම්මො”තිආදිනා වුත්තස්ස අත්ථස්ස.

245. යං චෙරි දුක්ඛාපෙතුං සක්කොති, සො තස්ස වසෙන “අත්තනො වීසයෙ”ති වුත්තො හික්ඛුතො කායො. කිත්ති කිං කාරණං. තස්සාති චෙරිතො. අවිසයෙති දුක්ඛං උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්‍යාය අගොචරෙ. සචිත්තෙති අත්තනො චිත්තෙ. මහානත්ථකරන්ති ඉධලොකත්ථපරලොකත්ථපරමත්ථානං විරාධනවසෙන මහතො විපුලස්ස, නානාවිධස්ස ව දිට්ඨධම්මිකාදිභෙදස්ස අනත්ථස්ස කාරණං. මූලනිකන්තනන්ති සීලස්ස මූලාති නාම හිරොත්තප්පබන්තිමෙත්තානුද්දයා, තෙසං ඡිත්තදානං. කොධො හි උප්පජ්ජමානොව පාණාතිපාතාදිවසෙන හිරොත්තප්පාදීති උච්ඡින්නදිති. ජලොති අත්ථබ්බාලො.

අනරියං කම්මන්ති චෙරිනා කතමභාපරාධමාහ. යො සයන්ති යො ත්වං සයම්පි. දොසෙතුකාමොති කොධං උප්පාදෙතුකාමො. යදි කරි යදි අකාසි. දොසුප්පාදෙනාති දොසස්ස උප්පාදෙනා. දුක්ඛං තස්ස ව නාමාති දුක්ඛඤ්ච නාම තස්ස අපරාධකස්ස. නාමාති අසම්භාවනෙ නිපාතො, තෙන තස්ස කාරණං අනෙකන්තිකන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “කාහසි වා න වා”ති, කරස්සසි න වා කරස්සසිති අත්ථො. අහිතං මග්ගන්ති අත්තනො අහිතාවහං දුග්ගතිමග්ගං.

අවධානෙති දොසො තව අප්පියස්ස කාරාපකො, සත්තු පන තස්ස වසවත්තිත්‍යාය දාසසදිසොති අවධානං පච්චාපකිරියාය. තස්මා තමෙව දොසං ඡිත්තදස්සු උච්ඡින්නද. බණ්කත්තාති උදයවයපරිච්ඡින්නො අත්තනො පවත්තිකාලසඬ්ඛාතො බණො එතෙසං අත්ථිති බණ්කා, තඛ්භාවතො බණපභඩ්දභාවතොති අත්ථො. කස්ස දානීධ කුප්ඤ්ඤිති අපරාධකස්ස සන්තානෙ යෙහි බන්ධෙහි තෙ අපරාධො කතො, තෙ තංඛණංයෙව සබ්බසො නිරුද්ධා. ඉදානි පන අඤ්ඤෙ තිට්ඨන්තිති කස්ස ත්වං ඉධ කුප්ඤ්ඤි. න හි යුත්තං අනපරාධෙසු කුප්ඤ්ඤනන්ති අධිප්පායො. තං විනා කස්ස සො කරෙති යො පුග්ගලො යස්ස දුක්ඛං කරොති, තං දුක්ඛකිරියාය විසයභුතං පුග්ගලං විනා කස්ස නාම සො දුක්ඛකාරකො දුක්ඛං කරෙ කරෙය්‍ය. සයම්පි දුක්ඛභෙතු ත්වම්හිති එවං සයම්පි ත්වං එතස්ස දුක්ඛස්ස භෙතු, එවං සමානෙ තස්ස තුය්භඤ්ච තස්ස දුක්ඛස්ස භෙතුභාවෙ කිං කාරණං තස්ස කුප්ඤ්ඤි න තුය්භන්ති අත්ථො.

246. පරලොකෙපි අනුගාමිභාවතො කම්මංයෙව සකං සන්තකං එතෙසන්ති කම්මස්සකා, තෙසං භාවො කම්මස්සකතා. පච්චචෙක්ඛණා නාම නිසෙධනත්ථා, නිසෙධනඤ්ච භාවිතො කම්මස්සාති ආහ “යං කම්මං කරිස්සසි”ති. පටිසවසෙන පන පවත්තකම්මං පාකටභාවතො ආසන්තං, පච්චක්ඛඤ්චාති ආහ “ඉදඤ්චා”ති. ව-සද්දො බ්‍යතිරෙකෙ, සො තස්ස කම්මස්ස ඵලනිස්සන්දෙන “නෙව සම්මාසම්බොධි”න්තිආදිනා බ්‍යතිරෙකතො වුවිච්චානමෙවත්ථං ජොතෙති. නෙව සමත්ථන්ති සම්බන්ධො. නිරයෙ නියුත්තං, ජාතන්ති වා නෙරයිකං. අත්තානංයෙව ඔකිරති දොසරපෙනාති අධිප්පායො.

247. සත්ථු පුබ්බවරියගුණා පච්චචෙක්ඛිතබ්බා, සත්ථු ගාරවෙනාපි පටිසං වූපසමෙය්‍යාති.

බොධිසත්තොපි සමානො නනු තෙ සත්ථා චිත්තං නප්පදුසෙසි, පගෙව අභිසම්බුද්ධොති අධිප්පායො. දෙවියා පදුට්ඨෙතාති දෙවියා සද්ධිං පදුබ්භිතා මිච්ඡාචාරවසෙන අපරද්ධෙන. යත්ථ සුසානෙ ඡවසරිරං ඡඩ්ඪියති, තං ආමකසුසානං. නිඛඤ්ඤමානොති නිඛණියමානො. පුරිසකාරං කත්වාති ආවාටතො නික්ඛමනත්ථාය බාහුබලෙන පුරිසකාරං කත්වා. යක්ඛානුභාවෙනාති අඩ්ඨවිනිච්ඡයෙන ආරාධිතචිත්තස්ස යක්ඛස්ස ආනුභාවෙන. සිරිගබ්භන්ති වාසාගාරෙ.

ආසීසෙට්ඨාති යථාධිප්පෙන අත්ථෙ ඤායතො අනවජ්ජනො ආසං කරෙය්‍ය. න නිබ්බින්නදෙය්‍යාති “එවං කිච්ඡාපන්තස්ස මෙ කුතො සොත්ථිභාවො”ති න නිබ්බින්නදෙය්‍ය. වුත්තඤ්ඤි “ආපදාසු බො, මහාරාජ, ථාමො වෙදිතබ්බො”ති (උදා. 53). යථා ඉච්ඡින්නි යෙන පකාරෙන කස්සවි පිළං අකත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨිතං අත්තානං ඉච්ඡිං, තථා අහං අහුන්ති පස්සාමි. වොති හි නිපාතමත්තං.

කාසිරඤ්ඤාති කලාබුනා කාසිරාජෙන. සකණ්ටකාහීති අයකණ්ටකෙහි සකණ්ටකාහි.

මහල්ලකොති වුද්ධො වයොඅනුප්පත්තො. රුජ්ඣන්තීති නිරුජ්ඣන්ති.

චිත්තපරිගණ්හනකාලොති විසෙවනං කාතුං අදත්වා චිත්තස්ස සම්මදෙව දමනකාලො.

පුපුසල්ලෙනාති විපුලෙන සල්ලෙන. නාගොති හත්ථිනාගො. වධිති විජ්ඣි, මාරෙසිති වා අත්ථො. ඉමං යානං ආගන්ත්වා මයි එවං කරණං නාම න තව වසෙන හොති, තස්මා කස්ස වා රඤ්ඤො, රාජමත්තස්ස වා අයං පයොගො උයොපනාති අත්ථො.

ඡබ්බණ්ණරස්මිති නිලපිතලොහිතාදිවසෙන ඡබ්බණ්ණමයුඛා. ඡබ්බණ්ණකිරණවත්තදත්තතාය හි තෙ හත්ථි “ඡද්දන්තා”ති වුච්චන්ති, න ඡද්දන්තවත්තතාය.

ඡාතොති ජිසවිජිතො. බාදෙය්‍යාති බාදෙය්‍යං, අයමෙව වා පායො. ආහිතොති සුහිතො. සම්බලන්ති මග්ගාහාරං. තං පන යස්මා උපවාරෙන පටස්ස හිතන්ති වුච්චති, තස්මා “පාටෙය්‍ය”න්තිපි වුත්තං. “මිත්තදුබ්භි වතායං අත්ථබ්බාලො”ති කාරුඤ්ඤෙන අස්සුපුණ්ණොති නෙත්තෙහි තං පුරිසං උදික්ඛමානො.

මා අයොයාසි මෙ හදන්තෙති එත්ථ මාති නිපාතමත්තං, මාති වා පටික්ඛෙපො, තෙන උපරි තෙන කාතබ්බං විජ්ජකාරං පටිසෙධෙති. අයොයා මෙති අයාරකො ත්වං මම අතිථිභාවතො. හදන්තෙති පියසමුදාවාරො. ත්වං නාමෙතාදිසං කරිති ත්වමපි එවරුපං අකාසි නාම.

තිරච්ඡානභූතොපි පන මහාකපි හුත්වා බෙමන්තභූමිං සම්පාපෙසිති යොජනා.

පෙළාය පක්ඛිපන්තෙපිති බුද්දකාය පෙළාය පාදෙහි කොටත්වා පක්ඛිපන්තෙපි. මද්දන්තෙපිති දුබ්බලභාවකරණත්ථං නානප්පකාරෙහි මද්දන්තෙපි. අලම්පානෙති එවංනාමකෙ අභිතුණ්ඨිකෙ.

පීතං වාති එත්ථ වා-සද්දො අවුත්තත්ථවිකප්පෙ, තෙන ඔදාතමඤ්ජිට්ඨාදිං අවුත්තං සඛිගණ්හාති. චිත්තානුවත්තන්තොති චිත්තං අනුවත්තන්තො. හොමි චිත්තිතසන්තිහො එවමයං බහුලාහං ලහතුති. ආනුභාවෙන පන ථලං කරෙය්‍ය උදකං...පෙ.... ඡාරිකං කරෙ. එවං පන යදි චිත්තවසී හෙස්සං...පෙ.... උත්තමත්ථො න සිජ්ඣතිති තදා අත්තනා තත්ථ දිට්ඨං ආදීනවං දස්සෙති හගවා. තත්ථ උත්තමත්ථොති බුද්ධභාවමාහ. හොප්පුත්තෙහිති ලුද්දපුත්තෙහි.

අළාරාති යෙන සයං තදා ලුද්දහත්ථතො මොවිතො, තං සත්ථවාහං නාමෙන ආලපති. අතිකස්සාති නාසාය ආවුතරජ්ජුං ආකඬ්ඨිත්වා. සම්පරිගය්හාති කාලචෙත්තලතාදිහි සබ්බසො පරිග්ගහෙත්වා, අච්ඡරියාති දුස්සහානං සහනවසෙනාති අධිප්පායො.

අතිවිය අයුත්තං අප්පතිරුපං පටිසචිත්තුප්පාදනෙන කෙනවි අප්පට්ඨසමබන්තිගුණස්ස සත්ථුසාසනාවොක්ඛමනප්පසඬගතො.

248. “අනමතග්ගොයං, භික්ඛවෙ, සංසාරො”තිආදිනා (සං. නි. 2.124; 3.99, 100; 3.5.520; කථා. 75) ආගතාති සුත්තපදාති අනමතග්ගසද්දො, තදත්ථො වා එතෙසන්ති අනමතග්ගියාති.

අපෙහි ගමනමග්ගො අප්පථො. සඬකු ලග්ගාපෙත්වා තෙ ආලම්බිත්වා ගමනමග්ගො සඬකුපථො. සඬකුති අඬකුසාකාරෙන කතදීසදණ්ඨො වුච්චති. ආදි-සද්දෙන පපාතමග්ගදුග්ගමග්ගාදිකෙ සඬගණ්හාති. උභතොබ්බුල්ලෙනි සම්පහාරත්ථං ද්විතිපි පක්ඛෙහි ගාල්හසන්තාහෙ. අඤ්ඤාති ව දුක්කරාති කරිත්වා ධනාසාය පබ්බතවිදුග්ගනදිවිදුග්ගාදිපක්ඛන්දනවසෙනාති අධිප්පායො. මං පොසෙසි, උපකාරං අකාසි, තත්ත නප්පතිරුපං මනං පදුසෙතුන්ති එවං චිත්තං උප්පාදෙතබ්බන්ති සම්බන්ධො. එවං චිත්තුප්පාදනඤ්ච එතරහි දිස්සමානෙන පුත්තාදීනං පොසනාදිනා අතීතස්ස අනුමානතො ගහණවසෙන වෙදිතබ්බං.

249. මෙත්තායාති මෙත්තාසඬබ්බතාය, මෙත්තාසහිතාය වා. වෙතොවිමුත්තියාති චිත්තසමාධානෙ. ආසෙවිතායාති ආදරෙන සෙවිතාය. භාවිතායාති වඩ්ඨිතාය. බහුලිකතායාති පුනප්පුනං කතාය. යාතීකතායාති යුත්තයානං විය කතාය. වත්ථුකතායාති අධිට්ඨානවත්ථුං විය කතාය. අනුවධිතායාති අධිට්ඨිතාය. පරිචිතායාති පරිචිණ්ණාය විණ්ණවසීභාවාය. සුසමාරද්ධායාති සුට්ඨු සම්පාදිතාය. පාටිකඬ්ඛාති ඉච්ඡිතබ්බා අවස්සංභාවිතො. සෙසං පරතො ආගමිස්සති.

250. ධාතුචිතිබ්බොගොති සසම්භාරසඬබ්බෙපාදිනා ධාතුනං චිතිබ්භුජනං. අපරාධො නාම අපරජ්ඣන්තස්ස පුග්ගලස්ස රුපධම්මමුඛෙන ගය්හතිති කත්වා ආහ “කිං කෙසානං කුජ්ඣසී”තිආදි, කෙසාදිචිතිමුත්තස්ස අපරජ්ඣනකස්ස පුග්ගලස්ස අභාවතො. ඉදාති නිබ්බන්තිතපරමත්ථධම්මවසෙනෙව චිතිබ්බොගවිධිං දස්සෙතුං “අථ වා පනා”තිආදි වුත්තං. පඤ්චක්ඛන්ධෙ උපාදාය, ද්වාදසායතනාති උපාදායාති පච්චෙකං උපාදාය-සද්දො

යොජනබ්බො. කොධස්ස පතිට්ඨානට්ඨානං න භොතීති යථා ආරග්ගෙ සාසපස්ස, ආකාසෙ ච චිත්තකම්මස්ස පතිට්ඨානට්ඨානං නත්ථි, එවමස්ස “වෙරි”ති පරිකප්පිතෙ පුග්ගලෙ කොධස්ස පතිට්ඨානට්ඨානං න භොති, කෙසාදිනං අකුප්ඤ්ඤිකබ්බො, තබ්බිනිමුත්තස්ස ච පුග්ගලස්ස අභාවතො.

251. සංවිභාගොති ආමිසසංවිභාගො. පරස්සාති පච්චත්ථිකස්ස. භින්නාපීචොති අපරිසුද්ධාපීචො. තස්සෙවං කරොතොති එවං සංවිභාගං කරොත්තස්ස තස්ස දායකස්ස. ඉතරස්සාති පටිග්ගාහකස්ස. “මම මාතරා උපාසිකාය දින්නො”ති ඉදං “ධම්මියලාභො”ති එතස්ස කාරණවචනං. තෙන පන තස්ස ආගමනසුද්ධිං දස්සෙති.

සබ්බත්ථසාධකන්ති “අත්තත්ථො පරත්ථො දිට්ඨධම්මිකො අත්ථො සම්පරායිකො අත්ථො”ති (මහානි. 69; චූළනි. මොසරාජමාණවජුවුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5) එවමාදිනං සබ්බෙසං අත්ථානං, භිතානං, පයොජනානඤ්ච නිප්ථාදකං. උන්නමන්ති දායකා. නමන්ති පටිග්ගාහකා.

252. එවන්ති යථාචුත්තෙහි කකචුපමොවාදානුස්සරණාදිහි අත්තනො ඔවදනාකාරෙහි. චූපසන්නපට්ඨස්සාති පටිසඬ්ඛානබලෙන විනොදිතාසාතස්ස. තස්මිම්පිති වෙරිපුග්ගලෙපි. වෙරි-ගහණෙනෙව චෙත්ථ අප්පියපුග්ගලස්සාපි ගහණං දට්ඨබ්බං වෙරිමිති මෙත්තාය සිද්ධාය තස්මිම්පි මෙත්තාසිද්ධිතො, පියතො පන අතිප්පියසභායකස්ස විසුං ගහණං ආසන්නපච්චත්ථිකස්ස දුබ්බිනිමොවයභාවදස්සනත්ථං. මෙත්තාවසෙනාති මෙත්තායනවසෙන. සමචිත්තතන්ති හිතුපසංභාරෙන සමානචිත්තතං. සීමාසම්භෙදො සා එව සමචිත්තතා. ඉමස්මිං පුග්ගලෙති මෙත්තාකම්මට්ඨානිකපුග්ගලෙ. නිසින්නෙති භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භූමිමං.

හිතමප්ඤ්ඤාතෙති පියෙ, මප්ඤ්ඤාතෙ ච. චතුබ්බිධෙති චතුබ්බිධෙ ජනෙ, යත්ථ කත්ථචිති අධිප්පායො. නානත්තන්ති පියමප්ඤ්ඤාතාදිනානාකරණං. හිතචිත්තොව පාණිනන්ති කෙවලං සත්තෙසු හිතචිත්තො එවාති පචුච්චති, න පන “මෙත්තාය නිකාමලාභී”ති වා “කුසලී”ති වා පචුච්චති. කස්මා? යස්මා අත්තාදියු පස්සති නානත්තන්ති. කස්මා පනායං හිතචිත්තො කුසලීති න චුච්චති? සාතිසයස්ස කුසලස්ස වසෙන කුසලිභාවස්ස අධිප්පෙතත්තා. ඉමස්ස ච පුග්ගලස්ස මෙත්තාභාවනා න විසෙසවතී. අප්ථ වා න නිකාමලාභී මෙත්තාය යතො අත්තාදියු පස්සති නානත්තං. කුසලීති පචුච්චති, යස්මා හිතචිත්තොව පාණිනන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ගාමසීමාදයො විය ගාමන්තරාදිහි සත්තසඬ්ඛානෙ මෙත්තාවිසයෙ භාවනාය පුබ්බෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසංකිණ්ණමරියාදාරූපෙන ධීතත්තා අත්තාදයො ඉධ සීමා නාමාති ආහ “චතස්සො සීමායො”ති. සමිහින්නා භොන්තිති එත්ථ චුත්තං සම්භෙදං දස්සෙතුං “සමං ඵරති මෙත්තායා”තිආදි චුත්තං. මභාවිසෙසොති මහන්තො භාවනාය විසෙසො අතිසයො. පුරිමෙන පුරිමතො අත්තාදිනානත්තදස්සිනා. න නායතීති න ඤායති.

253. නිමිත්තන්ති යථා කසිණකම්මට්ඨානාදියු තංතංකසිණමණ්ඩලාදිපරිග්ගහමුඛෙන භාවනාවසෙන ලද්ධං උග්ගහනිමිත්තං නිස්සාය ඤානස්ස ගොචරභාවෙන පටිභාගනිමිත්තං උපතිට්ඨති, න එවමිධ උපට්ඨිතං නිමිත්තං නාම අත්ථි. යො පනායං යථාචුත්තො සීමාසම්භෙදො ලද්ධො, ස්වෙව නිමිත්තං වියාති නිමිත්තං. තස්මිං හි ලද්ධෙ භාවනාය සාතිසයත්තා නිවරණානි වික්ඛම්භිතානෙව භොන්ති, කිලෙසා සන්තිසින්නාව, උපචාරසමාධිනා චිත්තං සමාහිතමෙව. තෙනාහ “නිමිත්තඤ්ච උපචාරඤ්ච ලද්ධං භොති”ති. තමෙව නිමිත්තන්ති සීමාසම්භෙදවසෙන පචත්තසමප්තිමිත්තං. අප්පකසිරෙනෙව අකිච්ඡෙනෙව, පගෙව පරිපන්ථස්ස විසොධිතත්තා.

එත්තාවතාති එත්තකෙන භාවනානුයොගෙන. අනෙන යොගිනා. පඤ්චඩ්ගවිප්පභිනන්තිආදිනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තො එව.

“පයමප්ඤ්ඤානාදිනං අඤ්ඤතරවසෙනා”ති ඉදං චක්ඛමානාය විකුබ්බනාය තෙසං සාධාරණතාය චුත්තං. අප්පනාප්පත්තචිත්තස්සෙව න උපචාරමත්තලාභිනො. පගුණබලවභාවාපාදනෙන වෙපුල්ලාදිවිසෙසප්පත්තස්ස ඔධිසො, අනොධිසො ච දිසාඵරණාදිවසෙන ඤානස්ස පච්ඡම්භනා විකුබ්බනා විවිධා කිරියාති කත්වා.

254. මෙත්තාසහගතෙනාති උප්පාදතො යාව හඬගා මෙත්තාය සහ පචත්තෙන සංසට්ඨෙන සම්පයුත්තෙනාති අත්ථො. යස්මා පන තං චුත්තනායෙන මෙත්තාය සහගතං, තාය එකුප්පාදාදිවිධිනා සම්මදෙව ආගතං භොති, තස්මා චුත්තං “මෙත්තාය සමන්නාගතෙනා”ති. වෙතො-සද්දො “අධිවෙනසො”තිආදියු (පා.වි. 153; උදා. 37) සමාධිපරියායොපි භොතීති තතො විසෙසෙතුං “වෙනසාති චිත්තෙනා”ති චුත්තං. එතන්ති එතං පදං. දිසොධිපරිග්ගහො සත්තොධිපරිග්ගහමුඛෙනෙව භොතීති දස්සෙන්නො ආහ “එකිස්සා දිසාය පයමපරිග්ගහිතං සත්තං උපාදායා”ති. දිසාසු හි ධීතසත්තා දිසාගහණෙන ගහිතා. තෙනාහ “එකදිසාපරියාපන්නසත්තඵරණවසෙන චුත්ත”න්ති. ඵරණඤ්ච සාරම්මණස්ස ධම්මස්ස අත්තතො ආරම්මණස්ස එස්සනා පච්චක්ඛතො දස්සනං ගහණං ආරම්මණකරණමෙවාති ආහ “ඵරිත්ථාති පුසිත්ථා ආරම්මණං කත්ථා”ති. බ්‍රහ්මචිහාරාධිට්ඨිකන්ති මෙත්තාඤ්ඤානුපත්ථම්භිතං. තථාති නියමනං. තං අනියමාපෙක්ඛසම්බන්ධිභාවතො උපමාකාරනියමනං. දුතියන්ති උපමෙයාදස්සනං, උපමෙයාඤ්ච නාම උපමං, තෙන සම්බන්ධඤ්ච විනා නත්ථිති තදුහයම්පි දස්සෙතුං “යථා පුරත්ථිමාදියු”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තථා දුතියන්ති එත්ථ ඵරිත්ථා විහරතීති ආනෙත්ථා සම්බන්ධිතබ්බං. එවං තතියං චතුත්ථන්ති එත්ථාපි. තදනත්තරන්ති ච ඵරණාපෙක්ඛං.

අනන්තරග්ගහණං, න ඵරිතබ්බදිසාපෙක්ඛං දිසානං අනිද්දිට්ඨරූපත්තා. ඵරණානුක්කමෙන හි තාසං දුතියාදිතා, න සරූපතො. තෙනෙවාහ “යං කිඤ්චි එකං දිස”න්ති. ඉතීති එවං යථාචුත්තං චතස්සො, එවං උද්ධං දිසං ඵරිත්වා විහරතීති අත්ථො. තෙනාහ “එතෙනෙව නයෙනා”ති. ඉදම්පි ඉති-සද්දස්සෙව අත්ථදස්සනං. පාළියං (ම. නි. 3.309; 3.230; විහ. 642) අධො තිරියන්ති එත්ථ පි-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති දස්සෙනං “අධොදිසම්පි තිරියං දිසම්පි”ති චුත්තං. එතෙනෙව “දුතිය”න්තිආදිසු පි-සද්දස්ස ලුත්තනිද්දිට්ඨතා දිපිතාති වෙදිතබ්බං. එවමෙවාති ඉදම්පි ඉති-සද්දස්සෙව අත්ථදස්සනං. එත්ථ ච “අධො”ති ඉමිතා යථා තිරියෙසු, නාගභවනාදිසු, යත්ථ තත්ථ වා අත්තනො හෙට්ඨිමදිසාය සත්තා ගස්හන්ති, එවං “උද්ධ”න්ති ඉමිතා දෙවලොකෙ, යත්ථ තත්ථ වා අත්තනො උපරිමදිසාය සත්තා ගහිතාති වෙදිතබ්බං.

මජ්ඣිමනිකායෙහි ආදි-සද්දෙන ඉත්ථිපුරිසඅරියානරියදෙවමනුස්සාදිකෙ පහෙදෙ සඬගණ්හාති. ඊසකම්පි බහි අවික්ඛිපමානොති අප්පකම්පි කම්මට්ඨානතො බහි වික්ඛෙපං අනාපජ්ජන්තො හිතුපසංභාරතො අඤ්ඤා ථොකම්පි අවත්තමානො. සබ්බත්තකායාති වා සබ්බෙන අත්තභාවෙන යථා සබ්බභාවෙන අත්තනි අත්තනො අත්තභාවෙ හිතෙසිතා, එවං සබ්බධි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තාය ඵරිත්වා විහරතීති අත්ථො. මෙත්තාය වුවිච්චානත්තා සත්තවිසයො සබ්බ-සද්දො, සො ච දිසං කත්වා චුත්තො, තස්මා සබ්බසත්තකායසබ්බාතා පජා එතස්ස අත්ථිති සබ්බාවත්තොති පදත්ථතො දස්සෙන්තො “සබ්බාවත්තන්ති සබ්බසත්තවත්ත”න්ති ආහ. එත්ථ ච සබ්බධිති දිසොධිතා, දෙසොධිතා ච අනොධිසොඵරණං චුත්තං, සබ්බත්තකාය සබ්බාවත්තන්ති සත්තොධිතා. තථා හි චුත්තං “අනොධිසො දස්සන්තත්ථ”න්ති. එකමෙවත්ථං පකාරතො පරියායෙන්ති ඤාපෙන්නීති පරියායා, වෙච්චනාති. විපුලාදිසද්දා වෙන්ථ තාදිසාති අධිප්පායො. තෙනාහ “විපුලෙනාති එවමාදිපරියායදස්සනතො”ති. පරියායදස්සනෙ ච පුබ්බෙ ගතිතපදානිපි පුන ගස්හන්ති, යථා “සද්ධා සද්දහනා”ති (ධ. ස. 12) එත්ථ චුත්තම්පි සද්ධාපදං පුන ඉන්ද්‍රියාදිපරියායදස්සනෙ “සද්ධා සද්ධිත්තිය”න්ති (ධ. ස. 12) චුත්තං. තථාසද්දො වා ඉතිසද්දො වා න චුත්තොති “මෙත්තාසභගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරතී”ති එතස්ස අනුවත්තකො තථා-සද්දො ච ඉති-සද්දො ච තෙසං ඵරණානන්තරාදිට්ඨානං අට්ඨානන්ති කත්වා තෙ න චුත්තාති පුන “මෙත්තාසභගතෙන වෙතසාති චුත්ත”න්ති අත්ථො. චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පුන වචනං නිගමනන්ති ආහ “නිගමනවසෙන වා එතං චුත්ත”න්ති. නනු ච සමාපනවසෙන චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පුන වචනං නිගමනන්ති? නායං දොසො ඔධිසොඅනොධිසොඵරණානං සමාපනෙ එව චුත්තත්තා. විපුලෙනාති මහන්තෙන, මහත්තඤ්චස්ස අසුභකම්මට්ඨානාදිසු විය ආරම්මණස්ස එකදෙසමෙව අග්ගහෙත්වා අනවසෙසග්ගහණවසෙනාති ආහ “ඵරණවසෙන විපුලතා දට්ඨබ්බා”ති.

කිලෙසවික්ඛම්හනසමත්ථතාදිති මහත්තං ගතං, මහන්තෙහි වා උළාරච්ඡන්දවිත්තවීරියපඤ්ඤෙහි ගතං පටිපන්නන්ති මහග්ගතං. තයිදං යස්මා එකන්තතො රූපාවචරං, තස්මා චුත්තං “භූමිවසෙන මහග්ගත”න්ති. නිරුළ්භො හි රූපාරූපාවචරෙසු මහග්ගතවොහාරො. පගුණවසෙනාති පකාරතො ගුණිතං බහුලිකතං පගුණං, තස්ස වසෙන, සුභාවිතභාවෙනාති අත්ථො. තං හි පමාණං ගහෙනං අසක්කුණෙය්‍යතාය අප්පමාණං නාම හොති. අප්පමාණසත්තාරම්මණවසෙනාති අපරිමාණසත්තාරම්මණකරණවසෙන. සයම්පි වෙරරහිතත්තා, තංසමධිගිතො වෙරාභාවහෙතුත්තා ච අවෙරං. තයිදං ද්වයං යතො ලහති, තං දස්සෙනං “බ්‍යාපාදපච්චත්ථිකප්පහානෙනා”ති චුත්තං. වෙතසො බ්‍යාපත්තිවසෙන හනනතො බ්‍යාපජ්ජං, වෙතසිකං අසානං, තදභාවතො අබ්‍යාපජ්ජං. තෙනාහ “නිද්දුක්ඛ”න්ති. තං පනස්ස අබ්‍යාපජ්ජන්තං පඤ්චවිඤ්ඤාණාදිතං විය න සභාවතො, අථ බො පච්චත්ථිකච්චෙකතොති දස්සෙන්තො “දොමනස්සප්පහානතො”ති ආහ. අයන්ති ඉධ යථානීතං අප්පමඤ්ඤාවිභවිගෙ (විහ. 642), තෙසු තෙසු ව සුත්තපදෙසෙසු (ම. නි. 1.459; 2.309, 315) ආගතං මෙත්තාබ්‍රහ්මවිහාරවිකුබ්බනමාහ.

255. “තථා”ති ඉමිතා ඉමිස්සා “පඤ්චභාකාරෙහි, සත්තභාකාරෙහි, දසභාකාරෙහි”ති ආකාරවිභාගෙන පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 2.22) චුත්තාය ච විකුබ්බතාය මජ්ඣෙ හින්තසුවණ්ණස්ස විය හෙදාභාවමුපසංහරති ඔධිසොඵරණඅනොධිසොඵරණදිසාඵරණවසෙන දෙසනාය ආගතත්තා. කෙවලං පනෙත්ථ පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 2.22) විය සත්තොධි න ගහිතොති අයමෙව විසෙසො. යම්පිති විකුබ්බතං සන්ධායාහ.

ඉදානි හෙදාභාවදස්සනමුඛෙන උද්දෙසතො ආනීතං පටිසම්භිදාමග්ගපාළිං නිද්දෙසතො දස්සෙන්වා තස්සා අනුත්තානපදවණ්ණනං කාතුං “තත්ථ වා”තිආදිමාහ.

256. තත්ථ සබ්බෙ සත්තාති සබ්බ-සද්දො කාමං පදෙසසබ්බවිසයො, න සබ්බසබ්බවිසයො යථා “සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.119-120), “සත්තා”ති පන පදෙන පරිච්ඡින්නං අත්තනො විසයං අසෙසෙන්වාච පරියාදියතීති ආහ “අනවසෙසපරියාදානමෙක”න්ති.

තත්තාති තස්මිං රූපෙ. සත්තොති සප්පනකිච්චෙන ඡන්දාදිපරියායෙන ලොහෙන ආසත්තො ලග්ගො. තත්තාති වා කරණෙ භූමිමං, තෙන ඡන්දාදිනාති අත්ථො.

යදි සත්තතාය සත්තා, කථං විතරාගෙසුති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”තිආදි. අවිතරාගෙසු රුළුහෙන, අවිතරාගෙසු වා පවත්තිත්වා ඉන්ද්‍රියබද්ධබන්ධසත්තානතාය තංසදිසෙසු විතරාගෙසු රුළුහෙන සද්දෙන. අථ වා කිඤ්චි නිමිත්තං ගහෙත්වා සතිපි අඤ්ඤස්මිං තන්තිමිත්තයුත්තෙ කත්ථවි විසයෙ සම්මුතියා වීරකාලතාය නිමිත්තවීරහෙපි පවත්ති

රුළුහි නාම යථා “ගව්‍යන්තිනි ගාවො”ති, එවං සත්තසද්දස්සාපි රුළුහිභාවො දට්ඨබ්බො. භූතපුබ්බගතියා වා විතරාගෙසු සත්තවොභාරො දට්ඨබ්බො. සත්වයොගතොති එත්ථ සත්වං නාම බුද්ධි, චිරියං, තෙජො වා, තෙන යොගතො සත්තා, යථා “නිලගුණයොගතො නිලො පටො”ති.

පාණන්ති එතෙනාති පාණනං, අස්සාසපස්සාසා, තස්ස කම්මං පාණනතා, තාය, අස්සාසපස්සාසසම්පයොගෙනාති අත්ථො. භූතත්තාති කම්මකිලෙසෙහි ජාතත්තා. පුරුණතො, ගලනතො ව පුග්ගලාති නෙරුත්තා. සත්තා හි නිබ්බත්තත්තා තංතංසත්තනිකායං පුරෙන්නා විය හොත්ති, සබ්බාවත්ථනිපාතිතාය ව ගලන්ති වචන්තිති අත්ථො. අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානං “අත්තා”ති භවති එත්ථ අභිධානං, විත්තඤ්ඤාති අත්තභාවො, සරිරං, බන්ධපඤ්ඤාමෙව වා. තත්ති බන්ධපඤ්ඤාකං . උපාදායාති ගහෙත්වා උපාදානං නිස්සයං කත්වා. පඤ්ඤත්තිමත්තසම්භවතොති පරමත්ථතො අසන්තෙපි සත්තසඤ්ඤාතෙ පඤ්ඤත්තිමත්තෙන සම්භවතො.

යථා ව සත්තාති වචනන්ති යථා සත්ත-සද්දො යථාචුත්තෙනට්ඨොන නිප්පරියායතො පදෙසවුත්තිපි රුළුහිවසෙන අනවසෙසපරියාදායකො. සෙසානිපිති පාණාදිවචනානිපි. තානිපි හි රුපාරූපභවුපගවතුත්ථජ්ඣානාදිසම්භිතං අස්සාසපස්සාසාභාවතො අවිනිපාතධම්මානං පුගලනස්ස අභාවතො පදෙසවුත්තිති. රුළුහිවසෙන ආරොපෙත්වා යථාචුත්තාය රුළුහියා වසෙන කත්ථවි විසයෙ අවිජ්ජමානම්පි පාණපුග්ගලභාවං ආරොපෙත්වා. යදි සාධාරණතො සත්තවෙවචනානිති ගහෙත්වා අනොධිසොඵරණා මෙත්තා චුව්චති, අථ කස්මා පඤ්ඤාතෙව ආකාරෙහි චුත්තාති අනුයොගං සන්ධායාහ “කාමඤ්ඤා”තිආදි. කෙච් පනාහු “න බො පනෙතාති “සත්තා”තිආදිනි පදානි වෙවචනතාමත්තං උපාදාය ගතිතානි, යතො ජන්තුආදිනම්පි ගහණං ආපජ්ජෙය්‍යා, අත්ථවිසෙසං පන නිමිත්තභූතං උපාදාය ගතිතානි”ති, තෙ සන්ධායාහ “යෙ පනා”තිආදි. තත්ථ අත්ථතොති සජ්ජනට්ඨොන සත්තා, පාණනට්ඨොන පාණාති එවමාදිඅත්ථතො. තෙසං තං මතිමත්තන්ති දස්සෙන්නො ආහ “අනොධිසොඵරණා විරුජ්ඣති”ති. කස්මා? කෙච් සත්තා, කෙච් පාණා, කෙච් පුග්ගලාති ආපජ්ජනතො. තථා අත්ථං අග්ගහෙත්වාති සත්තාදිසද්දා සජ්ජපදෙසවිසයාති එවමත්ථං අග්ගහෙත්වා පුබ්බෙ චුත්තතයෙන නිප්පදෙසවිසයාති එවමත්ථං ගහෙත්වාති අධිප්පායො. තෙනාහ “ඉමෙසු”තිආදි. පඤ්ඤා ආකාරෙසුති “සබ්බෙ සත්තා”තිආදිනා පාළියං (පටි. ම. 2.22) ආගතෙසු පඤ්ඤා භාවනාකාරෙසු. අඤ්ඤාතරවසෙනාති යස්ස කස්සචි වසෙන.

257. ඉදානි ද්වාච්ඡිකියා භාවනාකාරෙසු අප්පනා පරිග්ගහෙත්වා දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි චුත්තං. බ්‍යාපාරුහිතාති දොමනස්සබ්‍යාපාරුහිතා. තස්මාති යස්මා න කෙවලං යථාචුත්තආකාරවිභාගමත්තතො අප්පනාවිභාගො, තස්මා. ඉමෙසුපි පදෙසුති “සබ්බෙ සත්තා අවෙරා හොත්තු”තිආදිකොට්ඨාසෙසුපි. යං යං පාකටං හොතිති යදිපි පුබ්බභාගෙ තත්ථ තත්ථ අභිනිවෙසෙ අනෙකකොට්ඨාසවසෙනෙව මනසිකාරං පවත්තෙති, භාවනාය සම්ප්ඤ්ඤාත්තං පන තත්ථ යං පගුණතරතාය සුපාකටං හොති, තස්ස වසෙන අප්පනා හොති, යථා තං ද්වත්තිංසාකාරෙ. තත්ථ පන ආරම්මණං, ඉධ භාවනාකාරොති අයමෙව විසෙසො. චතුත්තන්ති චතුත්තං චතුත්තං. බ්‍යාපතිවිජාලොපෙන හි නිද්දිට්ඨං. එස නයො සෙසෙසුපි.

ලිභිගවසෙන චුත්තං තෙසං පවුරතො ලබ්භමානත්තා. තතියා පන පකති යදිපි පට්මදුකෙන න සඬිගහිතා, දුතියදුකෙන පන තිකෙන ව සඬිගහිතා එව.

ඉති සබ්බානිපිති අනොධිසොඵරණෙ විසති, ඔධිසොඵරණෙ අට්ඨවිසති, දිසාඵරණෙ චත්තාරි සතානි, අසිති වානි එවං සබ්බානිපි. සත-සද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො.

258. එවං මෙත්තාභාවනං විභාවෙත්වා ඉදානි තත්ථ ආනිසංසෙ විභාවෙතුං “ඉති”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ සෙසා ජනාති මෙත්තාය වෙතොවිමුත්තියා අලාභිනො. සම්පරිවත්තමානාති දක්ඛිණෙන පස්සෙන අසයිත්වා සබ්බසො පරිවත්තමානා. කාකච්ඡමානාති සුරුසුරුපස්සාසවසෙන විස්සරං කරොන්තා. සුඛං සුපතීති එත්ථ දුට්ඨාසුපනා සයනෙ පිට්ඨිප්පසාරණලක්ඛණා, කිරියාමයවිත්තෙහි අවොකිණිණභවඬිගප්පවත්තිලක්ඛණා ව. තත්ථායං උභයථාපි සුඛමෙව සුපති. යස්මා සණ්කං නිපජ්ජිත්වා අඬිගප්පවිඬිගානි සමොධාය පාසාදිකෙන ආකාරෙන සයති, නිද්දොක්කමනෙපි ඤානං සමාපන්නො විය හොති. තෙනාහ “එවං අසුපිත්වා”තිආදි.

නිද්දාකාලෙ සුඛං අලභිත්වා දුක්ඛෙන සුත්තත්තා එව පටිබුජ්ඣනකාලෙ සරිරබෙදෙන නිත්ථුනනං, විජම්භනං, ඉතො විතො විපරිවත්තනඤ්ඤා හොතිති ආහ “නිත්ථුනත්තා විජම්භත්තා සම්පරිවත්තත්තා දුක්ඛං පටිබුජ්ඣන්ති”ති. අයං පන සුඛෙන සුත්තත්තා සරිරබෙදාභාවතො නිත්ථුනනාදිරහිතොව පටිබුජ්ඣති. තෙන චුත්තං “එවං අප්පට්ඨජ්ඣත්වා”තිආදි. සුඛපට්ඨොධො ව සරිරවිකාරාභාවනාති ආහ “සුඛං නිබ්බිකාර”න්ති.

“හද්දකමෙව සුපිනං පස්සති”ති ඉදං අනුභූතපුබ්බවසෙන, දෙවතුපසංභාරවසෙන වස්ස හද්දකමෙව සුපිනං හොති, න පාපකන්ති කත්වා චුත්තං. තෙනාහ “වෙනියං චන්දන්තො වියා”තිආදි. ධාතුක්ඛොභහෙතුකම්පි වස්ස බහුලං හද්දකමෙව සියා යෙභුයොන විත්තජරුපානුගුණතාය උතුආභාරජරුපානං.

උරෙ ආමුක්කමුක්කාහාරො වියාති ගිවාය බන්ධන්වා උරෙ ලම්බිතමුක්කාහාරො වියාති කෙහිවි වුත්තං. තං එකාවලිවසෙන වුත්තං සියා, අනෙකරතනාවලිසමුහුතො පන මුත්තාහාරො අංසප්පදෙසනො පට්ඨාය යාව කට්ඨපදෙසස්ස හෙට්ඨාහාරා පලම්බන්තො උරෙ ආමුක්කොයෙව නාම හොති.

තත්ථෙවාති පාටලිපුත්තෙයෙව. සක්කා නිසිදිතුං වා නිපජ්ජිතුං වා දෙසස්ස බෙමතාය, තස්ස තස්ස පදෙසස්ස රමණීයතාය ව.

දසාව අන්තො දසන්තො, වත්ථස්ස ඔසානන්තො.

සමප්පවත්තවාසන්ති තත්ථ තත්ථ විහාරෙ සමප්පවත්තවත්තවාසං. ථෙරො කිර අත්තනා පට්ඨපට්ඨවිභාරෙ “අහමෙත්ථ ආගන්තුකො”ති අවින්තෙත්වා තත්ථ තත්ථ යථාරහං අත්තනා කාතබ්බවත්තානි පරිපුරෙන්නො එව විහාසි. අපරෙ පන භණන්ති සබ්බසත්තෙසු සමප්පවත්තමෙත්තාවිහාරවාසං. අයං හි ථෙරො අරහත්තාධිගමනො පුබ්බෙපි මෙත්තාවිහාරි අහොසි.

වනන්තරෙ ධීතොති ථෙරො කිර තථා සමප්පවත්තවාසවසෙන වරමානො එකදිවසං අඤ්ඤතරං රමණීයං වනන්තරං දිස්වා තත්ථ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා යථාපරිච්ඡේදෙන තතො උට්ඨිතො අත්තනො ගුණාවජ්ජනහෙතුකෙන පිතිසොමනස්සෙන උදානෙන්තො “යාවතා උපසම්පන්නො”ති ගාථං අභාසි. තමත්ථං දස්සෙතුං “වනන්තරෙ ධීතො”ති පට්ඨගාථා යපිතා. තත්ථ ගජ්ජමානකොති සිහගජ්ජිතං ගජ්ජන්තො. ගුණමෙසන්තොති අත්තනො ගුණසමුදයං ගවෙසන්තො පච්චවෙක්ඛන්තො.

මණිලරුක්ඛෙ නිවාසිතාය තං දෙවතං “මණිලියා”ති වොහරන්ති, තස්මා සා දෙවතාපි “අහං, භන්තෙ, මණිලියා”ති ආහ. රුක්ඛදෙවතානං හි යෙභුයොන නිවාසරුක්ඛවසෙන වොහාරො යථා එන්ද්‍යදෙවතාති. තත්ථෙවාති විත්තලපබ්බතෙයෙව.

“බලවපියවිත්තතායා”ති ඉමිනා බලවපියවිත්තතාමත්තෙනපි සත්ථං න කමති, පගෙව මෙත්තාය වෙතොවිමුත්තියාති දස්සෙති.

බ්‍රිජ්ජමෙව විත්තං සමාධියති කෙනවි පරිපන්ථෙන පරිහීනජ්ඣානස්ස බ්‍යාපාදස්ස දුරසමුස්සාරිතභාවතො බ්‍රිජ්ජමෙව සමාධියති. ආසවානං බ්‍යායාති කෙවි. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව. එත්ථ ව කිඤ්චාපි ඉතො අඤ්ඤකම්මට්ඨානවසෙන අධිගතජ්ඣානානම්පි සුබසුප්පාදයො ආනිසංසා ලබ්භන්ති, යථාහ –

“සුඛං සුපන්ති මුත්තයො, අජ්ඣන්තං සුසමාහිතා;
සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා”ති. –

ව ආදි, තථාපිමෙ ආනිසංසා බ්‍රහ්මවිහාරලාභිතො අනවසෙසා ලබ්භන්ති බ්‍යාපාදාදීනං උජුච්චව්වනිකභාවතො බ්‍රහ්මවිහාරානං. තෙනෙවාහ “නිස්සරණං හෙතං, ආවුසො, බ්‍යාපාදස්ස, යදිදං මෙත්තා වෙතොවිමුත්ති”තිආදි (දී. නි. 3.326; අ. නි. 6.13). බ්‍යාපාදාදිවසෙන ව සත්තානං දුක්ඛසුප්පාදයොති තප්පට්ඨපක්ඛිනෙසු බ්‍රහ්මවිහාරෙසු සිද්ධෙසු සුබසුප්පාදයො හත්ථගතා එව හොන්තිති.

කරුණාභාවනාවණ්ණනා

259. කරුණන්ති කරුණාබ්‍රහ්මවිහාරං. නික්කරුණතායාති විහෙසාය, “ඉධෙකච්චො පාණිනා වා ලෙඩ්ඛුනා වා දණ්ඨෙන වා සත්ථෙන වා අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන වා සත්තානං විහෙයනජාතිකො හොති”ති එවං වුත්තවිහෙයනෙති අත්ථො. ආදීනවන්ති දොසං. යථා තථා සත්තානං විහෙයනාය පාපකො විපාකො ඉධ වෙව සම්පරායෙ ව. තථා හි යො සත්තෙ ජීවිතා වොරොපනෙන වා අභිගපච්චඩ්ගච්ඡේදනෙන වා ධනජාතියා වා අලාභාය වා අවාසාය වා අනත්ථාය වා අයසත්ථාය වා පරිසංසක්කනෙන වා අන්තමසො යථාවජ්ජදස්සනෙනපි විහෙයෙති, තස්ස සො පමාදවිහාරො දිට්ඨෙව ධම්මෙ අලාභායපි හොති, ලද්ධස්ස පරිහානායපි හොති, තන්තිමිත්තං පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති, අවිසාරදො පරිසං උපසඬකමති මඩ්ඛුතො, සම්මුල්ලො කාලං කරොති, කායස්ස හෙදා දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා, සුගතියම්පි මනුස්සභූතො දුප්පච්චොපි හොති නිවකුලිකො, දුබ්බණ්ණොපි හොති දුද්දසිකො, බ්‍රහ්මාබ්‍යාධොපි හොති රොගබ්‍රහ්මලො, දුග්ගතොපි හොති අප්පන්තපානො, අප්පායුකොපි හොති පරිත්තජීවිතොති එවමාදිඅනෙකානත්ථානුබන්ධිතා විහෙසාය පච්චවෙක්ඛිතබ්බා, තප්පට්ඨපක්ඛිනො කරුණාය ආනිසංසා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. තෙන වුත්තං “නික්කරුණතාය ආදීනවං කරුණාය ව ආනිසංසං පච්චවෙක්ඛිත්වා”ති. “පියො හී”තිආදීනා පට්ඨං පියපුග්ගලාදිසු අනාරම්භස්ස කාරණමාහ. පියං හි පුග්ගලං කරුණායිතුමාරහන්තස්ස න තාව පියභාවො විගච්ඡති, අවිගතෙ ව තස්මිං කුතො කරුණායනා. තෙනාහ “පියට්ඨානෙයෙව තිට්ඨති”ති. සෙසපුග්ගලෙසුපි එසෙව නයො. ලිඬ්ගවිසභාගකාලකතානං අබෙත්තභාවෙ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

යන්ට පන පයමං ආරභිතබ්බා, තං පාළිනායෙනෙව දස්සෙතුං “කථංඤ්ච භික්ඛු”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ දුග්ගතන්ති දලිද්දං. සො හි භොගපාරිජුඤ්ඤානො සුඛසාධනානං අභාවෙන දුක්ඛං ගතො උපගතො දුග්ගතොති වුවිච්ඡි. අථ චා දුග්ගතන්ති දුක්ඛෙන සමඬ්භිභාවං ගතං. දුරුපෙතන්ති කායදුච්චරිතාදිහි උපෙනං. ගතිකුලරූපාදිවසෙන චා තමභාවෙ ධීතො දුග්ගතො. කායදුච්චරිතාදිහි උපෙනත්තා තමපරායණභාවෙ ධීතො දුරුපෙතොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරමකිච්ඡප්පත්තන්ති අතිවිය කිච්ඡමාපන්නං මහාබ්බසනං නිමුග්ගං. අප්පෙව නාමාති සාධු වත.

වට්ඨෙට්තන්ති “සාතෙට්තං වොර”න්ති එවං පභිනාය රඤ්ඤො ආණාය බාදනීයමිපි...පෙ.... දෙන්ති “ඉදානෙව මාරියමානො එත්තකමිපි සුඛං ලභතු”ති. සුසප්පිතොති සුඛානුභවනෙ සන්නද්ධො.

එතෙනෙව උපායෙනාති යෙන යෙන විධිනා එතරහි යථාචුත්තෙ පරමකිච්ඡාපන්නෙ ආයතිං චා දුක්ඛභාගිමිහි පුග්ගලෙ කරුණායිතුං කරුණා උප්පාදිතා, එතෙනෙව නයෙන. පියපුග්ගලෙති පියායිතබ්බපුග්ගලෙ. එතරහි චා දිස්සමානං ආයතිං චා භාවිතිං දුක්ඛප්පත්තිං ගහෙන්වා කරුණා පවත්තෙතබ්බාති සම්බන්ධො. මජ්ඣිමනිකායෙහි පිඨකපට්ඨකපි එසෙව නයො. යො හි සො කරුණාය වත්ථුභූතො දුච්චො පුග්ගලො චුත්තො, කාමං තත්ථ කරුණාභාවනා සුඛෙනෙව ඉප්පෙති, ඉමිනා පන භික්ඛුනා තත්ථ භාවනං පගුණතරං කත්වා සීමාසම්භෙදං කාතුං තදනන්තරං පියපුග්ගලෙ, තතො මජ්ඣිමනෙ, තතො වෙරිපුග්ගලෙ කරුණා භාවෙතබ්බා. භාවෙන්තෙත ච එතෙකස්මිං කොට්ඨාසෙ මුද්දං කම්මනියං චිත්තං කත්වා තදනන්තරෙ තදනන්තරෙ උපසංහරිතබ්බං. යස්ස පන වෙරිපුග්ගලො චා නත්ථි, මහාපුරිසජාතිකත්තා චා අනත්ථං කරොන්තෙපි වෙරිසඤ්ඤාව නුප්පජ්ජති, තෙන මජ්ඣිමනෙ මෙ චිත්තං කම්මනියං ජාතං, ඉදානි වෙරිමිහි උපසංහරාමිති බ්බාපාරොව න කාතබ්බො. යස්ස පන අත්ථි, තං සන්ධායාහ “සවෙ පනා”තිආදි.

තත්ථ පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙවාති මෙත්තාකම්මට්ඨානිකස්ස (විසුද්ධි. 1.240 ආදයො) චුත්තනායෙන. තං මෙත්තාය චුත්තනායෙනෙව. වූපසමෙතබ්බන්ති “අථානෙන පුරිමපුග්ගලෙසු”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.243), “කකචුපමමචාදාදිනං අනුස්සරතො”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.243) ච මෙත්තාභාවනාය චුත්තෙන නයෙන තං පටිසං වූපසමෙතබ්බං. එවං එතරහි මහාදුක්ඛප්පත්තෙ සුබ්බෙති අකතකුසලතාය ආයතිං දුක්ඛප්පත්තියා වසෙන කරුණායනවිධිං දස්සෙත්වා ඉදානි කතකලායාණෙපි තං දස්සෙතුං “යොපි චෙන්ථා”තිආදි චුත්තං. තෙසන්ති බ්බසනානං. වට්ඨදුක්ඛං අනතික්කන්තත්තාති සම්මාසම්මුද්ධෙතොපි අක්ඛානෙන පරියොසාපෙතුං අසක්කුණෙයාස්ස අනාගතස්ස ආපායිකස්ස සුගතිසුපි ජාතිජරාදිභෙදස්සාති අපරිමිතස්ස සංසාරදුක්ඛස්ස අනතික්කන්තභාවතො. සබ්බථාපි කරුණායිත්වාති දුක්ඛප්පත්තියා, සුඛප්පත්තියා අකතකුසලතාය චා කතකුසලතාය චාති සබ්බපකාරෙනපි කරුණාය වත්ථුභාවස්ස සල්ලක්ඛණෙන තස්මිං තස්මිං පුග්ගලෙ කරුණං කත්වා කරුණාභාවනං වඩ්ඪෙත්වා. චුත්තනායෙනෙවාති “අථානෙන පුනප්පුනං මෙත්තායන්තෙනා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.243) මෙත්තාභාවනායං චුත්තෙන නයෙන. තං නිමිත්තන්ති සීමාසම්භෙදවසෙන පවත්තං සමන්තිමිත්තං. මෙත්තාය චුත්තනායෙනෙවාති යථා මෙත්තාභාවනායං “අප්පකසිරෙනෙවා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.253) තිකචතුක්කප්ප්ඤ්ඤානවසෙන අප්පනා “එකං දිසං ඵරිත්වා චිහරති”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.253-254) තස්සා වඩ්ඪනා ච චුත්තා, එවමිධ කරුණාභාවනායං තිකචතුක්කප්ප්ඤ්ඤානවසෙන අප්පනා වෙදිතබ්බා ච වඩ්ඪෙත්තබ්බා ච, තට්ඨෙත්තා වඩ්ඪනාවිධිපි වෙදිතබ්බාති අධිප්පායො. චුත්තනායෙනෙවාති අවධාරණෙන “පයමං වෙරිපුග්ගලො කරුණායිතබ්බො”ති ඉදං යථා පාළිවිරුද්ධං, එවං යුත්තිවිරුද්ධමිපිති ඉමමත්ථං දිපෙති. පයමං හි වෙරිං සමනුස්සරතො කොධො උප්පජ්ජෙය්, න කරුණා. අත්තාපි සක්ඛිභාවෙන කරුණායනවසෙන ගහෙතබ්බො, සො කිමිති පච්ඡා ගස්හතිති. “අප්පනා වඩ්ඪෙත්තබ්බා”ති ඉමිනා ච අප්පනාප්පත්තචිත්තස්සෙව “කරුණාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා චිහරති”තිආදිනා (දී. නි. 3.308; ම. නි. 1.77, 509; 2.309, 315, 452, 471; 3.230) චුත්තචිකුබ්බනා ඉප්පෙතිති අයමත්ථො දස්සිතො.

කරුණාපදමත්තමෙව වස්සා පාළියා විසෙසොති තං අනාමසිත්වා පටිසම්භිදායං චුත්තචිකුබ්බනා, මෙත්තාය චුත්තආනිසංසා ච ඉධ ලබ්භන්තිති දස්සෙතුං “තතො පරං...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති චුත්තං. තත්ථ තතො පරන්ති “කරුණාසහගතෙන වෙතසා”ති (දී. නි. 3.308; ම. නි. 1.77, 509; 2.309, 315, 452, 471; 3.230) චුත්තචිකුබ්බනතො උපරි. සෙසං චුත්තනායමෙව.

මුදිතාභාවනාවණ්ණනා

260. පියපුග්ගලාදීසුති පියමජ්ඣිමනෙවෙරිසු න ආරභිතබ්බා. මුදිතාභාවනාති චිහන්තිං පරිණාමෙත්වා යොජනා. න භීතිආදි තත්ථ කාරණවචනං. පියභාවමත්තෙනාති එත්ථ මත්ත-සද්දො විසෙසනිවත්ති අත්ථො, තෙන සොමනස්සපටිසන්ධිකාදිසිද්ධා නිවචප්පහංසිතමුඛතා, පුබ්බභාසිතා, සුඛසම්භාසනා, සබ්බලතා, සම්මොදකතාති එවමාදිකෙ මුදිතාය පදට්ඨානභූතෙ විසෙසෙ උල්ලිඬිගෙති, ඊදිසෙහි විසෙසෙහි විරහිතොති චුත්තං හොති. එව-කාරෙන පන පියපුග්ගලස්ස සුඛසමප්පිතතාදිං, මුදිතාය ච හෙතුභූතං පමොදප්පවත්තිං නිවත්තෙති. පියපුග්ගලෙපි හි පරමාය සම්පත්තියා පමුදිතෙ භට්ඨතුවට්ඨෙ භික්ඛුනො මුදිතොකාසං ලභෙය්. වක්ඛති හි “පියපුග්ගලං චා”තිආදි. ආදිතො මජ්ඣිමනපුග්ගලං අනුස්සරන්තස්ස උදාසිතතා සණ්ඨාති, වෙරිං සමනුස්සරන්තස්ස කොධො උප්පජ්ජති. තෙනාහ “පගෙව මජ්ඣිමනෙවෙරිනො”ති.

“සොමනස්සයොගෙන ඔළාරිකත්තා” ති ඉදං තතියථ්ඤානස්ස වසෙන චුත්තං, තතො චුට්ඨිතස්ස ඉදමාදීනවදස්සනන්ති. මෙත්තාදිවසෙන පන ඔළාරිකභාවෙ චුච්චමානෙ විතක්කච්චාරපිතියොගෙනෙව ඔළාරිකතා වත්තබ්බා සියා, තාහිපි තාසං සමායොගසම්භවතො, උපෙක්ඛාය ව තදභාවතො. න වා වත්තබ්බා තතියථ්ඤානිකානංයෙව මෙත්තාදීනං ඉධාධිප්පෙතත්තා, තංතංඤානසමිතික්කමෙනෙව ව තංතංඤානිකා මෙත්තාදයොපි සමිතික්කත්තා එව නාම භොන්ති, ඤානසාමිඤ්ඤෙන විය මෙත්තාදිසාමිඤ්ඤෙන වොභාරමත්තං. පුරිමාසුති මෙත්තාකරුණාමුදිතාසු. සන්තභාවතොති යථාචුත්තසත්තකෙලායනාදිඅනුපසන්තභාවාභාවතො උපෙක්ඛාය සන්තභාවතො. “සන්තභාවතො” ති ව ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. සුබ්බමතා පණ්ණිතතා විදුරකිලෙසතා විපුලඵලතාති එවමාදයොපි උපෙක්ඛාය ආනිසංසා දට්ඨබ්බා. පකතිමජ්ඣන්තොති කිඤ්චි කාරණං අනපෙක්ඛිත්වා පකතියා සභාවෙනෙව ඉමස්ස භික්ඛුනො උදාසීනපක්ඛෙ යීතො. අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වාති අත්තනා කතකම්මවසෙනෙව අයමායස්මා ආගතො ගච්ඡති ව, ත්වම්පි අත්තනා කතකම්මවසෙනෙව ආගතො ගච්ඡසි ව, න තස්ස තව පයොගෙන කිඤ්චි සුඛං වා උපනෙතුං, දුක්ඛං වා අපනෙතුං ලබ්භා, කෙවලං පනෙතං විත්තස්ස අනුජුකම්මං, යදිදං මෙත්තායනාදිනා සත්තෙසු කෙලායනං. බුද්ධාදීහි අරියෙහි ගතමග්ගො වෙස අපණ්ණකපටිපදාභූතො, යදිදං සබ්බසත්තෙසු මජ්ඣන්තතාති එවං පටිපක්ඛප්පිගුච්ඡාමුඛෙන මජ්ඣන්තතාය සමුපප්පාතගාරවබ්බමානාදරො තං පුග්ගලං පුනප්පුනං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති, තත්ථ ව සච්ඤෙසං උපෙක්ඛං පච්චුපට්ඨපෙති, තස්ස තථා පටිපජ්ජතො පකතියාපි උදාසීනත්තා සානිසංයං තත්ථ මජ්ඣන්තතා සණ්ඨාති . භාවනාබලෙන නිවරණානි වික්ඛම්භිතානෙව භොන්ති, කිලෙසා සන්තිසින්නා එව භොන්ති, සො තං උපෙක්ඛං පියපුග්ගලාදීසු උපසංහරති. තෙනාහ “උපෙක්ඛා උප්පාදෙතබ්බා. තතො පියපුග්ගලාදීසු” ති. එකං පුග්ගලන්ති එත්ථ අඤ්ඤත්ථො එකං-සද්දො “ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති” තිආදීසු (ම. නි. 3.27) විය. එකවචනෙනෙව චෙත්ථ සඬබ්බාවිසෙසො සිද්ධො, තස්මා අඤ්ඤං එකං පුග්ගලන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො. තෙන අත්තනං නිවත්තෙති. “නෙව මනාප”න්ති ඉමිනා පියපුග්ගලං, අනිප්පියසභායකඤ්ච නිවත්තෙති, අත්තානම්පි වා අත්තති අමනාපතාය අභාවතො. “න අමනාප”න්ති ඉමිනා අප්පියං, වෙරිපුග්ගලඤ්ච, පාරිසෙසතො මජ්ඣන්තපුග්ගලස්ස ගහණං ආපන්නං. ඉති “එකං පුග්ගලං නෙව මනාපං නාමනාප”න්ති ඉමිනා අත්තනො, පියාදීනඤ්ච පටික්ඛෙපමුඛෙන උදාසීනපුග්ගලං දස්සෙති.

වුත්තනයෙනානි “ය්වාස්ස පකතිමජ්ඣන්තො”තිආදිනා අනන්තරං වුත්තෙන නයෙන. අත්තසිනෙහස්ස බලවහාවතො චෙරිතොපි අත්තනි මජ්ඣන්තනය දුරුපසංභාරත්තා “ඉමෙසු ව අත්තනි වා”ති අත්තා පච්ඡා වුත්තො. පථවිකසිණෙ වුත්තනයෙනෙවනි “අයං සමාපත්ති ආසන්නපිතිපච්චත්ථිකා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.87) පථවිකසිණෙ වුත්තනයෙන. යං හි හෙට්ඨා “පගුණතනියජ්ඣානා වුට්ඨායා”තිආදි (විසුද්ධි. 1.87) වුත්තං, තං හෙට්ඨා තිසු බ්‍රහ්මචරිනො, චතුත්ථබ්‍රහ්මචරිනො ව ආදීනවානිසංසදස්සනාවසෙන වුත්තං. ඉදං පන තනියජ්ඣානෙ ආදීනවං, චතුත්ථජ්ඣානෙ ව ආනිසංසං දිස්වා චතුත්ථාධිගමාය යොගං කරොත්තස්ස චතුත්ථජ්ඣානස්ස උප්පජ්ජනාකාරදස්සනං. තස්මා තත්ථ වුත්තං “පථවිසද්දං අපනෙත්වා තදෙව නිමිත්තං ආරම්මණං කත්වා මනොද්වාරාවජ්ජනං උප්පජ්ජති”තිආදිනා යොජෙතබ්බං.

පථවිකසිණාදිසුති ආදි-සද්දෙන සෙසකසිණානි, අස්සාසපස්සාසනිමිත්තඤ්ච සඬගණ්හානි. කාමං කසිණානාපානෙසු උප්පන්නස්සාපි තනියජ්ඣානස්ස උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මචරිනො රුපාවචරජ්ඣානාදිතාය අත්ථෙව සභාගතා, තං පන අකාරණං ආරම්මණස්ස විසදිසනායානි ආහ “ආරම්මණවිසභාගතායා”ති. නනු ව අඤ්ඤාථා ච කසිණාදිභාවනා, අඤ්ඤාථා බ්‍රහ්මචරිනාභාවනානි භාවනාවසෙනාපි යථාචුත්තජ්ඣානානං අත්ථෙව විසදිසනානි? සච්චමෙතං, භාවනාවසෙන පන විසදිසනා අනුප්පත්තියා න එකන්තිකං කාරණං. තථා හි අඤ්ඤාථා මෙත්තාදිභාවනා , අඤ්ඤාථා උපෙක්ඛාභාවනා. තථාපි සත්තෙසු යථාපවත්තිතං හිතෙසිතාදිආකාරං බාතිරෙකමුඛෙන ආමසන්ති, තතො විනිවත්තමානරුපෙන අජ්ඣුපෙක්ඛනාකාරෙන බ්‍රහ්මචරිනරුපෙක්ඛා පවත්තති. තථා හි වක්ඛති “කම්මස්සකා සත්තා, තෙ කස්ස රුටියා සුඛතා වා භවිස්සන්ති”තිආදි (විසුද්ධි. 1.263). ආරම්මණසභාගතාපි චෙත්ථ අත්ථිති මෙත්තාදිවසෙන පටිලද්ධතනියජ්ඣානස්ස ඉජ්ඣති උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මචරිනො. තෙන වුත්තං “මෙත්තාදිසු”තිආදි. තත්ථ මෙත්තාදිසුති මෙත්තාදිසු නිජ්ඣාදෙතබ්බෙසු, මෙත්තාදිවසෙනානි අත්ථො. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

262. බ්‍රහ්මුත්තමෙනානි එත්ථ සම්මුතිබ්‍රහ්මානො උපපත්තිබ්‍රහ්මානො විසුද්ධිබ්‍රහ්මානොනි තිට්ඨා බ්‍රහ්මානො.

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුචා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පටිච්චෙදෙමි තෙ බ්‍රහ්මෙ, න නෙ වාරෙතුමුස්සහෙ. (ජා. 1.14.1);

පරිබ්බජ මහාබ්‍රහ්මෙ, පවත්තඤ්ඤෙපි පාණිනො”ති. (පාච්. 647) –

ව එවමාදිසු හි බ්‍රහ්මසද්දෙන සම්මුතිබ්‍රහ්මානො වුත්තා.

“අපාරුතා තෙසං අමතස්ස ද්වාරා,
යෙ සොතවන්තො පමුඤ්චන්තු සද්ධං;
විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං,
ධම්මං පණිතං මනුජෙසු බ්‍රහ්මෙ”.

“අථ බො බ්‍රහ්මා සහම්පති”ති (දී. නි. 2.71; ම. නි. 1.283; 2.340; සං. නි. 1.172; මහාව. 9) ව එවමාදිසු බ්‍රහ්මසද්දෙන උපපත්තිබ්‍රහ්මානො වුත්තා. “බ්‍රහ්මවක්කං පවත්තෙති”තිආදි (ම. නි. 1.148; සං. නි. 2.21; අ. නි. 4.8; 5.11; පටි. ම. 2.44) වචනතො “බ්‍රහ්ම”න්ති අරියධම්මො වුවචති, තතො නිබ්බත්තත්තා අවිසෙසෙන සබ්බෙපි අරියා විසුද්ධිබ්‍රහ්මානො නාම පරමත්ථබ්‍රහ්මතාය. විසෙසතො පන “බ්‍රහ්මානි, හික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙනං අධිවචන”න්ති වචනතො සම්මාසම්බුද්ධො උත්තමබ්‍රහ්මා නාම සදෙවකෙ ලොකෙ බ්‍රහ්මභූතෙහි ගුණෙහි උක්කංසපාරම්ප්පත්තිනො. ඉති බ්‍රහ්මානං උත්තමො, බ්‍රහ්මා ව සො උත්තමො වානි වා බ්‍රහ්මුත්තමො, භගවා. තෙන කථිතෙ “සො මෙත්තාසභගතෙන චෙතසා”තිආදිනා (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77, 459, 509; 2.309, 315, 451, 471) තත්ථ තත්ථ චෙතොයානං දෙසිතෙ. ඉතීති එවං යථාචුත්තෙන භාවනාක්කමෙන චෙව අත්ථවණ්ණනාක්කමෙන ව විදිත්වා ජානිත්වා. පකිණ්ණකකථාපි විඤ්ඤායානි පුබ්බෙ විස අසාධාරණං තංතංබ්‍රහ්මචරිනාපටිනියතමෙව අත්ථං අග්ගහෙත්වා සාධාරණභාවතො තත්ථ තත්ථ පකිණ්ණකං විසටං අත්ථං ගහෙත්වා පවත්තිතා පකිණ්ණකකථාපි විජානිතබ්බා.

මෙජ්ජතිති ධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තුනිවත්තනත්ථං ධම්මමෙව කත්තාරං කත්වා නිද්දිසති. සිනිය්හතීති එත්ථ සත්තෙසු බ්‍යාපජ්ජනවසෙන ලුඛභාවස්ස පටිපක්ඛතුං ඤාණපුබ්බධිගමං හිතාකාරපවත්තිවසෙන සිනෙහනං දට්ඨබ්බං, න තණ්හායනවසෙන. තං හි මොහපුබ්බධිගමං ලුඛිතසභාවං, ඉදං පන අද්දස්සනසභාවං අලොභසම්පසුත්තං. නනු ව තණ්හාසිනෙහොපි බ්‍යාපාදවිරොධි තෙන සභානවට්ඨානතො. යදිපි තෙන සහ එකස්මිං චිත්තෙ නජ්ජවත්තති, විරොධි පන න හොති අජ්ජභායකතො. මෙජ්ජතිති මිත්තො, හිතජ්ඣාසයො ඛන්ධජ්ජබන්ධො, තජ්ජරියාපන්නතාය මිත්තෙ භවා, මිත්තෙ වා ආරම්මණභූතෙ පියෙ පුග්ගලෙ භවා, මිත්තස්ස එසා පවත්ති මෙජ්ජනවසෙන වානි චෙදිතබ්බා.

කරොතීති කරුණා, කිං කරොති, කෙසං, කිං නිමිත්තන්ති ආහ “පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං හදයකම්පන”න්ති. කම්පනන්ති ච පරෙසං දුක්ඛං දිස්වා තස්ස අපනෙතුකාමස්ස අසහනාකාරෙන චිත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තං. තයිදං සප්පුරිසානංයෙව භොතීති ආහ “සාධුන”න්ති. සප්පුරිසා හි සපරහිතසාධනෙන “සාධු”ති වුච්චන්ති. විනාසෙතීති අදස්සනං ගමෙති, අපනෙතීති අත්ථො. තෙනෙන්ථ හිංසනං අපනයනන්ති දස්සෙති. පරදුක්ඛාපනයනාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා හි කරුණා. ඵරණවසෙනාති චුසනවසෙන, ආරම්මණකරණවසෙනාති අත්ථො. ආරම්මණකරණඤ්ඤාචෙන්ථ දුක්ඛිතෙසු දුක්ඛාපනයනාකාරෙනෙවාති දට්ඨබ්බං.

මොදන්ති තායාති මොදනකිරියාය මුදිතාය කරණභාවනිද්දෙසො, ස්වායං උපචාරසිද්ධො, මුදිතාවිනිමුත්තො නත්ථි තත්ථ කොචි කත්තාති තමෙව කත්තුභාවෙන නිද්දිසති “සයං වා මොදතී”ති, අයම්පි උපචාරනිද්දෙසොව. ධම්මානං අවසවත්තනතොති වසවත්තිභාවනිචාරණත්ථං “මොදනමත්තමෙව වා තන්ති මුදිතා”ති ආහ.

පියාදිසු පක්ඛපානුපච්ඡේදනමුඛෙන උදාසීනභාවසඬ්ඛාතා උපපත්තිතො ඉක්ඛා උපෙක්ඛා. තෙනාහ “අවෙරා භොන්තු”තිආදි. තත්ථ උපෙක්ඛතීති කත්තුනිද්දෙසෙ කාරණං භෙට්ඨා වුත්තමෙව.

263. හිතො නාම අත්ථවරො, තස්මා හිතාකාරප්පවත්තිලක්ඛණාති සත්තානං හිතවරණාකාරෙන පවත්තිලක්ඛණා, හිතාකාරස්ස වා පවත්තනලක්ඛණා. හිතුපසංභාරරසාති සත්තෙසු හිතස්ස උපනයනකිච්චා, උපනයනසම්පත්තිකා වා. “අනත්ථං මෙ අවරී”තිආදිනා (ධ. ස. 1237; විහ. 909) පවත්තනකස්ස ආසාතස්ස විනයනාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨති, ඤාණස්ස ගොචරභාවං ගච්ඡති, යත්ථ වා සයං උප්පජ්ජති, තත්ථ ආසාතවිනයනං පච්චුපට්ඨපෙතීති ආසාතවිනයපච්චුපට්ඨානා. අමනාපානම්පි සත්තානං පටික්කුලෙ අප්පටික්කුලසඤ්ඤිතාරුපෙන, පගෙව මනාපානං යං මනාපභාවදස්සනං, තථාපවත්තො යොනිසොමනසිකාරො, තං පදට්ඨානං එතිස්සාති මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. බ්‍යාපාදුපසමොති බ්‍යාපාදස්ස වික්ඛම්භනවසෙන වූපසමො. සම්පත්තීති සම්පජ්ජනං සම්මදෙව නිබ්බන්ති. සිනෙහසම්භවොති තණ්හාසිනෙහස්ස උප්පත්ති. විපත්තීති විනාසො. මෙත්තාමුඛෙන හි රාගො වඤ්ඤෙති.

කරුණාදීනං ලක්ඛණාදිසු ඉමීනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. විසෙසමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාම. සත්තානං පවත්තදුක්ඛස්ස අපනයනාකාරො. අපනයනං පන භොතු වා මා වා, යො දුක්ඛාපනයනාකාරො, තථාපවත්තිලක්ඛණා දුක්ඛාපනයනාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා. අපනෙතුකාමාය පරෙසං දුක්ඛස්ස අසහනං අනධිවාසනං පරදුක්ඛාසහනං. න විහිංසා අවිහිංසා, සත්තානං අවිහෙයනං. තං පච්චුපට්ඨපෙති, විහිංසාය වා පටිපක්ඛනාවෙන පච්චුපතිට්ඨතීති අවිහිංසාපච්චුපට්ඨානා. විහිංසුපසමොති එත්ථ විහිංසන්ති එතාය සත්තෙ, විහිංසනං වා නෙසං තන්ති විහිංසා, සත්තානං විහෙයනාකාරෙන පවත්තො කරුණාය පටිපක්ඛන්තො පටිසම්චිත්තුප්පාදො. කරුණාමුඛෙන සොකො වඤ්ඤෙතීති ආහ “සොකසම්භවො විපත්ති”ති.

පමොදනලක්ඛණාති පරසම්පත්තියා පමොදනලක්ඛණා. අනිස්සායනරසාති ඉස්සායනස්ස උසුයනස්ස පටිපක්ඛනාවකිච්චා. සත්තානං සම්පත්තියා, පන්තසෙනාසනෙසු, අධිකුසලධම්මෙසු ච අසහනං අරමණං අරතිඉච්චෙව සඬ්ගහං ගච්ඡති, තස්සා විහනනාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨති, තස්ස වා විසාතං වූපසමං පච්චුපට්ඨපෙතීති අරතිවිසාතපච්චුපට්ඨානා.

පහාසො ගෙහසිතපීතිවසෙන පහට්ඨභාවො උප්පිලාවිත්තං. සත්තෙසු සමභාවදස්සනරසාති පියාදිහෙදෙසු සබ්බසත්තෙසු උදාසීනවුත්තියා සමභාවස්සෙව දස්සනකිච්චා, උපපත්තිතො ඉක්ඛණො සමභාවෙනෙව තෙසං ගහණකිච්චාති අත්ථො. සත්තෙසු පටික්කුලාපටික්කුලාකාරානං අග්ගහණතො තත්ථ පටිසානුනායානං වූපසමනාකාරෙන වුත්තියා තෙසං වූපසමං වික්ඛම්භනං පච්චුපට්ඨපෙතීති පටිසානුනායවූපසමපච්චුපට්ඨානා. එවං පවත්තකම්මස්සකතාදස්සනපදට්ඨානාති එත්ථ “එව”න්ති ඉමීනා බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන හිතුපසංභාරදුක්ඛාපනයනසම්පත්තිපමොදනාකාරෙන පච්චාමසන්තො මෙත්තාදීනං තිස්සන්තං. පවත්තිආකාරපටිසෙධනමුඛෙන පවත්තං කම්මස්සකතාඤාණං උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරස්ස ආසන්තකාරණං, න යං කිඤ්චිති දස්සෙති.

264. විපස්සනාසුඤ්ඤෙව භවසම්පත්ති වාති එත්ථ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරො වාති වත්තබ්බං. තම්පි හි නෙසං සාධාරණපයොජනං. තථා “සුඛං සුපතී”තිආදයො (අ. නි. 8.1; 11.15) එකාදසානිසංසා. තෙ පන භෙට්ඨා වුත්තා එවාති ඉධ න ගහිතා.

නිස්සරති අපගච්ඡති එතෙනාති නිස්සරණං, පහායකං. කාමඤ්ඤෙතෙහි පඤ්චපි නිවරණානි, තදෙකට්ඨා ව පාපධම්මා වික්ඛම්භනවසෙන පහීයන්ති, උජුචිපච්චනිකදස්සනවසෙන පන බ්‍යාපාදාදයො පාළියං (දී. නි. 3.326; අ. නි. 6.13) වුත්තා. එවඤ්ච කත්වා රාගනිස්සරණතාවචනං උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරස්ස සුට්ඨු සමත්ථිතං දට්ඨබ්බං.

265. එත්ථාති එතෙසු බ්‍රහ්මවිහාරෙසු. මෙත්තා සත්තෙසු යථාරහං දානපියවචනාදිසීලසුතාදිගුණගහණවසෙන පවත්තති. තෙන වුත්තං “සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා”ති. රාගොපි තත්ථ යථා තථා ගුණග්ගහණමුඛෙනෙව

පවත්නා මනාපසැකැස්ම ප්‍රකාශනයක් ආහ “ගුණදස්සනසභාගතායා” නි. තස්මා මිත්තමුඛසපත්තො විය තුල්‍යාකාරන දුසනතො රාගො මෙත්තාය ආසන්නපච්චත්ථිකො, සො ලහුං ඔතාරං ලහනි සතිසම්මොසමත්තෙනාපි මෙත්තං අපනීය තස්සා චත්ථස්මිං උප්පජ්ජනාරහත්තා . තතොති රාගතො, රාගස්ස වා ඔතාරලාභතො. සභාගවිසභාගතායාති සභාගස්ස, සභාගෙන වා විසභාගතාය. සත්තෙසු හි මනාපාකාරගාහිනො මෙත්තාසභාගස්ස තබ්බිපරිතසභාවො බ්‍යාපාදො තෙන විසභාගො. තස්මා සො ඔතාරං ලහමානො විරෙනෙව ලභෙය්‍යාති පුරිසස්ස දුරෙ ධීතසපත්තො විය මෙත්තාය දුරපච්චත්ථිකො. තතොති බ්‍යාපාදතො. නිබ්භයෙනාති අනුස්සඤ්ඤාපරිසඤ්ඤානෙන, ලද්ධපතිට්ඨාය මෙත්තාය බ්‍යාපාදෙන දුප්පධංසියත්තාති අධිප්පායො. තෙනාහ “මෙත්තායිස්සති” නිආදි.

ඉට්ඨානන්ති පියානං. කන්තානන්ති කමනීයානං. මනාපානන්ති මනවඩ්ඪනකානං. තතො එව මනො රමෙන්නීති මනොරමානං. ලොකාමිසපටිසංයුත්තානන්ති තණ්හාසන්නිස්සිනානං. අප්පටිලාභතො සමනුපස්සතොති අප්පටිලාභෙන අහමිමෙ න ලභාමිති පරිතස්සතො. අතිතන්ති අතික්කන්තං. නිරුද්ධන්ති නිරොධපත්තං. විපරිණතන්ති සභාවගිගමෙන විගතං. සමනුස්සරතොති අනුත්ථුනනවසෙන චිත්තයතො. ගෙහසිතන්ති කාමගුණනිස්සිතං. “ආදිනා” නි ඉමිනා “සොතවිඤ්ඤෙය්‍යානං සද්දාන” න්ති එවමාදිං සඬගණ්හාති. විපත්තිදස්සනසභාගතායාති යෙසු සත්තෙසු භොගාදිවිපත්තිදස්සනමුඛෙන කරුණා පවත්නාති, තෙසු තන්තිමිත්තමෙව අයොනිසො ආභොගෙ සති යථාචුත්තදොමනස්සමුඛෙන සොකො උප්පජ්ජෙය්‍ය, සො කරුණාය ආසන්නපච්චත්ථිකො. සොකො හි ඉධ දොමනස්සසිසෙන චුත්තො. සභාගවිසභාගතායාති එත්ථ සත්තෙසු දුක්ඛාපනයනකාමතාකාරස්ස කරුණාසභාගස්ස තෙසු දුක්ඛපනයනාකාරො විභෙසාසභාවො විසභාගොති තාය සභාගවිසභාගතාය සා ඔතාරං ලහමානා විරෙනෙව ලභෙය්‍යාති පුරිසස්ස දුරෙ ධීතසපත්තො විය කරුණාය දුරපච්චත්ථිකා චුත්තා.

සම්පත්තිදස්සනසභාගතායාති යෙසු සත්තෙසු භොගාදිසම්පත්තිදස්සනමුඛෙන මුදිතා පවත්නාති, තෙසු තන්තිමිත්තමෙව අයොනිසො ආභොගෙ සති “චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යානං රූපාන” න්තිආදිනා (ම. නි. 3.306) චුත්තසොමනස්සමුඛෙන පභාසො උප්පජ්ජෙය්‍ය, සො ව මුදිතාය ආසන්නපච්චත්ථිකො. පභාසො හි ඉධ සොමනස්සසිසෙන චුත්තො. සභාගවිසභාගතායාති භොගාදිසම්පත්තිහි මුදිතෙසු සත්තෙසු පමොදනාකාරස්ස මුදිතාසභාගස්ස තත්ථ අනභිරමනාකාරා අරති විසභාගාති තාය සභාගවිසභාගතාය සා ඔතාරං ලහමානා විරෙනෙව ලභෙය්‍යාති පුරිසස්ස දුරෙ ධීතසපත්තො විය මුදිතාය දුරපච්චත්ථිකා චුත්තා. පමුදිතො වාතිආදි මුදිතාය සිද්ධාය අයම්පි අරති න භොතිති ලද්ධබ්බගුණදස්සනවසෙන චුත්තං, න ඉධාධිප්පෙනඅරතීනිග්ගහදස්සනවසෙන. කායචිත්තවිචෙකපටිපක්ඛාය වා අරතියා චික්ඛම්භිතාය මුදිතාය පටිපක්ඛා අරති සුවික්ඛම්භනෙය්‍යා භොතිති දස්සනත්ථං එකදෙසෙන අරති දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. අධිකුසලධම්මෙසුති සමප්පිසස්සනාධම්මෙසු.

බාලකරධම්මයොගතො බාලස්ස. අත්තභිතපරභිතබ්‍යාමුල්භතාය මුල්භස්ස. පුටුනං කිලෙසාදිනං ජනනාදිහි කාරණෙහි පුටුප්ජනස්ස. කිලෙසොධිනං මග්ගොධිහි අජිතත්තා අනොධිජිතස්ස, ඔධිජිතා වා සෙක්ඛා ඔධිසොව කිලෙසානං ජිතත්තා. තෙන ඉමස්ස ඔධිජිතභාවං පටික්ඛිපති. සත්තමහවාදිතො උද්ධං පවත්තනවිපාකස්ස අජිතත්තා අවිපාකජිතස්ස, විපාකජිතා වා අරහත්තො අප්පටිසන්ධිකත්තා. තෙනස්ස අසෙක්ඛත්තං පටික්ඛිපති. අනෙකාදිනවෙ සබ්බෙසම්පි පාපධම්මානං මූලභූතෙ සම්මොහෙ ආදිනවානං අදස්සනසිලතාය අනාදිනවදස්සාවිනො. ආගමාධිගමාභාවා අස්සුතවතො. එදිසො එකංසෙන අන්ධපුටුප්ජනො නාම භොතිති තස්ස අන්ධපුටුප්ජනභාවදස්සනත්ථං පුනපි “පුටුප්ජනස්සා” නි චුත්තං. එවරූපාති චුත්තාකාරෙන සම්මොහපුබ්බිකා. රූපං සා නාතිවත්තනීති රූපානං සමතික්කමනාය කාරණං න භොති, රූපාරම්මණෙ කිලෙසෙ නාතිවත්තනීති අධිප්පායො. සොමනස්සදොමනස්සරහිතං අඤ්ඤාණමෙව අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා. දොසගුණාවිචාරණවසෙන සභාගත්තාති යථා බ්‍රහ්මචිහාරූපෙක්ඛා මෙත්තාදෙයො විය සත්තෙසු හිතුපසංහාරාදිවසෙන ගුණදොසෙ අවිචාරෙන්ති කෙවලං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙනෙව පවත්නාති, එවං අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා සත්තෙසු විජ්ජමානම්පි ගුණදොසං අවින්තෙන්ති කෙවලං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙනෙව පවත්නාති දොසගුණාවිචාරණවසෙන සභාගා. තස්මා සා ලහුං ඔතාරං ලහනීති බ්‍රහ්මචිහාරූපෙක්ඛාය ආසන්නපච්චත්ථිකා චුත්තා. සභාගවිසභාගතායාති ඉට්ඨානිට්ඨෙයු මජ්ඣත්තාකාරස්ස උපෙක්ඛාසභාගස්ස තත්ථ අනුරොධවිරොධපවත්තිආකාරා රාගපටිසා විසභාගාති තාය සභාගවිසභාගතාය තෙ ඔතාරං ලහමානා විරෙනෙව ලභෙය්‍යාති පුරිසස්ස දුරෙ ධීතසපත්තො විය උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මචිහාරස්ස දුරපච්චත්ථිකා චුත්තා.

266. කත්තුකාමතා ඡන්දො ආදි “ඡන්දමූලකා කුසලා ධම්මා” නි (අ. නි. 8.83) වචනතො, අථ වා සත්තෙසු හිතෙසිනාදුක්ඛාපනයනකාමතාදිනා අනවජ්ජාහිපත්ථනාවසෙන පවත්තනතො “කත්තුකාමතා ඡන්දො ආදි” නි චුත්තං. උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මචිහාරොපි හි සත්තෙසු අනිරාකතභිතච්ඡන්දොයෙව “තත්ථ අබ්‍යාවචනා අපණ්ණකපටිපදා” නි අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනාකාරෙන පවත්නාති මාතා විය සකිව්වපසුතෙ පුත්තෙ. නිවරණාදිහි ආදි-සද්දෙන තදෙකට්ඨකිලෙසානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. කත්ථවි සත්තග්ගහණම්පි සඬබාරග්ගහණමෙව භොති පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය යථා “සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිකා” නි (අ. නි. 10.27; බු. පා. 4.1), න එවම්ධාති ආහ “පඤ්ඤත්තිධම්මවසෙන එකො වා සත්තො අනෙකෙ වා සත්තා ආරම්මණ” න්ති. පඤ්ඤත්තිධම්මවසෙනාති පඤ්ඤත්තිසඬබාතධම්මවසෙන. කාමඤ්චෙන්ථ “සුබ්බා භොන්තු” නිආදිනා (පටි. ම. 2.23) භාවනායං සුබාදිග්ගහණම්පි ලබ්භති. තං පන “සබ්බෙ සඬබාරා අනිච්චා” නි (ධ. ප. 255; ථෙරගා. 676; තෙත්ති. 5) විපස්සනාය අනිච්චලක්ඛණගහණං විය අප්පධානභූතං,

සත්තපඤ්ඤාත්ති එව පධානභාවෙන ගය්හතීති දට්ඨබ්බං. උපවාසෙ වා පත්තෙ ආරම්මණවඩ්ඪනං තත්ථාපි සීමාසම්භෙදසිද්ධිතොති අධිප්පායො.

එකමාවාසං පරිච්ඡින්නිත්වාති එත්ථ “සත්තෙ මෙත්තාය ඵරිස්සාමි”ති එවං ඤාණෙන පරිච්ඡේදං කත්වා එකා රච්ඡා පරිච්ඡින්නිත්වාති යොජනා. රච්ඡාගහණෙන රච්ඡාවාසිනො සත්තා ගහිතා යථා එකං දිසන්ති. එවං සබ්බත්ථං.

267. කසිණානං නිස්සන්දොති කසිණප්ඤ්ඤානානං නිස්සන්දඵලසදිසා ආරුප්පා අරුප්ප්ඤ්ඤානානි, කසිණප්ඤ්ඤානානං පාරිපුරියාව සිප්ඤ්ඤානො. තෙහි විනා අසිප්ඤ්ඤානොති කෙවි. සමාධිනිස්සන්දොති රුප්ප්ඤ්ඤානසමාධිනං, භෙට්ඨිමානං තිණ්ණං අරුප්ප්ඤ්ඤානසමාධිනඤ්ඤා නිස්සන්දො පටිපාටියා තෙ අධිගන්ත්වා පටිලහිතබ්බතො. විපස්සනානිස්සන්දො විපස්සනානුභාවෙන ලද්ධබ්බතො, විපස්සනාවසෙනෙව ව සමාපජ්ජිතබ්බතො. සමථවිපස්සනානිස්සන්දො නිරොධසමාපත්ති. යථාහ “ද්විති ඛලෙහි සමන්තාගතත්තා”තිආදි (විසුද්ධි. 2.868). “පුරිමබ්‍රහ්මවිහාරත්තයනිස්සන්දො”ති ඉමිනා මෙත්තාදිවසෙන තිණ්ණ ඤානානි අධිගන්ත්වා ධීතස්සෙව උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරො, න ඉතරස්සාති දස්සෙති. තමෙවත්ථං උපමාය පාකට්ඨරං කත්වා දස්සෙතුං “යථා හි”තිආදි චුත්තං. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා චුත්තමෙව.

268. සියාති චූච්චමානාකාරෙන සියා කස්සචි පරිචිතක්කො. එත්ථාති එතෙසු මෙත්තාදීසු බ්‍රහ්මවිහාරතා වෙදිතබ්බා, ඉතරකම්මට්ඨානානි අත්තහිතපටිපත්තිමත්තානි. ඉමාති පන “සබ්බෙ සත්තා සුඛිතා භොන්තු”තිආදිනා (පටි. ම. 2.22) පරහිතපටිපත්තිභූතානි. තස්මා සත්තෙසු සම්මා පටිපත්තිභාවෙන සෙට්ඨා එතෙ විහාරා. බ්‍රහ්මානොති උපපත්තිබ්‍රහ්මානො. තෙ හි ඉධ ඤානභාවනාය විනිවරණචිත්තා හුත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්නා තත්ථ යාවතායුකං විනිවරණචිත්තාව භොන්ති. තස්මා “නිද්දොසචිත්තා විහරන්ති”ති වදන්ති. බ්‍රහ්මානොති වා සකලබුද්ධගුණභෙතුභූතානං දානපාරමිතාදීනං බුද්ධකරධම්මානං පරිපුරණවසෙන බුහිතගුණා මහාසත්තා බොධිසත්තා. තෙ හි සබ්බසත්තානං හිතෙසනෙන, අහිතාපනායනෙන, සම්පත්තිපමොදනෙන, සබ්බත්ථ විවජ්ජිතාගතිගමනමජ්ඣක්තභාවාධිට්ඨානෙන ව නිද්දොසචිත්තා විහරන්ති. එවන්ති යථා තෙ උපපත්තිබ්‍රහ්මානො, මහාබොධිසත්තබ්‍රහ්මානො වා, එවං එතෙහි බ්‍රහ්මවිහාරෙහි සම්පයුත්තා සමඬ්ඨිභූතා.

269. වතස්සොවාතිආදිපඤ්ඤාසංඝාති වතස්සොතිආදිකස්ස නිවිධස්ස පඤ්ඤාසංඝ. විසුද්ධිමග්ගාදිවසාති එත්ථ බ්‍යාපාදසංකිලෙසාදිතො විසුප්ඤ්ඤානායො විසුද්ධිමග්ගො. ආදි-සද්දෙන හිතුපසංභාරාදිමනසිකාරවිසෙසා සඬ්භිතා. ආසං මෙත්තාදීනං. අප්පමාණෙති පමාණරහිතෙ. යෙනාති යෙන කාරණෙන. තත්ති තස්මා. ද-කාරො පදසන්ධිකරො.

බ්‍යාපාදබහුලස්ස විසුද්ධිමග්ගොති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං, උපුට්ඨිච්චිවිනිකභාවතොති අධිප්පායො. එස නයො සෙසෙසුපි. පක්ඛපාතවසෙන අනාභුජනමනාභොගො මජ්ඣක්තාකාරොති අධිප්පායො. ය්වායං චතුබ්බිධො සත්තෙසු මනසිකාරො චුත්තො, තමෙව උපමාය දස්සෙතුං “යස්මා ව යථා මාතා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ චුත්තස්සාපි හිතුපසංභාරාදිඅත්ථස්ස උපමෙයාභාවං උපනෙත්වා දස්සෙතුං අත්ථුපනායනත්ථො “යස්මා වා”ති ව-සද්දො. පරියායෙති වාරෙ, තස්මිං තස්මිං කිච්චවසෙන පරිවත්තනක්කමෙති අත්ථො. අබ්‍යාවටාති අනුස්සක්කා. තථාති යථා මාතා දහරාදීසු පුත්තෙසු, තථා සබ්බසත්තෙසු මෙත්තාදිවසෙන මෙත්තායනාදිවසිකෙන භවිතබ්බත්ති යොජනා. තස්මාති යස්මා සබ්බෙපි සංකිලෙසධම්මා යථාරහං දොසමොහරාගපක්ඛියා, තෙහි ව විසුප්ඤ්ඤානායො අප්පමඤ්ඤා, හිතුපසංභාරාදිවසෙන චතුබ්බිධො ව සත්තෙසු මනසිකාරො, තස්මා විසුද්ධිමග්ගාදිවසා වතස්සොව අප්පමඤ්ඤා. වතස්සොපි එතා භාවෙතුකාමෙන න එකෙකන්ති අධිප්පායො. සති හි සබ්බසඬ්භිගහෙ කමෙන භවිතබ්බං. හිතෙසිතා මෙත්තායනන්ති ආහ “එවං පත්ථිතහිතාන”න්ති. සම්භාවෙත්වා වාති “ඉමාය පටිපත්තියා අයං නිරයාදීසු නිබ්බත්තෙය්‍යා”ති පරිකප්පෙත්වා වා. දුක්ඛාපනායනාකආරප්පවත්තිවසෙන පටිපජ්ජිතබ්බත්ති සම්බන්ධො. තතො පරන්ති තතො හිතාකාරප්පවත්තිආදිතො පරං. කත්තබ්බාභාවතොති චතුත්ථස්ස පකාරස්ස කත්තබ්බස්ස අභාවතො. අයං කමොති අයං ඉමාසං අප්පමඤ්ඤානං යෙභුයොන පවත්තනක්කමොති කත්වා චුත්තං, න “ඉමිනාව කමෙන එතාසං පවත්ති, න අඤ්ඤා”ති. මෙත්තාදීනං හි නිස්සන්තං භාවනානං කමනියමො නත්ථි, යං වා තං වා පඨමං භාවෙතුං ලබ්භා, දෙසනාක්කමවසෙන වා එවං චුත්තං.

එකසත්තස්සාපිති එකස්සාපි සත්තස්ස. අප්පටිභාගනිමිත්තත්තා පරිච්ඡේදග්ගණං නත්ථි, න ව සම්මුතිසච්චවසෙන පවත්තං සත්තග්ගණං පරිච්ඡින්නරුපාදිග්ගණං භොතිති අප්පනාප්පත්තියා අපරාමාසසත්තග්ගණමුද්ධිභූතානං මෙත්තාදීනං එකසත්තාරම්මණානම්පි අප්පමාණගොචරතා චුත්තා. එවං පමාණං අග්ගහෙත්වාති යථා උද්ධුමාතකාදීසු අතිරෙකුද්ධුමාතකාදිභාවප්පත්තෙ පදෙසෙ නිමිත්තං ගය්හති, එවං පමාණං අග්ගහෙත්වා. සකලඵරණවසෙනාති නිරවසෙසඵරණවසෙන.

270. නිස්සරණත්තාති එත්ථ යං යස්ස නිස්සරණං, තං තස්ස උපුට්ඨිච්චිකභූතමෙව භොති. යථා කාමානං නෙක්ඛම්මං, රූපානං ආරුප්පා, සඬ්ඛාරානං නිබ්බානං, එවං දොමනස්සසහිතානං බ්‍යාපාදවිහිංසාරතිනං නිස්සරණභූතා මෙත්තාකරුණාමුදිතා න සොමනස්සරහිතා භොන්ති. නිස්සරණග්ගණණෙනෙව ව පුබ්බතාගියානං තාසං උපෙක්ඛාසම්පයොගොපි අනුඤ්ඤාතොති දට්ඨබ්බං අනිස්සරණභාවතො. තථා හි අට්ඨවිසතියා විත්තුප්පාදෙසු

කරුණාමුදිතානං පවත්තිං ආවරියා ඉච්ඡන්ති. න හි බ්‍රහ්මචිහාරුපෙක්ඛා උපෙක්ඛාවෙදනං විනා වත්තති පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛා විය. න හි කදාවි පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛා වෙදනුපෙක්ඛං විනා වත්තති.

271. සාතසහගතන්ති සුඛසහගතං. තස්මාති යස්මා “තතො ත්වං භික්ඛු”තිආදිකාය (අ. නි. 8.63) දෙසනාය චතුත්තම්භි අප්පමඤ්ඤානං සචිතක්කාදිභාවො විය උපෙක්ඛාසහගතභාවොපි විඤ්ඤායති, තස්මා. වතස්සොපි අප්පමඤ්ඤා චතුක්කපඤ්ඤාචකප්ඤ්ඤානිකාති වොදකස්ස අධිප්පායො. එවඤ්ඤි සතීති යදි මූලසමාධිමිති චුත්තමත්ථං අනන්තරං චුත්තතාය බ්‍රහ්මචිහාරෙසු පක්ඛිපති, එවං සන්නෙ කායානුපස්සනාදයොපි චතුක්කපඤ්ඤාචකප්ඤ්ඤානිකා සියුං, න පන භොන්ති විපස්සනාවසෙන දෙසිතත්තාති අධිප්පායො, භොන්තු කායානුපස්සනාදයො ආනාපානභාවනාවසෙන චතුක්කපඤ්ඤාචකප්ඤ්ඤානිකාති වදෙයාති ආසඬිකන්තො ආහ “වෙදනාදීසු”තිආදි. බ්‍යඤ්ජනවිජායාමත්තං ගහෙත්වාති “මෙත්තා මෙ වෙතොවිමුත්ති භාවිතා භවිස්සති”තිආදිති බ්‍යඤ්ජනෙහි පකාසිතො එව චිත්තසමාධි “අප්ඤ්ඤානං මෙ චිත්තං ධීතං භවිස්සති”තිආදිහිපි බ්‍යඤ්ජනෙහි පකාසිතොති බ්‍යඤ්ජනතො ලබ්භමානසමාධිවිජායාමත්තං ගහෙත්වා උභයත්ථ ලබ්භමානං අධිප්පායං අග්ගහෙත්වාති අත්ථො. සුත්තත්ථං හි අඤ්ඤාථා වදන්තො අයථාචාදිතාය සත්ථාරං අපවදන්තො නාම භොති. තෙනාහ “මා හගවත්තං අබ්භාවික්ඛි”ති.

272. “තයිමං දොසං පරිහරිතුකාමෙන න සබ්බං සුත්තං නීතත්ථමෙව, තස්මා ගරුකුලතො අධිප්පායො මග්ගිතබ්බො”ති දස්සෙන්නො “ගම්භිරං හී”තිආදිං වත්වා තත්ථ ආදිතො පටියාය අධිප්පායං දස්සෙතුං “අයඤ්ඤි”තිආදිමාහ. ආයාචිතා ධම්මදෙසනා එතෙනාති ආයාචිතධම්මදෙසනො, තං ආයාචිතධම්මදෙසනං. එවමෙවාති ගරහනෙ නිපාතො, මුදා එවාති අත්ථො. අප්ඤ්ඤාත්තන්ති ගොවරජ්ඣන්තෙ, කම්මට්ඨානාරම්මණෙහි අත්ථො . යස්මා චිත්තකග්ගතා නාම සසන්තතිපරියාපන්නා භොති, තස්මා අත්ථවණ්ණනායං “නියකප්ඤ්ඤාත්තවසෙනා”ති චුත්තං. චිත්තං ධීතං භවිස්සතිති බහිද්ධා අවික්ඛිප්පමානං එකග්ගභාවෙ ධීතං භවිස්සති. තතො එව සුසණ්ඨිතං, සුට්ඨු සමාහිතන්ති අත්ථො. උප්පන්නාති අවික්ඛිප්පිතා. පාපකාති ලාමකා. අකුසලා ධම්මාති කාමචිත්තදාදයො අකොසල්ලසම්භුතට්ඨෙත අකුසලා ධම්මා. චිත්තං පරියාදාය පවත්තිතුං ඔකාසාදානෙන කුසලචිත්තං බෙපෙත්වා න ව යස්සන්තිති යොජනා. ඉමිනා යථාචුත්තස්ස සමාධානස්ස කාරණමාහ.

චිත්තකග්ගතාමත්තොති භාවනමනුයුත්තෙන පටිලද්ධමත්තං නාතිසුභාවිතං සමාධානං. තං පන උපරි චූච්චමානානං සමාධිවිසෙසානං මූලකාරණභාවතො “මූලසමාධි”ති චුත්තො. ස්වායං චිත්තකග්ගතාමත්තො “අප්ඤ්ඤාත්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙමි සන්තිසාදෙමි එකොදිං කරොමි සමාදහාමි”තිආදිසු විය බණ්කසමාධි අධිප්පෙතො. යථෙව හි අඤ්ඤත්ථාපි “ආරද්ධං බො පන මෙ, භික්ඛවෙ, වීරියං අහොසි අසල්ලීනං...පෙ.... සමාහිතං චිත්තං එකග්ග”න්ති (අ. නි. 8.11; පාරා. 11) වත්වා “විච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදිවචනතො (අ. නි. 8.11) පඨමං චුත්තචිත්තකග්ගතා “බණ්කසමාධි”ති විඤ්ඤායති, එවමිධාපිති. සො එව සමාධිති මූලසමාධිමාහ.

අස්සාති භික්ඛුනො, අස්ස වා මූලසමාධිස්ස. භාවනන්ති වඩ්ඪනං. අයං සමාධිති ව මූලසමාධියෙව අධිප්පෙතො. එවං භාවිතොති යථා අරණිසහිතෙන උප්පාදිතො අග්ගි ගොමයචුණ්ණාදීහි වඩ්ඪිතො ගොමයග්ගිආදිභාවං පත්තොපි අරණිසහිතෙන උප්පාදිතමූලග්ගිත්වෙව චූච්චති, එවමිධාපි මූලසමාධි එව මෙත්තාදිවසෙන වඩ්ඪිතොති කත්වා චුත්තං.

අඤ්ඤාසුපි ආරම්මණෙසු පට්ඨිකසිණාදීසු. තත්ථ යථා මෙත්තාභාවනාපුබ්බගමෙන භාවනානායෙන පට්ඨිකසිණාදීසු සචිතක්කාදිභාවවසෙන චතුක්කපඤ්ඤාචකප්ඤ්ඤානිකාසම්පාපනවිධිනා මූලසමාධිස්ස භාවනා චුත්තා, එවං කරුණාදිභාවනාපුබ්බගමං පට්ඨිකසිණාදීසුපි භාවනාවිධිං දස්සෙත්වා පච්ඡා කායානුපස්සනාදිපුබ්බගමං භාවනාවිධිං දස්සෙන්නො ආසවක්ඛයාය ධම්මං දෙසෙසි. තෙන චුත්තං “කරුණා මෙ වෙතොවිමුත්ති”තිආදි. යදි එවං ධම්මානුපස්සනාපරියොසානාය දෙසනාය අරහත්තාධිගමාය කම්මට්ඨානස්ස කච්ඡන්තා පුන “තතො ත්වං, භික්ඛු, ඉමං සමාධිං සචිතක්කම්භි”තිආදි (අ. නි. 8.63) කස්මා චුත්තන්ති? ධම්මානුපස්සනාය මත්ථකප්පන්තිදස්සනත්ථං. සා හි සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාභාවෙන වත්තමානා යථාචුත්තප්ඤ්ඤාධම්මෙ සම්මසන්ති විසෙසතො මත්ථකප්පන්තා නාම භොති. එලසමාපත්තිභූමිදස්සනත්ථං චුත්තන්ති කෙවි.

පුන යතො බො තෙතිආදි අරහත්තප්පත්තිතො උද්ධං ලද්ධබ්බථාසුචිහාරදස්සනං. තත්ථ ගග්ගසීති ගම්ස්සසි. තස්මාති යස්මා “සචිතක්කම්භි”තිආදිකා දෙසනා මෙත්තාදිනං ආරම්මණතො අඤ්ඤාස්මිං ආරම්මණෙ සමාධිං සන්ධාය චුත්තා, න අප්පමඤ්ඤා, තස්මා. “තථෙවා”තිආදිනා ගන්ථන්තරෙනපි තමෙවත්ථං සමත්ථෙති. තත්ථ තථෙවාති තිකචතුක්කප්ඤ්ඤානවසෙනෙව. අභිධම්මෙති චිත්තුප්පාදකණ්ඨෙ (ධ. ස. 251 ආදයො), අප්පමඤ්ඤාචහඬිගාදීසු (විහ. 684 ආදයො) ව තත්ථ තත්ථ අභිධම්මප්පදෙසෙසු.

273. සුභපරමාදිවසෙනාති සුභ-සද්දො “සුභන්තෙව අධිමුත්තො භොති”ති (පටි. ම. 1.212; අ. නි. 8.66) එවං චුත්තසුභචිමොක්ඛං සන්ධාය චුත්තො උත්තරපදලොපෙන. පරම-සද්දො උක්කංසත්ථො. සුභො සුභචිමොක්ඛො පරමො උක්කංසො පරමා කොටි එතිස්සාති සුභපරමා, මෙත්තාවෙතොවිමුත්ති, තතො පරං තාය සාධෙතබ්බං තත්ථීති අත්ථො. අසාධාරණස්ස අත්ථස්ස අධිප්පෙතත්තා විපස්සනාසුඛාදයො ඉධ අනවසරා. ඉතරෙතරවිසිට්ඨාපෙනෙ විසෙසා, පගෙව පරෙහි. තෙනාහ “අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසද්දො ආනුභාවවිසෙසො වෙදිතබ්බො”ති. විසෙසෙත්වාති අඤ්ඤාමඤ්ඤං විසිට්ඨං කත්වා.

තස්ස තස්ස උපනිස්සයත්තාති සුභවිමොක්ඛාදිකස්ස තස්ස තස්ස විමොක්ඛස්ස පකතූපනිස්සයවසෙන උපනිස්සයපච්චයභාවතො. ඉදාති තමත්ථං පාකටතරං කත්වා දස්සෙතුං “මෙත්තාවිභාරිස්සා”තිආදි චුත්තං. අස්ස මෙත්තාවිභාරිස්ස චිත්තං උපසංහරතොති සම්බන්ධො. අප්පටික්කුලපරිවයාති මෙත්තාභාවනාවසෙන සත්තසඤ්ඤිතෙ යත්ථ කත්ථවි ආරම්මණෙ අප්පටික්කුලාකාරෙනෙව ගහණස්ස පරිවිතත්තා. තස්ස සඛ්ඛාරභූතමිපි යං කිඤ්චි ආරම්මණං අප්පටික්කුලාකාරෙනෙව පච්චුපතිට්ඨති, පගෙව සභාවතො. “අප්පටික්කුල”න්ති තත්ථස්ස චිත්තං අභිරතීවසෙන නිරාසඬ්ඛං පවත්තති, පච්චතීකධම්මෙති ච සුබ්බෙන, සුචුට්ඨ ච විමුච්චති, යතස්ස ඤානස්ස විමොක්ඛපරියායො චුත්තො. තෙනාහ “අප්පටික්කුලෙසු”තිආදි. යථාචුත්තො ච අත්ථො අනත්ථවරණාදිඅධිප්පායෙන සචෙතනෙ ආරම්මණෙ ආසාතං උප්පාදෙන්තස්ස පටික්කුලපරිවයා අචෙතනෙපි වාතාතපාදිකෙ ආසාතූප්පත්තියා විභාවෙනබ්බො. න තතො පරන්ති තතො සුභවිමොක්ඛතො පරං කස්සචි විමොක්ඛස්ස උපනිස්සයො න භොතිති අත්ථො.

අභිභනන්ති එතෙනාති අභිසාතො, දණ්ඩො අභිසාතො යස්ස තං දණ්ඩාභිසාතං, තං ආදි යස්ස තං දණ්ඩාභිසාතාදි, දණ්ඩාභිසාතාදි රූපං නිමිත්තං යස්ස තං දණ්ඩාභිසාතාදිරූපනිමිත්තං. කිං පන තන්ති ආහ “සත්තදුක්ඛ”න්ති, දණ්ඩප්පභාරාදිප්පතිතං කරපරූපභෙතුකං සත්තානං උප්පජ්ජනකදුක්ඛන්ති අත්ථො. රූපෙ ආදීනවො සුපරිවිදිතො භොති කරුණාවිභාරිස්ස රූපනිමිත්තත්තා, දුක්ඛස්ස කරුණාය ච පරදුක්ඛාසභනරසත්තාති අධිප්පායො. තත්ථ ආකාසෙ. චිත්තං පක්ඛන්දනී සබ්බසො රූපානං අභාවො විචරමපගමොති.

තෙන තෙනාතිආදීසු අයං යොජනා – තෙන තෙන භොගසම්පත්තිආදිනා පාමොජ්ජකාරණෙන පමුදිතානං සත්තානං උප්පන්නපාමොජ්ජවිඤ්ඤාණං සමනුපස්සන්තස්ස යොගිනො “සාධු වතායං සත්තො පමොදති”ති මුදිතාය පවත්තිසම්භවතො පමුදිතවිඤ්ඤාණස්ස දස්සනෙන විඤ්ඤාණග්ගහණපරිචිතං චිත්තං භොතිති.

අනුක්කමාධිගතන්ති ආකාසකසිංහවජ්ජෙ යත්ථ කත්ථවි කසිණෙ රූපාවචරජ්ඣානාධිගමානුක්කමෙන රූපවිරාගභාවනාය අධිගතං. ආකාසනිමිත්තං ගොවරො එතස්සාති ආකාසනිමිත්තගොවරං, තස්මිං ආකාසනිමිත්තගොවරෙ පඨමාරූප්පවිඤ්ඤාණෙ. චිත්තං උපසංහරතොති දුතියාරූප්පාධිගමාය භාවනාචිත්තං නෙන්තස්ස, තථා භාවයතොති අත්ථො. තත්ථාති තස්මිං පඨමාරූප්පවිඤ්ඤාණෙ. චිත්තන්ති විඤ්ඤාණඤ්චායනචිත්තං. පක්ඛන්දනීති අනුපවිසති විමොක්ඛභාවෙන අප්පෙති.

ආභොගාභාවතොති “සුඛිතා භොන්තු”තිආදිනා (පටි. ම. 2.23) සුඛාසිසනාදිවසෙන ආභුජනාභාවතො. සත්තානං සුඛාසිසනාදිවසෙන පවත්තමානා මෙත්තාදිභාවනාව පරමත්ථග්ගහණමුඛෙන සත්තෙ ආරම්මණං කරොති, උපෙක්ඛාභාවනා පන තථා අප්පවත්තිත්වා කෙවලං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙනෙව සත්තෙ ආරම්මණං කරොතිති ආහ “උපෙක්ඛාවිභාරිස්ස සුබ්බදුක්ඛාදිපරමත්ථග්ගහණවිමුඛභාවතො අවිජ්ජමානග්ගහණදුක්ඛං චිත්තං භොති”ති. නනු ච “කම්මස්සකා සත්තා, තෙ කස්ස රූපියා සුඛිතා වා භවිස්සන්ති”තිආදිනා පටික්ඛෙපවසෙනපි පරමත්ථග්ගහණමුඛෙනෙව උපෙක්ඛාබ්බන්ධවිභාරොපි සත්තෙ ආරම්මණං කරොතිති? සච්චමෙතං, තං පන භාවනාය සුඛිඛභාගෙ, මත්ථකප්පත්තියං පන කෙවලං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙනෙව සත්තෙ ආරම්මණං කරොතිති සච්චෙසං පරමත්ථතො අවිජ්ජමානෙ එව විසයෙ තස්ස පවත්ති. අවිජ්ජමානග්ගහණදුක්ඛතා ච අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙන අප්පනාප්පත්තියා අපරාමාසසත්තග්ගහණමුද්ධභූතතාය වෙදිතබ්බා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

274. සබ්බාපෙතාති සබ්බාපි එතා අප්පමඤ්ඤා. දානාදීනන්ති පාරමිභාවජ්ජත්තානං දානාදීනං බුද්ධකරධම්මානං. සබ්බකල්පාණ්ඩම්මානන්ති සබ්බෙසං අනවජ්ජධම්මානං, සමතිංසාය පාරමිතානං, තන්තිමිත්තානං බුද්ධයානියානඤ්ච, සබ්බෙහි වා සුන්දරසභාවානං. න හි ලොකියධම්මා බුද්ධකරධම්මෙහි ආනුභාවතො උක්කට්ඨා නාම අත්ථි, බුද්ධධම්මෙසු වත්තබ්බමෙව නත්ථි. පරිපූරිකාති පරිවුද්ධිකරා. අධිට්ඨානාති විය හි අප්පමඤ්ඤා සබ්බාසං පාරමිතානං පාරිපූරිකරා. “හිතජ්ඣාසයතායා”තිආදිනා මෙත්තාබ්බන්ධවිභාරාදීනං උපෙක්ඛාබ්බන්ධවිභාරස්ස අධිට්ඨානභාවදස්සනමුඛෙන වතුහි අප්පමඤ්ඤාහි අත්තනො සත්තානස්ස පගෙව අභිසඬ්ඛන්තා මහාබොධිසත්තා දානාදිපාරමියො පූරෙතුං සමත්ථා භොන්ති, නාඤ්ඤථාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. ඉමස්ස දාතබ්බං, ඉමස්ස න දාතබ්බන්ති නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං, “ඉදං දාතබ්බං, ඉදං න දාතබ්බන්ති ච විභාගං අකත්වා”ති වත්තබ්බතො. දෙයාපටිග්ගාහකවිකප්පරහිතා හි දානපාරමිතා. යථාහ –

“යථාපි කුමහො සම්පුණ්ණො, යස්ස කස්සචි අධොකතො;
වමනෙවුදකං නිස්සෙසං, න තත්ථ පරිරක්ඛති”ති. (බු. වං. 2.118);

“සබ්බසත්තාන”න්ති ඉදං “සුඛනිදාන”න්ති ඉමිනාපි සම්බන්ධිතබ්බං, “දෙන්ති”ති ඉමිනා ච. තෙන දෙයාධම්මෙන විය දානධම්මෙනාපි මහාසත්තානං ලොකස්ස බහුපකාරතා චුත්තා භොති, තථා තස්ස පරිණාමනතො. තදත්ථදීපනත්ථං හි “විභාගං අකත්වා”ති වත්ථාපි “සබ්බසත්තාන”න්ති චුත්තං. තෙසන්ති සබ්බසත්තානං. උපසාතන්ති එත්ථාපි “විභාගං අකත්වා”ති ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. අයං හෙත්ථ පදයොජනා – විභාගං අකත්වා උපසාතං පරිවජ්ජයන්තා සබ්බසත්තානං සුඛනිදානං සීලං සමාදියන්තිති. සත්තකාලවිකප්පරහිතා හි සීලපාරමිතා, ලොකත්ථමෙව වස්ස ඵලං පරිණමීයති. නෙක්ඛම්මං භජන්තීති පබ්බජ්ජං උපගච්ජන්ති. පබ්බජ්ජිතස්ස හි සබ්බසො සීලං

පරිපූරනී, න ගහටියස්ස. ඉධාපි “විභාගං අකත්වා සබ්බසත්තානං සුඛනිදාන”න්ති ඉදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. න හි බොධිසත්තා කාලවිභාගං කත්වා පබ්බජ්ජං අනුනිට්ඨන්ති, සීලං වා සමාදියන්ති, නිදස්සනමත්තඤ්චෙන ඤානාදිනෙක්ඛම්මහජනස්සාපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා. සබ්බසත්තානං සුඛනිදානතා හෙට්ඨා චුත්තන යාව. එස න යො සෙසෙසුපි. හිතාහිතෙසුති අත්ථානත්ථෙසු. අසම්මොහත්ථායාති සම්මොහවිද්ධංසනාය. පඤ්ඤං පරියොදපෙන්තිති යොගවිහිතං විජ්ජාට්ඨානාදිං අස්සුතං සුඤ්ජනා සුතං වොදපෙන්තා අහංකාරමමංකාරාදිං විධුනන්තා ඤාණං විසොධෙන්ති. “අහං මමා”ති විකප්පරහිතා හි පඤ්ඤාපාරමිතා. හිතසුඛත්ථායාති සත්තානං හිතසුඛාදිචුද්ධියත්ථමෙව. නිව්චන්ති සත්තං අවිච්ඡේදෙන පටිපක්ඛෙන අවොකිණ්ණං. චිරියමාරහන්තිති යථා සත්තානං අනුප්පන්නං හිතසුඛං උප්පජ්ජති, උප්පන්නං අභිවඩ්ඪති, එවං පරක්කමං කරොන්ති. සඬ්ඝොච්චික්ඛෙපරහිතා හි චිරියපාරමිතා. “චිරභාවං පත්තාපි”ති ඉමිතා අපරද්ධානං නිග්ගහසමත්ථං දස්සෙති. නානප්පකාරකං අපරාධං බමන්තිති මම්මච්ඡේදනාකාරෙන අත්තනි පවත්තිතං නානාථිධං අපරාධං සහන්ති. අත්තපරච්චිකප්පචිරහිතා හි දොසසහනා බන්තිපාරමිතා.

පටිඤ්ඤං න විසංවාදෙන්තිති අවිසංවාදනසාමඤ්ඤෙන සබ්බස්සපි අනරියවොභාරස්ස අකරණමාහ. පටිඤ්ඤාතෙ, අපටිඤ්ඤාතෙ ව දිට්ඨාදිකෙ මිච්ඡාචිකප්පරහිතා හි සච්චපාරමිතා. අවිච්චාධිට්ඨානාති යථාසමාදින්නෙසු දානාදිධම්මෙසු නිව්ච්චාධිට්ඨායිනො අවලසමාදානාධිට්ඨානා, සමාදින්නෙසු ව බුද්ධකරධම්මෙසු සම්මදෙව අවට්ඨානං අධිට්ඨානපාරමිතා. තෙසුති සත්තෙසු. අවිච්චායාති පටිපක්ඛෙන අකම්පනීයාය. එවන්ති යථාචුත්තෙන සත්තෙසු හිතජ්ඣාසයනාදිආකාරෙන. යථා ව බ්‍රහ්මචරාරාධිට්ඨානා පාරමියො, එවං අධිට්ඨානාධිට්ඨානාපි. තථා හි යථාපටිඤ්ඤං පරානුග්ගහාය පාරමිතං අනුට්ඨානෙන සච්චාධිට්ඨානං, තප්පටිපක්ඛපරිච්චාගතො වාගාධිට්ඨානං, පාරමිති සචිත්තුපසමතො උපසමාධිට්ඨානං, තාහි පරහිතුපායකොසල්ලතො පඤ්ඤාධිට්ඨානං. එවං පච්චෙකම්පි පාරමිතාසු යථාරහං නෙතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬ්ඝෙපො, විත්ථාරතො පන පාරමිතාසු යං වත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං වරියාපිටකවණ්ණනායං චුත්තන යෙනෙව වෙදිතබ්බං, අතිවිත්ථාරහ යෙන න විත්ථාරයිමිහ. තථා දසබලඤ්ඤාණාදිකෙති. එතාව භොන්තිති එතා භොන්ති එවාති යොජනා.

බ්‍රහ්මචරානිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති නවමපරිච්ඡේදවණ්ණනා.

10. ආරුප්පනිද්දෙසවණ්ණනා

පයමාරුප්පවණ්ණනා

275. උද්දිට්ඨෙසුති “චන්තාරො ආරුප්පා”ති එවං උද්දිට්ඨෙසු, නිද්ධාරණෙ වෙනං භූමිමං. තෙනෙවාහ “චතුසු ආරුප්පෙසු”ති. තත්ථ රුපවිවෙකෙන අරුපං, අරුපමෙව ආරුප්පං ක්කානං, ඉධ පන තදත්ථං කම්මට්ඨානං අධිප්පෙනං. තං භාවෙතුකාමො චතුත්ථජ්ඣානං උප්පාදෙතීති සම්බන්ධො. රුපාධිකරණන්ති රුපහෙනු. හෙනුඅත්ථො හි එත්ථ අධිකරණං-සද්දො “කාමාධිකරණං”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.168-169) විය. දණ්ඩනට්ඨෙන දණ්ඩො, මුග්ගරාදි. පරපිළාධිප්පායෙන තස්ස ආදානං දණ්ඩාදානං. සත්තානං සසනට්ඨෙන සත්ථං, ආවුධං. භණ්ඩනං කලහො. විරොධො විග්ගහො. නානාවාදො විවාදො. එතන්ති යථාචුත්තං දණ්ඩාදානාදිකං. සබ්බසොති අනවසෙසනො. ආරුප්පෙ අරුපභාවෙ, ආරුප්පෙ වා භවෙ. රුපානංයෙවාති දිට්ඨාදීනවානං රුපානංයෙව, න අරුපානන්ති අධිප්පායො. නිබ්බිදායාති වික්ඛම්භනවසෙන නිබ්බන්දනත්ථාය. විරාගායාති විරජ්ජනත්ථාය. නිරොධායාති නිරුප්කුන්තත්ථාය. සබ්බමෙතං සමතික්කමං සන්ධාය චුත්තං. දණ්ඩාදානාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන අදින්තාදානාදිකං සබ්බං රුපහෙනුකං අනත්ථං සඬගණ්හාති, න ඉධ පාළියං ආගතමෙවාති දට්ඨබ්බං. කරජරුපෙති යථාචුත්තාදීනවාධිකරණභාවයොග්ගං දස්සෙනු චුත්තං, ඔළාරිකරුපෙති අත්ථො. ආදීනවන්ති දොසං. තස්සාති රුපස්ස. ආලොකොති වණ්ණවිසෙසො එවාති තත්ථ පචත්තං පටිභාගනිමිත්තං උග්ගාටෙන්වා සියා ආකාසනිමිත්තං උග්ගහෙනු, න පන පටිච්ඡින්නාකාසකසිණං උග්ගාටෙන්වා. තස්ස හි උග්ගාටනා නාම රුපනිමිත්තෙනෙව සියාති ආහ “යපෙත්වා පටිච්ඡින්නාකාසකසිණං නවසු”ති. කෙච් පන “ආලොකකසිණමපි යපෙත්වා අට්ඨසු”ති වදන්ති, තස්ස පන යපනෙ කාරණං න දිස්සති, කරජරුපං අතික්කන්තං හොති තස්ස අනාලම්බනතො.

යදි එවං කස්මා “චතුත්ථජ්ඣානවසෙනා”ති චුත්තං. නනු පයමජ්ඣානාදීනිපි තස්ස අනාලම්බනවසෙනෙව පචත්තන්ති පටිභාගනිමිත්තාරම්මණන්තා? සච්චමෙතං, ඔළාරිකඬග්ගප්පභානතො පන සන්තසභාවෙන ආනෙඤ්ජප්පත්තෙන චතුත්ථජ්ඣානෙන අතික්කන්තං සුට්ඨ අතික්කන්තං නාම හොතිති “චතුත්ථජ්ඣානවසෙනා”ති චුත්තං. කෙච් “අස්සාසපස්සාසානං නිරුප්කුන්තො, කාමොධාතුසමතික්කමනතො වා”ති වදන්ති, තං අකාරණං, ඉතරෙසං චිත්තසමුට්ඨානරුපානං සම්භවතො, හෙට්ඨිමජ්ඣානානඤ්ච අකාමොධාතුසංචත්තනීයතො. තප්පටිභාගමෙවාති කරජරුපපටිභාගමෙව නිමිත්තග්ගාහසම්භවතො. සදිසඤ්ච නාම තං න හොති, තස්මා කිං තස්ස සමතික්කමනෙනාති අනුයොගං සන්ධාය “කථං? යථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කථන්ති කථෙතුකමාසප්පච්ඡා. යථාති ඔපම්මත්ථෙව නිපාතො. ලෙඛාවිත්තන්ති කාලවණ්ණොදිනා කතපරිකම්මාය ලෙඛාය චිත්තං. එලිතන්තරන්ති විවරං. දිස්වාති දුරතො දිස්වා. සමානරුපසද්දසමුදාවාරන්ති සදිසරුපසණ්ඨානසරප්පයොගං.

ආරම්මණවසෙනාති “මම චක්ඛු සොහනං, මම කායො ථීරො, මම පරික්ඛාරා සුන්දරා”ති එවං ආරම්මණකරණවසෙන. කරජරුපසමඬගිකාලොති අත්තතො අත්තභාවරුපෙන වෙච ආරම්මණරුපෙන ව සමන්තාගතකාලො. තම්පීති කසිණරුපස්සපි. සාමීඅත්ථෙ හි ඉදං උපයොගවවනං. භයසන්තාසඅදස්සනකාමතා විය සමතික්කම්තුකාමතාති යොජනා. ඉදඤ්ච යථාචුත්තානං නිබ්බිදාවිරාගනිරොධානං සාධාරණවචනං. තෙ හි තයො අපෙක්ඛිත්වා භයසන්තාසඅදස්සනකාමතා චුත්තා. එකො කිර සුනබො වනෙ සුකරෙන පභට්මත්තො පලාතො, සො අරුපදස්සනවෙලාය භත්තපවනඋක්ඛලිං දුරතො දිස්වා සුකරසඤ්ඤාය හීතො උත්තසන්තො පලායි, පිසාවචිරුකො පුරිසො රත්තිභාගෙ අපරිචිතෙ දෙසෙ මත්ථකච්ඡින්නං තාලක්ඛන්ධං දිස්වා පිසාවසඤ්ඤාය හීතො උත්තසන්තො මුච්ඡිතො පපති, තං සන්ධාය චුත්තං “සුකරා...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති.

276. එවන්ති යථාචුත්තං ඔපම්මත්ථං නිගමෙන්තො ආහ. සොති යොගාවචරො. තස්මිං ක්කානෙ ආදීනවං පස්සතිති සම්බන්ධො. රුපන්ති කසිණරුපං. සන්තවිමොක්ඛතොති අරුපජ්ඣානතො. තාති හි “යෙ තෙ සන්තා විමොක්ඛා අතික්කම්ම රුපෙ ආරුප්පා”තිආදීසු (අ. නි. 8.72; 10.9) සන්තවිමොක්ඛාති ආගතා. සන්තතාසිද්ධි වස්ස අනුස්සුතිතො දට්ඨබ්බො. යථෙවාති එව-කාරෙන යෙන පකාරෙන එතං රුපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං දුච්චිකං, එවං ආරුප්පානිපිති උපෙක්ඛාවිත්තකග්ගතාවසෙන දුච්චිකත්තං දස්සෙති, න තනියජ්ඣානෙ විය දුච්චිකතාමත්තං. නනු චෙත්ථාපි දුච්චිකතාමත්තමෙව භූමිහෙදතොති? නායං දොසො උපමොපමෙයාභාවස්ස හින්තාධිකරණතො.

තත්ථාති තස්මිං රුපාවචරචතුත්ථජ්ඣානෙ. නිකන්තින්ති අපෙක්ඛං. පරියාදායාති ආදීනවදස්සනෙන තස්මිං ක්කානෙ බෙපෙත්වා, අනපෙක්ඛො හුත්වාති අත්ථො. සන්තතො මනසිකරණෙනෙව පණ්ණතො, සුබ්බුමතො ව මනසිකාරො සිද්ධො හොතිති ආහ “සන්තතො අනන්තතො මනසි කරිත්වා”ති. පත්ථරිත්වාති පගෙව වඩ්ඪිතං, තදා වඩ්ඪනවසෙන වා පත්ථරිත්වා. තෙනාති කසිණරුපෙන. උග්ගාටෙති කසිණන්ති රුපාවචරචතුත්ථජ්ඣානස්ස ආරම්මණභූතං පථවිකසිණාදිකසිණරුපං අපනෙති. උග්ගාටනවිධිං පන දස්සෙන්තො “උග්ගාටෙන්තො හී”තිආදිමාහ. තත්ථ සංවෙල්ලෙතීති පටිසංහරති. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසෙන. තෙව උබ්බට්ඨතීති තෙව උට්ඨගති. න විච්චට්ඨතීති න විනිවට්ඨති. ඉමස්සාති ඉමස්ස කසිණරුපස්ස. අමනසිකාරන්ති මනසි අකරණං අචිත්තනං. මනසිකාරඤ්ච පටිච්චාති “ආකාසො ආකාසො”ති භාවනාමනසිකාරඤ්ච නිස්සාය. ඉදං චුත්තං හොති – රුපාවචරචතුත්ථජ්ඣානස්ස ආරම්මණභූතං කසිණරුපං න සබ්බෙන සබ්බං මනසි කරොතො, තෙන ව ථූට්ඨොකාසං “ආකාසො ආකාසො”ති

මනසි කරොතො යදා නං භාවනානුභාවෙන ආකාසං හුත්වා උපට්ඨාති, තදා සො කසිණං උග්ගාටෙති නාම, තස්ස ච තෙන උග්ගාටිතං නාම භොතිති. තෙනාහ “කසිණුග්ගාටිමාකාසමත්තං පඤ්ඤායති”ති. සබ්බමෙතන්ති තිව්ධම්පෙනං එකමෙව පරියායභාවතො.

“නිවරණානි වික්ඛම්භන්ති”ති කස්මා වුත්තං? නනු රූපාවචරපට්ඨමජ්ඣානස්ස උපචාරක්ඛණෙයෙව නිවරණානි වික්ඛම්භිතාති, තතො පට්ඨාය වස්ස න නෙසං පරියුට්ඨානං. යදි සියා, ක්කානතො පරිභායෙයා? යං පනෙකෙ වදන්ති “අත්තෙව සුමුනාති අරූපජ්ඣානවික්ඛම්භනෙයානි නිවරණානි, තානි සන්ධායෙනං වුත්ත”න්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. න හි මහග්ගතකුසලෙසු ලොකුත්තරකුසලෙසු විය ඔධිසො පභානං නාම අත්ථි. යො පන රූපාවචරෙහි ආරූප්පානං උළාරඵලතාදිවිසෙසො, සො භාවනාවිසෙසෙන සන්තතරපණ්ණිතතරභාවෙන තෙසුයෙව පුරිමපුරිමෙහි පච්ඡිමපච්ඡිමානං වියාති දට්ඨබ්බං. “වික්ඛම්භන්ති”ති පන වචනං වණ්ණහණනවසෙන වුත්තං. තථා හි අඤ්ඤත්ථාපි භෙට්ඨා පහිනානං උපරි පභානං වුව්වති. යෙ පන “සබ්බෙ කුසලා ධම්මා සබ්බෙසං අකුසලානං පටිපක්ඛාති කත්වා එවං වුත්ත”න්ති වදන්ති, තෙහි දුතියජ්ඣානුපචාරාදියු නිවරණවික්ඛම්භනාවචනස්ස කාරණං වත්තබ්බං. සති සන්තිට්ඨතීති ආකාසනිමිත්තාරම්මණා සති සම්මා සුපට්ඨිතා හුත්වා තිට්ඨති. සතිසීසෙන චෙත්ථ උපචාරජ්ඣානානුගුණානං සද්ධාපඤ්චමානං සකිච්චයොගං දස්සෙති. උපචාරෙතාති උපචාරජ්ඣානෙන. ඉධාපීති රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානං සන්ධාය සම්පිණ්ඩනං. තං හි උපෙක්ඛාවෙදනාසම්පයුත්තං. සෙසන්ති “සෙසාති කාමාවචරාති”තිආදි. යං ඉධ වත්තබ්බමවුත්තං, තං පන පට්ඨිකසිණනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.51 ආදයො) වුත්තනානුසාරෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “පට්ඨිකසිණෙ වුත්තනයමෙවා”ති.

එවං යං තත්ථ අවිසිට්ඨං, තං අතිදිසිත්වා ඉදානි විසිට්ඨං දස්සෙතුං “අයං පන විසෙසො”තිආදිමාහ. යානප්පුතොළි කුම්භිමුඛාදිනන්ති ඔගුණ්ඨනසිවිකාදියානානං මුඛං යානමුඛං, පුතොළියා බුද්දකද්වාරස්ස මුඛං පුතොළිමුඛං, කුම්භිමුඛන්ති පච්චෙකං මුඛං-සද්දො සම්බන්ධිතබ්බො. ආකාසංයෙව යානමුඛාදිපරිච්ඡින්නං. පරිකම්මමනසිකාරෙතාති පරිකම්මභුතෙන මනසිකාරෙන උපචාරජ්ඣානෙන. පරිකම්මං අනුලොමං උපචාරොති ව අනත්ථන්තරඤ්ඤෙන. පෙක්ඛමානො අරූපාවචරජ්ඣානවක්ඛුතා.

277. සබ්බාකාරෙතාති රූපනිමිත්තං දණ්ඩාදානසම්භවදස්සනාදිනා සබ්බෙන රූපධම්මෙසු, පට්ඨිකසිණාදිරූපනිමිත්තෙසු, තදාරම්මණජ්ඣානෙසු ව දොසදස්සනාකාරෙන, තෙසු එව වා රූපාදියු නිකන්තිජ්ජභානඅනාවච්ඡිකාමතාදිනා. රූපජ්ඣානමපි රූපන්ති වුව්වති උත්තරපදලොපෙන “රූපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති”තිආදියු (ධ. ස. 160; විහ. 625) යථා රූපභවො රූපං. රූපීති හි රූපජ්ඣානලාභිති අත්ථො. ආරම්මණමපි කසිණරූපං රූපන්ති වුව්වති පුරිමපදලොපෙන යථා “දෙවදත්තො දත්තො”ති. රූපානි පස්සතීති කසිණරූපානි ක්කානවක්ඛුතා පස්සතීති අත්ථො. තස්මාති යස්මා උත්තරපදලොපෙන, පුරිමපදලොපෙන ව යථාක්කමං රූපජ්ඣානකසිණරූපෙසු රූපවොහාරො දිස්සති, තස්මා. රූපෙ රූපජ්ඣානෙ තංසගතා සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා. තදාරම්මණස්ස වානි ව-සද්දෙන යථාවුත්තං රූපාවචරජ්ඣානං සම්පිණ්ඩෙති, තෙන පාළියං “රූපසඤ්ඤාන”න්ති සරූපෙකසෙසෙන නිද්දෙසො කතොති දස්සෙති. විරාගානි ජිගුච්ඡනතො. නිරොධානි තප්පට්ඨන්ධන්දරාගවික්ඛම්භනෙන නිරොධනතො. වුත්තමෙවත්ථං පාකට්තරං කාතුං “කිං වුත්තං භොති”තිආදි වුත්තං. තස්ස සබ්බාකාරෙන විරාගා අනවසෙසානං නිරොධානි එවං වා එත්ථ යොජනා කාතබ්බා.

“ආරම්මණෙ අවිරත්තස්ස සඤ්ඤාසමතික්කමො න භොති”ති ඉදං යස්මා ඉමානි ක්කානානි ආරම්මණාතික්කමෙන පත්තබ්බානි, න අධිගාතික්කමෙනාති කත්වා වුත්තං. යස්මා පනෙත්ථ සඤ්ඤාසමතික්කමො ආරම්මණසමතික්කමෙන විනා න භොති, තස්මා “සමතික්කන්තාසු ව සඤ්ඤාසු ආරම්මණං සමතික්කන්තමෙව භොති”ති ආහ. අචත්වා වුත්තොති සම්බන්ධො. සමාපන්නස්සාතිආදියු කුසලසඤ්ඤාවසෙන සමාපන්නග්ගහණං, විපාකසඤ්ඤාවසෙන උපපන්නග්ගහණං, කිරියාසඤ්ඤාවසෙන දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරග්ගහණං. අරහතො හි ක්කානානි විසෙසතො දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරො. යදි සඤ්ඤාසමතික්කමස්ස අනුනිජ්ථාදිආරම්මණසමතික්කමො විහඬිගෙ ව අවුත්තො, අථ කස්මා ඉධ ගහිතොති අනුයොගං සන්ධායාහ “යස්මා පනා”තිආදි. ආරම්මණසමතික්කමවසෙනාපි අයමත්ථවණ්ණනා කතා, “තදාරම්මණස්ස චෙනං අධිවචන”න්තිආදිනා විහඬිගෙ විය සඤ්ඤාසමතික්කමමෙව අචත්වානි අධිජ්ජායො.

278. පටිසානෙනාති පටිභනනෙන විසයිවිසයසමොධානෙන. අත්ථඬිගමාතිආදියු පුරිමං පුරිමං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස අත්ථවචනං, තස්මා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථඬිගමො ක්කානසමඬිගිකාලෙ අනුප්පත්තිති තස්ස ඉධෙව ගහණෙ කාරණං අනුයොගමුඛෙන දස්සෙතුං “කාමඤ්චෙතා”තිආදි වුත්තං. උස්සාහජනනත්ථං පටිපජ්ජනකානං. එතාසං පටිසසඤ්ඤානං. එත්ථ පට්ඨාරූප්පකථායං. වචනං අත්ථඬිගමවසෙන.

කිං වා පසංසාකිත්තනෙන, පටිසසඤ්ඤානං පන අත්ථඬිගමො ඉධෙව වත්තබ්බන්තා වුත්තොති දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සභාවධම්මස්ස අභාවො නාම පටිපක්ඛෙන පහිනනය වා පච්චයාභාවෙන වා. තෙසු රූපජ්ඣානසමඬිගිතො පටිසසඤ්ඤානං අභාවො පච්චයාභාවමත්තෙන, න පටිපක්ඛාධිගමෙනාති දස්සෙත්තො ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. තත්ථ තානි පටිසසඤ්ඤා . රූපාවචරන්ති රූපාවචරජ්ඣානං. සමාපන්නස්සාති සමාපජ්ජිත්වා

විහරන්තස්ස. කිඤ්චාපි න සන්තිති යොජනා. න පභීනත්තා න සන්තිති න තදා පටිසසඤ්ඤා පභීනභාවෙන න සන්ති නාම. තත්ථ කාරණමාහ “න හි රූපවිරාගාය රූපාවචරභාවනා සංවත්තති”ති. නනු ච පටිසසඤ්ඤාපි අරූපධම්මා එවාති වොදනං සන්ධායාහ “රූපායත්තා ච එතාසං පවත්ති”ති. අයං පන භාවනාති අරූපභාවනාමාහ. ධාරොතුන්ති අවධාරොතුං. ඉධාති අරූපජ්ඣානෙ. ආනෙඤ්ජාතිසඬ්ඛාරවචනාදිහි ආනෙඤ්ජනා. “යෙ තෙ සන්තා විමොක්ඛා අතික්කම්ම රූපෙ ආරූප්පා”තිආදිනා (අ. නි. 8.72; 10.9) සන්තවිමොක්ඛතා ච චූත්තා.

279. දොසදස්සනපුබ්බකපටිපක්ඛභාවනාවසෙන පටිසසඤ්ඤානං සුප්පභීනත්තා මහතාපි සද්දෙන අරූපසමාපත්තිනො න චූට්ඨාති. තථා පන න සුප්පභීනත්තා සබ්බරූපාවචරසමාපත්තිනො චූට්ඨානං සියා, පඨමජ්ඣානං පන අප්පකම්පි සද්දං න සහතිති තං සමාපන්නස්ස සද්දො කණ්ටකොති චූත්තං. ආරූප්පභාවනාය අභාවෙ චූතිනො උද්ධං උප්පත්තිරහානං රූපසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤානං යාච අත්තනො විපාකප්පවත්ති, තාව අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන සමතික්කමො, අත්ථඬ්ගමො ච චූත්තො. නානත්තසඤ්ඤාසු පන යා තස්මිං භවෙ න උප්පජ්ජන්ති එකත්තරූපනිස්සිතා, තා අනොකාසනාය න උප්පජ්ජන්ති, න ආරූප්පභාවනාය නිවාරිතත්තා, අනිවාරිතත්තා ච කාවි උප්පජ්ජන්ති. තස්මා තාසං අමනසිකාරො අනාවජ්ජනං අපච්චවෙක්ඛණං, ජවනපටිපාදකෙන වා භවඬ්ගමනස්ස අන්තො අකරණං අප්පවෙසනං චූත්තං.

තෙන ච නානත්තසඤ්ඤාමනසිකාරහෙතුනං රූපානං සමතික්කමා සමාධිස්ස ටීරභාවං දස්සෙතුං “සඬ්ඛෙපතො”තිආදි චූත්තං. අපිච ඉමෙහි තිහි පදෙහි ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තියා වණ්ණො කටීතො සොතුනං උස්සාහජනනත්ථං, පලොභනත්ථඤ්ච. යෙ හි අකුසලා එවංගාහිනො “සබ්බස්සාදරහිතෙ ආකාසෙ පවත්තිතසඤ්ඤාය කො ආනිසංසො”ති, තෙ තතො මිච්ඡාගාහතො නිවත්තෙතුං තිහි පදෙහි ඤානස්ස ආනිසංසො කටීතො. තං හි සුත්වා තෙසං එවං භවිස්සති “එවං සන්තා කිරායං සමාපත්ති එවං පණ්ණා, හන්දස්සා නිබ්බත්තනත්ථං උස්සාහං කරිස්සාමි”ති.

280. අස්සාති ආකාසස්ස. උප්පාදො එව අන්තො උප්පාදන්තො, තථා වයන්තො. සභාවධම්මො හි අහුත්වා සම්භවතො, හුත්වා ච විනස්සනතො උදයවයපරිච්ඡින්නො. ආකාසො පන අසභාවධම්මත්තා තදුභයාභාවතො අනන්තො චූත්තො. අප්පාකාසපරිච්ඡින්නාකාසානං ඉධ අනධිප්පෙතත්තා “ආකාසොති කසිණුග්ගාටිමාකාසො චූච්චති”ති ආහ. කසිණං උග්ගාටියති එතෙනාති කසිණුග්ගාටො, තදෙව කසිණුග්ගාටිමං. මනසිකාරවසෙනාපීති රූපච්චෙකමත්තග්ගහණෙන පරිච්ඡෙදස්ස අග්ගහණෙන අනන්තචරණාකාරෙන පවත්තපරිකම්මමනසිකාරවසෙනාපි. අනන්තං එරතීති අග්ගහිතපරිච්ඡෙදතාය අනන්තං කත්වා පරිකම්මසම්පස්සපුබ්බකෙන ඤානසම්පස්සෙන චූසති. යථා හිසග්ගමෙව හෙසජ්ජං, එවං ආකාසානන්තමෙව ආකාසානඤ්චං සංයොගපරස්ස ත-කාරස්ස ව-කාරං කත්වා. ඤානස්ස පවත්තිට්ඨානභාවතො ආරම්මණං අධිට්ඨානට්ඨෙත “ආයතනමස්සා”ති චූත්තං, අධිට්ඨානට්ඨෙ ආයතන-සද්දස්ස දස්සනතො. කාරණාකරසඤ්ජාතිදෙසනිවාසත්ථෙපි ආයතන-සද්දො ඉධ යුජ්ජතෙව.

විඤ්ඤාණඤ්චායතනකථාවණ්ණතා

281. විණ්ණො වරිතො පගුණිකතො ආවජ්ජනාදිලක්ඛණො වසිභාවො එතෙනාති විණ්ණවසිභාවො, තෙන විණ්ණවසිභාවෙන. රූපාවචරසඤ්ඤං අනතික්කම්ත්වා අනධගන්තබ්බතො, තංසහගතසඤ්ඤාමනසිකාරසමුදාවාරස්ස භානභාගියභාවාවහතො, තංසමතික්කමෙනෙව තදඤ්ඤෙසං සමතික්කම්තබ්බානං සමතික්කමසිද්ධිතො ච චූත්තං “ආසන්නරූපාවචරජ්ඣානපච්චත්ථිකා”ති. වීථිපටිපන්නාය භාවනාය උපරුපරිවිසෙසාවහභාවතො, පණ්ණභාවසිද්ධිතො ච පඨමාරූප්පතො දුතියාරූපං සන්නතරසභාවන්ති ආහ “නො ච විඤ්ඤාණඤ්චායතනම්ච සන්තා”ති චක්ඛති හි “සුප්පණ්ණතරා හොන්ති, පච්ඡිමා පච්ඡිමා ඉධා”ති (විසුද්ධි. 1.290). අනන්තං අනන්තන්ති කෙවලං “අනන්තං අනන්ත”න්ති න මනසි කාතබ්බං න භාවෙතබ්බං, “අනන්තං විඤ්ඤාණං, අනන්තං විඤ්ඤාණ”න්ති පන මනසි කාතබ්බං, “විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණ”න්ති වා.

තස්මිං නිමිත්තෙති තස්මිං පඨමාරූප්පවිඤ්ඤාණසඬ්ඛානෙ විඤ්ඤාණනිමිත්තෙ. චිත්තං වාරෙන්තස්සාති භාවනාවිත්තං පවත්තෙන්තස්ස. ආකාසපුට්ඨෙ විඤ්ඤාණෙති කසිණුග්ගාටිමාකාසං එරිත්වා පවත්තෙ පඨමාරූප්පවිඤ්ඤාණෙ ආරම්මණහුතෙ. අප්පෙතීති අප්පනාවසෙන පවත්තති. සභාවධම්මෙපි ආරම්මණසමතික්කමභාවනාභාවතො ඉදං අප්පනාප්පත්තං හොති චතුත්ථාරූප්පං විය. අප්පනාන යො පනෙත්ථ චූත්තනයෙනෙවාති එත්ථ දුතියාරූප්පජ්ඣානෙ පුරිමභාගෙ තිණ්, වත්තාරි වා ජවනාති කාමාවචරාති උපෙක්ඛාවෙදනාසම්පයුත්තානෙව හොන්ති. “චතුත්ථං පඤ්චමං වා අරූපාවචර”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.276) පඨමාරූප්පජ්ඣානෙ චූත්තෙන න යෙන, අථ වා අප්පනාන යොති සභාවධම්මෙපි ආරම්මණෙ ඤානස්ස අප්පනාන යො ආරම්මණාතික්කමභාවනාවසෙන ආරූප්පං අප්පනං පාපුණාති, “අප්පනාප්පත්තස්සෙව හි ඤානස්ස ආරම්මණසමතික්කමනමත්තං තත්ථ හොති”ති මරණානුස්සතිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.177) චූත්තනයෙන වෙදිතබ්බොති අත්ථො.

282. සබ්බසොති සබ්බාකාරෙන පඨමාරූප්පෙ “ආසන්නරූප්පජ්ඣානපච්චත්ථිකතා, අසන්නසභාවතා”ති එවමාදිනා සබ්බෙන දොසදස්සනාකාරෙන, තත්ථ වා නිකන්තිපහනඅනාවජ්ජිතුකාමනාදිආකාරෙන, සබ්බං වා කුසලවිපාකකිරියාහෙදතො අනවසෙසන්ති අත්ථො. ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා චූත්තනයෙන ඤාතුං සක්කාති ආහ

“සබ්බසොති ඉදං චුත්තනයමෙවා”ති. කුමනස්ස ආකාසානඤ්චායනතා බාහිරත්ථසමාසවසෙන හෙට්ඨා චුත්තාති ආහ “පුබ්බෙ චුත්තනයෙන කුමනම්පි ආකාසානඤ්චායනත”න්ති. ආරම්මණස්ස පන සමානාධිකරණසමාසවසෙනාති සන්දස්සෙන “ආරම්මණම්පි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ “පුරිමනයෙනෙවා”ති ඉදං “නාස්ස අන්තො”තිආදිනා චුත්තපදසිද්ධිං සන්ධාය චුත්තං. යථා අධිට්ඨානට්ඨෙන, එවං සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙනපි ආයතන-සද්දෙන ඉධ අත්ථො යුජ්ජතිති දස්සෙන “තථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සඤ්ජායති එත්ථාති සඤ්ජාති, සඤ්ජාති එව දෙසො සඤ්ජාතිදෙසො. කුමනං අප්පචත්තිකරණෙන. ආරම්මණං අමනසිකරණෙන. උභයම්පි වා උභයතා යොජෙතබ්බො. කුමනස්සපි හි අනාවජ්ජනං, ජවනපටිපාදකෙන වා භවභිගමනස්ස අන්තො අකරණං අමනසිකරණං, ආරම්මණස්ස ව ආරම්මණකරණවසෙන අප්පචත්තනං අප්පචත්තිකරණන්ති අත්ථස්ස සම්භවතො එකජ්ඣං කත්වා සාමඤ්ඤාදිද්දෙසෙන, එකසෙසනයෙන වා.

පුබ්බෙ අනන්තස්ස ආකාසස්ස ආරම්මණකරණවසෙන පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණං අන්තො ඵරණාකාරෙනෙව “අනන්ත”න්ති මනසි කාතබ්බත්තා “අනන්තං විඤ්ඤාණං”න්ති චුත්තන්ති පුන “මනසිකාරවසෙන වා අනන්ත”න්ති චුත්තං, සබ්බසො මනසිකරණවසෙනාති අධිප්පායො. තෙනාහ “අනවසෙසතො මනසි කරොන්තො ‘අනන්ත’න්ති මනසි කරොති”ති. කුමනවිභවිගෙපි අයමෙවත්ථො චුත්තොති දස්සෙන්තො “යං පන විභවිගෙ චුත්ත”න්තිආදිමාහ. තස්සා පාළියා එවං වා අත්ථො වෙදිතබ්බො – තංයෙව ආකාසං ඵුට්ඨං විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණඤ්චායනවිඤ්ඤාණෙන මනසි කරොතිති. අයං පනත්ථො යුත්තො විය දිස්සති, තංයෙව ආකාසං විඤ්ඤාණෙන ඵුට්ඨං තෙන ගහිතාකාරං මනසි කරොති. එවං තං විඤ්ඤාණං අනන්තං ඵරතිති. යං හි ආකාසං පට්ඨාරුප්පසමභිග්ගි විඤ්ඤාණෙන අනන්තං ඵරති, තං ඵරණාකාරසහිතමෙව විඤ්ඤාණං මනසි කරොන්තො දුතියාරුප්පසමභිග්ගි අනන්තං ඵරතිති වුවිච්ඡිති.

මනසිකාරවසෙන අනන්තඵරණාකාරෙන ඉධ අනන්තතා, න ආකාසස්ස විය උප්පාදන්තාදිආභාවෙනාති “නාස්ස අන්තොති අනන්ත”න්ති එත්තකමෙවාහ. “රුළුභියද්දො”ති ඉමිනා “විඤ්ඤාණානඤ්ච”න්ති එතස්ස පදස්ස අත්ථො විඤ්ඤාණඤ්ච-සද්දො නිරුළුභොති දස්සෙති, යථාචුත්තං වා විඤ්ඤාණං දුතියාරුප්පජ්ඣානෙන අඤ්චියති චුත්තාකාරෙන ආලම්බියතිති විඤ්ඤාණඤ්චන්ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසං චුත්තත්ථමෙවාති ආහ “සෙසං පුරිමසදිසමෙවා”ති.

ආකිඤ්චඤ්ඤායනනකථාවණ්ණනා

283. තතියාරුප්පකම්මට්ඨානෙ යං හෙට්ඨා චුත්තසදිසං, තං චුත්තනයානුසාරෙන වෙදිතබ්බං, අපුබ්බමෙව චණ්ණසිස්සාම. තත්ථ තස්සෙවාති යං ආරබ්භ විඤ්ඤාණඤ්චායනනං පචත්තං, තස්සෙව. කිං පන තන්ති ආහ “ආකාසානඤ්චායනනවිඤ්ඤාණස්සා”ති. එතෙන තතො අඤ්ඤං තතියාරුප්පජ්ඣානස්ස ආරම්මණං තත්ථීති දස්සෙති. “ආරම්මණභුතස්සා”ති ඉමිනා තස්ස අනාරම්මණභුතං දුතියාරුප්පවිඤ්ඤාණං නිවත්තෙති. අභාවොති නත්ථීතා. සුඤ්ඤතාති රිත්තතා. විචිත්තාකාරොති විවෙකො. තිහි පදෙහි පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණස්ස අපගමමෙව වදති. “මනසි කාතබ්බො”ති වත්ථා මනසිකාරවිධිං දස්සෙන “තං විඤ්ඤාණං”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ අමනසිකරිත්ථාති සබ්බෙන සබ්බං මනසි අකත්ථා අචිත්තෙත්ථා. වා-සද්දො අනියමත්ථො, තෙන තිසු පකාරෙසු එකෙනපි අත්ථසිද්ධිති දස්සෙති.

තස්මිං නිමිත්තෙති තස්මිං පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණස්ස අභාවසඬ්ඛානෙ කුමනුප්පත්තිනිමිත්තෙ. ආකාසෙ ඵුට්ඨෙති ආකාසං ඵරිත්ථා පචත්තෙ. “ආකාසඵුට්ඨෙ”ති වා පායො. සුඤ්ඤවිචිත්තනත්ථිභාවෙති සුඤ්ඤභාවෙ, විචිත්තභාවෙ, නත්ථිභාවෙ වාති යෙන ආකාරෙන භාවිතං, තස්ස ගහණත්ථං චුත්තං. අථ වා සුඤ්ඤවිචිත්තනත්ථිභාවෙති සුඤ්ඤවිචිත්තතාසඬ්ඛානෙ නත්ථිභාවෙ, තෙන විනාසාභාවමෙව දස්සෙති, න පුරෙ අභාවාදිකෙ.

තස්මිං හි අප්පනාවිත්තෙති ආකිඤ්චඤ්ඤායනනජ්ඣානසම්පයුත්තෙ අප්පනාවසෙන පචත්තෙ විත්තෙ, තස්මිං වා පට්ඨාරුප්පස්ස අපගමසඬ්ඛානෙ නත්ථිභාවෙ යථාචුත්තෙ අප්පනාවිත්තෙ උප්පන්නෙ. සො භික්ඛු අභාවමෙව පස්සන්තො විහරතිති සම්බන්ධො. පුරිසො කත්ථවි ගන්ත්වා ආගන්ත්වා සුඤ්ඤමෙව පස්සති, නත්ථිභාවමෙව පස්සතිති යොජනා. තං යානන්ති තං සන්තිපාතට්ඨානං. “පරිකම්මමනසිකාරෙන අන්තරහිතෙ”ති ඉමිනා ආරම්මණකරණභාවෙන තස්ස අන්තරධානං න නට්ඨත්තාති දස්සෙති. තත්ථිදං ඔපම්මසංසන්දනං – යථා සො පුරිසො තත්ථ සන්තිපතිතං භික්ඛුසඬ්ඛං දිස්වා ගතො, තතො සබ්බෙසු භික්ඛුසු කෙනවිදෙව කරණියෙන අපගතෙසු ආගන්ත්වා තං යානං භික්ඛුහි සුඤ්ඤමෙව පස්සති, න භික්ඛුනං තතොපි අපගතකාරණං, එවමයං යොගාවචරො පුබ්බෙ විඤ්ඤාණඤ්චායනනජ්ඣානවක්ඛුනා පට්ඨාරුප්පවිඤ්ඤාණං දිස්වා පච්ඡා නත්ථීති පරිකම්මමනසිකාරෙන තස්මිං අපගතෙ තතියාරුප්පජ්ඣානවක්ඛුනා තස්ස නත්ථිභාවමෙව පස්සන්තො විහරති, න තස්ස අපගමනකාරණං විමංසති කුමනස්ස තාදිසාභොගාභාවතොති. සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්චායනනං සමතික්කම්මාති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

284. නත්ථීතා පරියායාසුඤ්ඤවිචිත්තභාවාති “නත්ථී”ති පදස්ස අත්ථං වදන්තෙන සුඤ්ඤවිචිත්තපදානිපි ගහිතාති. ආමෙඬ්ඨවචනං පන භාවනාකාරදස්සනං. විභවිගෙපි ඉමස්ස පදස්ස අයමෙවත්ථො චුත්තොති දස්සෙන “යම්පි විභවිගෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තඤ්ඤෙව විඤ්ඤාණං අභාවෙතිති යං පුබ්බෙ “අනන්තං විඤ්ඤාණං”න්ති මනසි

කතං පටමාරුප්පවිඤ්ඤාණං, තංයෙවාති අත්ථො . තංයෙව හි ආරම්මණභූතං පටමෙන විය රූපනිමිත්තං තතියෙනාරුප්පෙනාභාවෙනිති. බයතො සම්මසන්නති හඬගානුපස්සනමාහ. සා හි සඬබ්බතධම්මානං හඬගාභාවමෙව පස්සන්ති “විඤ්ඤාණම්පි අභාවෙනි”ති ආදිනා වත්තබ්බතං. ලභනීති අධිප්පායෙනාහ “බයතො සම්මසනං විය චුත්ත”න්ති. අස්සාති පාඨස්ස. පුන අස්සාති විඤ්ඤාණස්ස. අභාවෙනිති අභාවං කරොති. යථා ඤාණස්ස න උපනිට්ඨති, එවං කරොති අමනසිකරණතො. තතො එව විභාවෙනි විගතභාවං කරොති, විනාසෙනි වා යථා න දිස්සති, තථා කරණතො. තෙනෙව අන්තර්ධාපෙනි තිරොභාවං ගමෙති. න අඤ්ඤාථාති ඉමිස්සා පාළියා එවමත්ථො, න ඉතො අඤ්ඤා අයුප්පමානකත්තාති අධිප්පායො.

අස්සාති පටමාරුප්පවිඤ්ඤාණාභාවස්ස. කිඤ්චනන්ති කිඤ්චිපි. සභාවධම්මස්ස අප්පාවසෙසතා නාම හඬගො එව සියාති ආහ “හඬගමත්තම්පි අස්ස අවසිට්ඨං නත්ථී”ති. සති හි හඬගමත්තෙපි තස්ස සකිඤ්චනතා සියා. අකිඤ්චනන්ති ව විඤ්ඤාණස්ස කිඤ්චි පකාරං අග්ගභෙත්වා සබ්බෙන සබ්බං විභාවනමාහ. සෙසං චුත්තනයමෙව.

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනකථාවණ්ණනා

285. නො ව සන්තාති යථා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති සඬබ්බාරාවසෙසසුබ්බභාවප්පත්තියා සවිසෙසා සන්තා, එවමයං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්ති නො ව සන්තා තදභාවතො. යා අයං ඛන්ධෙසු පච්චයයාපනීයතාය, රොගමූලතාය ව රොගසරික්ඛතා, දුක්ඛතාසුලයොගාදිනා ගණ්ඩසරික්ඛතා, පිළාජනනාදිනා සල්ලසරික්ඛතා ව, සා සඤ්ඤාය සති භොති, නාසතිති චුත්තං “සඤ්ඤා රොගො, සඤ්ඤා ගණ්ඩො, සඤ්ඤා සල්ල”න්ති. සා චෙත්ථ පටුකිච්චා පඤ්චවොකාරභවතො ඔළාරිකසඤ්ඤා වෙදිතබ්බො. න කෙවලං සඤ්ඤා එව, අථ බො වෙදනාවෙනනාදිනම්පි සඬගභො දට්ඨබ්බො. සඤ්ඤාසීසෙන පන නිද්දෙසො කතො. එතං සන්තන්ති එතං අසන්තභාවකරොගාදිසරික්ඛසඤ්ඤාවර්ගතො සන්තං. තතො එව පණිතං. කිං පන තන්ති ආහ “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා”ති ? තදපදෙසෙන තංසම්පයුත්තප්ඤ්ඤානමාහ “ආදිනව”න්ති. එත්ථ රොගාදිසරික්ඛසඤ්ඤාදිසබ්බාවොපි ආදිනවො දට්ඨබ්බො, න ආසන්තවිඤ්ඤාණඤ්චායතනපච්චත්ථිකතාව. උපරිති චතුත්ථාරුප්පෙ. සා වාති සා එව. වත්තිතාති පවත්තිතා නිබ්බත්තිතා වළඤ්ජිතා.

තස්මිං නිමිත්තෙන තස්මිං තතියාරුප්පසමාපත්තිසඬබ්බාතෙ ඤානනිමිත්තෙ. මානසන්ති විත්තං “මනො එව මානස”න්ති කත්වා, භාවනාමනසිකාරං වා. තං හි මනසි භවන්ති මානසන්ති චුච්චති. ඤානසම්පයුත්තධම්මානම්පි ඤානානුගුණතාය සමාපත්තිපරියායො ලබ්භතීති ආහ “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිසඬබ්බාතෙසු චතුසු ඛන්ධෙසු”ති, ආරම්මණභූතෙසුති අධිප්පායො.

286. යථාචුත්තං ආකිඤ්චඤ්ඤාං ආරම්මණපච්චයභාවතො ආයතනං කාරණමස්සාති ඤානං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං, ආකිඤ්චඤ්ඤාමෙව ආරම්මණපච්චයභූතං ඤානස්ස කාරණන්ති ආරම්මණං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති එවං වා අත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසමෙත්ථ භෙට්ඨා චුත්තතයානුසාරෙන වෙදිතබ්බො.

යාය සඤ්ඤාය භාවතොති යාදිසාය සඤ්ඤාය අත්ථිභාවෙන. යා හි සා පටුසඤ්ඤාකිච්චස්ස අභාවතො සඤ්ඤාතිපි න වත්තබ්බො, සඤ්ඤාසභාවානාතිවත්තනතො අසඤ්ඤාතිපි න වත්තබ්බො, තස්සා විප්පමානත්තාති අත්ථො. තන්ති තං ඤානං. තං තාව දස්සෙතුන්ති එත්ථ තන්ති තං සසාපටිපදං, යථාචුත්තසඤ්ඤාං, තස්සා ව අධිගමුපායන්ති අත්ථො. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාති හි පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ධම්මං උද්ධරන්තෙන සඤ්ඤාවන්තමුඛෙන සඤ්ඤා උද්ධට්ඨා, අඤ්ඤා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනන්ති උද්ධරිතබ්බො සියා. සා පන පටිපදා යත්ථ පවත්තති, යථා ව පවත්තති, තං දස්සෙතුං “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සන්තතො මනසි කරොති, සඬබ්බාරාවසෙසසමාපත්තිං භාවෙනි”ති චුත්තං. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං හි චතුත්ථාරුප්පභාවනාය පවත්තිට්ඨානං, සඬබ්බාරාවසෙසසමාපත්ති පවත්තිආකාරොති. යත්ර හි නාමාති යා නාම. නත්ථිභාවම්පිති විඤ්ඤාණස්ස සුඤ්ඤාත්මපි, එවං සුබ්බම්පිති අධිප්පායො. සන්තාරම්මණකායාති සන්තං ආරම්මණං එතිස්සාති සන්තාරම්මණා, තබ්බාවො සන්තාරම්මණතා, තාය, න ඤානසන්තතාය. න හි තතියාරුප්පසමාපත්ති චතුත්ථාරුප්පප්ඤ්ඤානතො සන්තා.

වොදකො “යං සන්තතො මනසි කරොති, න තත්ථ ආදිනවදස්සනං භවෙය්‍ය. අසති ව ආදිනවදස්සනෙ සමතික්කමො එව න සියා”ති දස්සෙන්නො “සන්තතො වෙ මනසි කරොති, කථං සමතික්කමො භොති”ති ආහ. ඉතරො “අසමාපජ්ජිතුකාමතායා”ති පරිභාරමාහ, තෙන ආදිනවදස්සනම්පි අත්ථොවාති දස්සෙති. සො භීතිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං පාකට්ඨකරං කරොති. තත්ථ යස්මිං ඤානෙ අභිරුති, තත්ථ ආවජ්ජනසමාපජ්ජනාදිපටිපත්තියා භවිතබ්බො. සා පනස්ස තතියාරුප්පෙ සබ්බසො නත්ථී, කෙවලං අඤ්ඤාභාවතො ආරම්මණකරණමත්තමෙවාති දස්සෙන්නො “කිඤ්චාපි”ති ආදිමාහ.

සමතික්කමිත්ථාව ගච්ඡතීති තෙසං සිප්පිනං ජීවිකං තිණායපි අමඤ්ඤමානො තෙ චිතිවත්තතියෙව. සොති යොගාවචරො. තන්ති තතියාරුප්පසමාපත්තිං. පුබ්බෙ චුත්තතයෙනාති “සන්තා වතායං සමාපත්ති”ති ආදිනා චුත්තෙන නයෙන සන්තතො මනසි කරොන්නො. තන්ති යාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා නාම භොති, සඬබ්බාරාවසෙසසමාපත්තිං.

භාවෙහිති වුවවති, තං සඤ්ඤාං පාපුණානීති යොජනා. සඤ්ඤාසීසෙන හි දෙසනා. පරමසුබ්බමත්ති උක්කංසගතසුබ්බමභාවං. සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්තින්ති උක්කංසගතසුබ්බමත්තාය සඬ්ඛාරානං සෙසනාමත්තං සමාපත්තිං. තෙනාහ “අවිචන්තසුබ්බමභාවප්පත්තසඬ්ඛාර”න්ති. අත්තමතිච්ච අවිචන්තං. යතො සුබ්බමත්තං නාම නත්ථී, තථාපරමුක්කංසගතසුබ්බමසඬ්ඛාරන්ති අත්ථො. පට්ඨමජ්ඣිමනිකායපට්ඨකායෙහි තච්ඡන්තියා විය පවත්තමානාය භාවනාය අනුක්කමෙන සඬ්ඛාරා තත්ථ අත්තිමකොට්ඨාසනං පාපිනා, තතො පරං නිරොධො ඵලං, න සඬ්ඛාරප්පවත්තිති. තෙන වුවවති “සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්ති”ති.

287. යං තං චතුක්ඛන්ධං. අත්ථතොති කුසලාදිවිසෙසවිසිට්ඨපරමත්ථතො. විසෙසතො අධිපඤ්ඤාසීක්ඛාය අධිට්ඨානභූතං ඉධාධිප්පෙතන්ති ආහ “ඉධ සමාපන්තස්ස චිත්තචෙතසිකා ධම්මා අධිප්පෙනා”ති. ඔළාරිකාය සඤ්ඤාය අභාවතොති යදිපි චතුත්ථාරුප්පවිපාකසඤ්ඤාය චතුත්ථාරුප්පකුසලසඤ්ඤා ඔළාරිකා, තථා විපස්සනාමග්ගඵලසඤ්ඤාහි, තථාපි ඔළාරිකසුබ්බමත්තා නාම උපාදායුපාදාය ගහෙතඛිබාති පඤ්චවොකාරහවපරියාපන්නාය විය චතුචොකාරොපි හෙට්ඨා තිස්ස භූමිස්ස සඤ්ඤාය විය ඔළාරිකාය අභාවතො. සුබ්බමායාති සඬ්ඛාරාවසෙසසුබ්බමභාවප්පත්තියා සුබ්බමාය සඤ්ඤාය භාවතො විප්පමානත්තා. නෙවසඤ්ඤාති එත්ථ න-කාරො අභාවත්ථො, නාසඤ්ඤාති එත්ථ න-කාරො අඤ්ඤත්ථො, අ-කාරො අභාවත්ථොච, අසඤ්ඤං අනසඤ්ඤඤාති අත්ථො. පරියාපන්නත්තාති එකදෙසභාවෙන අත්තොගධන්තා. එත්ථාති චතුත්ථාරුප්පෙ. දුතියෙ අත්ථවිකප්පෙ නෙවසඤ්ඤාති එත්ථ න-කාරො අඤ්ඤත්ථො. තථා නාසඤ්ඤාති එත්ථ න-කාරො, අ-කාරො ච අඤ්ඤත්ථො ඵලාති තෙන ද්වයෙන සඤ්ඤාභාවො ඵල දස්සිතොති ධම්මායතනපරියාපන්නතාය ආයතනභාවො චුත්තොචාති “අධිට්ඨානවිධෙනා”ති චුත්තං නිස්සයපච්චයභාවතො.

කිං පන කාරණං, යෙනෙත්ථ සඤ්ඤාව එදිසි ජාතාති අනුයොගං සන්ධායාහ “න කෙවල”න්තිආදි. සඤ්ඤාසීසෙනායං දෙසනා කතා “නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤානො”තිආදිසු (දී. නි. 3.341, 359; අ. නි. 9.24) වියාති දට්ඨබ්බං. ඵලං එස අත්ථොති කඤ්චි විසෙසං උපාදාය සභාවතො අත්ථීති චත්තඛිබස්සෙව ධම්මස්ස කඤ්චි විසෙසං උපාදාය නත්ථීති චත්තඛිබතාසඬ්ඛාරො අත්ථො.

අතිථොකමි යං තෙලමත්ථී හත්තෙති ආහ අකප්පියභාවං උපාදාය, තදෙව නත්ථී, හත්තෙ, තෙලන්ති ආහ නාළිපුරණං උපාදාය. තෙනාහ “තත්ථ යථා”තිආදි.

යදි ආරම්මණසඤ්ඤානං සඤ්ඤාකිච්චං, තං සඤ්ඤා සමානා කථමයං කාතුං න සක්කොතිති ආහ “දහනකිච්චමිචා”තිආදි. සඬ්ඛාරාවසෙසසුබ්බමභාවප්පත්තියා ඵල හෙසා පටුසඤ්ඤාකිච්චං කාතුං න සක්කොති, තතො ඵල ව ඤාණස්ස සුග්ගහාපි න හොති. තෙනාහ “නිබ්බදාපනනමිපි කාතුං න සක්කොති”ති. අකතාහිතිවෙසොති අකතවිපස්සනාහිතිවෙසො අප්පවත්තිතසම්මසනවාරො. පකතිවිපස්සකොති පකතියා විපස්සකො. බන්ධාදිමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසිත්වා ද්වාරාලම්බනෙහි සද්ධිං ද්වාරප්පවත්තධම්මානං විපස්සකො සක්කුණෙයා තඛිබ්බසඋදයබ්බසඤාණං උප්පාදෙතුං, යථා පන සක්කොති, තං දස්සෙතුං “සොපි”තිආදි චුත්තං. කලාපසම්මසනවසෙනෙචාති චතුත්ථාරුප්පවිත්තුප්පාදපරියාපන්නෙ එස්සාදිධම්මෙ අවිනිබ්භූප්ප එකතො ගහෙත්ථා කලාපතො සමුහතො සම්මසනවසෙන නයවිපස්සනාසඬ්ඛාරකලාපසම්මසනවසෙන. එස්සාදිධම්මෙ විනිබ්භූප්පිත්වා විසුං විසුං සරුපතො ගහෙත්ථා අනිච්චාදිවසෙන සම්මසනං අනුපදධම්මවිපස්සනා . ඵලං සුබ්බමත්තං ගතා යථා ධම්මසෙනාපතිනාපි නාම අනුපදං න විපස්සනෙයානාති අත්ථො.

ථෙරස්සාති අඤ්ඤතරස්ස ථෙරස්ස. අඤ්ඤාහිපිති එත්ථ අයමපරා උපමා – එකො කිර බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤතරං පුරිසං මනුස්සං මත්තිකභාජනං ගහෙත්ථා ධීතං දිස්වා යාචි “දෙහි මෙ ඉමං භාජන”න්ති. සො පුරාසිත්තතං සන්ධාය “නායොසා සක්කා දාතුං, සුරා එත්ථ අත්ථී”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො අත්තතො සම්පෙ ධීතං පුරිසං උද්දිස්ස ආහ “තෙන හි ඉමස්ස පාතුං දෙහි”ති. ඉතරො “නත්ථ යොසා”ති ආහ. තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස අයොගාභාවං උපාදාය “අත්ථී”තිපි චත්තඛිබං, පාතඛිබතාය තත්ථ අභාවතො “නත්ථී”තිපි චත්තඛිබං ජාතං, ඵලං ඉධාපිති දට්ඨබ්බං.

කස්මා පනෙත්ථ යථා හෙට්ඨා “අනන්තො ආකාසො, අනන්තං විඤ්ඤාණං, නත්ථී කිඤ්චී”ති තත්ථ තත්ථ භාවනාකාරො ගහිතො, ඵලං කොචි භාවනාකාරො න ගහිතොති? කෙචි තාච ආහු – “භාවනාකාරො නාම සොපචාරස්ස කුමාරස්ස යථාසකං ආරම්මණෙ පවත්තිආකාරො, ආරම්මණඤ්ඤෙත්ථ ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනධම්මා. තෙ පන ගය්හමානා එකස්ස වා පුබ්බභිගමධම්මස්ස වසෙන ගහෙතඛිබා සිද්ධං, සබ්බෙ ඵල වා. තත්ථ පට්ඨමපක්ඛෙ විඤ්ඤාණස්ස ගහණං ආපන්නන්ති ‘විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණං’න්ති මනසිකාරෙ චතුත්ථාරුප්පස්ස විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනභාවො ආපජ්ජති. දුතියපක්ඛෙ පන සබ්බසො ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනධම්මාරම්මණතාය කුමාරස්ස ‘ආකිඤ්ඤාඤ්ඤා ආකිඤ්ඤාඤ්ඤා’න්ති මනසිකාරෙ ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනතා වා සියා, අභාවාරම්මණතා වා. සබ්බථා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනභාවො න ලබ්බති”ති. තදිදමකාරණං තථා කුමාරස්ස අප්පවත්තතතො. න හි චතුත්ථාරුප්පභාවනා විඤ්ඤාණමාකිඤ්ඤාඤ්ඤා වා ආමසන්ති පවත්තති, කිඤ්චරහි? තතියාරුප්පස්ස සන්තතං.

යදි ඵලං, කස්මා පාළියං “සන්ත”න්ති න ගහිතන්ති? කිඤ්චාපි න ගහිතතං සුත්තෙ (දී. නි. 2.129; සං. නි. 2.152), විහඬගෙ (විහ. 606 ආදයො) පන ගහිතමෙව. යථාහ – “තඤ්ඤෙව ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනං සන්තතො මනසි කරොති,

සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපන්නිං භාවෙනි”ති (විභ. 619). අප කස්මා විභඩ්ගෙ විය සුත්තෙ භාවනාකාරො න ගභිතොති? වෙනෙය්‍යථිකාසයනො, දෙසනාවිලාසනො ව. යෙ හි වෙනෙය්‍යා යථා හෙට්ඨා තිසු ආරුප්පෙසු “අනන්තො ආකාසො, අනන්තං විඤ්ඤාණං, නත්ථි කිඤ්චි”ති භාවනාකාරො ගභිතො, එව අග්ගහිතෙ එව තස්මිං තමත්ථං පටිච්ඡික්ඛන්ති, තෙසං වසෙන සුත්තෙ තථා දෙසනා කතා, සුත්තන්තගතිකාව අභිධම්මෙ සුත්තන්තභාජනියෙ (විභ. 605 ආදයො) උද්දෙසදෙසනා. යෙ පන වෙනෙය්‍යා විභජිත්වා චුත්තෙයෙව තස්මිං තමත්ථං පටිච්ඡික්ඛන්ති, තෙසං වසෙන විභඩ්ගෙ භාවනාකාරො චුත්තො. ධම්මිස්සරො පන භගවා සම්මාසම්බුද්ධො ධම්මානං දෙසෙනබ්බප්පකාරං ජානන්තො කත්ථවි භාවනාකාරං ගණ්හාති, කත්ථවි භාවනාකාරං න ගණ්හාති. සා ව දෙසනා යාවදෙව වෙනෙය්‍යාවිනයත්ථාති අයමෙත්ථ දෙසනාවිලාසො. සුත්තන්තදෙසනා වා පරියායකථාති තත්ථ භාවනාකාරො න ගභිතො, අභිධම්මදෙසනා පන නිප්පරියායකථාති තත්ථ භාවනාකාරො ගභිතොති එවම්පෙත්ථ භාවනාකාරස්ස ගහණෙ, අග්ගහණෙ ව කාරණං වෙදිතබ්බං.

අපරෙ පන භණන්ති – “චතුත්ථාරුප්පෙ විසෙසදස්සන්තථං සුත්තෙ භාවනාකාරස්ස අග්ගහණං, ස්වායං විසෙසො අනුපුබ්බභාවනාජනිතො. සා ව අනුපුබ්බභාවනා පහානක්කමොපජනිතා පහානබ්බසමික්කමෙන ක්කානානං අධිගන්තබ්බතො. තථා හි කාමාදිවිවෙකචිතක්කච්චාරවුපසමපිතිවිරාගසොමනස්සත්ථධගමමුඛෙන රූපාවචරප්ඤ්ඤානාති දෙසිතාති, රූපසඤ්ඤාදිසමික්කමමුඛෙන අරූපප්ඤ්ඤානාති. න කෙවලඤ්ච ක්කානානියෙව, අප ඛො සබ්බමපි සීලං, සබ්බාපි පඤ්ඤා පටිපක්ඛධම්මප්පහානවසෙනෙව සම්පාදෙනබ්බතො පහානබ්බධම්මසමික්කමදස්සනමුඛෙනෙව දෙසනා ආරුල්හා. තථා හි “පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදිනා (දී. නි. 1.8, 194) සීලසංවරො, “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හොති නානුබ්බාද්දන්තග්ගාහි”තිආදිනා (දී. නි. 1.213; ම. නි. 1.411, 421; 3.15, 75) ඉන්ද්‍රියසංවරො, “නෙව දවාය න මදායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23, 422; 2.24; 3.75; සං. නි. 2.63; අ. නි. 6.58; මහානි. 206; විභ. 518) භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා, “ඉධ හික්ඛු මිච්ඡාජීවං පහාය සම්මාආජීවෙන ජීවිකං කප්පෙති”තිආදිනා (සං. නි. 5.8) ආජීවපාරිසුද්ධි, “අභිජ්ඣං ලොකෙ පහාය විගතාහිජ්ඣෙත වෙතසා”තිආදිනා (දී. නි. 1.217; ම. නි. 1.412, 425; 3.16, 75) ජාගරියානුයොගො, “අනිච්චසඤ්ඤා භාවෙනබ්බා අස්මිනාසමුග්ගානාය, අනිච්චසඤ්ඤානො, මෙසිය, අනන්තසඤ්ඤා සණ්ඨාති, අනන්තසඤ්ඤා අස්මිනාසමුග්ගානං ගච්ඡති, ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති”තිආදිනා පඤ්ඤා පටිපක්ඛධම්මප්පහානවසෙනෙව දෙසිතා. තස්මා ක්කානාති දෙසෙන්නො භගවා “විච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදිනා (දී. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123) පහානබ්බධම්මසමික්කමදස්සනමුඛෙනෙව දෙසෙසි. තෙන චුත්තං “කාමාදිවිවෙකචිතක්කච්චාරවුපසමපිතිවිරාගසොමනස්සත්ථධගමමුඛෙන රූපාවචරප්ඤ්ඤානාති දෙසිතාති, රූපසඤ්ඤාදිසමික්කමමුඛෙන අරූපප්ඤ්ඤානාති”ති. තත්ථ යථා රූපාවචරං පඨමං ක්කානං භාවනාවිසෙසාධිගතෙහි චිතක්කාදිහි විය සද්ධාදිහිපි තික්ඛවිසද්දසුරසභාවෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා කාමච්ඡන්දාදීනං නිවරණානං, තදෙකට්ඨානඤ්ච පාපධම්මානං වික්ඛම්භනතො උත්තරිමනුස්සධම්මභාවප්පත්තං කාමාවචරධම්මෙහි සණ්හසුමුමං, සන්තං, පණ්ණිකඤ්ච හොති; දුතියප්ඤ්ඤාදීනි පන භාවනාවිසෙසෙන ඔළාරිකභිග්ගප්පහානතො තතො සාතිසයං සණ්හසුමුමසණ්හසුමුමතරාදිභාවප්පත්තාති හොන්ති. තථා අරූපාවචරං පඨමප්ඤ්ඤානං රූපවිරාගභාවනාභාවෙන පචත්තමානං ආරම්මණසන්තතායපි අධිගසන්තතායපි පාකතිකපරිත්තධම්මෙහි විය සබ්බරූපාවචරධම්මෙහි සන්තසුමුමභාවප්පත්තං හොති. ආරම්මණසන්තතභාවෙනාපි හි තදාරම්මණධම්මා සන්තසභාවා හොන්ති, සෙය්‍යාථාපි ලොකුත්තරධම්මාරම්මණා ධම්මා.

සතිපි ධම්මතො, මහග්ගතභාවෙනාපි ව අහෙදෙ රූපාවචරචතුත්ථතො ආරුප්පං අධිගතොපි සන්තමෙව, යතස්ස සන්තවිමොක්ඛතා චුත්තා. දුතියාරුප්පාදීනි පන පඨමාරුප්පාදිතො අධිගතො, ආරම්මණතො ව සන්තසන්තතරසන්තතමභාවප්පත්තාති තථා භාවනාවිසෙසසමායොගතො, ස්වායං භාවනාවිසෙසො පඨමප්ඤ්ඤානුපචාරතො පට්ඨාය තංතංපහානබ්බසමික්කමනවසෙන තස්ස තස්ස ක්කානස්ස සන්තසුමුමභාවං ආපාදෙන්නො චතුත්ථාරුප්පෙ සඬ්ඛාරාවසෙසසුමුමභාවං පාපෙති. යතො චතුත්ථාරුප්පං යථා අනුපදධම්මවිපස්සනාවසෙන විපස්සනාය ආරම්මණභාවං උපගන්ත්වා පකතිවිපස්සකස්සාපි නිබ්බිදුප්පත්තියා පච්චයො න හොති සඬ්ඛාරාවසෙසසුමුමභාවප්පත්තිතො, තථා සයං තතියාරුප්පධම්මෙසු පචත්තමානං තෙ යාථාවතො විභාවෙතුං න සක්කොති, යථා තදඤ්ඤාප්ඤ්ඤානාති අත්තතො ආරම්මණං. කෙවලං පන ආරබ්භ පචත්තිමත්තමෙවස්ස තත්ථ හොති, තයිදං ආරම්මණභාවෙනාපි නාම විභූතාකාරතාය ධාතුං අප්පහොන්තං ආරම්මණකරණෙ කිං පහොති. තස්මා තදස්ස අවිභූතකිවචනං දිස්වා සත්ථා හෙට්ඨා තිසු ධාතෙසු භාවනාකාරං චත්ථා තාදිසො ඉධ න ලබ්භතිති දීපෙතුං චතුත්ථාරුප්පදෙසනායං සුත්තෙ භාවනාකාරං පරියායදෙසන්තා න කපෙසි.

යස්මා පන සාරම්මණස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණෙ පචත්තිආකාරො අත්ථෙව්වාති අතිසුමුමභාවප්පත්තං තං දස්සෙතුං “තංයෙව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සන්තතො මනසි කරොති”ති (විභ. 619) විභඩ්ගෙ චුත්තං යථාධම්මසාසනභාවතො, පුබ්බභාගවසෙන වා විභඩ්ගෙ “සන්තතො මනසි කරොති”ති චුත්තං තදා යොගිතො තස්ස විභූතභාවතො. අප්පනාවසෙන පන සුත්තෙ භාවනාකාරො න ගභිතො අවිභූතභාවතො. කම්මට්ඨානං හි කිඤ්චි ආදිතො අවිභූතං හොති, යථා තං? බුද්ධානුස්සතිආදි. කිඤ්චි මජ්ඣෙ, යථා තං? ආනාපානස්සති. කිඤ්චි උභයත්ථ, යථා තං? උපසමානුස්සතිආදි. චතුත්ථාරුප්පකම්මට්ඨානං පන පරියොසානෙ අවිභූතං භාවනාය මත්ථකප්පත්තියං ආරම්මණස්ස අවිභූතභාවතො. තස්මා චතුත්ථාරුප්පෙ ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං සත්ථාරා සුත්තෙ භාවනාකාරො න ගභිතො, න සබ්බෙන සබ්බං අභාවතොති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං.

288. අසදිසරූපොති ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණඅසිතිඅනුබාසද්වන්තිමප්පභාකෙතුමාලාදිති රූපගුණෙහි අසද්දෙහි අසාධාරණරූපකායො, සභාවත්ථො වා රූප-සද්දො “යං ලොකෙ පියරූපං සාතරූප”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133; විභ. 203) විය. තස්මා අසදිසරූපොති අසදිසසභාවො, තෙන දසබලවතුච්ඡාරජ්ජාදිගුණවිසෙසසමායොගදීපනතො සත්ථු ධම්මකායසම්පත්තියාපි අසදිසතා දස්සිතා හොති. ඉතිති එවං චුත්තජපකාරෙන. තස්මිනිති ආරුප්පෙ. පකිණිකකථාපි විඤ්ඤායාති පුබ්බෙ විය අසාධාරණං තත්ථ තත්ථ ඤානෙ පතිතියතමෙව අත්ථං අග්ගහෙත්වා සාධාරණභාවතො තත්ථ තත්ථෙව පකිණිකකං විසටං අත්ථං ගහෙත්වා පවත්තා පකිණිකකථාපි විජානිතබ්බා.

289. රූපනිමිත්තාතික්කමතොති කසිණරූපසඛිධාතස්ස පටිභාගනිමිත්තස්ස අතික්කමනතො. ආකාසාතික්කමතොති කසිණුග්ගාටිමාකාසස්ස අතික්කමනතො. ආකාසෙ පවත්තිතවිඤ්ඤාණාතික්කමතොති පයමාරුප්පවිඤ්ඤාණස්ස අතික්කමනතො, න දුතියාරුප්පවිඤ්ඤාණාතික්කමනතො. තදතික්කමතො හි තස්සෙව විභාවනං හොති. දුතියාරුප්පවිඤ්ඤාණවිභාවනෙ හි තදෙව අතික්කන්තං සියා, න තස්ස ආරම්මණං, න ච ආරම්මණෙ දොසං දිස්වා අනාරම්මණස්ස විභාවනාතික්කමො යුජ්ජති. පාළියඤ්ච “විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සතො සමාපජ්ජති...පෙ. ... සතො චුට්ඨතිත්වා තංයෙව විඤ්ඤාණං අභාවෙති”ති චුත්තං, න චුත්තං “තංයෙව විඤ්ඤාණඤ්චායතනං අභාවෙති”ති, “තංයෙව අභාවෙති”ති වා. “අනන්තං විඤ්ඤාණන්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජා”ති එත්ථ පන ද්වයං චුත්තං ආරම්මණඤ්ච විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණඤ්චායතනඤ්ච. තස්මිං ද්වයෙ යෙන කෙනචි, යතො වා චුට්ඨිතො, තෙනෙව පධානනිද්දිට්ඨෙත තං-සද්දස්ස සම්බන්ධෙ ආපන්නෙ “අයඤ්ච ආරම්මණාතික්කමභාවනා”ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනස්ස නිවත්තනත්ථං විඤ්ඤාණවචනං. තස්මා පයමාරුප්පවිඤ්ඤාණස්සෙව අභාවනාතික්කමො චුත්තො.

290. එවං සන්තෙපිති අඛිගාතික්කමෙ අසතිපි. සුප්පණ්ණතරාති සුට්ඨු පණ්ණතරා, සුන්දරා පණ්ණතරා වාති වා අත්ථො. සතිපි චතුත්තං පාසාදතලානං, සාට්ඨානඤ්ච තබ්බාවතො, පමාණතො ච සමභාවෙ උපරුපරි පන කාමගුණානං, සුඛසම්ඵස්සාදිනඤ්ච විසෙසෙන පණ්ණතරාදිභාවො විය එතාසං චතුත්තං සමාපත්තිනං ආරුප්පභාවතො, අඛිගතො ච සතිපි සමභාවෙ භාවනාවිසෙසසිද්ධො පන සාතිසයො උපරුපරි පණ්ණතරාදිභාවොති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යථා හි”තිආදිනා.

291. නිස්සිතොති නිස්සාය ධිතො. දුට්ඨිතාති න සම්මා ධිතා, දුක්ඛං වා ධිතා. තන්තිස්සිතන්ති තෙන නිස්සිතං, යානන්ති අත්ථො. තන්තිස්සිතන්ති වා තං මණ්ඩපලග්ගං පුරිසං නිස්සාය ධිතං පුරිසන්ති අත්ථො. මණ්ඩපලග්ගඤ්චි අනිස්සාය තෙන විනාභුතෙ විචිත්තෙ බහි ඔකාසෙ යානං විය ආකාසලග්ගවිඤ්ඤාණස්ස විවෙකෙ තදපගමෙ තතියාරුප්පස්ස යානන්ති.

292. ආරම්මණං කරොතෙව, අඤ්ඤාභාවෙන තං ඉදන්ති “ආසන්නවිඤ්ඤාණඤ්චායතනපච්චත්ථිකරූපාසන්නාකාසාරම්මණවිඤ්ඤාණාපගමාරම්මණං, නො ච සන්ත”න්ති ච දිට්ඨාදිනවම්පි තං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං ඉදං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනජ්ඣානං අඤ්ඤස්ස තාදිසස්ස ආරම්මණභාවයොගාස්ස අභාවෙන අලාභෙන ආරම්මණං කරොති එව. “සබ්බදිසම්පති”න්ති ඉදං ජනස්ස අගතිකභාවදස්සනත්ථං චුත්තං. චුත්තින්ති ජීවිකං. චත්තතිති ජීවති.

293. ආරුළුභොතිආදිසු අයං සඛිබෙපත්ථො – යථා කොචි පුරිසො අනෙකපොරිසං දීඝනිස්සෙණිං ආරුළුභො තස්ස උපරිමපදෙ ධිතො තස්සා නිස්සෙණියා බාහුමෙව ඔලුබහති අඤ්ඤස්ස අලාභතො, යථා ච පංසුපබ්බතස්ස, මිස්සකපබ්බතස්ස වා අග්ගකොටිං ආරුළුභො තස්ස මත්ථකමෙව ඔලුබහති, යථා ච ගිරිං සිලාපබ්බතං ආරුළුභො පරිජ්ඣන්දමානො අඤ්ඤාභාවතො අත්තනො ජණ්ණකමෙව ඔලුබහති, තථා එතං චතුත්ථාරුප්පජ්ඣානං තං තතියාරුප්පං ඔලුබහිත්වා පවත්තතිති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං උත්තානමෙව.

ආරුප්පනිද්දෙසවණිකතා නිට්ඨිතා.

ඉති දසමපරිච්ඡෙදවණිකතා.

11. සමාධිනිද්දෙසවණ්ණනා

ආහාරපටික්කුලභාවනාවණ්ණනා

294. උද්දෙසො නාම නිද්දෙසන්ටො මුදුමජ්ඣමපඤ්ඤාඛානුල්ලනො, ආගතො ච භාරො අවස්සං වහිතබ්බොති ආහ “එකා සඤ්ඤාති එවං උද්දිට්ඨාය ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤාය භාවනානිද්දෙසො අනුප්පත්තො”ති. තත්ථායං සඤ්ඤා-සද්දො “රූපසඤ්ඤා සද්දසඤ්ඤා”තිආදියු (මහානි. 14) සඤ්ජානනලක්ඛණෙ ධම්මෙ ආගතො, “අනිච්චසඤ්ඤා දුක්ඛසඤ්ඤා”තිආදියු විපස්සනායං ආගතො, “උද්ධුමාතකසඤ්ඤාති වා සොපාකරූපසඤ්ඤාති වා ඉමෙ ධම්මා එකත්ථා උදාහු නානත්ථා”තිආදියු සමට්ථෙ ආගතො. ඉධ පන සමට්ඨස්ස පරිකම්මෙ දට්ඨබ්බො. ආහාරෙ හි පටික්කුලාකාරග්ගහණං, තප්පභාවිතං වා උපවාරජ්ඣානං ඉධ “ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤා”ති අධිප්පෙතං. තත්ථ යස්මිං ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤා භාවෙනබ්බො, තත්ථ නිබ්බේදවිරාගභ්වපාදනාය තප්පසඤ්ඤානෙ සබ්බමිපි ආහාරං කිච්චප්පහෙදාදිනවොපම්මෙහි විභාවෙකුං “ආහරතීති ආහාරො”තිආදි ආරද්ධං.

තත්ථ ආහරතීති ආහාරපච්චයසඤ්ඤානෙන උප්පත්තියා, ධීතියා වා පච්චයභාවෙන අත්තනො ඵලං ආනෙති නිබ්බත්තෙති පවත්තෙති වාති අත්ථො. කබලං කරියතීති කබලිකාරො, වත්ථුච්චසෙන වෙතං චුත්තං, ලක්ඛණතො පන ඔජාලක්ඛණො වෙදිතබ්බො, කබලිකාරො ච සො යථාචුත්තෙනත්ථෙන ආහාරො වාති කබලිකාරාහාරො. එස නයො සෙසෙසුපි. චුසතීති එස්සො. අයං හි අරූපධම්මොපි සමානො ආරම්මණෙ චුසනාකාරෙනෙව පවත්තති. තථා හි සො චුසනලක්ඛණොති චුච්චති. වෙනයතීති වෙනනා, අත්තනො සම්පයුත්තධම්මෙහි සද්ධිං ආරම්මණෙ අභිසන්දහතීති අත්ථො, මනොසන්තිස්සිතා වෙනනා මනොසඤ්ඤාවෙනනා. උපපත්තිපරිකප්පනවසෙන විජානාතීති විඤ්ඤාණං. එවමෙත්ථ සාමඤ්ඤත්ථතො, විසෙසත්ථතො ච ආහාරො වෙදිතබ්බො. කස්මා පනෙනෙ වත්තාරොච චුත්තා, අඤ්ඤෙ ධම්මා කිං අත්තනො ඵලස්ස පච්චයා න භොන්තීති? නො න භොන්ති, ඉමෙ පන තථා ච භොන්ති අඤ්ඤථා වාති සමානෙපි පච්චයභාවෙ අතිරෙකපච්චයා භොන්ති, තස්මා ආහාරාති චුච්චන්ති.

කථං? එතෙසු හි පඨමො සයං යස්මිං කලාපෙ තප්පරියාපන්නානං යථාරහං පච්චයො භොන්තොච ඔපට්ඨමකං රූපං ආහරති, දුතියො තිස්සො වෙදනා ආහරති, තතියො තිසු භවෙසු පටිසන්ධිං ආහරති, චතුත්ථො පටිසන්ධික්ඛණෙ නාමරූපං ආහරති. තෙනාහ “කබලිකාරාහාරො”තිආදි. එත්ථ ච කම්මජාදිහෙදහින්නා ඔජා සති පච්චයලාභෙ ද්වෙ තිස්සො පච්චෙණියො සට්ඨන්ති ඔපට්ඨමකරූපං ආහරති, සුඛවෙදනියාදිහෙදහින්නො එස්සාහාරො යථාරහං තිස්සො වෙදනා ආහරති, පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤාදිහෙදහින්නො මනොසඤ්ඤාවෙනනාහාරො කාමහවාදියු තිසු භවෙසු යථාරහං සවිඤ්ඤාණං, අවිඤ්ඤාණඤ්ඤා පටිසන්ධිං ආහරති, විඤ්ඤාණාහාරො යථාපච්චයං පටිසන්ධික්ඛණෙ නාමං රූපං, නාමරූපඤ්ඤා ආහරතීති දට්ඨබ්බං. අථ වා උපත්ථම්හකට්ඨෙන ඉමෙ එව ධම්මා ආහාරාති චුත්තා. යථා හි කබලිකාරාහාරො රූපකායස්ස උපත්ථම්හකට්ඨෙන පච්චයො, එවං අරූපිනො ආහාරො සම්පයුත්තධම්මානං. තථා හි චුත්තං “කබලිකාරො ආහාරො ඉමස්ස කායස්ස ආහාරපච්චයෙන පච්චයො, අරූපිනො ආහාරො සම්පයුත්තකානං ධම්මානං තංසමුට්ඨානානඤ්ඤා රූපානං ආහාරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.15). අපරො නයො – අජ්ඣන්තිකසන්තතියා විසෙසපච්චයත්තා කබලිකාරාහාරො, එස්සාදයො ච තයො ධම්මා ආහාරාති චුත්තා. විසෙසපච්චයො හි කබලිකාරාහාරභක්ඛානං සත්තානං රූපකායස්ස කබලිකාරාහාරො, නාමකායෙ වෙදනාය එස්සො, විඤ්ඤාණස්ස මනොසඤ්ඤාවෙනනා, නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණං. යථාහ “සෙයාථාපි, භික්ඛවෙ, අයං කායො ආහාරට්ඨිතිකො, ආහාරං පටිච්ච තිට්ඨති, අනාහාරො නො තිට්ඨති (සං. නි. 5.183). තථා එස්සපච්චයා වෙදනා, සඤ්ඤාපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති (උදා. 1; මහාව. 1; නෙත්ති. 24).

කබලිකාරාහාරෙති කබලිකාරෙ ආහාරෙ නිකන්ති තණ්හා, තං භයං අනත්ථාවහතො. ගධිතස්ස හි ආහාරපරිභොගො අනත්ථාය භොති. හෙතුඅත්ථෙ භුම්මං. එවං සෙසෙසු. නිකන්තීති නිකාමනා ඡන්දරාගො . භායති එතස්මාති භයං, නිකන්ති එව භයං නිකන්තිභයං. කබලිකාරාහාරහෙතු ඉමෙසං සත්තානං ඡන්දරාගො භයං භයානකං දිට්ඨධම්මිකාදිහෙදස්ස අනත්ථස්ස සකලස්සාපි වට්ටදුක්ඛස්ස හෙතුභාවතො. තෙනෙවාහ “කබලිකාරෙ වෙ, භික්ඛවෙ, ආහාරෙ අත්ථි රාගො, අත්ථි නන්දි, අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුල්හ”න්තිආදි (සං. නි. 2.64; කථා. 296; මහානි. 7). උපගමනං අප්පභීතවිපල්ලාසස්ස ආරම්මණෙන සමොධානං සඬගති සුඛවෙදනියාදිඑස්සුප්පත්ති භයං භයානකං තීහි දුක්ඛතාහි අපරිමුච්චනතො. තෙනාහ “සුඛවෙදනියං, භික්ඛවෙ, එස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛා වෙදනා (සං. නි. 4.129), තස්ස වෙදනාපච්චයා තණ්හා...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො භොති”ති (උදා. 1). තත්ථ තත්ථ භවෙ උප්පජ්ජති එතෙනාති උප්පත්ති, උප්පජ්ජනං වා උප්පත්ති, බිපනං භයං භයානකං උප්පත්තිමූලකෙහි බාසනෙහි අපරිමුත්තතො. තෙනාහ “අවිද්වා, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො පුඤ්ඤඤ්ඤා වෙ සඬාරං අභිසඬාරොති, පුඤ්ඤපගං භවති විඤ්ඤාණං. අපුඤ්ඤඤ්ඤා වෙ සඬාරං අභිසඬාරොති, අපුඤ්ඤපගං භවති විඤ්ඤාණං”න්තිආදි (සං. නි. 2.51). පටිසන්ධිති භවත්තරාදිහි පටිසන්ධානං, තං භයං භයානකං පටිසන්ධිමත්තෙහි දුක්ඛෙහි අවිමුච්චනතො. තෙනාහ “විඤ්ඤාණෙ වෙ, භික්ඛවෙ, ආහාරෙ අත්ථි රාගො, අත්ථි නන්දි, අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුල්හ”න්තිආදි (සං. නි. 2.64).

පුත්තමංසුපමෙන ඔවාදෙන දීපෙනබ්බො නිව්ඡන්දරාගපරිභොගාය. එවං හි තත්ථ නිකන්තිහයං න හොති. නිව්චම්මා ගාථී යං යං යානං උපගච්ඡති, තත්ථ තත්ථෙව නං පාණිනො බාදන්තියෙව. එවං එස්සෙ සති වෙදනා උප්පජ්ජති, වෙදනා ව දුක්ඛසල්ලාදිතො දට්ඨබ්බාති එස්සෙ ආදීනවං පස්සන්තස්ස උපගමනහයං න හොතිති ආහ “එස්සාහාරො නිව්චම්මගාචුපමෙන දීපෙනබ්බො”ති. එකාදසහි අග්ගිහි සබ්බසො ආදිත්තා භවා අභිගාරකාසුසද්ධාති පස්සන්තො උපපත්තිහයං න හොතිති ආහ “මනොසඤ්චෙනනාහාරො අභිගාරකාසුපමෙන දීපෙනබ්බො”ති. වොරසද්ධිං විඤ්ඤාණං අනන්තපාතතො, පහාරසද්ධිං වෙදනා දුරධ්වාසතොති සම්මදෙව පස්සන්තො පටිසන්ධිහයං න හොතිති ආහ “විඤ්ඤාණාහාරො සත්තිසතුපමෙන දීපෙනබ්බො”ති.

එවං කිච්චාදිමුඛෙන ආහාරෙසු ආදීනවං විභාවෙන්වා ඉදානි තත්ථ යථාධිප්පෙන ආහාරං නිද්ධාරෙන්වා පටික්කුලතො මනසිකාරවිධිං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා”තිආදි වුත්තං. උපාදායරූපනිද්දෙසෙපි “කබ්බිකාරො ආහාරො”ති (ධ. ස. 595) ආගතත්තා තතො විසෙසෙන්තො “අසිතපිතබායිතසායිතප්පහෙදො”ති ආහ, භූතකථනං වා එතං. තත්ථ අසිතපිතබායිතසායිතප්පහෙදොති අසිතබ්බපාතබ්බබායිතබ්බසායිතබ්බවිභාගො කාලහෙදවචනිච්ඡාය අභාවතො යථා “දුද්ධ”න්ති. කබ්බිකාරො ආහාරො වානි අවධාරණං යථා එස්සාහාරාදිනිවත්තනං, එවං ඔජාහාරනිවත්තනමපි දට්ඨබ්බං. සවත්ථුකො එව හි ආහාරො ඉධ කම්මට්ඨානභූතො, තෙන ආහරියතීති ආහාරොති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ආහරතීති ආහාරොති අයං පනත්ථො නිබ්බන්තිතඕජාවසෙන වෙදිතබ්බො. ඉමස්මිං අත්ථෙති ඉමස්මිං කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතෙ අත්ථෙ. උප්පන්නා සඤ්ඤාති සඤ්ඤාසීසෙන භාවනං වදති. තථා හි වක්ඛති “පටික්කුලාකාරග්ගහණවසෙන පනා”තිආදි (විසුද්ධි. 1.305).

කම්මට්ඨානං උග්ගහෙන්වාති කම්මට්ඨානං පරියත්තිධම්මතො, අත්ථතො ව සුග්ගහිතං සුමනසිකතං සුපධාරිතං කත්වා. තෙනාහ “උග්ගහතො එකපදමපි අවිරජ්ඣන්තෙනා”ති. තත්ථ උග්ගහතොති ආවරියුග්ගහතො. එකපදමපිති එකමපි පදං, එකකොට්ඨාසමපි වා, පදෙසමත්තමපිති අත්ථො. දසභාකාරෙහීති කස්මා වුත්තං, නනු අන්තිමජීවිකාභාවතො, පිණ්ඩපාතස්ස අලාභලාභෙසු පරිතස්සනගෙධාදිසමුප්පත්තිතො, භූත්තස්ස සම්මදජනනතො, කිම්කුලසංවද්ධනතොති එවමාදිහිපි ආකාරෙහි ආහාරෙ පටික්කුලතා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා? වුත්තං හෙතං “අන්තමිදං, හික්ඛවෙ, ජීවිකානං යදිදං පිණ්ඩොලායං, අභිසාපොයං, හික්ඛවෙ, ලොකස්මිං ‘පිණ්ඩොලො විචරසි පත්තපාණි’”ති (සං. නි. 3.80), “අලද්ධා ව පිණ්ඩපාතං පරිතස්සති, ලද්ධා ව පිණ්ඩපාතං ගධිතො මුච්ඡිතො අජ්ඣොසන්තො අනාදීනවදස්සාවි අනිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජති”ති (අ. නි. 3.124), “භූත්තො ව ආහාරො කස්සවි කදාවි මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං ආවහති, උක්කොවකාදයො, තක්කොවකාදයො ව ද්වන්තිංස ද්වන්තිංස කුලප්පහෙදා කිමයො ව නං උපනිස්සාය ජීවන්ති”ති.

වුච්චතෙ – අන්තිමජීවිකාභාවො තාව චිත්තසංකිලෙසවිසොධනත්ථං කම්මට්ඨානාහිනිවෙසතො පගෙව මනසි කාතබ්බො “මාහං ඡවාලාතසදිසො භවෙයා”න්ති. තථා පිණ්ඩපාතස්ස අලාභලාභෙසුපි පරිතස්සනගෙධාදිසමුප්පත්තිනිවාරණං පගෙව අනුට්ඨාතබ්බං සුපරිසුද්ධසීලස්ස පටිසඬ්ඛානවතො තදභාවතො. භූත්තසම්මදො අනෙකන්තිකො, පරිභොගන්තොගධො වා වෙදිතබ්බො. කිම්කුලසංවද්ධනං පන න සඬ්ගහෙතබ්බං, සඬ්ගහිතමෙව වා “දසභාකාරෙහි”ති එත්ථ නියමස්ස අකතත්තා. ඉමිනා වා නයෙන ඉතරෙසම්පෙන්ථ සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො යථාසම්භවමෙන්ථ පටික්කුලතාපච්චවෙක්ඛණස්ස අධිප්පෙතත්තා. තථා හි සරගොලිකච්චවමුසිකජතුකච්චවාදිකං සම්භවන්තං ගහිතං, න එකන්තිකන්ති. තථා පරියෙසනාදියුපි යථාසම්භවං වත්තබ්බං.

ගමනතොතිආදියු පච්චාගමනමපි ගමනසභාගත්තා ගමනෙනෙව සඬ්ගහිතං. පටික්කමනසාලාදිඋපසඬ්කමනං විය පරියෙසනෙ සමානපටික්කුලං හි අසුච්චිට්ඨානක්කමනවිරූපදුග්ගන්ධදස්සනසායනාධිවාසනෙහි. ගමනතොති හික්ඛාචාරවසෙන ගොවරගාමං උද්දිස්ස ගමනතො. පරියෙසනතොති ගොවරගාමෙ හික්ඛන්ථං ආහිණ්ඩනතො. පරිභොගතොති ආහාරස්ස පරිභුඤ්ජනතො. උභයං උභයෙන ආසයති, එකජ්ඣං පවත්තමානොපි කම්මබ්බවචන්ටීතො හුත්වා මරියාදවසෙන අඤ්ඤාඤ්ඤා අසඬ්කරතො සයති තිට්ඨති පවත්තතීති ආසයො, ආමාසයස්ස උපරි තිට්ඨනකො පිත්තාදිකො. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො, තතො ආසයකො. නිදධාති යථාභූත්තො ආහාරො නිවිතො හුත්වා තිට්ඨති එත්ථාති නිධානං, ආමාසයො, තතො නිධානතො. අපරිපක්කතොති ගහණිසඬ්ඛාතෙන කම්මජතෙජෙන අපරිපක්කතො. පරිපක්කතොති යථාභූත්තස්ස ආහාරස්ස විපක්කභාවතො. එලතොති නිබ්බන්තිතො. නිස්සන්දතොති ඉතො විතො ව විස්සන්දනතො. සම්මක්ඛනතොති සබ්බසො මක්ඛනතො. සබ්බන්ථ ආහාරෙ පටික්කුලතා පච්චවෙක්ඛිතබ්බාති යොජනා. තංතංකිරියානිප්ථන්තිපටිපාටිවසෙන වායං ගමනතොතිආදිකා අනුපුබ්බි යපිතා, සම්මක්ඛනං පන පරිභොගාදියු ලබ්ගමානමපි නිස්සන්දවසෙන විසෙසතො පටික්කුලන්ති සබ්බපච්ඡා යපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

295. එවං මහානුභාවෙහි ඉදානි වත්තබ්බපටිපත්තියා මහානුභාවෙහි වදන්ති, සබ්බන්තකම්මට්ඨානපරිහරණාදියද්ධං වා ධම්මසුඛම්මතං පුරක්ඛන්වා යොගාවචරෙන එවං පටිපජ්ජිතබ්බන්ති දස්සෙන්තො “එවං මහානුභාවෙ නාම සාසනෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ නාම-සද්දො සම්භාවතො දට්ඨබ්බො. පබ්බජිතෙන ගාමාහිමුඛෙන ගන්තබ්බන්ති යොජනා. අයඤ්ච ගමනාදිතො පච්චවෙක්ඛණා යොගිතො න අත්තුද්දෙසිකාව, අථ බො අනුද්දෙසිකාපීති දස්සෙන්තො “සකලරත්ති”න්තිආදිනා ධූරද්වයං පරිග්ගහෙසි. පරිවෙණන්ති පරිවෙණඬ්ගණං.

විසතිංසවාරෙති එත්ථ සත්තතිපච්චුප්පන්තවසෙන වාරපරිවේෂෙදොති කෙවි, අපරෙ පන “උණ්භාසනෙනා”ති වදන්ති. නිවරණවික්ඛම්භනඤ්ඞි අප්පත්තා භාවනා ඵරණපිනියා අභාවතො නිසජ්ජාවසෙන කායකිලමථං න විනොදනියෙවාති ඉරියාපථවලනං හොතියෙව. ටිසතිංසග්ගහණං පන යථාසල්ලක්ඛිතභික්ඛාවරණවෙලාවසෙන. අථ වා ගමනතො යාව සම්මක්ඛන්තමනසිකාරො එකො වාරො, එවං විසතිංසවාරෙ කම්මට්ඨානං මනසි කරිත්වා. නිජනසම්බාධානීති ජනසම්බාධරහිතාති, තෙන අප්පාකිණ්ණතං, අප්පසද්දතං, අප්පනිග්ග්‍යොසනඤ්ඞව දස්සෙති. තතො එව පච්චෙකසුඛාති ජනවිවෙකෙන ඉට්ඨාති, පච්චෙකස්ස වා කුමානානුයොගස්ස උපකාරාති. යස්මා ඡායුදකසම්පන්නාති, තස්මා සිතලාති. යස්මා සුචීති, තස්මා රමණීයභූමිභාගානීති පුරිමාති ද්වෙ පච්ඡිමානං ද්විත්තං කාරණවචනාති. අරියන්ති නිද්දොසං. විවෙකරතින්ති කුමානානුයොගරතිං.

කිඤ්චාපි යොගාවචරානං වසනට්ඨානං නාම සුජග්ගිතං සුසම්මට්ඨමෙව හොති, කදාචි පන ජග්ගනතො පච්ඡා එවමිපි සියාති පටික්කුලතාපච්චවෙක්ඛණාය සම්භවදස්සන්තථං “පාදරජසරගොලිකවච්චාදිසම්පරිකිණ්ණ”න්තිආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තත්ථ පච්චත්ථරණන්ති භූමියා ඡවිරක්ඛණත්ථං අත්ථරිතබ්බං විමිලිකාදිඅත්ථරණමාහ. ඡතුකා බුද්දකවග්ගුලියො. උපහතත්තාති දුසිතත්තා. තතොති තතො තතො. අප්පෙකදා උලුකපාරාවතාදීහීති ඉධාපි “අප්පෙකදා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. උදකචික්ඛල්ලාදීහීති ආදි-සද්දෙන කවචරාදිං සධිගණ්භාති. පරිවෙණතො විහාරධිගණප්පවෙසග්ගො විහාරරච්ඡා.

විතක්කමාළකෙති “කත්ථ නු ඛො අප්ප භික්ඛාය වරිතබ්බ”න්තිආදිනා විතක්කනමාළකෙ. ගාමමග්ගන්ති ගාමගාමිමග්ගං. බාණුකණ්ටකමග්ගොති බාණුකණ්ටකවන්තො මග්ගො. දට්ඨබ්බො හොතීති දස්සනෙන ගමනං උපලක්ඛෙති.

ගණ්ඩං පටිච්ඡාදෙන්තෙනාතිආදි එවමජ්ඣාසයෙන නිවාසනාදි කාතබ්බන්ති වත්තදස්සනං, ගණ්ඩරොගිනා වාතාතපාදිපරිස්සයවිනොදනත්ථං ගණ්ඩං පටිච්ඡාදයමානෙන විය. අථ වා ගණ්ඩං විය ගණ්ඩං පටිච්ඡාදයමානෙනාති එකං ගණ්ඩං-සද්දං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං භවති. “ගණ්ඩොති ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති (අ. නි. 9.15; සං. නි. 4.103) වචනතො ගණ්ඩොති අත්තභාවස්ස පරියායො, විසෙසතො රූපකායස්ස දුක්ඛතාසුලයොගතො, අසුචිපග්ගසරණතො, උප්පාදජරාහඩිගෙහි උද්ධුමානකපක්කපභිජ්ජනතො. වණුවොළකන්ති වණපටිච්ඡාදකවත්ථබ්බං. නිහරිත්වාති ට්ඨිකතො උද්ධරිත්වා. කුණපානිපිති පි-සද්දො ගරභායං එවරූපානිපි දට්ඨබ්බාති භවන්තීති, සම්භවදස්සනෙ වා ඉදමිපි තත්ථ සම්භවතීති. අධිවාසෙතබ්බොති බම්බතබ්බො අඤ්ඤා ආභාරස්ස අනුපලබ්භනතො. ගාමද්වාරෙති ගාමද්වාරසමීපෙ, උම්මාරබ්භන්තරෙ වා. ගාමරච්ඡා විනිවිජ්ඣිත්වා යීතා ඔලොකෙතබ්බො හොන්ති යුගමත්තදස්සිනාපි සතාති අධිප්පායො.

පච්චත්ථරණාදීති සරගොලිකවච්චාදිසංකිලිට්ඨපච්චත්ථරණාදිකං. අනෙකකුණපපරියොසානන්ති එත්ථ දුන්තිවත්ථදුප්පාරුතමනුස්සසමාකුලානං ගාමරච්ඡානං ඔලොකනමිපි ආනෙත්වා වත්තබ්බං. තමිපි හි පටික්කුලමෙවාති. අහො වතාති ගරහනෙ නිපාතො. හොති ධම්මාලපනං. යාවඤ්චිදං පටික්කුලො ආභාරො යදන්ථං ගමනමිපි නාම එවං ජෙගුව්ඡං, දුරධිවාසනඤ්ඞාති අත්ථො.

296. ගමනපටික්කුලන්ති ගමනමෙව පටික්කුලං ගමනපටික්කුලං. අධිවාසෙත්වාපිති පි-සද්දො සමිපිණ්ඩනත්ථො, තෙන “එත්තකෙනාපි මුත්ති තත්ථී, ඉතො පරමිපි මහන්තං පටික්කුලං සකලං අධිවාසෙතබ්බමෙවා”ති වක්ඛමානං පටික්කුලං සමිපිණ්ඩෙති. සඩ්ඝාටිපාරුතෙනාති සඩ්ඝාටියා කප්පනපාරුපනෙන පාරුතසරිරෙන. යත්ථාති යාසු වීරීසු. යාව පිණ්ඩිකමංසාපිති යාව ජඩිසපිණ්ඩිකමංසප්පදෙසාපි. උදකචික්ඛල්ලෙති උදකමිස්සෙ කද්දමෙ. එකෙන විවරන්ති එකෙන භත්ථෙන නිවත්ථවීරං. මච්ඡා ධොවියන්ති එතෙනාති මච්ඡධොවනං, උදකං. සමිපිස්ස-සද්දො පච්චෙකං සම්බන්ධිතබ්බො. ඔලිගල්ලාති උච්ඡිට්ඨොදකගබ්භමලාදීනං සකද්දමානං සන්දනට්ඨානාති, යාති ජණ්ණුමත්තඅසුචිහරිතානිපි හොන්ති. වන්දනිකාති කෙවලානං උච්ඡිට්ඨොදකගබ්භමලාදීනං සන්දනට්ඨානාති . යතොති ඔලිගල්ලාදිතො. තා මක්ඛිකාති තත්ථ සණ්ඩසණ්ඩවාරිතො නිලමක්ඛිකා. නිලියන්තීති අවිජන්ති.

දදමානාපිතිආදි සතිපි කෙසඤ්චි සද්ධානං වසෙන සක්කච්චකාරෙ පටික්කුලපච්චවෙක්ඛණායොගං පන අසද්ධානං වසෙන පවත්තනකඅසක්කච්චකාරමෙව දස්සෙතුං ආරද්ධං. තුණ්හී හොන්ති සයමෙව රිඤ්චිත්වා ගච්ඡස්සතිති. ගච්ඡාති අපෙහි. රෙති අමහො. මුණ්ඩකාති අනාදරාලපනං. සමුදාවරන්තීති කථෙන්නීති. පිණ්ඩොලාස්ස අන්තිමජ්ඣිකාභාවෙනාහ “කපණමනුස්සෙන විය ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා නික්ඛම්තබ්බ”න්ති.

297. තත්ථාති තස්මිං පත්තගතෙ ආභාරෙ. ලජ්ජිතබ්බං හොති “උච්ඡිට්ඨං නු ඛො අයං මය්හං දාතුකාමො”ති ආසඩිකෙය්‍යාති, සෙදො පග්ගරමානො ආභාරස්ස වා උණ්භතාය, භික්ඛුනො වා සපරිලාභතායාති අධිප්පායො. සුක්ඛට්ඨිගත්තමිපි සුක්ඛතාය ට්ඨිමිපි භත්තං, පගෙව තක්කකඤ්ඡිකාදිනා උපසිත්තන්ති අධිප්පායො. තෙන සෙදෙන කිලින්තතාය පටික්කුලනං වදති.

නවද්වාරෙහි පාකටානං මහත්තනං වසෙන චුත්තං, ලොමකුපච්චරෙහි සන්දතෙවාති. නිලියකීති අත්තනං අදස්සෙන්නො නිගුහති, සඬකුචති වා. එවන්ති එකෙන ද්වාරෙන පවෙසනං අනෙකෙහි ද්වාරෙහි අනෙකධා නික්ඛාමනං, පකාසනං පවෙසනං, නිගුල්භං නික්ඛාමනම්පිති සොමනස්සජාතෙන පවෙසනං, මඬකුහුතෙන නික්ඛාමනං, සාරත්තෙන පවෙසනං, වීරත්තෙන නික්ඛාමනන්ති ඉමෙහි පකාරෙහි.

304. පරිභොගකාලෙපීති පි-සද්දෙන පටිට්ඨමත්තොපි නාම පවෙසද්වාරං ජෙගුවිජං කරොති, පගෙව ලද්ධපරිවාසො පරිපාකප්පත්තො ඉතරද්වාරානීති දස්සෙති. එස ආභාරො. ගන්ධහරණත්ථන්ති විස්සගන්ධාපනයන්ත්ථං. කායග්ගිනාති ගහණිතෙජානුගතෙන කායුස්මානා. ඵෙණුද්දෙහකන්ති ඵෙණාති උට්ඨපෙන්වා උට්ඨපෙන්වා. පච්චිත්ථාති පරිපාකං ගන්ත්වා. උත්තරමානොති උප්පිලවත්තො. සෙම්භාදීති ආදි-සද්දෙන පිත්තාදිකෙ සඬගණ්හාති. කර්සාදීති ආදි-සද්දෙන සෙදප්ලිකාදිකෙ. ඉමානි ද්වාරානි මුඛාදීති. එකච්චන්ති පස්සාවමග්ගං සන්ධාය වදති. වොක්ඛජාතිකා පන මුඛාදීනිපි ධොවිත්වා හත්ථං පුන ධොවන්තියෙව. පුන එකච්චන්ති වච්චමග්ගං. ද්වන්තික්ඛන්තුන්ති ද්වික්ඛන්තුං, තික්ඛන්තුං වා. එත්ථ ව ආභාරත්ථාය ගමනපරියෙසනානං පටික්කුලතා ආභාරෙ පටික්කුලතා චුත්තා. පරිභොගස්ස තන්තිස්සයනො, ආසයනිධානානං තංසම්බන්ධතො, ඉතරෙසං තබ්බිකාරතොති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො. කිම්හක්ඛතාවොපි හිස්ස විකාරපක්ඛෙයෙව ය්පෙනබ්බොති.

305. තං නිමිත්තන්ති යථාචුත්තෙහි ආකාරෙහි පුනස්පුනං මනසි කරොන්තස්ස පටික්කුලාකාරවසෙන උපට්ඨීතං කළුකාරාභාරසඤ්ඤිතං භාවනාය නිමිත්තං ආරම්මණං, න උග්ගහපටිභාගනිමිත්තං. යදි හි තත්ථ උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජෙය්‍ය, පටිභාගනිමිත්තෙනපි හවිතබ්බං. තථා ව සති අප්පනාප්පත්තෙන ක්කානෙන හවිතබ්බං, න ව හවති, කස්මා? භාවනාය නානාකාරතො, සභාවධම්මභාවෙන ව කම්මට්ඨානස්ස ගම්භීරභාවතො. තෙනාහ “කළුකාරාභාරස්ස සභාවධම්මතාය ගම්භීරත්තා”ති. එත්ථ හි යදිපි පටික්කුලාකාරවසෙන භාවනා පවත්නති. යෙ පන ධම්මෙ උපාදාය කළුකාරාභාරසඤ්ඤන්ති, තෙ එව ධම්මා පටික්කුලා, න පඤ්ඤන්තිති පටික්කුලාකාරග්ගහණමුඛෙනපි සභාවධම්මෙයෙව ආරබ්භ භාවනාය පවත්තනතො, සභාවධම්මානඤ්ඤ සභාවෙනෙව ගම්භීරභාවතො න තත්ථ ක්කානං අප්පෙතුං සක්කොති. ගම්භීරභාවතො හි පුරිමසච්චද්වයං දුද්දසං ජාතන්ති. යදි උපචාරසමාධිනා විත්තං සමාධියති, කථං කම්මට්ඨානං “සඤ්ඤා” ඉච්චෙව වොහරියතිති ආහ “පටික්කුලාකාරග්ගහණවසෙන පනා”තිආදි.

ඉදානි ඉම්ස්සා භාවනාය ආනිසංසං දස්සෙතුං “ඉමඤ්ච පනා”තිආදි චුත්තං. රසතණ්හායාති මධුරාදිරසවිසයාය තණ්හාය. පතිලියතීති සඬකුචති අනෙකාකාරං තත්ථ පටික්කුලතාය සණ්ඨිතත්තා. පතිකුට්ඨති අපසක්කති න විසරති. පතිවත්තතීති නිවත්තති. කන්තාරනිත්ථරණත්ථිකොති මහතො දුබ්භික්ඛකන්තාරස්ස නිත්ථරණප්පයොජනො. විගතමදොති මානමදාදිතං අභාවෙන නිම්මදො, මදාභාවග්ගහණෙනෙව වස්ස දවමණ්ඩනවිභූසනාදිනම්පි අභාවො ගහිතොයෙවති දට්ඨබ්බං. කළුකාරාභාරපරිඤ්ඤාමුඛෙනාති චුත්තනයෙන පටික්කුලාකාරතො කළුකාරාභාරස්ස පරිච්ඡිජ්ජ ජානනද්වාරෙන. පඤ්චකාමගුණිකො රාගොති අනතිවත්තනට්ඨෙව පඤ්චසු කාමගුණෙසු නියුත්තො, තප්පයොජනො වා රාගො. පරිඤ්ඤං සමතික්කමං ගච්ඡති. රසතණ්හාය හි සම්මදෙව විගතාය රූපතණ්හාදයොපි විගතා එව හොන්ති හොජනෙ මත්තඤ්ඤතාය උක්කංසගමනතො. සති ව විසයිසමතික්කමෙ විසයො සමතික්කන්තො එව හොතිති ආහ “සො පඤ්චකාමගුණපරිඤ්ඤාමුඛෙන රූපක්ඛන්ධං පරිජානාති”ති. රූපායනනාදියු හි පරිඤ්ඤං ගච්ඡන්තෙසු තන්තිස්සයභූතානි, තග්ගාහකා පසාදා ව සුඛෙනෙව පරිඤ්ඤං ගච්ඡන්තිති. අපරිපක්කාදීති ආදි-සද්දෙන ආසයනිධානානම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ අපරිපක්කං තාව උදරියමෙව. ආසයග්ගහණෙන පිත්තසෙම්භපුබ්බලොහිතානං, පරිපක්කග්ගහණෙන කර්සමුත්තානං, ඵලග්ගහණෙන කෙසාදිතං සබ්බෙසං පරිග්ගහො සිද්ධො හොතිති ආහ “කායගතාසතිභාවනාපි පාරිපූරිං ගච්ඡති”ති. අසුභසඤ්ඤායාති අසුභභාවනාය, අවිඤ්ඤාණකඅසුභභාවනානුයොගස්සාති අත්ථො. අනුලොමපටිපදං පටිපන්නො හොති පටික්කුලාකාරග්ගහණෙන කායස්ස අසුච්ඡග්ගන්ධජෙගුවිජ්ජභාවසල්ලක්ඛණතො. ඉමං පන පටිපත්තින්ති ඉමං ආභාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤාභාවනං. අමතපරියොසානතන්ති නිබ්බානනිට්ඨිතං ආභාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤාභාවනාසබ්බානං උපචාරජ්ඣානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා නිබ්බානාධිගමන්ති අත්ථො.

ආභාරෙපටික්කුලභාවනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුර්ධාතුවචත්ථානභාවනාවණ්ණනා

306. “එකං වචත්ථානන්ති එවං උද්දිට්ඨස්ස චතුර්ධාතුවචත්ථානස්ස භාවනානිද්දෙසො අනුප්පත්තො”ති උද්දෙසො නාම නිද්දෙසත්ථො මුදුමජ්ඣපඤ්ඤාබාහුල්ලතො , ආගතො ව භාරො අවස්සං වහිතබ්බොති කත්වා චුත්තං. තත්ථ සතිපි විසයහෙදෙන වචත්ථානස්ස හෙදෙ වචත්ථානභාවසාමඤ්ඤෙන පන තං අහින්තං කත්වා චුත්තං “එකං වචත්ථාන”න්ති, පුබ්බභාගෙ වා සතිපි විසයහෙදෙ අත්ථසිද්ධියං තස්ස එකවිසයතාවාති “එකං වචත්ථාන”න්ති චුත්තං. යථා හි ද්වන්තිංසාකාරෙ කම්මං කරොන්තස්ස යොගිනො යදිපි පුබ්බභාගෙ විසුං විසුං කොට්ඨාසෙසු මනසිකාරො පවත්නති, අපරභාගෙ පන එකස්මිං බණෙ එකස්මිංයෙව කොට්ඨාසෙ අත්ථසිද්ධි හොති, න සබ්බෙසු, එවම්ධාපීති. තත්ථ සියා – යථා පටික්කුලභාවසාමඤ්ඤෙන ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානෙ අහෙදතො මනසිකාරො පවත්නති, එවං ඉධ ධාතුභාවසාමඤ්ඤෙන අහෙදතො මනසිකාරො පවත්නතිති “එකං වචත්ථාන”න්ති චුත්තන්ති? නයිදමෙවං. තත්ථ හි පණ්ණත්තිසමතික්කමතො පට්ඨාය පටික්කුලවසෙනෙව සබ්බත්ථ මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බො, ඉධ පන සභාවසරසලක්ඛණතො ධාතුයො මනසි කාතබ්බා, න ධාතුභාවසාමඤ්ඤතො. තෙනෙවාහ “සභාචුපලක්ඛණවසෙන සන්තිට්ඨාන”න්ති. කිං වා එතෙන පපඤ්චෙන, අඤ්ඤෙහි එකුනවත්තාලියාය කම්මට්ඨානෙහි අසංසට්ඨං චතුර්ධාතුවචත්ථානං නාම එකං කම්මට්ඨානන්ති දස්සෙතුං “එකං වචත්ථාන”න්ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “චතුර්ධාතුවචත්ථානස්ස භාවනානිද්දෙසො”ති කස්මා චුත්තං, නනු චතුර්ධාතුවචත්ථානං භාවනාව? සච්චං.

භාවනාව, සකිං පවත්නං පන වචන්ථානං, තස්ස බහුලිකාරො භාවනානි වචනභෙදෙන චුත්තං. කථං පන භාවනා නිද්දසීයති තස්සා වචිගොවරාතික්කන්තභාවතොති? නායං දොසො භාවනත්ථෙ භාවනාවොභාරතො. භාවනත්ථො හි කම්මට්ඨානපරිග්ගහො ඉධ “භාවනා”ති අධිප්පෙතො.

සභාවුපලක්ඛණවසෙනාති කක්ඛළත්තාදිකස්ස සලක්ඛණස්ස උපධාරණවසෙන. ඉදං හි කම්මට්ඨානං පථවිකසිණාදිකම්මට්ඨානං විය න පණ්ණත්තිමත්තසල්ලක්ඛණවසෙන, නීලකසිණාදිකම්මට්ඨානං විය න නීලාදිවණ්ණසල්ලක්ඛණවසෙන, නාපි විපස්සනාකම්මට්ඨානං විය සඬබාරානං. අනිවචනාදිසාමඤ්ඤලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන පවත්නති, අථ ඛො පථවිආදීනං සභාවසල්ලක්ඛණවසෙන පවත්නති. තෙන චුත්තං “සභාවුපලක්ඛණවසෙනා”ති, කක්ඛළත්තාදිකස්ස සලක්ඛණස්ස උපධාරණවසෙනාති අත්ථො. සන්තිට්ඨානන්ති ඤාණචිතිව්ජයො වෙදිතබ්බො, න යෙවාපනකචිතිව්ජයො, නාපි චිත්තකාදිචිතිව්ජයො. ධාතුමනසිකාරොති ධාතුසු මනසිකාරො, වතස්සො ධාතුයො ආරබ්භ භාවනාමනසිකාරොති අත්ථො. කාතබ්බතො කම්මං, යොගිනො සුඛවිසෙසානං කාරණභාවතො යානඤ්චාති කම්මට්ඨානං, චතුත්තං මහාභුතානං සභාවසල්ලක්ඛණවසෙන පවත්නං යොගකම්මං. තෙනාහ “ධාතුමනසිකාරො, ධාතුකම්මට්ඨානං, චතුධාතුවචන්ථානන්ති අත්ථතො එක”න්ති. තයිදං චතුධාතුවචන්ථානං. “ද්විධා ආගත”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු ධාතුවිභඩ්ගෙ නාතිසඬබෙපචිත්ථාරවසෙන ආගතං, තස්මා “තිධා ආගත”න්ති වත්තබ්බන්ති? න, තත්ථාපි අප්ඤ්ඤාත්තිකානං ධාතුනං පභෙදතො අනවසෙසපරියාදානස්ස කතත්තා, බාහිරානඤ්ච ධාතුනං පරිග්ගහිතත්තා. අථ වා ද්විධා ආගතන්ති එත්ථ ද්විධාව ආගතන්ති න එවං නියමො ගහෙතබ්බො, අථ ඛො ද්විධා ආගතමෙවාති, තෙන තතියස්සාපි පකාරස්ස සඬගහො සිද්ධො හොති. සො ච නාතිසඬබෙපචිත්ථාරනායො “සඬබෙපතො ච චිත්ථාරතො වා”ති එත්ථ ආචුත්තිවසෙන, ව-සද්දෙනෙව වා සඬගහොති දට්ඨබ්බො. අථ වා යො නාතිසඬබෙපචිත්ථාරනායෙන අතිසඬබෙපපටික්ඛෙපමුඛෙන ලබ්භමානො චිත්ථාරභාගො, තං චිත්ථාරනායන්තොගධමෙව කත්වා චුත්තං “ද්විධා ආගත”න්ති. එවඤ්ච කත්වා “නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස වසෙන චිත්ථාරතො ආගත”න්ති ඉදඤ්ච වචනං සමත්ථිතං හොති. “මහාසතිපට්ඨානෙ”ති ව ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං, සතිපට්ඨාන(දී. නි. 2.378 ආදයො; ම. නි. 3.111 ආදයො) කායගතාසතිසුත්තාදීසු(ම. නි. 3.153 ආදයො) තථෙව ආගතත්තා. රාහුලොවාදෙති මහාරාහුලොවාදෙ (ම. නි. 2.113 ආදයො). ධාතුවිභඩ්ගෙති ධාතුවිභඩ්ගසුත්තෙ (ම. නි. 3.342 ආදයො), අභිධම්මෙ ධාතුවිභඩ්ගෙ (විභ. 172 ආදයො) ව.

කාමං මහාසතිපට්ඨානෙ අත්ථෙව උපමං පරිවාරෙත්වා දෙසනා ආගතා, උපමා ච නාම යාවදෙව උපමෙයාත්ථවිභාවනත්ථාති උපමං තාව දස්සෙත්වා උපමෙයාත්ථං විභාවෙතුං “සෙය්‍යාථාපි”තිආදිනා පාළි ආනීතා. කස්මා පනෙත්ථ ධාතුවසෙන, තත්ථපි චතුමහාභුතවසෙන කම්මට්ඨානනිද්දෙසො කතොති? සත්තසුඤ්ඤතාසන්දස්සනත්ථං, එත්ථ ධාතුවසෙන, තත්ථාපි ඔළාරිකභාවෙන සුපාකට්ඨාය, එකච්චවෙනෙයාජනවරිතානුකුලතාය ව මහාභුතවසෙන කම්මට්ඨානනිද්දෙසො කතොති වෙදිතබ්බො. තත්ථ පථවිධාතුතිආදීසු ධාතුත්ථො නාම සභාවත්ථො, සභාවත්ථො නාම සුඤ්ඤතත්ථො, සුඤ්ඤතත්ථො නාම නිස්සත්තත්ථො. එවං සභාවසුඤ්ඤතනිස්සත්තත්ථෙව පථවියෙව ධාතු පථවිධාතු. ආපොධාතුආදීසු එසෙව නයො. පථවිධාතුති සහජරූපධම්මානං පතිට්ඨා ධාතු, තථා ආපොධාතුති ආබන්ධනධාතු, තෙජොධාතුති පරිපාවනධාතු, වායොධාතුති චිත්ථම්භනධාතුති එවමෙත්ථ සමාසො, භාවත්ථො ච වෙදිතබ්බො. අයමෙත්ථ සඬබෙපො, චිත්ථාරො පන පරතො ආගමිස්සති.

එවං තික්ඛපඤ්ඤස්සාතිආදීසු එවන්ති යථාදස්සිතං පාළිං පවිච්ඡෙති. නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස චිත්ථාරදෙසනාති කත්වා ආහ “තික්ඛපඤ්ඤස්සා”ති. යථා වත්ථයුගං අරහතිති වත්ථයුගිකො, එවං ධාතුකම්මට්ඨානං අරහති, ධාතුකම්මට්ඨානපයොජනොති වා ධාතුකම්මට්ඨානිකො, තස්ස ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස.

ජෙකොති තංතංසමඤ්ඤාය කුසලො, යථාජාතෙ සුනස්මිං නඬගුට්ඨබුරවිසාණාදිවත්තෙ අට්ඨමංසාදිඅවයවසමුදායෙ අවිභන්තෙ ගාවිසමඤ්ඤා, න විභන්තෙ, විභන්තෙ පන අට්ඨමංසාදිඅවයවසමඤ්ඤාති ජානනකො. ගොසාතකොති ජීවිකත්ථාය ගුන්තං සාතකො. අන්තෙවාසීති කම්මකරණවසෙන තස්ස සමීපවාසී තස්ස තන්තිස්සාය ජීවනතො. විනිවිජ්ඣිත්වාති එකස්මිං යානෙ අඤ්ඤං විනිවිජ්ඣිත්වා. මහාපථානං වෙමජ්ඣධ්වානසඬබාතෙති චතුත්තං මහාපථානං තාය එව විනිවිජ්ඣිතට්ඨානසඬබාතෙ. යස්මා තෙ වත්තාරො මහාපථා චතුති දිසාහි ආගන්ත්වා සමොහිතා විය හොත්ති, තස්මා තං යානං චතුමහාපථානං, තස්මිං චතුමහාපථෙ. විලියන්ති හිජ්ජන්ති විභජ්ජන්තිති බීලා, භාගා, ව-කාරස්ස බ-කාරං, ඉ-කාරස්ස ව ඊ-කාරං කත්වා. තමෙව හි භාගත්ථං දස්සෙතුං “කොට්ඨාසං කත්වා”ති චුත්තං. කිඤ්චාපි ධීත-සද්දො “ධීතො වා”තිආදීසු (අ. නි. 5.28) විය යානසඬබාතඉරියාපථසමඬ්ඛිතාය, ගතිනිවත්තිඅත්ථතාය වා යා-සද්දස්ස අඤ්ඤත්ථ යථෙත්වා ගමනං සෙසඉරියාපථසමඬ්ඛිතාය බොධකො, ඉධ පන යථා තථා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරබොධකො අධිප්පෙතොති ආහ “චතුත්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනවි ආකාරෙන ධීතත්තා යථාධීත”න්ති. තත්ථ ආකාරෙනාති යානාදිනා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරෙන. යානාදයො හි ඉරියාසඬබාතාය කායිකකිරියාය පවත්තිට්ඨානතාය “ඉරියාපථා”ති චුච්චන්ති. යථාධීතන්ති යථාපවත්තං. යථාචුත්තට්ඨානමෙවෙත්ථ පණ්ඩානන්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “යථාධීතත්තාව යථාපණ්ණිත”න්ති. ධීතන්ති වා කායස්ස යානසඬබාතඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං. පණ්ණිතන්ති තදඤ්ඤඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං. ධීතන්ති වා කායසඬබාතානං රූපධම්මානං තස්මිං තස්මිං බණෙ සතිච්චවසෙන

යථා ඡේතකෝආදිනා පාළියා සද්දන්ථවිවරණවසෙන චුත්තමෙවන්ථං ඉදානි භාවන්ථවිභාවනවසෙන දස්සෙනුං “යථා ගොසාතකස්සා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පොසෙන්නස්සාති මංසුප්පයපරිවුහනාය කුණ්ඩකහත්තකප්පාසට්ඨිආදිහි සංවඨිසේන්නස්ස. වධිතං මතන්ති හිංසිතං හුත්වා මතං. මතන්ති ච මතමත්තං. තෙනෙවාහ “තාවදෙවා”ති. ගාවීති සඤ්ඤා න අන්තරධායති යානි අභිගප්චවඨිගානි උපාදාය ගාවිසමඤ්ඤා, මතමත්තායපි ගාවියා තෙසං සන්තිවෙසස්ස අවනට්ඨත්තා. බිලාසොති බිලං බිලං කත්වා. විහජිත්වාති අට්ඨිසඨිසාතතො මංසං විවෙචෙන්වා, තතො වා විවෙචිතං මංසං භාගසො කත්වා. තෙනෙවාහ “මංසසඤ්ඤා පවත්තති”ති. පබ්බජිතස්සපි අපරිග්ගහිතකම්මට්ඨානස්ස. සනව්තිබ්බොගන්ති සන්නතිසමුහකිච්චසනානං චිතිබ්බුජනං විවෙචනං. ධාතුසො පච්චවෙක්ඛතොති යථාචුත්තං සනව්තිබ්බොගං කත්වා ධාතුසො පච්චවෙක්ඛත්තස්ස. සත්තසඤ්ඤාති අත්තානුදිට්ඨිවසෙන පවත්තා සත්තසඤ්ඤාති වදන්ති, වොහාරවසෙන පවත්තසත්තසඤ්ඤායපි තදා අන්තරධානං යුත්තමෙව යාථාවතො සනව්තිබ්බොගස්ස සම්පාදනතො. එවං හි සති යථාචුත්තඔපම්මත්ථෙත ඔපමෙයාත්ථො අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දනි සමෙති. තෙනෙවාහ “ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති”ති.

තනුාති තස්මිං යථාදස්සිතෙ මහාභත්ථිපදුපථපායේ. අප්ඤ්ඤාත්තිකාති සත්තසන්නාපරියාපන්නා. අප්ඤ්ඤාත්තං පච්චත්තන්ති පදද්වයෙනාපි තංතංපාටිපුග්ගලිකධම්මො වුවච්ඡිති ආහ “උභයමිපි නියකස්ස අධිවචන”න්ති. සසන්නතිපරියාපන්නතාය පන අත්තති ගහෙනබ්බහාවුපගමනවසෙන අත්තානං අධිකිච්ච පචත්තං අප්ඤ්ඤාත්තං. තංතංසන්නතිපරියාපන්නතාය පච්චත්තං. තෙනෙවාහ “අත්තති පචත්තත්තා අප්ඤ්ඤාත්තං, අත්තානං පටිච්ච පටිච්ච පචත්තත්තා පච්චත්ත”න්ති. කක්ඛලන්ති කථිතං. යස්මා තං ථද්ධිභාවෙන සහජාතානං පතිට්ඨා හොති, තස්මා “ථද්ධ”න්ති වුත්තං. බරිගතන්ති බරිසු බරසභාවෙසු ගතං තප්පරියාපන්නං, බරසභාවමෙවාති අත්ථො. යස්මා පන බරසභාවං ඵරුසාකාරෙන උපට්ඨානතො ඵරුසාකාරං හොති, තස්මා වුත්තං “ඵරුස”න්ති. තෙනාහ “දුකියං ආකාරවචන”න්ති. උපාදින්නං නාම සරිරට්ඨකං. තං පන කම්මසමුට්ඨානතං සන්ධාය උපාදින්නමිපි අත්ථි අනුපාදින්නමිපි, තණ්හාදිති ආදින්නගහිතපරාමට්ඨවසෙන සබ්බම්පෙන උපාදින්නමෙවාති දස්සෙතුං “උපාදින්නන්ති දළ්භං ආදින්න”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ “මම”න්ති ගහිතං “අහ”න්ති පරාමට්ඨන්ති යොජනා. සෙය්‍යාට්ඨන්ති කට්ඨකම්මාසාප්තාවාචිති ආහ “තං කතමන්ති චෙති අත්ථො”ති. තතොති පච්ඡා. තන්ති තං අප්ඤ්ඤාත්තිකාදිහෙදතො දස්සිතං පට්ඨිතාතුං. දස්සෙන්නොති චත්ථුවහාගෙන දස්සෙන්නො. කිඤ්ඤාපි මත්ථලුඛිතං අට්ඨමිඤ්ඤාපෙනෙව සඬගහෙත්වා ඉධ පාළියං විසුං න උද්ධට්ඨං, පට්ඨමිඤ්ඤාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.4) පන විසතියා ආකාරෙහි පරිපුණ්ණං කත්වා දස්සෙතුං විසුං ගහිතන්ති තමිපි සඬගණ්ණන්තො ථද්ධිභාවාධිකතාය පට්ඨිතාතුකොට්ඨාසෙසුයෙව “මත්ථලුඛිතං පක්ඛිපිත්වා විසතියා ආකාරෙහි පට්ඨිතාතු නිද්දිට්ඨාති චෙදිතබ්බා”ති ආහ. “යං වා පනඤ්ඤමිපි කිඤ්ඤි”ති වා ඉමිනා පාළියං මත්ථලුඛිතස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො. තස්මා ඉධ “යං වා පනඤ්ඤමිපි කිඤ්ඤි”ති ඉදං පුබ්බාපරාපෙක්ඛං “මත්ථලුඛිතං පක්ඛිපිත්වා විසතියා ආකාරෙහි පට්ඨිතාතු නිද්දිට්ඨාති චෙදිතබ්බා, යං වා පනඤ්ඤමිපි කිඤ්ඤි”ති වචනතො. පුන යං වා පනඤ්ඤමිපි කිඤ්ඤිති අවසෙසෙසු තිසු කොට්ඨාසෙසුති යොජෙතබ්බං. තිසු කොට්ඨාසෙසුති තිප්පකාරෙසු කොට්ඨාසෙසු. න හි තෙ තයො කොට්ඨාසා.

තෙජනවසෙනාති නිසිතභාවෙන තික්ඛතාවෙන. චුත්තනයෙනාති කම්මසමුට්ඨානාදිවසෙන “නානාවිධෙසු”ති ආපොධාතුයං චුත්තනයෙන. කුපිතෙනාති බුචිතෙන. උසුමජාතොති උස්මාභිභූතො. ජීරතීති ජීණ්ණො හොති. තෙජොධාතුවසෙන උඛිතමානා ඉමස්මිං කායෙ ජරාපචත්ති පාකටජරාවසෙන වෙදිතඛිබාති දස්සෙතුං. “ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලත”න්තිආදි චුත්තං. සරිරෙ පකතිඋසුමං අතික්කමිත්වා උණ්හභාවො සන්තාපො, සරිරස්ස දහනවසෙන පචත්තො මහාදාහො පරිදාහොති අයමෙතෙසං විසෙසො. යෙන ජීරියතීති ව එකාභිකාදිජරරොගෙන ජරියතීතිපි අත්ථො යුජ්ජති. සතක්ඛත්තුං තාපෙත්වා තාපෙත්වා සිතුදකෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධටා සප්පි “සතධොතසප්පි”ති වදන්ති. අසිතන්ති භුත්තං. බාසිතන්ති බාදිතං. සාසිතන්ති අස්සාදිතං. සම්මා පරිපාකං ගච්ඡතීති සමවෙපාකිනියා ගහණියා වසෙන චුත්තං, අසම්මාපරිපාකොපි පන විසමවෙපාකිනියා තස්සා එව වසෙන වෙදිතඛිබො.

රසාදිභාවෙනාති රසරුධිරමංසමෙදන්භාරුඅට්ඨිඅට්ඨිමිඤ්ජසුක්කවසෙන. විවෙකන්ති පුට්ඨභාවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං විසදිසභාවං. අසිතාදිභෙදස්ස භි ආභාරස්ස පරිණාමෙ රසො හොති, තං පට්ඨිව රසධාතු උප්පජ්ජතිති අත්ථො. එවං “රසස්ස පරිණාමෙ රුධිර”න්තිආදිනා සබ්බං නෙතබ්බං.

වායනවසෙනාති සමුදිරණවසෙන, සවෙගගමනවසෙන වා. උග්ගාරහික්කාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන උද්දෙකඛිපනාදිපචත්තනකවානානං සඬගහො දට්ඨබ්බො . උච්චාරපස්සාවාදීති ආදි-සද්දෙන පිත්තසෙම්භලසිකාකෙවලදුග්ගන්ධාදිනිහරණකානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. යදිපි කුච්ඡි-සද්දො උදරපරියායො, කොට්ඨ-සද්දෙන පන අත්තන්තරස්ස වුවිච්චානන්තා තදවසිට්ඨො උදරප්පදෙසො ඉධ කුච්ඡි-සද්දෙන වුවිච්චිති ආහ “කුච්ඡිසයා වාතාති අත්තානං බහිවාතා”ති. සමිඤ්ජනපසාරණාදීති ආදි-සද්දෙන ආලොකනවිලොකනඋද්ධරණානිහරණාදිකා සබ්බා කායිකකිරියා සඬගහිතා. “අස්සාසපස්සාසා විත්තසමුට්ඨානාවා”ති එතෙන අස්සාසපස්සාසානං සරිරං මුඤ්චිත්වා පචත්ති තත්ථිති දිපෙති. න හි බහිද්ධා විත්තසමුට්ඨානස්ස සම්භවො අත්ථිති. යදි එවං කථං “පස්සාසොති බහිතික්ඛමනනාසිකවාතො, දීඝනාසිකස්ස නාසිකග්ගං, ඉතරස්ස උත්තරොට්ඨං ඵ්ලසන්තො පචත්තති”ති වචනං? තං නික්ඛමනාකාරෙන පචත්තියා විත්තසමුට්ඨානස්ස, සන්තානෙ පචත්තඋතුසමුට්ඨානස්ස ව වසෙන වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සබ්බත්ථාති ආපොධාතුආදීනං තිස්සන්තං ධාතුනං නිද්දෙසං සන්ධායාහ. තත්ථ ආපොධාතුනිද්දෙසෙ “යං වා පනඤ්ඤ”න්ති ඉමිනා සම්භවස්ස, තෙජොධාතුනිද්දෙසෙ සරිරෙ පාකතිකඋස්මය, වායොධාතුනිද්දෙසෙ ධමනිජාලානුසංස්ස තත්ථ තත්ථ වම්මබ්බිලපිලකාදිතිබ්බත්තකවායුනො සඬගහො දට්ඨබ්බො. සමිඤ්ජනාදිතිබ්බත්තකවාතා විත්තසමුට්ඨානාව. යදි එවං, කථං “පුරිමා පඤ්ච චතුසමුට්ඨානා”ති වචනං? න හි සමිඤ්ජනාදිතිබ්බත්තකා එව අඬගමඬගානුසාරිනො වාතා, අථ බො තදඤ්ඤෙපිති තත්ථි විරොධො.

ඉතීති වුත්තප්පකාරපරාමසනං. තෙනාහ “විසතියා ආකාරෙහි”තිආදි. එත්ථාති එතස්මිං විත්ථාරතො ආගතෙ ධාතුකම්මට්ඨානෙති අත්ථො. තෙන අයං වණ්ණනා න කෙවලං මහාහත්ථිපදුපමස්සෙව (ම. නි. 1.300 ආදයො), අථ බො මහාරාහුලොවාද- (ම. නි. 2.113 ආදයො) ධාතුචිහඬගසුත්තානම්පි (ම. නි. 3.342 ආදයො) අත්ථසංවණ්ණනා හොතියෙවාති දස්සිතං හොති. භාවනානයෙපි එසෙව නයො. තථා හි වුත්තං “එවං රාහුලොවාදධාතුචිහඬගෙසුපි”ති.

308. භාවනානයෙති භාවනාය නයෙ. යෙන කම්මට්ඨානභාවනා ඉජ්ඣති, තස්මිං භාවනාවිධිමිතීති අත්ථො. එත්ථාති ධාතුකම්මට්ඨානෙ. යස්මා යෙසං “තික්ඛපඤ්ඤො නාතිතික්ඛපඤ්ඤො”ති ඉමෙසං දුට්ඨානං පුග්ගලානං වසෙන ඉදං කම්මට්ඨානං ද්විධා ආගතං ද්විධා දෙසිතං, තස්මා කම්මට්ඨානාහිනිවෙසොපි තෙසං ද්විධාව ඉච්ඡිතබ්බොති තං තාව දස්සෙතුං “තික්ඛපඤ්ඤස්ස භික්ඛුනො”තිආදි ආරද්ධං. ලොමා පට්ඨිධාතුකීති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො . එවං විත්ථාරතො ධාතුපරිග්ගහොති “කෙසා පට්ඨිධාතු, ලොමා පට්ඨිධාතු”තිආදිනා එවං ද්වාවත්තාලියාස ආකාරෙහි විත්ථාරතො ධාතුකම්මට්ඨානපරිග්ගහො. පපඤ්චතොති දන්ධතො සණ්කතො. යං ඵද්ධලක්ඛණන්ති කෙසාදීසු යං ඵද්ධලක්ඛණං කක්ඛලභාවො. යං ආබන්ධනලක්ඛණන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. එවං මනසි කරොතොති වත්ථුං අනාමසිත්වා එවං ලක්ඛණමත්තතො මනසිකාරං පචත්තෙන්තස්ස. අස්සාති තික්ඛපඤ්ඤස්ස. කම්මට්ඨානං පාකටං හොතීති යොගකම්මස්ස පචත්තිට්ඨානභූතං තදෙව ලක්ඛණං විභූතං හොති, තස්ස වා ලක්ඛණස්ස සුට්ඨු උපට්ඨානතො තං ආරබ්භ පචත්තමානං මනසිකාරසඬබාතං කම්මට්ඨානං විභූතං විසදං හොති, තික්ඛපඤ්ඤස්ස ඉන්ද්‍රියපාට්ටෙන සංඛිත්තරුච්චාවතො. සබ්බසො මන්දපඤ්ඤස්ස භාවනාව න ඉජ්ඣතීති ආහ “නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස”ති. එවං මනසි කරොතොති වුත්තනයෙන සඬබෙපතො මනසි කරොතො. අන්ධකාරං අවිභූතං හොතීති අනුපට්ඨානතො අන්ධං විය කරොන්තං අපාකටං හොති කම්මට්ඨානන්ති යොජනා. පුරිමනයෙනාති “කෙසා පට්ඨිධාතු”තිආදිනා පුබ්බෙ වුත්තනයෙන. වත්ථුආමසනෙන විත්ථාරතො මනසි කරොන්තස්ස පාකටං හොති කම්මට්ඨානං, නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස අබිජ්ජනිසන්තිතාය විත්ථාරරුච්චාවතො.

ඉදාති යථාවුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා ද්විසු භික්ඛුසු”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පෙය්‍යාලමුඛන්ති පෙය්‍යාලපාළියා මුඛභූතං ද්වාරභූතං ආදිතො වාරං, වාරද්වයං වා. විත්ථාරෙත්ථාති අනවසෙසතො සජ්ඣායිත්වා. උභතොකොට්ඨසෙනෙවාති තස්ස තස්ස වාරස්ස ආදිඅන්තග්ගහණවසෙනෙව. ඔට්ඨපරියාහතමත්තන්ති ඔට්ඨානං සම්ප්ලසනමත්තං. යථා ගන්ථපරිවත්තෙන තික්ඛපඤ්ඤස්ස භික්ඛුනො සඬබෙපො රුච්චති, න විත්ථාරො. ඉතරස්ස ව විත්ථාරො රුච්චති, න සඬබෙපො, එවං භාවනානයෙපිති උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං.

තස්මාති යස්මා තික්ඛපඤ්ඤස්ස සඬබෙපො, නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස ව විත්ථාරො සප්පායො, තස්මා. යස්මා කම්මට්ඨානං අනුසුඤ්ඡිකුකාමස්ස සීලවිසොධනාදිපුබ්බකිච්චං ඉච්ඡිතබ්බං, තං සබ්බාකාරසම්පන්නං භෙට්ඨා වුත්තමෙවාති ඉධ න ආමට්ඨං. යස්මා පන විවෙකට්ඨකායස්ස, විවෙකට්ඨවිත්තස්සෙව ව භාවනා ඉජ්ඣති , න ඉතරස්ස, තස්මා තදුභයං දස්සෙන්තො “රහොගතෙන පටිසල්ලිනෙනා”ති ආහ. තත්ථ රහොගතෙනාති රහසි ගතෙන, එකාකිනා භාවනානුකූලට්ඨානං උපගතෙනාති අත්ථො. පටිසල්ලිනෙනාති පති පති පුට්ඨත්තාරම්මණතො විත්තං නියෙධෙන්වා කම්මට්ඨානෙ සල්ලිනෙන, තත්ථ සංසිලිට්ඨවිත්තෙනාති අත්ථො. සකලම්පි අත්තතො රූපකායං ආවජ්ජෙන්වාති උද්ධං පාදතලා, අධො කෙසමත්ථකා, තිරියං තවපරියන්තං සබ්බම්පි අත්තතො කරජකායං ධාතුවසෙන මනසි කරොන්තො යස්මා වාතුමහාභූතිකො අයං කායො, තස්මා “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පට්ඨිධාතු

ආපොධාතු තෙජොධාතු වායොධාතු” ති වතුමහාභ්‍යවසෙන සමන්තාහරිත්වාති අත්ථො. ඉදානි තාසං ධාතුනං ලක්ඛණතො, උපට්ඨානාකාරතො ව මනසිකාරවිධිං දස්සෙතුං “යො ඉමස්මිං කායෙ” තිආදි වුත්තං.

තත්ථ ථද්ධභාවොති ලක්ඛණමාහ. ථද්ධත්තලක්ඛණො හි පට්ඨිධාතු. බරභාවොති උපට්ඨානාකාරං, ඤාණෙන ගහෙනබ්බකාරත්ති අත්ථො. ද්‍රවභාවො ලක්ඛණං ආපොධාතුයා පග්ගරණසභාවත්තා. ආබන්ධනං උපට්ඨානාකාරො. උණ්භාවො ලක්ඛණං තෙජොධාතුයා උස්මාසභාවත්තා. පරිපාවනං උපට්ඨානාකාරො. විත්ථම්භනං ලක්ඛණං වායොධාතුයා උපත්ථම්භනසභාවත්තා. සමුදිරණං උපට්ඨානාකාරො, උපට්ඨානාකාරො ව නාම ධාතුනං සකිච්චකරණවසෙන ඤාණස්ස චිභ්‍යාකාරො. කස්මා පනෙත්ථ උභයග්ගහණං? පුග්ගලජ්ඣාසයතො. එකච්චස්ස හි ධාතුයො මනසි කරොත්තස්ස තා සභාවතො ගහෙනබ්බතං ගච්ඡන්ති, එකච්චස්ස සකිච්චකරණතො, යො රසොති වුව්වති. තත්‍රායං යොගී ධාතුයො මනසි කරොත්තො ආදිතො පච්චෙකං සලක්ඛණතො, සරසතොපි පරිග්ගණ්හාති. තෙනාහ “යො ඉමස්මිං කායෙ ථද්ධභාවො වා බරභාවො වා...පෙ.... එවං සංඛිත්තෙන ධාතුයො පරිග්ගහෙත්වා” ති. තත්ථ පරිග්ගහෙත්වාති පරිග්ගහකභුතෙන ඤාණෙන ධාතුයො ලක්ඛණතො, රසතො වා පරිච්ඡිජ්ජ ගහෙත්වා. අයං තාව සංඛිත්තතො භාවනානායෙ කම්මට්ඨානාහිනිවෙසො.

එවං පන ධාතුයො පරිග්ගහෙත්වා “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පට්ඨිධාතු ථද්ධභාවො වා බරභාවො වා, ආපොධාතු ද්‍රවභාවො වා ආබන්ධනභාවො වා, තෙජොධාතු උණ්භාවො වා පරිපාවනභාවො වා, වායොධාතු විත්ථම්භනභාවො වා සමුදිරණභාවො වා” ති එවං ලක්ඛණාදිහි සද්ධිංයෙව ධාතුයො මනසි කරොත්තෙන කාලසතම්පි කාලසහස්සම්පි පුනස්පුනං ආවජ්ජිතබ්බං මනසි කාතබ්බං, තක්කාහනං විතක්කපරියාහනං කාතබ්බං. තස්සෙවං මනසි කරොතො යං ලක්ඛණාදිසු සුපාකටං හුත්වා උපට්ඨාති, තදෙව ගහෙත්වා ඉතරං විස්සජ්ජෙත්වා තෙන සද්ධිං “පට්ඨිධාතු ආපොධාතු” තිආදිනා මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බො. එවං මනසි කරොත්තෙන හි අනුපුබ්බතො, නාතිසීසතො, නාතිසණ්කතො, වික්ඛෙපපට්ඨාහනතො, පණ්ණත්තිසමතික්කමනතො, අනුපට්ඨානමුඤ්චනතො, ලක්ඛණතො, තයො ව සුත්තත්තාති ඉමෙහි දසභාකාරෙහි මනසිකාරකොසල්ලං අනුට්ඨාතබ්බං.

තත්ථ අනුපුබ්බතොති අනුපට්ඨාපිතො ආවරියස්ස සන්තිකෙ උග්ගහිතපට්ඨාපිතො, සා ව දෙසනාපට්ඨාපියෙව . එවං අනුපුබ්බතො මනසි කරොත්තෙනාපි නාතිසීසතො මනසි කාතබ්බං. අතිසීසතො මනසි කරොතො හි අපරාපරං කම්මට්ඨානමනසිකාරො නිරන්තරං පවත්නති, කම්මට්ඨානං පන අචිභ්‍යං හොති, න විසෙසං ආවහති. තස්මා නාතිසීසතො මනසි කාතබ්බං. යථා ව නාතිසීසතො, එවං නාතිසණ්කතොපි. අතිසණ්කතො මනසි කරොතො හි කම්මට්ඨානං පරියොසානං න ගච්ඡති, විසෙසාධිගමස්ස පච්චයො න හොති. අතිසීසං අතිසණ්කකඤ්ච මග්ගං ගච්ඡන්තා පුරිසා එත්ථ නිදස්සෙතබ්බො. වික්ඛෙපපට්ඨාහනතොති කම්මට්ඨානං විස්සජ්ජෙත්වා බහිද්ධා පුට්ඨත්තාරම්මණෙ වෙතසො වික්ඛෙපො පට්ඨාහිතබ්බො. බහිද්ධා වික්ඛෙපෙ හි සති කම්මට්ඨානා පරිභායති පරිධංසති. එකපදිකමග්ගගාමී පුරිසො වෙත්ථ නිදස්සෙතබ්බො. පණ්ණත්තිසමතික්කමනතොති “යා අයං පට්ඨිධාතු” තිආදිකා පණ්ණත්ති, තං අතික්කමිත්වා ලක්ඛණෙසු එව විත්තං යිපෙතබ්බං.

එවං පණ්ණත්තිං විජහිත්වා කක්ඛලලක්ඛණාදිසු එව මනසිකාරං පවත්තෙන්තස්ස ලක්ඛණාති සුපාකටාති සුවිභ්‍යාති හුත්වා උපට්ඨහන්ති. තස්සෙවං පුනස්පුනං මනසිකාරවසෙන විත්තං ආසෙවනං ලහති. සබ්බො රූපකායො ධාතුමත්තතො උපට්ඨාති සුඤ්ඤො නිස්සන්තො නිජ්ජිවො යන්තං විය යන්තසුත්තෙන අපරාපරං පරිවත්තමානො. සචෙ පන බහිද්ධාපි මනසිකාරං උපසංහරති, අපස්ස ආහිණ්ඩන්තා මනුස්සතිරච්ඡානාදයො සත්තාකාරං විජහිත්වා ධාතුසමුභවසෙනෙව උපට්ඨහන්ති, තෙහි කරියමානා කරියා ධාතුමයෙන යන්තෙන පවත්තියමානා හුත්වා උපට්ඨාති, තෙහි අජ්ඣොගරියමානං පානභොජනාදි ධාතුසඬ්ඝාතෙ පක්ඛිප්පමානො ධාතුසඬ්ඝාතො විය උපට්ඨාති. අපස්ස තථා ලද්ධාසෙවනම්පි විත්තං යදි අච්චාරද්ධවිරියතාය උද්ධච්චවසෙන වා අතිලීනවිරියතාය කොසජ්ජවසෙන වා භාවනාවිධිං න ඕතරෙය්‍ය, තදා අධිවිත්තසුත්තං (අ. නි. 3.103), අනුත්තරසීතිභාවසුත්තං (අ. නි. 6.85), බොජ්ඣංගභුත්තන්ති (සං. නි. 5.194-195) ඉමෙසු තිසු සුත්තෙසු ආගතනායෙන වීරියසමාධියොජනා කාතබ්බො. තෙන වුත්තං “තයො ව සුත්තන්තා” ති. එවං පන වීරියසමතං යොජෙත්වා තස්මිංයෙව ලක්ඛණෙ මනසිකාරං පවත්තෙන්තස්ස යදා සද්ධාදිනි ඉන්ද්‍රියාති ලද්ධසමතාති සුවිසදාති පවත්තන්ති, තදා අසද්ධියාදිනං දුරිභාවෙන සාතිසයං ථාමජ්ජත්තෙහි සත්තහි බලෙහි ලද්ධපත්ථම්භාති විතක්කාදිනි ඤානඬ්ඝාති පටුතරාති හුත්වා පාතුභවන්ති, තෙසං උජුච්චව්වතීකතාය නිවරණාති වික්ඛම්භිතාතියෙව හොන්ති සද්ධිං තදෙකට්ඨෙහි පාපධම්මෙහි. එත්තාවතා වානෙන උපචාරජ්ඣානං සමධිගතං හොති ධාතුලක්ඛණාරම්මණං . තෙන වුත්තං “පුනස්පුනං පට්ඨිධාතු ආපොධාතුති...පෙ.... උපචාරමත්තො සමාධි උප්පජ්ජති” ති.

තත්ථ ධාතුමත්තතොති විසෙසනිවන්තිඅත්ථො මත්ත-සද්දො. තෙන යං ඉතො බාහිරකා, ලොකියමහාජනො ව “සත්තො ජිවො” තිආදිකං විසෙසං ඉමස්මිං අත්තභාවෙ අවිජ්ජමානං විකජ්ජනාමත්තෙනෙව සමාරොපෙත්ති, තං නිවත්තෙති. තෙනෙවාහ “නිස්සත්තතො නිජ්ජිවතො” ති. ආවජ්ජිතබ්බන්ති සමන්තාහරිතබ්බං. මනසි කාතබ්බන්ති පුනස්පුනං භාවනාවසෙන ධාතුමත්තතො ධාතුලක්ඛණං මනසි යිපෙතබ්බං. පච්චචෙක්ඛිතබ්බන්ති තදෙව ධාතුලක්ඛණං පති පති අවෙක්ඛිතබ්බං, භාවනාසිද්ධෙන ඤාණවක්ඛුනා අපරාපරං පච්චක්ඛතො පස්සිතබ්බං.

තස්සෙවං වායමමානස්සාති තස්ස යොගිනො එවං චුත්තප්පකාරෙන භාවනං අනුයුක්ඛන්තස්ස, තත්ථ ච භාවනාඅනුයොගෙ සක්කච්චකාරිතාය, සාතච්චකාරිතාය, සප්පායසෙවිතාය, සමථනිමිත්තසල්ලක්ඛණෙන, බොජ්ඣංගිගානං අනුපවත්තනෙන, කායෙ ච ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛවුත්තිතාය, අන්තරා සඬකොචං අනාපජ්ජන්තෙන භාවනං උස්සුක්කාපෙත්වා උස්සොල්භියං අවට්ඨානෙන සම්මදෙව වායාමං පයොගං පරක්කමං පවත්තෙන්තස්ස. ධාතුප්පභෙදාවභාසනපඤ්ඤාපරිග්ගහිතොති පථවිආදීනං ධාතුනං සභාවලක්ඛණාවභාසනෙන අවභාසනකිව්වාය භාවනාපඤ්ඤාය ආදිමජ්ඣාපරියොසානෙසු අවිජ්ඣනෙන සබ්බතො ගහිතො මහග්ගතභාවං අප්පත්තතාය උපචාරමත්තො සිබ්බපත්තො කාමාවචරසමාධි උප්පජ්ජති. උපචාරසමාධීති ව රුල්භිවසෙන වෙදිතබ්බං. අප්පනං හි උපෙච්ච වාරී සමාධි උපචාරසමාධි, අප්පනා චෙත්ථ තත්ථී. තාදිසස්ස පන සමාධිස්ස සමානලක්ඛණතාය එවං චුත්තං. කස්මා පනෙත්ථ අප්පනා න භොතීති? තත්ථ කාරණමාහ “සභාවධම්මාරම්මණත්තා”ති. සභාවධම්මෙ හි තස්ස ගම්භීරභාවතො අසති භාවනාවිසෙසෙ අප්පනාක්කානං න උප්පජ්ජති, ලොකුත්තරං පන ක්කානං විසුද්ධිභාවනානුක්කමවසෙන, ආරුප්පං ආරම්මණාතික්කමභාවනාවසෙන අප්පනාප්පත්තං භොතීති මරණානුස්සතිනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.177) චුත්තොවායමත්ථො.

එවං රූපකායෙ අවිසෙසෙන චතුත්තං ධාතුනං පරිග්ගණ්හනවසෙන ධාතුකම්මට්ඨානං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ අට්ඨිආදීනං විනිබ්භුජනවසෙන සඬබ්බපතො සුත්තෙ ආගතං ධාතුමනසිකාරවිධිං දස්සෙතුං “අථ වා පනා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යෙ ඉමෙ චත්තාරො කොට්ඨාසා චුත්තාති සම්බන්ධො. යථාපච්චයං යිතා සන්තිවෙසවිසිට්ඨා කට්ඨවල්ලිතිණමත්තිකායො උපාදාය යථා අගාරසමඤ්ඤා, න තත්ථ කොචි අගාරො නාම අත්ථී, එවං යථාපච්චයං සන්තිවෙසවිසිට්ඨාති පවත්තමානාති අට්ඨන්තාරුමංසවම්මානි පටිච්ච සරිරසමඤ්ඤා, න එත්ථ කොචි අත්තා ජීවො. කෙවලං තෙහි පරිවාරිතමාකාසමත්තන්ති දස්සෙති. දෙසනා සත්තසුඤ්ඤාසන්දස්සනපරාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “නිස්සත්තභාවදස්සනත්ථ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අට්ඨිඤ්ඤා පටිච්චාති පණ්හිකට්ඨිකාදිභෙදං පටිපාටියා උස්සිතං හුත්වා යිතං අතිරෙකතිසතභෙදං අට්ඨී උපාදාය. න්තාරුඤ්ඤාති තමෙව අට්ඨිසඬසාටං ආබන්ධන්වා යිතං නවසතප්පභෙදං න්තාරු. මංසන්ති තමෙව අට්ඨිසඬසාටං අනුලිම්පිත්වා යිතං නවපෙසිසතප්පභෙදං මංසං. චම්මන්ති මච්ඡිකපත්තකච්ඡායාය ඡවියා සඤ්ඡාදිතං සකලසරිරං පරියොනන්ධන්වා යිතං බහලවම්මං පටිච්ච උපාදාය. සබ්බත්ථ ච-සද්දො සමුච්චයත්ථො. ආකාසො පරිවාරිතොති යථා හිත්තිපාදාදිවසෙන යපිතං කට්ඨං, තස්සෙව ආබන්ධනවල්ලි, අනුලෙපනමත්තිකා, ඡාදනතිණන්ති එතාති කට්ඨාදීති අන්තො, බහි ව පරිවාරෙන්වා යිතො ආකාසො අගාරන්ත්වෙව සඬබ්බං ගච්ඡති, ගෙහන්ති පණ්ණත්තිං ලහති, එවමෙව යථාචුත්තාති අට්ඨිආදීති අන්තො, බහි ව පරිවාරෙන්වා යිතො ආකාසො තානෙව අට්ඨිආදීති උපාදාය රූපන්ත්වෙව සඬබ්බං ගච්ඡති, සරිරන්ති වොහාරං ලහති. යථා ච කට්ඨාදීති පටිච්ච සඬබ්බං ගතං අගාරං ලොකෙ “බත්තියගෙහං, බ්‍රාහ්මණගෙහ”න්ති චුච්චති, එවම්දම්පි “බත්තියසරිරං බ්‍රාහ්මණසරිර”න්ති වොහරියති, තත්ථෙත්ථ කොචි සත්තො වා ජීවො වාති අධිප්පායො.

තෙති තෙ චත්තාරො කොට්ඨාසෙ විනිබ්භුජන්වා විනිබ්භුජන්වාති යොජනා. තංතංඅන්තරානුසාරිනාති අට්ඨන්තාරුනං න්තාරුමංසානං මංසවම්මානන්ති තෙසං තෙසං කොට්ඨාසානං විවරානුපාතිනා ඤාණසඬබ්බාතෙන හත්ථෙන. විනිබ්භුජන්වා විනිබ්භුජන්වාති අනෙකක්ඛන්තුං විනිවෙයෙත්වා. අථ වා විනිබ්භුජන්වා විනිබ්භුජන්වාති පච්චෙකං අට්ඨිආදීනං අන්තරානුසාරිනා ඤාණහත්ථෙන විනිබ්භොගං කත්වා. එතෙසුති සකලම්පි අත්තනො රූපකායං චතුර්ධා කත්වා විහත්තෙසු යථාචුත්තෙසු අට්ඨිආදීසු චතුසු කොට්ඨාසෙසු. පුරිමනෙයෙනෙවාති “යො ඉමස්මිං කායෙ ථද්ධභාවො වා”තිආදීනා පුබ්බෙ චුත්තනෙයෙනෙව. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං භාවනාවිධානං, තං අනන්තරනෙයෙ චුත්තකාරෙනෙව චත්තබ්බං.

309. විත්ථාරතො ආගතෙ පන “චතුර්ධාවචත්ථානෙ”ති ආනෙත්වා යොජනා. එවං ඉදානි චුච්චමානාකාරෙන වෙදිතබ්බො භාවනානෙයො. “ද්වාචත්තාරාලියාස ආකාරෙහි ධාතුයො උග්ගණ්හිත්වා”ති කස්මා චුත්තං, නනු ආදිතො ද්වන්තිංසාකාරා ධාතුයො න භොන්තිති? චත්ථුසිසෙන ධාතුනංයෙව උග්ගහෙතබ්බන්තා නායං දොසො. චුත්තප්පකාරෙහි “ගොවරගාමතො නාතිදුරන්තාවාසන්තනාදිහි පඤ්චහි අඬිගෙහි සමන්තාගතෙ”තිආදීනා (විසුද්ධි. 1.53) චුත්තප්පකාරෙ. කතසබ්බකිව්චෙතාති පලිබොධුපච්ඡෙදාදිකං කතං සබ්බකිව්චං එතෙනාති කතසබ්බකිව්චො, තෙනස්ස සීලවිසොධනාදි පන කම්මට්ඨානුග්ගහණතො පගෙව සිද්ධං භොතීති දස්සෙති. සසම්භාරසඬබ්බපතොති සම්භරියන්ති එතෙන බුද්ධිවොහාරාති සම්භාරො, තන්තිමිත්තං. කිං පනෙතං? පථවිආදි. කෙසාදියු හි විසතියා ආකාරෙසු “පථවී”ති බුද්ධිවොහාරා පථවීනිමිත්තකා ථද්ධතං උපාදාය පවත්තනතො. තස්මා තත්ථ පථවිසම්භාරො නාම සවිසෙසාය තස්සා අත්ථිතාය කෙසාදියො සහ සම්භාරෙහිති සසම්භාරා. ආපොකොට්ඨාසාදියුපි එසෙව නයො. සසම්භාරානං සඬබ්බෙපො සසම්භාරසඬබ්බෙපො, තතො සසම්භාරසඬබ්බෙපතො භාවෙතබ්බන්ති යොජනා. සඬබ්බෙපතො විසතියා, ද්වාදසසු, චතුසු, ඡසු ච කොට්ඨාසෙසු යථාක්කමං පථවිආදිකා චතස්සො ධාතුයො පරිග්ගහෙන්වා ධාතුච්චත්ථානං සසම්භාරසඬබ්බෙපතො භාවනා. තෙනාහ “ඉධ හික්ඛු විසතියා කොට්ඨාසෙසු”තිආදි.

සසම්භාරවිහත්තිතොති සසම්භාරානං කෙසාදීනං විභාගතො කෙසාදිකෙ විසති කොට්ඨාසෙ පුබ්බෙ විස එකජ්ඣං අග්ගහෙන්වා විභාගතො පථවිධාතුභාවෙන චචත්ථාපනං. ආපොකොට්ඨාසාදියුපි එසෙව නයො. සලක්ඛණසඬබ්බෙපතොති ලක්ඛියති එතෙනාති ලක්ඛණං, ධම්මානං සභාවො, ඉධ පන ථද්ධතාදි. තස්මා ථද්ධලක්ඛණාදිචත්තතාය සහ ලක්ඛණෙහිති සලක්ඛණා, කෙසාදියො ද්වාචත්තාරාලිය ආකාරා. තෙසං සඬබ්බෙපතො. ඉදං චුත්තං භොති – කෙසාදිකෙ විසති කොට්ඨාසෙ එකජ්ඣං ගහෙන්වා තත්ථ ථද්ධතාදිකං චතුබ්බධම්පි ලක්ඛණං.

වචන්ථපෙත්වා භාවනා සලක්ඛණසඬ්ඛෙපතො භාවනා. එස නයො ආපොකොට්ඨාසාදිසුපි. සලක්ඛණවිහත්තිනොති ථද්ධලක්ඛණාදිනා සලක්ඛණානං කෙසාදිනං විභාගතො කෙසාදිසු ද්වාවත්තාලිසාය ආකාරෙසු පච්චෙකං ථද්ධතාදිනං චතුත්තං චතුත්තං ලක්ඛණානං වචන්ථාපනවසෙන භාවනා.

එවං චතුති ආකාරෙහි උද්දිට්ඨං භාවනානායං නිද්දිසිතුං “කථං සසම්භාරසඬ්ඛෙපතො භාවෙති” තිආදි ආරද්ධං. එත්ථ ව යථා තික්ඛපඤ්ඤො පුග්ගලො තික්ඛතාය පරොපරියත්තසබ්භාවතො තික්ඛිත්තියමුදිත්තියතාවසෙන දුට්ඨොති. තත්ථ තික්ඛිත්තියස්ස වසෙන සඬ්ඛෙපතො පට්මනයො චුත්තො, මුදිත්තියස්ස වසෙන දුතියො. එවං නාතිතික්ඛපඤ්ඤොපි පුග්ගලොති. තත්ථ යො විසදිත්තියො පුග්ගලො, තස්ස වසෙන සසම්භාරසඬ්ඛෙපතො, සලක්ඛණසඬ්ඛෙපතො ච භාවනානයො නිද්දිට්ඨො. යො පන නාතිවිසදිත්තියො, තස්ස වසෙන සසම්භාරවිහත්තිනො, සලක්ඛණවිහත්තිනො ච භාවනානයො නිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො. තස්ස එවං වචන්ථාපයතො එව ධාතුයො පාකටා භොන්ති සවිසෙසං ධාතුනං පරිග්ගහිතත්තා. භාවනාවිධානං පනෙත්ථ හෙට්ඨා චුත්තනනෙතෙව වෙදිතබ්බං.

310. යස්සාති නාතිවිසදිත්තියං පුග්ගලං සන්ධාය වදති. එවං භාවයතොති සසම්භාරසඬ්ඛෙපතො භාවෙන්තස්ස. යෙන විධිනා උග්ගහෙත්වා කුසලො හොති, සො සත්තවිධො විධි “උග්ගහකොසල්ල”න්ති චුච්චති, තත්තිබ්බත්තං වා ඤාණං. එවං මනසිකාරකොසල්ලමිපි වෙදිතබ්බං. ද්වත්තිංසාකාරෙති ධාතුමනසිකාරවසෙන පරිග්ගහිතෙ කෙසාදිකෙ ද්වත්තිංසවිධෙ කොට්ඨාසෙ. “ද්වත්තිංසාකාරෙ”ති ව ඉදං තෙජ්ජායුකොට්ඨාසෙසු වණ්ණාදිවසෙන වචන්ථානස්ස අභාවතො චුත්තං. සබ්බං තත්ථ චුත්තවිධානං කාතබ්බන්ති “වචසා මනසා” තිආදිනා චුත්තඋග්ගහකොසල්ලද්දෙසතො පට්ඨාය යාව “අනුපුබ්බමුඤ්ඤවනාදිවසෙනා” ති පදං, තාව ආගතං සබ්බං භාවනාවිධානං කාතබ්බං සම්පාදෙතබ්බං. වණ්ණාදිවසෙනාති වණ්ණසණ්ඨානදියොකාසපරිච්ඡෙදවසෙන. අයඤ්ච වණ්ණාදිවසෙන මනසිකාරො ධාතුපටික්කුලවණ්ණමනසිකාරානං සාධාරණො පුබ්බභාගොති නිබ්බත්තිතධාතුමනසිකාරමෙව දස්සෙතුං “අවසානෙ එවං මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බො” ති චුත්තං.

311. අඤ්ඤමඤ්ඤං ආභොගපච්චවෙක්ඛණරහිතා එතෙ ධම්මාති එතෙ “සිසකටාහපලිවෙය්නවම්මං කෙසා” ති එවං වොහරියමානා භුතුපාදායධම්මා “මයි කෙසා ජාතා, මයමෙත්ථ ජාතා” ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආභොගපච්චවෙක්ඛණසුඤ්ඤා. ඉමිනා කාරණස්ස ව ඵලස්ස ව අබ්‍යාපාරතාය ධාතුමත්තතං සන්දස්සෙති, තෙන ව ආභොගපච්චවෙක්ඛණානම්පි එවමෙව අබ්‍යාපාරතා දිපිතාති දට්ඨබ්බං. න හි තාති, තෙසං කාරණාති ව තථා තථා ආභුජිත්වා, පච්චවෙක්ඛිත්වා ව උප්පජ්ජන්ති, පච්චයභාවං වා ගච්ඡන්ති. ඉතිති චුත්තජ්ජකාරපරාමසනං. අවෙතනොති න වෙතනො, වෙතනාරහිතො වා. අබ්‍යාකතොති අබ්‍යාකතරාසිපරියාපන්තො. සුඤ්ඤොති අත්තසුඤ්ඤො. තතො එව නිස්සත්තො. ථද්ධලක්ඛණාධිකතාය ථද්ධො. තතො එව පට්ඨධාතුති එවං මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බොති සම්බන්ධො. එවං සබ්බත්ථ.

312. සුඤ්ඤගාමට්ඨානෙති එත්ථ සුඤ්ඤගාමග්ගහණං පරමත්ථතො වෙදකචිරහදස්සනත්ථං කායස්ස.

313. මධුකට්ඨිකෙති මධුකබ්ජාති.

314. ගෙහථම්භානං ආධාරභාවෙන යපිතසිලායො පාසාණඋදුක්ඛලකානීති අධිජ්ජෙතාති.

315. දුග්ගන්ධාදිභාවෙ වස්ස සදිසභාවදස්සනත්ථං අල්ලගොවම්මග්ගහණං.

316. යෙභුයොන මංසපෙසිනං බහලතාය මහාමත්තිකග්ගහණං.

317. කුට්ඨදාරුසුති දාරුකුට්ඨිකාය කුට්ඨා හිත්තිපාදභුතෙසු කට්ඨෙසු.

318. පණ්ණිකට්ඨිආදිනං ආධාරභාවො විය ගොප්ඨකට්ඨිආදිනං ආධෙය්‍යභාවොපි අසමන්තාභාරසිද්ධොති දස්සනත්ථං “පණ්ණිකට්ඨිගොප්ඨකට්ඨි උක්ඛිපිත්වා යිත”න්තිආදිං වත්වා පුන “සිසට්ඨිගිවට්ඨිකෙ පතිට්ඨිත”න්තිආදි චුත්තං.

319. සින්නවෙත්තග්ගාදිසුති සෙදිතවෙත්තකළිරාදිසු.

321. උරට්ඨිසඬ්ඝාටො පඤ්ජරසදිසතාය “උරට්ඨිපඤ්ජර”න්ති චුත්තො. තස්ස අථිරභාවදස්සනත්ථං ජිණ්ණසන්දමානිකපඤ්ජරං නිදස්සනභාවෙන ගහිතං.

322. යමකමංසපිණ්ඩෙති මංසපිණ්ඩයුගලෙ.

323. කිලෝමකස්ස සෙනවණ්ණකාය “පිලෝතිකපලිවෙයීතෙ”ති පිලෝතිකං නිදස්සනභාවෙන චුත්තං. එවමෙව න චක්කභද්දයානි සකලසරීරෙ ව මංසං ජානාතීති එත්ථ න චක්කභද්දයානි ජානන්ති “මයං පටිච්ඡන්තකිලෝමකෙන පටිච්ඡන්තානී”ති, න සකලසරීරෙ ව මංසං ජානාති “අභං පටිච්ඡන්තකිලෝමකෙන පටිච්ඡන්ත”න්ති යොජෙතබ්බං.

324. කොට්ඨමත්ථකපස්සන්ති කුසුලස්ස අබ්භන්තරෙ මත්ථකපස්සං.

325. ද්විත්තං ටනානමත්තරෙති ද්විත්තං ටනප්පදෙසානං වෙමජ්ඣෙ, ටනප්පදෙසො ව අබ්භන්තරවසෙන වෙදිතබ්බො.

327. එකච්ඡතිඅත්තභොගෙති එකච්ඡතියා යානෙසු ඔභග්ගොභග්ගෙ අත්තමණ්ඩලෙ.

328. ආමාසයෙ යීතො පරිභුන්තාභාරො උදරියන්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “උදරියං උදරෙ යීතං අසිතපිතබායිතසායිත”න්ති.

331. අබද්ධපිත්තං සංසරණලෝභිතං විය, කායුස්මා විය ව කම්මජරුපපට්ඨවුත්තිකන්ති ආහ “අබද්ධපිත්තං ජීවිතින්ද්‍රියපට්ඨං සකලසරීරං ඛ්‍යාපෙත්වා යීත”න්ති. පට්ඨං ධ්‍රැව්‍යවනෙන වස්ස ජීවිතින්ද්‍රියෙ සති සබ්භාවමෙව දීපෙති, න ජීවිතින්ද්‍රියස්ස විය එකන්තකම්මජතන්ති දට්ඨබ්බං. පිත්තකොසකෙති මහාකොසාටකීකොසසදිසෙ පිත්තාධාරෙ. යුසභුතොති රසභුතො.

332. උච්ඡිට්ඨොදකගබ්භමලාදීතං ඡඩ්ඞ්ඨනට්ඨානං චන්දනිකා, තස්සං චන්දනිකායං.

333. පුබ්බාසයො මන්දපඤ්ඤානං කෙසඤ්චිදෙව භොතීති කත්වා අසබ්බසාධාරණන්ති අධිප්පායෙනාහ “පුබ්බො අනිබද්ධොකාසො”ති.

334. පිත්තං වියානි අබද්ධපිත්තං විය. සකලසරීරන්ති ජීවිතින්ද්‍රියපට්ඨං සබ්බං සරීරප්පදෙසං. චක්කභද්දයයකනපප්ථාසානි තෙමෙත්තන්ති එත්ථ යකනං හෙට්ඨාභාගපුරණෙන, ඉතරානි තෙසං උපරි ථොකං ථොකං පග්ගරණෙන ව තෙමෙතීති දට්ඨබ්බං. හෙට්ඨා ලෙඩ්ඞ්ඞුමණ්ඩාදීනි තෙමයමානෙති තෙමකතෙමිතබ්බානං අඛ්‍යාපාරතාසාමඤ්ඤානිදස්සනත්ථං එව උපමා දට්ඨබ්බා, න යානසාමඤ්ඤානිදස්සනත්ථං. සන්තිචිතලෝභිතෙන හි තෙමෙතබ්බානං කෙසඤ්චි හෙට්ඨා, කස්සචි උපරි යීතතා කායගතාසතින්ද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.206) දස්සිතානි. යකනස්ස හෙට්ඨාභාගට්ඨානං “මයි ලෝභිතං යීත”න්ති න ජානාති, චක්කාදීනි “අමිහෙ තෙමයමානං ලෝභිතං යීත”න්ති න ජානන්තිති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

336. පත්ථිත්තසිනෙහොති ථීනභාවං සනභාවං ගතසිනෙහො. සකලසරීරෙ මංසන්ති යොජනා, තඤ්ච ථුලසරීරං සන්ධාය චුත්තං. මෙදස්ස සතිපි පත්ථිත්තතාය සනභාවෙ මංසස්ස විය න බද්ධතානි චුත්තං “පත්ථිත්තයුසො”ති. තෙනෙවස්ස ආපොකොට්ඨාසතා.

337. උදකපුණ්ණෙසු තරුණතාලට්ඨිකූපකෙසුති නානිපරිණතානං සජලකානං අග්ගතො ඡිත්තානං තාලසලාටුකානං විවරානි සන්ධාය චුත්තං.

338. වසාය අත්තනො ආධාරෙ අභිඛ්‍යාපනමුඛෙන අඛ්‍යාපාරතාසාමඤ්ඤං විභාවෙතබ්බන්ති ආවාමගතතෙලං නිදස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං.

339. ඛෙළප්පත්තිපච්චයෙ අමිබ්බලග්ගමධුරග්ගාදිකෙ.

343. කෙසාදීසු මනසිකාරං පචත්තෙත්වා තෙජොකොට්ඨාසෙසු පචත්තෙතබ්බො මනසිකාරොති විහන්තිං පරිණාමෙත්වා යොජෙතබ්බං. යෙන සන්තප්පතීති යෙන කායො සන්තප්පති, අයං සන්තප්පනාකිච්චො. තෙජොති තස්ස පරිග්ගණ්ණනාකාරො එව පච්චාමට්ඨො. යෙන ජීරියතීතිආදීසුපි එසෙව නයො.

344. අස්සාසපස්සාසවසෙනානි අන්තොපච්ඡනබ්භිනික්ඛමනනාසිකාවාතභාවෙන. “එවං පචත්තමනසිකාරස්සා”ති ඉමිනා චුත්තාකාරෙන සසම්භාරවිහන්තිතො පචත්තකම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස. ධාතුයො පාකටා භොන්තීති විත්ථාරතො පරිග්ගහිතත්තා ධාතුයො විභූතා භොන්ති. ඉධාපි භාවනාවිධානං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

345. තත්ථෙථානි තෙසුයෙව වීසතියා කොට්ඨාසෙසු. පරිපාවනලක්ඛණං විත්ථම්භනලක්ඛණන්ති එත්ථාපි “තත්ථෙථා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

පුන තත්වෙහි තෙසුයෙව ද්වාදසසු කොට්ඨාසෙසුති අත්ථො. එත්ථ ච කෙසාදිකොට්ඨාසානං සංවිග්ගහතාය තත්ථ විජ්ජමානා ආපොධාතුආදයො න්හානියවුණ්ණාදිසු උදකාදයො විය සුවිඤ්ඤයානි “තත්ථො ආබන්ධනලක්ඛණ”න්තිආදි වුත්තං.

සන්තප්පනාදිතෙජොකොට්ඨාසෙසු පන වායොධාතුආදයො න තථා සුවිඤ්ඤයානි කත්වා “තෙන අවිනිභුත්ත”න්ති වුත්තං, න තත්ථොති. යදි එවං, වායුකොට්ඨාසෙසු කථං තත්ථොති? වායුකොට්ඨාසාපි හි උද්ධගිගමවාතාදයො පිණ්ඩාකාරෙනෙව පරිග්ගහෙනබ්බතං උපගච්ඡන්ති, න පන සන්තප්පනාදිතෙජොකොට්ඨාසානි නායං දොසො. තත්ථ තෙනාති තෙන තෙජෙන. අවිනිභුත්තන්ති අවිනාභුතං, තංතංකලාපගතවසෙන වා එවං වුත්තං. එවං වචන්ටාපයතොති වුත්තාකාරෙන සලක්ඛණසංඛ්‍යෙපතො ධාතුයො වචන්ටාපෙන්තස්ස . වුත්තනයෙනාති “තස්සෙවං වායමමානස්සා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.308) හෙට්ඨා වුත්තනයෙන.

346. එවම්පි භාවයතොති සලක්ඛණසංඛ්‍යෙපතො ධාතුයො පරිග්ගහෙන්වා භාවෙන්තස්සාපි. පුබ්බෙ වුත්තනයෙනාති සසම්භාරවිහන්තිතො භාවනායං වුත්තෙන නයෙන. එවන්ති යථා කෙසෙ, එවං. සබ්බකොට්ඨාසෙසුති එකචන්තාලිසහෙදෙසු සෙසසබ්බකොට්ඨාසෙසු එවමෙන්ථ අට්ඨසට්ඨිධාතුසත්තස්ස පරිග්ගහො වුත්තො හොති. භාවනාවිධානං පනෙන්ථ හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

ඉදානි වචනත්ථාදිමුඛෙනපි ධාතුසු මනසිකාරවිධානං දස්සෙතුං “වචනත්ථතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ වචනත්ථතොති යස්මා සබ්බපඨමං කම්මට්ඨානස්ස උග්ගහණං වචනවසෙන හොති වචනද්වාරෙන තදත්ථස්ස ආදිතො ගහෙනබ්බතො, තස්මා වචනත්ථතොපි ධාතුනං මනසිකාතබ්බතා වුත්තා. කලාපතොති වචනත්ථවසෙන විසෙසතො, සාමඤ්ඤතො ච ධාතුයො පරිග්ගහෙන්වා ධීතස්ස යස්මා තා පිණ්ඩසො පවත්තන්ති, න පච්චෙකං, තස්මා කලාපතොපි මනසිකාතබ්බතා වුත්තා. තෙ පන කලාපා පරමාණුපරිමාණා හොන්තිති තප්පරියාපන්නානං පට්ඨිධාතුආදිනං එකස්මිං සරීරෙ පරිමෙයාපරිච්ඡේදං දස්සෙතුං වුණ්ණතො මනසිකාතබ්බතා වුත්තා. සො පනායං තාසං වුණ්ණතො මනසිකාරො සඬිසාට්ඨවසෙන හොන්ති නිබ්බට්ඨිතසරූපමෙව පරිග්ගහෙනබ්බං දස්සෙතුං ලක්ඛණාදිතො මනසිකාරො වුත්තො. ලක්ඛණාදිතො ධාතුයො පරිග්ගහෙන්තෙන සලක්ඛණවිහන්තිතො කම්මට්ඨානාහිනිවෙසෙ යස්මා ද්වාචන්තාලිසාය කොට්ඨාසානං වසෙන ධාතුසු පරිග්ගහේමානාසු “එත්තකා උතුසමුට්ඨානා, එත්තකා වින්තාදිසමුට්ඨානා”ති අයං විභාගො ඤාතබ්බො හොති, තස්මා සමුට්ඨානතො මනසිකාරො වුත්තො.

එවං පරිඤ්ඤාතසමුට්ඨානානම්පි තාසං සද්දානුසාරෙන විනා විසෙසසාමඤ්ඤපරිග්ගහො කාතබ්බොති දස්සෙතුං නානත්තෙකත්තතො මනසිකාරො වුත්තො. ලක්ඛණවිසෙසතො විනිභුත්තරූපාපි එතා අනිද්දිසිතබ්බට්ඨානතාය පදෙසෙන අවිනිභුත්තාති අයං විසෙසො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං විනිබ්භොගාවිනිබ්භොගතො මනසිකාරො වුත්තො. සතිපි අවිනිබ්භොගවුත්තියං කාවිදෙව කාසඤ්චි සභාගා, කාවි විසභාගාති අයම්පි විසෙසො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං සභාගවිසභාගතො මනසිකාරො වුත්තො. සභාගවිසභාගාපි ධාතුයො අප්ඤ්ඤාත්තිකා ඊදිසකිච්චවිසෙසයුත්තා, බාහිරා තබ්බිපරිතාති අයං විසෙසො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං අප්ඤ්ඤාත්තිකාභිරවිසෙසතො මනසිකාරො වුත්තො. සජාතිසංගහාදිකො ධාතුසංගහවිසෙසොපි පරිග්ගහිතබ්බොති දස්සෙතුං සංගහතො මනසිකාරො වුත්තො. සන්ධාරණාදිහි යථාසකකිච්චෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථම්භභාවතොපි ධාතුයො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං පච්චයතො මනසිකාරො වුත්තො. අබ්‍යාපාරනායතො ධාතුයො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං අසමන්තාභාරතො මනසිකාරො වුත්තො. අත්තතො පච්චයධම්මවිසෙසතො, පච්චයභාවවිසෙසතො ච ධාතුයො පරිග්ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං පච්චයවිභාගතො මනසිකාරො වුත්තොති එවමෙනෙසං තෙරසන්නං ආකාරානං පරිග්ගහෙ කාරණං වෙදිතබ්බං. ආකාරෙහීති පකාරෙහි, කාරණෙහි වා.

347. තත්ථ පත්ථවත්තාති පුට්ඨත්තා, තෙන පුට්ඨාවතො පුට්ඨී, පුට්ඨී එව පට්ඨිති නිරුත්තිතයෙන සද්දත්ථමාහ. පත්ථනට්ඨෙන වා පට්ඨී, පතිට්ඨාභාවෙන පත්ථායති උපතිට්ඨන්ති අත්ථො. “අප්පොති”ති පදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තො එව. ආපියතීති සොසියති, පිටියතීති කෙච්. “අයං පනත්ථො සසම්භාරාපෙ යුජ්ජති”ති වදන්ති, ලක්ඛණාපෙපි යුජ්ජතෙව. සොපි හි ඵරුසපාවනවිසොසනාකාරෙන සෙසභුත්තයෙන පියමානො විය පවත්තන්ති. අප්පොසතීති බුහෙති. පරිබුහනරසා හි ආපොධාතු. තෙජනීති නිසෙති, තික්ඛභාවෙන සෙසභුත්තයං උස්මාපයතීති අත්ථො. වායනීති සම්මරෙති, දෙසන්තරූපත්තිහෙතුභාවෙන භුතසංඝාතං ගමෙතිති අත්ථො.

එවං තාව විසෙසතො වචනත්ථං වත්වා ඉදානි සාමඤ්ඤතො වත්තුං “අවිසෙසෙන පනා”තිආදි වුත්තං. සලක්ඛණධාරණතොති යථා තිත්ථියපරිකප්පිතො “පකති අත්තා”ති එවමාදිකො සභාවතො නත්ථී, න එවමෙනා. එතා පන සලක්ඛණං සභාවං ධාරෙන්තිති ධාතුයො. දුක්ඛාදානතොති දුක්ඛස්ස විදහනතො. එතා හි ධාතුයො කාරණභාවෙන වචන්ථිතා හුත්වා අයලොභාදිධාතුයො විය අයලොභාදිං අනෙකප්පකාරං සංසාරදුක්ඛං විදහන්ති. දුක්ඛාධානතොති අනප්පකස්ස දුක්ඛස්ස විධානමත්තතො අවසවත්තනතො, තං වා දුක්ඛං එතාහි කාරණභූතාහි සත්තෙහි අනුචිධියති, තථාවිහිතඤ්ච තං එතාස්ථෙව ධියති යපියතීති එවං දුක්ඛාධානතො, ධාතුයො. අපිච “නිජ්ජීවට්ඨො ධාතුට්ඨො”ති වුත්තොවායමත්ථො. තථා හි හගවා “ජධාතුරොයං හික්ඛු පුරිසො”තිආදිසු (ම. නි. 3.343-345) ජීවසඤ්ඤාසමුහනනත්ථං ධාතුදෙසනං අකාසීති. ඉති වචනත්ථමුඛෙනපි අසාධාරණතො, සාධාරණතො ච ධාතුනං

සරසලක්කමෙව විභාවියති ආහ “එවං විසෙසසාමඤ්ඤවසෙන වචනත්ථතො මනසි කාතබ්බා”ති. මනසිකාරො පන වචනත්ථමුඛෙන ධාතුයො පරිග්ගහෙන්වා ධීතස්ස හෙට්ඨා චුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බො.

348. ආකාරෙහීති පකාරෙහි. අප් වා ආකරියන්ති දිස්සන්ති එත්ථ ධාතුයොති ආකාරා, කොට්ඨාසා. අට්ඨධම්මසමොධානාති යථාචුත්තානං පච්චයවිසෙසෙන විසිට්ඨරූපානං වණ්ණාදීනං අට්ඨන්තං ධම්මානං සමවධානතො සන්තිවෙසවිසෙසවසෙන සභාවට්ඨානතො තං උපාදාය. කෙසාති සම්මුති සමඤ්ඤාමත්තං හොති. තෙසංයෙව විනිබ්භොගාති තෙසංයෙව වණ්ණාදීනං විනිබ්භජනතො. යථා හි වණ්ණාදියො අට්ඨ ධම්මා පඤ්ඤාය විනිබ්භජ්ජමානා අඤ්ඤමඤ්ඤායාතිරෙකෙන පරමත්ථතො උපලබ්භන්ති, න එවං වණ්ණාදියාතිරෙකෙන පරමත්ථතො කෙසා උපලබ්භන්ති. තස්මා යෙ ව ධම්මෙ සමුදිතෙ උපාදාය “කෙසා”ති සම්මුති, තෙසු විසුං විසුං කතෙසු නත්ථි “කෙසා”ති සම්මුති, වොහාරමත්තන්ති අත්ථො.

“අට්ඨධම්මකලාපමත්තමෙව”ති ඉදං කෙසපඤ්ඤත්තියා උපාදායභූතෙ වණ්ණාදිකෙ එකත්තෙන ගහෙන්වා චුත්තං, න තෙසං අට්ඨධම්මමත්තභාවතො. කම්මසමුට්ඨානො කොට්ඨාසොති කෙසෙසු තාව කෙසමුලං, එවං ලොමාදීසු යථාරහං වෙදිතබ්බං. දසධම්මකලාපොපීති එත්ථ අසිතාදිපරිපාවකො තෙජොකොට්ඨාසො නවධම්මකලාපොපීති වත්තබ්බො. යදිමෙ කෙසාදිකොට්ඨාසා යථාරහං අට්ඨනවදසධම්මසමුහභූතා, අප් කස්මා පථවිආදිධාතුමත්තතො මනසි කරියන්තිති ආහ “උස්සදවසෙන පනා”තිආදි. යස්මා අයං ධාතුමනසිකාරො යාවදෙව සත්තසඤ්ඤාසමුග්ගාටනත්ථො, ධම්මවිනිබ්භොගො ව සාතිසයං සත්තසඤ්ඤාසමුග්ගාටාය සංවත්තති, තස්මා කොට්ඨාසෙසු එවං ධම්මවිභාගො වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි උදරියං කරියං පුබ්බො මුත්තඤ්ඤ උතුසමුට්ඨානා, අසිතාදිපරිපාවකතෙජො කම්මසමුට්ඨානො, අස්සාපස්සාසවාතො විත්තසමුට්ඨානොති ඡ එකසමුට්ඨානා, සෙදොඅස්සු බෙළො සිඨිසාණිකාති වත්තාරො උතුචිත්තවසෙන ද්විසමුට්ඨානා, සෙසා ද්වත්තිංස වතුසමුට්ඨානා.

තෙසු අසිතාදිපරිපාවකෙ තෙජොකොට්ඨාසෙ එකො කලාපො ජීවිතනවකො, අඤ්ඤෙසු එකසමුට්ඨානෙසු උතුසමුට්ඨානො, විත්තසමුට්ඨානො වා එකෙකො අට්ඨකො, ද්විසමුට්ඨානෙසු උතුචිත්තවසෙන ද්වෙ ද්වෙ අට්ඨකා, වතුසමුට්ඨානෙසු උතුචිත්තාභාරසමුට්ඨානා තයො තයො අට්ඨකා, උතුචිත්තසමුට්ඨානෙසු සද්දනවකා, අට්ඨසු තෙජොවායොකොට්ඨාසෙසු අට්ඨ ජීවිතනවකා, සෙසෙසු වතුච්ඡිනියා කොට්ඨාසෙසු කායභාවදසකද්වයසහිතා, චක්ඛාදිසඤ්ඤිතෙසු මංසකොට්ඨාසෙසු චක්ඛුසොතසානජීවිභාවත්ථුදසකසහිතා වාති පරිපුණ්ණායතනකෙ රූපකායෙ හෙදං අනාමසිත්වා එකත්තවසෙන ගස්භමානා සත්තවත්තාලියාධිකසතරූපකලාපා රූපවිභාගතො සාධිකං දියඨ්ඨරූපසහස්සං හොති, කොට්ඨාසානං පන අවයවවිභාගෙන තදවයවකලාපානං හෙදෙ ගස්භමානෙ රූපධම්මානං අසඬ්ඛොයාහෙදතා වෙදිතබ්බා . එවං ධම්මවිභාගතො අනෙකහෙදහින්තාපි ඉමෙ ද්වාචත්තාලිය කොට්ඨාසා උස්සදග්ගහණෙන වතුධාතුචසෙනෙව වචත්ථපෙනබ්බො. තෙනාහ “උස්සදවසෙන පන...පෙ.... මනසි කාතබ්බා”ති. තත්ථ මනසිකාරවිධි චුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බො.

349. මජ්ඣිමෙත පමාණෙනාති ආරොහපරිණාහෙහි මජ්ඣිමසරීරෙ ලබ්භමානෙන මජ්ඣිමෙත පරිමාණෙන. පරිග්ගහමානාති පඤ්ඤාය පරිතක්කෙන්වා ගස්භමානා. පරමාණුහෙදසඤ්චුණ්ණාති එත්ථ යථා “අඬ්ඳලස්ස අට්ඨමො භාගො යවො, යවස්ස අට්ඨමො භාගො ඌකා, ඌකාය අට්ඨමො භාගො ලික්ඛා, ලික්ඛාය අට්ඨමො භාගො රථරෙණු, රථරෙණුස්ස අට්ඨමො භාගො තජ්ජාරී, තජ්ජාරියා අට්ඨමො භාගො අණු, එවං අණුනො අට්ඨමො භාගො පරමාණු නාමා”ති කෙවි. අට්ඨකථායං (විභ. අට්ඨ. 515) පන “සත්තධඤ්ඤමාසප්පමාණං එකං අඬ්ඳලං, සත්තඌකාපමාණො එකො ධඤ්ඤමාසො, සත්තලික්ඛාපමාණො එකා ඌකා, ඡත්තිංසරථරෙණුප්පමාණො එකා ලික්ඛා, ඡත්තිංසතජ්ජාරීප්පමාණො එකො රථරෙණු, ඡත්තිංසඅණුප්පමාණො එකා තජ්ජාරී, ඡත්තිංසපරමාණුප්පමාණො එකො අණු”ති චුත්තං. තස්මා අණුනො ඡත්තිංසතිමහාගමත්තො පරමාණු නාම ආකාසකොට්ඨාසිකො මංසචක්ඛුස්ස අගොවරො දිබ්බචක්ඛුස්සෙව ගොවරභූතො. තං සන්ධායාහ “පරමාණුහෙදසඤ්චුණ්ණා”ති, යථාචුත්තපරමාණුප්පහෙදෙන චුණ්ණවිචුණ්ණභූතා. සුබ්බමරජභූතාති තතොයෙව අතිවිය සුබ්බමරජභාවං ගතා.

දොණමත්තා සියාති සොළස නාළිමත්තා. ඉධාපි “මජ්ඣිමෙත පමාණෙනා”ති ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තෙන “පකතියා වතුමුට්ඨිකං කුඩුවං, වතුකුඩුවං නාළි, තාය නාළියා සොළස නාළියො දොණං, තං පන මගධනාළියා ද්වාදස නාළියො හොන්ති”ති වදන්ති. සඬ්භිතාති යථා න විජ්ජකිරති, එවං ආබන්ධනවසෙන සම්පිණ්ඩිත්වා ගතිතා. අනුපාලිකාති යථා පග්ගසරණසභාවාය ආපොධාතුයා වසෙන කිලින්තභාවං, පිච්ඡිලභාවං වා නාපජ්ජති, එවං අනුරක්ඛිතා. විත්ථමිහිතාති සඬ්භිතවායුනා අතිවිය විත්ථමිහනං පාපිතා. න විකිරති න විද්ධංසතිති සුබ්බමරජභූතාපි පථවිධාතු ආබන්ධනපරිපාවනසමුදිරණකිව්වාහි ආපොතෙජොවායොධාතුහි ලද්ධපච්චයා සිනෙහෙන තෙමිතා තෙජසා පරිපක්කා වායුනා විත්ථමිහනං පාපිතා පිට්ඨචුණ්ණා විය න ඉතො විතො ව විකිරති න විද්ධංසති, අප් බො පිණ්ඩිතා සනභූතා හුත්වා නානප්පකාරෙන ගහෙතබ්බතං ආපජ්ජති. තෙනාහ “අවිකිරියමානා”තිආදි. තත්ථ විකප්පන්ති විභාගං. යදිපි තෙජොවායොධාතුයොපි සවිග්ගහා රූපධම්මභාවතො, යාදිසො පන සනභාවො පථවිආපොධාතුසු ලබ්භති, න තාදිසො තෙජොවායොධාතුසු ලබ්භතිති මෙයාභාවාභාවතො තත්ථ චුණ්ණහෙදො න උද්ධට්ඨො. තථා හි සසම්භාරතෙජොවායුසුපි මෙයාභාවො න ලබ්භතෙව.

යුසගතාති යුසභාවං දුවභාවං ගතා. තතො එව ආබන්ධනාකාරභූතා. න පශ්ඨරතීති න ඔගළති. න පරිස්සවතීති න විස්සන්දති. පිණිතපිණිතභාවං දස්සෙතීති ආපොධාතුයා බුහනරසනාය චුත්තං.

උසුමාකාරභූතාති එතෙන කායෙ පාකතිකඋස්මාපි ගහණිසඬ්ඛානාය තස්සායෙව තෙජොධාතුයා වසෙන හොතීති දස්සෙති. පරිපාවෙතීති සන්තෙජෙති. සා හි යථාභුත්තස්ස ආභාරස්ස සම්මා පරිණාමනෙන රසාදිසම්පත්තියා හෙතුභාවං ගච්ඡන්ති ඉමං කායං පරිපාවෙති සන්තෙජෙතීති චුච්චති. තෙනෙවාහ “න පුතිභාවං දස්සෙති”ති. කම්මුපනිස්සයාය, චිත්තප්පසාදහෙතුකාය ව සරීරෙ වණ්ණසම්පදාය තෙජොධාතු විසෙසපච්චයො, පගෙව උතුආභාරසමුච්චානාය රූපසම්පත්තියා යථාචුත්තතෙජොධාතුති ආහ “වණ්ණසම්පත්තිඤ්චස්ස ආවහති”ති.

සමුදිරණචිත්ථම්භනලක්ඛණාති එත්ථ සමුදිරණං අනුපෙල්ලනං, විසොසනන්ති කෙවි. චිත්ථම්භනං සෙසභුත්තත්තස්ස ථම්මිත්තත්තාපාදනං, උප්පිලනන්ති එකෙ. තායාති චිත්ථම්භනලක්ඛණාය වායොධාතුයා. අපරායාති සමුදිරණලක්ඛණාය. සා හි පෙල්ලනසභාවා. තෙනාහ “සමබ්භාහතො”ති. සමබ්භාහනඤ්ච රූපකලාපස්ස දෙසන්තරූප්පත්තියා හෙතුභාවො. අවසට්ඨනං ආසන්නරූප්පත්තියා. ලාලෙතීති පරිවත්තෙති. ඉදානි යදත්ථං චුණ්ණතො මනසිකාරො ආගතො, තං නිගමනවසෙන දස්සෙතුං “එවමෙත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ ධාතුයන්තන්ති සුත්තෙන විය යන්තරූපකං අසතිපි කත්තුභූතෙ අත්තති චිත්තවසෙන ධාතුමයං යන්තං පවත්තති, ඉධාපි මනසිකාරවිධි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

350. යදිපි චතුත්තං ධාතුනං ලක්ඛණාදයො හෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ චුත්තා එව, තථාපි තෙ අනවසෙසතො දස්සෙත්වා විසුං කම්මට්ඨානපරිග්ගහවිධිං දස්සෙතුං “ලක්ඛණාදිතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ ලක්ඛියති එතෙනාති ලක්ඛණං, කක්ඛලත්තං ලක්ඛණමෙතිස්සාති කක්ඛලත්තලක්ඛණා. නනු ව කක්ඛලත්තමෙව පථවිධාතුති? සච්චමෙතං, තථාපි විඤ්ඤාතාවිඤ්ඤාතසද්දත්ථතාවසෙන අභින්නෙපි ධම්මෙ කප්පනාසිද්ධෙන හෙදෙන එවං නිද්දෙසො කතො. එවං හි අත්ථවිසෙසාවබොධො හොතීති. අථ වා ලක්ඛියතීති ලක්ඛණං, කක්ඛලත්තං හුත්වා ලක්ඛියමානා ධාතු කක්ඛලත්තලක්ඛණාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසාසුපි එසෙව නයො. පතිට්ඨානරසාති සහජාතධම්මානං පතිට්ඨාභාවකිච්චා. තතො එව තෙසං සම්පට්ච්ඡනාකාරෙන ඤාණස්ස පච්චුපතිට්ඨතීති සම්පට්ච්ඡනපච්චුපට්ඨානා. පදට්ඨානං පනෙත්ථ අඤ්ඤධම්මතාය න උද්ධට්ඨං, සාධාරණභාවසබ්භාවතො වා දුරකාරණං විය. යථා වා ධම්මුද්දෙසවාරවණ්ණනාදිසු රසාදිනා අඤ්ඤෙසං පච්චයභාවං දස්සෙත්වා පච්චයවන්තතාදස්සනත්ථං පදට්ඨානං උද්ධට්ඨං, න එවම්ඨ. ඉධ පන ධාතුනං අනඤ්ඤසාධාරණවිසෙසවිභාවනපරාය වොදනාය අඤ්ඤධම්මභූතං පදට්ඨානං න උද්ධට්ඨන්ති දට්ඨබ්බං. බුහනරසාති සහජාතධම්මානං වඩ්ඪනකිච්චා. තථා හි සා තෙසං පිණිතභාවං දස්සෙතීති චුච්චති. සඬ්ගහපච්චුපට්ඨානාති බාහිරඋදකං විය න්භානීයචුණ්ණස්ස සහජාතධම්මානං සඬ්ගහණපච්චුපට්ඨානා. මද්දවානුප්පදානපච්චුපට්ඨානාති බාහිරග්ගි විය ජතුලොභාදීනං සහජාතධම්මානං මුදුභාවානුප්පදානපච්චුපට්ඨානා. අභිනිභාරො භූතසඬ්ඛාටස්ස දෙසන්තරූප්පත්තිහෙතුභාවො, නිහරණං වා බිජතො අඬ්ඤරස්ස විය.

351. උතුසමුට්ඨානාව කම්මාදිවසෙන අනුප්පත්තිතො. උතුචිත්තසමුට්ඨානා කදාවි උතුතො, කදාවි චිත්තතො උප්පජ්ජනතො. අවසෙසාති චුත්තාවසෙසා කෙසාදයො චතුච්ඡති, ආදිතො තයො තෙජොකොට්ඨාසා, පඤ්ච වායොකොට්ඨාසා වාති ද්වත්තිංස. සබ්බෙපිති තෙ සබ්බෙපි කම්මාදිවසෙන උප්පජ්ජනතො චතුසමුට්ඨානා. කෙසාදිනම්පි හි මංසතො අවිමුත්තභාගො කම්මාභාරචිත්තසමුට්ඨානොව හොතීති.

352. නානත්තෙකත්තතොති විසෙසසාමඤ්ඤතො. ධම්මානං හි අඤ්ඤමඤ්ඤං විසදිසතා නානත්තං, සමානතා එකත්තං. සබ්බාසම්පිති චතුත්තම්පි. සලක්ඛණාදිතොති සකං ලක්ඛණං සලක්ඛණං, තතො සලක්ඛණාදිතො. ආදි-සද්දෙන රසපච්චුපට්ඨානානං විය මුදුසණ්භඵරුසභාවාදිනම්පි සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. “කම්මසමුට්ඨානාදිවසෙන නානත්තභූතාන”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු කම්මසමුට්ඨානාදිවසෙන චතුත්තං ධාතුනං එකත්තං හොති සාධාරණත්තාති? න, “අඤ්ඤා එව ධාතුයො කම්මසමුට්ඨානා, අඤ්ඤා උතුආදිසමුට්ඨානා”තිආදිකං හෙදං සන්ධාය තථා වචනතො. එතාසං ධාතුනං. රූප්පනලක්ඛණං රූප්පනසභාවං. කම්පනෙතං රූප්පනං නාම? යා සිතාදිවිරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති, තස්මිං වා සති යො විජ්ජමානස්සෙව විසදිසුප්පත්තියා හෙතුභාවො, තං රූප්පනං. අනතීත්තතාති අපරිච්චජනතො.

මහන්තපාතුභාවො චෙත්ථ සසම්භාරධාතුවසෙන වෙදිතබ්බො, තථා මභාවිකාරතා මභාභූතසාමඤ්ඤලක්ඛණධාතුවසෙන, මභාපරිහාරතා, මහන්තවිජ්ජමානතා ව උභයවසෙනාති. භූතසද්දාපෙක්ඛාය “එතානී”ති නපුංසකනිද්දෙසො. මහන්තාති පාතුභූතාති අනෙකසනසහස්ස රූපකලාපසඬ්ඛාටතාය සමුභවසෙන, සන්තතිවසෙන ව අපරිමිතපරිමාණානං, අනෙකයොජනායාමචිත්ථාරානඤ්ච උප්පජ්ජනතො. චත්තාරි නහුතානීති චත්තාරි දසසහස්සාති. දෙවදානවාදීනං නිගාමුතාදිසරිචසෙන මහන්තාති පාතුභූතාති.

තත්ථායං වචනත්ථො – මහන්තාති භූතාති ජාතාති නිබ්බත්තානීති මභාභූතානීති. අනෙකාභූතවිසෙසදස්සනෙන, අනෙකබ්භූතදස්සනෙන ව අනෙකවිජරියදස්සනවසෙන මහන්තො අබ්භූතො, මහන්තාති වා අභූතාති එත්ථාති

මහාභූතො, මායාකාරො. යක්ඛාදයො ජාතිවසෙනෙව මහන්තා භූතාති මහාභූතා, නිරුල්භො වා අයං තෙසු මහාභූතසද්දො දට්ඨබ්බො. පට්ඨිආදයො පන වඤ්චකතාය, අනිද්දිසිතබ්බට්ඨානතාය ව මහාභූතා විය මහාභූතා. භූතසද්දස්ස උභයලිඛිතතාය නපුංසකතා කතා. තත්ථ වඤ්චකතා සයං අනීලාදිසභාවාති හුත්වා නීලාදිසභාවස්ස උපට්ඨාපනං, අනිත්ථිපුරිසාදිසභාවානෙව ව හුත්වා ඉත්ථිපුරිසාදිආකාරස්ස උපට්ඨාපනං. තථා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අන්තො, බහි ව අට්ඨිතානංයෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සාය අවට්ඨානතො අනිද්දිසිතබ්බට්ඨානතා. යදි හි ඉමා ධාතුයො අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අන්තො ධීතා, න සකිච්චකරා සිග්ගං අඤ්ඤමඤ්ඤානුප්පවෙසනතො, අප්ඨ බහි ධීතා විනිබ්භුත්තා සිග්ගං. තථා සති අවිනිබ්භුත්තවාදො භායෙය්‍යා, තස්මා න නිද්දිසිතබ්බට්ඨානා. එවං සන්තෙපි පතිට්ඨානාදිනා යථාසකං කිච්චවිසෙසෙන සෙසානං තිණ්ණං තිණ්ණං උපකාරිකා භොන්ති, යෙන සහජාතාදිනා පච්චයෙන පච්චයා භොන්ති. තෙනාහ “න ව අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සාය න තිට්ඨන්ති”ති. මනාපෙහීති මනොහරෙහි වාතුරියවන්තෙහි. වණ්ණසණ්ඨානවික්ඛෙපෙහීති කාළසාමතාදිවණ්ණෙහි, පුප්ලවිවරකිසතාදිසණ්ඨානෙහි, හත්ථහමුකාදිවික්ඛෙපෙහි ව. සරසලක්ඛණන්ති සභාවභූතං ලක්ඛණං, සකිච්චකං වා සභාවං.

මහාපරිභාරතොති එත්ථ වචනත්ථං වදන්තො ආහ “මහත්තෙහි...පෙ.... භූතාති, මහාපරිභාරාති වා භූතාති”ති. තත්ථ පච්ඡිමත්ථෙ පුරිමපදෙ උත්තරපදස්ස පරිභාර-සද්දස්ස ලොපං කත්වා “මහාභූතාති”ති චුත්තං.

තථා හීති තතො එව විකාරස්ස මහන්තත්තා එවාති තං විකාරං දස්සෙතුං “භූමිතො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අච්චිමතොති අග්ගිස්ස. කොට්ඨකසහස්සං එකං කොට්ඨකසහස්සෙකං චක්කවාළන්ති තං සබ්බං ආණාබෙත්තභාවෙන එකං කත්වා වදති. විලියතීති විපත්තිකරමෙසාහිවුට්ඨයෙන බාරුදකෙන ලවණං විය විලයං ගච්ඡති විද්ධංසති. කුපිතෙතාති බුහිතෙන. විකීරතීති විධමති විද්ධංසති.

අනුපාදින්නෙසු විකාරමහත්තං දස්සෙත්වා උපාදින්නෙසු දස්සෙන්නො “පත්ථද්ධො”තිආදිමාහ. තත්ථ කට්ඨමුඛෙන වාති වා-සද්දො උපමත්ථො. යථා කට්ඨමුඛෙන සප්පෙන ධට්ඨො පත්ථද්ධො භොති, එවං පට්ඨිමානුප්පකොපෙන සො කායො කට්ඨමුඛෙව භොති, කට්ඨමුඛමුඛගතො විය පත්ථද්ධො භොතීති අත්ථො. අප්ඨ වා වා-සද්දො අවධාරණත්ථො. සො “පට්ඨිමානුප්පකොපෙන වා”ති එවං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – කට්ඨමුඛෙන ධට්ඨොපි කායො පට්ඨිමානුප්පකොපෙනෙව පත්ථද්ධො භොති, තස්මා පට්ඨිමානුයා අවිසුත්තො සො කායො සබ්බදා කට්ඨමුඛමුඛගතො විය භොතීති. වා-සද්දො වා අනියමත්ථො, තත්ත්වමත්ථො – කට්ඨමුඛෙන ධට්ඨො කායො පත්ථද්ධො භොති වා, න වා භොති මන්තාගද්වසෙන, පට්ඨිමානුප්පකොපෙන පන මන්තාගදරහිතො සො කායො කට්ඨමුඛමුඛගතො විය භොති එකන්තපත්ථද්ධොති.

පුතියොති කුටීතො. සන්තත්තොති සබ්බසො තත්තො සමුප්පන්නදාහො. සඤ්ජින්නොති සමන්තතො ඡින්නො පරමාණුභෙදසඤ්චුණ්ණො ආයස්මිතො උපසෙන්නත්ථෙරස්ස සරීරං විය. මහාවිකාරාති භූතාතීති මහාවිකාරවන්නාති භූතාති මහාභූතාතීති පුරිමපදෙ උත්තරපදලොපෙන නිද්දෙසො දට්ඨබ්බො. “පට්ඨි”තිආදිනා සබ්බලොකස්ස පාකටාතිපි විපල්ලාසං මුඤ්චිත්වා යථාසභාවතො පරිග්ගණ්හනෙ මහන්තෙන වායාමෙන විනා න පරිග්ගණ්හන්තීති දුච්ඤ්ඤෙය්‍යසභාවත්තා “මහන්තාති”ති චුච්චන්ති. තාති හි සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාති. “අමහන්තාති”ති මන්ත්වා ධීතා තෙසං දුප්පරිග්ගහනං දිස්වා “අහො මහන්තාති එතාති”ති ජානාතීති මහාභූතෙකදෙසතාදීහි වා කාරණෙහි මහාභූතාති. එතා හි ධාතුයො මහාභූතෙකදෙසතො, මහාභූතසාමඤ්ඤතො, මහාභූතසන්නිස්සයතො, මහාභූතභාවතො, මහාභූතපරියොසානතො වාති ඉමෙහිපි කාරණෙහි “මහාභූතාති”ති චුච්චන්ති.

තත්ථ මහාභූතෙකදෙසතොති “භූතමිදන්ති, හික්ඛෙව, සමනුපස්සථා”තිආදීසු (ම. නි. 1.401) හි අවිසෙසෙන බන්ධපඤ්චකං “භූත”න්ති චුච්චති. තත්ථ යදිදං කාමහවෙ, රූපහවෙ, පඤ්චවොකාරහවෙ, එකච්චෙ ව සඤ්ඤිහවෙ පචත්තං බන්ධපඤ්චකං, තං මහාවිසයතාය “මහාභූත”න්ති වත්තබ්බතං අරහති. පට්ඨිආදයො පන වතස්සො ධාතුයො තස්ස මහාභූතස්ස එකදෙසභූතා “මහාභූතා”ති චුච්චන්ති. සමුදායෙසු හි පචත්තවොහාරා අවයවෙසුපි දිස්සන්ති යථා “සමුද්දො දිට්ඨො, පටො දඩ්ඨො”ති ව. මහාභූතසමඤ්ඤතොති තදධීනචුත්තිතාය හවන්ති එත්ථ උපාදාරූපාතීති භූතාති, පට්ඨිආදයො වතස්සො ධාතුයො. සා පනායමෙතාසු භූතසමඤ්ඤා අනඤ්ඤත්ථචුත්තිතාය උපාදාරූපානං අවිපරිතට්ඨා, ලොකස්ස වෙතා බහුපකාරා, චක්ඛුසමුද්දාදීනං නිස්සයභූතා වාති මහන්තාති භූතාතීති සමඤ්ඤායිංසු. මහාභූතසන්නිස්සයතොති මහන්තානං මහානුභාවානං මහාසම්මතමන්ධානුප්පභූතීනං රඤ්ඤං, සක්කාදීනං දෙවානං, වෙපචිත්තිආදීනං අසුරානං, මහාබ්‍රහ්මාදීනං බ්‍රහ්මානං, ගුණතො වා මහන්තානං බුද්ධානං, පච්චෙකබුද්ධානං, සාවකානං උපාදායුපාදාය වා සබ්බෙසමිපි භූතානං සත්තානං නිස්සයභූතතාය මහන්තා භූතා එතෙසුති මහාභූතා. වාතුමහාභූතකො හි නෙසං කායොති. මහාභූතභාවතොති බහුභූතභාවතො. අයං හි මහා-සද්දො “මහාප්තො සන්නිපතිතො”තිආදීසු බහුභාවෙ දිස්සති. පට්ඨිආදයො ව ධාතුයො එකස්මිමිපි අත්තභාවෙ අපරිමෙයාප්පහෙදා පචත්තන්ති. තස්මා මහන්තා බහු අනෙකසතසහස්සප්පහෙදා භූතාති මහාභූතා. මහාභූතපරියොසානතොති මහාභූතස්ස වසෙන පරියොසානප්පත්තිතො.

“කාලො සසති භූතාති, සබ්බානෙව සහත්තනා;
යො ව කාලසසො භූතො, ස භූතපච්චිං පථි”ති. (ජා. 1.2.190) –

හි එවමාදිසු බිණාසවො “භූතො”ති වුත්තො. සො හි උච්ඡින්නභවනෙත්තිකතාය ආයතිං අප්පට්ඨසන්ධිකත්තා එකත්තතො “භූතො”ති වුච්චති, න ඉතරො, භවිස්සන්තිති වොභාරං අනතීත්තතා. භූතො එව ඉධ පුජාවසෙන “මහාභූතො”ති වුත්තො යථා “මහාබිණාසවො, මහාමොග්ගල්ලානො”ති ව. ඉමාසඤ්ච ධාතුනං අනාදිමති සංසාරෙ පබ්බතවසෙන පවත්තමානානං යථාවුත්තස්ස මහාභූතස්සෙව සන්තානෙ පරියොසානප්පත්ති, නාඤ්ඤත්‍ර. තස්මා මහාභූතෙ භූතා පරියොසානං පත්තාති මහාභූතා පුරිමපදෙ භූත-සද්දස්ස ලොපං කත්වා. එවමො ධාතුයො මහාභූතකදෙසනාදිහි මහාභූතාති වෙදිතබ්බං. පථවිආදිනං කක්ඛළපග්ගරණාදිවිසෙසලක්ඛණසමඛිගිතා අපරිච්චත්තධාතුලක්ඛණානංයෙවති ආහ “ධාතුලක්ඛණං අනතීත්තතා”ති. න හි සාමඤ්ඤපරිච්චාගෙන විසෙසො, විසෙසනිරපෙක්ඛං වා සාමඤ්ඤං පවත්තති. තථා හි වදන්ති –

“තමත්ථාපෙක්ඛතො භෙදං, සසාමඤ්ඤං ජහාති නො;
ගණ්හාති සංසයුජ්ජාදා, සමෙවෙකත්ථකං ද්වය”න්ති.

සලක්ඛණධාරණෙන වාති යෙන සලක්ඛණධාරණෙන “ධාතුයො”ති වුච්චන්ති, තෙනෙව “ධම්මා”තිපි වුච්චන්ති උභයථාපි නිස්සත්තනිජ්ජීවතාය එව විභාවනතො. තෙනෙවාහ – “ජධාතුරොයං භික්ඛු පුරිසො, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති”ති ව. අරූපානං බණතො රූපානං බණස්ස නාතිඉත්තරතායාහ “අත්තනො බණානුරූප”න්ති. ධරණෙනාති යානෙන, පවත්තනෙනාති අත්ථො. බයට්ඨෙනාති බණභඩ්දතාය. භයට්ඨෙනාති උදයවයපටිපිළිනාදිනා සප්පට්ඨයතාය. අසාරකට්ඨෙනාති අත්තසාරවරහෙන.

353. සහුප්පන්නාව එතාති එතා වතස්සො ධාතුයො සහ උප්පන්නාව සහ පවත්තමානාව සමානකාලෙ ලබ්භමානාපි අවකංසතො සබ්බපරියන්තිමෙ උතුචිත්තාභාරසමුට්ඨානෙසු සුද්ධට්ඨකෙ, කම්මපෙසු ජීවිතනවකෙති එකෙකස්මිං සුද්ධට්ඨකාදිකලාපෙපි පදෙසෙන අවිනිබ්භූත්තා විසුං විසුං අනිද්දිසිතබ්බට්ඨානතාය. යත්ථ හි නිස්සන්තං ධාතුනං පතිට්ඨාවසෙන පථවි, තත්ථෙව තස්සා ආබන්ධනපරිපාචනසමුදිරණවසෙන ඉතරා. එස නයො සෙසාසුපි.

354. පුරිමා ද්වෙ ගරුකත්තා සභාගා අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති අධිජ්ජායො. එත්ථ ව නනු පථවියාපි ලහුභාවො අත්ථි. තථා හි සා “කක්ඛළං මුදුකං සණ්ඨං ඵරුසං ගරුකං ලහුක”න්ති නිද්දිට්ඨා, ආපෙපි ලහුභාවො ලබ්භතෙවාති? න, නිජ්ජරියායගරුභාවස්ස අධිජ්ජෙත්තතා. ගරුභාවො එව හි පථවිධාතුයා ගරුතරං උපාදාය ලහුභාවොති පරියායෙන වුත්තො සීතභාවො විය තෙජොධාතුයා. යදි එවං රූපස්ස ලහුතාති කථං? අයම්පි වුත්තතායා එව ලහුතාකාරං උපාදාය ලබ්භනතො. න හි පරිච්ඡේදවිකාරලක්ඛණාති පරමත්ථතො ලබ්භන්ති නිජ්ජන්තරූපානං අවත්ථාවිසෙසසභාවතො. තස්මා පරමත්ථස්සිද්ධං ගරුභාවං සන්ධාය වුත්තං “පුරිමා ද්වෙ ගරුකත්තා සභාගා”ති. “තථා”ති පදෙන “සභාගා”ති ඉමමත්ථං උපසංහරති. “ද්වෙ”ති පන ඉදං යථා “පුරිමා”ති එත්ථ, එවං “පච්ඡිමා”ති එත්ථාපි ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. විසභාගා ගරුකලහුකභාවතොති අධිජ්ජායො. යථා ව ගරුකලහුකභාවෙහි, එවං පෙයාභාවාපෙයාභාවෙහි ව සභාගවිසභාගතා යොජෙතබ්බං.

355. අප්ඤ්ඤාතිකා හෙට්ඨා වුත්තඅප්ඤ්ඤාතිකා, සත්තසන්තානපරියාපන්නාති අත්ථො. විඤ්ඤාණවත්ථු විඤ්ඤත්තිඉන්ද්‍රියානන්ති වක්ඛාදිනං ඡන්තං විඤ්ඤාණවත්ථුනං, ද්වින්තං විඤ්ඤත්තිනං, ඉන්ද්‍රියපුරිසින්ද්‍රියජීවිතින්ද්‍රියානඤ්ච. යෙ පන “විඤ්ඤාණවත්ථුති හදයවත්ථු ගහිත”න්ති වදන්ති, තෙසං ඉන්ද්‍රිය-ග්ගහණෙන අට්ඨන්තම්පි රූපින්ද්‍රියානං ගහණං වෙදිතබ්බං. “වුත්තවිපරිතප්පකාරා”ති ඉදං බාහිරානං ධාතුනං යථා සබ්බසො විඤ්ඤාණවත්ථුවිඤ්ඤත්තිඉන්ද්‍රියානං අනිස්සයතා ව ඉරියාපථවිරහො ව වුත්තවිපරියායො, එවං චතුසමුට්ඨානතාපිති කත්වා වුත්තං, න ලක්ඛණරූපස්ස විය කුතොවිපි සමුට්ඨානස්ස අභාවතො උතුසමුට්ඨානතාය තාසං. ලහුතාදිනිස්සයනාපි අප්ඤ්ඤාතිකානං ධාතුනං වත්තබ්බං, න වා වත්තබ්බං. විඤ්ඤත්ති-ග්ගහණං හි ලක්ඛණන්ති.

356. ඉතරාහීති ආපොතෙජොවායුධාතුහි. එකසඬිගහාති සජාතිසඬිගහෙන එකසඬිගහා. සමානජාතියානං හි සඬිගහො සහජාතිසඬිගහො. තෙනාහ “සමුට්ඨානනානත්තාභාවතො”ති.

357. තිණ්ණං මහාභූතානං පතිට්ඨා හුත්වා පච්චයො භොතීති යෙහි මහාභූතෙහි සම්පිණ්ඩනවසෙන සඬිගහිතා, පරිපාචනවසෙන අනුපාලිතා, සමුදිරණවසෙන විත්ථම්හිතා ව, තෙසං අත්තනා සහජාතානං තිණ්ණං මහාභූතානං පතිට්ඨා හුත්වා තතො එව සන්ධාරණවසෙන අවස්සයො භොති, වුත්තනයෙන වා පතිට්ඨා හුත්වා සහජාතාදිවසෙන පච්චයො භොතීති. එස නයො සෙසාසුපි.

358. යදිපි අඤ්ඤමඤ්ඤආභොගපච්චවෙක්ඛණරහිතා එතෙ ධම්මාති හෙට්ඨා ධාතුනං අසමන්තාභාරතා දස්සිතා එව, අථාපි ඉම්මාව නයෙන විසුං කම්මට්ඨානපරිග්ගහො කාතබ්බොති දස්සෙන්නො “පථවිධාතු චෙත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ පථවිධාතු චෙත්ථාති ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන අයම්පි එකො මනසිකාරප්පකාරොති දිපෙති. එත්ථාති එතාසු ධාතුසු. අහං “පථවිධාතු”ති වා “පච්චයො භොමි”ති වා න ජානාතීති අත්තනි විය අත්තනො කිච්චෙ ව ආභොගාභාවං දස්සෙත්වා උපකාරකස්ස විය උපකත්තබ්බානම්පි ආභොගාභාවං දස්සෙතුං “ඉතරානිපි”තිආදි වුත්තං. සබ්බත්ථාති සබ්බාසු ධාතුසු, තත්ථාපි අත්තකිච්චුපකත්තබ්බහෙදෙසු සබ්බෙසු.

359. පව්වයවිභාගතොති පව්වයධම්මවිභාගතො වෙව පව්වයභාවවිභාගතො ව. “පව්වයතො”ති හි ඉමිනා පථවිආදීනං අඤ්ඤාසාධාරණො පතිට්ඨාභාවාදිනා සෙසභුතත්තයස්ස පව්වයභාවො චුත්තො. ඉධ පන යෙහි ධම්මෙහි පථවිආදීනං උප්පත්ති, තෙසං පථවිආදීනඤ්ච අනවසෙසතො පව්වයභාවවිභාගො චුච්චතිහි අයං ඉමෙසං ද්විත්තං ආකාරානං විසෙසො. කම්මන්ති කුසලාකුසලං රුපුප්පාදකං කම්මං. චිත්තන්ති යං කිඤ්චි රුපුප්පාදකං චිත්තං. ආභාරොති අප්ඤ්ඤාතිකො රුපුප්පාදකො ආභාරො. උතුති යො කොච්ච උතු, අත්ථතො තෙජොධාතු. කම්මමෙවොති අවධාරණං සමුට්ඨානසඬ්ඤාකරාභාවදස්සනත්ථං, තෙන අකම්මජානම්පි කෙසඤ්චි කම්මස්ස පරියායපව්වයභාවො දිපිතො හොති. තථා හි වක්ඛති “කම්මපව්වයචිත්තසමුට්ඨාන”න්තිආදී. නනු ව කම්මසමුට්ඨානානං කම්මතො අඤ්ඤෙතපි පව්වයෙන භවිතඛිබ්බන්ති? භවිතඛිබ්බං, සො පන කම්මගතිකොවාති පටියොගීනිවත්තනත්ථං අවධාරණං කතං, තෙනාහ “න චිත්තාදයො”ති. චිත්තාදිසමුට්ඨානානන්ති එත්ථාපි අයමත්ථො යථාරහං වත්තඛිබ්බො. ඉතරෙති චිත්තාදිතො අඤ්ඤෙ. ජනකපව්වයොති සමුට්ඨාපකතං සන්ධාය චුත්තං, පව්වයො පන කම්මපව්වයොව. චුත්තං හි “කුසලාකුසලා වෙනනා විපාකානං ඛන්ධානං කටත්තා ව රූපානං කම්මපව්වයෙන පව්වයො”ති (පටියා. 1.1.427).

සෙසානන්ති චිත්තාදිසමුට්ඨානානං. පරියායතො උපනිස්සයපව්වයො හොතිති පටියානෙ (පටියා. 1.1.9)
අරූපානංයෙව උපනිස්සයපව්වයස්ස ආගතත්තා නිප්පරියායෙන රූපධම්මානං උපනිස්සයපව්වයො තත්ථි. සුත්තෙ පන “පුග්ගලං උපනිස්සයාය වනසණ්ඩං උපනිස්සයාය”ති වචනතො සුත්තන්තිකපරියායෙන විනා අභාවො උපනිස්සයපව්වයොති වෙදිතඛිබ්බො. චිත්තං ජනකපව්වයො හොතිති සහජානතිස්සයාභාරාදිවසෙන පව්වයො හොත්තං චිත්තං සමුට්ඨාපකතං උපාදාය “ජනකපව්වයො හොති”ති චුත්තං. ආභාරඋතුසුපි එසෙව නයො.

එවං කම්මාදීනං පව්වයධම්මානං වසෙන ධාතුසු පව්වයවිභාගං දස්සෙත්වා ඉදානි තංසමුට්ඨානානං ධාතුනම්පි වසෙන පව්වයවිභාගං දස්සෙත්තො පටියං තාව “කම්මසමුට්ඨානං මහාභුත”න්තිආදිනා උද්දිසිත්වා පුන “තත්ථ කම්මසමුට්ඨානා පථවිධාතු”තිආදිනා නිද්දිසති. තත්ථ කම්මසමුට්ඨානා පථවිධාතුති “කම්මසමුට්ඨානං මහාභුත”න්ති එත්ථ සාමඤ්ඤතො චුත්තා කම්මජපථවිධාතු. කම්මසමුට්ඨානානං ඉතරාසන්ති කම්මජානං ආපොධාතුආදීනං නිස්සන්තං ධාතුනං සහුප්පත්තියා අත්තතො උපකාරකානං තාසං උපකාරකතො, ආධාරභාවතො, උප්පාදතො යාව භඩ්ගාධරණතො, විගමාභාවතො ව සහජානඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයඅත්ථිඅවිගතවසෙන වෙව පතිට්ඨාවසෙන ව පව්වයො හොති, හොත්ති ව කම්මං. විය අත්තතො, තාසඤ්ච න ජනකවසෙන පව්වයො හොති අසමුට්ඨාපකත්තා තාසං. කාමඤ්චෙත්ථ නිස්සයපව්වය-ග්ගහණෙනෙව පතිට්ඨාභාවො සඬ්ගහිතො, පථවිධාතුයා පන අනඤ්ඤාසාධාරණකිච්චං සහජානානං පතිට්ඨාභාවොති ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං “පතිට්ඨාවසෙන වා”ති විසුං කත්වා චුත්තං. ආඛන්ධනවසෙන වාතිආදීසුපි එසෙව නයො. නිසන්තතිමහාභුතානන්ති උතුචිත්තාභාරසමුට්ඨානානං වතුමහාභුතානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අවොකිණ්ණානං, අවිච්ඡේදෙන පවත්ති. උපාදාය සන්තතිති සන්තතිග්ගහණං. පථවිධාතුයා පතිට්ඨාභාවො නාම සහජානානං ධම්මානංයෙවොති ආහ “න පතිට්ඨාවසෙනා”ති. න ආඛන්ධනවසෙනාතිආදීසුපි එසෙව නයො. එත්ථාති එතෙසු කම්මසමුට්ඨානමහාභුතෙසු. “චිත්තසමුට්ඨානා පථවිධාතු චිත්තසමුට්ඨානානං ඉතරාස”න්තිආදීසු සුකරො තත්තිනයො නෙතුන්ති “චිත්තආභාර...පෙ.... එසෙව නයො”ති අතිදිසති.

සහජානාදිපව්වයවසප්පවත්තාසු ව පනාති එත්ථ ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො, පන-සද්දො විසෙසත්ථො, තදුභයෙන ව යථාචුත්තසහජානාදිපව්වයෙහි පවත්තමානා ධාතුයො ඉමිනා විසෙසෙන පවත්තන්තිති ඉමමත්ථං දිපෙති.

ඉදානි තං විසෙසං දස්සෙතුං “එකං පටිච්චා”තිගාථමාහ. තත්ථ එකං ධාතුං පටිච්ච නිස්සො ධාතුයො වතුධා සම්පවත්තන්ති, නිස්සො ධාතුයො පටිච්ච එකාව ධාතු වතුධා සම්පවත්තති, ද්වෙ ධාතුයො පටිච්ච ද්වෙ ධාතුයො ඡධා සම්පවත්තන්තිති යොජනා. අත්ථො පන පථවිආදීසු එකෙකිස්සා පව්වයභාවෙ ඉතරාසං නිස්සන්තං නිස්සන්තං පව්වයුප්පන්නතාති අයමෙකො වතුක්කො, නිස්සන්තං නිස්සන්තං පව්වයභාවෙ ඉතරාය එකෙකිස්සා පව්වයුප්පන්නතාති අයමපරො වතුක්කො, පට්ඨගුනියා, තතියවතුත්ථා, පට්ඨගුනියා, දුතියවතුත්ථා, පට්ඨගුනියාති ඉමාසං ද්විත්තං ද්විත්තං පව්වයභාවෙ තත්ථ තත්ථ ඉතරාසං ද්විත්තං ද්විත්තං පව්වයුප්පන්නතාති අයමෙකො ඡක්කො. එවං පව්වයභාවෙන වතුධා, ඡධා ව පවත්තමානානං එකකද්විකතිකවසෙන තිකදුකඑකකවසෙන ව යථාක්කමං පව්වයපව්වයුප්පන්නතාවිභාගො වෙදිතඛිබ්බො. අයඤ්ච පව්වයභාවො සහජානඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයඅත්ථිඅවිගතපව්වයවසෙන, තත්ථාපි ව අඤ්ඤමඤ්ඤමුඛෙනෙව වෙදිතඛිබ්බො. යං සන්ධාය චුත්තං පටිච්චාවරෙ “එකං මහාභුතං පටිච්ච තයො මහාභුතා, තයො මහාභුතෙ පටිච්ච එකං මහාභුතං, ද්වෙ මහාභුතෙ පටිච්ච ද්වෙ මහාභුතා උප්පජ්ජන්ති”ති (පටියා. 1.1.53).

අභික්කමපටික්කමාදීනි ආදි-සද්දෙන ආදානවිස්සජ්ජනාදිකායිකකිරියාකරණස්ස සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො.
උප්පිළුනස්ස පව්වයො හොති සට්ඨන්තකිරියාය පථවිධාතුවසෙන සිප්ඤ්ඤානතො. සාවාති පථවිධාතුයෙව. ආපොධාතුයා අනුගතා ආපොධාතුයා තත්ථ අප්පධානභාවං, පථවිධාතුයා ව පධානභාවන්ති පතිට්ඨාභාවෙ විය පතිට්ඨාපනෙපි සාතිසයකිච්චත්තා තස්සා පතිට්ඨාපනස්ස පාදට්ඨපනස්ස පව්වයො හොතිති සම්බන්ධො. අවක්ඛෙපනස්සාති අධොනික්ඛිපනස්ස. තත්ථ ව ගරුතරසභාවාය ආපොධාතුයා සාතිසයො ඛ්‍යාපාරොති ආහ “පථවිධාතුයා අනුගතා ආපොධාතු”ති. තථා උද්ධමගතිකා තෙජොධාතුති උද්ධරණෙ වායොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො චුත්තො. තිරියං ගතිකාය වායොධාතුයා අතිගරුණවිතිගරුණෙසු සාතිසයො ඛ්‍යාපාරොති තෙජොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො ගහිතො.

තත්ප් ධීතට්ඨානතො අභිමුඛං පාදස්ස හරණං අතිහරණං, පුරතො හරණං. තතො ථොකං චිතික්කම්ම හරණං විතිහරණං, පස්සතො හරණං.

එකෙකෙන මුඛෙනාති “පත්ථටත්තා පථවි”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.347) විහත්තෙසු තෙරසසු ආකාරෙසු එකෙකෙන ධාතුනං පරිග්ගණ්හනමුඛෙන. ස්වායත්ති සො අයං උපචාරසමාධි. කථං පනස්ස වචන්ථානපරියායොති ආහ “චතුත්තං ධාතුන”න්තිආදි.

360. ඉදානි ඉමිස්සා භාවනාය ආනිසංසෙ දස්සෙතුං “ඉදඤ්ච පනා”තිආදි වුත්තං. සුඤ්ඤතං අවගාහනීති ධාතුමත්තතාදස්සනෙන රුපකායස්ස අනත්තකතං වචන්ථාපයතො තදනුසාරෙන නාමකායස්සාපි අනත්තකතා සුපාකටා හොතීති සබ්බසො අත්තසුඤ්ඤතං පරියොගාහති තත්ප් පතිට්ඨහති. සත්තසඤ්ඤං සමුග්ගානෙතීති තතො එව “සත්තො පොසො ඉත්ථි පුරිසො”ති එවං පවත්තං අයාථාවසඤ්ඤං උග්ගානෙති සමුහනති. වාළුමිගයක්ඛරක්ඛසාදිවිකප්පං අනාවජ්ජමානොති සසන්තානෙ විය පරසන්තානෙපි ධාතුමත්තතාය සුදිට්ඨත්තා බිණ්ණසවො විය “ඉමෙ සිහබ්බාග්ගාදයො වාළුමිගා, ඉමෙ යක්ඛරක්ඛසා”ති එවමාදිවිකප්පං අකරොන්තො භයහෙරවං සහති අභිභවති. යථාචුත්තවිකප්පනාපජ්ජනං හි භයහෙරවසහනස්ස කාරණං වුත්තං. උග්ගානො උජ්ජිලාවිතත්තං. නිග්ගානො දිනභාවජ්ජත්ති. මහාපඤ්ඤො ව පන හොති ධාතුවසෙන කායෙ සම්මදෙව සනච්චිබ්භොගස්ස කරණතො. තථා හිදං කම්මට්ඨානං බුද්ධිවර්තස්ස අනුකුලන්ති වුත්තං, සුගතිපරායණො වා ඉන්ද්‍රියානං අපරිපක්කතායන්ති අධිප්පායො.

එකුනච්ඡතිභාවනානායපටිමණ්ඩිතස්ස

චතුධාතුවචන්ථානනිද්දෙසස්ස ලීනත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

361. “කො සමාධි”තිආදිනා සරුපාදිපුච්ඡා යාවදෙව විභාගාවබොධනත්ථා. සරුපාදිතො හි ඤාතස්ස පහෙදො චුවචමානො සුවිඤ්ඤෙයො හොති සඬබ්බපපුබ්බකත්තා චිත්ථාරස්ස, චිත්ථාරවිධිතා ව සඬබ්බපවිධි සඬගග්ගනීති “සමාධිස්ස චිත්ථාරං භාවනානායඤ්ච දස්සෙතු”න්ති වුත්තං. අථ වා “කො සමාධි”තිආදිනාපි සමාධිස්සෙව පකාරහෙදො දස්සියති, භාවනානිසංසොපි භාවනානායනිස්සිතො එවාති අධිප්පායෙන “චිත්ථාරං භාවනානායඤ්ච දස්සෙතු”න්ති වුත්තං. සබ්බපකාරතොති පලිබොධුපච්ඡෙදාදිකස්ස සබ්බස්ස භාවනාය පුබ්බකිච්චස්ස කරණජ්ජකාරතො වෙව සබ්බකම්මට්ඨානභාවනාවිභාවනතො ව.

“සමත්තා හොති”ති වත්ථා තමෙව සමත්තභාවං විභාවෙතුං “දුට්ඨොයෙවා”තිආදි වුත්තං. ඉධ අධිප්පෙනො සමාධිති ලොකියසමාධිං ආහ. දසසු කම්මට්ඨානෙසුති යානි හෙට්ඨා “උපචාරාවහානි”ති වුත්තානි දස කම්මට්ඨානානි, තෙසු. අජ්ජනාපුබ්බභාගචිත්තෙසුති අජ්ජනාය පුබ්බභාගචිත්තෙසු අට්ඨන්තං ඤානානං පුබ්බභාගචිත්තජ්ජාදෙසු. එකග්ගතානි එකාවජ්ජනවිට්ඨියං, නානාවජ්ජනවිට්ඨියඤ්ච එකග්ගතා. අවසෙසකම්මට්ඨානෙසුති “අජ්ජනාවහානි”ති වුත්තෙසු තිංසකම්මට්ඨානෙසු.

සමාධිආනිසංසකථාවණ්ණනා

362. දිට්ඨධම්මො චුවචති පච්චක්ඛතුතො අත්තභාවො, තත්ප් සුබ්බිභාරො දිට්ඨධම්මසුබ්බිභාරො. කාමං “සමාපජ්ජිත්ථා”ති එතෙන අජ්ජනාසමාධියෙව විභාවිතො, “එකග්ගචිත්තා”ති පන පදෙන උපචාරසමාධිනොපි ගහණං හොතීති තතො නිවත්තනත්ථං “අජ්ජනාසමාධිභාවනා”ති වුත්තං. න ඛො පනෙතෙති එතෙ බාහිරකභාවිතා ඤානධම්මො චිත්තෙකග්ගතාමත්තකරා. අරියස්ස චිතයෙ බුද්ධස්ස හගවතො සාසනෙ “සල්ලෙබ්බා”ති න චුවචන්ති කිලෙසානං සල්ලෙබ්බනපටිපදා න හොතීති කත්ථා, සාසනෙ පන අවිහිංසාදයොපි සල්ලෙබ්බව ලොකුත්තරපාදකත්තා.

සම්බාධෙති තණ්හාසංකිලෙසාදිනා සංකිලිට්ඨතාය පරමසම්බාධෙ අතිවිය සඬකට්ඨානභූතෙ සංසාරජ්ජවත්තෙ. ඔකාසාධිගමනයෙනාති අත්ප්පටිලාභයොග්ගස්ස නවමඛණසම්බාතස්ස ඔකාසස්ස අධිගමනයෙන. තස්ස හි දුල්ලභතාය අජ්ජනාධිගමමිපි අනාධිගමයමානො සංවෙගබ්බුලො පුග්ගලො උපචාරසමාධිමිතියෙව යත්ථා විපස්සනාය කම්මං කරොති “සිසං සංසාරදුක්ඛං සමතික්කම්මස්සාමි”ති.

අභිඤ්ඤාපාදකන්ති ඉද්ධිවිධාදිඅභිඤ්ඤාඤාණපාදකභූතං අධිට්ඨානභූතං. හොතීති වුත්තනායාති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, තෙන “ඉමිනා පකාරෙන වුත්තනායා”ති සෙසාභිඤ්ඤානම්පි වුත්තජ්ජකාරං සඬගණ්හාති. සති සති ආයතනෙති පුරිමභවසිද්ධෙ අභිඤ්ඤාධිගමස්ස කාරණෙ විජ්ජමානෙ. අභිඤ්ඤාධිගමස්ස හි අධිකාරො ඉච්ඡිතබ්බො, යො “පුබ්බහෙතු”ති චුවචති. න සමාපත්තිසු වසිභාවො. තෙනාහ හගවා “සති සති ආයතනෙ”ති (ම. නි. 3.158; අ. නි. 3.102). අභිඤ්ඤාසවිජිකරණියස්සාති වක්ඛමානවිභාගාය අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය සවිජිකාතබ්බස්ස. ධම්මස්සාති භාවෙතබ්බස්ස වෙව විභාවෙතබ්බස්ස ව ධම්මස්ස. අභිඤ්ඤාසවිජිකිරියාය චිත්තං අභිනින්නාමෙතීති යොජනා. තනු

තනුවානි තස්මිං තස්මිංයෙව සවිජ්ඣාතබ්බධම්මෙ. සක්ඛිභාවාය පච්චක්ඛකාරිතාය භබ්බො සක්ඛිභබ්බො, තස්ස භාවො සක්ඛිභබ්බතා, තං සක්ඛිභබ්බතං.

තං තං භවගමිකම්මං ආරබ්භ භවපත්ථනාය අනුප්පන්තායපි කම්මස්ස කතුපවිතභාවෙනෙව භවපත්ථනාකිච්චං සිප්ඤ්ඤිති දස්සෙන්නො ආහ “අපත්ථයමානා වා”ති. සහ බොති පවත්තීති සහබොයා, සභායො, ඉධ පන එකභවුපගො අධිප්පෙතො, තස්ස භාවො සහබ්‍යතා, තං සහබ්‍යතං.

කිං පන අප්පනාසමාධිභාවනායෙව භවච්චිසෙසානිසංසා, උදාහු ඉතරාපීති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “උපචාරසමාධිභාවනාපී”තිආදි.

නිබ්බානන්ති තිස්සන්තං දුක්ඛතානං නිබ්බුන්ති. රූපධම්මෙ පරියාපන්තා විජ්ජමානාපි සඬ්ඛාරදුක්ඛතා විත්තස්ස අභාවෙන අසන්තස්මාව. තෙනාහ “සුඛං විහරිස්සාමා”ති. සොළසහි ඤාණවරියාහීති අනිච්චානුපස්සනාදුක්ඛඅනත්තනිබ්බදාවිරාගනිරොධපටිනිස්සග්ගච්චටානුපස්සනාති ඉමාහි අට්ඨහි, අට්ඨහි ව අරියමග්ගඵලඤාණෙහීති එවං සොළසහි. නවහි සමාධිවරියාහීති පඤ්චන්තං රූපජ්ඣානානං, චතුන්තං අරූපජ්ඣානානඤ්ච වසෙන එවං නවහි. කෙච් පන “චත්තාරො රූපජ්ඣානසමාධී, චත්තාරො අරූපජ්ඣානසමාධී, උභයෙසං උපචාරසමාධිං එකං කත්වා එවං නවා”ති වදන්ති.

සමාධිභාවනායොගෙනි සමාධිභාවනාය අනුයොගෙ අනුයුඤ්ජන්තො, සමාධිභාවනාසඬ්ඛාතො වා යොගෙ. යොගොති භාවනා වුච්චති. යථාහ “යොගා වෙ ජායති භූරි”ති (ධ. ප. 282).

363. සමාධිපීති පි-සද්දෙන සීලං සම්පිණ්ඩෙති.

සමාධිනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති එකාදසමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

පඨමො භාගො නිට්ඨිතො.